

Treaty Series

*Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 1374

Recueil des Traités

*Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

United Nations • Nations Unies
New York, 1993

Volumes 1374 to 1378 contain the texts drawn up and adopted within the Conference between the European Communities and the States which have applied for accession to those Communities, registered under No. I-23108. The first two volumes reproduce the official texts of the Treaty of 22 January 1972 and of the Council Decision of 1 January 1973 in Italian, Danish, Dutch, English, French and German, each volume being devoted to three official texts, i.e.:

Volume 1374: Italian, Danish and Dutch.

Volume 1375: English, French and German.

Volume 1376 contains the texts of the Treaty and of the Council Decision in Irish as well as the texts of the Treaties annexed in Danish.

Volume 1377/1378 contains the texts of the Treaties annexed in English (volume 1377) and in Irish (volume 1378).

Les volumes 1374 à 1378 renferment les textes établis et arrêtés au sein de la Conférence entre les Communautés européennes et les Etats ayant demandé l'adhésion à ces Communautés, enregistrés sous le numéro I-23108. Dans les deux premiers volumes, le texte officiel du Traité du 22 janvier 1972 et de la Décision du Conseil du 1er janvier 1973 se trouve reproduit en italien, danois, néerlandais, anglais, français et allemand, chaque volume étant consacré à trois textes officiels comme il est indiqué ci-dessous :

Volume 1374 : italien, danois et néerlandais.

Volume 1375 : anglais, français et allemand.

Le volume 1376 contient le texte du Traité et de la Décision du Conseil en irlandais ainsi que le texte des Traités annexés en danois.

Le volume 1377/1378 contient le texte des Traités annexés en anglais (volume 1377) et en irlandais (volume 1378).

*Treaties and international agreements
registered or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 1374

1984

1. Nos. 23106-23108

TABLE OF CONTENTS

I

*Treaties and international agreements
registered from 17 October 1984 to 22 October 1984*

	<i>Page</i>
No. 23106. Czechoslovakia and Bangladesh:	
Cultural Agreement. Signed at Dacca on 13 May 1981	3
No. 23107. Union of Soviet Socialist Republics and Yugoslavia:	
Consular Convention. Signed at Belgrade on 21 July 1960.....	9
No. 23108. Italy, Belgium, Denmark, France, Germany, Federal Republic of, Ireland, Luxembourg, Netherlands and United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:	
Treaty concerning the accession of the Kingdom of Denmark, Ireland, the Kingdom of Norway and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the European Economic Community and to the European Atomic Energy Community (with Act concerning the conditions of accession and the adjustments to the Treaties, annexes, and annexed Protocols and exchange of letters; with Final Act, and annexed declarations and procedure for the adoption of certain decisions and other measures to be taken during the period preceding accession). Concluded at Brussels on 22 January 1972	
Council Decision of the European Communities adjusting the instruments concerning the accession of new Member States to the European Communities (with annex). Adopted at Brussels on 1 January 1973	40
<p>The texts of the Treaty establishing the European Economic Community and the Treaty establishing the European Atomic Energy Community, and the Treaties amending or supplementing them, drawn up in the Danish, English and Irish languages are annexed to the above-mentioned Treaty of 22 January 1972, as follows:</p>	
<p>Final Act of the Intergovernmental Conference on the Common Market and EURATOM (with declarations). Done at Rome on 25 March 1957</p>	
<p>Treaty establishing the European Economic Community (with annexes, Protocols of 25 March 1957, Protocol of 17 April 1957, and Implementing Convention of 25 March 1957). Done at Rome on 25 March 1957</p>	
<p>Treaty establishing the European Atomic Energy Community (EURATOM) (with annexes, Protocol of 25 March 1957 and Protocol of 17 April 1957). Done at Rome on 25 March 1957</p>	

*Traités et accords internationaux
enregistrés ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

VOLUME 1374

1984

I. N°s 23106-23108

TABLE DES MATIÈRES

1

*Traités et accords internationaux
enregistrés du 17 octobre 1984 au 22 octobre 1984*

Pages

N° 23106. Tchécoslovaquie et Bangladesh :

Accord de coopération culturelle. Signé à Dacca le 13 mai 1981 3

N° 23107. Union des Républiques socialistes soviétiques et Yougoslavie :

Convention consulaire. Signée à Belgrade le 21 juillet 1960..... 9

N° 23108. Italie, Allemagne, République fédérale d', Belgique, Danemark, France, Irlande, Luxembourg, Pays-Bas et Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord :

Traité relatif à l'adhésion à la Communauté économique européenne et à la Communauté européenne de l'énergie atomique du Royaume du Danemark, de l'Irlande, du Royaume de Norvège et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord (avec Acte relatif aux conditions d'adhésion et aux adaptations des traités, annexes, et Protocoles et échange de lettres annexés; avec Acte final, et déclarations et procédure d'adoption de certaines décisions et autres mesures à prendre pendant la période précédant l'adhésion annexées). Conclu à Bruxelles le 22 janvier 1972

Décision du Conseil des Communautés européennes portant adaptation des actes relatifs à l'adhésion de nouveaux États membres aux Communautés européennes (avec annexe). Adoptée à Bruxelles le 1er janvier 1973 41

Les textes du Traité instituant la Communauté économique européenne et du Traité instituant la Communauté européenne de l'énergie atomique ainsi que des traités qui les ont modifiés ou complétés, établis en langues danoise, anglaise et irlandaise sont annexés au Traité susmentionné du 22 janvier 1972, comme suit :

Acte final de la Conférence intergouvernementale pour le marché commun et l'EURATOM (avec déclarations). Fait à Rome le 25 mars 1957

Traité instituant la Communauté économique européenne (avec annexes, Protocoles du 25 mars 1957, Protocole du 17 avril 1957 et Convention d'application du 25 mars 1957). Fait à Rome le 25 mars 1957

Traité instituant la Communauté européenne de l'énergie atomique (EURATOM) [avec annexes, Protocole du 25 mars 1957 et Protocole du 17 avril 1957]. Fait à Rome le 25 mars 1957

- Convention on certain institutions common to the European Communities. Done at Rome on 25 March 1957
- Protocol concerning imports into the European Economic Community of petroleum products refined in the Netherlands Antilles (with annex). Concluded at Brussels on 13 November 1962
- Treaty establishing a single council and a single commission of the European Communities (with Protocol on the privileges and immunities of the European Communities, Final Act and annexes). Concluded at Brussels on 8 April 1965
- Decision of the Representatives of the Governments of the Member States on the provisional location of certain institutions and departments of the Communities. Adopted at Brussels on 8 April 1965
- Treaty amending certain budgetary provisions of the Treaties establishing the European Communities and of the Treaty establishing a single council and a single commission of the European Communities. Concluded at Luxembourg on 22 April 1970

ANNEX A. Ratifications, accessions, prorogations, etc., concerning treaties and international agreements registered with the Secretariat of the United Nations

- No. 3729. Treaty instituting the European Coal and Steel Community. Signed at Paris on 18 April 1951:**
- No. 4300. Treaty establishing the European Economic Community. Done at Rome on 25 March 1957:**
- No. 4301. Treaty establishing the European Atomic Energy Community (EURATOM). Done at Rome on 25 March 1957:**
Amendments	426
Amendments (<i>Notes by the Secretariat</i>)	433
- No. 4789. Agreement concerning the adoption of uniform conditions of approval and reciprocal recognition of approval for motor vehicle equipment and parts. Done at Geneva on 20 March 1958:**
Entry into force of amendments proposed by the Government of Finland to Regulation No. 46, and of amendments proposed by the Government of Italy to Regulation No. 51	434
- No. 14449. Customs Convention on containers, 1972. Concluded at Geneva on 2 December 1972:**
Ratification by the Republic of Korea	438
- No. 20378. Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women. Adopted by the General Assembly of the United Nations on 18 December 1979:**
Ratification by Jamaica	439

Pages

- Convention relative à certaines institutions communes aux Communautés européennes. Faite à Rome le 25 mars 1957
- Protocole relatif aux importations dans la Communauté économique européenne de produits pétroliers raffinés aux Antilles néerlandaises (avec annexe). Conclu à Bruxelles le 13 novembre 1962
- Traité instituant un conseil unique et une commission unique des Communautés européennes (avec Protocole sur les privilèges et immunités des Communautés européennes, Acte final et annexes). Conclu à Bruxelles le 8 avril 1965
- Décision des représentants des Gouvernements des États membres relative à l'installation provisoire de certaines institutions et de certains services des Communautés. Adoptée à Bruxelles le 8 avril 1965
- Traité portant modification de certaines dispositions budgétaires des Traités instituant les Communautés européennes et du Traité instituant un conseil unique et une commission unique des Communautés européennes. Conclu à Luxembourg le 22 avril 1970

ANNEXE A. Ratifications, adhésions, prorogations, etc., concernant des traités et accords internationaux enregistrés au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

- N° 3729. Traité instituant la Communauté européenne du charbon et de l'acier. Signé à Paris le 18 avril 1951 :**
- N° 4300. Traité instituant la Communauté économique européenne. Fait à Rome le 25 mars 1957 :**
- N° 4301. Traité instituant la Communauté européenne de l'énergie atomique (EURATOM). Fait à Rome le 25 mars 1957 :**
Modifications	426
Modifications (<i>Notes du Secrétariat</i>)	433
- N° 4789. Accord concernant l'adoption de conditions uniformes d'homologation et la reconnaissance réciproque de l'homologation des équipements et pièces de véhicules à moteur. Fait à Genève le 20 mars 1958 :**
Entrée en vigueur d'amendements au Règlement n° 46 proposés par le Gouvernement finlandais et d'amendements au Règlement n° 51 proposés par le Gouvernement italien	436
- N° 14449. Convention douanière relative aux conteneurs, 1972. Conclue à Genève le 2 décembre 1972 :**
Ratification de la République de Corée	438
- N° 20378. Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes. Adoptée par l'Assemblée générale des Nations Unies le 18 décembre 1979 :**
Ratification de la Jamaïque	439

	<i>Page</i>
No. 22691. Treaty establishing a Single Council and a Single Commission of the European Communities. Concluded at Brussels on 8 April 1965:	
Amendment	440

Pages

**N° 22691. Traité instituant un conseil unique et une commission unique des
Communautés européennes. Conclu à Bruxelles le 8 avril
1965 :**

Modification 440

NOTE BY THE SECRETARIAT

Under Article 102 of the Charter of the United Nations every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the coming into force of the Charter shall, as soon as possible, be registered with the Secretariat and published by it. Furthermore, no party to a treaty or international agreement subject to registration which has not been registered may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations. The General Assembly, by resolution 97 (I), established regulations to give effect to Article 102 of the Charter (see text of the regulations, vol. 859, p. VIII).

The terms "treaty" and "international agreement" have not been defined either in the Charter or in the regulations, and the Secretariat follows the principle that it acts in accordance with the position of the Member State submitting an instrument for registration that so far as that party is concerned the instrument is a treaty or an international agreement within the meaning of Article 102. Registration of an instrument submitted by a Member State, therefore, does not imply a judgement by the Secretariat on the nature of the instrument, the status of a party or any similar question. It is the understanding of the Secretariat that its action does not confer on the instrument the status of a treaty or an international agreement if it does not already have that status and does not confer on a party a status which it would not otherwise have.

Unless otherwise indicated, the translations of the original texts of treaties, etc., published in this *Series* have been made by the Secretariat of the United Nations.

NOTE DU SÉCRÉTARIAT

Aux termes de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tout traité ou accord international conclu par un Membre des Nations Unies après l'entrée en vigueur de la Charte sera, le plus tôt possible, enregistré au Secrétariat et publié par lui. De plus, aucune partie à un traité ou accord international qui aurait dû être enregistré mais ne l'a pas été ne pourra invoquer ledit traité ou accord devant un organe des Nations Unies. Par sa résolution 97 (I), l'Assemblée générale a adopté un règlement destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte (voir texte du règlement, vol. 859, p. IX).

Le terme «traité» et l'expression «accord international» n'ont été définis ni dans la Charte ni dans le règlement, et le Secrétariat a pris comme principe de s'en tenir à la position adoptée à cet égard par l'Etat Membre qui a présenté l'instrument à l'enregistrement, à savoir que pour autant qu'il s'agit de cet Etat comme partie contractante l'instrument constitue un traité ou un accord international au sens de l'Article 102. Il s'ensuit que l'enregistrement d'un instrument présenté par un Etat Membre n'implique, de la part du Secrétariat, aucun jugement sur la nature de l'instrument, le statut d'une partie ou toute autre question similaire. Le Secrétariat considère donc que les actes qu'il pourrait être amené à accomplir ne confèrent pas à un instrument la qualité de «traité» ou d'«accord international» si cet instrument n'a pas déjà cette qualité, et qu'ils ne confèrent pas à une partie un statut que, par ailleurs, elle ne posséderait pas.

Sauf indication contraire, les traductions des textes originaux des traités, etc., publiés dans ce *Recueil* ont été établies par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

I

Treaties and international agreements

registered

from 17 October 1984 to 22 October 1984

Nos. 23106 to 23108

Traités et accords internationaux

enregistrés

du 17 octobre 1984 au 22 octobre 1984

N°s 23106 à 23108

No. 23106

**CZECHOSLOVAKIA
and
BANGLADESH**

Cultural Agreement. Signed at Dacca on 13 May 1981

Authentic text: English.

Registered by Czechoslovakia on 17 October 1984.

**TCHÉCOSLOVAQUIE
et
BANGLADESH**

**Accord de coopération culturelle. Signé à Dacca le 13 mai
1981**

Texte authentique : anglais.

Enregistré par la Tchécoslovaquie le 17 octobre 1984.

CULTURAL AGREEMENT¹ BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE CZECHOSLOVAK SOCIALIST REPUBLIC AND THE GOVERNMENT OF THE PEOPLE'S REPUBLIC OF BANG- LADESH

The Government of the Czechoslovak Socialist Republic and the Government of the People's Republic of Bangladesh, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Guided by the desire to extend and deepen the mutual cooperation in the field of art and culture, education, sports and science,

Convinced that such cooperation will assist further development of mutual understanding and friendship between the two countries, have agreed as follows:

Article 1. The Contracting Parties shall promote cooperation in the field of culture, education, art, literature, science and communication media and shall, for that purpose, enable:

- a) Holding of art and cultural exhibition;
- b) Exchange of books and publication of cultural and scientific nature;
- c) Exchange of press, radio and television materials;
- d) Exchange of documentary films on art, education and science.

Article 2. The Contracting Parties shall encourage the exchange of visits of scientist, educationist, literateur, artists, journalist and films, radio and T.V. personnel. The Contracting Parties shall also encourage the exchange of cultural delegation/troupe, sports team or sports persons.

Article 3. Each Contracting Party, within their existing facilities and resources, may grant scholarship to the citizens of the other Contracting Party and enable their study at educational, scientific and cultural institutions.

Each Contracting Party shall facilitate access to scientific and cultural institutions and establishments, archives and libraries for the delegates of the other party in accordance with its existing laws and regulations.

Article 4. The two Governments will study to what extent and under what conditions equivalence could be granted in each country for academic purposes or, where appropriate, for professional purposes to degrees, diplomas and certificates acquired in the course of or at the end of study at universities or other educational institutions, as well as to other diplomas acquired, in the other country.

Article 5. For the purpose of the implementation of this Agreement the Contracting Parties shall conclude programmes of cultural exchanges for certain periods which shall include agreed under-takings as well as their financial conditions.

¹ Came into force on 19 December 1981, the date of the last of the notifications by which the Contracting Parties informed each other (on 3 November and 19 December 1981) of the completion of the required internal procedures, in accordance with article 6.

Article 6. The present Agreement shall enter into force on the date of the last notification by either Contracting Party to the other Party that it has completed its necessary procedures for the entry into force of the present Agreement.

Article 7. The present Agreement shall remain in force until the expiry of 180 days from the date on which either Contracting Party notifies the other Party in writing, through diplomatic channel, of its desire to terminate the Agreement.

DONE at Dacca on May 13, 1981, in two original copies in the English language.

For and on behalf
of the Government
of the Czechoslovak Socialist
Republic:

[Signed — Signé]¹

For and on behalf
of the Government
of the People's Republic
of Bangladesh:

[Signed — Signé]²

¹ Signed by Alexandr Vengláf — Signé par Alexandr Vengláf.

² Signed by Mohammad Siddiquer Rahman — Signé par Mohammad Siddiquer Rahman.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD¹ DE COOPÉRATION CULTURELLE ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE SOCIALISTE TCHÉCOSLOVAQUE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DU BANGLADESH

Le Gouvernement de la République socialiste tchécoslovaque et le Gouvernement de la République populaire du Bangladesh, ci-après dénommés les Parties contractantes,

Désireux de développer leurs liens de coopération dans les domaines des arts et de la culture, de l'éducation, des sports et des sciences,

Convaincus que cette coopération contribuera à renforcer encore la compréhension et l'amitié entre leurs deux pays, sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Les Parties contractantes favoriseront la coopération dans les domaines de la culture, de l'éducation, des arts, de la littérature, des sciences et des médias et faciliteront à cette fin :

- a) L'organisation d'expositions artistiques et culturelles;
- b) L'échange de livres et publications de caractère scientifique ou culturel;
- c) L'échange d'articles et de programmes de radio et de télévision;
- d) L'échange de films documentaires sur les arts, l'éducation et les sciences.

Article 2. Les Parties contractantes favoriseront les visites de scientifiques, d'enseignants, d'écrivains, d'artistes, de journalistes et de professionnels du cinéma, de la radio ou de la télévision. Les Parties contractantes favoriseront également la visite de délégations des milieux culturels et de troupes artistiques, d'équipes sportives ou de sportifs.

Article 3. Chaque Partie contractante pourra, dans la limite des disponibilités matérielles et financières, octroyer des bourses aux ressortissants de l'autre Partie et leur permettre d'étudier dans les établissements d'enseignement et dans les instituts scientifiques et culturels.

Chaque Partie contractante facilitera aux représentants de l'autre Partie l'accès aux instituts et établissements scientifiques et culturels, archives et bibliothèques, conformément aux lois et réglementations en vigueur.

Article 4. Les deux Gouvernements détermineront dans quelle mesure et dans quelles conditions des équivalences pourront être accordées à des fins universitaires ou professionnelles pour des grades, diplômes, ou certificats obtenus au cours ou à la fin d'études effectuées dans une université ou dans d'autres instituts d'enseignement, ainsi que pour d'autres diplômes décernés dans l'autre pays.

¹ Entré en vigueur le 19 décembre 1981, date de la dernière des notifications par lesquelles les Parties contractantes se sont informées (les 3 novembre et 19 décembre 1981) de l'accomplissement des procédures internes requises, conformément à l'article 6.

Article 5. Aux fins du présent Accord, les Parties contractantes conviendront de programmes d'échanges culturels de durée déterminée qui stipuleront les engagements souscrits ainsi que les modalités financières.

Article 6. Le présent Accord entrera en vigueur à la date à laquelle les deux Parties contractantes se seront mutuellement informées de l'accomplissement des procédures requises.

Article 7. Le présent Accord demeurera en vigueur jusqu'à l'expiration du délai de 180 jours à compter de la date à laquelle l'une des Parties contractantes aura notifié, par écrit à l'autre, par la voie diplomatique, son intention d'y mettre fin.

FAIT à Dacca, le 13 mai 1981, en deux exemplaires originaux en langue anglaise.

Pour le Gouvernement
de la République socialiste
tchécoslovaque :

[ALEXANDR VENGLÁŘ]

Pour le Gouvernement
de la République populaire
du Bangladesh :

[MOHAMMAD SIDDIQUER RAHMAN]

No. 23107

**UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS
and
YUGOSLAVIA**

Consular Convention. Signed at Belgrade on 21 July 1960

Authentic texts: Russian and Serbo-Croatian.

Registered by the Union of Soviet Socialist Republics on 19 October 1984.

**UNION DES RÉPUBLIQUES SOCIALISTES
SOVIÉTIQUES
et
YOUgoslavie**

Convention consulaire. Signée à Belgrade le 21 juillet 1960

Textes authentiques : russe et serbo-croate.

Enregistrée par l'Union des Républiques socialistes soviétiques le 19 octobre 1984.

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

КОНСУЛЬСКАЯ КОНВЕНЦИЯ МЕЖДУ СОЮЗОМ СОВЕТСКИХ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИХ РЕСПУБЛИК И ФЕДЕРАТИВНОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКОЙ ЮГОСЛАВИЕЙ

Президиум Верховного Совета Союза Советских Социалистических Республик, с одной стороны, и Президент Федеративной Народной Республики Югославии, с другой стороны,

Руководствуясь желанием определить и урегулировать консульские отношения между обоими государствами, с целью заключения Консульской Конвенции назначили своими Уполномоченными:

Президиум Верховного Совета Союза Советских Социалистических Республик — Замчевского Ивана Константиновича, Чрезвычайного и Полномочного Посла Союза Советских Социалистических Республик в Федеративной Народной Республике Югославии,

Президент Федеративной Народной Республики Югославии — Любомира Радовановича, Посла Государственного Секретариата по иностранным делам,

которые, по взаимном предъявлении своих полномочий, найденных в надлежащем порядке и должной форме, согласились о нижеследующем:

УЧРЕЖДЕНИЕ КОНСУЛЬСТВ, НАЗНАЧЕНИЕ И ДОПУЩЕНИЕ КОНСУЛОВ, ПЕРСОНАЛ КОНСУЛЬСТВ

Статья 1. 1. Каждая Договаривающаяся Сторона в соответствии с настоящей Конвенцией может открывать консульства на территории другой Договаривающейся Стороны.

2. Места пребывания консулов и их округа будут определяться по соглашению Договаривающихся Сторон в каждом отдельном случае.

Статья 2. До назначения консула заинтересованная Договаривающаяся Сторона испросит дипломатическим путем согласие другой Договаривающейся Стороны на такое назначение.

Статья 3. 1. Дипломатическое представительство государства, назначившего консула, представляет Министерству иностранных дел государства пребывания консула консульский патент с указанием в нем фамилии и имени, ранга, гражданства консула, определенного для него консульского округа и пункта его пребывания.

2. Консул может приступить к исполнению своих обязанностей лишь после признания его в этом качестве Правительством государства пребывания консула. Такое признание после предъявления патента будет иметь место в форме экзекатуры.

3. После признания консула власти государства пребывания консула принимают необходимые меры с тем, чтобы консул мог выполнять свои обязанности и пользоваться соответствующими правами, льготами и привиле-

гиями, предусмотренными настоящей Конвенцией и законодательством государства пребывания консула.

Статья 4. 1. Деятельность консула прекращается его отзывом, аннулированием экзекватуры и в случае его смерти.

2. В случаях, предусмотренных пунктом 1 настоящей статьи, а также в случае отсутствия или болезни консула государство, назначившее консула, может уполномочить для временного руководства консульством должностное лицо консульской службы данного или другого консульства или лицо из своего дипломатического представительства. О назначении такого лица будет предварительно сообщено Министерству иностранных дел государства пребывания консула.

3. Лицо, уполномоченное для временного руководства консульством, будет пользоваться правами, льготами и привилегиями, признанными настоящей Конвенцией за консулами.

Статья 5. В настоящей Конвенции:

1. Под обозначением «консульство» понимаются генеральное консульство, консульство, вице-консульство и консульское агентство.

2. Под обозначением «консул» — генеральный консул, консул, вице-консул и консульский агент, являющиеся руководителями консульств.

3. Под обозначением «должностные лица консульской службы» понимаются консулы, не являющиеся руководителями консульств, и другие сотрудники консульств, имеющие консульский ранг.

4. Под обозначением «сотрудники консульства» понимаются все лица, работающие в консульстве, за исключением лиц, упомянутых в п.п. 2 и 3 настоящей статьи.

5. Под обозначением «личный состав консульства» понимаются консулы, должностные лица консульской службы и сотрудники консульства.

Статья 6. Консулами и должностными лицами консульской службы могут быть только граждане государства, назначившего консула.

ПРАВА, ЛЬГОТЫ И ПРИВИЛЕГИИ

Статья 7. 1. Консулы, должностные лица консульской службы и сотрудники консульств, поскольку они являются гражданами государства, назначившего консула, не будут подлежать юрисдикции государства пребывания консула в том, что касается их служебной деятельности.

2. За другие действия консулы и должностные лица консульской службы не могут быть подвергнуты задержанию, аресту или иному ограничению свободы за исключением случаев, когда речь идет об исполнении вступившего в законную силу приговора суда или в случае преследования за особо тяжкие уголовные преступления, как уголовные преступления против жизни или личной свободы и др.

Дипломатическое представительство государства, назначившего консула, должно быть уведомлено о возбуждении уголовного дела против консула или против должностного лица консульской службы, а также об их задержании или аресте. О задержании или аресте оно должно быть уведомлено заранее,

поскольку консул или должностное лицо консульской службы не задержаны на месте преступления.

Статья 8. Консул может укреплять на зданиях консульства щиты с государственным гербом своей страны и названием учреждения, а также вывешивать на указанных зданиях и средствах передвижения консула (автомобилях, катерах и др.) флаг своего государства, когда он лично использует их при исполнении служебных обязанностей.

Статья 9. Члены личного состава консульства, их супруги и несовершеннолетние дети, которые являются гражданами государства, назначившего консула, освобождаются от прямых налогов, а также от всех повинностей денежного или иного характера, которым подлежат граждане государства пребывания консула, если от таких повинностей освобождены и соответствующие категории сотрудников дипломатических представительств. Это освобождение не распространяется на налоги от доходов, не связанных с их служебной деятельностью, и на оплату услуг, оказываемых учреждениями, предприятиями или организациями.

Статья 10. 1. Недвижимое имущество государства, назначившего консула, используемое для размещения консульств или для жилья личного состава консульств, освобождается от всех налогов и сборов.

2. Автомашинны, катера и другие средства передвижения, радиоприемники и телевизоры, а также другое движимое имущество, являющееся собственностью государства, назначившего консула, и служащее потребностям консульства, освобождаются от всех налогов и сборов.

3. Указанное в пунктах 1 и 2 настоящей статьи освобождение не относится к оплате услуг, оказываемых учреждениями, предприятиями или организациями.

Статья 11. Членам личного состава консульства, их супругам и несовершеннолетним детям, поскольку они являются гражданами государства, назначившего консула, в отношении таможенных пошлин предоставляются на основе взаимности те же льготы, что и соответствующим категориям сотрудников дипломатических представительств.

Статья 12. 1. Члены личного состава консульства, являющиеся гражданами государства, назначившего консула, выступают в качестве свидетелей в судебных органах государства пребывания консула по их вызову. Вызов должен иметь форму официального нисьма. Принятие каких-либо принудительных мер к этим членам личного состава для явки в суд в качестве свидетелей не допускается.

2. Члены личного состава консульств могут отказаться давать показания по вопросам, касающимся их служебной деятельности, а также отказаться предъявить корреспонденцию и служебные документы консульства.

3. В случае, если консул и должностное лицо консульской службы по служебным обстоятельствам или по другим причинам не могут явиться в судебные органы для дачи показаний, то они должны уведомить об этом и, если этого требуют судебные органы, дать показания в качестве свидетеля в письменной форме.

4. От членов личного состава консульства, являющихся гражданами государства, назначившего консула, которые вызываются для дачи свидетельских показаний, не требуется принесения присяги.

5. Положения настоящей статьи применяются также и при производстве, совершаемом административными властями.

Статья 13. 1. Служебная переписка консульств независимо от того, какие средства связи используются, является неприкосновенной и не подлежит контролю.

2. При сношениях с властями государства, назначившего консула, консульства имеют право пользоваться шифром и дипломатическими курьерами. При пользовании обычными средствами связи к консульствам применяются те же тарифы, что и к дипломатическим представительствам.

3. Консульские архивы являются неприкосновенными. Неслужебные бумаги не должны храниться в консульском архиве.

4. Служебные помещения консульства неприкосновенны. Власти государства пребывания консула не могут предпринимать какие-либо принудительные меры в помещениях консульства без согласия консула. В жилом помещении консула также не могут предприниматься какие-либо принудительные меры без согласия консула, кроме случаев применения пункта 2 статьи 7.

ФУНКЦИИ КОНСУЛОВ

Статья 14. Консулы содействуют укреплению дружественных отношений между Договаривающимися Сторонами и способствуют развитию экономических и культурных связей между ними.

Статья 15. 1. Консулы имеют право защищать в своем консульском округе права и интересы своего государства, а также права и интересы граждан и юридических лиц государства, назначившего консула.

2. При исполнении своих обязанностей консулы могут обращаться к властям своего консульского округа, а также делать им представления в связи с правами и интересами своего государства, а также правами и интересами граждан или юридических лиц государства, назначившего консула.

3. Если вмешательство консула не приведет к положительному результату или если окажется, что к делу причастны власти, не входящие в консульский округ, то дальнейшее ведение дела относится к компетенции дипломатического представительства.

Статья 16. Консулы имеют право без особых на то полномочий представлять перед судом и другими властями страны пребывания консула граждан и юридических лиц государства, назначившего консула, если эти граждане или юридические лица вследствие отсутствия или по другим причинам будут не в состоянии своевременно защитить свои права и интересы. Это представительство продолжается до тех пор, пока представляемые не назначат своих уполномоченных или не возьмут на себя защиту своих прав и интересов.

Статья 17. 1. Консулы имеют право вести учет граждан своей страны и выдавать им или пролонгировать паспорта и, когда это необходимо, другие документы, заменяющие паспорта, а также производить другие действия, связанные с учетом и документированием граждан государства, назначившего консула.

2. Консулы выдают своим или иностранным гражданам, а также лицам без гражданства визы на въезд и выезд из государства, назначившего консула.

3. Консулы могут, поскольку законодательство государства, назначившего консула, уполномочивает их на это, составлять акты о рождении и смерти граждан своего государства. Они могут принимать заявления о вступлении в брак и составлять документы о заключении брака, если оба лица, вступающие в брак, имеют гражданство государства, назначившего консула.

О всяком браке, им заключенном, консул уведомит компетентные органы государства пребывания консула, если этого требуют правила этого государства.

Консулы могут регистрировать расторжение брака, если такое расторжение брака совершено компетентными органами государства, назначившего консула.

Вышеизложенное не освобождает заинтересованных лиц от обязанности делать соответствующие заявления и совершать соответствующую регистрацию по законам государства пребывания консула.

Статья 18. Консулы могут приглашать граждан государства, назначившего консула, а также производить в консульствах или в своих квартирах, в квартирах граждан своего государства и на борту судов, плавающих под флагом этого государства, следующие действия:

- а) принимать от граждан государства, назначившего консула, заявления и удостоверить их;
- б) составлять, свидетельствовать и принимать на хранение завещания и другие односторонние юридические акты и аналогичные заявления граждан государства, назначившего консула;
- в) составлять или удостоверить сделки, заключаемые между гражданами назначившего консула государства, поскольку такие сделки не противоречат законам государства пребывания консула. Консул не может составлять или удостоверить сделки об установлении или отчуждении вещных прав на недвижимое имущество, находящееся на территории государства пребывания консула;
- г) составлять или удостоверить сделки между гражданами государства, назначившего консула, и гражданами государства пребывания консула, поскольку эти сделки касаются исключительно прав и интересов на территории государства, назначившего консула, или дел, подлежащих исполнению на территории этого государства, при условии, что эти сделки не противоречат законам государства пребывания консула;
- д) удостоверить на документах подписи граждан государства, назначившего консула; легализовать документы, исходящие от властей или должностных лиц государства, назначившего консула, или государства пребывания консула, а также удостоверить копии этих документов;
- е) удостоверить переводы документов, исходящих от властей и должностных лиц государства, назначившего консула, или государства пребывания консула;
- ж) принимать документы, деньги, ценности, наследственное и другое имущество граждан государства, назначившего консула. Деньги и предметы, принятые консулом, могут быть вывезены из государства пребывания консула только в соответствии с правилами этого государства;

- з) совершать другие действия, которые на них могут быть возложены, если они не противоречат законам государства пребывания консула.

Статья 19. Указанные в статье 18 акты, документы, их копии, переводы или выписки из них, составленные или удостоверенные консулом с приложением его официальной печати, будут рассматриваться в государстве пребывания консула как акты, документы, копии, переводы и выписки, имеющие такое же юридическое значение и доказательную силу, как если бы они были составлены, переведены или удостоверены компетентными властями и учреждениями государства пребывания консула.

Однако вышеперечисленные акты, документы, копии, переводы или выписки из них должны быть легализованы, если это требуется по законам государства пребывания консула.

Статья 20. 1. В случае смерти гражданина государства, назначившего консула, компетентные органы государства пребывания консула уведомляют об этом непосредственно консула, на территории консульского округа которого гражданин умер, направляют консулу выписку из книги умерших, а также все данные, которыми они располагают о наследстве умершего, об оценке наследства, о существовании наследников и других лиц, имеющих право на наследство, если они известны, об их местожительстве, а также о наличии завещания умершего.

2. В случае, если компетентный орган государства пребывания консула узнает, что в деле о наследстве, которое им ведётся, заинтересован гражданин государства, назначившего консула, он уведомит об этом консула этого государства.

Статья 21. Консулы обладают следующими правами в отношении наследства гражданина государства, назначившего консула, и могут осуществлять эти права сами или через уполномоченных ими лиц:

- а) участвовать в описи наследства и в подписании соответствующего протокола;
- б) сноситься с компетентными властями государства пребывания консула для принятия мер с целью недопущения повреждения или уничтожения наследственного имущества.

Статья 22. 1. Движимое имущество, оставшееся на территории одной из Договаривающихся Сторон после смерти гражданина другой Договаривающейся Стороны, передается консулу государства, гражданином которого являлся умерший, для поступления с ним по законам государства, назначившего консула.

2. Пункт 1 настоящей статьи не будет применяться:

- а) если в течение шести месяцев после смерти наследодателя лицо, заявляющее право на наследство или часть наследства, или отказополучатель, местожительство которого находится на территории государства пребывания консула, потребует, чтобы дело о наследстве велось компетентным судом государства пребывания консула. В этом случае дело о наследстве будет вестись по законам государства, назначившего консула. Положение этого пункта будет применяться только в том случае, если умерший постоянно проживал на территории государства пребывания консула;

б) пока не будут урегулированы все обязательства, лежащие на этом движимом имуществе, если в течение 6 месяцев после смерти наследодателя о них будет заявлено компетентным органам.

3. В отношении недвижимого имущества применяются законы государства, на территории которого находится недвижимое имущество.

Статья 23. 1. Консулы могут назначать опекунов и попечителей для граждан государства, назначившего консула. Они имеют право наблюдать за действиями опекунов и попечителей.

Решение о необходимости назначения опекуна принимает компетентный орган государства пребывания консула в соответствии с правилами этого государства.

2. В случае, если до консулов доходят сведения о том, что имущество граждан государства, назначившего консула, остается без надзора, они могут назначить управляющего имуществом.

Статья 24. 1. Консул и должностные лица консульской службы могут оказывать помощь и содействие судам, плавающим под флагом государства, назначившего консула, и зашедшим в воды государства пребывания консула на территории его консульского округа.

Капитан судна и экипаж судна могут сноситься с консулом и должностными лицами консульской службы.

2. В случае, если суды или другие компетентные органы государства пребывания консула намерены предпринять какие-либо принудительные меры на судне государства, назначившего консула, то об этом будет предварительно уведомлен консул с тем, чтобы дать консулу возможность присутствовать при этих действиях. Это постановление применяется и в случае, если члены экипажа судна должны допрашиваться на берегу властями местонахождения порта. Если уведомление не может быть сделано до начала действия из-за его исключительной срочности, то оно будет сделано одновременно с началом действия или в крайнем случае в ходе самого действия.

Если консул не присутствовал при служебном действии, суды и другие органы государства пребывания консула дадут консулу в срочном порядке информацию в самом широком возможном объеме с учетом характера дела.

3. Постановление пункта 2 настоящей статьи не относится к таможенному, паспортному и санитарному контролю судна, членов экипажа и пассажиров.

Статья 25. Если судно государства, назначившего консула, потерпит крушение или аварию в водах государства пребывания консула, компетентные органы этого государства известят возможно скорее об этом соответствующего консула и сообщат ему, какие меры приняты или будут приняты для спасения или безопасности жизни людей на судне, судна и грузов.

Компетентные органы государства пребывания консула окажут консулу помощь в отношении мер, принимаемых им в связи с крушением или аварией судна.

Статья 26. Положения настоящей Конвенции, относящиеся к морскому и речному судоходству, будут соответствующим образом применяться и к

воздушному транспорту, за исключением положений, противоречащих международным договорам, обязательным для обеих Договаривающихся Сторон.

ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЕ ПОСТАНОВЛЕНИЯ

Статья 27. Постановления настоящей Конвенции относительно прав и обязанностей консулов будут применяться к сотрудникам дипломатических представительств Договаривающихся Сторон, на которых возложено осуществление консульских функций и о которых нотифицировано дипломатическим представительством Министерству иностранных дел государства пребывания консула. Исполнение указанными лицами консульских функций не затрагивает их дипломатических привилегий и иммунитетов.

Статья 28. Настоящая Конвенция подлежит ратификации и вступит в силу со дня обмена ратификационными грамотами, который состоится в Москве.

Конвенция будет действовать впредь до истечения шести месяцев со дня, когда одна из Договаривающихся Сторон сообщит другой Договаривающейся Стороне о своем желании прекратить её действие.

СОВЕРШЕНО в Белграде, 21 июля 1960 года в двух экземплярах, каждый на русском и сербско-хорватском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

По уполномочию
Президиума Верховного Совета
Союза Советских Социалистических
Республик:

[Signed — Signé]¹

По уполномочию
Президента Федеративной
Народной Республики
Югославии:

[Signed — Signé]²

¹ Signed by I. K. Zamchevsky — Signé par I. K. Zamtchevskij.

² Signed by L. Radovanovich — Signé par L. Radovanović.

[SERBO-CROATIAN TEXT — TEXTE SERBO-CROATE]

KONZULARNA KONVENCIJA IZMEDJU SAVEZA SOVJETSKIH SOCIJALISTIČKIH REPUBLIKA I FEDERATIVNE NARODNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE

Prezidijum Vrhovnog Sovjeta Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika s jedne strane i Pretsednik Federativne Narodne Republike Jugoslavije s druge strane rukovodeći se željom da se odrede i regulišu konzularni odnosi između dve države, imenovali su svoje punomoćnike u cilju zaključenja Konzularne konvencije:

Prezidijum Vrhovnog Sovjeta Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika izvanrednog i opunomoćenog ambasadora Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika u Federativnoj Narodnoj Republici Jugoslaviji Ivana Konstantinovića Zamčevskog i

Pretsednik Federativne Narodne Republike Jugoslavije ambasadora u Državnom sekretarijatu za inostrane poslove Ljubomira Radovanovića

koji su se, pošto su izmenjali svoja punomoćja za koja je utvrđeno da su u potrebnom redu i u odgovarajućoj formi, saglasili o sledećem:

OTVARANJE KONZULATA, IMENOVANJE I PRIMANJE KONZULA I OSOBLJE KONZULATA

Član 1. 1. Svaka Strana ugovornica može, u saglasnosti sa ovom Konvencijom, otvarati konzulate na teritoriji druge Strane ugovornice.

2. Sedišta konzula i njihova područja određivaće se uz saglasnost Strana ugovornica za svaki pojedini slučaj.

Član 2. Pre postavljanja konzula zainteresovana Strana ugovorniča zatražiće diplomatskim putem saglasnost druge Strane ugovornice za takvo postavljanje.

Član 3. 1. Diplomatsko predstavništvo države koja je postavila konzula dostavlja Ministarstvu inostranih poslova države sedišta konzula patentno pismo, u kome će biti označeno ime i prezime, zvanje, državljanstvo konzula, konzularno područje određeno za njega i mesto njegovog sedišta.

2. Konzul može da otpočne sa vršenjem svojih dužnosti samo pošto ga vlada države sedišta konzula prizna u tom svojstvu. Takvo priznanje, posle podnošenja patentnog pisma, biće učinjeno u formi egzekvature.

3. Posle priznanja konzula vlasti države sedišta konzula preduzeće neophodne mere da bi konzul mogao da vrši svoje dužnosti i da koristi odgovarajuća prava, povlastice i privilegije predviđene ovom Konvencijom i zakonodavstvom države sedišta konzula.

Član 4. 1. Delatnost konzula prestaje njegovim opozivom, poništenjem egzekvature i u slučaju njegove smrti.

2. U slučajevima iz stava 1 ovog člana, kao i u slučaju odsustva ili bolesti konzula država koja je postavila konzula može da ovlasti radi privremenog rukovodjenja konzulatom službeno lice konzularne službe tog ili drugog

konzulata ili lice iz svog diplomatskog predstavništva. Odredjivanje takvog lica biće prethodno saopšteno Ministarstvu inostranih poslova države sedišta konzula.

3. Lice koje je ovlašćeno privremeno da rukovodi konzulatom koristiće se pravima, povlasticama i privilegijama koje se ovom Konvencijom priznaju konzulima.

Član 5. U smislu ove Konvencije:

1. Pod nazivom "konzulat" podrazumeva se generalni konzulat, konzulat, vice konzulat i konzularna agencija.

2. Pod nazivom "konzul" podrazumeva se generalni konzul, konzul, vice konzul i konzularni agent, ako su rukovodioci konzulata.

3. Pod nazivom "službena lica konzularne službe" podrazumevaju se konzuli koji nisu rukovodioci konzulata i drugi službenici konzulata u rangju konzula.

4. Pod nazivom "saradnici konzulata" podrazumevaju se sva lica koja rade u konzulatu izuzev onih pomenutih u stavu 2 i 3.

5. Pod nazivom "lični sastav konzulata" podrazumevaju se konzuli, zvanična lica konzularne službe i saradnici konzulata.

Član 6. Konzuli i službena lica konzularne službe mogu biti samo državljani države koja je postavila konzula.

PRAVA, POVLASTICE I PRIVILEGIJE

Član 7. 1. Konzuli, službena lica konzularne službe i saradnici konzulata ukoliko su državljani države koja je postavila konzula, neće biti podložni jurisdikciji države sedišta konzula u odnosu na njihove službene delatnosti.

2. Za druge postupke konzuli i službena lica konzularne službe ne mogu biti podvrgnuti pritvoru, zatvoru ili drugom ograničavanju slobode sem u slučajevima kada se radi o izvršenju pravosnažne sudske presude ili u slučaju gonjenja za naročito teška krivična dela kao što su krivična dela protiv života ili lične slobode i dr.

Diplomatsko predstavništvo države koja je postavila konzula treba da bude obavešteno o pokretanju krivičnog postupka protiv konzula ili protiv službenog lica konzularne službe, kao i o njihovom pritvoru ili zatvoru. O pritvoru ili zatvoru ono treba da bude obavešteno unapred, ukoliko konzul ili službeno lice konzularne službe nije zadržano na mestu izvršenja krivičnog dela.

Član 8. Konzul može na zgradama konzulata postaviti table sa državnim grbom svoje zemlje i nazivom ustanove, a takodje i da na tim zgradama i prevoznim sredstvima konzula, kad ih koristi on lično prilikom vršenja službene dužnosti (automobilima, brodovima i dr.), istakne zastavu svoje države.

Član 9. Članovi ličnog sastava konzulata, njihove supruge i maloletna deca, koji su državljani države koja je postavila konzula, oslobadjaju se neposrednih poreza i svih obaveza novčanog ili drugog karaktera kojima su podložni državljani države sedišta konzula, ukoliko su takvih obaveza oslobodjene i odgovarajuće kategorije osoblja diplomatskih predstavništava.

Ovo oslobodjenje se ne odnosi na poreze od prihoda koji nisu vezani sa njihovom službenom delatnošću i na plaćanja usluga koje ukazuju ustanove, preduzeća ili organizacije.

Član 10. 1. Nepokretno imanje države koja je postavila konzula, koje služi za smeštaj konzulata ili za stanove ličnog sastava konzulata, oslobadja se svih poreza i dažbina.

2. Automobili, brodovi i druga prevozna sredstva, radio aparati i televizori, kao i druga pokretna imovina koja je vlasništvo države koja je postavila konzula, a koja služi za potrebe konzulata, takodje se oslobadja svih poreza i dažbina.

3. Oslobodjenje iz stava 1. i 2. ne odnosi se na davanja koja pretstavljaju naknadu za usluge ustanova, preduzeća ili organizacija.

Član 11. Članovima ličnog sastava konzulata, njihovim suprugama i maloletnoj deci, ukoliko su oni državljani države koja je postavila konzula, u odnosu na carinske dažbine, daju se na osnovu reciprociteta, iste olakšice kao i odgovarajućim kategorijama saradnika diplomatskih pretstavništava.

Član 12. 1. Članovi ličnog sastava konzulata državljani države koja je postavila konzula svedočiće kod sudskih organa države sedišta konzula, po njihovom pozivu. Poziv mora da ima formu zvaničnog pisma. Nije dozvoljeno preduzimanje bilo kojih prinudnih mera prema tim članovima ličnog sastava radi javljanja sudu u svojstvu svedoka.

2. Članovi ličnog sastava konzulata mogu da odbiju da daju iskaze o pitanjima koja se tiču njihove službene delatnosti, a takodje i da odbiju da pokažu korespondenciju i službena dokumenta konzulata.

3. U slučaju da konzuli ili zvanična lica konzularne službe zbog službenih okolnosti ili iz drugih razloga ne mogu da se jave sudskim organima radi svedočenja, dužni su da o tome obaveste i, ako to zatraže sudski organi, da daju iskaze kao svedoci u pismenoj formi.

4. Od članova ličnog sastava konzulata, državljana države koja je postavila konzula, koji se pozivaju radi svedočenja, neće se tražiti polaganje zakletve.

5. Odredbe ovog člana primenjuju se takodje i prilikom vođenja postupka od strane upravnih vlasti.

Član 13. 1. Službena prepiska konzulata, bez obzira na to kakva se sredstva za vezu koriste, nepovrediva je i ne podleže kontroli.

2. Prilikom opštenja sa vlastima države koja je postavila konzula, konzulati imaju pravo da se koriste šifrom i diplomatskim kurirom. Ukoliko se koriste običnim sredstvima za vezu onda se prema konzulatima primenjuju one iste tarife koje se primenjuju i na diplomatska pretstavništva.

3. Konzularni arhivi su nepovredivi. Neslužbene spise ne treba čuvati u konzularnoj arhivi.

4. Službene prostorije konzulata su nepovredive. Vlasti države sedišta konzula ne mogu da preduzimaju bilo kakve prinudne mere u prostorijama konzulata bez saglasnosti konzula. U privatnom stanu konzula ne mogu se isto tako preduzimati bilo kakve prinudne mere bez saglasnosti konzula sem u slučaju primene tačke 2 člana 7.

FUNKCIJE KONZULA

Član 14. Konzuli pomažu učvršćenju prijateljskih odnosa između Strana ugovornica i doprinose razvitku ekonomskih i kulturnih veza među njima.

Član 15. 1. Konzuli imaju pravo da štite, na svom konzularnom području, prava i interese svoje države i prava i interese državljana i pravnih lica države koja je postavila konzula.

2. Prilikom vršenja svojih dužnosti konzuli se mogu obraćati vlastima svog konzularnog područja, a također podnositi pretstavke u vezi sa pravima i interesima svoje države i pravima i interesima državljana i pravnih lica države koja je postavila konzula.

3. Ako intervencija konzula ne dovede do pozitivnog rezultata ili ako se pokaže da je u pitanju stvar koja se tiče vlasti van granice konzularnog područja, onda će dalje vođenje predmeta biti ustupljeno nadležnom diplomatskom predstavništvu.

Član 16. Konzuli imaju pravo da bez specijalnih za to ovlašćenja zastupaju pred sudom, ili drugim vlastima države sedišta konzula, građane i pravna lica države koja je postavila konzula, ukoliko ovi građani ili pravna lica zbog odsutnosti ili iz drugih razloga ne budu u stanju da blagovremeno zaštite svoja prava i interese. Ovo će zastupanje trajati dotle, dok zastupani ne odrede svoje punomoćnike ili ne preuzmu lično zaštitu svojih prava i interesa.

Član 17. 1. Konzuli imaju pravo da vode evidenciju državljana svoje zemlje i da im izdaju ili produžuju pasoše i kada je to neophodno i druga dokumenta koja zamenjuju pasoše, a također i da vrše druge poslove koji su vezani sa evidencijom i dokumentacijom državljana države koja je postavila konzula.

2. Konzuli izdaju svojim i stranim državljanima a također i licima bez državljanstva vize za ulaz i izlaz iz države koja je postavila konzula.

3. Konzuli mogu, ukoliko ih zakonodavstvo države koja je postavila konzula ovlašćuje na to, da sastavljaju dokumenta o rođenju i smrti državljana svoje države. Oni mogu da primaju izjave o stupanju u brak i da sastavljaju dokumenta o zaključenju braka, ako oba lica koja stupaju u brak imaju državljanstvo države koja je postavila konzula.

O svakom braku koji je pred njim zaključen, konzul će obavestiti nadležne organe države sedišta konzula ukoliko to zahtevaju propisi te države.

Konzuli mogu da registruju razvod braka ukoliko je razvod braka izvršen od strane nadležnih organa države koja je postavila konzula.

Sve gore izloženo ne oslobadja zainteresovana lica od obaveze da daju odgovarajuće izjave i izvrše odgovarajuću registraciju koja se traži po zakonima države sedišta konzula.

Član 18. Konzuli mogu pozivati državljane države koja je postavila konzula a također da obavljaju sledeće poslove u konzulatima ili svojim stanovima, kao i u stanovima državljana svoje države i na palubama brodova koji plove pod zastavom te države:

a) da od državljana države koja je postavila konzula primaju izjave i da ih overavaju;

- b) da sastavljaju, potvrđuju i primaju na čuvanje izjave posljednje volje i druga jednostrana pravna akta i slične izjave državljana države koja je postavila konzula;
- c) da sastavljaju i overavaju ugovore zaključene između državljana države koja je postavila konzula, ukoliko takvi ugovori nisu u suprotnosti sa zakonima države sedišta konzula. Konzul ne može da sastavlja ili overava ugovore o ustanovljenju ili otudjivanju stvarnih prava na nepokretnoj imovini koja se nalazi na teritoriji države sedišta konzula;
- d) da sastavljaju ili overavaju ugovore između državljana države koja je postavila konzula i državljana države sedišta konzula, ukoliko se ti ugovori tiču isključivo prava i interesa na teritoriji države koja je postavila konzula, ili poslova koje treba obaviti na teritoriji te države, pod uslovom da ti ugovori nisu u suprotnosti sa zakonima države sedišta konzula;
- e) da overavaju na dokumentima potpise državljana države koja je postavila konzula; da legalizuju dokumenta koja izdaju vlasti ili službena lica države koja je postavila konzula, ili države sedišta konzula, a takodje da overavaju prepise ovih dokumenata;
- f) da overavaju prevode dokumenata izdatih od vlasti ili službenih lica države koja je postavila konzula ili države sedišta konzula;
- g) da primaju dokumenta, novac, vrednosti, zaostavštinu i drugu imovinu državljana države koja je postavila konzula. Novac i predmeti koje je konzul primio mogu biti izneti iz države sedišta konzula samo po propisima te države;
- h) da vrše druge poslove koje im se mogu poveriti, ukoliko nisu u suprotnosti sa zakonima države sedišta konzula.

Član 19. Akta, dokumenta, njihovi prepisi, prevodi ili izvodi iz njih, navedeni u članu 18, koje je sastavio ili overio konzul i stavio svoj zvanični pečat, smatraće se u državi sedišta konzula kao akta, dokumenta, prepisi, prevodi i izvodi koji imaju isti pravni značaj i dokaznu snagu kao da su bili sastavljeni, prevedeni ili overeni od strane nadležnih vlasti i ustanova države sedišta konzula.

Ipak, gore nabrojana akta, dokumenta, njihovi prepisi, prevodi ili izvodi iz njih moraju da budu legalizovani, ako se to traži po zakonima države sedišta konzula.

Član 20. 1. U slučaju smrti državljanina države koja je postavila konzula nadležni organi vlasti države sedišta konzula obaveštavaju o tome neposredno konzula na čijem je konzularnom području državljanin umro, dostavljaju konzulu izvod iz matičnih knjiga umrlih, kao i sve podatke kojima oni raspolažu o zaostavštini umrlog, o proceni zaostavštine, o postojanju naslednika i drugih lica, koja imaju pravo na zaostavštinu, ukoliko su poznati, o njihovom mestu boravka, a takodje i o tome da li postoji testamenat umrlog.

2. U slučaju da nadležni organ države sedišta konzula sazna da je u raspravi zaostavštine koja se kod njega vodi zainteresovan državljanin države koja je postavila konzula obavestiće o tome konzula te države.

Član 21. Konzuli imaju sledeća prava u odnosu na zaostavštinu državljanina države koja je postavila konzula i mogu ta prava da koriste sami ili preko lica koja oni ovlaste:

- a) da učestvuju u popisu zaostavštine i u potpisivanju odgovarajućeg protokola;
- b) da opšte sa nadležnim vlastima države sedišta konzula radi preduzimanja mera u cilju sprečavanja oštećenja ili uništenja imovine iz zaostavštine.

Član 22. 1. Pokretna imovina koja ostane na teritoriji jedne od Strane ugovornice posle smrti državljanina druge Strane ugovornice, predaje se konzulu države čiji je državljanin bio umrli, kako bi se sa tom imovinom postupilo po zakonu države koja je postavila konzula.

2. Po stavu 1. ovog člana neće se postupiti:

- a) Ukoliko u roku od šest meseci posle smrti ostavioca lice koje polaže pravo na nasledje ili deo nasledja ili legatar, čije se boravište nalazi na teritoriji države sedišta konzula postavi zahtev da se zaostavština raspravi pred nadležnim sudom države sedišta konzula. U tom slučaju raspraviće se zaostavština po zakonu države koja je postavila konzula. Uslov iz ove tačke primeniće se samo ukoliko je umrli bio stalno nastanjen na teritoriji države sedišta konzula;
- b) Dok se ne regulišu sve obaveze koje terete tu pokretnu imovinu, ukoliko se u roku od šest meseci posle smrti ostavioca prijave nadležnim vlastima.

3. U pogledu nepokretne imovine primenjuju se zakoni države na čijoj se teritoriji nepokretna imovina nalazi.

Član 23. 1. Konzuli mogu da postavljaju staraoca državljanima države koja je postavila konzula. Oni imaju pravo da nadgledaju rad staratelja.

O potrebi postavljanja staraoca rešava nadležni organ države sedišta konzula po propisima te države.

2. U slučaju da konzuli dobiju podatke o tome da je imovina državljanina države koja je postavila konzula ostala bez nadzora, oni mogu da postave upravnika za tu imovinu.

Član 24. 1. Konzul i službena lica konzularne službe mogu da ukazuju pomoć i saradnju brodovima koji plove pod zastavom države koja je postavila konzula i koji su ušli u vode države sedišta konzula njegovog konzularnog područja.

Zapovednik i posada broda mogu da opšte sa konzulom i službenim licima konzularne službe.

2. U slučaju da sud ili drugi nadležni organi države sedišta konzula nameravaju da preduzmu bilo kakve prinudne mere na brodovima države koja je postavila konzula onda će o tome biti prethodno obavešten konzul, da bi mu se dala mogućnost da prisustvuje tim radnjama. Ova se odredba primenjuje i u slučaju kada članovi posade broda treba da daju izjavu pred sudom ili nekim drugim organom mesta u kome se nalazi luka ili pristanište. Ako obaveštenje ne može biti učinjeno pre preduzimanja postupka, zbog njegove izuzetne hitnosti, ono će biti učinjeno jednovremeno sa početkom postupka ili u krajnjem slučaju u toku samog postupka.

Ukoliko konzul nije prisustvovao službenoj radnji, sudovi i drugi organi države sedišta konzula daće konzulu, što je pre moguće, obaveštenje u najširem mogućem obimu obzirom na karakter dela.

3. Odredbe stava 2. ovog člana ne odnose se na carinsku, pasošku i sanitarnu kontrolu broda, članova posade i putnika.

Član 25. Ukoliko brod države koja je postavila konzula pretrpi udes ili havariju u vodama države sedišta konzula, nadležni organi te države obavestiće o tome, što je pre moguće, nadležnog konzula i saopštiti mu kakve su mere preduzete ili će biti preduzete radi spasavanja ili sigurnosti života lica na brodu, broda i tereta.

Nadležni organi države sedišta konzula pružiće konzulu pomoć u odnosu na mere koje konzul preduzima u vezi sa udesom ili havarijom broda.

Član 26. Odredbe ove Konvencije koje se odnose na pomorsku i rečnu plovidbu primenjivaće se, na odgovarajući način i na vazdušni saobraćaj, sa izuzetkom propisa koji su u suprotnosti sa međunarodnim ugovorima obaveznim za obe Strane ugovornice.

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 27. Odredbe ove Konvencije o pravima i dužnostima konzula primenjivaće se i na saradnike diplomatskih predstavništava Strane ugovornice koji su određeni da vrše konzularne funkcije i o kojima je diplomatsko predstavništvo obavestilo Ministarstvo inostranih poslova države sedišta konzula. Vršenje konzularnih funkcija od strane tih lica ne dira i njihove diplomatske privilegije i imunitete.

Član 28. Ova Konvencija podleže ratifikaciji i stupa na snagu od dana razmene ratifikacionih instrumenata koja će se izvršiti u Moskvi.

Konvencija će važiti sve do isteka šest meseci od dana kada jedna od Strana ugovornica saopšti drugoj Strani ugovornici svoju želju da prestane njeno važenje.

SAČINJENO u Beogradu, dana 21 jula 1960, u dva primerka, svaki na ruskom i srpskohrvatskom jeziku, pri čemu oba teksta imaju podjednaku važnost.

Po ovlašćenju
Prezidijuma Vrhovnog Sovjeta
Saveza Sovjetskih
Socijalističkih Republika:

[Signed — Signé]¹

Po ovlašćenju
Pretsednika Federativne Narodne
Republike Jugoslavije:

[Signed — Signé]²

¹ Signed by I. K. Zamchevsky — Signé par I. K. Zamtchevskij.

² Signed by L. Radovanovich — Signé par L. Radovanović.

[TRANSLATION — TRADUCTION]

CONSULAR CONVENTION¹ BETWEEN THE UNION OF SOVIET
SOCIALIST REPUBLICS AND THE SOCIALIST FEDERAL
REPUBLIC OF YUGOSLAVIA

The Presidium of the Supreme Soviet of the Union of Soviet Socialist Republics, on the one hand, and the President of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia, on the other hand,

Guided by the desire to determine and regulate consular relations between the two States with a view to concluding a Consular Convention, have appointed as their plenipotentiaries:

The Presidium of the Supreme Soviet of the Union of Soviet Socialist Republics:
Ivan Konstantinovich Zamchevsky, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the Union of Soviet Socialist Republics in the Federal People's Republic of Yugoslavia;

The President of the Socialist Federal Republic of Yugoslavia: Lyubomir Radovanovich, Ambassador of the State Secretariat for Foreign Affairs,
who, having exchanged their full powers, found in good and due form, have agreed as follows:

ESTABLISHMENT OF CONSULATES, APPOINTMENT AND ACCEPTANCE
OF CONSULS, AND CONSULAR STAFF

Article 1. 1. Each Contracting Party may, in accordance with this Convention, open consulates in the territory of the other Contracting Party.

2. The places in which consuls are stationed and their consular districts shall be determined by agreement between the Contracting Parties in each individual case.

Article 2. Before appointing a consul, the Contracting Party concerned shall obtain, through the diplomatic channel, the consent of the other Contracting Party to such appointment.

Article 3. 1. The diplomatic mission of the sending State shall present to the Ministry of Foreign Affairs of the receiving State the consular commission setting forth the consul's surname and first name, rank, nationality, the consular district for which he will be responsible, and his duty station.

2. The consul may not enter upon his duties until the Government of the receiving State has recognized him in that capacity. Such recognition shall be granted in the form of an *exequatur* issued after the commission has been presented.

3. After the consul has been recognized, the authorities of the receiving State shall make the necessary arrangements to enable the consul to perform his duties and enjoy the rights, exemptions and privileges to which he is entitled under this Convention and under the laws of the receiving State.

¹ Came into force on 2 August 1961 by the exchange of the instruments of ratification, which took place at Moscow, in accordance with article 28.

Article 4. 1. The functions of a consul shall cease upon his recall, by withdrawal of his *exequatur* or in the event of his death.

2. In the instances stipulated in paragraph 1 of this article, and in the event of the consul's absence or illness, the sending State may authorize an officer of the consulate concerned or of another consulate or an officer of its diplomatic mission to take temporary charge of the consulate. The Ministry of Foreign Affairs of the receiving State shall be informed beforehand of the appointment of such a person.

3. A person authorized to take temporary charge of the consulate shall enjoy the rights, exemptions and privileges accorded to consuls by this Convention.

Article 5. For the purposes of this Convention:

1. The term "consulate" means a consulate general, consulate, vice-consulate or consular agency.

2. The term "consul" means a consul-general, consul, vice-consul or consular agent in charge of a consulate.

3. The term "consular officers" means consuls who are not in charge of consulates and other consular staff having consular rank.

4. The term "consular employees" means all persons working in the consulate except for those referred to in paragraphs 2 and 3 of this article.

5. The term "consular staff" means the consul, consular officers and consular employees.

Article 6. Only nationals of the sending State may be consuls or consular officers.

RIGHTS, EXEMPTIONS AND PRIVILEGES

Article 7. I. Consuls, consular officers and consular employees, provided that they are nationals of the sending State, shall not be subject to the jurisdiction of the receiving State in respect of their official duties.

2. For other acts, consuls and consular officers may not be subject to detention, arrest or other limitation of freedom except in cases involving the execution of a valid court sentence or prosecution for particularly heinous felonies, such as crimes against life or personal liberty.

The diplomatic mission of the sending State must be notified of the institution of criminal proceedings against a consul or a consular officer and of his detention or arrest. It must be informed beforehand of the detention or arrest if the consul or consular officer has not been detained at the scene of the crime.

Article 8. Consuls may affix to consular buildings shields bearing the coat of arms of their country and an inscription designating the consulate, and to fly the flag of their State from the said buildings and place it on means of transport (motor vehicles, launches, etc.) which they personally use in the performance of their official duties.

Article 9. Members of the consular staff and their spouses and minor children who are nationals of the sending State shall be exempt from direct taxes and all monetary or other obligations to which nationals of the receiving State are subject, provided that if the corresponding categories of staff of diplomatic missions are also exempt from such obligations. This exemption shall not extend

to taxes on income not derived from official duties or to payment for services rendered by institutions, enterprises or organizations.

Article 10. 1. Immovable property of the sending State that is used for the consular premises or for the personal housing of the consular staff shall be exempt from all taxes and charges.

2. Motor vehicles, launches and other means of transport, radio receivers and television sets, and other movable property owned by the sending State and serving the needs of the consulate shall be exempt from all taxes and charges.

3. The exemptions referred to in paragraphs 1 and 2 of this article shall not apply to payment for services rendered by institutions, enterprises or organizations.

Article 11. Members of the consular staff and their spouses and minor children, provided that they are nationals of the sending State, shall be granted, on the basis of reciprocity, the same exemptions from customs duties as are granted to the corresponding categories of staff of diplomatic missions.

Article 12. 1. Members of the consular staff who are nationals of the sending State shall testify in the courts of the receiving State when summoned. The summons must be in the form of an official letter. No coercive measures of any kind may be taken against such staff to ensure their appearance as witnesses in court.

2. Members of the consular staff may refuse to testify on matters concerning their official duties and may also refuse to produce correspondence and official documents of the consulate.

3. If a consul or consular officer is prevented by the exigencies of his service or for other reasons from appearing before the judicial organs to give evidence, he must give notification to that effect and, if so required by the judicial organs, make a deposition in writing.

4. Members of the consular staff who are nationals of the sending State and who are summoned to give evidence shall not be required to take an oath.

5. The provisions of this article shall also apply to proceedings conducted by administrative authorities.

Article 13. 1. The official correspondence of consulates, regardless of what means of communication are used, shall be inviolable and shall not be subject to examination.

2. In their communications with the authorities of the sending State, consulates shall be entitled to use codes and diplomatic couriers. Consulates shall be charged at the same rates as diplomatic missions for the use of ordinary means of communication.

3. Consular archives shall be inviolable. Private papers shall not be kept in the consular archives.

4. The official premises of the consulate shall be inviolable. The authorities of the receiving State may take no coercive measures of any kind in the consular premises without the consent of the consul. Moreover, no coercive measures of any kind may be taken in the living quarters of the consul without his consent, except where article 7, paragraph 2, applies.

FUNCTIONS OF CONSULS

Article 14. Consuls shall help strengthen friendly relations between the Contracting Parties and shall facilitate the development of economic and cultural ties between them.

Article 15. 1. Consuls shall be entitled, within their consular district, to protect the rights and interests of their State and of the nationals and juridical persons of the sending State.

2. In the performance of their duties, consuls may apply to the authorities of their consular district and make representations to them concerning the rights and interests of their State and of nationals or juridical persons of the sending State.

3. If the intervention of the consul does not lead to a positive result or if it turns out that the case involves authorities not belonging to the consular district, then the further conduct of the case shall fall within the competence of the diplomatic mission.

Article 16. Consuls shall be entitled, without any special powers, to represent in the courts and before other authorities of the receiving country nationals and juridical persons of the sending State if owing to absence or for other reasons they are unable to protect their own rights and interests within the appropriate time-limit. Such representation shall continue until the persons represented appoint their own agent or themselves assume the protection of their rights and interests.

Article 17. 1. Consuls shall be entitled to keep a register of nationals of the sending country, to issue or renew their passports and, when necessary, other documents in lieu of a passport, and to perform other tasks connected with the registration and documentation of nationals of the sending State.

2. Consuls shall issue, to their own and to foreign nationals and to stateless persons, visas for entry into and exit from the sending State.

3. Consuls may, where authorized to do so by the laws of the sending State, issue certificates of the birth or death of citizens of their State. They may receive applications for marriage and prepare marriage documents where both parties to the marriage are nationals of the sending State.

The consul shall inform the competent bodies of the receiving State of every marriage they perform if so required by the regulations of that State.

Consuls may register the dissolution of the marriage if the said dissolution is performed by the competent bodies of the sending State.

The above provisions shall not exempt the persons concerned from the obligation to make the requisite applications and complete the appropriate registration in accordance with the laws of the receiving State.

Article 18. Consuls may call nationals of the sending State and may carry out the following functions at consulates, at their residences, at the residences of nationals of their State and on board vessels sailing under that State's flag:

- (a) To receive and certify declarations from nationals of the sending State;
- (b) To draw up, attest and accept for safe keeping the wills and other unilateral legal instruments and similar declarations of nationals of the sending State;

- (c) To draw up or certify agreements concluded between nationals of the sending State, provided that such agreements are not contrary to the laws of the receiving State. A consul may not draw up or certify any agreement concerning the establishment or alienation of rights to immovable property situated in the territory of the receiving State;
- (d) To draw up or certify agreements between nationals of the sending State and nationals of the receiving State, provided that such agreements relate exclusively to rights and interests situated in the territory of the sending State or to transactions to be carried out in the territory of that State, and provided that such agreements are not contrary to the laws of the receiving State;
- (e) To certify the signatures on documents of nationals of the sending State; to legalize documents issued by the authorities or officials of the sending State or the receiving State, and to certify copies of such documents;
- (f) To certify translations of documents issued by the authorities and officials of the sending State or the receiving State;
- (g) To accept documents, money, valuables, legacies and other property of nationals of the sending State. Money and articles accepted by the consul may be exported from the receiving State only in accordance with the regulations of that State;
- (h) To perform such other acts as may be required, provided that they are not contrary to the laws of the receiving State.

Article 19. The documents referred to in article 18, copies or translations thereof or extracts therefrom which have been drawn up or certified by the consul with his official seal shall be regarded in the receiving State as instruments, documents, copies, translations and extracts having the same standing in law and the same evidentiary value as if they had been drawn up, translated or certified by competent authorities and institutions of the receiving State.

However, the instruments, documents, copies, translations and extracts mentioned above shall be subject to such legalization as the laws of the receiving State may require.

Article 20. 1. In the event of the death of a national of the sending State the competent bodies of the receiving State shall immediately notify the consul in whose consular district the national died and shall transmit to the consul an extract from the death register and any information they may have concerning the estate of the deceased and its estimated value, the existence of heirs or other persons entitled to share in the estate, if they are known, and their whereabouts, and the existence of a will.

2. If a competent body of the receiving State learns that a national of the sending State has an interest in an inheritance which it is administering, it shall so notify the consul of that State.

Article 21. Consuls shall have the following rights with respect to estates left by nationals of the sending State and may exercise these rights personally or through duly authorized representatives:

- (a) The right to participate in taking and signing the inventory of the estate;
- (b) The right to communicate with the competent authorities of the receiving State for the purpose of making arrangements to protect the estate from damage or destruction.

Article 22. 1. Movable property left in the territory of one of the Contracting Parties after the death of a national of the other Contracting Party shall be handed over to the consul of the State of which the deceased was a national for disposal in accordance with the laws of the sending State.

2. Paragraph 1 of this article shall not apply:

- (a) If within six months after the death of the testator, a person claiming title to the estate or part of the estate or a legatee whose residence is situated in the territory of the receiving State requests that the estate should be administered by a competent court of the receiving State. In such a case, the estate shall be administered in accordance with the laws of the sending State. The foregoing provision shall apply only in the event that the deceased was a permanent resident of the receiving State;
- (b) Until all liabilities attached to that movable property have been settled, provided that the competent bodies have been informed of them within six months after the death of the testator.

3. In the case of immovable property, the applicable laws shall be the laws of the State in whose territory that property is situated.

Article 23. 1. Consuls may appoint guardians and curators for nationals of the sending State. They shall be entitled to supervise the activities of guardians and curators.

The decision as to the need to appoint a guardian shall be taken by the competent body of the receiving State in accordance with the regulations of that State.

2. If a consul learns that the property of nationals of the sending State is without an administrator, he may appoint a trustee.

Article 24. 1. Consuls or consular officers may provide help and assistance to vessels sailing under the flag of the sending State and entering the waters of the receiving State within the consular district.

The master and crew of such a vessel may communicate with the consul and consular officers.

2. Where the courts or other competent bodies of the receiving State intend to take coercive measures of any kind on board vessels of the sending State, the consul shall be notified in advance so that he may be present when the measures are taken. This provision shall also apply in the event that members of the crew of the vessel are to be questioned ashore by the local port authorities. If notification cannot be given before such action is initiated, because of its extreme urgency, then it shall be given at the same time as the action is initiated or, as a last resort, during that action.

If the consul was not present at official proceedings, the courts and other bodies of the receiving State shall provide him as a matter of urgency with all possible information, taking into account the nature of the case.

3. The provisions of paragraph 2 of this article shall not apply to customs, passport and health control of the vessel, crew and passengers.

Article 25. If a vessel of the sending State is wrecked or damaged in the waters of the receiving State, the competent bodies of that State shall notify the appropriate consul as soon as possible and inform him of the measures which have

been taken or will be taken for the rescue or safety of the lives of the people on board, and of the vessel and cargo.

The competent bodies of the receiving State shall assist the consul in his action in connection with the wreck of or damage to the vessel.

Article 26. The provisions of this Convention referring to sea and river navigation shall also apply *mutatis mutandis* to air transport, except for provisions running counter to international treaties binding on both Contracting Parties.

FINAL PROVISIONS

Article 27. The provisions of this Convention concerning the rights and duties of consuls shall apply to the staff of diplomatic missions of the Contracting Parties responsible for performing consular functions and about whom notification has been given by the diplomatic mission to the Ministry of Foreign Affairs of the receiving State. The performance of consular functions by such persons shall not affect their diplomatic privileges and immunities.

Article 28. This Convention is subject to ratification and shall enter into force on the date of the exchange of the instruments of ratification, which shall take place at Moscow.

The Convention shall remain in force until the expiry of six months after the date on which one Contracting Party informs the other that it wishes to terminate it.

DONE at Belgrade, on 21 July 1960, in duplicate, in the Russian and Serbo-Croat languages, both texts being equally authentic.

For the Presidium
of the Supreme Soviet
of the Union of Soviet
Socialist Republics:

[I. K. ZAMCHEVSKY]

For the President
of the Socialist Federal Republic
of Yugoslavia:

[L. RADOVANOVICH]

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION¹ CONSULAIRE ENTRE L'UNION DES RÉPUBLIQUES SOCIALISTES SOVIÉTIQUES ET LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRATIVE SOCIALISTE DE YOUGOSLAVIE

Le Présidium du Soviet suprême de l'Union des Républiques socialistes soviétiques, d'une part, et le Président de la République fédérative socialiste de Yougoslavie, d'autre part,

Désireux de définir et régler les relations consulaires entre les deux Etats, ont désigné pour leurs plénipotentiaires aux fins de conclure une Convention consulaire :

Le Présidium du Soviet suprême de l'Union des Républiques socialistes soviétiques, M. Ivan Konstantinovitch Zamtchevskij, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire de l'Union des Républiques socialistes soviétiques en République fédérative socialiste de Yougoslavie,

Le Président de la République fédérative socialiste de Yougoslavie, M. Ljubomir Radovanović, Ambassadeur du Secrétariat d'Etat aux affaires étrangères, lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit :

CRÉATION DE CONSULATS, NOMINATION ET ADMISSION DES CONSULS, PERSONNEL CONSULAIRE

Article premier. 1. Chacune des Parties contractantes a le droit, en vertu de la présente Convention, d'ouvrir des consulats sur le territoire de l'autre Partie contractante.

2. Le lieu de résidence des consuls et leur circonscription sont fixés par accord des Parties dans chaque cas particulier.

Article 2. Avant de nommer un consul, la Partie accréditante demande par la voie diplomatique l'accord de la Partie accréditaire.

Article 3. 1. La mission diplomatique de l'Etat accréditant présente au Ministère des affaires étrangères de l'Etat accréditaire la commission consulaire portant mention des nom et prénom, grade et nationalité du consul, ainsi que de la circonscription qui lui est attribuée et de son lieu de résidence.

2. Le consul ne peut entrer en fonctions que lorsque le gouvernement de l'Etat accréditaire l'a reconnu en cette qualité. Cette reconnaissance est accordée au vu de la commission consulaire, sous la forme de l'*exequatur*.

3. Lorsque le consul a été agréé, les autorités de l'Etat accréditaire prennent les mesures nécessaires pour qu'il puisse s'acquitter de ses fonctions et bénéficier des droits, franchises et privilèges prévus par la présente Convention et la législation de l'Etat accréditaire.

Article 4. 1. L'activité du consul prend fin en cas de rappel, d'annulation de l'*exequatur* et de décès.

¹ Entrée en vigueur le 2 août 1961 par l'échange des instruments de ratification, qui a eu lieu à Moscou, conformément à l'article 28.

2. Dans les cas prévus au premier paragraphe du présent article, ainsi qu'en cas d'absence ou de maladie du consul, l'Etat accréditant peut autoriser un fonctionnaire du cadre consulaire du consulat en question, de la mission diplomatique ou d'un autre consulat à gérer le consulat à titre intérimaire. Cette nomination fait l'objet d'une notification préalable au Ministère des affaires étrangères de l'Etat accréditaire.

3. Le gérant intérimaire jouit des droits, franchises et privilèges reconnus aux consuls par la présente Convention.

Article 5. Aux fins de la présente Convention :

1. Le terme « consulat » désigne les consulats généraux, consulats, vice-consulats et agences consulaires.

2. Le terme « consul » désigne les consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires chargés de diriger un consulat.

3. L'expression « fonctionnaire du cadre consulaire » désigne les consuls autres que les chefs de consulats, et les autres fonctionnaires du consulat ayant rang de consul.

4. L'expression « employés de consulat » désigne toutes les personnes travaillant dans un consulat, à l'exception des personnes visées aux paragraphes 2 et 3 du présent article.

5. L'expression « personnel consulaire » désigne les consuls, les fonctionnaires du cadre consulaire et les employés de consulat.

Article 6. Les consuls et fonctionnaires du cadre consulaire doivent être ressortissants de l'Etat accréditant.

DROITS, FRANCHISES ET PRIVILÈGES

Article 7. 1. Les consuls, les fonctionnaires du cadre consulaire et les employés de consulat qui sont ressortissants de l'Etat accréditant ne sont pas soumis à la juridiction de l'Etat accréditaire en ce qui concerne les actes de leur fonction.

2. S'agissant des actes autres que ceux de leur fonction, les consuls et fonctionnaires du cadre consulaire ne peuvent être détenus, arrêtés ou soumis à toute autre forme de restriction de leur liberté, sauf lorsqu'il s'agit de l'exécution d'une sentence ayant pris légalement effet, ou de poursuites motivées par un crime particulièrement grave, tel qu'un attentat contre la vie ou la liberté des personnes, etc.

La mission diplomatique de l'Etat accréditant doit être informée de poursuites pénales entamées contre un consul ou un fonctionnaire du cadre consulaire, ainsi que de leur détention ou arrestation. La détention ou l'arrestation doivent faire l'objet d'une notification préalable, pour autant que le consul ou le fonctionnaire du cadre consulaire n'ont pas été retenus sur les lieux du délit.

Article 8. Un consul a le droit de placer sur les bâtiments consulaires un écusson aux armes de son pays, avec une inscription portant le nom du consulat, ainsi que d'arborer le pavillon de son pays sur lesdits bâtiments et sur les véhicules qu'il utilise dans l'exercice de ses fonctions officielles.

Article 9. Les employés du consulat, leurs conjoints et enfants mineurs qui sont ressortissants de l'Etat accréditant, sont exempts des impôts directs, ainsi que de toutes les obligations d'ordre pécuniaire ou autre auxquelles sont soumis les ressortissants de l'Etat accréditaire, si les catégories correspondantes de fonctionnaires des missions diplomatiques en sont également exemptés. Cette exemption ne s'étend toutefois pas aux impôts sur les revenus qui ne sont pas liés à leurs fonctions officielles, ni au paiement des prestations fournies par des administrations, des entreprises ou des organismes.

Article 10. 1. Les biens immeubles de l'Etat accréditant utilisés comme locaux officiels ou logement des employés du consulat sont exempts de tous impôts et taxes.

2. Les véhicules et vedettes, ainsi que les autres moyens de transport, les récepteurs de radio et les téléviseurs, de même que les autres biens meubles appartenant à l'Etat accréditant et servant aux besoins du consulat, sont exempts de tous impôts et taxes.

3. Les exemptions visées aux paragraphes 1 et 2 du présent article ne concernent pas le paiement des prestations fournies par des administrations, des entreprises ou des organismes.

Article 11. En ce qui concerne les droits de douane, les employés de consulat, leurs conjoints et enfants mineurs qui sont ressortissants de l'Etat accréditant bénéficient à titre réciproque des mêmes franchises que les catégories correspondantes de fonctionnaires des missions diplomatiques.

Article 12. 1. Les employés de consulat qui sont ressortissants de l'Etat accréditant comparaissent en qualité de témoins devant les autorités judiciaires du pays accréditaire sur la demande de celles-ci. La citation à comparaître doit être une lettre officielle. Aucune mesure de coercition ne peut être prise à l'égard de ces employés de consulat pour les contraindre à comparaître.

2. Les employés de consulat peuvent refuser de témoigner au sujet de questions touchant leurs fonctions officielles, ainsi que de présenter la correspondance officielle et les documents officiels du consulat.

3. Au cas où le consul et le fonctionnaire du cadre consulaire ne pourraient comparaître en justice pour témoigner pour des raisons de service ou pour d'autres raisons, ils doivent le notifier et, si les organes judiciaires l'exigent, déposer par écrit.

4. Les employés de consulat qui sont ressortissants de l'Etat accréditant et comparaissent en justice pour témoigner, ne sont pas tenus de prêter serment.

5. Les dispositions du présent article sont également applicables dans le cas d'une procédure administrative.

Article 13. 1. La correspondance officielle des consulats est inviolable quels que soient les moyens de transmission utilisés, et ne peut être visitée.

2. Pour communiquer avec les autorités de l'Etat accréditant, les consultants ont le droit de faire usage d'un chiffre et d'employer des courriers diplomatiques. Pour les moyens de transmission ordinaires, les tarifs applicables sont ceux qui sont appliqués aux missions diplomatiques.

3. Les archives consulaires sont inviolables. Les papiers autres qu'officiels ne doivent pas être conservés aux archives consulaires.

4. Les locaux officiels des consulats sont inviolables. Les autorités de l'Etat accréditaire ne peuvent prendre aucune mesure de coercition dans les locaux du consulat sans l'accord du consul. Il ne peut pas être non plus pris de mesure de coercition dans la résidence du consul sans l'accord de ce dernier, sauf dans les cas d'application du paragraphe 2 de l'article 7.

ATTRIBUTIONS DES CONSULS

Article 14. Le consul contribue à renforcer les relations amicales entre les Parties contractantes et favorise le développement des rapports économiques et culturels entre elles.

Article 15. 1. Le consul est habilité à protéger, dans sa circonscription consulaire, les droits et intérêts de son Etat, ainsi que ceux des ressortissants et des personnes morales de l'Etat accréditant.

2. Dans l'exercice de ses fonctions, le consul peut s'adresser aux autorités de leurs circonscriptions et leur faire des représentations touchant les droits et intérêts de l'Etat accréditant, ainsi que ceux de ressortissants et de personnes morales de cet Etat.

3. Si l'intervention du consul reste sans effet ou s'il s'avère que l'affaire intéresse des autorités ne relevant pas de la circonscription consulaire, la poursuite de l'affaire relève de la compétence de la mission diplomatique.

Article 16. Le consul a le droit, sans autre mandat particulier, de représenter les ressortissants et personnes morales de l'Etat accréditant devant les tribunaux et autres autorités de l'Etat accréditaire, si ces ressortissants ou personnes morales, du fait de leur absence ou pour une autre raison, ne sont pas en mesure de défendre en temps utile leurs droits et intérêts. Il continue de représenter lesdits ressortissants ou personnes morales jusqu'à ce que ceux-ci désignent leur fondé de pouvoir ou assument eux-mêmes la défense de leurs droits et intérêts.

Article 17. 1. Le consul a le droit d'immatriculer ses nationaux, de délivrer et proroger les passeports et, en cas de nécessité, les autres pièces d'identité tenant lieu de passeports, ainsi que d'accomplir les autres actes concernant l'immatriculation et les pièces d'identité des ressortissants de l'Etat accréditant.

2. Le consul délivre à ses nationaux, aux étrangers et aux apatrides les visas d'entrée sur le territoire de l'Etat accréditant et de sortie de ce territoire.

3. Le consul peut, dans la mesure où la législation de l'Etat accréditant l'y habilite, dresser les actes de naissance et de décès des nationaux de l'Etat accréditant. Il peut enregistrer les mariages et dresser les actes de mariage si les deux époux sont ressortissants de l'Etat accréditant.

Le consul notifie les mariages qu'il a enregistrés aux autorités compétentes de l'Etat accréditaire, si la réglementation de cet Etat l'exige.

Le consul peut enregistrer la dissolution des mariages si ladite dissolution a été prononcée par les organes compétents de l'Etat accréditant.

Les dispositions qui précèdent ne dispensent pas les intéressés de l'obligation de faire les déclarations et d'effectuer les enregistrements voulus par la législation de l'Etat accréditaire.

Article 18. Le consul a le droit d'inviter les ressortissants de l'Etat accréditant, et d'effectuer au consulat, à leur domicile, au domicile de leurs nationaux et à bord des navires battant pavillon dudit Etat, les actes ci-après :

- a) Recevoir et certifier les déclarations de ressortissants de l'Etat accréditant;
- b) Etablir, légaliser et recevoir en dépôt les testaments et autres actes juridiques unilatéraux et déclarations analogues de ressortissants de l'Etat accréditant;
- c) Etablir ou légaliser des contrats conclus entre ressortissants de l'Etat accréditant, si ces contrats ne contreviennent pas aux lois de l'Etat accréditaire. Le consul ne peut établir ni légaliser de contrats touchant l'établissement ou le transfert de droits réels sur des biens immeubles situés sur le territoire de l'Etat accréditaire;
- d) Etablir ou légaliser des contrats entre ressortissants de l'Etat accréditant et ressortissants de l'Etat accréditaire, pour autant que ces contrats concernent exclusivement des droits et intérêts sur le territoire de l'Etat accréditant ou des affaires à régler sur ledit territoire et à condition que lesdits contrats ne soient pas contraires aux lois de l'Etat accréditaire;
- e) Certifier sur des documents la signature de ressortissants de l'Etat accréditant; légaliser des documents délivrés par des autorités ou des fonctionnaires de l'Etat accréditant ou de l'Etat accréditaire, ainsi que certifier des copies conformes desdits documents;
- f) Certifier des traductions de documents délivrés par des autorités ou des fonctionnaires de l'Etat accréditant ou de l'Etat accréditaire;
- g) Recevoir des documents, des espèces, des titres, des biens successoraux et d'autres biens appartenant à des ressortissants de l'Etat accréditant. Les espèces et les objets reçus par le consul ne peuvent être exportés du pays accréditaire que conformément à la réglementation dudit pays;
- h) Effectuer d'autres actes dont il pourra être chargé, s'ils ne sont pas contraires aux lois du pays accréditaire.

Article 19 Les actes, documents, copies, traductions et extraits d'actes visés à l'article 18, établis ou certifiés par un consul, et munis de son sceau officiel, sont considérés dans l'Etat accréditaire comme des actes, documents, copies, traductions et extraits d'actes ayant la même valeur juridique et la même force probante que s'ils avaient été établis, certifiés ou traduits par les autorités et administrations compétentes de l'Etat accréditaire.

Toutefois, lesdits actes, documents, copies, traductions et extraits d'actes doivent être légalisés, si la législation du pays accréditaire l'exige.

Article 20. 1. Lorsqu'un ressortissant de l'Etat accréditant décède dans une circonscription consulaire, les autorités compétentes de l'Etat accréditaire en informent immédiatement le consul, lui font parvenir un extrait du registre des décès, et tous les renseignements dont elles disposent sur la succession et sa valeur estimative, sur l'existence d'héritiers et d'autres ayants droit, s'ils sont connus, sur leur domicile et sur l'existence d'un testament.

2. Lorsqu'un organe compétent de l'Etat accréditaire apprend qu'une affaire de succession relevant de sa compétence intéresse un ressortissant de l'Etat accréditant, il en informe le consul dudit Etat accréditant.

Article 21. En ce qui concerne les successions de ressortissants de l'Etat accréditant, le consul a les droits ci-après, qu'il peut exercer en personne ou par l'intermédiaire de fondés de pouvoir :

- a) Participer à l'inventaire de la succession et contresigner le procès-verbal d'inventaire;
- b) Se mettre en rapport avec les autorités compétentes de l'Etat accréditaire en vue de prendre les mesures voulues pour éviter que les biens successoraux soient endommagés ou détruits.

Article 22. 1. Les biens meubles d'une succession restés sur le territoire d'une des Parties contractantes après le décès d'un ressortissant de l'autre Partie sont remis au consul de l'Etat dont le défunt était ressortissant, qui leur applique la législation dudit Etat.

2. Les dispositions du premier paragraphe du présent article ne sont pas applicables :

- a) Si dans un délai de six mois après le décès du *de cuius*, une personne prétendant à la succession ou à une partie de celle-ci, ou un légataire, dont la résidence se trouve sur le territoire de l'Etat accréditaire, exige que ce soit un tribunal compétent de l'Etat accréditaire qui règle la succession. Dans ce cas la législation applicable à la succession est celle de l'Etat accréditant. La disposition du présent paragraphe n'est applicable que si le *de cuius* avait sa résidence permanente sur le territoire de l'Etat accréditaire;
- b) Tant que n'auront pas été réglées toutes les obligations obérant les biens meubles de la succession, si lesdites obligations sont portées à la connaissance des organes compétents dans un délai de six mois après le décès du *de cuius*.

3. Les biens immeubles de la succession sont soumis à la législation de l'Etat sur le territoire duquel ils se trouvent.

Article 23. 1. Le consul peut désigner des tuteurs et des curateurs aux ressortissants de l'Etat accréditant. Il a le droit de surveiller les actes des tuteurs et curateurs.

La décision de faire nommer un tuteur est prise par les organes compétents de l'Etat accréditaire conformément à sa réglementation.

2. Si le consul apprend que les biens d'un ressortissant du pays accréditant restent sans surveillance, il peut nommer un administrateur pour ces biens.

Article 24. 1. Le consul et les fonctionnaires du cadre consulaire peuvent porter aide et assistance aux navires battant pavillon de l'Etat accréditant qui se trouvent dans les eaux de l'Etat accréditaire au large du territoire de sa circonscription consulaire.

Le capitaine du navire et son équipage peuvent communiquer avec le consul et les fonctionnaires du cadre consulaire.

2. Si les tribunaux ou autres organes compétents de l'Etat accréditaire entendent prendre des mesures de coercition à bord d'un navire de l'Etat accréditant, le consul doit en être informé au préalable, afin de pouvoir y assister. Cette disposition est également applicable lorsque des membres de l'équipage du navire doivent être interrogés à terre par les autorités du lieu où se trouve le port. Si cette notification ne peut, en raison de la grande urgence des opérations, être

faite avant leur début, elle doit l'être au moment du début des opérations ou exceptionnellement pendant celles-ci.

Si le consul n'a pas assisté à une action officielle, les tribunaux et autres organes de l'Etat accréditaire lui donnent d'urgence les renseignements les plus détaillés, compte tenu de la nature de l'affaire.

3. Les dispositions du paragraphe 2 du présent Article ne sont pas applicables aux contrôles douanier, frontalier et sanitaire auxquels sont soumis le navire, son équipage et ses passagers.

Article 25. Si un navire de l'Etat accréditant fait naufrage ou subit une avarie dans les eaux de l'Etat accréditaire, les organes compétents de ce dernier en avisent le consul intéressé aussitôt que possible et l'informent des mesures qu'ils ont prises ou vont prendre pour sauver ou préserver les personnes, le navire et la cargaison.

Les organes compétents de l'Etat accréditaire prêtent au consul l'aide nécessaire pour l'exécution des mesures qu'il doit prendre en cas de naufrage ou d'avarie d'un navire.

Article 26. Les dispositions de la présente Convention relatives à la navigation maritime et fluviale sont en tant que de besoin applicables également aux transports aériens, à l'exclusion des dispositions qui seraient contraires aux accords internationaux ayant force obligatoire pour les deux Parties contractantes.

DISPOSITIONS FINALES

Article 27. Les dispositions de la présente Convention relatives aux droits et obligations des consuls sont également applicables aux membres des missions diplomatiques des Parties contractantes qui exercent des fonctions consulaires ayant fait l'objet d'une notification de la mission diplomatique au Ministère des affaires étrangères de l'Etat accréditaire. L'exercice de fonctions consulaires par ces membres des missions diplomatiques ne porte pas atteinte à leurs privilèges et immunités diplomatiques.

Article 28. La présente Convention est soumise à ratification et prendra effet à la date de l'échange des instruments de ratification, qui aura lieu à Moscou.

La Convention demeurera ensuite en vigueur jusqu'à l'expiration d'un délai de six mois à compter de la date à laquelle l'une des Parties contractantes aura notifié à l'autre son intention de la dénoncer.

FAIT à Belgrade, le 21 juillet 1960, en deux exemplaires, chacun en langues russe et serbo-croate, les deux textes faisant également foi.

Pour le Présidium
du Soviet suprême
de l'Union des Républiques
socialistes soviétiques :

[I. K. ZAMTCHEVSKIJ]

Pour le Président
de la République fédérative
socialiste de Yougoslavie :

[L. RADOVANOVIĆ]

**ITALY, BELGIUM, DENMARK, FRANCE,
GERMANY, FEDERAL REPUBLIC OF, IRELAND,
LUXEMBOURG, NETHERLANDS and
UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND**

Treaty concerning the accession of the Kingdom of Denmark, Ireland, the Kingdom of Norway and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the European Economic Community and to the European Atomic Energy Community (with Act concerning the conditions of accession and the adjustments to the Treaties, annexes, and annexed Protocols and exchange of letters; with Final Act, and annexed declarations and procedure for the adoption of certain decisions and other measures to be taken during the period preceding accession). Concluded at Brussels on 22 January 1972

Council Decision of the European Communities adjusting the instruments concerning the accession of new Member States to the European Communities (with annex). Adopted at Brussels on 1 January 1973

The texts of the Treaty establishing the European Economic Community and the Treaty establishing the European Atomic Energy Community, and the Treaties amending or supplementing them, drawn up in the Danish, English and Irish languages are annexed to the above-mentioned Treaty of 22 January 1972, as follows:

Final Act of the Intergovernmental Conference on the Common Market and EURATOM (with declarations). Done at Rome on 25 March 1957

Treaty establishing the European Economic Community (with annexes, Protocols of 25 March 1957, Protocol of 17 April 1957, and Implementing Convention of 25 March 1957). Done at Rome on 25 March 1957

Treaty establishing the European Atomic Energy Community (EURATOM) (with annexes, Protocol of 25 March 1957 and Protocol of 17 April 1957). Done at Rome on 25 March 1957

**ITALIE, ALLEMAGNE, RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D',
BELGIQUE, DANEMARK, FRANCE,
IRLANDE, LUXEMBOURG, PAYS-BAS et
ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE
ET D'IRLANDE DU NORD**

Traité relatif à l'adhésion à la Communauté économique européenne et à la Communauté européenne de l'énergie atomique du Royaume du Danemark, de l'Irlande, du Royaume de Norvège et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord (avec Acte relatif aux conditions d'adhésion et aux adaptations des traités, annexes, et Protocoles et échange de lettres annexés; avec Acte final, et déclarations et procédure d'adoption de certaines décisions et autres mesures à prendre pendant la période précédant l'adhésion annexées). Conclu à Bruxelles le 22 janvier 1972

Décision du Conseil des Communautés européennes portant adaptation des actes relatifs à l'adhésion de nouveaux États membres aux Communautés européennes (avec annexe). Adoptée à Bruxelles le 1er janvier 1973

Les textes du Traité instituant la Communauté économique européenne et du Traité instituant la Communauté européenne de l'énergie atomique ainsi que des traités qui les ont modifiés ou complétés, établis en langues danoise, anglaise et irlandaise sont annexés au Traité susmentionné du 22 janvier 1972, comme suit :

Acte final de la Conférence intergouvernementale pour le marché commun et l'EURATOM (avec déclarations). Fait à Rome le 25 mars 1957

Traité instituant la Communauté économique européenne (avec annexes, Protocoles du 25 mars 1957, Protocole du 17 avril 1957 et Convention d'application du 25 mars 1957). Fait à Rome le 25 mars 1957

Traité instituant la Communauté européenne de l'énergie atomique (EURATOM) [avec annexes, Protocole du 25 mars 1957 et Protocole du 17 avril 1957]. Fait à Rome le 25 mars 1957

No. 23108
(continued)

Convention on certain institutions common to the European Communities. Done at Rome on 25 March 1957

Protocol concerning imports into the European Economic Community of petroleum products refined in the Netherlands Antilles (with annex). Concluded at Brussels on 13 November 1962

Treaty establishing a single council and a single commission of the European Communities (with Protocol on the privileges and immunities of the European Communities, Final Act and annexes). Concluded at Brussels on 8 April 1965

Decision of the Representatives of the Governments of the Member States on the provisional location of certain institutions and departments of the Communities. Adopted at Brussels on 8 April 1965

Treaty amending certain budgetary provisions of the Treaties establishing the European Communities and of the Treaty establishing a single council and a single commission of the European Communities. Concluded at Luxembourg on 22 April 1970

Authentic texts of the Treaty and of the Council Decision: Italian, Danish, Dutch, English, French, German and Irish.

Authentic texts of the annexed Treaties: Danish, English and Irish.

Registered by Italy on 22 October 1984.

N° 23108
(suite)

Convention relative à certaines institutions communes aux Communautés européennes.
Faites à Rome le 25 mars 1957

Protocole relatif aux importations dans la Communauté économique européenne de produits pétroliers raffinés aux Antilles néerlandaises (avec annexe). Conclu à Bruxelles le 13 novembre 1962

Traité instituant un conseil unique et une commission unique des Communautés européennes (avec Protocole sur les privilèges et immunités des Communautés européennes, Acte final et annexes). Conclu à Bruxelles le 8 avril 1965

Décision des représentants des Gouvernements des États membres relative à l'installation provisoire de certaines institutions et de certains services des Communautés. Adoptée à Bruxelles le 8 avril 1965

Traité portant modification de certaines dispositions budgétaires des Traités instituant les Communautés européennes et du Traité instituant un conseil unique et une commission unique des Communautés européennes. Conclu à Luxembourg le 22 avril 1970

Textes authentiques du Traité et de la Décision du Conseil : italien, danois, néerlandais, anglais, français, allemand et irlandais.

Textes authentiques des Traités annexés : danois, anglais et irlandais.

Enregistrés par l'Italie le 22 octobre 1984.

[ITALIAN TEXT — TEXTE ITALIEN]

TRATTATO TRA IL REGNO DEL BELGIO, LA REPUBBLICA FEDERALE DI GERMANIA, LA REPUBBLICA FRANCESE, LA REPUBBLICA ITALIANA, IL GRANDUCATO DEL LUSSEMBURGO, IL REGNO DEI PAESI BASSI, STATI MEMBRI DELLE COMUNITÀ EUROPEE, IL REGNO DI DANIMARCA, L'IRLANDA, IL REGNO DI NORVEGIA E IL REGNO UNITO DI GRAN BRETAGNA E IRLANDA DEL NORD RELATIVO ALL'ADESIONE DEL REGNO DI DANIMARCA, DELL'IRLANDA, DEL REGNO DI NORVEGIA E DEL REGNO UNITO DI GRAN BRETAGNA E IRLANDA DEL NORD ALLA COMUNITÀ ECONOMICA EUROPEA E ALLA COMUNITÀ EUROPEA DELL'ENERGIA ATOMICA

Sua Maestà il Re dei Belgi, Sua Maestà la Regina di Danimarca, il Presidente della Repubblica federale di Germania, il Presidente della Repubblica francese, il Presidente dell'Irlanda, il Presidente della Repubblica italiana, Sua Altezza Reale il Granduca del Lussemburgo, Sua Maestà la Regina dei Paesi Bassi, Sua Maestà il Re di Norvegia, Sua Maestà la Regina del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord,

Uniti nella volontà di proseguire la realizzazione degli obiettivi del trattato che istituisce la Comunità economica europea e del trattato che istituisce la Comunità europea dell'energia atomica,

Decisi, nello spirito di tali trattati, a costruire, sulle fondamenta già realizzate, un'unione sempre più stretta tra i popoli europei,

Considerando che l'articolo 237 del trattato che istituisce la Comunità economica europea e l'articolo 205 del trattato che istituisce la Comunità europea dell'energia atomica danno agli Stati europei la possibilità di diventare membri di tali Comunità,

Considerando che il Regno di Danimarca, l'Irlanda, il Regno di Norvegia e il Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord hanno chiesto di diventare membri di dette Comunità,

Considerando che il Consiglio delle Comunità europee, sentito il parere della Commissione, si è pronunciato a favore dell'ammissione di detti Stati,

Hanno deciso di stabilire di comune accordo le condizioni di ammissione e gli adattamenti da apportare ai trattati che istituiscono la Comunità economica europea e la Comunità europea dell'energia atomica, e a tal fine hanno designato come plenipotenziari :

Sua Maestà il Re dei Belgi :

Signor G. Eyskens, primo ministro;

Signor P. Harmel, ministro degli affari esteri;
Signor J. van der Meulen, ambasciatore, rappresentante permanente presso
le Comunità europee;

Sua Maestà la Regina di Danimarca :

Signor J. O. Krag, primo ministro;
Signor I. Nørgaard, ministro degli affari dell'economia estera;
Signor J. Christensen, segretario generale degli affari dell'economia estera
presso il ministero degli affari esteri;

Il Presidente della Repubblica federale di Germania :

Signor W. Scheel, ministro degli affari esteri;
Signor H.-G. Sachs, ambasciatore, rappresentante permanente presso le
Comunità europee;

Il Presidente della Repubblica francese :

Signor M. Schumann, ministro degli affari esteri;
Signor J.-M. Boegner, ambasciatore, rappresentante permanente presso le
Comunità europee;

Il Presidente dell'Irlanda :

Signor J. A. Lynch, primo ministro;
Signor P. J. Hillery, ministro degli affari esteri;

Il Presidente della Repubblica italiana :

Signor E. Colombo, primo ministro;
Signor A. Moro, ministro degli affari esteri;
Signor G. Bombassei Frascani de Vettor, ambasciatore, rappresentante
permanente presso le Comunità europee;

Sua Altezza Reale il Granduca del Lussemburgo :

Signor G. Thorn, ministro degli affari esteri;
Signor J. Dondelinger, ambasciatore, rappresentante permanente presso le
Comunità europee;

Sua Maestà la Regina dei Paesi Bassi :

Signor W. K. N. Schmelzer, ministro degli affari esteri;
Signor Th. E. Westerterp, segretario di Stato agli affari esteri;
Signor E. M. J. A. Sassen, ambasciatore, rappresentante permanente presso
le Comunità europee;

Sua Maestà il Re di Norvegia :

Signor T. Bratteli, primo ministro;
Signor A. Cappelen, ministro degli affari esteri;
Signor S. Chr. Sommerfelt, ambasciatore straordinario e plenipotenziario;

Sua Maestà la Regina del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord :

Signor E. Heath, M. B. E., M. P., primo ministro, primo Lord del tesoro,
ministro della funzione pubblica;

Sir Alec Douglas-Home, K. T., M. P., primo segretario di Stato di Sua Maestà per gli affari esteri e del Commonwealth;
Signor G. Rippon, Q. C., M. P., Cancelliere del Ducato del Lancaster

i quali, dopo avere scambiato i loro pieni poteri, riconosciuti in buona e debita forma, hanno convenuto le disposizioni che seguono :

Articolo 1. 1. Il Regno di Danimarca, l'Irlanda, il Regno di Norvegia e il Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord diventano membri della Comunità economica europea e della Comunità europea dell'energia atomica e parti ai trattati che istituiscono tali Comunità, quali sono stati modificati e completati.

2. Le condizioni di ammissione e gli adattamenti, da questa determinati, dei trattati che istituiscono la Comunità economica europea e la Comunità europea dell'energia atomica sono contenuti nell'atto unito al presente trattato. Le disposizioni di tale atto concernenti la Comunità economica europea e la Comunità europea dell'energia atomica costituiscono parte integrante del presente trattato.

3. Le disposizioni concernenti i diritti e gli obblighi degli Stati membri, nonché i poteri e le competenze delle istituzioni delle Comunità, quali figurano nei trattati di cui al paragrafo 1, si applicano nei confronti del presente trattato.

Articolo 2. Il presente trattato sarà ratificato dalle alte parti contraenti conformemente alle loro norme costituzionali rispettive. Gli strumenti di ratifica saranno depositati presso il governo della Repubblica italiana al più tardi il 31 dicembre 1972.

Il presente trattato entrerà in vigore il 1° gennaio 1973, a condizione che tutti gli strumenti di ratifica siano stati depositati prima di tale data e che tutti gli strumenti di adesione alla Comunità europea del carbone e dell'acciaio siano depositati a tale data.

Qualora tuttavia non tutti gli Stati di cui all'articolo 1, paragrafo 1, abbiano depositato in tempo debito i loro strumenti di ratifica e di adesione, il trattato entra in vigore fra quegli Stati che abbiano proceduto al deposito. In tal caso il Consiglio delle Comunità europee, deliberando all'unanimità, decide immediatamente gli indispensabili adattamenti dell'articolo 3 del presente trattato e degli articoli 14, 16, 17, 19, 20, 23, 129, 142, 143, 155 e 160 dell'atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati, delle disposizioni del suo allegato I che concernono la composizione ed il funzionamento di vari comitati e degli articoli 5 e 8 del protocollo concernente lo statuto della Banca europea per gli investimenti allegato a tale atto; il Consiglio, deliberando all'unanimità, può ugualmente dichiarare caduche ovvero adattare le disposizioni dell'atto che si riferiscono nominalmente ad uno Stato che non ha depositato i suoi strumenti di ratifica e di adesione.

Articolo 3. Il presente trattato, redatto in unico esemplare, in lingua danese, in lingua francese, in lingua inglese, in lingua irlandese, in lingua italiana, in lingua norvegese, in lingua olandese e in lingua tedesca, gli otto testi facenti tutti ugualmente fede, sarà depositato negli archivi del governo della Repubblica italiana che provvederà a rimetterne copia certificata conforme a ciascuno dei governi degli altri Stati firmatari.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Traktat.

ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diesen Vertrag gesetzt.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have affixed their signatures below this Treaty.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent traité.

DÁ FHIANÚ SIN, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gConradh seo.

IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente trattato.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevollmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben gesteld.

TIL BEKREFTELSE HERAV har nedenstående befullmektigede undertegnet denne Traktat.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den toogtyvende januar nitten hundrede og tooghalvfjerds.

GESCHEHEN zu Brüssel am zweiundzwanzigsten Januar neunzehnhundert-zweiundsiebzig.

DONE at Brussels on this twenty-second day of January in the year one thousand nine hundred and seventy-two.

FAIT à Bruxelles, le vingt-deux janvier mil neuf cent soixante-douze.

ARNA DHÉANAMH sa Bhruiséil, an dóú lá is fiche d'Eanáir, míle naoi gcéad seachtó a dó.

FATTO a Bruxelles, addì ventidue gennaio millenovecentosettantadue.

GEDAAN te Brussel, de tweeëntwintigste januari negentienhonderd tweeënzeventig.

UTFERDIGET i Brussel den tjeandre januar nitten hundre og syttito.

G. EYSKENS
P. HARMEL
J. VAN DER MEULEN

J. O. KRAG
I. NØRGAARD
J. CHRISTENSEN

W. SCHEEL
H.-G. SACHS

M. SCHUMANN
J.-M. BOEGNER

SEÁN Ó LOINSIGH
PÁDRAIG Ó HÍRIGHILE

E. COLOMBO
A. MORO
G. BOMBASSEI FRASCANI DE VETTOR

G. THORN
J. DONDELINGER

W. K. N. SCHMELZER
TH. E. WESTERTERP
E. M. J. A. SASSEN

T. BRATTELI
A. CAPPELEN
S. CHR. SOMMERFELT

E. HEATH
ALEC DOUGLAS-HOME
G. RIPPON

ATTO RELATIVO ALLE CONDIZIONI DI ADESIONE E AGLI ADATTAMENTI DEI TRATTATI

PARTE PRIMA. PRINCIPI

Articolo 1. Ai fini del presente atto :

Per « Trattati originari » s'intendono il trattato che istituisce la Comunità europea del carbone e dell'acciaio, il trattato che istituisce la Comunità economica europea ed il trattato che istituisce la Comunità europea dell'energia atomica, quali sono stati completati o modificati da trattati o da altri atti entrati in vigore prima dell'adesione; per « Trattato CECA », « Trattato CEE », « Trattato CEEA » s'intendono i corrispondenti trattati originari così completati o modificati.

Per « Stati membri originari » s'intendono il Regno del Belgio, la Repubblica federale di Germania, la Repubblica francese, la Repubblica italiana, il Granducato del Lussemburgo e il Regno dei Paesi Bassi.

Per « nuovi Stati membri » s'intendono il Regno di Danimarca, l'Irlanda, il Regno di Norvegia e il Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord.

Articolo 2. Dal momento dell'adesione le disposizioni dei trattati originari e gli atti delle istituzioni delle Comunità vincolano i nuovi Stati membri e si applicano in tali Stati alle condizioni previste da detti trattati e dal presente atto.

Articolo 3. 1. I nuovi Stati membri aderiscono con il presente atto alle decisioni e accordi conclusi dai rappresentanti dei governi degli Stati membri riuniti in sede di Consiglio. Essi s'impegnano ad aderire dal momento dell'adesione a ogni altro accordo concluso dagli Stati membri originari relativo al funzionamento delle Comunità o che sia connesso alla loro azione.

2. I nuovi Stati membri s'impegnano ad aderire alle convenzioni di cui all'articolo 220 del trattato CEE nonché ai protocolli relativi all'interpretazione di tali convenzioni da parte della Corte di giustizia, firmati dagli Stati membri originari, e ad avviare a tal fine negoziati con gli Stati membri originari per apportarvi i necessari adattamenti.

3. I nuovi Stati membri si trovano nella stessa situazione degli Stati membri originari rispetto alle dichiarazioni, risoluzioni o altre prese di posizione del Consiglio, nonché a quelle relative alle Comunità europee adottate di comune accordo dagli Stati membri; essi rispetteranno quindi i principi e gli orientamenti che ne derivano e prenderanno le misure che possono risultare necessarie per assicurarne l'applicazione.

Articolo 4. 1. Gli accordi e convenzioni concluse da una delle Comunità con uno o più Stati terzi, con un'organizzazione internazionale o con un cittadino di uno Stato terzo vincolano i nuovi Stati membri alle condizioni previste dai trattati originari e dal presente atto.

2. I nuovi Stati membri si impegnano ad aderire, alle condizioni previste dal presente atto, agli accordi e convenzioni concluse dagli Stati membri originari congiuntamente ad una delle Comunità, nonché agli accordi conclusi dagli Stati membri originari che siano connessi a tali accordi o convenzioni. La Comunità e gli Stati membri originari assisteranno a tal fine i nuovi Stati membri.

3. I nuovi Stati membri aderiscono, col presente atto e alle condizioni da esso previste, agli accordi interni conclusi dagli Stati membri originari per l'applicazione degli accordi o convenzioni di cui al paragrafo 2.

4. I nuovi Stati membri prendono le misure adatte per adeguare, se occorre, ai diritti ed agli obblighi derivanti dall'adesione alle Comunità la loro posizione nei confronti delle organizzazioni internazionali e degli accordi internazionali cui sono parti anche altri Stati membri o una delle Comunità.

Articolo 5. L'articolo 234 del trattato CEE e gli articoli 105 e 106 del trattato CEEA s'applicano, per quanto attiene ai nuovi Stati membri, agli accordi e convenzioni concluse prima dell'adesione.

Articolo 6. Le disposizioni del presente atto, se non è stabilito altrimenti, non possono essere sospese, modificate o abrogate che a mezzo delle procedure, previste dai trattati originari, che consentono la revisione di tali trattati.

Articolo 7. Gli atti delle istituzioni delle Comunità ai quali si riferiscono le disposizioni transitorie stabilite col presente atto conservano la loro natura giuridica; in particolare le procedure per la loro modifica restano applicabili.

Articolo 8. Le disposizioni del presente atto che hanno per oggetto o per effetto di abrogare o di modificare, a titolo non transitorio, atti delle istituzioni delle Comunità acquistano la stessa natura giuridica delle disposizioni così abrogate o modificate e sono sottoposte alle stesse norme.

Articolo 9. 1. Per facilitare l'adattamento dei nuovi Stati membri alle norme vigenti nella Comunità, l'applicazione dei trattati originari e degli atti delle istituzioni è soggetta, a titolo transitorio, alle disposizioni derogatorie previste dal presente atto.

2. Senza pregiudizio delle date, dei termini e delle disposizioni particolari previste dal presente atto, l'applicazione delle misure transitorie termina alla fine del 1977.

PARTE SECONDA. ADATTAMENTI DEI TRATTATI

TITOLO I. DISPOSIZIONI ISTITUZIONALI

CAPO 1. L'ASSEMBLEA

Articolo 10. L'articolo 21, paragrafo 2, del trattato CECA, l'articolo 138, paragrafo 2, del trattato CEE e l'articolo 108, paragrafo 2, del trattato CEEA sono sostituiti dalla seguente disposizione :

« Il numero dei delegati è fissato come segue :

Belgio	14
Danimarca	10
Germania	36
Francia	36
Irlanda	10
Italia	36
Lussemburgo.....	6

Paesi Bassi.....	14
Norvegia	10
Regno Unito	36 ».

CAPO 2. IL CONSIGLIO

Articolo 11. L'articolo 2, secondo comma, del trattato che istituisce un Consiglio unico ed una Commissione unica delle Comunità europee è sostituito dalla seguente disposizione :

« La presidenza è esercitata a turno da ciascun membro del Consiglio per una durata di sei mesi, secondo l'ordine seguente degli Stati membri : Belgio, Danimarca, Germania, Francia, Irlanda, Italia, Lussemburgo, Paesi Bassi, Norvegia e Regno Unito. »

Articolo 12. L'articolo 28 del trattato CECA è sostituito dalle seguenti disposizioni :

« *Articolo 28.* Il Consiglio, quando è consultato dall'Alta Autorità, delibera senza procedere necessariamente a votazione. I verbali delle deliberazioni sono trasmessi all'Alta Autorità.

Quando il presente trattato richiede parere conforme del Consiglio, il parere si reputa acquisito se la proposta presentata dall'Alta Autorità ottiene l'approvazione :

- della maggioranza assoluta dei rappresentanti degli Stati membri, comprendente i voti dei rappresentanti di due Stati membri che conseguono ciascuno almeno un ottavo del valore totale delle produzioni di carbone e d'acciaio della Comunità;
- o, in caso di parità dei voti, e se l'Alta Autorità mantiene la sua proposta dopo una seconda deliberazione, dei rappresentanti di tre Stati membri che conseguono ciascuno almeno un ottavo del valore totale delle produzioni di carbone e d'acciaio della Comunità.

Quando il presente trattato richiede una decisione all'unanimità o un parere conforme all'unanimità, la decisione o il parere sono acquisiti se raccolgono i voti di tutti i membri del Consiglio. Tuttavia, per l'applicazione degli articoli 21, 32, 32 bis, 78 quinto e 78 settimo del presente trattato e degli articoli 16, 20, terzo comma, 28, quinto comma, e 44 del protocollo sullo statuto della Corte di giustizia, le astensioni dei membri presenti o rappresentati non ostano all'adozione delle deliberazioni del Consiglio per le quali è richiesta l'unanimità.

Le decisioni del Consiglio, a parte quelle che richiedono una maggioranza qualificata o l'unanimità, sono prese a maggioranza dei membri che compongono il Consiglio; tale maggioranza si reputa acquisita se comprende la maggioranza assoluta dei rappresentanti degli Stati membri, comprendente i voti dei rappresentanti di due Stati membri che conseguono ciascuno almeno un ottavo del valore totale delle produzioni di carbone e d'acciaio della Comunità. Tuttavia, ai voti dei membri del Consiglio è attribuita la ponderazione seguente per l'applicazione delle disposizioni degli articoli 78, 78 terzo e 78 quinto del presente trattato che richiedono la maggioranza qualificata : Belgio 5, Danimarca 3, Germania 10, Francia 10, Irlanda 3, Italia 10, Lussemburgo 2, Paesi Bassi 5, Norvegia 3, Regno Unito 10. Le

deliberazioni sono valide se hanno raccolto almeno 43 voti che esprimano il voto favorevole di almeno sei membri.

In caso di votazione, ciascun membro del Consiglio può ricevere delega da uno solo degli altri membri.

Il Consiglio comunica con gli Stati membri per mezzo del suo presidente.

Le deliberazioni del Consiglio sono pubblicate nei modi da esso stabiliti. »

Articolo 13. L'articolo 95, quarto comma, del trattato CECA è sostituito dalla seguente disposizione :

« Queste modificazioni sono oggetto di proposte stabilite d'accordo dall'Alta Autorità e dal Consiglio deliberante a maggioranza di nove decimi dei suoi membri, e sottoposte al parere della Corte. Nel suo esame, la Corte ha piena competenza per valutare tutti gli elementi di fatto e di diritto. Se, in seguito a questo esame, la Corte riconosce la conformità delle proposte alle disposizioni del capoverso precedente, esse sono trasmesse all'Assemblea ed entrano in vigore se sono approvate a maggioranza di tre quarti dei voti espressi e a maggioranza di due terzi dei membri che compongono l'Assemblea. »

Articolo 14. L'articolo 148, paragrafo 2, del trattato CEE e l'articolo 118, paragrafo 2, del trattato CEEA sono sostituiti dalle seguenti disposizioni :

« Per le deliberazioni del Consiglio che richiedono una maggioranza qualificata, ai voti dei membri è attribuita la seguente ponderazione :

Belgio	5
Danimarca	3
Germania	10
Francia	10
Irlanda	3
Italia	10
Lussemburgo	2
Paesi Bassi	5
Norvegia	3
Regno Unito	10.

Le deliberazioni sono valide se hanno raccolto almeno :

- quarantatré voti quando, in virtù del presente trattato, debbono essere prese su proposta della Commissione,
- quarantatré voti che esprimano il voto favorevole di almeno sei membri, negli altri casi. »

CAPO 3. LA COMMISSIONE

Articolo 15. L'articolo 10, paragrafo 1, primo comma, del trattato che istituisce un Consiglio unico ed una Commissione unica delle Comunità europee è sostituito dalla seguente disposizione :

« La Commissione è composta di quattordici membri, scelti in base alla loro competenza generale e che offrano ogni garanzia di indipendenza. »

Articolo 16. L'articolo 14, primo comma, del trattato che istituisce un Consiglio unico e una Commissione unica delle Comunità europee è sostituito dalla seguente disposizione :

« Il presidente ed i cinque vicepresidenti della Commissione sono designati tra i membri di questa per due anni, secondo la medesima procedura prevista per la nomina dei membri della Commissione. Il loro mandato può essere rinnovato. »

CAPO 4. LA CORTE DI GIUSTIZIA

Articolo 17. L'articolo 32, primo comma, del trattato CECA, l'articolo 165, primo comma, del trattato CEE e l'articolo 137, primo comma, del trattato CEEA sono sostituiti dalla seguente disposizione :

« La Corte di giustizia è composta di undici giudici. »

Articolo 18. L'articolo 32 bis, primo comma, del trattato CECA, l'articolo 166, primo comma, del trattato CEE e l'articolo 138, primo comma, del trattato CEEA sono sostituiti dalla seguente disposizione :

« La Corte di giustizia è assistita da tre avvocati generali. »

Articolo 19. L'articolo 32 ter, secondo e terzo comma, del trattato CECA, l'articolo 167, secondo e terzo comma, del trattato CEE e l'articolo 139, secondo e terzo comma, del trattato CEEA sono sostituiti dalle seguenti disposizioni :

« Ogni tre anni si procede a un rinnovamento parziale dei giudici. Esso riguarda alternativamente sei e cinque giudici.

Ogni tre anni si procede a un rinnovamento parziale degli avvocati generali. Esso riguarda alternativamente uno e due avvocati generali. »

Articolo 20. L'articolo 18, secondo comma, del protocollo sullo statuto della Corte di giustizia della Comunità europea del carbone e dell'acciaio, l'articolo 15 del protocollo sullo statuto della Corte di giustizia della Comunità economica europea e l'articolo 15 del protocollo sullo statuto della Corte di giustizia della Comunità europea dell'energia atomica sono sostituiti dalle seguenti disposizioni :

« La Corte può deliberare validamente soltanto in numero dispari. Le deliberazioni della Corte riunita in seduta plenaria sono valide se sono presenti sette giudici. Le deliberazioni delle sezioni sono valide soltanto se prese da tre giudici; in caso di impedimento di uno dei giudici componenti una sezione, si può ricorrere a un giudice che faccia parte di un'altra sezione, alle condizioni definite dal regolamento di procedura. »

CAPO 5. IL COMITATO ECONOMICO E SOCIALE

Articolo 21. L'articolo 194, primo comma, del trattato CEE e l'articolo 166, primo comma, del trattato CEEA sono sostituiti dalla seguente disposizione :

« Il numero dei membri del Comitato è fissato come segue :

Belgio	12
Danimarca	9

Germania	24
Francia	24
Irlanda	9
Italia	24
Lussemburgo.....	6
Paesi Bassi.....	12
Norvegia	9
Regno Unito	24 ».

CAPO 6. IL COMITATO CONSULTIVO CECA

Articolo 22. L'articolo 18, primo comma, del trattato CECA è sostituito dalla seguente disposizione :

« Presso l'Alta Autorità è istituito un Comitato consultivo. Esso è composto di non meno di sessanta membri e di non più di ottantaquattro e comprende, in numero uguale, produttori, lavoratori e consumatori e commercianti. »

CAPO 7. IL COMITATO SCIENTIFICO E TECNICO

Articolo 23. L'articolo 134, paragrafo 2, primo comma, del trattato CEEA è sostituito dalla seguente disposizione :

« Il Comitato è composto di ventotto membri, nominati dal Consiglio previa consultazione della Commissione. »

TITOLO II. ALTRI ADATTAMENTI

Articolo 24. 1. L'articolo 131 del trattato CEE è completato dalla menzione della Norvegia e del Regno Unito fra gli Stati membri citati nella prima frase di detto articolo.

2. L'elenco riportato dall'allegato IV del trattato CEE è completato dalla menzione dei seguenti paesi e territori :

- Condominio franco-britannico delle Nuove Ebridi
- Possedimenti norvegesi nell'Antartico (Isola Bouvet, Isola Pietro I° e Terra della Regina Maud)
- Bahama
- Bermude
- Brunei
- Honduras britannico
- Isole dei Caimani
- Isole Falkland e dipendenze
- Isole Gilbert ed Ellice
- Isole della linea meridionali e centrali
- Isole Salomone britanniche

- Isole Turks e Caicos
- Isole Vergini britanniche
- Montserrat
- Pitcairn
- Sant'Elena e dipendenze
- Seicelle
- Stati associati del Mar dei Caraibi : Antigua, Dominica, Grenada, Santa Lucia, St. Vincent, St. Kitts/Nevis/Anguilla
- Territorio antartico britannico
- Territorio britannico dell'Oceano Indiano.

Articolo 25. All'articolo 79 del trattato CECA è aggiunto, dopo il primo comma, un nuovo comma così redatto :

« In deroga al comma precedente :

a) Il presente trattato non si applica alle Faeröer. Tuttavia il governo del Regno di Danimarca può notificare, mediante una dichiarazione depositata al più tardi il 31 dicembre 1975 presso il governo della Repubblica francese che ne rimetterà copia certificata conforme a ciascun governo degli altri Stati membri, che il presente trattato è applicabile a dette isole. In questo caso il presente trattato s'applica a tali isole a decorrere dal primo giorno del secondo mese successivo al deposito di tale dichiarazione.

b) Il presente trattato non si applica alle zone di sovranità del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord a Cipro.

c) Le disposizioni del presente trattato sono applicabili alle Isole Normanne ed all'isola di Man soltanto nella misura necessaria per assicurare l'applicazione del regime previsto per tali isole dalla decisione relativa all'adesione del Regno di Danimarca, dell'Irlanda, del Regno di Norvegia e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord alla Comunità europea del carbone e dell'acciaio. »

Articolo 26. 1. L'articolo 227, paragrafo 1, del trattato CEE è sostituito dalla seguente disposizione :

« 1. Il presente trattato si applica al Regno del Belgio, al Regno di Danimarca, alla Repubblica federale di Germania, alla Repubblica francese, all'Irlanda, alla Repubblica italiana, al Granducato del Lussemburgo, al Regno dei Paesi Bassi, al Regno di Norvegia e al Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord. »

2. All'articolo 227, paragrafo 3, del trattato CEE è aggiunto il seguente comma :

« Il presente trattato non si applica ai paesi e territori d'oltremare che mantengono relazioni particolari con il Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord non menzionati nell'elenco precitato. »

3. All'articolo 227 del trattato CEE è aggiunto un paragrafo 5 così redatto :

« 5. In deroga ai paragrafi precedenti :

a) Il presente trattato non si applica alle Faeröer. Tuttavia il governo del Regno di Danimarca può notificare, mediante una dichiarazione depositata al

più tardi il 31 dicembre 1975 presso il governo della Repubblica italiana che ne rimetterà copia certificata conforme a ciascun governo degli altri Stati membri, che il presente trattato è applicabile a dette isole. In questo caso il presente trattato s'applica a tali isole a decorrere dal primo giorno del secondo mese successivo al deposito di tale dichiarazione.

b) Il presente trattato non si applica alle zone di sovranità del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord a Cipro.

c) Le disposizioni del presente trattato sono applicabili alle Isole Normanne ed all'isola di Man soltanto nella misura necessaria per assicurare l'applicazione del regime previsto per tali isole dal trattato relativo all'adesione del Regno di Danimarca, dell'Irlanda, del Regno di Gran Bretagna e Irlanda del Nord alla Comunità economica europea e alla Comunità europea dell'energia atomica. »

Articolo 27. All'articolo 198 del trattato CEEA è aggiunto un comma così redatto :

« In deroga ai commi precedenti :

a) Il presente trattato non si applica alle Faeröer. Tuttavia il governo del Regno di Danimarca può notificare, mediante una dichiarazione depositata al più tardi il 31 dicembre 1975 presso il governo della Repubblica italiana che ne rimetterà copia certificata conforme a ciascun governo degli altri Stati membri, che il presente trattato è applicabile a dette isole. In questo caso il presente trattato s'applica a tali isole a decorrere dal primo giorno del secondo mese successivo al deposito di tale dichiarazione.

b) Il presente trattato non si applica alle zone di sovranità del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord a Cipro.

c) Il presente trattato non si applica ai paesi e territori d'oltremare che mantengono relazioni particolari con il Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord non menzionati nell'elenco riportato nell'allegato IV del trattato che istituisce la Comunità economica europea.

d) Le disposizioni del presente trattato sono applicabili alle Isole Normanne ed all'Isola di Man soltanto nella misura necessaria per assicurare l'applicazione del regime previsto per tali isole dal trattato relativo all'adesione del Regno di Danimarca, dell'Irlanda, del Regno di Norvegia e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord alla Comunità economica europea e alla Comunità dell'energia atomica. »

Articolo 28. Gli atti delle istituzioni della Comunità concernenti i prodotti elencati nell'allegato II del trattato CEE ed i prodotti la cui importazione nella Comunità è sottoposta ad una regolamentazione specifica in conseguenza dell'applicazione della politica agricola comune, nonché gli atti in materia d'armonizzazione delle legislazioni degli Stati membri relative all'imposta sulle cifre d'affari non s'applicano a Gibilterra, a meno che il Consiglio, deliberando all'unanimità su proposta della Commissione, disponga diversamente.

PARTE TERZA. ADATTAMENTI DEGLI ATTI DELLE ISTITUZIONI

Articolo 29. Gli atti indicati nell'elenco riportato dall'allegato I del presente atto formano oggetto degli adattamenti specificati in tale allegato.

Articolo 30. Gli adattamenti degli atti indicati nell'elenco riportato dall'allegato II del presente atto, resi necessari dall'adesione, sono effettuati conformemente agli orientamenti enunciati in detto allegato e secondo la procedura e alle condizioni di cui all'articolo 153.

PARTE QUARTA. MISURE TRANSITORIE

TITOLO I. LIBERA CIRCOLAZIONE DELLE MERCI

CAPO I. DISPOSIZIONI TARIFFARIE

Articolo 31. 1. Per ogni prodotto il dazio di base sul quale vanno operate le successive riduzioni di cui agli articoli 32 e 59 è il dazio effettivamente applicato al 1° gennaio 1972.

Per ogni prodotto il dazio di base per il ravvicinamento alla tariffa doganale comune e alla tariffa unificata CECA di cui agli articoli 39 e 59 è il dazio effettivamente applicato dai nuovi Stati membri al 1° gennaio 1972.

Ai fini del presente atto per « tariffa unificata CECA » s'intende il complesso costituito dalla nomenclatura doganale e dai dazi doganali esistenti per i prodotti dell'allegato I del trattato CECA, escluso il carbone.

2. Ove dopo il 1° gennaio 1972 divengano applicabili riduzioni di dazi derivanti dall'accordo riguardante principalmente i prodotti chimici, addizionale al protocollo di Ginevra (1967) relativo all'Accordo generale sulle tariffe doganali e sul commercio, i dazi così ridotti si sostituiscono ai dazi di base di cui al paragrafo 1.

Articolo 32. 1. I dazi doganali all'importazione tra la Comunità nella sua composizione originaria ed i nuovi Stati membri e tra i nuovi Stati membri sono progressivamente aboliti secondo il seguente ritmo :

- al 1° aprile 1973 ogni dazio è ridotto all'80% del dazio di base;
- le altre quattro riduzioni del 20% ciascuna si effettuano :
 - al 1° gennaio 1974
 - al 1° gennaio 1975
 - al 1° gennaio 1976
 - al 1° luglio 1977.

2. In deroga al paragrafo 1 :

- a) i dazi doganali all'importazione sul carbone ai sensi dell'allegato I del trattato CECA sono aboliti tra gli Stati membri dal momento dell'adesione;
- b) i dazi doganali all'importazione sui prodotti elencati nell'allegato III del presente atto sono aboliti al 1° gennaio 1974;
- c) una franchigia dai dazi doganali s'applica dal momento dell'adesione alle importazioni che fruiscono delle disposizioni relative alla franchigia fiscale nell'ambito del traffico di viaggiatori tra gli Stati membri.

3. Per i prodotti elencati nell'allegato IV del presente atto e che sono oggetto di margini di preferenza convenzionali tra il Regno Unito e alcuni altri paesi che fruiscono delle preferenze del Commonwealth, il Regno Unito può differire fino al 1° luglio 1973 la prima delle riduzioni tariffarie di cui al paragrafo 1.

4. Le disposizioni del paragrafo 1 non pregiudicano la possibilità di aprire contingenti tariffari per taluni prodotti siderurgici che non vengono fabbricati o vengono fabbricati in quantità o qualità insufficiente nella Comunità nella sua composizione originaria.

Articolo 33. In nessun caso s'applicano all'interno della Comunità dazi doganali superiori a quelli applicati nei confronti dei paesi terzi che beneficiano della clausola della nazione più favorita.

In caso di modifica o di sospensione dei dazi della tariffa doganale comune o di applicazione dell'articolo 41 da parte dei nuovi Stati membri il Consiglio, deliberando a maggioranza qualificata su proposta della Commissione, può prendere le misure necessarie per mantenere la preferenza comunitaria.

Articolo 34. Ogni nuovo Stato membro può sospendere integralmente o parzialmente la riscossione dei dazi applicabili ai prodotti importati dagli altri Stati membri.

Esso ne informa gli altri Stati membri e la Commissione.

Articolo 35. Qualunque tassa di effetto equivalente ad un dazio doganale all'importazione istituita dopo il 1° gennaio 1972 negli scambi tra la Comunità nella sua composizione originaria ed i nuovi Stati membri nonché tra i nuovi Stati membri è abolita al 1° gennaio 1973.

Qualunque tassa di effetto equivalente ad un dazio doganale all'importazione la cui aliquota fosse, alla data del 31 dicembre 1972, superiore a quella effettivamente applicata al 1° gennaio 1972 è ridotta al livello di quest'ultima al 1° gennaio 1973.

Articolo 36. 1. Le tasse di effetto equivalente a dazi doganali all'importazione tra la Comunità nella sua composizione originaria ed i nuovi Stati membri e tra i nuovi Stati membri sono progressivamente abolite secondo il seguente ritmo :

— al più tardi al 1° gennaio 1974 ogni tassa è ridotta al 60% dell'aliquota applicata al 1° gennaio 1972;

— le altre tre riduzioni del 20% ciascuna si effettuano :

— al 1° gennaio 1975

— al 1° gennaio 1976

— al 1° luglio 1977.

2. In deroga al paragrafo 1 :

a) le tasse di effetto equivalente a dazi doganali all'importazione sul carbone ai sensi dell'allegati I del trattato CEEA sono abolite tra gli Stati membri al momento dell'adesione;

b) le tasse di effetto equivalente a dazi doganali all'importazione applicabili ai prodotti elencati nell'allegato III del presente atto sono abolite al 1° gennaio 1974.

Articolo 37. I dazi doganali all'esportazione e le tasse di effetto equivalente tra la Comunità nella sua composizione originaria ed i nuovi Stati membri e tra i nuovi Stati membri sono aboliti al più tardi al 1° gennaio 1974.

Articolo 38. 1. Senza pregiudizio delle disposizioni dei paragrafi seguenti, le disposizioni concernenti la progressiva abolizione dei dazi doganali s'applicano ai dazi doganali di carattere fiscale.

2. I nuovi Stati membri conservano la facoltà di sostituire i dazi doganali di carattere fiscale o l'elemento fiscale di un tale dazio con un'imposta interna conforme alle disposizioni dell'articolo 95 del trattato CEE. Qualora un nuovo Stato membro si avvalga di tale facoltà, l'elemento eventualmente non coperto dall'imposta interna costituisce il dazio di base di cui all'articolo 31. Tale elemento viene abolito negli scambi all'interno della Comunità e ravvicinato alla tariffa doganale comune alle condizioni di cui agli articoli 32, 39 e 59.

3. Quando la Commissione costata che la sostituzione di un dazio doganale di carattere fiscale o dell'elemento fiscale di un tale dazio incontra gravi difficoltà in un nuovo Stato membro, essa autorizza tale Stato, su richiesta presentata prima del 1° febbraio 1973, a mantenere il dazio o l'elemento fiscale, a condizione che esso lo abolisca al più tardi al 1° gennaio 1976. La Commissione decide prima del 1° marzo 1973.

L'elemento protettivo, il cui ammontare è fissato prima del 1° marzo 1973 dalla Commissione previa consultazione dello Stato interessato, costituisce il dazio di base di cui all'articolo 31. Tale elemento è abolito negli scambi all'interno della Comunità e ravvicinato alla tariffa doganale comune alle condizioni di cui agli articoli 32, 39 e 59.

4. La Commissione può autorizzare il Regno Unito a mantenere per altri due anni i dazi doganali di carattere fiscale sui tabacchi o l'elemento fiscale di tali dazi, se al 1° gennaio 1976 non può effettuarsi la trasformazione di tali dazi in imposte interne sui tabacchi lavorati su una base armonizzata conformemente all'articolo 99 del trattato CEE, sia perché mancano disposizioni comunitarie in materia alla data del 1° gennaio 1975, sia perché è previsto per l'applicazione di tali disposizioni comunitarie un termine posteriore al 1° gennaio 1976.

5. La direttiva del Consiglio, del 4 marzo 1969, relativa all'armonizzazione delle disposizioni legislative, regolamentari e amministrative riguardanti la dilazione del pagamento dei dazi doganali, delle tasse di effetto equivalente e dei prelievi agricoli non si applica nei nuovi Stati membri ai dazi doganali di carattere fiscale di cui ai paragrafi 3 e 4 o all'elemento fiscale di tali dazi.

6. La direttiva del Consiglio, del 4 marzo 1969, relativa all'armonizzazione delle disposizioni legislative, regolamentari e amministrative riguardanti il regime del perfezionamento attivo non si applica nel Regno Unito ai dazi doganali di carattere fiscale di cui ai paragrafi 3 e 4 o all'elemento fiscale di tali dazi.

Articolo 39. 1. Ai fini dell'applicazione progressiva della tariffa doganale comune e della tariffa unificata CECA i nuovi Stati membri modificano come segue le loro tariffe applicabili nei confronti dei paesi terzi :

- a) per le voci tariffarie ove i dazi di base non si discostano di oltre il 15% in più o in meno dai dazi della tariffa doganale comune o della tariffa unificata CECA si applicano questi ultimi dazi a decorrere dal 1° gennaio 1974;
- b) negli altri casi ogni nuovo Stato membro applica a decorrere dalla stessa data un dazio che riduca del 40% lo scarto tra il dazio di base ed il dazio della tariffa doganale comune o della tariffa unificata CECA.

Tale scarto è nuovamente ridotto ogni volta del 20% al 1° gennaio 1975 ed al 1° gennaio 1976.

A decorrere dal 1° luglio 1977 i nuovi Stati membri applicano integralmente la tariffa doganale comune e la tariffa unificata CECA.

2. Dopo il 1° gennaio 1974, qualora fossero modificati o sospesi taluni dazi della tariffa doganale comune, i nuovi Stati membri modificano o sospendono contemporaneamente le proprie tariffe nella proporzione risultante dall'applicazione del paragrafo 1.

3. Per i prodotti elencati nell'allegato III del presente atto i nuovi Stati membri applicano la tariffa doganale comune a decorrere dal 1° gennaio 1974.

4. I nuovi Stati membri applicano dal momento dell'adesione la nomenclatura della tariffa doganale comune. La Danimarca, la Norvegia ed il Regno Unito sono tuttavia autorizzati a differirne l'applicazione fino al 1° gennaio 1974.

I nuovi Stati membri possono riprendere all'interno di tale nomenclatura le suddivisioni nazionali esistenti che siano indispensabili affinché il progressivo ravvicinamento dei loro dazi doganali a quelli della tariffa doganale comune si compia nelle condizioni previste dal presente atto.

5. Per facilitare la progressiva applicazione della tariffa doganale comune da parte dei nuovi Stati membri la Commissione può stabilire, se occorre, le modalità d'applicazione secondo cui essi modificano i loro dazi.

Articolo 40. Per i seguenti prodotti elencati nella tariffa doganale comune :

<i>N. della tariffa doganale comune</i>	<i>Designazione delle merci (CECA)</i>
73.01	Ghise (compresa la ghisa specolare) gregge, in lingotti, pani, salmoni o masse
73.02	Ferro-leghe : A. Ferro-manganese : I. contenente, in peso, più di 2% di carbonio (ferro-manganese carburato)
73.07	Ferro e acciaio in blumi, billette, bramme e bidoni; ferro e acciaio semplicemente sbazzati per fucinatura o per battitura al maglio (sbozzi di forgia) : A. Blumi e billette : ex I. Billette laminate

e in deroga alle disposizioni dell'articolo 39, l'Irlanda applica a decorrere dal 1° gennaio 1975 dazi che riducano di un terzo lo scarto tra le aliquote effettivamente applicate al 1° gennaio 1972 e quelle della tariffa unificata CECA. Al 1° gennaio 1976 lo scarto risultante da questo primo ravvicinamento è nuovamente ridotto del 50%.

A decorrere dal 1° luglio 1977 l'Irlanda applica integralmente la tariffa unificata CECA.

Articolo 41. Per allineare le loro tariffe alla tariffa doganale comune ed alla tariffa unificata CECA i nuovi Stati membri restano liberi di modificare i loro dazi

doganali a un ritmo più rapido di quello previsto dall'articolo 39, paragrafi 1 e 3. Essi ne informano gli altri Stati membri e la Commissione.

CAPO 2. ABOLIZIONE DELLE RESTRIZIONI QUANTITATIVE

Articolo 42. Le restrizioni quantitative all'importazione e alla esportazione tra la Comunità nella sua composizione originaria ed i nuovi Stati membri e tra i nuovi Stati membri sono abolite dal momento dell'adesione. Le misure di effetto equivalente a dette restrizioni sono abolite al più tardi al 1° gennaio 1975.

Articolo 43. In deroga all'articolo 42 gli Stati membri possono mantenere per un periodo di due anni restrizioni all'esportazione di rottami, cascami e avanzi di lavori di ghisa, di ferro o di acciaio della voce 73.03 della tariffa doganale comune, purché tale regime non sia più restrittivo di quello applicato alle esportazioni verso i paesi terzi.

Per la Danimarca e la Norvegia tale periodo è fissato in tre anni e per l'Irlanda in cinque.

Articolo 44. 1. I nuovi Stati membri procedono ad un progressivo riordinamento dei monopoli nazionali che presentano un carattere commerciale, ai sensi dell'articolo 37, paragrafo 1, del trattato CEE, in modo che venga esclusa, anteriormente al 31 dicembre 1977, qualsiasi discriminazione fra i cittadini degli Stati membri per quanto riguarda le condizioni relative all'approvvigionamento e agli sbocchi.

Gli Stati membri originari assumono obblighi equivalenti nei confronti dei nuovi Stati membri.

2. La Commissione formula, fin dal 1973, raccomandazioni in merito alle modalità e al ritmo da seguire nell'attuazione del riordinamento di cui al presente articolo, restando inteso che tali modalità e tale ritmo devono essere identici per i nuovi Stati membri e per gli Stati membri originari.

CAPO 3. ALTRE DISPOSIZIONI

Articolo 45. 1. La Commissione stabilisce prima del 1° aprile 1973, tenendo debitamente conto delle disposizioni vigenti e in particolare di quelle relative al transito comunitario, i metodi di collaborazione amministrativa intesi ad assicurare che le merci rispondenti alle condizioni a tal fine richieste fruiscano dell'abolizione dei dazi doganali e delle tasse di effetto equivalente, nonché delle restrizioni quantitative e misure d'effetto equivalente.

2. Prima della scadenza di tale termine, la Commissione stabilisce le disposizioni applicabili agli scambi, all'interno della Comunità, delle merci ottenute nella Comunità per la fabbricazione delle quali siano stati usati :

- prodotti che non siano stati sottoposti ai dazi doganali né alle tasse di effetto equivalente loro applicabili nella Comunità nella sua composizione originaria o in un nuovo Stato membro ovvero che abbiano beneficiato di un ristorno totale o parziale di tali dazi o tasse;
- prodotti agricoli che non rispondano alle condizioni richieste per essere ammessi alla libera circolazione nella Comunità nella sua composizione originaria o in un nuovo Stato membro.

Nell'adottare tali disposizioni la Commissione prende in considerazione le norme previste dal presente atto per l'abolizione dei dazi doganali tra la Comunità

nella sua composizione originaria ed i nuovi Stati membri, nonché tra i nuovi Stati membri, e quelle per la progressiva applicazione, da parte di questi ultimi, della tariffa doganale comune e delle disposizioni in materia di politica agricola comune.

Articolo 46. 1. Salvo disposizione contraria del presente atto, le disposizioni vigenti in materia di legislazione doganale per gli scambi con i paesi terzi si applicano alle stesse condizioni agli scambi all'interno della Comunità, fintantoché sono riscossi dei dazi doganali su tali scambi.

Per tali scambi il territorio doganale da prendere in considerazione per la determinazione del valore in dogana è quello definito dalle disposizioni esistenti nella Comunità e nei nuovi Stati membri al 31 dicembre 1972.

2. Gli Stati membri applicano dal momento dell'adesione la nomenclatura della tariffa doganale comune negli scambi all'interno della Comunità. La Danimarca, la Norvegia ed il Regno Unito sono tuttavia autorizzati a differirne l'applicazione fino al 1° gennaio 1974.

I nuovi Stati membri possono riprendere all'interno di tale nomenclatura le suddivisioni nazionali esistenti che siano indispensabili affinché la progressiva abolizione dei loro dazi doganali all'interno della Comunità si compia alle condizioni previste dal presente atto.

Articolo 47. 1. Se negli scambi tra la Comunità nella sua composizione originaria ed i nuovi Stati membri e tra i nuovi Stati membri vengono riscossi importi compensativi di cui all'articolo 55, paragrafo 1, lettera *a*), sui prodotti di base considerati come entrati nella fabbricazione delle merci di cui al regolamento n. 170/67/CEE che istaura un regime comune degli scambi per l'ovoalbumina e la lattoalbumina ed al regolamento (CEE) n. 1059/69 che determina il regime degli scambi applicabile a talune merci che derivano dalla trasformazione di prodotti agricoli, alle importazioni di tali merci s'applica un importo compensativo determinato sulla base di detti importi e secondo le regole previste nei regolamenti citati per il calcolo dell'imposizione o dell'elemento mobile applicabile alle merci in questione.

All'importazione di tali merci nei nuovi Stati membri dai paesi terzi, l'imposizione di cui al regolamento n. 170/67/CEE e l'elemento mobile di cui al regolamento (CEE) n. 1059/69 sono, a seconda dei casi, diminuiti o aumentati dell'importo compensativo a condizioni uguali a quelle indicate nell'articolo 55, paragrafo 1, lettera *b*).

2. Le disposizioni dell'articolo 61, paragrafo 2, si applicano per la determinazione del dazio doganale che costituisce l'elemento fisso dell'imposizione applicabile nei nuovi Stati membri alle merci di cui al regolamento (CEE) n. 1059/69.

Ogni elemento fisso applicato negli scambi fra la Comunità nella sua composizione originaria ed i nuovi Stati membri e fra i nuovi Stati membri è abolito conformemente all'articolo 32, paragrafo 1.

Ogni elemento fisso applicato dai nuovi Stati membri alle importazioni dai paesi terzi è ravvicinato alla tariffa doganale comune conformemente all'articolo 39.

3. I nuovi Stati membri applicano integralmente, per le merci cui si riferiscono il regolamento n. 170/67/CEE ed il regolamento (CEE) n. 1059/69, la nomenclatura della tariffa doganale comune al più tardi al 1° febbraio 1973.

4. I dazi doganali e tasse di effetto equivalente diversi da quelli di cui ai paragrafi 1 e 2 sono aboliti dai nuovi Stati membri al 1° febbraio 1973.

Alla stessa data le misure di effetto equivalente a restrizioni quantitative sono abolite dai nuovi Stati membri negli scambi tra di loro e con la Comunità nella sua composizione originaria.

5. Il Consiglio, deliberando a maggioranza qualificata su proposta della Commissione, adotta le disposizioni di applicazione del presente articolo tenendo segnatamente conto delle situazioni particolari che possono risultare dall'applicazione, per una stessa merce, delle disposizioni del paragrafo 1, primo comma, e dell'articolo 97.

Articolo 48. 1. Le disposizioni del presente titolo non ostano a che l'Irlanda applichi nei confronti dei prodotti originari del Regno Unito un regime che permetta una più rapida abolizione dei dazi doganali e degli elementi protettivi contenuti nei dazi doganali di carattere fiscale, a norma delle disposizioni dell'accordo che istituisce una zona di libero scambio tra l'Irlanda ed il Regno Unito, del 14 dicembre 1965, e degli accordi ad esso connessi.

2. A decorrere dal 1° gennaio 1974 le disposizioni adottate in virtù dell'articolo 45, paragrafo 2, sono applicabili nell'ambito del regime doganale in vigore tra l'Irlanda e il Regno Unito.

Articolo 49. 1. I protocolli da n. 8 a n. 15 allegati al presente atto non ostano ad una modificazione o sospensione dei dazi decisa in virtù dell'articolo 28 del trattato CEE.

2. Sono abrogati, ad eccezione del protocollo n. XVII, i protocolli allegati all'accordo per la fissazione di una parte della tariffa doganale comune relativa ai prodotti dell'elenco G allegato al trattato CEE.

TITOLO II. AGRICOLTURA

CAPO I. DISPOSIZIONI GENERALI

Articolo 50. Salvo disposizioni contrarie del presente titolo, le regole previste dal presente atto si applicano ai prodotti agricoli.

Articolo 51. 1. Le disposizioni del presente articolo s'applicano ai prezzi per i quali le disposizioni dei capi 2 e 3 rinviano al presente articolo.

2. Fino al primo dei ravvicinamenti di prezzi di cui all'articolo 52 i prezzi da applicare in ogni nuovo Stato membro sono fissati secondo le regole previste dall'organizzazione comune dei mercati del settore in questione ad un livello che permetta ai produttori del settore di conseguire ricavi equivalenti a quelli conseguiti sotto il regime nazionale precedente.

3. Tuttavia per la Norvegia e il Regno Unito i prezzi sono fissati ad un livello tale che l'applicazione della regolamentazione comunitaria conduca ad un livello dei prezzi di mercato comparabile a quello constatato nello Stato membro interessato durante un periodo rappresentativo precedente l'introduzione di tale regolamentazione.

Articolo 52. 1. Qualora l'applicazione delle disposizioni del presente titolo conduca ad un livello di prezzi diverso da quello dei prezzi comuni, i prezzi per i quali le disposizioni dei capi 2 e 3 rinviano al presente articolo sono ravvicinati al livello dei prezzi comuni in sei tappe.

2. Fatte salve le disposizioni del paragrafo 4, il ravvicinamento s'effettua ogni anno all'inizio della campagna di commercializzazione secondo le disposizioni seguenti :

- a) qualora il prezzo di un prodotto in un nuovo Stato membro sia inferiore al prezzo comune, il prezzo in tale Stato membro è aumentato, ad ogni ravvicinamento, successivamente di un sesto, un quinto, un quarto, un terzo e della metà della differenza tra il livello del prezzo in questo nuovo Stato membro ed il livello del prezzo comune, applicabili prima di ogni ravvicinamento; il prezzo risultante da questo calcolo è maggiorato in proporzione dell'eventuale aumento del prezzo comune per la campagna successiva;
- b) qualora il prezzo di un prodotto in un nuovo Stato membro sia superiore al prezzo comune, la differenza tra il livello del prezzo applicabile nel nuovo Stato membro prima di ogni ravvicinamento ed il livello del prezzo comune applicabile per la campagna successiva è ridotto successivamente di un sesto, un quinto, un quarto, un terzo e della metà.

3. Al fine di assicurare un funzionamento armonioso del processo di integrazione, il Consiglio, deliberando secondo la procedura prevista dall'articolo 43, paragrafo 2, del trattato CEE, può decidere che in deroga al paragrafo 2 il prezzo di uno o più prodotti in uno o più nuovi Stati membri si discosti, per una campagna, dai prezzi che risulterebbero dall'applicazione del paragrafo 2.

Tale scarto non può superare il 10% dell'entità del mutamento di prezzo che si sarebbe dovuto effettuare.

In tal caso il livello di prezzo per la campagna successiva è quello che sarebbe risultato dall'applicazione del paragrafo 2 se non si fosse deciso lo scarto. Per detta campagna tuttavia, può decidersi un nuovo scarto rispetto a tale livello, alle condizioni di cui ai commi precedenti.

4. I prezzi comuni si applicano nei nuovi Stati membri al più tardi al 1° gennaio 1978.

Articolo 53. Qualora si costati che per un prodotto la differenza tra il livello del prezzo in un nuovo Stato membro e quello del prezzo comune è minima, il Consiglio, deliberando secondo la procedura prevista dall'articolo 43, paragrafo 2, del trattato CEE, può decidere che per il prodotto in questione il prezzo comune sia applicato nel nuovo Stato membro.

Articolo 54. 1. Fintantoché nel Regno Unito sussisterà una differenza tra i prezzi ottenuti sotto il regime nazionale dei prezzi garantiti ed i prezzi di mercato risultanti dall'applicazione dei meccanismi della politica agricola comune e delle disposizioni del presente titolo, questo Stato membro è autorizzato a mantenere sovvenzioni alla produzione.

2. Il Regno Unito procura, per ciascuno dei prodotti cui si applicano le disposizioni del paragrafo 1, di abolire dette sovvenzioni non appena possibile durante il periodo di cui all'articolo 9, paragrafo 2.

3. Tali sovvenzioni non possono avere per effetto un aumento dei ricavi dei produttori oltre il livello che risulterebbe dall'applicazione a detti ricavi delle regole per il ravvicinamento dei prezzi di cui all'articolo 52.

4. Il Consiglio, deliberando secondo la procedura di cui all'articolo 43, paragrafo 2, del trattato CEE, adotta le modalità necessarie per l'applicazione delle disposizioni del presente articolo onde assicurare il buon funzionamento della politica agricola comune e segnatamente dell'organizzazione comune dei mercati.

Articolo 55. 1. Le differenze nei livelli dei prezzi sono compensate secondo le seguenti modalità :

- a) negli scambi dei nuovi Stati membri fra di loro e con la Comunità nella sua composizione originaria degli importi compensativi vengono riscossi dallo Stato importatore o versati dallo Stato esportatore;
- b) negli scambi dei nuovi Stati membri con i paesi terzi i prelievi e le altre imposizioni all'importazione applicate nell'ambito della politica agricola comune, nonché le restituzioni all'esportazione sono, secondo i casi, diminuiti o aumentati degli importi compensativi applicabili negli scambi con la Comunità nella sua composizione originaria. Tuttavia i dazi doganali non possono essere ridotti dell'importo compensativo.

2. Per i prodotti per i quali sono fissati dei prezzi conformemente agli articoli 51 e 52, gli importi compensativi applicabili negli scambi tra la Comunità nella sua composizione originaria e i nuovi Stati membri e fra questi ultimi e i paesi terzi sono pari alla differenza fra i prezzi fissati per il nuovo Stato membro interessato ed i prezzi comuni.

Per gli altri prodotti gli importi compensativi sono istituiti nei casi e secondo le modalità previste nei capi 2 e 3.

3. Gli importi compensativi applicabili negli scambi fra i nuovi Stati membri sono stabiliti in funzione degli importi compensativi fissati per ciascuno di essi conformemente al paragrafo 2.

4. Nessun importo compensativo viene tuttavia istituito qualora l'applicazione dei paragrafi 2 e 3 conduca ad un importo minimo.

5. Per i prodotti per i quali il dazio della tariffa doganale comune è consolidato nell'ambito dell'Accordo generale sulle tariffe doganali e sul commercio, si tiene conto del consolidamento.

6. L'importo compensativo riscosso o versato da uno Stato membro conformemente al paragrafo 1, lettera a), non può essere superiore all'importo totale riscosso sulle importazioni dai paesi terzi.

Il Consiglio, deliberando a maggioranza qualificata su proposta della Commissione, può derogare a questa regola, in particolare per evitare deviazioni di traffico e distorsioni della concorrenza.

Articolo 56. Qualora per un prodotto il prezzo del mercato mondiale superi il prezzo preso in considerazione per il calcolo degli oneri all'importazione instaurati nell'ambito della politica agricola comune, ridotto dell'importo compensativo che in applicazione dell'articolo 55 viene dedotto dagli oneri all'importazione, oppure qualora la restituzione all'esportazione verso i paesi terzi sia inferiore all'importo compensativo o se nessuna restituzione sia applicabile,

possono adottarsi misure appropriate per assicurare il buon funzionamento dell'organizzazione comune dei mercati.

Articolo 57. Nella fissazione del livello dei vari elementi del regime dei prezzi e degli interventi, diversi dai prezzi di cui agli articoli 51 e 70, per i nuovi Stati membri si tiene conto, nella misura richiesta dal buon funzionamento della regolamentazione comunitaria, della differenza dei prezzi espressa dall'importo compensativo.

Articolo 58. Gli importi compensativi versati sono finanziati dalla Comunità e imputati al Fondo europeo agricolo di orientamento e garanzia, sezione garanzia.

Articolo 59. Per i prodotti la cui importazione dai paesi terzi nella Comunità nella sua composizione originaria è sottoposta all'applicazione di dazi doganali, s'applicano le seguenti disposizioni :

1. I dazi doganali all'importazione sono progressivamente aboliti tra la Comunità nella sua composizione originaria ed i nuovi Stati membri, nonché fra i nuovi Stati membri, in cinque tappe. La prima riduzione, che riduce i dazi doganali all'80% dei dazi di base, e le quattro riduzioni successive del 20% ciascuna si effettuano secondo il ritmo seguente :

- a) per i prodotti che rientrano nell'organizzazione comune dei mercati nel settore delle carni bovine : ogni anno all'inizio della campagna di commercializzazione, la prima riduzione effettuandosi nel 1973;
- b) per i prodotti di cui ai regolamenti n. 23, relativo alla graduale attuazione di un'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli, (CEE) n. 234/68 relativo all'attuazione di un'organizzazione comune dei mercati nel settore delle piante vive e dei prodotti della floricoltura, e (CEE) n. 865/68 relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore dei prodotti trasformati a base di ortofrutticoli : al 1° gennaio di ogni anno, la prima riduzione effettuandosi al 1° gennaio 1974;
- c) per gli altri prodotti agricoli : secondo il ritmo fissato nell'articolo 32, paragrafo 1, la prima riduzione effettuandosi peraltro al 1° luglio 1973.

2. Ai fini della progressiva applicazione della tariffa doganale comune ogni nuovo Stato membro riduce lo scarto tra il dazio di base e il dazio della tariffa doganale comune per frazioni del 20%. Tali ravvicinamenti si effettuano, per i vari prodotti, alle date previste dal paragrafo 1. Per i prodotti di cui al paragrafo 1, lettera c), i ravvicinamenti seguono il ritmo di cui all'articolo 39, paragrafo 1.

Tuttavia per le voci tariffarie ove i dazi di base non si discostano di oltre il 15% in più o in meno dai dazi della tariffa doganale comune, si applicano questi ultimi dazi a decorrere, per ogni categoria di prodotti, dalla data del primo ravvicinamento.

3. Per i prodotti di cui al paragrafo 1, lettera b), e limitatamente alla seconda, terza e quarta riduzione o ravvicinamento, il Consiglio, deliberando a maggioranza qualificata su proposta della Commissione, può decidere per uno o più nuovi Stati membri che i dazi applicabili ad uno o più prodotti si discostino per un anno dai dazi risultanti dall'applicazione del paragrafo 1 o, secondo i casi, del paragrafo 2.

Tale scarto non può superare il 10% dell'ammontare della variazione che si sarebbe dovuto effettuare in applicazione dei paragrafi 1 o 2.

In questo caso i dazi da applicare nell'anno successivo sono quelli che sarebbero risultati dall'applicazione del paragrafo 1 o, secondo i casi, del paragrafo 2, se non si fosse deciso lo scarto. Per tale anno può tuttavia decidersi un nuovo scarto rispetto a detti dazi, alle condizioni di cui ai commi precedenti.

Al 1° gennaio 1978 i dazi doganali per questi prodotti sono soppressi e i nuovi Stati membri applicano integralmente la tariffa doganale comune.

4. Per i prodotti soggetti all'organizzazione comune dei mercati i nuovi Stati membri possono essere autorizzati, secondo la procedura prevista dall'articolo 26 del regolamento n. 120/67/CEE relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore dei cereali o, secondo i casi, dagli articoli corrispondenti degli altri regolamenti relativi all'organizzazione comune dei mercati agricoli, a procedere all'abolizione dei dazi doganali di cui al paragrafo 1 o al ravvicinamento di cui al paragrafo 2, secondo un ritmo più rapido di quello previsto dai paragrafi precedenti oppure a una sospensione totale o parziale dei dazi doganali applicabili ai prodotti importati dagli altri Stati membri.

Per gli altri prodotti non occorre un'autorizzazione per procedere alle misure previste dal comma precedente.

I dazi doganali risultanti da un ravvicinamento accelerato non possono essere inferiori a quelli applicati alle importazioni dei medesimi prodotti dagli altri Stati membri.

I nuovi Stati membri informano gli altri Stati membri e la Commissione delle misure adottate.

Articolo 60. 1. Per i prodotti che al momento dell'adesione sono soggetti all'organizzazione comune dei mercati il regime applicabile nella Comunità nella sua composizione originaria in materia di dazi doganali e tasse di effetto equivalente e di restrizioni quantitative e misure di effetto equivalente s'applica nei nuovi Stati membri a decorrere dal 1° febbraio 1973, fatte salve le disposizioni degli articoli 55 e 59.

2. Per i prodotti che al momento dell'adesione non sono soggetti all'organizzazione comune dei mercati, le disposizioni del titolo I concernenti la progressiva abolizione delle tasse di effetto equivalente ai dazi doganali, delle restrizioni quantitative e delle misure di effetto equivalente non si applicano a tali tasse, restrizioni e misure se esse fanno parte di una organizzazione nazionale di mercato al momento dell'adesione.

Tale disposizione è applicabile soltanto nella misura necessaria per assicurare il mantenimento dell'organizzazione nazionale e fino all'istituzione di un'organizzazione comune dei mercati per tali prodotti.

3. Per i prodotti agricoli soggetti all'organizzazione comune dei mercati i nuovi Stati membri applicano la nomenclatura della tariffa doganale comune al più tardi al 1° febbraio 1973.

A condizione che non ne risultino difficoltà per l'applicazione della regolamentazione comunitaria, in particolare per il funzionamento dell'organizzazione comune dei mercati e dei meccanismi transitori previsti dal presente titolo, il Consiglio, deliberando a maggioranza qualificata su proposta della Commissione, può autorizzare ogni nuovo Stato membro a riprendere, all'interno di questa nomenclatura, le suddivisioni nazionali esistenti che fossero indispen-

sabili perché il ravvicinamento progressivo alla tariffa doganale comune o l'eliminazione dei dazi all'interno della Comunità si effettuino alle condizioni previste nel presente atto.

Articolo 61. 1. L'elemento destinato ad assicurare la protezione dell'industria di trasformazione che entra nel calcolo degli oneri sulle importazioni dai paesi terzi per i prodotti soggetti ad organizzazione comune dei mercati nei settori dei cereali, del riso e dei prodotti trasformati a base di prodotti ortofrutticoli viene riscosso sulle importazioni dai nuovi Stati membri nella Comunità nella sua composizione originaria.

2. Per le importazioni nei nuovi Stati membri l'ammontare di tale elemento viene determinato isolando all'interno della protezione applicata al 1° gennaio 1972 l'elemento o gli elementi che erano destinati ad assicurare la protezione dell'industria di trasformazione.

Tale elemento o tali elementi vengono riscossi sulla importazione dagli altri Stati membri e sostituiscono, per quanto concerne gli oneri sulle importazioni dai paesi terzi, l'elemento protettivo comunitario.

3. L'articolo 59 si applica all'elemento di cui ai paragrafi 1 e 2. Tuttavia per i prodotti che rientrano nei settori dei cereali e del riso le riduzioni o i ravvicinamenti in questione si effettuano all'inizio della campagna di commercializzazione del relativo prodotto di base.

Articolo 62. 1. Il Consiglio, deliberando a maggioranza qualificata su proposta della Commissione, adotta le disposizioni necessarie per l'applicazione delle disposizioni del presente titolo.

2. Il Consiglio, deliberando all'unanimità su proposta della Commissione e previa consultazione dell'Assemblea, può procedere ai necessari adattamenti delle modalità di cui ai capi 2, 3 e 4 del presente titolo, quando ciò occorra in conseguenza di una modifica della regolamentazione comunitaria.

Articolo 63. 1. Qualora siano necessarie misure transitorie per facilitare il passaggio dal regime esistente nei nuovi Stati membri a quello derivante dall'attuazione della organizzazione comune dei mercati alle condizioni previste nel presente titolo, in particolare nel caso in cui l'applicazione del nuovo regime alla data prevista incontri per alcuni prodotti notevoli difficoltà, tali misure sono adottate secondo la procedura prevista dall'articolo 26 del regolamento n. 120/67/CEE o, secondo i casi, dagli articoli corrispondenti degli altri regolamenti relativi all'organizzazione comune dei mercati agricoli. Tali misure possono essere adottate fino al 31 gennaio 1974; la loro applicazione non può andare oltre questa data.

2. Il Consiglio, deliberando all'unanimità su proposta della Commissione e previa consultazione dell'Assemblea, può prorogare fino al 31 gennaio 1975 la data di cui al paragrafo 1.

Articolo 64. Le disposizioni del presente titolo non pregiudicano il grado di libertà degli scambi di prodotti agricoli che risulta dall'accordo che istituisce una zona di libero scambio tra l'Irlanda ed il Regno Unito, del 14 dicembre 1965, e dagli accordi connessi.

CAPO 2. DISPOSIZIONI RELATIVE A TALUNE ORGANIZZAZIONI
COMUNI DEI MERCATI

Sezione 1. ORTOFRUTTICOLI

Articolo 65. 1. Un importo compensativo viene fissato per i prodotti ortofrutticoli per i quali :

- a) il nuovo Stato membro interessato applicava, nel 1971, restrizioni quantitative o misure di effetto equivalente,
- b) è fissato un prezzo di base comune e
- c) il prezzo alla produzione in detto nuovo Stato membro supera sensibilmente il prezzo di base applicabile nella Comunità nella sua composizione originaria nel periodo che precede l'applicazione del regime comunitario ai nuovi Stati membri.

2. Il prezzo alla produzione di cui al paragrafo 1, lettera c), è calcolato applicando ai dati nazionali del nuovo Stato membro interessato i principi di cui all'articolo 4, paragrafo 2, del regolamento n. 159/66/CEE relativo a disposizioni complementari per l'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli.

3. L'importo compensativo è applicabile soltanto nel periodo in cui è in vigore il prezzo di base.

Articolo 66. 1. Fino al primo ravvicinamento l'importo compensativo applicabile negli scambi tra un nuovo Stato membro nel quale sono soddisfatte le condizioni di cui all'articolo 65, paragrafo 1, e la Comunità nella sua composizione originaria, un altro nuovo Stato membro, ad eccezione di quelli di cui al comma seguente, o i paesi terzi, è pari alla differenza tra i prezzi di cui all'articolo 65, paragrafo 1, lettera c).

Per gli scambi tra due nuovi Stati membri nei quali sono soddisfatte le condizioni di cui all'articolo 65, paragrafo 1, l'importo compensativo è pari alla differenza fra i rispettivi prezzi alla produzione. Esso non s'applica se tale differenza è di scarsa entità.

Le differenze di cui ai commi precedenti vengono corrette, nella misura necessaria, dell'incidenza dei dazi doganali.

2. Per le fissazioni successive l'importo compensativo è diminuito di un quinto dell'importo originario al 1° gennaio di ogni anno, la prima riduzione effettuandosi al 1° gennaio 1974.

S'applica per analogia l'articolo 52, paragrafo 3. L'importo compensativo è abolito al 1° gennaio 1978.

Articolo 67. Per la determinazione dei prezzi d'entrata i corsi costatati nei nuovi Stati membri sono ridotti :

- a) dell'eventuale importo compensativo;
- b) dei dazi applicabili in luogo dei dazi della tariffa doganale comune alle importazioni dai paesi terzi in tali Stati membri.

Articolo 68. Le disposizioni relative alle norme comuni di qualità si applicano alla commercializzazione della produzione indigena nel Regno Unito soltanto a decorrere :

- a) dal 1° febbraio 1974 per i carciofi, gli asparagi, i cavoli di Bruxelles, i sedani da coste, le cicorie witloof, gli agli e le cipolle;

b) dal 1° febbraio 1975 per i fagioli, i cavoli cappucci e verzotti, le carote, le lattughe, le cicorie e scarole, i piselli da sgranare, gli spinaci e le fragole.

Sezione 2. VINO

Articolo 69. Fino al 31 dicembre 1975 l'Irlanda ed il Regno Unito sono autorizzati a mantenere l'impiego di denominazioni composte contenenti la parola vino per la designazione di talune bevande per le quali l'uso di tale denominazione non è compatibile con la regolamentazione comunitaria. Tuttavia questa deroga non è applicabile ai prodotti esportati verso gli Stati membri della Comunità nella sua composizione originaria.

Sezione 3. SEMI OLEOSI

Articolo 70. 1. Per i semi oleosi l'articolo 52 s'applica ai prezzi d'intervento derivati.

2. I prezzi d'intervento applicabili nei nuovi Stati membri fino al primo ravvicinamento sono fissati secondo le regole previste nell'ambito dell'organizzazione comune dei mercati, tenendo conto del rapporto normale che deve esistere tra il reddito che deve essere ottenuto dai semi oleosi e quello risultante dalla produzione dei prodotti che entrano in concorrenza con i semi nelle colture di avvicendamento.

Articolo 71. L'ammontare dell'integrazione concessa per i semi oleosi raccolti in un nuovo Stato membro viene corretto dell'importo compensativo applicabile in tale Stato, aumentato dell'incidenza dei dazi doganali ivi applicati.

Articolo 72. Per quanto concerne gli scambi l'importo compensativo viene applicato soltanto alle restituzioni concesse all'esportazione verso i paesi terzi dei semi oleosi raccolti in un nuovo Stato membro.

Sezione 4. CEREALI

Articolo 73. Nel settore dei cereali gli articoli 51 e 52 si applicano ai prezzi d'intervento derivati.

Articolo 74. Gli importi compensativi applicabili negli scambi tra la Comunità nella sua composizione originaria e i nuovi Stati membri, nonché fra questi ultimi e i paesi terzi sono fissati come segue :

1. Per quanto concerne i cereali per i quali non è fissato un prezzo di intervento derivato per i nuovi Stati membri, l'importo compensativo applicabile fino al primo ravvicinamento viene derivato da quello applicabile per il cereale concorrente per il quale è fissato un prezzo d'intervento derivato, prendendo in considerazione il rapporto esistente tra i prezzi d'entrata dei cereali in questione. Tuttavia, nel caso in cui il rapporto tra i prezzi d'entrata differisca sensibilmente dal rapporto dei prezzi costatati sul mercato del nuovo Stato membro interessato, può prendersi in considerazione quest'ultimo rapporto.

Per le fissazioni successive gli importi sono fissati sulla base di quelli di cui al primo comma e secondo le regole per il ravvicinamento dei prezzi di cui all'articolo 52.

2. Per i prodotti di cui all'articolo 1, lettere c) e d), del regolamento n. 120/67/CEE l'importo compensativo viene derivato dall'importo compensativo applicabile per i cereali da cui sono stati ottenuti, per mezzo dei coefficienti o delle

regole adottati per la determinazione del prelievo per detti prodotti o dell'elemento mobile del prelievo.

Sezione 5. CARNI SUINE

Articolo 75. 1. L'importo compensativo applicabile ad un chilogrammo di suino macellato è calcolato in base agli importi compensativi applicabili al quantitativo di cereali da foraggio necessario nella Comunità per produrre un chilogrammo di carni suine.

2. Per i prodotti diversi dal suino macellato, di cui all'articolo 1, paragrafo 1, del regolamento n. 121/67/CEE relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore delle carni suine, l'importo compensativo viene derivato da quello previsto al paragrafo 1, per mezzo dei coefficienti impiegati per il calcolo del prelievo.

Articolo 76. 1. Fino al 31 dicembre 1975 prodotti non corrispondenti alle disposizioni del punto 23 dell'allegato I della direttiva n. 64/433/CEE relativa a problemi sanitari in materia di scambi intracomunitari di carni fresche possono essere acquistati dagli organismi d'intervento in Danimarca, in Irlanda e nel Regno Unito.

2. Fino al 31 ottobre 1974 il Regno Unito è autorizzato a non applicare la tabella comunitaria di classificazione delle carcasse di suino.

Sezione 6. UOVA

Articolo 77. 1. L'importo compensativo applicabile ad un chilogrammo di uova in guscio è calcolato in base agli importi compensativi applicabili al quantitativo di cereali da foraggio necessario nella Comunità per produrre un chilogrammo di uova in guscio.

2. L'importo compensativo applicabile, per unità, alle uova da cova è calcolato in base agli importi compensativi applicabili al quantitativo di cereali da foraggio necessario nella Comunità per produrre un uovo da cova.

3. Per i prodotti di cui all'articolo 1, paragrafo 1, lettera *b*), del regolamento n. 122/67/CEE relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore delle uova, l'importo compensativo viene derivato dall'importo compensativo per le uova in guscio, per mezzo dei coefficienti impiegati per il calcolo del prelievo.

Articolo 78. L'Irlanda e il Regno Unito possono mantenere sui loro mercati, per le norme di commercializzazione delle uova, una classificazione rispettivamente in quattro e in cinque categorie di peso, purché la commercializzazione delle uova che corrispondono alle norme comunitarie non sia oggetto di restrizioni conseguenti alle diversità dei sistemi di classificazione.

Sezione 7. POLLAME

Articolo 79. 1. L'importo compensativo applicabili ad un chilogrammo di pollame macellato è calcolato in base agli importi compensativi applicabili al quantitativo di cereali da foraggio necessario nella Comunità per produrre un chilogrammo di pollame macellato, differenziato per specie.

2. L'importo compensativo applicabile per pulcino è calcolato in base agli importi compensativi applicabili al quantitativo di cereali da foraggio necessario nella Comunità per produrre un pulcino.

3. Per i prodotti di cui all'articolo 1, paragrafo 2, lettera *d*), del regolamento n. 123/67/CEE relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore del pollame, l'importo compensativo viene derivato dall'importo compensativo applicabile al pollame macellato, per mezzo dei coefficienti impiegati per il calcolo del prelievo.

Sezione 8. RISO

Articolo 80. Gli importi compensativi applicabili negli scambi tra la Comunità nella sua composizione originaria ed i nuovi Stati membri, nonché tra questi ultimi ed i paesi terzi sono fissati come segue :

1. Per il riso semigreggio a grani rotondi, il riso semigreggio a grani lunghi ed il riso spezzato (rottture), l'importo compensativo applicabile fino al primo ravvicinamento viene stabilito in base alla differenza tra il prezzo di entrata e i prezzi di mercato costatati, durante un periodo di riferimento, sul mercato del nuovo Stato membro interessato.

Per le fissazioni successive gli importi vengono fissati in base a quelli di cui al primo comma e secondo le regole per il ravvicinamento dei prezzi di cui all'articolo 52.

2. Per il risone, il riso semilavorato, il riso lavorato e per i prodotti di cui all'articolo 1, paragrafo 1, lettera *c*), del regolamento n. 359/67/CEE relativo all'organizzazione comune del mercato del riso, l'importo compensativo viene, per ciascuno di questi prodotti, derivato dall'importo compensativo applicabile al prodotto indicato al paragrafo 1 al quale si collega, per mezzo dei coefficienti impiegati per la determinazione del prelievo o dell'elemento mobile del prelievo.

Sezione 9. ZUCCHERO

Articolo 81. Nel settore dello zucchero, gli articoli 51 e 52 si applicano al prezzo di intervento derivato dello zucchero bianco, al prezzo di intervento dello zucchero greggio e al prezzo minimo della barbabietola.

Articolo 82. Gli importi compensativi applicabili negli scambi tra la Comunità nella sua composizione originaria e i nuovi Stati membri, nonché tra questi ultimi ed i paesi terzi, sono derivati :

a) per i prodotti diversi dalle barbabietole fresche, di cui all'articolo 1, paragrafo 1, lettera *b*), del regolamento n. 1009/67/CEE relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore dello zucchero, dall'importo compensativo applicabile al prodotto di base in questione, secondo le regole vigenti per il calcolo del prelievo;

b) per i prodotti di cui all'articolo 1, paragrafo 1, lettera *d*), del regolamento n. 1009/67/CEE, dall'importo compensativo applicabile al prodotto di base in questione, secondo le regole vigenti per il calcolo :

- del prelievo, per quanto concerne l'importo compensativo applicabile all'importazione,
- della restituzione, per quanto concerne l'importo compensativo applicabile all'esportazione.

Articolo 83. L'importo di cui all'articolo 25, paragrafo 3, del regolamento n. 1009/67/CEE è corretto nei nuovi Stati membri dell'importo compensativo calcolato conformemente all'articolo 55, paragrafo 2.

Sezione 10. PIANTE VIVE E PRODOTTI DELLA FLORICOLTURA

Articolo 84. Le disposizioni relative alle norme comuni di qualità sono applicabili alla commercializzazione della produzione indigena nel Regno Unito soltanto a decorrere dal 1° febbraio 1974 e per i fiori recisi a decorrere dal 1° febbraio 1975.

Sezione 11. LATTE E PRODOTTI LATTIERO-CASEARI

Articolo 85. Gli articoli 51 e 52 si applicano ai prezzi d'intervento del burro e del latte scremato in polvere.

Articolo 86. Negli scambi tra la Comunità nella sua composizione originaria e i nuovi Stati membri, nonché tra questi ultimi ed i paesi terzi, gli importi compensativi sono fissati come segue :

1. Per i prodotti pilota diversi da quelli di cui all'articolo 85 l'importo compensativo applicabile fino al primo ravvicinamento è stabilito in base alla differenza tra il livello del prezzo di mercato rappresentativo del nuovo Stato membro interessato ed il livello del prezzo di mercato rappresentativo della Comunità nella sua composizione originaria rilevati in un periodo rappresentativo precedente l'applicazione della regolamentazione comunitaria nel nuovo Stato membro.

Per la fissazione degli importi compensativi applicabili a decorrere dal primo ravvicinamento si tiene conto dell'importo fissato conformemente alle disposizioni del primo comma o del paragrafo 3 e delle regole per il ravvicinamento dei prezzi di cui all'articolo 52.

2. Per i prodotti diversi dai prodotti pilota gli importi compensativi vengono derivati dall'importo compensativo applicabile al prodotto pilota del gruppo cui appartiene ciascun prodotto, secondo le regole vigenti per il calcolo del prelievo.

3. Qualora le disposizioni del paragrafo 1, primo comma, e del paragrafo 2 non si possano applicare o la loro applicazione conduca ad importi compensativi che comportino relazioni anomale di prezzi, l'importo compensativo viene calcolato in base agli importi compensativi applicabili al burro ed al latte scremato in polvere.

Articolo 87. 1. Se in un nuovo Stato membro esisteva prima dell'adesione un regime di valorizzazione del latte differente a seconda dell'utilizzazione e se l'applicazione delle disposizioni dell'articolo 86 porta a difficoltà sul mercato, l'importo compensativo applicabile sino al primo ravvicinamento per uno o più prodotti di cui alla voce 04.01 della tariffa doganale comune è determinato in base alla differenza tra i prezzi di mercato.

Per le determinazioni successive, l'importo compensativo è diminuito ogni anno all'inizio della campagna di un sesto dell'importo originario e soppresso il 1° gennaio 1978.

2. Si adotteranno misure adeguate per evitare le distorsioni di concorrenza che potrebbero risultare dall'applicazione del paragrafo 1 per i prodotti in questione o per altri prodotti lattiero-caseari, e per tener conto delle eventuali modifiche del prezzo comune.

Articolo 88. 1. L'Irlanda è autorizzata a concedere una sovvenzione al consumo del burro nella misura necessaria a permettere durante il periodo

transitorio un progressivo adattamento del prezzo pagato dal consumatore al livello del prezzo praticato nella Comunità nella sua composizione originaria.

Qualora l'Irlanda s'avvalga dell'autorizzazione di cui al primo comma, essa accorda una sovvenzione al consumo, di eguale entità, per il burro importato proveniente dagli altri Stati membri.

2. Tale sovvenzione è abolita in sei tappe che coincidono con le tappe di ravvicinamento del prezzo del burro.

Articolo 89. 1. È autorizzata fino al 31 dicembre 1975 nel Regno Unito e fino al 31 dicembre 1977 in Irlanda la fornitura al consumatore, come latte intero, di latte il cui tenore in materia grassa non raggiunga il 3,50%.

Il latte venduto come latte intero in virtù del primo comma non deve tuttavia aver subito alcuna scrematura. Per il resto le disposizioni concernenti il latte intero sono applicabili a questo latte.

2. La Danimarca è autorizzata a mantenere fino al 31 dicembre 1977 le concessioni di fornitura di latte in esclusiva esistenti alla data dell'adesione in talune zone. Tuttavia le concessioni che scadono prima del 1° gennaio 1978 non possono essere rinnovate.

Sezione 12. CARNI BOVINE

Articolo 90. Gli articoli 51 e 52 si applicano al prezzo d'orientamento per i bovini adulti e per i vitelli.

Articolo 91. 1. L'importo compensativo per i vitelli ed i bovini adulti calcolato conformemente all'articolo 55 viene corretto, nella misura necessaria, dell'incidenza dei dazi doganali.

Se l'incidenza del dazio doganale applicabile negli scambi tra la Comunità nella sua composizione originaria ed i nuovi Stati membri, nonché tra i nuovi Stati membri, è superiore all'importo compensativo calcolato in conformità dell'articolo 55, il dazio doganale è sospeso ad un livello tale che la sua incidenza corrisponda a tale importo compensativo.

2. In caso di applicazione dell'articolo 10, paragrafo 1, terzo comma, o dell'articolo 11, paragrafo 1, del regolamento (CEE) n. 805/68 relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore delle carni bovine, vengono prese le misure appropriate che consentano di mantenere la preferenza comunitaria e di evitare deviazioni di traffico.

3. L'importo compensativo per i prodotti elencati nell'allegato del regolamento (CEE) n. 805/68 è fissato tenendo conto delle disposizioni dei paragrafi 1 e 2 e per mezzo delle regole previste per la fissazione dei prelievi applicabili a tali prodotti.

Articolo 92. Per i prodotti di cui all'articolo 1, lettere *b*) e *c*), del regolamento (CEE) n. 805/68 la restituzione alle esportazioni dai nuovi Stati membri verso i paesi terzi viene corretta dell'incidenza della differenza tra i dazi doganali applicati sui prodotti elencati nell'allegato di detto regolamento alle importazioni provenienti dai paesi terzi nella Comunità nella sua composizione originaria, da un lato, e nei nuovi Stati membri, dall'altro.

Articolo 93. Fintantoché in virtù dell'articolo 54 il Regno Unito concede sovvenzioni alla produzione per il bestiame da macello, l'Irlanda è autorizzata a mantenere, per evitare distorsioni nel mercato irlandese del bestiame, le misure in

materia di esportazione di carni bovine che essa applicava prima dell'adesione in correlazione con il regime di sovvenzioni applicato nel Regno Unito.

Sezione 13. PRODOTTI TRASFORMATI A BASE DI ORTOFRUTTICOLI

Articolo 94. Gli importi compensativi sono fissati in base agli importi compensativi stabiliti, secondo i casi, per lo zucchero, il glucosio o lo sciroppo di glucosio e secondo le regole per il calcolo :

- del prelievo, per quanto riguarda l'importo compensativo applicabile all'importazione,
- della restituzione, per quanto riguarda l'importo compensativo applicabile all'esportazione.

Sezione 14. LINO

Articolo 95. 1. L'importo dell'aiuto per il lino è fissato per i nuovi Stati membri in base allo scarto tra il reddito che devono conseguire i produttori di lino ed il ricavo risultante dal prezzo di mercato prevedibile per tale prodotto.

2. Il reddito che deve essere conseguito dai produttori di lino è stabilito tenendo conto del prezzo dei prodotti concorrenti delle colture di avvicendamento nel nuovo Stato membro e del rapporto esistente nella Comunità nella sua composizione originaria tra il reddito risultante dalla produzione di lino e quello risultante dalla produzione dei prodotti concorrenti.

Sezione 15. SEMENTI

Articolo 96. Qualora venga concesso un aiuto alla produzione di sementi, l'importo dell'aiuto può essere fissato per i nuovi Stati membri ad un livello diverso da quello fissato per la Comunità nella sua composizione originaria se in precedenza il reddito conseguito dai produttori di un nuovo Stato membro era sensibilmente diverso da quello conseguito dai produttori della Comunità nella sua composizione originaria.

In tal caso l'importo dell'aiuto per il nuovo Stato membro deve tener conto del reddito anteriormente conseguito dai produttori di sementi e della necessità d'evitare ogni distorsione nella struttura della produzione e di ravvicinare progressivamente tale importo all'importo comunitario.

Sezione 16. PRODOTTI AGRICOLI ESPORTATI SOTTO FORMA DI MERCI NON COMPRESI NELL'ALLEGATO II DEL TRATTATO CEE

Articolo 97. Gli importi compensativi sono stabiliti in base agli importi compensativi fissati per i prodotti di base e secondo le regole per il calcolo delle restituzioni previste dal regolamento (CEE) n. 204/69 che stabilisce, per taluni prodotti agricoli esportati sotto forma di merci non comprese nell'allegato II del trattato, le regole generali relative alla concessione delle restituzioni all'esportazione e i criteri per stabilire il loro importo.

CAPO 3. DISPOSIZIONI RELATIVE ALLA PESCA

Sezione 1. ORGANIZZAZIONE COMUNE DEI MERCATI

Articolo 98. Per i prodotti della pesca gli articoli 51 e 52 s'applicano ai prezzi d'orientamento. Il ravvicinamento dei prezzi s'effettua all'inizio della campagna di pesca e per la prima volta al 1° febbraio 1973.

Articolo 99. Gli importi compensativi vengono corretti, nella misura necessaria, dell'incidenza dei dazi doganali.

Sezione 2. REGIME DELLA PESCA

Articolo 100. 1. In deroga alle disposizioni dell'articolo 2 del regolamento (CEE) n. 2141/70 relativo all'attuazione di una politica comune delle strutture nel settore della pesca, gli Stati membri della Comunità sono autorizzati a limitare fino al 31 dicembre 1982 l'esercizio della pesca nelle acque soggette alla loro sovranità o giurisdizione, situate entro un limite di sei miglia marine calcolate a partire dalle linee di base dello Stato membro rivierasco, alle navi da pesca la cui attività è tradizionalmente esercitata in tali acque partendo dai porti della zona geografica rivierasca; tuttavia le navi da pesca delle altre regioni della Danimarca possono continuare a esercitare la loro attività nelle acque della Groenlandia al più tardi sino al 31 dicembre 1977.

Gli Stati membri, se fanno ricorso a tale deroga, non possono disciplinare la pesca in dette acque in maniera meno restrittiva di quella effettivamente applicata al momento dell'adesione.

2. Le disposizioni del paragrafo 1 e dell'articolo 101 non pregiudicano i diritti particolari di pesca che ciascuno degli Stati membri originari o dei nuovi Stati membri poteva vantare alla data del 31 gennaio 1971 nei confronti di uno o più altri Stati membri; gli Stati membri possono valersi di tali diritti fintantoché il regime di deroga resta in vigore nelle zone in questione. Tuttavia per quanto concerne le acque della Groenlandia i diritti particolari spirano alle date per essi previste.

3. Qualora uno Stato membro portasse i suoi limiti di pesca in determinate zone a dodici miglia marine, l'esercizio della pesca esistente al di qua delle dodici miglia deve essere continuato in modo che non si verifichi un regresso in materia rispetto alla situazione esistente al 31 gennaio 1971.

4. Per permettere nella Comunità l'instaurazione di un equilibrio globale soddisfacente in materia di esercizio della pesca durante il periodo di cui al paragrafo 1, gli Stati membri possono non fare integralmente uso delle possibilità offerte dalle disposizioni del primo comma del paragrafo 1 in talune zone delle acque marittime soggette alla loro sovranità o giurisdizione.

Gli Stati membri informano la Commissione circa le misure che adottano a tal fine; in base ad una relazione di quest'ultima il Consiglio esamina la situazione e rivolge eventualmente raccomandazioni agli Stati membri.

Articolo 101. Il limite di sei miglia marine di cui all'articolo 100 è esteso a dodici miglia per le zone seguenti :

1. Danimarca
 - le Faerøer,
 - la Groenlandia,
 - la costa occidentale, da Thyborøn a Blaavandshuk;
2. Francia
 - le coste dei dipartimenti : Manche, Ille-et-Vilaine, Côtes-du-Nord, Finistère e Morbihan;

3. Irlanda

- le coste settentrionale ed occidentale, da Lough Foyle a Cork Harbour nel Sud-Ovest,
- la costa orientale, da Carlingford Lough a Carnsore Point, per la pesca dei crostacei e dei molluschi (« shellfish »);

4. Norvegia

- la costa tra Egersund ed il confine tra la Norvegia e l'Unione delle Repubbliche socialiste sovietiche;

5. Regno Unito

- le Shetland e le Orcadi,
- il Nord e l'Est della Scozia, da Capo Wrath a Berwick,
- il Nord-Est dell'Inghilterra, dal fiume Coquet a Flamborough Head,
- il Sud-Ovest, da Lyme Regis a Hartland Point (comprese 12 miglia marine intorno a Lundy Island),
- la Contea di Down.

Articolo 102. Al più tardi a decorrere dal sesto anno dopo l'adesione, il Consiglio, deliberando su proposta della Commissione, determina le condizioni d'esercizio della pesca in vista di assicurare la protezione dei fondali e la conservazione delle risorse biologiche del mare.

Articolo 103. Entro il 31 dicembre 1982 la Commissione presenta al Consiglio una relazione concernente lo sviluppo economico e sociale delle zone costiere degli Stati membri e la situazione del patrimonio ittico. In base a detta relazione ed agli obiettivi della politica comune della pesca il Consiglio, su proposta della Commissione, esamina le disposizioni che potrebbero far seguito alle deroghe in vigore fino al 31 dicembre 1982.

CAPO 4. ALTRE DISPOSIZIONI

Sezione 1. MISURE VETERINARIE

Articolo 104. La direttiva n. 64/432/CEE relativa ai problemi di polizia sanitaria in materia di scambi intracomunitari di animali della specie bovina e suina viene applicata tenendo conto delle seguenti disposizioni :

1. I nuovi Stati membri sono autorizzati a mantenere fino al 31 dicembre 1977, nel rispetto delle disposizioni generali del trattato CEE, le loro regolamentazioni nazionali applicabili all'importazione di animali da allevamento, da ingrasso e da macello, esclusi, per la Danimarca, i bovini da macello.

Nel quadro di tali regolamentazioni saranno ricercati degli adattamenti in vista di assicurare il progressivo sviluppo degli scambi; a tal fine queste regolamentazioni formeranno oggetto di un esame in sede di Comitato veterinario permanente.

2. Fino al 31 dicembre 1977 gli Stati membri destinatari accordano agli Stati membri speditori d'animali della specie bovina il beneficio della deroga di cui all'articolo 7, paragrafo 1, sub A, lettera a), della direttiva.

3. I nuovi Stati membri sono autorizzati a mantenere fino al 31 dicembre 1977 i metodi applicati sul loro territorio per dichiarare un allevamento bovino

ufficialmente indenne da tubercolosi o indenne da brucellosi ai sensi dell'articolo 2 della direttiva, fatta salva l'applicazione delle disposizioni della direttiva relative alla presenza di animali vaccinati contro la brucellosi. Le disposizioni relative agli esami previsti per gli animali che formano oggetto di scambi intracomunitari restano applicabili, fatte salve le disposizioni dei paragrafi 4 e 6.

4. Fino al 31 dicembre 1977 le esportazioni di bovini dall'Irlanda verso il Regno Unito possono essere effettuate :

- a) in deroga alle disposizioni della direttiva concernente la brucellosi; tuttavia le disposizioni relative all'esame previsto per gli animali che formano oggetto di scambi intracomunitari rimangono applicabili alle esportazioni di bovini non castrati;
- b) in deroga alle disposizioni della direttiva concernenti la tubercolosi, a condizione che all'atto dell'esportazione sia fatta una dichiarazione che attesti che l'animale esportato proviene da un allevamento dichiarato ufficialmente indenne da tubercolosi secondo i metodi vigenti in Irlanda;
- c) in deroga alle disposizioni della direttiva concernenti l'obbligo di separare gli animali da allevamento o da ingrasso, da una parte, e gli animali da macello, dall'altra.

5. Fino al 31 dicembre 1975 la Danimarca è autorizzata ad utilizzare l'alttubercolina in deroga alle disposizioni dell'allegato B della direttiva.

6. Fino all'entrata in vigore delle disposizioni comunitarie concernenti la commercializzazione all'interno degli Stati membri per quanto attiene alla materia cui si applica la direttiva, l'Irlanda ed il Regno Unito sono autorizzati a mantenere le loro regolamentazioni nazionali degli scambi tra l'Irlanda e l'Irlanda del Nord.

Gli Stati membri in questione adottano le misure adatte per limitare questa deroga ai soli scambi sopramenzionati.

Articolo 105. La direttiva n. 64/433/CEE relativa a problemi sanitari in materia di scambi intracomunitari di carni fresche viene applicata tenendo conto della seguente disposizione : l'Irlanda, la Norvegia ed il Regno Unito per quanto concerne l'Irlanda del Nord sono autorizzati a mantenere fino al 31 dicembre 1977, per le importazioni di carni fresche, le loro regolamentazioni nazionali concernenti la protezione contro l'afta epizootica, nel rispetto delle disposizioni generali del trattato CEE.

Articolo 106. Prima dello scadere dei termini di cui agli articoli 104 e 105 un esame della situazione nell'insieme della Comunità e nelle sue varie parti sarà effettuato alla luce dell'evoluzione nel settore veterinario.

Al più tardi al 1° luglio 1976 la Commissione presenta al Consiglio un rapporto e, se necessario, proposte appropriate, tenendo conto di tale evoluzione.

Sezione 2. DISPOSIZIONI VARIE

Articolo 107. Gli atti indicati nell'elenco riportato dall'allegato V del presente atto s'applicano ai nuovi Stati membri alle condizioni previste in tale allegato.

TITOLO III. RELAZIONI ESTERNE

CAPO I. ACCORDI DELLE COMUNITÀ CON TALUNI PAESI TERZI

Articolo 108. 1. Dal momento dell'adesione i nuovi Stati membri applicano le disposizioni degli accordi di cui al paragrafo 3, tenendo conto delle misure

transitorie e degli adattamenti che potranno rivelarsi necessari e che saranno oggetto di protocolli che saranno conclusi con i paesi terzi contraenti e saranno allegati a detti accordi.

2. Tali misure transitorie, che terranno conto delle corrispondenti misure adottate all'interno della Comunità e non potranno superarne la durata, tendono ad assicurare l'applicazione progressiva, da parte della Comunità, di un regime unico nelle sue relazioni con i paesi terzi contraenti, nonché l'identità dei diritti e degli obblighi degli Stati membri.

3. I paragrafi 1 e 2 s'applicano agli accordi con la Grecia, la Turchia, la Tunisia, il Marocco, Israele, la Spagna e Malta.

Tali disposizioni s'applicano anche agli accordi che la Comunità avrà concluso con altri paesi terzi della regione mediterranea prima dell'entrata in vigore del presente atto.

CAPO 2. RELAZIONI CON GLI STATI AFRICANI E MALGASCIO ASSOCIATI E CON TALUNI PAESI IN VIA DI SVILUPPO DEL COMMONWEALTH

Articolo 109. 1. I regimi che risultano dalla Convenzione di associazione tra la Comunità economica europea e gli Stati africani e malgascio associati a tale Comunità, del 29 luglio 1969, nonché dall'Accordo che crea un'associazione tra la Comunità economica europea e la Repubblica unita di Tanzania, la Repubblica dell'Uganda e la Repubblica del Kenya, del 24 settembre 1969, non sono applicabili nelle relazioni tra i nuovi Stati membri e gli Stati associati alla Comunità in forza degli atti summenzionati.

I nuovi Stati membri non sono tenuti ad aderire all'Accordo relativo ai prodotti di competenza della Comunità europea del carbone e dell'acciaio, del 29 luglio 1969.

2. Fatte salve le disposizioni degli articoli 110 e 111, i prodotti originari degli Stati associati di cui al paragrafo 1 restano sottoposti, all'importazione nei nuovi Stati membri, al regime che era loro applicato prima dell'adesione.

3. Fatte salve le disposizioni degli articoli 110 e 111, i prodotti originari dei paesi indipendenti del Commonwealth indicati nell'allegato VI del presente atto restano sottoposti, all'importazione nella Comunità, al regime che era loro applicato prima dell'adesione.

Articolo 110. All'importazione dei prodotti elencati nell'allegato II del trattato CEE che siano oggetto di un'organizzazione comune dei mercati e dei prodotti la cui importazione nella Comunità è sottoposta ad una regolamentazione specifica conseguente all'attuazione della politica agricola comune, che siano originari degli Stati associati di cui all'articolo 109, paragrafo 1, o dei paesi indipendenti del Commonwealth di cui all'articolo 109, paragrafo 3, i nuovi Stati membri applicano la regolamentazione comunitaria alle condizioni previste dal presente atto e fatte salve le seguenti disposizioni :

- a) quando la regolamentazione comunitaria prevede la riscossione di dazi doganali all'importazione da paesi terzi, i nuovi Stati membri applicano, fatte salve le disposizioni dell'articolo 111, il regime tariffario che applicavano prima dell'adesione;
- b) per quanto riguarda gli elementi protettivi diversi dai dazi doganali, il Consiglio, deliberando a maggioranza qualificata su proposta della Commis-

sione, determina, se la necessità se ne manifesta, gli adattamenti della regolamentazione comunitaria che assicurino alle importazioni di tali prodotti condizioni analoghe a quelle esistenti prima dell'adesione.

Articolo 111. Qualora il ravvicinamento alla tariffa doganale comune porti in un nuovo Stato membro ad una riduzione del dazio doganale, alle importazioni di cui agli articoli 109 e 110 s'applica il nuovo dazio doganale così ridotto.

Articolo 112. 1. I prodotti importati nel Regno Unito fino alle date di cui all'articolo 115, originari dei paesi indipendenti del Commonwealth di cui all'articolo 109, paragrafo 3, non possono essere considerati in libera pratica in detto Stato, ai sensi dell'articolo 10 del trattato CEE, qualora siano riesportati verso un altro nuovo Stato membro o verso la Comunità nella sua composizione originaria.

2. I prodotti originari degli Stati associati di cui all'articolo 109, paragrafo 1, importati nella Comunità nella sua composizione originaria durante lo stesso periodo non possono esservi considerati in libera pratica ai sensi dell'articolo 10 del trattato CEE, qualora siano riesportati verso i nuovi Stati membri.

3. La Commissione può apportare deroghe alle disposizioni dei paragrafi 1 e 2 se non esiste alcun rischio di deviazione di traffico e in particolare in caso di disparità minime nei regimi delle importazioni.

Articolo 113. 1. Dal momento dell'adesione i nuovi Stati membri comunicano agli Stati membri originari ed alla Commissione le disposizioni relative al regime che applicano all'importazione di prodotti originari o in provenienza dai paesi indipendenti del Commonwealth di cui all'articolo 109, paragrafo 3, nonché dagli Stati associati di cui all'articolo 109, paragrafo 1.

2. Dal momento dell'adesione la Commissione comunica ai nuovi Stati membri le disposizioni interne o convenzionali relative al regime applicabile alle importazioni, nella Comunità nella sua composizione originaria, dei prodotti originari o in provenienza dai paesi indipendenti del Commonwealth di cui all'articolo 109, paragrafo 3, nonché dagli Stati associati di cui all'articolo 109, paragrafo 1.

Articolo 114. Le decisioni che il Consiglio deve adottare ed i pareri che il Comitato per il Fondo europeo di sviluppo deve dare nell'ambito dell'accordo interno relativo ai provvedimenti da prendere ed alle procedure da seguire per l'applicazione della Convenzione di associazione tra la Comunità economica europea e gli Stati africani e malgascio associati a tale Comunità, del 29 luglio 1969, dell'accordo interno relativo al finanziamento ed alla gestione degli aiuti della Comunità, del 29 luglio 1969, e dell'accordo interno relativo ai provvedimenti da prendere ed alle procedure da seguire per l'applicazione dell'Accordo che crea un'associazione tra la Comunità economica europea e la Repubblica unita di Tanzania, la Repubblica dell'Uganda e la Repubblica del Kenya del 24 settembre 1969, sono adottati computando soltanto i voti degli Stati membri originari in conformità, secondo i casi, della ponderazione dei voti in vigore prima dell'adesione per il calcolo della maggioranza qualificata oppure delle disposizioni dell'articolo 13, paragrafo 3, dell'accordo interno relativo al finanziamento ed alla gestione degli aiuti della Comunità.

Articolo 115. 1. Gli articoli da 109 a 114 s'applicano fino al 31 gennaio 1975.

2. Tuttavia le importazioni originarie dei paesi indipendenti del Commonwealth di cui all'articolo 109, paragrafo 3, che prima di tale data avranno disciplinato le loro relazioni con la Comunità su di una base diversa da quella dell'associazione sono sottoposte nei nuovi Stati membri, a decorrere dalla data d'entrata in vigore del loro accordo con la Comunità e per i settori da questo non coperti, al regime paesi terzi che è loro applicabile tenuto conto delle disposizioni transitorie del presente atto.

3. In caso di applicazione delle disposizioni transitorie di cui all'articolo 62, secondo comma, della Convenzione di associazione tra la Comunità europea e gli Stati africani e malgascio associati a tale Comunità, del 29 luglio 1969, o all'articolo 36, secondo comma, dell'Accordo che crea un'associazione tra la Comunità economica europea e la Repubblica unita di Tanzania, la Repubblica dell'Uganda e la Repubblica del Kenya, del 24 settembre 1969, e per la durata di dette disposizioni transitorie, il Consiglio, deliberando all'unanimità previa consultazione della Commissione, può decidere di riportare la data di cui al paragrafo 1.

CAPO 3. RELAZIONI CON LA PAPUASIA-NUOVA GUINEA

Articolo 116. 1. L'articolo 109, paragrafo 3, e gli articoli da 110 a 113 s'applicano fino al 31 dicembre 1977 ai prodotti originari o in provenienza dalla Papuasiasia-Nuova Guinea importati nel Regno Unito.

2. Questo regime può essere riveduto, in particolare se tale territorio diventi indipendente prima del 1° gennaio 1978. Il Consiglio, deliberando a maggioranza qualificata su proposta della Commissione, adotta, se del caso, le disposizioni appropriate che dovessero rivelarsi necessarie.

TITOLO IV. ASSOCIAZIONE DEI PAESI E TERRITORI D'OLTREMARE

Articolo 117. 1. L'associazione dei territori non europei che mantengono con la Norvegia o il Regno Unito relazioni particolari e del condominio franco-britannico delle Nuove Ebridi, di cui all'articolo 24, paragrafo 2, prende effetto non prima del 1° febbraio 1975 su decisione del Consiglio adottata in virtù dell'articolo 136 del trattato CEE.

2. I nuovi Stati membri non sono tenuti ad aderire all'accordo relativo agli scambi con i paesi e territori d'oltremare dei prodotti di competenza della Comunità europea del carbone e dell'acciaio, del 14 dicembre 1970.

Articolo 118. Le disposizioni della terza parte del protocollo n. 22 concernente le relazioni tra la Comunità economica europea e gli Stati africani e malgascio associati, nonché i paesi indipendenti in via di sviluppo del Commonwealth situati in Africa, nell'Oceano Indiano, nell'Oceano Pacifico e nelle Antille s'applicano ai paesi e territori d'oltremare di cui all'articolo 117 ed ai paesi e territori non europei che mantengono relazioni particolari con gli Stati membri originari.

Articolo 119. 1. Il regime derivante dalla decisione del Consiglio del 29 settembre 1970, relativa all'associazione dei paesi e territori d'oltremare alla Comunità economica europea, non è applicabile nelle relazioni fra tali paesi e territori ed i nuovi Stati membri.

2. I prodotti originari dei paesi e territori associati alla Comunità sono sottoposti, all'importazione nei nuovi Stati membri, al regime che era loro applicato prima dell'adesione.

I prodotti originari dei territori non europei che mantengono con la Norvegia o il Regno Unito relazioni particolari e del condominio franco-britannico delle Nuove Ebridi, di cui all'articolo 24, paragrafo 2, sono sottoposti, all'importazione nella Comunità, al regime che era loro applicato prima dell'adesione.

Gli articoli da 110 a 114 sono applicabili.

3. Il presente articolo s'applica fino al 31 gennaio 1975. In caso di applicazione dell'articolo 115, paragrafo 3, tale data può essere riportata secondo la procedura ed alle condizioni di cui a tale articolo.

TITOLO V. MOVIMENTI DI CAPITALI

Articolo 120. 1. I nuovi Stati membri possono differire, alle condizioni e nei termini di cui agli articoli da 121 a 126, la liberalizzazione dei movimenti di capitali prevista dalla prima direttiva del Consiglio dell'11 maggio 1960 per l'applicazione dell'articolo 67 del trattato CEE e dalla seconda direttiva del Consiglio del 18 dicembre 1962 che completa e modifica la prima direttiva per l'applicazione dell'articolo 67 del trattato CEE.

2. Fra i nuovi Stati membri e la Commissione si tengono, in tempo utile, idonee consultazioni sulle modalità d'applicazione delle misure di liberalizzazione o di mitigazione la cui attuazione può essere differita a norma delle disposizioni che seguono.

Articolo 121. 1. La Danimarca può differire :

- a) per un periodo di due anni dall'adesione la liberalizzazione degli acquisti, da parte di non residenti, di obbligazioni stilate in corone danesi e trattate in borsa in Danimarca, ivi compresi i movimenti materiali di tali titoli;
- b) per un periodo di cinque anni dall'adesione la liberalizzazione degli acquisti, da parte di residenti in Danimarca, di titoli stranieri trattati in borsa e quella dei riacquisti dall'estero di titoli danesi trattati in borsa e stilati interamente o parzialmente in valuta estera, ivi compresi i movimenti materiali di tali titoli.

2. La Danimarca procederà, a partire dall'adesione, ad una liberalizzazione progressiva delle operazioni di cui al paragrafo 1, lettera a).

Articolo 122. 1. L'Irlanda può differire :

- a) per un periodo di due anni dall'adesione la liberalizzazione degli investimenti diretti effettuati negli Stati membri da residenti in Irlanda e la liberalizzazione della liquidazione degli investimenti diretti effettuati negli Stati membri da residenti in Irlanda;
- b) per un periodo di trenta mesi dall'adesione la liberalizzazione dei seguenti movimenti di capitali a carattere personale :
 - trasferimenti di capitali appartenenti a residenti in Irlanda che emigrano, diversi da quelli connessi alla libera circolazione dei lavoratori, i quali sono invece liberalizzati dal momento dell'adesione;
 - donazioni e dotazioni, doti, imposte di successione, investimenti immobiliari diversi da quelli connessi alla libera circolazione dei lavoratori, i quali sono invece liberalizzati dal momento dell'adesione;

- c) per un periodo di cinque anni dall'adesione la liberalizzazione delle operazioni comprese nell'elenco B allegato alle direttive di cui all'articolo 120 ed effettuate da residenti in Irlanda.

2. L'Irlanda, riconoscendo che è auspicabile procedere, dal momento dell'adesione, ad una forte mitigazione delle norme che disciplinano le operazioni di cui al paragrafo 1, lettera a), procurerà di adottare le misure idonee a tal fine.

Articolo 123. 1. La Norvegia può differire :

- a) per un periodo di due anni dall'adesione la liberalizzazione delle importazioni di capitali destinate ad investimenti diretti, sotto forma di prestiti a lungo termine, in imprese già stabilite in Norvegia;
- b) per un periodo di due anni dall'adesione la liberalizzazione dei crediti commerciali fino a cinque anni, allorché il finanziatore straniero è un istituto finanziario;
- c) per un periodo di due anni dall'adesione la liberalizzazione degli acquisti, da parte di non residenti, di azioni stilate in corone norvegesi e trattate in borsa in Norvegia, ivi compresi i movimenti materiali di tali titoli;
- d) per un periodo di cinque anni dall'adesione la liberalizzazione delle operazioni effettuate da residenti in Norvegia su titoli stranieri trattati in borsa, ivi compresi i movimenti materiali di tali titoli.

2. La Norvegia, nell'accordare, dopo l'adesione, autorizzazioni per le operazioni di cui al paragrafo 1, lettera a), eviterà discriminazioni tra imprese norvegesi, siano o meno sotto il controllo di imprese di altri Stati membri.

3. Per quanto riguarda le operazioni di cui al paragrafo 1, lettera b), la Norvegia procurerà di ricorrere a strumenti di politica economica compatibili con la regolamentazione comunitaria piuttosto che a restrizioni di cambio.

4. La Norvegia, riconoscendo l'opportunità di procedere, a partire dall'adesione, ad una liberalizzazione progressiva delle operazioni di cui al paragrafo 1, lettera c), procurerà di adottare le misure idonee a tal fine.

Articolo 124. 1. Il Regno Unito può differire :

- a) per un periodo di due anni dall'adesione la liberalizzazione degli investimenti diretti effettuati negli Stati membri da residenti nel Regno Unito e la liberalizzazione della liquidazione degli investimenti diretti effettuati negli Stati membri da residenti nel Regno Unito;
- b) per un periodo di trenta mesi dall'adesione la liberalizzazione dei seguenti movimenti di capitali a carattere personale :
- trasferimenti di capitali appartenenti ai residenti nel Regno Unito che emigrano, diversi da quelli connessi alla libera circolazione dei lavoratori, i quali sono invece liberalizzati dal momento dell'adesione;
 - donazioni e dotazioni, doti, imposte di successione, investimenti immobiliari diversi da quelli connessi alla libera circolazione dei lavoratori, i quali sono invece liberalizzati dal momento dell'adesione;
- c) per un periodo di cinque anni dall'adesione la liberalizzazione delle operazioni comprese nell'elenco B allegato alle direttive di cui all'articolo 120 ed effettuate da residenti nel Regno Unito.

2. Il Regno Unito procederà, a partire dall'adesione, ad una forte mitigazione delle norme che disciplinano le operazioni di cui al paragrafo 1, lettera a).

Articolo 125. Se le circostanze lo permettono i nuovi Stati membri attuano la liberalizzazione dei movimenti di capitali di cui agli articoli da 121 a 124 prima della scadenza dei termini previsti in tali articoli.

Articolo 126. Per l'applicazione delle disposizioni del presente titolo la Commissione può procedere alla consultazione del Comitato monetario e presentare ogni utile proposta al Consiglio.

TITOLO VI. DISPOSIZIONI FINANZIARIE

Articolo 127. La decisione del 21 aprile 1970 relativa alla sostituzione dei contributi finanziari degli Stati membri con risorse proprie delle Comunità, qui in appresso denominata « decisione del 21 aprile 1970 », s'applica tenendo conto delle disposizioni seguenti.

Articolo 128. Le entrate di cui all'articolo 2 della decisione del 21 aprile 1970 comprendono anche :

- a) fra quelle denominate prelievi agricoli gli introiti provenienti da qualsiasi importo compensativo riscosso all'importazione a norma degli articoli 47 e 55 nonché dagli elementi fissi applicati a norma dell'articolo 61 negli scambi tra la Comunità nella sua composizione originaria ed i nuovi Stati membri, nonché tra i nuovi Stati membri;
- b) fra quelle denominate dazi doganali i dazi doganali riscossi dai nuovi Stati membri negli scambi con i paesi terzi e quelli riscossi negli scambi tra la Comunità nella sua composizione originaria ed i nuovi Stati membri, nonché tra i nuovi Stati membri.

Articolo 129. 1. I contributi finanziari degli Stati membri, di cui all'articolo 3, paragrafo 2, della decisione del 21 aprile 1970, sono ripartiti come segue

— tra i nuovi Stati membri :

- Danimarca, 2,42%,
- Irlanda, 0,60%,
- Norvegia, 1,66%,
- Regno Unito, 19,00%;

— e tra gli Stati membri originari secondo la chiave di ripartizione di cui all'articolo 3, paragrafo 2, della decisione del 21 aprile 1970, previa deduzione dei contributi finanziari dei nuovi Stati membri qui sopra indicati.

2. Per il 1973 si assumono come riferimento per calcolare le variazioni di cui all'articolo 3, paragrafo 3, della decisione del 21 aprile 1970

- per i nuovi Stati membri, le percentuali indicate al paragrafo precedente;
- per gli Stati membri originari, le loro parti relative dell'anno precedente, tenuto conto delle percentuali dei nuovi Stati membri sopra indicate.

Articolo 130. Le risorse proprie e i contributi finanziari nonché gli eventuali contributi di cui all'articolo 4, paragrafi 2, 3 e 4, della decisione del 21 aprile 1970 sono dovuti dai nuovi Stati membri soltanto nella misura :

- del 45,0% nel 1973,

- del 56,0% nel 1974,
- del 67,5% nel 1975,
- del 79,5% nel 1976,
- e del 92,0% nel 1977.

Articolo 131. 1. A decorrere dal 1° gennaio 1978 le risorse proprie, nonché eventualmente i contributi di cui all'articolo 4, paragrafi 2, 3 e 4, della decisione del 21 aprile 1970 sono integralmente dovuti dai nuovi Stati membri, fatte salve le seguenti disposizioni :

- a) l'aumento della parte relativa che ogni nuovo Stato membro deve versare a titolo di risorse proprie e di contributi per il 1978 rispetto alla parte relativa dovuta per il 1977 non deve superare i due quinti della differenza fra la parte relativa dovuta a titolo di risorse proprie e di contributi per il 1977 e la parte relativa che tale nuovo Stato membro avrebbe dovuto versare allo stesso titolo e per lo stesso anno se tale parte relativa fosse stata calcolata secondo il regime previsto dalla decisione del 21 aprile 1970 per gli Stati membri originari a decorrere dal 1978;
- b) per il 1979, l'aumento della parte relativa di ogni nuovo Stato membro rispetto al 1978 non deve superare quello del 1978 rispetto al 1977.

2. La Commissione procede ai calcoli necessari all'applicazione del presente articolo.

Articolo 132. Fino al 31 dicembre 1979 la frazione del bilancio delle Comunità che rimanesse non coperta a seguito dell'applicazione degli articoli 130 e 131 viene sommata all'importo risultante per gli Stati membri originari dalla ripartizione effettuata a norma dell'articolo 129. L'importo totale così ottenuto viene ripartito tra gli Stati membri originari secondo le disposizioni della decisione del 21 aprile 1970.

TITOLO VII. ALTRE DISPOSIZIONI

Articolo 133. Gli atti elencati nell'allegato VII del presente atto s'applicano nei confronti dei nuovi Stati membri alle condizioni previste in tale allegato.

Articolo 134. 1. La Commissione esamina con i governi interessati, nei cinque anni successivi all'adesione, se le misure esistenti, risultanti da disposizioni legislative, regolamentari ed amministrative vigenti nei nuovi Stati membri che, se fossero state adottate dopo l'adesione, cadrebbero sotto l'articolo 67 del trattato CECA, possano, in relazione alle misure in vigore negli Stati membri originari, provocare gravi distorsioni delle condizioni di concorrenza nelle industrie del carbone e dell'acciaio nell'ambito del mercato comune o sui mercati d'esportazione. La Commissione, dopo aver consultato il Consiglio, può proporre ai governi interessati ogni azione che essa ritenga appropriata per correggere tali misure o compensarne gli effetti.

2. Fino al 31 dicembre 1977 i prezzi praticati dalle imprese per le vendite d'acciaio sul mercato irlandese, ragguagliati al loro equivalente franco partenza dal punto scelto per la determinazione del loro listino, non possono essere inferiori ai prezzi previsti da detto listino per le transazioni paragonabili, salvo autorizzazione concessa dalla Commissione d'accordo col governo irlandese, senza pregiudizio delle disposizioni dell'articolo 60, paragrafo 2, lettera b), ultimo comma, del trattato CECA.

3. Qualora la decisione n. 1/64 dell'Alta Autorità, del 15 gennaio 1964, che vieta l'allineamento sulle offerte di prodotti siderurgici e di ghisa provenienti da paesi e territori a commercio di Stato, sia prorogata dopo l'adesione, fino al 31 dicembre 1975 tale divieto non s'applica ai prodotti destinati ai mercati danese e norvegese.

Articolo 135. 1. Fino al 31 dicembre 1977 in caso di difficoltà gravi di un settore dell'attività economica, che siano suscettibili di protrarsi, come anche in caso di difficoltà che possano determinare grave perturbazione in una situazione economica regionale, un nuovo Stato membro può domandare di essere autorizzato ad adottare misure di salvaguardia che consentano di ristabilire la situazione e di adattare il settore interessato all'economia del mercato comune.

2. Su richiesta dello Stato interessato, la Commissione, con procedura d'urgenza, stabilisce senza indugio le misure di salvaguardia che ritiene necessarie, precisandone le condizioni e le modalità d'applicazione.

3. Le misure autorizzate a termini del paragrafo 2 possono importare deroghe alle norme del trattato CEE e del presente atto nei limiti e nei termini strettamente necessari per raggiungere gli scopi contemplati dal paragrafo 1. Nella scelta di tali misure dovrà accordarsi la precedenza a quelle che turbino il meno possibile il funzionamento del mercato comune.

4. Alle stesse condizioni e secondo la stessa procedura uno Stato membro originario può domandare di essere autorizzato ad adottare misure di salvaguardia nei confronti di uno o più nuovi Stati membri.

Articolo 136. 1. Qualora, entro il 31 dicembre 1977, la Commissione, a richiesta di uno Stato membro o di qualsiasi altro interessato, costati l'esistenza di pratiche di dumping esercitate tra la Comunità nella sua composizione originaria ed i nuovi Stati membri oppure tra i nuovi Stati membri, essa rivolge raccomandazioni all'autore od agli autori di tali pratiche per porvi termine.

Se le pratiche di dumping continuano a sussistere, la Commissione autorizza lo Stato membro o gli Stati membri lesi ad adottare le misure di protezione di cui essa definisce le condizioni e le modalità.

2. Per l'applicazione del presente articolo ai prodotti elencati nell'allegato II del trattato CEE la Commissione valuta tutte le cause, in particolare il livello dei prezzi ai quali si effettuano le importazioni di altre provenienze sul mercato in questione, tenendo conto delle disposizioni del trattato CEE relative all'agricoltura e in particolare di quelle dell'articolo 39.

Articolo 137. 1. In deroga all'articolo 136, l'Irlanda può adottare da sola, fino al 31 dicembre 1977, le misure necessarie in caso d'estrema urgenza. Essa notifica immediatamente tali misure alla Commissione che può decidere di sopprimerle o di modificarle.

2. Questa disposizione non è applicabile ai prodotti elencati nell'allegato II del trattato CEE.

Articolo 138. In deroga all'articolo 95, secondo comma, del trattato CEE, la Danimarca può mantenere fino al 30 giugno 1974 l'imposta speciale di consumo sul vino da tavola importato in bottiglie ed in altri recipienti analoghi.

PARTE QUINTA. DISPOSIZIONI D'ATTUAZIONE

TITOLO I. INSEDIAMENTO DELLE ISTITUZIONI

Articolo 139. 1. I Parlamenti dei nuovi Stati membri sono richiesti di designare immediatamente dopo l'adesione i loro delegati all'Assemblea.

2. L'Assemblea si riunisce non più tardi di un mese dopo l'adesione. Essa apporta al suo regolamento interno gli adattamenti resi necessari dall'adesione.

Articolo 140. 1. Dal momento dell'adesione la presidenza del Consiglio è esercitata dal membro del Consiglio che, conformemente all'articolo 2 del trattato che istituisce un Consiglio unico ed una Commissione unica delle Comunità europee nel suo testo originario, deve esercitare la presidenza. Scaduto tale mandato, la presidenza è in seguito esercitata nell'ordine degli Stati membri fissato dall'articolo sopracitato, modificato dall'articolo 11.

2. Il Consiglio apporta al suo regolamento interno gli adattamenti resi necessari dall'adesione.

Articolo 141. 1. Il presidente, i vicepresidenti e i membri della Commissione sono nominati immediatamente dopo l'adesione. La Commissione entra in carica il quinto giorno successivo alla nomina dei suoi membri. Scade simultaneamente il mandato dei membri che sono in carica al momento dell'adesione.

2. La Commissione apporta al suo regolamento interno gli adattamenti resi necessari dall'adesione.

Articolo 142. 1. Immediatamente dopo l'adesione la Corte di giustizia è completata con la nomina di quattro giudici.

2. Il mandato di due dei giudici nominati conformemente al paragrafo 1 scade il 6 ottobre 1976. Questi due giudici sono designati a sorte. Il mandato degli altri due giudici scade il 6 ottobre 1979.

3. Immediatamente dopo l'adesione è nominato un terzo avvocato generale. Il suo mandato scade il 6 ottobre 1979.

4. La Corte apporta al suo regolamento di procedura gli adattamenti resi necessari dall'adesione. Il regolamento di procedura così adattato è sottoposto all'approvazione unanime del Consiglio.

5. Per la pronuncia sulle cause pendenti davanti alla Corte al 1° gennaio 1973 per le quali la procedura orale sia stata aperta prima di tale data, la Corte in seduta plenaria o le sezioni si riuniscono nella composizione che avevano prima dell'adesione ed applicano il regolamento di procedura vigente al 31 dicembre 1972.

Articolo 143. Immediatamente dopo l'adesione il Comitato economico e sociale è completato con la nomina di cinquantun membri in rappresentanza delle varie categorie della vita economica e sociale dei nuovi Stati membri. Il mandato dei membri così nominati scade contemporaneamente a quello dei membri che sono in carica al momento dell'adesione.

Articolo 144. Immediatamente dopo l'adesione il Comitato consultivo della Comunità europea del carbone e dell'acciaio è completato con la nomina di membri supplementari. Il mandato dei membri così nominati scade contemporaneamente a quello dei membri che sono in carica al momento dell'adesione.

Articolo 145. Immediatamente dopo l'adesione si procede alla nomina dei membri del Comitato scientifico e tecnico secondo la procedura prevista dall'articolo 134 del trattato CEEA. Il Comitato entra in carica il quinto giorno successivo alla nomina dei suoi membri. Scade simultaneamente il mandato dei membri che sono in carica al momento dell'adesione.

Articolo 146. Immediatamente dopo l'adesione il Comitato monetario è completato con la nomina dei membri che rappresenteranno i nuovi Stati membri. Il loro mandato scade contemporaneamente a quello dei membri che sono in carica al momento dell'adesione.

Articolo 147. Gli adattamenti degli statuti e dei regolamenti interni dei comitati istituiti dai trattati originari, resi necessari dall'adesione, sono effettuati non appena possibile dopo l'adesione.

Articolo 148. 1. Per i comitati elencati nell'allegato VIII, il mandato dei nuovi membri scade contemporaneamente a quello dei membri che sono in carica al momento dell'adesione.

2. I comitati elencati nell'allegato IX sono integralmente rinnovati immediatamente dopo l'adesione.

TITOLO II. APPLICABILITÀ DEGLI ATTI DELLE ISTITUZIONI

Articolo 149. Dal momento dell'adesione i nuovi Stati membri sono considerati come destinatari e come aventi ricevuto notificazione delle direttive e delle decisioni, ai sensi dell'articolo 189 del trattato CEE e dell'articolo 161 del trattato CEEA, nonché delle raccomandazioni e decisioni ai sensi dell'articolo 14 del trattato CECA, purché tali direttive, raccomandazioni e decisioni siano state notificate a tutti gli Stati membri originari.

Articolo 150. L'applicazione, in ogni nuovo Stato membro, degli atti elencati nell'allegato X del presente atto è rinviata fino alle date indicate in tale elenco.

Articolo 151. 1. Sono differite fino al 1° febbraio 1973 :

- a) l'applicazione ai nuovi Stati membri della regolamentazione comunitaria istaurata per la produzione ed il commercio dei prodotti agricoli e per gli scambi di talune merci ottenute dalla trasformazione di prodotti agricoli che sono sottoposti ad un regime speciale;
- b) l'applicazione alla Comunità nella sua composizione originaria delle modifiche apportate a tale regolamentazione dal presente atto, comprese quelle che risultano dall'articolo 153.

2. Le disposizioni del paragrafo 1 non s'applicano agli adattamenti previsti dalla parte II, punto A, dell'allegato I di cui all'articolo 29.

3. Fino al 31 gennaio 1973 agli scambi tra un nuovo Stato membro e la Comunità nella sua composizione originaria, gli altri nuovi Stati membri o i paesi terzi s'applica il regime vigente prima dell'adesione.

Articolo 152. I nuovi Stati membri mettono in vigore le misure loro necessarie per conformarsi, dal momento dell'adesione, alle disposizioni delle direttive e delle decisioni, ai sensi dell'articolo 189 del trattato CEE e dell'articolo 161 del trattato CEEA, nonché delle raccomandazioni e delle decisioni ai sensi dell'articolo 14 del trattato CECA, fatti salvi gli eventuali termini previsti nell'elenco riportato nell'allegato XI o in altre disposizioni del presente atto.

Articolo 153. 1. Gli adattamenti degli atti delle istituzioni delle Comunità non contenuti nel presente atto o nei suoi allegati ed effettuati dalle istituzioni prima dell'adesione secondo la procedura del paragrafo 2 per mettere tali atti in concordanza con le disposizioni del presente atto, in particolare quelle contenute nella parte quarta, entrano in vigore dal momento dell'adesione.

2. Il Consiglio, deliberando a maggioranza qualificata su proposta della Commissione, o la Commissione, a seconda che gli atti iniziali siano stati emanati dall'una o dall'altra di queste due istituzioni, stabiliscono i testi necessari a tal fine.

Articolo 154. In deroga all'articolo 3, paragrafo 3, i principi relativi ai regimi generali d'aiuti a finalità regionale, elaborati nel quadro dell'applicazione degli articoli da 92 a 94 del trattato CEE e contenuti nella comunicazione della Commissione del 23 giugno 1971 nonché nella risoluzione dei rappresentanti dei governi degli Stati membri, riuniti in sede di Consiglio, del 20 ottobre 1971, s'applicano ai nuovi Stati membri al più tardi al 1° luglio 1973.

Tali testi saranno completati per tener conto della nuova situazione della Comunità dopo l'adesione, affinché tutti gli Stati membri si trovino nella stessa situazione nei loro confronti.

Articolo 155. I testi degli atti delle istituzioni delle Comunità anteriori all'adesione e redatti dal Consiglio o dalla Commissione in lingua danese, in lingua inglese e in lingua norvegese, fanno fede, dal momento dell'adesione, alle stesse condizioni dei testi redatti nelle quattro lingue originarie. Essi sono pubblicati nella *Gazzetta ufficiale delle Comunità europee* ogniqualvolta i testi nelle lingue originarie siano stati oggetto di tale pubblicazione.

Articolo 156. Gli accordi, decisioni e pratiche concertate esistenti al momento dell'adesione e che in conseguenza dell'adesione rientrano nel campo di applicazione dell'articolo 65 del trattato CECA devono essere notificati alla Commissione entro tre mesi dall'adesione. Soltanto gli accordi e decisioni notificate restano provvisoriamente in vigore fino alla decisione della Commissione.

Articolo 157. Le disposizioni legislative, regolamentari e amministrative destinate ad assicurare, sul territorio dei nuovi Stati membri, la protezione sanitaria delle popolazioni e dei lavoratori contro i pericoli derivanti dalle radiazioni ionizzanti sono comunicate da questi Stati alla Commissione, conformemente all'articolo 33 del trattato CEEA, entro tre mesi dall'adesione.

TITOLO III. DISPOSIZIONI FINALI

Articolo 158. Gli allegati da I a XI, i protocolli da n. 1 a n. 30 e lo scambio di lettere concernente i problemi monetari, uniti al presente atto, ne costituiscono parte integrante.

Articolo 159. Il governo della Repubblica francese rimetterà ai governi del Regno di Danimarca, dell'Irlanda, del Regno di Norvegia e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord copia certificata conforme del trattato che istituisce la Comunità europea del carbone e dell'acciaio e dei trattati che l'hanno modificato.

Articolo 160. Il governo della Repubblica italiana rimetterà ai governi del Regno di Danimarca, dell'Irlanda, del Regno di Norvegia e del Regno Unito di

Gran Bretagna e Irlanda del Nord copia certificata conforme del trattato che istituisce la Comunità economica europea, del trattato che istituisce la Comunità europea dell'energia atomica e dei trattati che li hanno modificati o completati, in lingua francese, in lingua italiana, in lingua olandese e in lingua tedesca.

I testi del trattato che istituisce la Comunità economica europea, del trattato che istituisce la Comunità europea dell'energia atomica e dei trattati che li hanno modificati o completati, redatti in lingua danese, in lingua inglese, in lingua irlandese e in lingua norvegese sono allegati al presente atto. Tali testi fanno fede alle stesse condizioni dei testi originari dei suddetti trattati.

Articolo 161. Il segretario generale rimetterà ai governi dei nuovi Stati membri copia certificata conforme degli accordi internazionali depositati negli archivi del segretariato generale del Consiglio delle Comunità europee.

ALLEGATI

[The annexes to the Act concerning the conditions of accession and the adjustment to the Treaties are not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations as amended in the last instance by General Assembly resolution 33/141 A of 19 December 1978.]

[Les annexes à l'Acte relatif aux conditions d'adhésion et aux adaptations des traités ne sont pas publiées ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies tel qu'amendé en dernier lieu par la résolution 33/141 A de l'Assemblée générale en date du 19 décembre 1978.]

PROTOCOLLI

PROTOCOLLO N. 1 CONCERNENTE LO STATUTO DELLA BANCA EUROPEA PER GLI INVESTIMENTI

PARTE PRIMA. ADATTAMENTI DELLO STATUTO DELLA BANCA EUROPEA PER GLI INVESTIMENTI

Articolo 1. L'articolo 3 del protocollo sullo statuto della Banca è sostituito dalle seguenti disposizioni :

« *Articolo 3.* Conformemente all'articolo 129 del trattato, i membri della Banca sono :

- il Regno del Belgio;
- il Regno di Danimarca;
- la Repubblica federale di Germania;
- la Repubblica francese;
- l'Irlanda;
- la Repubblica italiana;
- il Granducato del Lussemburgo;
- il Regno dei Paesi Bassi;
- il Regno di Norvegia;
- il Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord. »

Articolo 2. L'articolo 4, paragrafo 1, primo comma, del protocollo sullo statuto della Banca è sostituito dalle seguenti disposizioni :

« 1. Il capitale della Banca è di due miliardi e settanta milioni di unità di conto; le quote sottoscritte rispettivamente dagli Stati membri sono le seguenti :

Germania	450	milioni
Francia	450	milioni
Regno Unito	450	milioni
Italia	360	milioni
Belgio	118,5	milioni
Paesi Bassi	118,5	milioni
Danimarca	60	milioni
Norvegia	45	milioni
Irlanda	15	milioni
Lussemburgo	3	milioni ».

Articolo 3. L'articolo 5 del protocollo sullo statuto della Banca è sostituito dalle seguenti disposizioni :

« *Articolo 5.* 1. Il capitale sottoscritto è versato dagli Stati membri nella misura del 20% degli importi fissati dall'articolo 4, paragrafo 1.

2. In caso di aumento del capitale sottoscritto il consiglio dei governatori, deliberando all'unanimità, fissa la percentuale che deve essere versata e le modalità del versamento.

3. Il consiglio di amministrazione può esigere il versamento del saldo del capitale sottoscritto, sempreché tale versamento sia necessario per far fronte alle obbligazioni della Banca nei confronti dei suoi mutuant.

Il versamento è effettuato da ciascuno Stato membro proporzionalmente alla sua quota di capitale sottoscritto e nelle monete di cui la Banca necessita per far fronte a tali obbligazioni. »

Articolo 4. L'articolo 9, paragrafo 3, lettere a), e c) del protocollo sullo statuto della Banca è sostituito dalle seguenti disposizioni :

- « a) decide dell'aumento del capitale sottoscritto, conformemente all'articolo 4, paragrafo 3, e all'articolo 5, paragrafo 2,
- c) esercita i poteri previsti dagli articoli 11 e 13 per la nomina e le dimissioni d'ufficio dei membri del consiglio di amministrazione e del comitato direttivo, come pure quelli previsti dall'articolo 13, paragrafo 1, secondo comma, »

Articolo 5. L'articolo 10 del protocollo sullo statuto della Banca è sostituito dalle seguenti disposizioni :

« *Articolo 10.* Salvo contraria disposizione del presente statuto, le decisioni del consiglio dei governatori sono prese a maggioranza dei membri che lo compongono. Tale maggioranza dovrà rappresentare almeno il 40% del capitale sottoscritto. Le votazioni del consiglio dei governatori sono regolate dalle disposizioni dell'articolo 148 del trattato. »

Articolo 6. L'articolo 11, paragrafo 2, primo, secondo, terzo, quarto e quinto comma, del protocollo sullo statuto della Banca è sostituito dalle seguenti disposizioni :

« 2. Il consiglio di amministrazione è composto di 19 amministratori e di 10 sostituti.

Gli amministratori sono nominati per un periodo di cinque anni dal consiglio dei governatori in ragione di :

- 3 amministratori designati dalla Repubblica federale di Germania;
- 3 amministratori designati dalla Repubblica francese;
- 3 amministratori designati dalla Repubblica italiana;
- 3 amministratori designati dal Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord;
- 1 amministratore designato dal Regno del Belgio;
- 1 amministratore designato dal Regno di Danimarca;
- 1 amministratore designato dall'Irlanda;
- 1 amministratore designato dal Granducato del Lussemburgo;
- 1 amministratore designato dal Regno dei Paesi Bassi;
- 1 amministratore designato dal Regno di Norvegia;
- 1 amministratore designato dalla Commissione.

I sostituti sono nominati per un periodo di cinque anni dal consiglio dei governatori in ragione di :

- 2 sostituti designati dalla Repubblica federale di Germania;
- 2 sostituti designati dalla Repubblica francese;
- 2 sostituti designati dalla Repubblica italiana;
- 2 sostituti designati dal Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord;
- 1 sostituto designato di comune accordo dai paesi del Benelux;
- 1 sostituto designato dalla Commissione.

Il mandato degli amministratori e dei sostituti è rinnovabile.

I sostituti possono partecipare alle sedute del consiglio di amministrazione. I sostituti designati da uno Stato o di comune accordo da più Stati o dalla Commissione possono sostituire i titolari designati, rispettivamente, da tale Stato, da uno di tali Stati o dalla Commissione. I sostituti non hanno diritto di voto, salvo quando sostituiscono uno o più titolari o hanno ricevuto delega a tale scopo in conformità dell'articolo 12, paragrafo 1. »

Articolo 7. L'articolo 12, paragrafo 1, del protocollo sullo statuto della Banca è sostituito dalle seguenti disposizioni :

« 1. Ogni amministratore dispone di un voto nel consiglio di amministrazione. Egli può delegare il suo voto in tutti i casi, secondo modalità che saranno stabilite dal regolamento interno della Banca. »

Articolo 8. La seconda frase dell'articolo 12, paragrafo 2, del protocollo sullo statuto della Banca è sostituita dalla frase seguente :

« La maggioranza qualificata richiede tredici voti. »

Articolo 9. L'articolo 13, paragrafo 1, del protocollo sullo statuto della Banca è sostituito dalle seguenti disposizioni :

« 1. Il Comitato direttivo è composto di un presidente e di quattro vicepresidenti nominati per un periodo di sei anni dal consiglio dei governatori, su proposta del consiglio di amministrazione. Il loro mandato è rinnovabile.

Il consiglio dei governatori, deliberando all'unanimità, può modificare il numero dei membri del Comitato direttivo. »

PARTE SECONDA. ALTRE DISPOSIZIONI

Articolo 10. 1. I nuovi Stati membri effettuano, al più tardi due mesi dopo l'adesione, i versamenti previsti dall'articolo 5, paragrafo 1, dello statuto della Banca, modificato dall'articolo 3 del presente protocollo. Tali versamenti devono essere effettuati nelle rispettive monete nazionali. Un quinto del versamento deve essere effettuato in contanti e quattro quinti in buoni del tesoro non fruttiferi, che scadono in quattro rate uguali, rispettivamente nove mesi, sedici mesi, ventitré mesi e trenta mesi dopo l'adesione. I buoni del tesoro possono essere rimborsati in tutto o in parte prima della loro scadenza, d'intesa tra la Banca ed il nuovo Stato membro interessato. I versamenti in contanti nonché il ricavato del rimborso dei buoni del tesoro devono essere liberamente convertibili.

2. Le disposizioni dell'articolo 7 dello statuto della Banca si applicano a tutti i versamenti effettuati dai nuovi Stati membri nelle rispettive monete

nazionali a norma del presente articolo. Gli adeguamenti relativi ai buoni del tesoro non ancora rimborsati devono essere effettuati alla data della scadenza o a quella del rimborso anticipato.

Articolo 11. 1. I nuovi Stati membri versano alla riserva statutaria ed alle provviste equivalenti a riserve, rilevate al 31 dicembre dell'anno che precede l'adesione, quali figurano nel bilancio approvato dalla Banca, gli importi corrispondenti alle seguenti percentuali di tali riserve :

- Regno Unito, 30%,
- Danimarca, 4%,
- Norvegia, 3%,
- Irlanda, 1%.

2. Gli importi dei versamenti di cui al presente articolo sono calcolati in unità di conto dopo l'approvazione del bilancio annuale della Banca per l'anno che precede l'adesione.

3. Tali importi sono versati in cinque rate uguali al più tardi due mesi, nove mesi, sedici mesi, ventitré mesi e trenta mesi dopo l'adesione. Ognuna delle cinque rate è versata in moneta nazionale liberamente convertibile di ciascuno dei nuovi Stati membri.

Articolo 12. 1. Immediatamente dopo l'adesione il consiglio dei governatori completa la composizione del consiglio di amministrazione nominando :

- 3 amministratori designati dal Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord;
- 1 amministratore designato dal Regno di Danimarca;
- 1 amministratore designato dall'Irlanda;
- 1 amministratore designato dal Granducato del Lussemburgo;
- 1 amministratore designato dal Regno di Norvegia;
- 2 sostituti designati dal Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord.

2. Il mandato degli amministratori e sostituti così nominati scade al termine della seduta annuale del consiglio dei governatori nel corso della quale viene esaminata la relazione annuale sull'esercizio 1977.

3. Al termine della seduta annuale nel corso della quale viene esaminata la relazione annuale sull'esercizio 1972, il consiglio dei governatori nomina per cinque anni :

- 3 amministratori designati dalla Repubblica federale di Germania;
- 3 amministratori designati dalla Repubblica francese;
- 3 amministratori designati dalla Repubblica italiana;
- 1 amministratore designato dal Regno del Belgio;
- 1 amministratore designato dal Regno dei Paesi Bassi;
- 1 amministratore designato dalla Commissione;
- 2 sostituti designati dalla Repubblica federale di Germania;
- 2 sostituti designati dalla Repubblica francese;

- 2 sostituti designati dalla Repubblica italiana;
- 1 sostituto designato di comune accordo dai paesi del Benelux;
- 1 sostituto designato dalla Commissione.

Articolo 13. Immediatamente dopo l'adesione il comitato direttivo è completato con la nomina di un vicepresidente. Il suo mandato scade contemporaneamente a quello dei membri del comitato direttivo che sono in carica al momento dell'adesione.

PROTOCOLLO N. 2 CONCERNENTE LE FAERÖER

Articolo 1. Fintantoché il governo danese non abbia fatto le dichiarazioni di cui agli articoli 25, 26 e 27 dell'atto di adesione, e fino al 31 dicembre 1975 al più tardi, non è richiesta alcuna modifica del regime doganale applicabile alla data dell'adesione alle importazioni di prodotti originari e provenienti dalle Faeröer nelle altre regioni della Danimarca.

I prodotti importati dalle Faeröer nelle altre regioni della Danimarca in applicazione del regime sopra citato non possono essere considerati in libera pratica in detto Stato ai sensi dell'articolo 10 del trattato CEE, quando essi sono riesportati in un altro Stato membro.

Articolo 2. Ove il governo danese faccia le dichiarazioni di cui all'articolo 1 le disposizioni dell'atto di adesione s'applicano alle Faeröer, tenuto conto di quanto segue :

- le importazioni nelle Faeröer sono sottoposte ai dazi doganali che sarebbero applicabili se il trattato e la decisione relativi all'adesione fossero stati applicati a decorrere dal 1° gennaio 1973;
- le istituzioni della Comunità cercheranno nel quadro dell'organizzazione comune dei mercati per i prodotti della pesca soluzioni adeguate per i problemi specifici delle Faeröer;
- le autorità delle Faeröer possono mantenere, sotto il controllo comunitario, misure appropriate al fine di assicurare l'approvvigionamento di latte della popolazione delle Faeröer a prezzi ragionevoli.

Articolo 3. Se durante il periodo di cui all'articolo 1 il governo danese informa il Consiglio, a seguito di una decisione adottata dal governo locale delle Faeröer, di non essere in grado di fare le dichiarazioni di cui allo stesso articolo, il Consiglio, su richiesta del governo danese, esamina la situazione creatasi. Il Consiglio decide, su proposta della Commissione, le disposizioni da prevedere per risolvere i problemi che tale situazione potrebbe creare per la Comunità ed in particolare per la Danimarca e le Faeröer.

Articolo 4. I cittadini danesi residenti nelle Faeröer sono considerati cittadini di uno Stato membro ai sensi dei trattati originari soltanto a decorrere dalla data alla quale tali trattati originari diverrebbero applicabili alle Faeröer.

Articolo 5. Le dichiarazioni di cui all'articolo 1 devono essere fatte simultaneamente e devono dar luogo ad un'applicazione simultanea dei trattati originari alle Faeröer.

PROTOCOLLO N. 3 CONCERNENTE LE ISOLE NORMANNE E L'ISOLA DI MAN

Articolo 1. 1. La regolamentazione comunitaria in materia doganale ed in materia di restrizioni quantitative, segnatamente quella dell'atto di adesione, s'applica alle Isole Normanne e all'isola di Man alle stesse condizioni che per il Regno Unito. In particolare, i dazi doganali e le tasse d'effetto equivalente fra tali territori e la Comunità nella sua composizione originaria e fra tali territori e i nuovi Stati membri sono progressivamente ridotti, secondo il ritmo previsto dagli articoli 32 e 36 dell'atto di adesione. La tariffa doganale comune e la tariffa unificata CECA s'applicano progressivamente secondo il ritmo previsto dagli articoli 39 e 59 dell'atto di adesione, tenuto conto degli articoli 109, 110 e 119 di tale atto.

2. Per i prodotti agricoli e per i relativi prodotti trasformati che sono oggetto di un regime di scambio speciale s'applicano nei confronti dei paesi terzi i prelievi e le altre misure all'importazione previste dalla regolamentazione comunitaria applicabili da parte del Regno Unito.

Sono pure applicabili le disposizioni della regolamentazione comunitaria, in particolare quelle dell'atto di adesione, necessarie per permettere la libera circolazione e il rispetto di normali condizioni di concorrenza negli scambi di tali prodotti.

Il Consiglio, deliberando a maggioranza qualificata su proposta della Commissione, determina le condizioni d'applicazione a tali territori delle disposizioni di cui ai commi precedenti.

Articolo 2. I diritti di cui beneficiano i cittadini di tali territori nel Regno Unito non sono pregiudicati dall'atto di adesione. Detti cittadini non beneficiano tuttavia delle disposizioni comunitarie relative alla libera circolazione delle persone e dei servizi.

Articolo 3. Le disposizioni del trattato CEEA applicabili alle persone o imprese a norma dell'articolo 196 di tale trattato s'applicano alle persone o imprese stabilite nei territori suddetti.

Articolo 4. Le autorità di tali territori applicano lo stesso regime a tutte le persone fisiche o giuridiche della Comunità.

Articolo 5. Qualora nell'applicazione del regime definito nel presente protocollo sorgano, per una parte o per l'altra, difficoltà nelle relazioni tra la Comunità e tali territori, la Commissione propone immediatamente al Consiglio le misure di salvaguardia che essa ritiene necessarie, precisandone le condizioni e le modalità di applicazione.

Il Consiglio decide a maggioranza qualificata entro il termine di un mese.

Articolo 6. Ai sensi del presente protocollo è considerato cittadino delle Isole Normanne o dell'isola di Man, ogni cittadino del Regno Unito e delle sue colonie che possieda tale cittadinanza in virtù del fatto che esso stesso, uno dei suoi genitori o uno dei nonni sia nato o sia stato adottato, naturalizzato o iscritto all'anagrafe nell'isola in questione; tuttavia esso non è considerato cittadino di questi territori se esso stesso, uno dei suoi genitori o uno dei nonni sia nato o sia stato adottato, naturalizzato o iscritto all'anagrafe nel Regno Unito. Inoltre non è considerato cittadino di dette isole chi ad una qualsiasi epoca ha normalmente risieduto nel Regno Unito per un periodo di cinque anni.

Le disposizioni amministrative necessarie per identificare le persone in questione saranno comunicate alla Commissione.

PROTOCOLLO N. 4 CONCERNENTE LA GROENLANDIA

Articolo 1. La Danimarca è autorizzata a mantenere le disposizioni nazionali a norma delle quali un periodo di sei mesi di residenza in Groenlandia è richiesto per poter ottenere una licenza per accedere a talune attività commerciali in tale regione.

Il Consiglio, deliberando secondo la procedura prevista dall'articolo 57 del trattato CEE, può decidere una liberalizzazione di questo sistema.

Articolo 2. Le istituzioni delle Comunità cercheranno, nel quadro dell'organizzazione comune dei mercati per i prodotti della pesca, soluzioni adeguate per i problemi specifici della Groenlandia.

PROTOCOLLO N. 5 CONCERNENTE LO SVALBARD (SPITZBERG)

Articolo 1. Il Regno di Norvegia ha facoltà di ratificare il trattato relativo all'adesione alla Comunità economica europea e alla Comunità europea dell'energia atomica e di depositare il suo strumento di adesione alla Comunità europea del carbone e dell'acciaio per il territorio del Regno ad esclusione dello Svalbard.

Articolo 2. Qualora la Norvegia faccia uso di tale facoltà, s'applicheranno le seguenti disposizioni :

- a) non è richiesta alcuna modifica del regime doganale applicabile all'importazione in Norvegia di merci originarie dello Svalbard e da esso provenienti;
- b) le attuali esportazioni dello Svalbard sono rappresentate unicamente dal carbone e non sollevano alcun problema sul piano concreto. Qualora tale situazione dovesse essere modificata, particolarmente in seguito a decisioni che potrebbero essere prese nell'ambito delle politiche comuni, le istituzioni della Comunità riesamineranno il problema per tener conto delle conseguenze che una siffatta modifica potrebbe comportare sul regime applicabile alle importazioni provenienti dallo Svalbard;
- c) le merci importate in Norvegia sotto il regime di cui alla lettera a) non possono essere considerate in libera pratica in tale Stato ai sensi dell'articolo 10 del trattato CEE quando esse sono riesportate in un altro Stato membro.

PROTOCOLLO N. 6 CONCERNENTE TALUNE RESTRIZIONI QUANTITATIVE
CHE INTERESSANO L'IRLANDA E LA NORVEGIA

I. *Irlanda*

1. Le restrizioni quantitative all'importazione in vigore in Irlanda per i prodotti sottoelencati sono progressivamente abolite mediante l'apertura dei seguenti contingenti globali :

Periodo	Calze ⁽¹⁾ voci ex 60.03 e ex 60.04 della T.D.C.	Molle per veicoli ⁽²⁾ voce ex 73.35 della T.D.C.	Candele d'accensione e loro parti e pezzi staccati voce ex 85.08 D della T.D.C.	Spazzole e scope del valore di £ 1,50 o più per dozzina voci ex 96.01 e ex 96.02 della T.D.C.	Spazzole e scope di valore inferiore a £ 1,50 per dozzina voci ex 96.01 e ex 96.02 della T.D.C.
	Paia	£	unità	pezzi	pezzi
Dal 1° gennaio 1973 al 30 giugno 1973	2 000 000	50 000	300 000	130 000	600 000
Dal 1° luglio 1973 al 30 giugno 1974	5 000 000	150 000	900 000	460 000	1 600 000
Dal 1° luglio 1974 al 30 giugno 1975	6 000 000	200 000	1 250 000	660 000	2 200 000

⁽¹⁾ Il contingente s'applica alle calzemaglia e calze, diverse dalle semicalze, interamente o essenzialmente fabbricate in seta o in fibre tessili sintetiche o artificiali, di valore non superiore a £ 2,50 per dozzina di paia.

⁽²⁾ Il contingente s'applica alle molle e foglie di molle di ferro o di acciaio laminati, destinate ad essere utilizzate come parti di veicoli.

Tali restrizioni sono abolite al 1° luglio 1975.

2. L'Irlanda è autorizzata a mantenere nei confronti dei paesi diversi dal Regno Unito un contingente all'importazione per i perfosfati della voce 31.03 A 1 della tariffa doganale comune. Il volume di questo contingente è fissato, prendendo come riferimento la produzione irlandese costatata nel 1970,

— 3% del volume di detta produzione nel 1973,

— al 6% del volume di detta produzione nel 1974,

— alla metà dell'8% del volume di detta produzione per il 1° semestre 1975.

Tale contingente è abolito al 1° luglio 1975.

3. L'Irlanda è autorizzata a mantenere fino al 1° luglio 1975 le restrizioni quantitative all'esportazione verso gli altri Stati membri per i prodotti sottoelencati :

N. della tariffa doganale comune	Designazione delle merci
ex 41.01	Pelli gregge (fresche, salate, secche, passate per calce, piclate), comprese quelle di ovini munite del vello : — Pelli gregge (fresche, salate, secche, passate per calce, piclate) di ovini, comprese quelle di ovini munite del vello
44.01	Legna da ardere in tondelli, ceppi, ramaglie o fascine; cascami di legno, compresa la segatura

<i>N. della tariffa doganale comune</i>	<i>Designazione delle merci</i>
44.03	Legno rozzo, anche scortecciato o semplicemente sgrossato
44.04	Legno semplicemente squadrato
44.05	Legno semplicemente segato per il lungo, tranciato o sfogliato, dello spessore superiore a 5 mm
ex 74.01	Metalline cuprifere; rame greggio (rame da affinazione e rame raffinato); cascami e rottami di rame : — Cascami e rottami di rame
ex 75.01	Metalline, speiss ed altri prodotti intermedi della metallurgia del nichelio; nichelio greggio (esclusi gli anodi della voce n. 75.05); cascami e rottami di nichelio : — Cascami e rottami di nichelio
76.01	Alluminio greggio; cascami e rottami di alluminio : B. Cascami e rottami
78.01	Piombo greggio (anche argentifero); cascami e rottami di piombo : B. Cascami e rottami
79.01	Zinco greggio; cascami e rottami di zinco : B. Cascami e rottami

II. *Norvegia*

La Norvegia è autorizzata a mantenere fino al 31 dicembre 1974 le restrizioni quantitative all'esportazione verso gli altri Stati membri per i prodotti sottoelencati :

<i>N. della tariffa doganale comune</i>	<i>Designazione delle merci</i>
ex 74.01	Metalline cuprifere; rame greggio (rame da affinazione e rame raffinato); cascami e rottami di rame : — Cascami e rottami di rame

PROTOCOLLO N. 7 CONCERNENTE L'IMPORTAZIONE DI AUTOVEICOLI
E L'INDUSTRIA DEL MONTAGGIO IN IRLANDA

Articolo 1. L'Irlanda è autorizzata a mantenere fino al 1° gennaio 1985 il regime applicabile al montaggio e all'importazione di autoveicoli, di seguito denominato *Scheme*, gestito secondo le disposizioni del *Motor Vehicles (Registration of Importers) Act*, 1968, di seguito denominato *Act*.

Articolo 2. 1. Dal momento dell'adesione tutti gli importatori-montatori di veicoli delle marche fabbricate nella Comunità che sono registrati in base al suddetto *Act*, e che continuano a soddisfare alle condizioni necessarie per la registrazione, sono autorizzati ad importare senza restrizioni veicoli già montati, originari degli altri Stati membri, delle marche fabbricate in tali Stati.

2. Nell'ambito delle riduzioni tariffarie che l'Irlanda effettua conformemente alle disposizioni dell'articolo 32 dell'atto di adesione, tale Stato applica a decorrere dal 1° gennaio 1974 un regime tariffario non discriminatorio ai veicoli importati dagli importatori-montatori di cui al paragrafo 1.

3. L'Irlanda conserva la facoltà di sostituire agli elementi fiscali contenuti nei dazi doganali sugli autoveicoli e loro pezzi staccati imposte interne conformi all'articolo 95 del trattato CEE e all'articolo 38 dell'atto di adesione. Tali imposte, in particolare, non debbono implicare nessuna discriminazione tra le aliquote applicabili :

- ai pezzi staccati fabbricati in Irlanda e ai pezzi staccati provenienti dagli altri Stati membri;
- ai veicoli montati in Irlanda ed ai veicoli montati importati dagli altri Stati membri;
- ai pezzi staccati fabbricati in Irlanda o provenienti dagli altri Stati membri ed ai veicoli montati in Irlanda o provenienti dagli altri Stati membri.

Articolo 3. 1. Il regime tariffario di cui all'articolo 2, paragrafo 2, si applica anche, a decorrere dal 1° gennaio 1974, ad un contingente globale che l'Irlanda apre dal momento dell'adesione agli altri Stati membri per i veicoli originari della Comunità diversi da quelli che rientrano nel regime speciale derivante dallo *Scheme*.

2. Il volume di tale contingente è fissato, ogni anno, in base ad una percentuale del numero di veicoli montati in Irlanda nell'anno precedente. Tale percentuale è pari al 3% nel 1973 e aumenta ogni anno di un punto fino a raggiungere il 14% nel 1984.

L'Irlanda può ripartire il volume di detto contingente fra le seguenti categorie di veicoli :

- I. Automobili private :
 - a) con cilindrata di 1500 cm³ o meno,
 - b) con cilindrata di più di 1500 cm³;
- II. Veicoli commerciali :
 - a) del peso a vuoto di 3,5 tonnellate o meno,
 - b) del peso a vuoto di più di 3,5 tonnellate.

Il peso a vuoto è stabilito conformemente alle norme di classificazione dei veicoli ai fini della tassa di circolazione irlandese.

3. All'interno di tale suddivisione l'Irlanda può effettuare le seguenti assegnazioni :

<i>Categoria I.</i> Veicoli privati	85% del
Contingente globale così suddivisi :	
I. a) (fino a 1500 cm ³)	75%
I. b) (oltre 1500 cm ³)	25%
<i>Categoria II.</i> Veicoli commerciali.....	15% del
Contingente globale così suddivisi :	
II. a) (fino a 3,5 tonnellate)	75%
II. b) (oltre 3,5 tonnellate)	25%

4. Qualora, nell'applicare il sistema dei contingenti, appaia evidente che il contingente non viene completamente utilizzato in conseguenza della sua suddivisione risultante dalle disposizioni di cui sopra, la Commissione può stabilire, previa consultazione del governo irlandese, le adeguate misure che quest'ultimo dovrà adottare per agevolare la completa utilizzazione del contingente globale.

Articolo 4. Qualora l'applicazione del presente protocollo, in particolare dell'articolo 2, paragrafo 1, provocasse tra gli importatori-montatori stabiliti in Irlanda distorsioni di concorrenza tali da compromettere il progressivo passaggio dal regime applicato alla data dell'adesione al regime conforme al trattato CEE, la Commissione può autorizzare il governo irlandese ad adottare le misure atte a riequilibrare la situazione. Tali misure non possono rimettere in causa la data finale per l'abolizione dello *Scheme*.

Articolo 5. L'Irlanda apporta ogni modifica complementare allo *Scheme* atta a facilitare il passaggio dal regime applicato alla data dell'adesione al regime conforme al trattato CEE.

PROTOCOLLO N. 8 CONCERNENTE IL FOSFORO
DELLA SOTTOVOCE 28.04 C IV DELLA TARIFFA DOGANALE COMUNE

1. A decorrere dal 1° gennaio 1974 e fino al 31 dicembre 1977 il Regno Unito è autorizzato ad aprire un contingente tariffario annuo per il fosforo, della sottovoce 28.04 C IV della tariffa doganale comune, di un volume corrispondente al fabbisogno di tale paese, ma non superiore a 40.000 tonnellate all'anno.

2. Per il 1974, 1975 e 1976, al contingente si applica un dazio nullo.

Il Consiglio può decidere all'unanimità una modifica del dazio applicato a detto contingente tariffario in relazione alla situazione della concorrenza, dell'approvvigionamento e della produzione sul mercato del fosforo.

3. Per il 1977 il Consiglio fissa all'unanimità il dazio da applicare al contingente. In mancanza di decisione, al contingente si applica un dazio pari alla metà del dazio applicabile della tariffa doganale comune.

4. A decorrere dal 1° gennaio 1978 il Regno Unito applica il dazio della tariffa doganale comune.

5. Il Regno Unito applica, a decorrere dal 1° aprile 1973, un dazio nullo alle importazioni di fosforo provenienti dalla Comunità nella sua composizione originaria.

PROTOCOLLO N. 9 CONCERNENTE L'OSSIDO E L'IDROSSIDO DI ALLUMINIO
(ALLUMINA) DELLA SOTTOVOCE 28.20 A DELLA TARIFFA DOGANALE COMUNE

1. Al più tardi al 1° gennaio 1975 il dazio autonomo della tariffa doganale comune per l'ossido e l'idrossido di alluminio della sottovoce 28.20 A della tariffa doganale comune è sospeso a tempo indeterminato al livello del 5,5%.

2. I nuovi Stati membri effettuano il primo ravvicinamento dei loro dazi alla tariffa doganale comune per questo prodotto al 1° gennaio 1976 riducendo a tale data del 50% lo scarto tra il dazio di base ed il dazio del 5,5%.

3. A decorrere dal 1° luglio 1977 i nuovi Stati membri applicano il dazio del 5,5%.

4. Il Consiglio riesamina la situazione qualora la Comunità non applicasse un dazio nullo alle importazioni di ossido ed idrossido di alluminio provenienti dai paesi indipendenti in via di sviluppo del Commonwealth, in particolare da quelli situati nelle Antille, oppure qualora le condizioni peculiari all'industria dell'alluminio lo richiedessero.

PROTOCOLLO N. 10 CONCERNENTE GLI ESTRATTI PER CONCIA DI MIMOSA DELLA SOTTOVOCE 32.01 A DELLA TARIFFA DOGANALE COMUNE E GLI ESTRATTI PER CONCIA DI CASTAGNO DELLA SOTTOVOCE EX 32.01 C DELLA TARIFFA DOGANALE COMUNE

1. Al più tardi al 1° gennaio 1974 il dazio autonomo della tariffa doganale comune sugli estratti per concia di mimosa della sottovoce 32.01 A della tariffa doganale comune è sospeso a tempo indeterminato al livello del 3%.

2. L'Irlanda e il Regno Unito applicano, a decorrere dal 1° luglio 1973, un dazio nullo alle importazioni di estratti per concia di mimosa della sottovoce 32.01 A della tariffa doganale comune e di estratti per concia di castagno della sottovoce ex 32.01 C della tariffa doganale comune, provenienti dalla Comunità nella sua composizione originaria.

PROTOCOLLO N. 11 CONCERNENTE I LEGNI COMPENSATI
DELLA VOCE EX 44.15 DELLA TARIFFA DOGANALE COMUNE

1. Per i seguenti prodotti :

ex 44.15 Legni compensati di conifere, non commisti con altre materie, dello spessore non superiore a 9 mm, le cui superfici non siano state sfogliate

ex 44.15 Legni compensati di conifere, non commisti con altre materie, levigati con pomice e dello spessore superiore a 18,5 mm

a decorrere dal 1° gennaio 1974 sono aperti due contingenti tariffari comunitari autonomi a dazio nullo, i cui volumi sono decisi ogni anno allorché si costati che tutte le possibilità di approvvigionamento sul mercato interno della Comunità saranno esaurite nel periodo per il quale sono aperti i contingenti.

2. Il Consiglio riesamina la situazione qualora venga apportata una rilevante modifica alle importazioni a dazio nullo di legni compensati dalla Finlandia in Irlanda e nel Regno Unito o al regime delle preferenze tariffarie applicato dalla Comunità a taluni prodotti originari dei paesi in via di sviluppo.

3. A decorrere dal 1° aprile 1973 la Danimarca, l'Irlanda ed il Regno Unito applicano un dazio nullo alle importazioni di legni compensati dalla Comunità nella sua composizione originaria.

PROTOCOLLO N. 12 CONCERNENTE LE PASTE PER CARTA
DELLA SOTTOVOCE 47.01 A II DELLA TARIFFA DOGANALE COMUNE

1. Il dazio autonomo della tariffa doganale comune per le paste per carta della sottovoce 47.01 A II della tariffa doganale comune è totalmente sospeso secondo un ritmo da determinarsi.
2. Per i prodotti di cui al paragrafo 1 gli Stati membri sono autorizzati ad aprire contingenti tariffari a dazio nullo sino alla data della sospensione totale del dazio summenzionato. Essi ne informano la Commissione.

PROTOCOLLO N. 13 CONCERNENTE LA CARTA DA GIORNALI
DELLA SOTTOVOCE 48.01 A DELLA TARIFFA DOGANALE COMUNE

1. La definizione della carta da giornali della sottovoce 48.01 A della tariffa doganale comune viene modificata in modo da diminuire da 48 a 40 il peso minimo in grammi al m².
2. Il contingente tariffario a dazio nullo di 625 000 tonnellate consolidato nell'ambito dell'Accordo generale sulle tariffe doganali e sul commercio sarà ridotto.
3. Ogni anno è aperto un contingente tariffario comunitario autonomo a dazio nullo allorché si costati che tutte le possibilità di approvvigionamento sul mercato interno della Comunità saranno esaurite nel periodo per il quale è aperto il contingente.

PROTOCOLLO N. 14 CONCERNENTE IL PIOMBO GREGGIO
DELLA SOTTOVOCE 78.01 A DELLA TARIFFA DOGANALE COMUNE

1. Per il piombo da lavorazione corrispondente alla seguente definizione :
78.01 A I Piombo greggio con un tenore minimo di argento pari allo 0,02% e destinato ad essere raffinato (piombo da lavorazione)

è aperto un contingente tariffario comunitario a dazio nullo fino all'entrata in vigore di una sospensione totale, di durata indeterminata, del dazio sul piombo da lavorazione. I nuovi Stati membri vi partecipano a decorrere dal 1° gennaio 1974. Il suo volume annuo è pari alla somma delle domande presentate dagli Stati membri interessati più una riserva.

Tale contingente tariffario comunitario è gestito secondo un sistema che garantisca che il piombo da lavorazione così importato sia effettivamente sottoposto a raffinazione dal beneficiario.

2. Al piombo da lavorazione si applica un dazio ad valorem del 4,5%.
3. Il dazio autonomo sul piombo da lavorazione è sospeso a un livello del 2% a decorrere dal 1° gennaio 1975.
4. Il Consiglio procede a un esame annuo della possibilità di sospendere totalmente per una durata indeterminata il dazio autonomo sul piombo da lavorazione.
5. Per quanto riguarda il piombo greggio diverso dal piombo da lavorazione si applicano le misure seguenti :
 - a) il dazio attuale di 1,32 u.c./100 kg è trasformato, a decorrere dal 1° gennaio 1974, in un dazio ad valorem del 4,5%, con una riscossione minima di 1,1 u.c./100 kg;
 - b) a decorrere dal 1° gennaio 1974 i nuovi Stati membri partecipano al contingente tariffario comunitario di 55 000 tonnellate a dazio nullo per il piombo greggio diverso dal piombo da lavorazione. Il volume decresce a decorrere dal 1975, fino alla soppressione del contingente al 31 dicembre 1977;
 - c) prima della soppressione del contingente il Consiglio esamina la situazione per decidere un'eventuale riduzione del dazio autonomo sul piombo greggio diverso dal piombo da lavorazione, fermo restando che il dazio così ridotto deve comportare una riscossione minima di 1,1 u.c./100 kg.

PROTOCOLLO N. 15 CONCERNENTE LO ZINCO GREGGIO
DELLA SOTTOVOCE 79.01 A DELLA TARIFFA DOGANALE COMUNE

1. A decorrere dal 1° gennaio 1974 lo zinco greggio della sottovoce 79.01 A della tariffa doganale comune viene sottoposto ad un dazio del 4,5%, con una riscossione minima di 1,1 u.c./100 kg.

2. A decorrere dalla stessa data i nuovi Stati membri partecipano al contingente tariffario comunitario annuo decrescente a dazio nullo per lo zinco greggio, il cui volume iniziale era di 30 000 tonnellate per il 1971. Il contingente tariffario per il 1974 è fissato in un volume pari a quello per il 1973. A decorrere dal 1975 riprende a decrescere fino alla soppressione del contingente al 31 dicembre 1977.

PROTOCOLLO N. 16 CONCERNENTE I MERCATI
E GLI SCAMBI DI PRODOTTI AGRICOLI

1. L'applicazione da parte dei nuovi Stati membri della regolamentazione agricola comunitaria, combinata con le misure transitorie previste nella parte quarta, titolo II dell'atto di adesione, comporterà, dal momento dell'applicazione di tali disposizioni, l'estensione della preferenza comunitaria per i prodotti agricoli a tutta la Comunità.

2. L'organizzazione dei mercati ha per caratteristica essenziale di permettere agli scambi intracomunitari di svilupparsi in condizioni comparabili a quelle che esistono su un mercato interno.

3. L'estensione geografica della Comunità può tuttavia porre problemi che conviene evitare per quanto riguarda la fluidità degli scambi, in particolare nel settore dei cereali (frumento e riso).

Le istituzioni della Comunità vigileranno a che nell'applicazione dei regolamenti relativi all'organizzazione comune dei mercati la libera circolazione di tutti i prodotti rimanga assicurata conformemente agli obiettivi del trattato CEE e dei regolamenti in questione.

4. Variazioni della struttura degli scambi internazionali costituiscono un effetto normale dell'ampliamento della Comunità.

5. Nel rispetto delle disposizioni degli articoli 39 e 110 del trattato CEE, dovrebbe essere possibile, durante il periodo d'applicazione delle misure transitorie, venire incontro, al momento opportuno, ai problemi che possono sorgere per taluni paesi terzi e in taluni casi concreti.*

Qualora sorgano simili problemi, le istituzioni della Comunità esamineranno i casi concreti in funzione di tutti gli elementi pertinenti della situazione del momento, come l'hanno fatto finora in casi analoghi, e dovranno prendere in quanto necessario, durante il periodo d'applicazione delle misure transitorie, le misure idonee a risolvere tali problemi, nel rispetto dei principi e nell'ambito dei meccanismi della politica agricola comune.

6. Per superare difficoltà che potrebbero prodursi sui mercati della Comunità in seguito all'applicazione dei meccanismi transitori, le istituzioni della Comunità dispongono e faranno eventualmente uso dei vari mezzi di azione che risultano dalle disposizioni del trattato CEE, dagli atti adottati in applicazione di detto trattato e dalle disposizioni del presente atto.

PROTOCOLLO N. 17 CONCERNENTE LE IMPORTAZIONI DI ZUCCHERO NEL REGNO UNITO, PROVENIENTI DAI PAESI E TERRITORI ESPORTATORI DI ZUCCHERO INDICATI NELL'ACCORDO DEL COMMONWEALTH SULLO ZUCCHERO

1. Il Regno Unito è autorizzato ad importare, alle condizioni che seguono e fino al 28 febbraio 1975, quantitativi corrispondenti al contingente a prezzo convenuto, fissato nell'ambito dell'accordo del Commonwealth sullo zucchero, provenienti dai paesi e territori esportatori di zucchero indicati in detto accordo.

2. Su tali importazioni viene riscosso :

- a) uno speciale prelievo pari alla differenza tra l'equivalente cif del prezzo d'acquisto convenuto ed il prezzo al quale lo zucchero è smerciato sul mercato del Regno Unito. Non s'applica l'articolo 55, paragrafo 1, lettera b), dell'atto di adesione;
- b) una tassa fissata in base alla differenza tra l'equivalente cif del prezzo mondiale per lo zucchero greggio e l'equivalente cif del prezzo d'acquisto convenuto; tale tassa sarà utilizzata per finanziare la rivendita da parte dell'ufficio britannico dello zucchero.

Tuttavia, se il prezzo mondiale cif dello zucchero greggio supera l'equivalente cif del prezzo d'acquisto convenuto, l'ufficio versa la differenza all'importatore.

3. Il prezzo al quale lo zucchero in questione è smerciato sul mercato del Regno Unito viene fissato ad un livello che permetta di smaltire effettivamente i quantitativi in questione senza mettere in pericolo lo smaltimento dello zucchero della Comunità.

4. In deroga alle disposizioni previste dall'articolo 15, paragrafo 1, del regolamento (CEE) n. 766/68 che stabilisce le regole generali per la concessione di restituzioni all'esportazione dello zucchero, la restituzione all'esportazione applicabile nel Regno Unito può essere concessa per lo zucchero bianco prodotto con zucchero greggio importato in virtù del presente protocollo.

5. Il Consiglio, deliberando a maggioranza qualificata su proposta della Commissione, adotta le misure necessarie per l'applicazione delle disposizioni del presente protocollo in maniera da assicurare il buon funzionamento dell'organizzazione comune dei mercati nel settore dello zucchero, in particolare il rispetto del prezzo di smercio di questi zuccheri sul mercato del Regno Unito, all'atto dell'applicazione delle disposizioni di cui al paragrafo 2.

* La conferenza tra le Comunità europee e gli Stati che hanno chiesto l'adesione a tali Comunità ha constatato, nelle sessioni dell'11 e del 12 maggio 1971 con il Regno Unito, del 7 giugno 1971 con l'Irlanda, del 21 giugno 1971 con la Norvegia e del 12 luglio 1971 con la Danimarca, che tali casi concreti « per quanto possa essere attualmente previsto, si limiteranno al burro, allo zucchero, al bacon e a taluni ortofrutticoli ».

PROTOCOLLO N. 18 CONCERNENTE L'IMPORTAZIONE NEL REGNO UNITO DI BURRO
E FORMAGGIO PROVENIENTI DALLA NUOVA ZELANDA

Articolo 1. 1. Il Regno Unito è autorizzato, alle seguenti condizioni e a titolo transitorio, ad importare dei quantitativi di burro e di formaggio provenienti dalla Nuova Zelanda.

2. I quantitativi di cui al paragrafo 1 ammontano :

a) per quanto riguarda il burro, per i primi cinque anni :

- nel 1973, a 165 811 tonnellate,
- nel 1974, a 158 902 tonnellate,
- nel 1975, a 151 994 tonnellate,
- nel 1976, a 145 085 tonnellate,
- nel 1977, a 138 176 tonnellate,

b) per quanto riguarda il formaggio :

- nel 1973, a 68 580 tonnellate,
- nel 1974, a 60 960 tonnellate,
- nel 1975, a 45 720 tonnellate,
- nel 1976, a 30 480 tonnellate,
- nel 1977, a 15 240 tonnellate.

Il Consiglio, deliberando a maggioranza qualificata su proposta della Commissione, può operare degli adeguamenti tra talfi quantitativi di burro e di formaggio, nei limiti del quantitativo, espresso in equivalente latte, corrispondente al totale dei quantitativi previsti ogni anno per i due prodotti.

3. I quantitativi di burro e di formaggio di cui al paragrafo 2 sono importati nel Regno Unito ad un prezzo il cui rispetto dovrà essere garantito nella fase cif dalla Nuova Zelanda. Questo prezzo è fissato a un livello che permetta alla Nuova Zelanda di realizzare un prezzo corrispondente a quello di cui essa ha beneficiato mediamente sul mercato del Regno Unito negli anni 1969, 1970, 1971 e 1972.

4. I prodotti importati nel Regno Unito conformemente alle disposizioni del presente protocollo non possono formare oggetto di scambi intracomunitari o di riesportazione verso i paesi terzi.

Articolo 2. 1. Alle importazioni nel Regno Unito dei quantitativi di burro e di formaggio di cui all'articolo 1 si applicano prelievi speciali. Non s'applica l'articolo 55, paragrafo 1, lettera b), dell'atto di adesione.

2. I prelievi speciali sono fissati sulla base del prezzo cif di cui all'articolo 1, paragrafo 3, e del prezzo di mercato dei prodotti in questione nel Regno Unito, a un livello che permetta lo smercio effettivo dei quantitativi di burro e di formaggio, senza mettere in pericolo lo smaltimento del burro e del formaggio della Comunità.

Articolo 3. Il Consiglio, deliberando a maggioranza qualificata su proposta della Commissione, adotta le misure necessarie all'applicazione degli articoli 1 e 2.

Articolo 4. La Comunità proseguirà i suoi sforzi per promuovere la conclusione di un accordo internazionale sui prodotti lattiero-caseari, in modo da migliorare, non appena possibile, la situazione esistente sul mercato mondiale.

Articolo 5. 1. Nel corso del 1975 il Consiglio esaminerà la situazione del burro alla luce della situazione e dell'evoluzione della domanda e dell'offerta nei principali paesi produttori e consumatori del mondo, in particolare nella Comunità e nella Nuova Zelanda. Tra l'altro saranno presi in considerazione nel corso di quest'esame i seguenti elementi :

- a) i progressi fatti verso la conclusione di un accordo mondiale efficace sui prodotti lattiero-caseari, di cui siano parti la Comunità e gli altri paesi consumatori e produttori importanti,
- b) l'entità dei progressi fatti dalla Nuova Zelanda sulla via della diversificazione della sua economia e delle sue esportazioni, restando inteso che la Comunità si sforzerà di proseguire una politica commerciale che eviti di ostacolare tali sforzi.

2. Le misure idonee a garantire il mantenimento del regime derogatorio per le importazioni di burro dalla Nuova Zelanda dopo il 31 dicembre 1977 nonché le loro modalità sono fissate dal Consiglio, che delibera all'unanimità su proposta della Commissione, alla luce di questo esame.

3. Il regime derogatorio per le importazioni di formaggio non potrà più essere mantenuto dopo il 31 dicembre 1977.

PROTOCOLLO N. 19 CONCERNENTE LE BEVANDE ALCOLICHE
OTTENUTE DA CEREALI

1. Il Consiglio, deliberando secondo la procedura prevista dall'articolo 43, paragrafo 2, del trattato CEE, adotta le misure necessarie per facilitare l'utilizzazione di cereali comunitari per la produzione di bevande alcoliche ottenute da cereali, in particolare di whisky, esportate verso i paesi terzi, di maniera che tali misure possano applicarsi in tempo utile.

2. Queste misure, che possono essere prese nel quadro del regolamento d'organizzazione comune di mercato nel settore dei cereali o del regolamento d'organizzazione comune dei mercati che sarà adottato nel settore dell'alcole, devono inserirsi nel quadro della politica generale della Comunità in materia di alcole, in modo da evitare qualsiasi discriminazione tra questi prodotti e le altre bevande alcoliche, tenuto conto delle situazioni particolari proprie a ciascun caso.

PROTOCOLLO N. 20 CONCERNENTE L'AGRICOLTURA NORVEGEESE

Le Alte Parti Contraenti,

Desiderando risolvere i problemi che l'adesione della Norvegia alla Comunità economica europea pone agli agricoltori di tale paese,

Prendendo in considerazione le preoccupazioni espresse dal governo norvegese per il fatto che l'agricoltura norvegese è sfavorita, per quanto riguarda la produzione, dalla situazione geografica del paese e dalla sua configurazione; che questi stessi fattori determinano i particolari problemi demografici della Norvegia e implicano per le aziende agricole di tale paese costi di produzione relativamente elevati che hanno reso necessario un sistema generale di misure di sostegno onde mantenere una struttura sociale equilibrata ed un equo livello di vita per la popolazione occupata nell'agricoltura,

Riconoscendo i problemi particolari che l'adesione della Norvegia alla Comunità economica europea solleva per gli agricoltori di tale paese, particolarmente per il fatto che un semplice allineamento dei prezzi ottenuti dai produttori norvegesi sul livello dei prezzi comunitari provocherebbe una sostanziale diminuzione dei redditi, con conseguenze negative dal punto di vista sociale e demografico;

Riconoscendo in particolare che il periodo transitorio non potrebbe risolvere tali problemi e che è pertanto necessario prevedere misure specifiche, che non potranno costituire un precedente, con l'obiettivo di mantenere il livello di vita degli agricoltori norvegesi, nell'osservanza delle regole della politica agricola comune;

Hanno convenuto le disposizioni che seguono :

1. Fatte salve le deroghe temporanee di cui ai paragrafi seguenti, il regime applicato all'agricoltura norvegese dovrà essere concepito in modo da non compromettere il funzionamento della politica agricola comune e in particolare quello delle organizzazioni comuni dei mercati sull'insieme del territorio della Comunità.

2. La Norvegia applica la regolamentazione agricola comunitaria in conformità delle disposizioni previste in materia dall'atto di adesione.

3. La questione delle sovvenzioni norvegesi alle spese di trasporto, destinate a compensare le ripercussioni particolarmente sfavorevoli delle lunghe distanze fra le zone di produzione e gli sbocchi naturali e della dispersione estrema delle regioni agricole, deve trovare un'adeguata soluzione per mezzo dell'applicazione delle disposizioni del trattato CEE.

4. È introdotto in Norvegia un sistema di sostegno che deve consentire il mantenimento del livello di vita degli agricoltori. Il sostegno è accordato nella misura necessaria al raggiungimento di tale obiettivo. Esso non può essere legato al prodotto venduto né comportare sovvenzioni in funzione dei prezzi alla produzione, il che richiederà la conversione delle misure di sostegno attualmente applicate in Norvegia, ed è differenziato secondo le regioni e le categorie di agricoltori. Le misure da prendere sono adattate ai diversi tipi di produzione.

5. La Norvegia ha facoltà di mantenere a titolo derogativo, fino al 31 dicembre 1975, le sovvenzioni attualmente accordate. Le sovvenzioni in funzione dei prezzi alla produzione sono ridotte degli importi corrispondenti agli aumenti

dei prezzi di mercato risultanti dal ravvicinamento di questi ultimi al livello dei prezzi comuni.

6. Nel settore orticolo e per le patate, la Norvegia è autorizzata, a titolo derogatorio e fino al 31 dicembre 1977, a sostituire le restrizioni quantitative all'importazione con disposizioni che permettano di mantenere per alcuni prodotti un livello di prezzi paragonabile a quello praticato sul mercato norvegese prima dell'adesione. Tali disposizioni consistono in un sistema di prezzi minimi, da fissare sul mercato norvegese, al di sotto dei quali potranno essere applicate tasse di compensazione alle importazioni di qualsiasi provenienza; per le importazioni dei medesimi prodotti destinati alla trasformazione la tassa di compensazione può essere sospesa, mentre alla consegna di prodotti nazionali per la trasformazione può essere concessa una restituzione corrispondente all'importo della tassa. Le disposizioni transitorie convenute per i dazi doganali restano applicabili.

Il Consiglio, deliberando a maggioranza qualificata su proposta della Commissione, adotta le misure necessarie all'attuazione delle disposizioni previste nel presente paragrafo.

7. Per i prodotti del settore delle carni suine, delle uova e del pollame, l'importo compensativo applicabile all'importazione in Norvegia fino alla prima riduzione è calcolato, in deroga agli articoli 75, 77 e 79 dell'atto di adesione, sulla base della differenza tra i prezzi dei suini macellati, delle uova in guscio e del pollame macellato, sul mercato della Norvegia, da un lato, e su quello della Comunità nella sua composizione originaria e di ciascuno degli altri nuovi Stati membri, dall'altro.

L'importo compensativo di cui al comma precedente è ridotto di un quarto il 1° novembre 1973, di un quarto il 1° novembre 1974, di un quarto il 1° novembre 1975 ed è soppresso il 1° novembre 1976, senza pregiudizio dell'applicazione, dopo tale data, delle disposizioni degli articoli 75, 77 e 79 dell'atto di adesione.

Il Consiglio, deliberando a maggioranza qualificata su proposta della Commissione, adotta le misure necessarie all'attuazione delle disposizioni previste nel presente paragrafo.

8. Al più tardi al 30 giugno 1974 — per il settore orticolo e per le patate al più tardi al 30 giugno 1976 — la Commissione presenta proposte al Consiglio, comprese eventualmente proposte concernenti le spese imputabili per un finanziamento comunitario, conformemente alle disposizioni del trattato CEE, per l'attuazione, alla scadenza dei termini previsti ai paragrafi 5 e 6, del sistema di sostegno, conformemente al paragrafo 4.

9. Si adottano in Norvegia, sotto controllo comunitario e fatte salve le disposizioni dei paragrafi da 1 a 8, misure atte ad assicurare un approvvigionamento di latte sufficiente a soddisfare con regolarità il consumo di latte liquido da parte della popolazione, in modo da non pregiudicare l'attuale alto livello di consumo. Il Consiglio adotta, conformemente alla procedura prevista all'articolo 43, paragrafo 2, del trattato CEE, le disposizioni all'uopo necessarie, che potranno comportare delle sovvenzioni.

10. Nel caso in cui l'ulteriore sviluppo della politica agricola comune o di altre politiche della Comunità comporti misure comunitarie che consentano di risolvere in tutto o in parte i problemi particolari dell'agricoltura norvegese, tali misure comunitarie e l'eventuale conseguente finanziamento comunitario si sostituirebbero alle misure specifiche prese in Norvegia.

11. Le istituzioni della Comunità procedono a un esame periodico delle condizioni e modalità di applicazione del regime vigente in Norvegia.

PROTOCOLLO N. 21 CONCERNENTE IL REGIME DELLA PESCA PER LA NORVEGIA

Le Alte Parti Contraenti,

Riconoscendo la grandissima importanza che la pesca riveste per la Norvegia,

Considerando che, data la particolare situazione geografica della Norvegia, la pesca e le industrie ad essa connesse costituiscono un'attività essenziale per la popolazione di una gran parte della regione costiera ove altre possibilità di lavoro sono limitate,

Consapevoli dell'importanza, sia per la Norvegia che per la Comunità nel suo insieme, di mantenere un soddisfacente equilibrio demografico nelle regioni di questo paese che dipendono essenzialmente dall'esercizio della pesca costiera e condividendo gli obiettivi del governo norvegese in questo settore,

Confermano che, nel quadro delle disposizioni dell'articolo 101 dell'atto di adesione, la Norvegia è autorizzata a limitare l'esercizio della pesca nelle acque sottoposte alla sua sovranità o alla sua giurisdizione, entro un limite di dodici miglia marine, tra Egersund e il confine tra la Norvegia e l'Unione delle Repubbliche socialiste sovietiche.

Convengono di raccomandare alle istituzioni della Comunità di tenere particolarmente conto, all'atto dell'esame previsto all'articolo 103 dell'atto di adesione, dei problemi che la Norvegia incontra nel settore della pesca, tanto nel quadro della sua economia generale quanto per i motivi dipendenti dalle strutture demografiche e sociali proprie di tale paese, e di fare in modo che le disposizioni che potranno allora essere prese vengano definite di conseguenza; tali disposizioni potranno includere, tra altri provvedimenti, una proroga oltre il 31 dicembre 1982 del regime derogatorio nella misura appropriata e secondo regole da determinare.

PROTOCOLLO N. 22 CONCERNENTE LE RELAZIONI TRA LA COMUNITÀ ECONOMICA EUROPEA E GLI STATI AFRICANI E MALGASCIO ASSOCIATI, NONCHÉ I PAESI INDIPENDENTI IN VIA DI SVILUPPO DEL COMMONWEALTH SITUATI IN AFRICA, NELL'OCEANO INDIANO, NELL'OCEANO PACIFICO E NELLE ANTILLE

I

1. La Comunità economica europea offre ai paesi indipendenti del Commonwealth indicati nell'allegato VI dell'atto di adesione la scelta del modo di regolare le relazioni con essa nello spirito della dichiarazione di intenzioni adottata dal Consiglio nella sessione del 1° e 2 aprile 1963, secondo una delle seguenti formule :

- partecipazione alla convenzione di associazione che regolerà, alla scadenza della Convenzione di associazione del 29 luglio 1969, le relazioni tra la Comunità e gli Stati africani e malgascio associati firmatari di tale convenzione;
- conclusione di una o più convenzioni di associazione particolari sulla base dell'articolo 238 del trattato CEE, comportanti diritti e obblighi reciproci, in particolare nel settore degli scambi commerciali;
- conclusione di accordi commerciali per facilitare e sviluppare gli scambi tra la Comunità e detti paesi.

2. Per ragioni pratiche la Comunità auspica che i paesi indipendenti del Commonwealth cui è rivolta l'offerta della Comunità prendano posizione su di essa al più presto possibile dopo l'adesione.

La Comunità propone ai paesi indipendenti del Commonwealth indicati nell'allegato VI dell'atto di adesione che i negoziati previsti per la conclusione degli accordi in base ad una delle tre formule dell'offerta inizino al 1° agosto 1973.

La Comunità invita di conseguenza quei paesi indipendenti del Commonwealth che avranno scelto di negoziare nel quadro della prima formula a partecipare insieme agli Stati africani e malgascio associati ai negoziati per la convenzione che farà seguito a quella del 29 luglio 1969.

3. Qualora il Botswana, il Lesotho o lo Swaziland optassero per una delle prime due formule dell'offerta :

- si devono trovare soluzioni appropriate per regolare i problemi specifici posti dalla speciale situazione di questi paesi che si trovano in unione doganale con un paese terzo;
- la Comunità deve beneficiare, sul territorio di tali Stati, di un trattamento tariffario altrettanto favorevole che quello che essi applicano allo Stato terzo più favorito;
- le modalità del regime applicato, in particolare le regole relative all'origine, devono permettere di evitare ogni rischio di deviazione di traffico a danno della Comunità, derivante dalla partecipazione di questi Stati ad un'unione doganale con un paese terzo.

II

1. Per quanto riguarda il regime di associazione da prevedere allo scadere della Convenzione di associazione del 29 luglio 1969, la Comunità è disposta a proseguire la sua politica di associazione sia nei confronti degli Stati africani

e malgascio associati sia nei confronti dei paesi indipendenti in via di sviluppo del Commonwealth che saranno parti di tale associazione.

2. L'adesione dei nuovi Stati membri alla Comunità e l'eventuale estensione della politica di associazione non dovrebbero dare origine ad un indebolimento delle relazioni della Comunità con gli Stati africani e malgascio associati, parti della Convenzione di associazione del 29 luglio 1969.

Le relazioni della Comunità con gli Stati africani e malgascio associati assicurano a questi Stati un complesso di vantaggi e si basano su strutture che conferiscono all'associazione un carattere proprio nel settore delle relazioni commerciali, della cooperazione finanziaria e tecnica e delle istituzioni paritetiche.

3. L'obiettivo della Comunità nella sua politica di associazione resta quello di salvaguardare quanto è stato acquisito e i principi fondamentali sopra ricordati.

4. Le modalità di tale associazione, che saranno definite nei negoziati di cui alla parte I, punto 2, terzo comma, del presente protocollo, devono tenere conto in modo analogo delle condizioni economiche particolari comuni ai paesi indipendenti in via di sviluppo del Commonwealth situati in Africa, nell'Oceano Indiano, nell'Oceano Pacifico e nelle Antille ed agli Stati africani e malgascio associati, dell'esperienza acquisita nel quadro dell'associazione, dei desideri degli Stati associati e delle conseguenze, per questi ultimi, dell'attuazione del sistema delle preferenze generalizzate.

III

La Comunità avrà a cuore la salvaguardia degli interessi del complesso dei paesi indicati nel presente protocollo, la cui economia dipende in notevole misura dall'esportazione di prodotti di base, in particolare di zucchero.

Il caso dello zucchero sarà disciplinato in tale contesto e tenendo conto, per quanto riguarda l'esportazione di tale prodotto, della sua importanza per l'economia di parecchi di questi paesi, in particolare di quelli del Commonwealth.

PROTOCOLLO N. 23 CONCERNENTE L'APPLICAZIONE DA PARTE DEI NUOVI STATI MEMBRI DEL SISTEMA DELLE PREFERENZE GENERALIZZATE APPLICATO DALLA COMUNITÀ ECONOMICA EUROPEA

1. I nuovi Stati membri sono autorizzati a differire fino al 1° gennaio 1974 l'applicazione del regime delle preferenze tariffarie generalizzate applicato dalla Comunità economica europea per i prodotti originari di paesi in via di sviluppo.

2. Tuttavia per i prodotti di cui ai regolamenti (CEE) n. 2796/71, n. 2797/71, n. 2798/71 e n. 2799/71 l'Irlanda è autorizzata ad applicare fino al 31 dicembre 1975, nei confronti dei paesi beneficiari di preferenze generalizzate, dazi doganali uguali a quelli applicati per gli stessi prodotti nei confronti degli Stati membri diversi dal Regno Unito.

PROTOCOLLO N. 24 CONCERNENTE LA PARTECIPAZIONE DEI NUOVI STATI MEMBRI
AI FONDI DELLA COMUNITÀ EUROPEA DEL CARBONE E DELL'ACCIAIO

I contributi dei nuovi Stati membri ai fondi della Comunità europea del carbone e dell'acciaio sono così fissati :

- Regno Unito, 57 000 000 u.c.,
- Norvegia, 1 162 500 u.c.,
- Danimarca, 635 500 u.c.,
- Irlanda, 77 500 u.c.

Tali contributi sono versati, in tre rate annue uguali, a cominciare dall'adesione.

Ognuna di queste rate è versata in moneta nazionale liberamente convertibile di ciascuno dei nuovi Stati membri.

PROTOCOLLO N. 25 CONCERNENTE GLI SCAMBI DI COGNIZIONI
CON LA DANIMARCA NEL CAMPO DELL'ENERGIA NUCLEARE

Articolo 1. 1. Dal momento dell'adesione le cognizioni comunicate agli Stati membri, alle persone e alle imprese, conformemente all'articolo 13 del trattato CEEA, sono messe a disposizione della Danimarca, che provvede alla loro diffusione limitata nel proprio territorio, alle condizioni di cui allo stesso articolo.

2. Dal momento dell'adesione la Danimarca mette a disposizione della Comunità europea dell'energia atomica un volume equivalente di cognizioni nei settori sottoelencati. L'esposizione dettagliata di dette cognizioni formerà oggetto di un documento trasmesso alla Commissione. Quest'ultima comunica le cognizioni stesse alle imprese della Comunità, alle condizioni di cui al summenzionato articolo 13.

3. I settori nei quali la Danimarca mette delle informazioni a disposizione della Comunità sono i seguenti :

- D.O.R. Reattore moderato ad acqua pesante e raffreddato a liquido organico;
- DT-350, DK-400 Reattori ad acqua pesante a contenitore pressurizzato;
- circuito a gas ad alta temperatura;
- strumentazione e apparecchiatura elettronica speciale;
- « reliability »;
- fisica dei reattori, dinamica dei reattori e trasferimento del calore;
- prove di materiali ed attrezzature in pila.

4. La Danimarca si impegna a fornire alla Comunità ogni informazione complementare alle relazioni che trasmette, specialmente nel corso di visite di agenti della Comunità o degli Stati membri al Centro di Risö, a condizioni da determinare di volta in volta di comune accordo.

Articolo 2. 1. Nei settori in cui la Danimarca mette delle cognizioni a disposizione della Comunità, gli organismi competenti, attualmente l'« Atome-nergikommission », concedono a richiesta licenze a condizioni commerciali agli Stati membri e alle persone e imprese della Comunità, qualora essi abbiano diritti di esclusività su brevetti depositati negli Stati membri della Comunità e purché non abbiano, nei confronti di terzi, alcun obbligo o impegno di concedere o di proporre la concessione di una licenza esclusiva o parzialmente esclusiva sui diritti di tali brevetti.

2. Qualora sia stata concessa una licenza esclusiva o parzialmente esclusiva la Danimarca incoraggia e facilita la concessione, a condizioni commerciali, di sublicenze agli Stati membri e alle persone ed imprese della Comunità da parte dei detentori di tali licenze.

Tali licenze esclusive o parzialmente esclusive vengono concesse su una base commerciale normale.

PROTOCOLLO N. 26 CONCERNENTE GLI SCAMBI DI COGNIZIONI
CON L'IRLANDA NEL CAMPO DELL'ENERGIA NUCLEARE

Articolo 1. 1. Dal momento dell'adesione le cognizioni comunicate agli Stati membri, alle persone e alle imprese, conformemente all'articolo 13 del trattato CEEA, sono messe a disposizione dell'Irlanda, che provvede alla loro diffusione limitata nel proprio territorio, alle condizioni di cui allo stesso articolo.

2. Dal momento dell'adesione l'Irlanda mette a disposizione della Comunità europea dell'energia atomica cognizioni a diffusione limitata acquisite in Irlanda nel settore nucleare, purché non si tratti di applicazioni di carattere strettamente commerciale. La Commissione comunica le cognizioni stesse alle imprese della Comunità, alle condizioni di cui al summenzionato articolo 13.

3. Le suddette informazioni riguardano principalmente gli studi per lo sviluppo di un reattore di potenza ed i lavori sui radioisotopi e sulle loro applicazioni in medicina, compresi i problemi della radioprotezione.

Articolo 2. 1. Nei settori in cui l'Irlanda mette delle cognizioni a disposizione della Comunità, gli organismi competenti concedono a richiesta licenze a condizioni commerciali agli Stati membri e alle persone ed imprese della Comunità, qualora essi abbiano diritti di esclusività su brevetti depositati negli Stati membri della Comunità e purché non abbiano, nei confronti di terzi, alcun obbligo o impegno di concedere o di proporre la concessione di una licenza esclusiva o parzialmente esclusiva sui diritti di tali brevetti.

2. Qualora sia stata concessa una licenza esclusiva o parzialmente esclusiva l'Irlanda incoraggia e facilita la concessione, a condizioni commerciali, di sublicenze agli Stati membri e alle persone ed imprese della Comunità da parte dei detentori di tali licenze.

Tali licenze esclusive o parzialmente esclusive vengono concesse su una base commerciale normale.

PROTOCOLLO N. 27 CONCERNENTE GLI SCAMBI DI COGNIZIONI
CON LA NORVEGIA NEL CAMPO DELL'ENERGIA NUCLEARE

Articolo 1. 1. Dal momento dell'adesione le cognizioni comunicate agli Stati membri, alle persone e alle imprese, conformemente all'articolo 13 del trattato CEEA, sono messe a disposizione della Norvegia, che provvede alla loro diffusione limitata nel proprio territorio, alle condizioni di cui allo stesso articolo.

2. Dal momento dell'adesione la Norvegia mette a disposizione della Comunità europea dell'energia atomica un volume equivalente di cognizioni nei settori sottoelencati. L'esposizione dettagliata di dette cognizioni formerà oggetto di un documento trasmesso alla Commissione. Quest'ultima comunica le cognizioni stesse alle imprese della Comunità, alle condizioni di cui al summenzionato articolo 13.

3. I settori nei quali la Norvegia mette delle informazioni a disposizione della Comunità sono i seguenti :

- tecnologia dei reattori;
- tecnologia dei combustibili e dei materiali;
- dinamica dei reattori, controllo e strumenti;
- sicurezza nucleare;
- tecnologia dei radioisotopi;
- chimica del ritrattamento e metodi di analisi;
- ricerca in fisica fondamentale;
- propulsione navale;
- varie (riviste, relazioni di attività, ecc. . . .).

4. La Norvegia si impegna a fornire alla Comunità ogni informazione complementare alle relazioni che trasmette, specialmente nel corso di visite di agenti della Comunità o degli Stati membri all'« Institutt for Atomenergi (IFA) », a condizioni da determinare di volta in volta di comune accordo.

Articolo 2. 1. Nei settori in cui la Norvegia mette delle cognizioni a disposizione della Comunità, gli organismi competenti, attualmente l'« Institutt for Atomenergi », concedono a richiesta licenze a condizioni commerciali agli Stati membri e alle persone ed imprese della Comunità, qualora essi abbiano diritti di esclusività su brevetti depositati negli Stati membri della Comunità e purché non abbiano, nei confronti di terzi, alcun obbligo o impegno di concedere o di proporre la concessione di una licenza esclusiva o parzialmente esclusiva sui diritti di tali brevetti.

2. Qualora sia stata concessa una licenza esclusiva o parzialmente esclusiva la Norvegia incoraggia e facilita la concessione, a condizioni commerciali, di sublicenze agli Stati membri e alle persone ed imprese della Comunità da parte dei detentori di tali licenze.

Tali licenze esclusive o parzialmente esclusive vengono concesse su una base commerciale normale.

PROTOCOLLO N. 28 CONCERNENTE GLI SCAMBI DI COGNIZIONI
CON IL REGNO UNITO NEL CAMPO DELL'ENERGIA NUCLEARE

Articolo 1. 1. Dal momento dell'adesione le cognizioni comunicate agli Stati membri, alle persone e alle imprese, conformemente all'articolo 13 del trattato CEEA, sono messe a disposizione del Regno Unito, che provvede alla loro diffusione limitata nel proprio territorio, alle condizioni di cui allo stesso articolo.

2. Dal momento dell'adesione il Regno Unito mette a disposizione della Comunità europea dell'energia atomica un volume equivalente di cognizioni nei settori di cui all'elenco allegato. L'esposizione dettagliata di dette cognizioni formerà oggetto di un documento trasmesso alla Commissione. Quest'ultima comunica le cognizioni stesse alle imprese della Comunità, alle condizioni di cui al summenzionato articolo 13.

3. Considerato l'interesse più accentuato della Comunità per alcuni settori, il Regno Unito pone più particolarmente l'accento sulla trasmissione di cognizioni nei seguenti settori :

- ricerca e sviluppo in materia di reattori veloci (compresa la sicurezza);
- ricerca di base (applicabile alle filiere di reattori);
- sicurezza dei reattori diversi dai reattori veloci;
- metallurgia, acciai, leghe di zirconio e calcestruzzo;
- compatibilità dei materiali strutturali;
- fabbricazione sperimentale del combustibile;
- termoidrodinamica;
- strumentazione.

Articolo 2. 1. Nei settori in cui il Regno Unito mette delle cognizioni a disposizione della Comunità, gli organismi competenti, attualmente la « United Kingdom Atomic Energy Authority » e gli « United Kingdom Generating Boards », concedono a richiesta licenze a condizioni commerciali agli Stati membri e alle persone ed imprese della Comunità, qualora essi abbiano diritti di esclusività su brevetti depositati negli Stati membri della Comunità e purché non abbiano, nei confronti di terzi, alcun obbligo o impegno di concedere o di proporre la concessione di una licenza esclusiva o parzialmente esclusiva sui diritti di tali brevetti

2. Qualora sia stata concessa una licenza esclusiva o parzialmente esclusiva il Regno Unito incoraggia e facilita la concessione, a condizioni commerciali, di sublicenze agli Stati membri e alle persone ed imprese della Comunità, da parte dei detentori di tali licenze.

Tali licenze esclusive o parzialmente esclusive vengono concesse su una base commerciale normale.

ALLEGATO

ELENCO DEI SETTORI DI CUI ALL'ARTICOLO 1, PARAGRAFO 2

- I. Scienza fondamentale
 - Fisica dei reattori,
 - Lavori fondamentali di metallurgia e di chimica,
 - Lavori sugli isotopi,
 - Ingegneria chimica;
- II. Reattori
 - a) Lavori di ricerca e di sviluppo sui sistemi di reattori,
 - b) Esperienza d'esercizio dei reattori Magnox (comprese le ricerche sul funzionamento dei reattori),
 - c) Sicurezza dei reattori (ad eccezione dei reattori veloci),
 - d) Lavori di ricerca e di sviluppo sui reattori veloci (compresa la sicurezza),
 - e) Esperienza d'esercizio dei reattori per prove di materiali;
- III. Materiali e componenti
 - a) Chimica della grafite e del termovettore,
 - b) Compatibilità dei materiali strutturali per reattori,
 - c) Acciaio e calcestruzzo (compresa la corrosione) : saldatura e prove di saldatura,
 - d) Fabbricazione sperimentale del combustibile e valutazione della progettazione e prestazioni,
 - e) Scambiatori di calore,
 - f) Metallurgia;
- IV. Strumentazione (compresa la strumentazione di fisica sanitaria);
- V. Radiobiologia;
- VI. Propulsione navale.

PROTOCOLLO N. 29 CONCERNENTE L'ACCORDO CON
L'AGENZIA INTERNAZIONALE DELL'ENERGIA ATOMICA

Il Regno di Danimarca, l'Irlanda ed il Regno di Norvegia s'impegnano ad aderire, alle condizioni che vi saranno stabilite, all'accordo tra taluni Stati membri originari e la Comunità europea dell'energia atomica, da una parte, e l'Agenzia internazionale dell'energia atomica, dall'altra, per l'applicazione sul territorio di taluni Stati membri della Comunità delle garanzie previste nel trattato di non proliferazione delle armi atomiche.

PROTOCOLLO N. 30 CONCERNENTE L'IRLANDA

Le Alte Parti Contraenti,

Desiderando risolvere taluni problemi particolari che interessano l'Irlanda,

Avendo convenuto le disposizioni seguenti,

Ricordano che gli obiettivi fondamentali della Comunità economica europea comprendono il miglioramento costante delle condizioni di vita e di occupazione dei popoli degli Stati membri, nonché lo sviluppo armonioso delle loro economie riducendo le disparità fra le differenti regioni e il ritardo di quelle meno favorite;

Prendono atto del fatto che il governo irlandese è impegnato nell'esecuzione di una politica d'industrializzazione e di sviluppo economico che mira a ravvicinare il livello di vita in Irlanda a quello delle altre nazioni europee e ad eliminare la sottoccupazione, assorbendo progressivamente le differenze regionali di livello di sviluppo;

Riconoscono che il raggiungimento degli obiettivi di tale politica risponde al loro interesse comune;

Convengono di raccomandare a tale scopo alle istituzioni della Comunità di attuare tutti i mezzi e tutte le procedure previsti dal trattato CEE, ricorrendo in particolare a un adeguato impiego delle risorse comunitarie destinate alla realizzazione dei summenzionati obiettivi della Comunità;

Riconoscono in particolare che, in caso di applicazione degli articoli 92 e 93 del trattato CEE, si dovrà tener conto degli obiettivi di espansione economica e di aumento del livello di vita della popolazione.

SCAMBIO DI LETTERE RELATIVO AI PROBLEMI MONETARI

I

Bruxelles, addì 22 gennaio 1972

Eccellenza,

1. Nella sessione ministeriale della conferenza in data 7 giugno 1971 è stato concordato che la dichiarazione da me fatta nella stessa sessione sui problemi monetari formi oggetto di uno scambio di lettere allegato all'atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati. Pertanto mi prego ora di confermare che nella suddetta sessione ho fatto la seguente dichiarazione :

« a) Siamo disposti a prendere in considerazione una riduzione ordinata e graduale degli averi ufficiali in sterline dopo l'adesione.

b) Saremo pronti a discutere, dopo l'adesione alle Comunità, quali misure potranno essere idonee ad attuare un allineamento progressivo delle caratteristiche e pratiche esterne relative alla sterlina su quelle delle altre monete della Comunità, nell'ambito dei progressi verso l'instaurazione dell'unione economica e monetaria nella Comunità ampliata, e siamo convinti che la sterlina ufficiale* potrà essere trattata in modo da permetterci di partecipare pienamente alla realizzazione di tali progressi.

c) Nel frattempo condurremo le nostre politiche nella prospettiva di stabilizzare gli averi ufficiali in sterline in modo compatibile con tali obiettivi a lungo termine.

d) Spero che la Comunità riterrà che la presente dichiarazione regoli in modo soddisfacente la questione della sterlina e i problemi connessi, in modo che restino da stabilire nel corso dei negoziati soltanto gli accomodamenti che consentano al Regno Unito di conformarsi alle direttive relative ai movimenti di capitali adottate a norma del trattato di Roma. »

2. Nella stessa sessione del 7 giugno la delegazione della Comunità si è dichiarata d'accordo su tale dichiarazione.

3. Mi risulta che le delegazioni del Regno di Danimarca, dell'Irlanda e del Regno di Norvegia hanno pure espresso il loro accordo sulla dichiarazione di cui sopra quale confermata con la presente lettera.

4. Le sarei grato se volesse cortesemente accusare ricevuta della presente lettera e confermare l'accordo dei governi degli Stati membri della Comunità nonché dei governi del Regno di Danimarca, dell'Irlanda e del Regno di Norvegia sulla dichiarazione di cui sopra.

Voglia gradire, Eccellenza, i sensi della mia altissima considerazione.

G. RIPPON
Chancellor of the Duchy of Lancaster

Signor G. Thorn
Ministro degli affari esteri del Granducato
del Lussemburgo

* Per « sterlina ufficiale » si intende « averi ufficiali in sterline ».

II

Bruxelles, addi 22 gennaio 1972

Eccellenza,

Con lettera in data odierna Ella mi ha fatto la seguente comunicazione :

[*See letter I — Voir lettre I*]

Mi pregio accusare ricevuta di tale comunicazione e di confermarLe l'accordo dei governi degli Stati membri della Comunità e dei governi del Regno di Danimarca, dell'Irlanda e del Regno di Norvegia sulla dichiarazione di cui al paragrafo I della Sua lettera.

Voglia gradire, Eccellenza, i sensi della mia altissima considerazione.

G. THORN
Ministre des affaires étrangères
du Grand-Duché de Luxembourg

P. J. HILLERY
Aire Gnóthai Eachtracha na
hÉireann

P. HARMEL
Ministre des affaires étrangères
du Royaume de Belgique
Minister van Buitenlandse Zaken
van het Koninkrijk België

I. NØRGAARD
Kongeriget Danmarks
udenrigsøkonomiminister

A. MORO
Ministro per gli affari esteri
della Repubblica italiana

W. SCHEEL
Bundesminister des Auswärtigen
der Bundesrepublik Deutschland

W. K. N. SCHMELZER
Minister van Buitenlandse Zaken
van het Koninkrijk der Nederlanden

M. SCHUMANN
Ministre des affaires étrangères
de la République française

A. CAPPELEN
Kongeriket Norges utenriksminister

Signor G. Rippon
Cancelliere del Ducato di Lancaster

ATTO FINALE

I Plenipotenziari

di Sua Maestà il Re dei Belgi,
di Sua Maestà la Regina di Danimarca,
del Presidente della Repubblica federale di Germania,
del Presidente della Repubblica francese,
del Presidente dell'Irlanda,
del Presidente della Repubblica italiana,
di Sua Altezza Reale il Granduca del Lussemburgo,
di Sua Maestà la Regina dei Paesi Bassi,
di Sua Maestà il Re di Norvegia,
di Sua Maestà la Regina del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord

e il Consiglio delle Comunità europee, rappresentato dal suo Presidente,

Riuniti a Bruxelles il ventidue gennaio millenovecentosettantadue, in occasione della firma del trattato relativo all'adesione del Regno di Danimarca, dell'Irlanda, del Regno di Norvegia e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord alla Comunità economica europea e alla Comunità europea dell'energia atomica,

Hanno constatato che i seguenti testi sono stati stabiliti e adottati alla conferenza tra le Comunità europee e gli Stati che hanno chiesto di aderire a tali Comunità :

- I. Il trattato relativo all'adesione del Regno di Danimarca, dell'Irlanda, del Regno di Norvegia e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord alla Comunità economica europea e alla Comunità europea dell'energia atomica;
- II. L'atto relativo alle condizioni di adesione ed agli adattamenti dei trattati;
- III. I testi qui appresso enumerati, che sono allegati all'atto relativo alle condizioni d'adesione ed agli adattamenti dei trattati;
 - A. Allegato I Elenco di cui all'articolo 29 dell'atto di adesione,
 - Allegato II Elenco di cui all'articolo 30 dell'atto di adesione,
 - Allegato III Elenco dei prodotti di cui agli articoli 32, 36 e 39 dell'atto di adesione (EURATOM),
 - Allegato IV Elenco dei prodotti di cui all'articolo 32 dell'atto di adesione (prodotti del Commonwealth che sono oggetto di margini di preferenze convenzionali nel Regno Unito),
 - Allegato V Elenco di cui all'articolo 107 dell'atto di adesione,
 - Allegato VI Elenco dei paesi di cui all'articolo 109 dell'atto di adesione ed al protocollo n. 22,
 - Allegato VII Elenco di cui all'articolo 133 dell'atto di adesione,

- Allegato VIII Elenco di cui all'articolo 148, paragrafo 1, dell'atto di adesione,
- Allegato IX Elenco di cui all'articolo 148, paragrafo 2, dell'atto di adesione,
- Allegato X Elenco di cui all'articolo 150 dell'atto di adesione,
- Allegato XI Elenco di cui all'articolo 152 dell'atto di adesione;
- B. Protocollo n. 1 concernente lo statuto della Banca europea per gli investimenti,
- Protocollo n. 2 concernente le Faerøer,
- Protocollo n. 3 concernente le Isole Normanne e l'isola di Man,
- Protocollo n. 4 concernente la Groenlandia,
- Protocollo n. 5 concernente lo Svalbard (Spitzberg),
- Protocollo n. 6 concernente talune restrizioni quantitative che interessano l'Irlanda e la Norvegia,
- Protocollo n. 7 concernente l'importazione di autoveicoli e l'industria del montaggio in Irlanda,
- Protocollo n. 8 concernente il fosforo della sottovoce 28.04 C IV della tariffa doganale comune,
- Protocollo n. 9 concernente l'ossido e l'idrossido di alluminio (allumina) della sottovoce 28.20 A della tariffa doganale comune,
- Protocollo n. 10 concernente gli estratti per concia di mimosa della sottovoce 32.01 A della tariffa doganale comune e gli estratti per concia di castagno della sottovoce ex 32.01 C della tariffa doganale comune,
- Protocollo n. 11 concernente i legni compensati della voce ex 44.15 della tariffa doganale comune,
- Protocollo n. 12 concernente le paste per carta della sottovoce 47.01 A II della tariffa doganale comune,
- Protocollo n. 13 concernente la carta da giornali della sottovoce 48.01 A della tariffa doganale comune,
- Protocollo n. 14 concernente il piombo greggio della sottovoce 78.01 A della tariffa doganale comune,
- Protocollo n. 15 concernente lo zinco greggio della sottovoce 79.01 A della tariffa doganale comune,
- Protocollo n. 16 concernente gli scambi di prodotti agricoli,
- Protocollo n. 17 concernente le importazioni di zucchero nel Regno Unito, provenienti dai paesi e territori esportatori di zucchero indicati nell'accordo del Commonwealth sullo zucchero,
- Protocollo n. 18 concernente l'importazione nel Regno Unito di burro e formaggio provenienti dalla Nuova Zelanda,
- Protocollo n. 19 concernente le bevande alcoliche ottenute da cereali,
- Protocollo n. 20 concernente l'agricoltura norvegese,

- Protocollo n. 21 concernente il regime della pesca per la Norvegia,
Protocollo n. 22 concernente le relazioni tra la Comunità economica europea e gli Stati africani e malgascio associati, nonché i paesi indipendenti in via di sviluppo del Commonwealth situati in Africa, nell'Oceano Indiano, nell'Oceano Pacifico e nelle Antille,
Protocollo n. 23 concernente l'applicazione da parte dei nuovi Stati membri del sistema delle preferenze generalizzate applicato dalla Comunità economica europea,
Protocollo n. 24 concernente la partecipazione dei nuovi Stati membri ai fondi della Comunità europea del carbone e dell'acciaio,
Protocollo n. 25 concernente gli scambi di cognizioni con la Danimarca nel campo dell'energia nucleare,
Protocollo n. 26 concernente gli scambi di cognizioni con l'Irlanda nel campo dell'energia nucleare,
Protocollo n. 27 concernente gli scambi di cognizioni con la Norvegia nel campo dell'energia nucleare,
Protocollo n. 28 concernente gli scambi di cognizioni con il Regno Unito nel campo dell'energia nucleare,
Protocollo n. 29 concernente l'accordo con l'Agenzia internazionale dell'energia atomica,
Protocollo n. 30 concernente l'Irlanda;

- C. Scambio di lettere relativo alle questioni monetarie;
D. I testi del trattato che istituisce la Comunità economica europea e del trattato che istituisce la Comunità europea dell'energia atomica, nonché i testi dei trattati che li hanno modificati o completati, in lingua inglese, danese, irlandese e norvegese.

I plenipotenziari hanno preso atto della decisione del Consiglio delle Comunità europee del 22 gennaio 1972 relativa all'adesione del Regno di Danimarca, dell'Irlanda, del Regno di Norvegia e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord alla Comunità europea del carbone e dell'acciaio.

Inoltre i plenipotenziari ed il Consiglio hanno adottato le dichiarazioni qui appresso enumerate ed allegate al presente atto finale :

1. Dichiarazione comune concernente la Corte di giustizia,
2. Dichiarazione comune concernente le zone di sovranità del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord a Cipro,
3. Dichiarazione comune relativa alla pesca,
4. Dichiarazione comune d'intenzioni concernente lo sviluppo delle relazioni commerciali con Ceylon, l'India, la Malaysia, il Pakistan e Singapore,
5. Dichiarazione comune concernente la libera circolazione dei lavoratori.

I plenipotenziari e il Consiglio hanno ugualmente preso atto della seguente dichiarazione allegata al presente atto finale : Dichiarazione del governo della Repubblica federale di Germania relativa all'applicazione a Berlino della decisione relativa all'adesione alla Comunità europea del carbone e dell'acciaio e del

trattato relativo all'adesione alla Comunità economica europea e alla Comunità europea dell'energia atomica.

I plenipotenziari e il Consiglio hanno parimenti preso atto dell'accordo, concernente la procedura d'adozione di alcune decisioni e altre misure che dovranno essere adottate durante il periodo che precede l'adesione, che è stato raggiunto alla conferenza tra le Comunità europee e gli Stati che hanno chiesto l'adesione a tali Comunità e che è allegato al presente atto finale.

Infine, sono state fatte e allegate al presente atto finale le seguenti dichiarazioni :

1. Dichiarazione del governo del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord relativa alla definizione del termine « cittadini »,
2. Dichiarazioni concernenti lo sviluppo economico ed industriale dell'Irlanda,
3. Dichiarazioni concernenti il latte liquido, le carni suine e le uova,
4. Dichiarazione concernente il sistema di fissazione dei prezzi agricoli della Comunità,
5. Dichiarazioni concernenti le attività agricole nelle regioni montane.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Slutakt.

ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diese Schlußakte gesetzt.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Final Act.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures en bas du présent acte final.

DÁ FHIANÚ SIN, cuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínte a lámh leis an Ionstraim Chríochnaitheach seo.

IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto la loro firma in calce al presente atto finale.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Slotakte hebben geplaatst.

TIL BEKREFTELSE HERAV har nedenstående befullmektigede undertegnet denne Sluttakt.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den toogtyvende januar nitten hundrede og tooghalvfjerds.

GESCHEHEN zu Brüssel am zweiundzwanzigsten Januar neunzehnhundert-zweiundsiebzig.

DONE at Brussels on this twenty-second day of January in the year one thousand nine hundred and seventy-two.

FAIT à Bruxelles, le vingt-deux janvier mil neuf cent soixante-douze.

ARNA DHÉANAMH sa Bhruiséil, an dóú lá is fiche d'Eanáir, míle naoi gcéad seachtó a dó.

FATTO a Bruxelles, addì ventidue gennaio millenovecentosettantadue.

GEDAAN te Brussel, de tweeëntwintigste januari negentienhonderd tweeënzeventig.

UTFERDIGET i Brussel den tjueandre januar nitten hundre og syttito.

G. EYSKENS
P. HARMEL
J. VAN DER MEULEN

J. O. KRAG
I. NØRGAARD
J. CHRISTENSEN

W. SCHEEL
H.-G. SACHS

M. SCHUMANN
J.-M. BOEGNER

SEÁN Ó LOINSIGH
PÁDRAIG Ó HÍRIGHILE

E. COLOMBO
A. MORO
G. BOMBASSEI FRASCANI DE VETTOR

G. THORN
J. DONDELINGER

W. K. N. SCHMELZER
TH. E. WESTERTERP
E. M. J. A. SASSEN

T. BRATTELI
A. CAPPELEN
S. CHR. SOMMERFELT

E. HEATH
ALEC DOUGLAS-HOME
G. RIPPON

DICHIARAZIONE COMUNE CONCERNENTE LA CORTE DI GIUSTIZIA

Le misure complementari che potrebbero rivelarsi necessarie in conseguenza dell'adesione dei nuovi Stati membri dovrebbero essere adottate dal Consiglio che, a richiesta della Corte, potrebbe portare a quattro il numero degli avvocati generali ed adattare l'articolo 32, terzo comma, del trattato CECA, l'articolo 165, terzo comma, del trattato CEE e l'articolo 137, terzo comma, del trattato CEEA.

DICHIARAZIONE COMUNE CONCERNENTE LE ZONE DI SOVRANITÀ DEL REGNO UNITO DI GRAN BRETAGNA E IRLANDA DEL NORD A CIPRO

Il regime applicabile alle relazioni tra la Comunità economica europea e le zone di sovranità del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord a Cipro sarà determinato nel contesto di un eventuale accordo tra la Comunità e la Repubblica di Cipro.

DICHIARAZIONE COMUNE RELATIVA AL SETTORE DELLA PESCA

1. Le istituzioni della Comunità economica europea esamineranno i problemi del settore delle farine e degli oli di pesce allo scopo di adottare le misure che potrebbero rivelarsi necessarie in detto settore per quanto riguarda la materia prima utilizzata. Tali misure dovranno rispondere alle esigenze della protezione e di uno sfruttamento razionale delle risorse biologiche del mare, evitando la creazione o il mantenimento di unità di produzione insufficientemente redditizie.

2. L'applicazione delle norme comuni di commercializzazione per taluni pesci freschi o congelati non deve avere l'effetto di escludere alcun metodo di commercializzazione e, inversamente, alcun metodo deve ostacolare l'applicazione di dette norme; è in questo spirito che le istituzioni della Comunità economica europea potranno risolvere, al momento opportuno, i problemi che potrebbero presentarsi.

3. La Comunità economica europea è consapevole dell'importanza delle esportazioni norvegesi di prodotti della pesca nei paesi terzi, che, come le altre esportazioni della Comunità, sono soggette alle disposizioni del regolamento (CEE) n. 2142/70.

4. Rimane inteso che la legge norvegese del 18 dicembre 1970 sulla « commercializzazione del pesce proveniente dalle industrie di trasformazione » sarà sottoposta quanto prima ad uno studio approfondito, onde si possa stabilire a quali condizioni essa potrà essere applicata, nel quadro delle disposizioni del diritto comunitario.

DICHIARAZIONE COMUNE D'INTENZIONI CONCERNENTE LO SVILUPPO DELLE RELAZIONI COMMERCIALI CON CEYLON, L'INDIA, LA MALAYSIA, IL PAKISTAN E SINGAPORE

Ispirata dalla volontà di estendere e rafforzare le relazioni commerciali con i paesi indipendenti in via di sviluppo del Commonwealth situati in Asia (Ceylon, India, Malaysia, Pakistan e Singapore), la Comunità economica europea è disposta, dal momento dell'adesione, ad esaminare con detti paesi i problemi che potrebbero porsi nel settore commerciale per ricercare soluzioni appropriate, prendendo in considerazione la portata del sistema delle preferenze tariffarie

generalizzate nonché la situazione dei paesi in via di sviluppo situati nella stessa regione.

La questione delle esportazioni di zucchero dall'India verso la Comunità dopo la scadenza, al 31 dicembre 1974, del termine di validità dell'accordo del Commonwealth sullo zucchero dovrà essere risolta dalla Comunità alla luce della presente dichiarazione d'intenzioni e tenendo conto delle disposizioni che potranno essere adottate in merito alle importazioni di zucchero dai paesi indipendenti del Commonwealth indicati nel protocollo n. 22 concernente le relazioni tra la Comunità economica europea e gli Stati africani e malgascio associati, nonché i paesi indipendenti in via di sviluppo del Commonwealth situati in Africa, nell'Oceano Indiano, nell'Oceano Pacifico e nelle Antille.

DICHIARAZIONE COMUNE CONCERNENTE LA LIBERA CIRCOLAZIONE DEI LAVORATORI

L'ampliamento della Comunità potrebbe comportare talune difficoltà per la situazione sociale in uno o più Stati membri per quanto concerne l'applicazione delle disposizioni relative alla libera circolazione dei lavoratori.

Gli Stati membri dichiarano di riservarsi, qualora si presentassero difficoltà di tale natura, di adire le istituzioni della Comunità onde ottenere una soluzione del problema in conformità delle disposizioni dei trattati che istituiscono le Comunità europee e delle disposizioni adottate per la loro applicazione.

DICHIARAZIONE DEL GOVERNO DELLA REPUBBLICA FEDERALE DI GERMANIA IN MERITO ALL'APPLICAZIONE A BERLINO DELLA DECISIONE RELATIVA ALL'ADESIONE ALLA COMUNITÀ EUROPEA DEL CARBONE E DELL'ACCIAIO E DEL TRATTATO RELATIVO ALL'ADESIONE ALLA COMUNITÀ ECONOMICA EUROPEA E ALLA COMUNITÀ EUROPEA DELL'ENERGIA ATOMICA

Il governo della Repubblica federale di Germania si riserva il diritto di dichiarare, al momento della presa di effetto dell'adesione alla Comunità europea del carbone e dell'acciaio del Regno di Danimarca, dell'Irlanda, del Regno di Norvegia e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord, e all'atto del deposito del suo strumento di ratifica del trattato relativo all'adesione di detti paesi alla Comunità economica europea e alla Comunità europea dell'energia atomica, che la decisione del Consiglio del 22 gennaio 1972 relativa all'adesione alla Comunità europea del carbone e dell'acciaio e il suddetto trattato si applicano ugualmente al Land di Berlino.

DICHIARAZIONE DEL GOVERNO DEL REGNO UNITO DI GRAN BRETAGNA E IRLANDA DEL NORD RELATIVA ALLA DEFINIZIONE DEL TERMINE « CITTADINI »

In occasione della firma del trattato di adesione il governo del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord fa la seguente dichiarazione :

« Per quanto riguarda il Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord, i termini « cittadini », « cittadini degli Stati membri » o « cittadini degli Stati membri e dei paesi e territori d'oltremare » che figurano nel trattato che istituisce la Comunità economica europea, nel trattato che

istituisce la Comunità europea dell'energia atomica e nel trattato che istituisce la Comunità europea del carbone e dell'acciaio o negli atti comunitari derivanti da tali trattati, indicano :

- a) le persone che sono cittadini del Regno Unito e delle colonie, o le persone che sono sudditi britannici che non possiedono tale cittadinanza né la cittadinanza di un altro paese o territorio del Commonwealth, e che, nell'uno e nell'altro caso, hanno diritto di risiedere nel Regno Unito e sono pertanto esentati dal controllo del Regno Unito sull'immigrazione;
- b) le persone che sono cittadini del Regno Unito e delle colonie perché sono nate o sono state iscritte nei registri dello Stato civile o naturalizzate a Gibilterra, o il cui padre sia nato o sia stato iscritto nei registri dello Stato civile o naturalizzato a Gibilterra. »

DICHIARAZIONI CONCERNENTI LO SVILUPPO ECONOMICO ED INDUSTRIALE DELL'IRLANDA

Alla 6ª sessione ministeriale dei negoziati tra le Comunità e l'Irlanda, il 19 ottobre 1971, il sig. A. Moro, ministro degli affari esteri della Repubblica italiana, ha fatto a nome della delegazione della Comunità la dichiarazione di cui al punto I.

Il sig. P. J. Hillery, ministro degli affari esteri dell'Irlanda, ha risposto a nome della delegazione irlandese con la dichiarazione di cui al punto II.

- I. *Dichiarazione fatta dal sig. A. Moro, ministro degli affari esteri della Repubblica italiana, a nome della delegazione della Comunità*

I

1. La delegazione irlandese ha sottolineato che il governo del suo paese si trova di fronte a gravi squilibri economici e sociali di carattere regionale e strutturale. Essa ha dichiarato che tali squilibri dovrebbero essere corretti per raggiungere un grado di armonizzazione compatibile con gli obiettivi della Comunità, e segnatamente con l'attuazione dell'unione economica e monetaria. La delegazione irlandese ha chiesto alla Comunità di impegnarsi a sostenere con i suoi mezzi i programmi del governo del suo paese intesi a sanare tali squilibri e di tener pienamente conto dei problemi particolari dell'Irlanda in tale settore in occasione dell'ulteriore sviluppo di una politica regionale comunitaria di vasta portata.

2. La delegazione irlandese ha presentato alla delegazione della Comunità documenti che indicano l'orientamento e gli strumenti dei programmi regionali del suo paese. Essa ha altresì esposto come le industrie esportatrici irlandesi sono sostenute grazie a sgravi fiscali. Anche in tal caso si tratta di misure miranti a sanare gli squilibri sociali ed economici grazie allo sviluppo dell'industria.

II

1. La delegazione della Comunità osserva in proposito che — come risulta dal preambolo del trattato di Roma — gli obiettivi fondamentali della Comunità comportano il miglioramento costante delle condizioni di vita e di occupazione dei

popoli degli Stati membri, nonché lo sviluppo armonioso delle loro economie, riducendo le disparità fra le differenti regioni e il ritardo di quelle meno favorite.

2. Le politiche comuni e i vari strumenti creati dalla Comunità nei settori economico e sociale costituiscono la realizzazione concreta dei suddetti obiettivi e d'altro canto sono destinati a svilupparsi. Il Fondo sociale europeo ha ricevuto un nuovo orientamento. La Banca europea per gli investimenti aumenta sempre più il suo campo d'attività. Attualmente le istituzioni della Comunità hanno allo studio il problema di definire i nuovi strumenti comunitari che possono essere introdotti per attuare gli obiettivi della politica regionale, e così pure le relative modalità.

Gli aiuti concessi dagli Stati, compresi quelli sotto forma di esenzioni fiscali, sono sottoposti alle regole previste negli articoli da 92 a 94 del trattato CEE. Circa gli aiuti statali a finalità regionale, gioverà osservare che, ai sensi dell'articolo 92, paragrafo 3, lettera a), « gli aiuti destinati a favorire lo sviluppo economico delle regioni ove il tenore di vita sia anormalmente basso, oppure si abbia una grave forma di sottoccupazione » possono essere considerati compatibili con il mercato comune. L'esperienza dimostra che tale disposizione è abbastanza elastica da consentire agli organi comunitari di tener conto delle esigenze particolari delle regioni sfavorite.

Le esenzioni fiscali — così come gli altri aiuti esistenti in Irlanda al momento dell'adesione — saranno studiate dalla Commissione in sede normale di esame permanente degli aiuti esistenti. Se da tale esame risultasse l'impossibilità di mantenere un qualche aiuto nella forma esistente, spetterà alla Commissione, nel rispetto delle regole del trattato, fissare i termini e le modalità di transizione adeguati.

3. Dati i problemi particolari summenzionati che deve affrontare l'Irlanda, la delegazione della Comunità propone di allegare all'atto di adesione un protocollo concernente lo sviluppo economico ed industriale dell'Irlanda.

II. *Dichiarazione fatta dal sig. P. J. Hillery, ministro degli affari esteri dell'Irlanda, a nome della delegazione irlandese*

Dichiaro con soddisfazione che la delegazione irlandese accetta il testo proposto del protocollo relativo all'Irlanda, dopo le discussioni di cui ha formato oggetto fra le nostre due delegazioni e le ottime spiegazioni sul merito fornite nella sua dichiarazione introduttiva. Il testo adottato metterà il governo irlandese in grado di far progredire i suoi piani di sviluppo economico e sociale nella consapevolezza che la Comunità, tramite le sue istituzioni ed i suoi organi, sarà pronta a collaborare con noi nel perseguire gli obiettivi che ci siamo prefissi.

In varie occasioni durante i negoziati ho richiamato l'attenzione sui problemi connessi alle disparità di livello di sviluppo economico in un'entità quale la Comunità ampliata. Mi sono altresì sforzato di spiegarvi le difficoltà che un paese come l'Irlanda, situato alla periferia della Comunità ampliata, deve superare per avvicinare il suo livello di sviluppo economico a quello degli altri Stati membri. Sono pienamente consapevole che la Comunità ha la volontà e l'intenzione di perseguire l'obiettivo formulato nel trattato CEE di assicurare il miglioramento costante delle condizioni di vita e di occupazione dei popoli degli Stati membri e lo sviluppo armonioso delle loro economie. Il protocollo sul quale ci siamo oggi accordati costituisce una dimostrazione convincente della determinazione della

Comunità di dare un contenuto reale a questi obiettivi fondamentali. Esso sarà uno strumento di pratica utilità per mettere il mio paese in grado di partecipare in pieno al perseguimento di tali obiettivi nella Comunità ampliata. La sua efficacia verrebbe sensibilmente accentuata dallo sviluppo di una globale politica comunitaria regionale. In proposito, mi sia consentito esprimere il mio compiacimento per gli sforzi che si stanno effettuando per fronteggiare questo importante problema nel quadro dell'evoluzione della Comunità.

Nella situazione dell'Irlanda, l'efficacia delle misure di sviluppo a livello nazionale e comunitario deve essere misurata in base al regresso della disoccupazione e dell'emigrazione e all'incremento del tenore di vita. Si tratta essenzialmente di procurare alla nostra crescente manodopera le necessarie possibilità di occupazione, senza le quali una parte rilevante delle nostre risorse economiche più preziose resterà inutilizzata o si disperderà nell'emigrazione ed il ritmo dello sviluppo economico risulterà rallentato.

Il mio governo prenderà atto con soddisfazione che le discussioni odierne hanno dimostrato che l'adesione della Irlanda alla Comunità ci metterà in grado di continuare a progredire verso l'attuazione degli obiettivi indicati nel protocollo. In proposito, mi riferisco in particolare alla continuazione dell'espansione industriale che costituisce il punto nevralgico del nostro sviluppo economico generale. È per noi assolutamente essenziale poter continuare a compiere progressi in tale settore attraverso l'applicazione di efficaci misure di promozione industriale. Comprendo che gli incentivi alla nostra industria, al pari di ogni altro programma d'incentivi, saranno presi in esame in base alle regole comunitarie dopo l'adesione. Noto con soddisfazione che voi riconoscete la necessità di una politica di incentivi in Irlanda, ma che possono presentarsi problemi circa le forme particolari che il nostro programma di incentivi ha assunto nel tempo in cui siamo rimasti fuori della Comunità.

Vorrei richiamare la vostra attenzione sul fatto che in tale contesto potrebbe sorgere la questione degli impegni che abbiamo preso in precedenza. Dovremo naturalmente tener fede a tali impegni, ma saremo disposti a discutere sotto tutti gli aspetti il passaggio a qualsiasi nuovo sistema di incentivi che si possa concepire e collaboreremo adeguatamente alla soluzione di tali problemi.

Sono pienamente soddisfatto di quanto avete dichiarato circa la natura flessibile della corrispondente disposizione del trattato, secondo la quale le istituzioni della Comunità, nell'esaminare i nostri incentivi, terranno pienamente conto dei nostri problemi specifici. Alla luce dell'identità di obiettivi del governo irlandese e della Comunità, prendo pure atto con soddisfazione che, nel caso in cui si rendano necessari adeguamenti di tali incentivi, il governo irlandese potrà continuare ad assicurare lo sviluppo dell'industria irlandese e ottenere il costante miglioramento del livello della occupazione e del tenore di vita.

Infine, mi sia consentito esprimere il mio apprezzamento per la simpatia e la comprensione dimostrata dalla Comunità nell'impostare ed esaminare i nostri problemi regionali e il problema degli incentivi alla industria che, per il mio paese, sono della massima importanza. L'accordo concluso è una felice premessa della nostra futura cooperazione nell'ambito della Comunità ampliata per il perseguimento degli obiettivi fondamentali del trattato. Considero tale futura cooperazione lo strumento grazie al quale noi, in Irlanda, possiamo meglio realizzare i nostri obiettivi nazionali in materia economica.

DICHIARAZIONI CONCERNENTI IL LATTE LIQUIDO, LE CARNI SUINE E LE UOVA

Alla 2ª sessione ministeriale dei negoziati tra la Comunità ed il Regno Unito, il 27 ottobre 1970, il signor G. Rippon, Cancelliere del Ducato di Lancaster, a nome della delegazione del Regno Unito, ed il signor W. Scheel, ministro degli affari esteri della Repubblica federale di Germania, a nome della delegazione della Comunità, hanno fatto le due dichiarazioni che figurano qui di seguito.

In conclusione, le due delegazioni hanno constatato che un accordo è stato raggiunto sulla base di queste due dichiarazioni.

I. Dichiarazione fatta dal signor G. Rippon, Cancelliere del Ducato di Lancaster, a nome della delegazione del Regno Unito

1. Alla 1ª sessione ministeriale, del 21 luglio, il mio predecessore ha dichiarato che il Regno Unito è disposto ad adottare la politica agricola comune in una Comunità ampliata. Egli ha tuttavia aggiunto che dovremmo esaminare accuratamente un certo numero di punti, in particolare le ripercussioni dei regimi comunitari relativi al latte, alle carni suine e alle uova sulla produzione, la commercializzazione ed il consumo nel Regno Unito.

2. La materia è poi stata ampiamente esaminata e discussa, sia colla Commissione a livello tecnico sia più in generale nelle riunioni dei supplenti. Nostro obiettivo è stato di esaminare se sia presumibile si presentino gravi problemi e, in caso affermativo, di trovare il miglior modo di evitarli. Sono lieto di poter dire che la Comunità ci ha fornito ampie spiegazioni e ha dato prova di comprensione, il che ha contribuito a chiarire notevolmente il dibattito. Posso dunque confidare che potremo raggiungere un accordo su tali problemi, che così non graveranno più sui nostri futuri lavori.

Latte

Riteniamo importante, nell'interesse della Comunità e del Regno Unito, essere in grado di fornire latte liquido in misura adeguata per soddisfare alla domanda del consumo in tutto il paese e per tutto l'anno. Alla luce della conferma, dataci dalla Comunità, che la nostra concezione della portata e della natura del sistema in vigore e proposto è esatta, riteniamo che ciò sia possibile. È perciò importante che io richiami i punti principali di tale concezione, e precisamente :

- i) uno degli obiettivi della politica agricola comune è di utilizzare in tutta la Comunità il latte quanto più possibile allo stato liquido; tale politica non dovrebbe dunque essere applicata in modo da ostacolare la realizzazione di tale proposito;
- ii) la differenza di prezzo fra il latte destinato alla trasformazione ed il latte per uso alimentare contemplata nella risoluzione del Consiglio del 24 luglio 1966 non ha carattere obbligatorio; tale risoluzione sarà sostituita a tempo debito da una regolamentazione comunitaria nel settore del latte; a norma delle disposizioni attualmente vigenti, gli Stati membri sono liberi di fissare prezzi per la vendita al dettaglio del latte destinato all'uso alimentare, ma non ne hanno l'obbligo;
- iii) il regolamento (CEE) n. 804/68 si riferisce soltanto alle misure che i governi degli Stati membri adottano per consentire un equilibrio dei prezzi; pertanto

una organizzazione non governativa di produttori, a condizione che agisca in conformità delle disposizioni del trattato CEE e del diritto derivato, è libera di fornire, di propria iniziativa, latte ovunque essa reputi vantaggioso per i propri membri, di raccogliere le entrate in un fondo comune e di retribuire i propri membri come meglio intende.

Carni suine

Consideriamo che sia nell'interesse di una Comunità ampliata, che secondo le previsioni sarà più che autosufficiente nel settore delle carni suine, assicurare un'adeguata stabilità del mercato, compresa la stabilità sul mercato britannico del bacon. Il sistema attuale della Comunità, com'è naturale, non ha tenuto conto di questo mercato importante che assorbe annualmente un quantitativo di circa 640 000 tonnellate di bacon pari a oltre un miliardo di u.c. Tale mercato potrebbe però dare un grande contributo alla stabilità non solo a vantaggio dei produttori di bacon del Regno Unito e di altri paesi, i quali sono direttamente interessati, ma di tutti i produttori di carni suine in una Comunità allargata.

Noi non abbiamo concluso, dalle nostre discussioni, che la regolamentazione comunitaria attuale nel settore delle carni suine sia necessariamente inadeguata o non idonea alla nuova situazione conseguente all'ampliamento.

Consideriamo però un punto essenziale ottenere il vostro riconoscimento dell'importanza intrinseca del mercato del bacon in una Comunità ampliata; dei benefici che la sua ulteriore stabilità in eque condizioni di concorrenza apporterà alla produzione di carni suine in tutta la Comunità; e della necessità, quindi, di tenere sotto attento controllo questa situazione durante il periodo transitorio e al di là di esso.

Uova

La Comunità ampliata sarà autosufficiente quanto al suo fabbisogno di uova, per cui i prezzi saranno determinati piuttosto da fattori del mercato interno che dall'applicazione di misure relative alle importazioni. Poiché ciò già vale sia per la Comunità attuale che per il Regno Unito, il mercato della Comunità ampliata potrà essere soggetto a fluttuazioni di prezzi della stessa natura, per quando forse un po' più accentuate, di quelle registrate attualmente sui singoli mercati.

D'altro canto, la tendenza alla concentrazione della produzione nelle mani di produttori specializzati e gli sviluppi paralleli nella commercializzazione dovrebbero avere l'effetto di ridurre, a lungo termine, la instabilità. Credo perciò che saremo in grado di adattarci ai regimi comunitari.

3. Se ora voi siete in grado di confermare formalmente che la nostra concezione delle possibilità a noi aperte nel settore del latte è esatta; se inoltre potete accettare le opinioni che ho espresso circa l'importanza e le caratteristiche del mercato del bacon in una Comunità ampliata e riconoscere l'esigenza di stabilità nel settore delle carni suine e delle uova, da parte nostra possiamo confermare di non aver bisogno di sollevare ulteriori problemi su tale prodotti nel corso dei negoziati, se non nel contesto generale delle misure transitorie.

II. *Dichiarazione fatta dal signor W. Scheel, ministro degli affari esteri della Repubblica federale di Germania, a nome della delegazione della Comunità*

La delegazione della Comunità condivide la vostra analisi sugli obiettivi della politica comune nel settore del latte e sulle attuali possibilità nel settore della

fissazione del prezzo al minuto del latte alimentare e nel settore delle attività delle organizzazioni non governative di produttori. Essa ricorda, ove fosse necessario, che il divieto delle misure nazionali che consentono una perequazione tra i prezzi dei vari prodotti lattiero-caseari, stipulato nel regolamento (CEE) n. 804/68, comprende del pari tutte le legislazioni nazionali che perseguono tale perequazione.

La delegazione della Comunità può accettare la vostra dichiarazione circa l'importanza e le caratteristiche del mercato del bacon in una Comunità ampliata. Sulla scorta degli obiettivi perseguiti dalla politica comune nel settore delle carni suine e delle uova, essa condivide la vostra preoccupazione di stabilità in questi settori.

Nel prendere atto della dichiarazione della delegazione del Regno Unito, la delegazione della Comunità è lieta di constatare che le vigenti regolamentazioni nei tre settori menzionati non dovranno essere modificate per tener conto delle preoccupazioni manifestate dalla delegazione del Regno Unito.

DICHIARAZIONE CONCERNENTE IL SISTEMA DI FISSAZIONE DEI PREZZI AGRICOLI DELLA COMUNITÀ

Alla 2ª sessione ministeriale dei negoziati tra la Comunità ed il Regno Unito, il 27 ottobre 1970, il signor W. Scheel, ministro degli affari esteri della Repubblica federale di Germania, ha fatto a nome della delegazione della Comunità una dichiarazione concernente il sistema di fissazione dei prezzi agricoli della Comunità.

Il signor G. Rippon, Cancelliere del Ducato di Lancaster, ha dato, a nome della delegazione del Regno Unito, il suo consenso su tale dichiarazione. Egli ha aggiunto di non dubitare dell'importanza, per tutti, di tali esami del settore agricolo e dell'intenzione di mantenere contatti sostanziali ed efficaci in particolare con le organizzazioni professionali di produttori organizzate a livello comunitario.

In conclusione, le due delegazioni hanno constatato che un accordo è stato raggiunto nei termini indicati nella seguente dichiarazione del signor W. Scheel :

« 1. Dopo le discussioni svoltesi nel 1962 su questo stesso argomento, è stato instaurato nella Comunità un esame annuale della situazione dell'agricoltura e dei mercati agricoli, posto nel contesto della procedura di fissazione dei prezzi comunitari.

Tale procedura presenta le seguenti caratteristiche :

In generale, i vari regolamenti agricoli stipulano che il Consiglio, su proposta della Commissione, fissi ogni anno per la Comunità, anteriormente al 1° agosto, per la campagna di commercializzazione che inizia l'anno successivo, l'insieme dei prezzi agricoli per i quali l'organizzazione comune dei mercati impone tale fissazione dei prezzi.

Nel presentare le sue proposte, la Commissione trasmette una relazione annuale sulla situazione dell'agricoltura e dei mercati agricoli. La trasmissione di questa relazione annuale è fatta in ossequio ad obblighi giuridici e ad impegni assunti dalla Commissione.

La relazione viene elaborata dalla Commissione e si basa sugli adeguati dati statistici e contabili provenienti da tutte le fonti disponibili, nazionali e comunitarie.

L'analisi contenuta nella relazione comprende l'esame :

- della situazione economica dell'agricoltura e della sua evoluzione complessiva, a livello nazionale e comunitario, nonché nel contesto dell'economia generale;
- del mercato per prodotti o gruppi di prodotti, onde dare un sommario della situazione e dell'evoluzione delle caratteristiche del medesimo.

L'esame dei dati svolto dalla Commissione comprende in particolare informazioni concernenti le tendenze dei prezzi e dei costi, l'occupazione, la produttività e i redditi agricoli.

I prezzi agricoli vengono stabiliti secondo la procedura prevista dall'articolo 43, paragrafo 2, del trattato CEE; ciò implica la consultazione dell'Assemblea.

A tal fine le proposte della Commissione, accompagnate dalla relazione annuale, le vengono inviate e danno luogo ad un dibattito generale sulla politica agricola comune.

Il Comitato economico e sociale, composto da rappresentanti delle varie categorie della vita economica e sociale, viene d'altronde regolarmente consultato circa le proposte e la relazione in questione. Per quanto attiene alle funzioni che tale Comitato deve svolgere, l'articolo 47 del trattato CEE prevede che la sezione dell'agricoltura è incaricata di tenersi a disposizione della Commissione per preparare le deliberazioni del Comitato conformemente alle disposizioni degli articoli 197 e 198 del trattato CEE.

Prima, durante e dopo l'elaborazione della relazione annuale e delle proposte dei prezzi da parte della Commissione, si svolgono contatti con le organizzazioni professionali agricole, organizzate a livello comunitario. Tali contatti comprendono una discussione dei dati statistici e degli altri dati che incidono sulla situazione e sulle prospettive economiche dell'agricoltura che la Commissione prende in considerazione nella sua relazione al Consiglio.

La natura dei prezzi adottati nel contesto della politica agricola comune ha indotto la Commissione a non limitare questi contatti ai soli settori agricoli, ma a mantenerli del pari con gli ambienti industriali, commerciali e sindacali e con i consumatori.

Questi contatti offrono a tutti gli ambienti interessati l'occasione di esporre le loro osservazioni o rivendicazioni. Essi consentono d'altronde alla Commissione di elaborare con piena cognizione della posizione degli interessati la sua relazione annuale sulla situazione dell'agricoltura e le sue proposte in materia di prezzi.

Le consultazioni dell'Assemblea e del Comitato economico e sociale durante il processo di formazione della volontà politica che porterà alla decisione finale del Consiglio, insieme ai contatti continui e diretti tra l'istituzione incaricata dell'elaborazione della relazione e delle proposte e le organizzazioni degli ambienti interessati, offrono l'adeguata garanzia che sono tenuti in equilibrata considerazione gli interessi di tutti coloro che le decisioni in discussione concernono.

2. Resta inteso che questa procedura non esclude che anche gli Stati membri procedano ad esami annuali della situazione della loro agricoltura, in contatto con le organizzazioni professionali interessate e secondo le procedure nazionali.

3. La delegazione della Comunità propone :

- che la conferenza costati che le procedure e le prassi comunitarie, nonché le procedure e le prassi nazionali vigenti, prevederanno adeguati contatti con gli organismi professionali interessati;
- che la conferenza prenda inoltre atto dell'intenzione delle istituzioni della Comunità di estendere alla Comunità ampliata le prassi e le procedure esposte sopra, al paragrafo 1;
- che la conferenza consideri che, in applicazione dei due capoversi precedenti, nella Comunità ampliata verrà garantito un sistema che consenta di esaminare le condizioni economiche e le prospettive dell'agricoltura e di mantenere gli appropriati contatti con le organizzazioni professionali di produttori nonché con le altre organizzazioni e gli altri ambienti interessati. »

DICHIARAZIONI CONCERNENTI LE ATTIVITÀ AGRICOLE NELLE REGIONI MONTANE

All'8ª sessione ministeriale dei negoziati tra la Comunità ed il Regno Unito, il 21, 22 e 23 giugno 1971, il signor G. Rippon, Cancelliere del Ducato di Lancaster, ha fatto a nome della delegazione del Regno Unito la dichiarazione che figura qui di seguito al punto I.

Il signor M. Schumann, ministro degli affari esteri della Repubblica francese, ha risposto a nome della delegazione della Comunità con la dichiarazione che figura qui di seguito al punto II.

I. Dichiarazione fatta dal signor G. Rippon, Cancelliere del Ducato di Lancaster, a nome della delegazione del Regno Unito

Nella sua dichiarazione inaugurale alla Conferenza del 30 giugno 1970, il signor Barber fra gli altri problemi agricoli accennò a quelli inerenti alle regioni montane. La Scozia, il Galles, l'Irlanda del Nord e l'Inghilterra settentrionale e sud-occidentale sono costituite in parte da regioni montane, le quali, per motivi climatici, di struttura del terreno e geografici, sono adatte soltanto all'allevamento estensivo del bestiame.

Le aziende agricole di tali regioni hanno una sfera d'attività limitata e per forza di cose sono particolarmente sensibili alle condizioni del mercato; elevati prezzi finali non sono sufficienti per salvaguardarne la vitalità. Sotto il nostro attuale regime esse ricevono pertanto assistenza sia nell'ambito della nostra politica economica e sociale in generale, sia nell'ambito della nostra politica agricola. Vari membri attuali della Comunità hanno certamente regioni con problemi simili e beninteso tratteremo i nostri, come già state facendo, conformemente al trattato e alla politica agricola comune. Gradirei che la Comunità confermasse il mio punto di vista al riguardo, ossia che è necessario che

tutti i membri della Comunità ampliata che si trovano di fronte a situazioni del genere cerchino di mantenere equi redditi agli agricoltori delle regioni in questione.

II. *Dichiarazione fatta dal signor M. Schumann, ministro degli affari esteri della Repubblica francese, a nome della delegazione della Comunità*

La delegazione della Comunità ha preso attenta nota della dichiarazione della delegazione del Regno Unito relativa alle attività agricole nelle regioni montane del Regno Unito stesso ed alle misure adottate in loro favore.

In risposta alla dichiarazione, la delegazione della Comunità è in grado di fare la seguente comunicazione: La Comunità è consapevole delle condizioni particolari delle regioni agricole montane rispetto alle altre regioni del Regno Unito, come del resto delle differenze, a volte assai rilevanti, fra regioni e regioni degli Stati membri della Comunità attuale.

Le condizioni particolari di talune regioni della Comunità ampliata possono in effetti richiedere azioni intese a cercare di risolvere i problemi da esse creati, segnatamente per conservare equi redditi agli agricoltori delle regioni stesse.

Naturalmente tali azioni, come testè avete fatto presente, devono essere conformi alle disposizioni del trattato e della politica agricola comune.

PROCEDURA PER L'ADOZIONE DI TALUNE DECISIONI E ALTRE MISURE DA PRENDERE DURANTE IL PERIODO CHE PRECEDE L'ADESIONE

I

Procedura d'informazione e di consultazione per l'adozione di talune decisioni

1. Allo scopo di garantire l'adeguata informazione del Regno di Danimarca, dell'Irlanda, del Regno di Norvegia e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord, denominati in appresso Stati aderenti, ogni proposta o comunicazione della Commissione delle Comunità europee che possa condurre a decisioni del Consiglio di dette Comunità viene resa nota agli Stati aderenti dopo la trasmissione al Consiglio.

2. Le consultazioni hanno luogo su domanda motivata di uno Stato aderente, che espone in modo esplicito i suoi interessi in quanto futuro membro delle Comunità e presenta le sue osservazioni.

3. Le decisioni di ordinaria amministrazione non devono in generale dar luogo a consultazioni.

4. Le consultazioni hanno luogo nell'ambito di un Comitato interinale, composto da rappresentanti delle Comunità e degli Stati aderenti.

5. Da parte delle Comunità, membri del Comitato interinale sono i membri del Comitato dei rappresentanti permanenti o coloro che essi designano a tal fine e che, di regola, sono i loro aggiunti. La Commissione è invitata a farsi rappresentare in questi lavori.

6. Il Comitato interinale è assistito da un segretariato, che è quello della conferenza, all'uopo mantenuto in funzione.

7. Le consultazioni avvengono di norma non appena i lavori preparatori svolti sul piano delle Comunità ai fini della adozione di decisioni da parte del Consiglio abbiano permesso di ottenere orientamenti comuni che consentano di tenere utilmente siffatte consultazioni.

8. Qualora le consultazioni lasciassero sussistere serie difficoltà, la questione può essere discussa a livello ministeriale, su domanda di uno Stato aderente.

9. La procedura prevista ai paragrafi precedenti si applica anche ad ogni decisione che debba essere presa dagli Stati aderenti e che sia suscettibile d'influire sugli impegni risultanti dalla loro qualità di futuri membri delle Comunità.

II

Il Regno di Danimarca, l'Irlanda, il Regno di Norvegia e il Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord prendono le misure necessarie affinché la loro adesione agli accordi o convenzioni di cui all'articolo 3, paragrafo 2, e all'articolo 4, paragrafo 2, dell'atto relativo alle condizioni d'adesione ed agli adattamenti dei trattati abbia luogo, per quanto possibile ed alle condizioni previste in tale atto, contemporaneamente all'entrata in vigore del trattato di adesione.

Nella misura in cui accordi e convenzioni tra gli Stati membri, di cui all'articolo 3, paragrafo 1, seconda frase, e paragrafo 2, esistano soltanto allo stato di progetto e non siano ancora firmati e non possano probabilmente esserlo durante il periodo che precede l'adesione, gli Stati aderenti saranno invitati a partecipare, dopo la firma del trattato di adesione e secondo le procedure appropriate, all'elaborazione di tali progetti con spirito costruttivo e in maniera da favorirne la conclusione.

III

Per quanto riguarda le trattative per gli accordi previsti con gli Stati dell'EFTA che non hanno chiesto l'adesione alle Comunità europee nonché le trattative per taluni adattamenti degli accordi conclusi nel quadro dei trattati CECA e CEE, i rappresentanti degli Stati aderenti sono associati ai lavori in qualità di osservatori accanto ai rappresentanti degli Stati membri originari.

Taluni accordi non preferenziali conclusi dalla Comunità e che resteranno in vigore dopo il 1° gennaio 1973 potranno essere oggetto di adattamenti o modifiche per tener conto dell'allargamento della Comunità. Tali adattamenti o modifiche saranno negoziati dalla Comunità associandovi i rappresentanti degli Stati aderenti secondo la procedura di cui al comma precedente.

IV

Per quanto riguarda il trattato di non proliferazione delle armi atomiche, il Regno di Danimarca, l'Irlanda e il Regno di Norvegia coordinano le loro posizioni con quella della Comunità europea dell'energia atomica nelle trattative per un accordo di controllo con l'Agenzia internazionale dell'energia atomica (AIEA). Essi chiedono di includere negli accordi di controllo che potrebbero concludere con l'AIEA una clausola che permetta loro di sostituirli prontamente dopo l'adesione con l'accordo di controllo che la Comunità avesse concluso con l'Agenzia.

Il Regno Unito e la Comunità incominciano durante il periodo che precede l'adesione le consultazioni risultanti dal fatto che il sistema di controllo e l'ispezione applicabile in virtù dell'accordo tra taluni Stati membri e la Comunità europea dell'energia atomica, da una parte, e l'AIEA, dall'altra, sarà accettato dal Regno Unito.

V

Le consultazioni tra gli Stati membri aderenti e la Commissione, di cui all'articolo 120, paragrafo 2, dell'atto relativo alle condizioni d'adesione ed agli adattamenti dei trattati, iniziano ancor prima dell'adesione.

VI

Gli Stati aderenti s'impegnano a che la concessione delle licenze di cui all'articolo 2 dei protocolli da 25 a 28 concernenti gli scambi di cognizioni nel campo dell'energia nucleare non sia deliberatamente accelerata prima dell'adesione allo scopo di ridurre la portata degli impegni contenuti in detti protocolli.

VII

Le istituzioni delle Comunità emanano in tempo utile i testi di cui all'articolo 153 dell'atto relativo alle condizioni di adesione ed agli adattamenti dei trattati.

VIII

La Comunità adotta le disposizioni necessarie affinché le misure indicate nel protocollo n. 19 concernente le bevande alcoliche ottenute da cereali entrino in vigore dal momento dell'adesione.

DECISION
UNDER ARTICLE 2

By a decision adopted at Brussels on 1 January 1973, which came into force on that same date, in accordance with its article 48, the Council of the European Communities amended certain provisions of the Treaty concerning the accession of the Kingdom of Denmark, Ireland, the Kingdom of Norway and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the European Economic Community and to the European Atomic Energy Community, concluded at Brussels on 22 January 1972,¹ and of the Act² annexed thereto, as well as of the Decision of the Council of the European Communities of 22 January 1972 concerning the accession of the Kingdom of Denmark, Ireland, the Kingdom of Norway and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the European Coal and Steel Community, following the decision by Norway not to ratify the said Treaty.

Authentic texts: Italian, Danish, Dutch, English, French, German and Irish.

Certified statement was registered by Italy on 22 October 1984.

The Decision reads as follows:

[ITALIAN TEXT — TEXTE ITALIEN]

DECISIONE DEL CONSIGLIO DELLE COMUNITÀ EUROPEE DEL
1° GENNAIO 1973 PORTANTE ADATTAMENTO DEGLI ATTI
ALL'ADESIONE DI NUOVI STATI MEMBRI ALLE COMUNITÀ
EUROPEE

Il Consiglio delle Comunità europee,

Visto il trattato tra il Regno del Belgio, la Repubblica federale di Germania, la Repubblica francese, la Repubblica italiana, il Granducato del Lussemburgo, il Regno dei Paesi Bassi (Stati membri delle Comunità europee), il Regno di Danimarca, l'Irlanda, il Regno di Norvegia ed il Regno Unito di Gran Bretagna e

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 1375, p. 6.

² *Ibid.*, p. 12.

Vol. 1374, 1-23108

DÉCISION
EN VERTU DE L'ARTICLE 2

Par décision adoptée à Bruxelles le 1er janvier 1973, laquelle est entrée en vigueur à cette même date, conformément à son article 48, le Conseil des Communautés européennes a modifié certaines dispositions du Traité relatif à l'adhésion à la Communauté économique européenne et à la Communauté européenne de l'énergie atomique du Royaume de Danemark, de l'Irlande, du Royaume de Norvège et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, conclu à Bruxelles le 22 janvier 1972¹, et de l'Acte² y annexé, ainsi que la Décision du Conseil des Communautés européennes en date du 22 janvier 1972 concernant l'adhésion du Royaume de Danemark, de l'Irlande, du Royaume de Norvège et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord à la Communauté européenne du charbon et de l'acier, à la suite de la décision de la Norvège de ne pas ratifier ledit Traité.

Textes authentiques: italien, danois, néerlandais, anglais, français, allemand et irlandais.

La déclaration certifiée a été enregistrée par l'Italie le 22 octobre 1984.

La Décision est libellée comme suit :

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1375, p. 133.

² *Ibid.*, p. 139.

Irlanda del Nord, relativo all'adesione del Regno di Danimarca, dell'Irlanda, del Regno di Norvegia e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord alla Comunità economica europea e alla Comunità europea dell'energia atomica, in particolare l'articolo 2,

Vista la decisione del Consiglio delle Comunità europee, del 22 gennaio 1972, relativa all'adesione del Regno di Danimarca, dell'Irlanda, del Regno di Norvegia e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord alla Comunità europea del carbone e dell'acciaio, in particolare l'articolo 2,

Considerando che il Regno di Norvegia non ha depositato in tempo debito i suoi strumenti di adesione e di ratifica e non è quindi divenuto membro delle Comunità europee;

Considerando che, di conseguenza, è indispensabile adattare talune disposizioni elencate agli articoli 2 di cui sopra;

Considerando inoltre che occorre adattare o dichiarare caduche le disposizioni dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati che si riferiscono nominalmente alla Norvegia,

Decide :

Articolo 1. L'articolo 3 del trattato tra il Regno del Belgio, la Repubblica federale di Germania, la Repubblica francese, la Repubblica italiana, il Granducato del Lussemburgo, il Regno dei Paesi Bassi (Stati membri delle Comunità europee), il Regno di Danimarca, l'Irlanda, il Regno di Norvegia ed il Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord, relativo all'adesione del Regno di Danimarca, dell'Irlanda, del Regno di Norvegia e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord alla Comunità economica europea ed alla Comunità europea dell'energia atomica, è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 3.* Il presente trattato, redatto in unico esemplare, in lingua danese, in lingua francese, in lingua inglese, in lingua irlandese, in lingua italiana, in lingua norvegese, in lingua olandese e in lingua tedesca, i testi in lingua danese, in lingua francese, in lingua inglese, in lingua irlandese, in lingua italiana, in lingua olandese e in lingua tedesca facenti tutti ugualmente fede, sarà depositato negli archivi del governo della Repubblica italiana che provvederà a rimetterne copia certificata conforme a ciascuno dei governi degli altri Stati firmatari. »

Articolo 2. L'articolo 3 della decisione del Consiglio delle Comunità europee, del 22 gennaio 1972, relativa all'adesione del Regno di Danimarca, dell'Irlanda, del Regno di Norvegia e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord alla Comunità europea del carbone e dell'acciaio, è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 3.* La presente decisione, redatta in lingua danese, in lingua francese, in lingua inglese, in lingua irlandese, in lingua italiana, in lingua norvegese, in lingua olandese e in lingua tedesca, i testi in lingua danese, in lingua francese, in lingua inglese, in lingua irlandese, in lingua italiana, in lingua olandese e in lingua tedesca facenti tutti ugualmente fede, è comunicata agli Stati membri della Comunità europea del carbone e dell'acciaio, al Regno di Danimarca, all'Irlanda, al Regno di Norvegia e al Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord. »

Articolo 3. L'articolo 1, terzo trattino, dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« Per « nuovi Stati membri » s'intendono il Regno di Danimarca, l'Irlanda e il Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord. »

Articolo 4. L'articolo 10 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 10.* L'articolo 21, paragrafo 2, del trattato CECA, l'articolo 138, paragrafo 2, del trattato CEE e l'articolo 108, paragrafo 2, del trattato CEEA sono sostituiti dalla seguente disposizione :

« Il numero dei delegati è fissato come segue :

Belgio	14
Danimarca	10
Germania	36
Francia	36
Irlanda.....	10
Italia	36
Lussemburgo.....	6
Paesi Bassi.....	14
Regno Unito.....	36. » »

Articolo 5. L'articolo 11 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 11.* L'articolo 2, secondo comma, del trattato che istituisce un Consiglio unico ed una Commissione unica delle Comunità europee è sostituito dalla seguente disposizione :

« La presidenza è esercitata a turno da ciascun membro del Consiglio per una durata di sei mesi, secondo l'ordine seguente degli Stati membri : Belgio, Danimarca, Germania, Francia, Irlanda, Italia, Lussemburgo, Paesi Bassi e Regno Unito. » »

Articolo 6. L'articolo 12 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 12.* L'articolo 28 del trattato CECA è sostituito dalle seguenti disposizioni :

« *Articolo 28.* Il Consiglio, quando è consultato dall'Alta Autorità, delibera senza procedere necessariamente a votazione. I verbali delle deliberazioni sono trasmessi all'Alta Autorità.

Quando il presente trattato richiede parere conforme del Consiglio, il parere si reputa acquisito se la proposta presentata dall'Alta Autorità ottiene l'approvazione :

— della maggioranza assoluta dei rappresentanti degli Stati membri, comprendenti i voti dei rappresentanti di due Stati membri che conseguono ciascuno almeno un ottavo del valore totale delle produzioni di carbone e d'acciaio della Comunità;

— o, in caso di parità dei voti, e se l'Alta Autorità mantiene la sua proposta dopo una seconda deliberazione, dei rappresentanti di tre Stati membri che conseguono ciascuno almeno un ottavo del valore totale delle produzioni di carbone e d'acciaio della Comunità.

Quando il presente trattato richiede una decisione all'unanimità o un parere conforme all'unanimità, la decisione o il parere sono acquisiti se raccolgono i voti di tutti i membri del Consiglio. Tuttavia, per l'applicazione degli articoli 21, 32, 32 bis, 78 quinto e 78 settimo del presente trattato e degli articoli 16, 20, terzo comma, 28, quinto comma, e 44 del protocollo sullo statuto della Corte di giustizia, le astensioni dei membri presenti o rappresentati non ostano all'adozione delle deliberazioni del Consiglio per le quali è richiesta l'unanimità.

Le decisioni del Consiglio, a parte quelle che richiedono una maggioranza qualificata o l'unanimità, sono prese a maggioranza dei membri che compongono il Consiglio; tale maggioranza si reputa acquisita se comprende la maggioranza assoluta dei rappresentanti degli Stati membri, comprendente i voti dei rappresentanti di due Stati membri che conseguono ciascuno almeno un ottavo del valore totale delle produzioni di carbone e d'acciaio della Comunità. Tuttavia, ai voti dei membri del Consiglio è attribuita la ponderazione seguente per l'applicazione delle disposizioni degli articoli 78, 78 terzo e 78 quinto del presente trattato che richiedono la maggioranza qualificata: Belgio 5, Danimarca 3, Germania 10, Francia 10, Irlanda 3, Italia 10, Lussemburgo 2, Paesi Bassi 5, Regno Unito 10. Le deliberazioni sono valide se hanno raccolto almeno 41 voti che esprimano il voto favorevole di almeno sei membri.

In caso di votazione, ciascun membro del Consiglio può ricevere delega da uno solo degli altri membri.

Il Consiglio comunica con gli Stati membri per mezzo del suo Presidente.

Le deliberazioni del Consiglio sono pubblicate nei modi da esso stabiliti. » »

Articolo 7. L'articolo 13 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 13.* L'articolo 95, quarto comma, del trattato CECA è sostituito dalla seguente disposizione :

« Queste modificazioni sono oggetto di proposte stabilite d'accordo dall'Alta Autorità e dal Consiglio deliberante a maggioranza di otto noni dei suoi membri, e sottoposte al parere della Corte. Nel suo esame, la Corte ha piena competenza per valutare tutti gli elementi di fatto e di diritto. Se, in seguito a questo esame, la Corte riconosce la conformità delle proposte alle disposizioni del capoverso precedente, esse sono trasmesse all'Assemblea ed entrano in vigore a meno che non siano approvate a maggioranza di tre quarti dei voti espressi e a maggioranza di due terzi dei membri che compongono l'Assemblea. » »

Articolo 8. L'articolo 14 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 14.* L'articolo 148, paragrafo 2, del trattato CEE e l'articolo 118, paragrafo 2, del trattato CEEA sono sostituiti dalle seguenti disposizioni :

« Per le deliberazioni del Consiglio che richiedono una maggioranza qualificata, ai voti dei membri è attribuita la seguente ponderazione :

Belgio.....	5
Danimarca.....	3
Germania.....	10
Francia.....	10
Irlanda.....	3
Italia.....	10
Lussemburgo.....	2
Paesi Bassi.....	5
Regno Unito.....	10.

Le deliberazioni sono valide se hanno raccolto almeno :

- quarantun voti, quando in virtù del presente trattato, debbono essere prese su proposta della Commissione,
- quarantun voti che esprimono il voto favorevole di almeno sei membri negli altri casi. » »

Articolo 9. L'articolo 17 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 17.* L'articolo 32, primo comma, del trattato CECA, l'articolo 165, primo comma, del trattato CEE e l'articolo 137, primo comma, del trattato CEEA sono sostituiti dalla seguente disposizione :

« La Corte di giustizia è composta di nove giudici. » »

Articolo 10. L'articolo 19 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 19.* L'articolo 32 ter, secondo e terzo comma, del trattato CECA, l'articolo 167, secondo e terzo comma, del trattato CEE e l'articolo 139, secondo e terzo comma, del trattato CEEA sono sostituiti dalle seguenti disposizioni :

« Ogni tre anni si procede a un rinnovamento parziale dei giudici. Esso riguarda alternativamente cinque e quattro giudici.

Ogni tre anni si procede a un rinnovamento parziale degli avvocati generali. Esso riguarda alternativamente uno e due avvocati generali. » »

Articolo 11. L'articolo 21 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 21.* L'articolo 194, primo comma, del trattato CEE e l'articolo 166, primo comma, del trattato CEEA sono sostituiti dalla seguente disposizione :

« Il numero dei membri del Comitato è fissato come segue :

Belgio	12
Danimarca	9
Germania	24
Francia	24
Irlanda.....	9
Italia	24
Lussemburgo.....	6
Paesi Bassi.....	12
Regno Unito.....	24. » »

Articolo 12. L'articolo 23 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 23.* L'articolo 134, paragrafo 2, primo comma, del trattato CEEA è sostituito dalla seguente disposizione :

« Il Comitato è composto da ventisette membri, nominati dal Consiglio previa consultazione della Commissione. » »

Articolo 13. L'articolo 24 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 24.* 1. L'articolo 131 del trattato CEE è completato dalla menzione del Regno Unito fra gli Stati membri citati nella prima frase di detto articolo.

2. L'elenco riportato dall'allegato IV del trattato CEE è completato dalla menzione dei seguenti paesi e territori :

- Condominio franco-britannico delle Nuove Ebridi,
- Bahama,
- Bermude,
- Brunei,
- Honduras britannico,
- Isole dei Caimani,
- Isole Falkland e dipendenze,
- Isole Gilbert ed Ellice,
- Isole della Linea meridionali e centrali,
- Isole Salomone britanniche,
- Isole Turks e Caicos,
- Isole Vergini britanniche,
- Montserrat,
- Pitcairn,
- Sant'Elena e dipendenze,
- Seicelle,

- Stati associati del Mar dei Caraibi : Antigua, Dominica, Grenada, Santa Lucia, St. Vincent, St. Kitts/Nevis/Anguilla,
- Territorio antartico britannico,
- Territorio britannico dell'Oceano Indiano. »

Articolo 14. L'articolo 25 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 25.* All'articolo 79 del trattato CECA è aggiunto, dopo il primo comma, un nuovo comma così redatto :

« In deroga al comma precedente :

a) Il presente trattato non si applica alle Faerøer. Tuttavia il governo del Regno di Danimarca può notificare, mediante una dichiarazione depositata al più tardi il 31 dicembre 1975 presso il governo della Repubblica francese che ne rimetterà copia certificata conforme a ciascun governo degli altri Stati membri, che il presente trattato è applicabile a dette isole. In questo caso il presente trattato s'applica a tali isole a decorrere dal primo giorno del secondo mese successivo al deposito di tale dichiarazione.

b) Il presente trattato non si applica alle zone di sovranità del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord a Cipro.

c) Le disposizioni del presente trattato sono applicabili alle Isole Normanne ed all'isola di Man soltanto nella misura necessaria per assicurare l'applicazione del regime previsto per tali isole dalla decisione del Consiglio del 22 gennaio 1972 relativa all'adesione di nuovi Stati membri alla Comunità europea del carbone e dell'acciaio. » ».

Articolo 15. 1. L'articolo 26, paragrafo 1, dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« 1. L'articolo 227, paragrafo 1, del trattato CEE è sostituito dalla seguente disposizione :

« 1. Il presente trattato si applica al Regno del Belgio, al Regno di Danimarca, alla Repubblica federale di Germania, alla Repubblica francese, all'Irlanda, alla Repubblica italiana, al Granducato del Lussemburgo, al Regno dei Paesi Bassi e al Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord. »

2. L'articolo 26, paragrafo 3, dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« 3. All'articolo 227 del trattato CEE è aggiunto un paragrafo 5 così redatto :

« 5. In deroga ai paragrafi precedenti :

a) Il presente trattato non si applica alle Faerøer. Tuttavia il governo del Regno di Danimarca può notificare, mediante una dichiarazione depositata al più tardi il 31 dicembre 1975 presso il governo della Repubblica italiana che ne rimetterà copia certificata conforme a ciascun governo degli altri Stati membri, che il presente trattato è applicabile a dette isole. In questo caso il presente trattato si applica a tali isole a decorrere dal primo giorno del secondo mese successivo al deposito di tale dichiarazione.

b) Il presente trattato non si applica alle zone di sovranità del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord a Cipro.

c) Le disposizioni del presente trattato sono applicabili alle isole Normanne ed all'isola di Man soltanto nella misura necessaria per assicurare l'applicazione del regime previsto per tali isole dal trattato relativo all'adesione di nuovi Stati membri alla Comunità economica europea e alla Comunità europea dell'energia atomica, firmato il 22 gennaio 1972. » »

Articolo 16. L'articolo 27 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 27.* All'articolo 198 del trattato CEEA è aggiunto un comma così redatto :

« In deroga ai commi precedenti :

a) Il presente trattato non si applica alle Faeröer. Tuttavia il governo del Regno di Danimarca può notificare mediante una dichiarazione depositata al più tardi il 31 dicembre 1975 presso il governo della Repubblica italiana che ne rimetterà copia certificata conforme a ciascun governo degli altri Stati membri, che il presente trattato è applicabile a dette isole. In questo caso il presente trattato s'applica a tali isole a decorrere dal primo giorno del secondo mese successivo al deposito di tale dichiarazione.

b) Il presente trattato non si applica alle zone di sovranità del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord a Cipro.

c) Il presente trattato non si applica ai paesi e territori d'oltremare che mantengono relazioni particolari con il Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord non menzionati nell'elenco riportato nell'allegato IV del trattato che istituisce la Comunità economica europea.

d) Le disposizioni del presente trattato sono applicabili alle isole Normanne ed all'isola di Man soltanto nella misura necessaria per assicurare l'applicazione del regime previsto per tali isole dal trattato relativo all'adesione di nuovi Stati membri alla Comunità economica europea e alla Comunità europea dell'energia atomica, firmato il 22 gennaio 1972. » »

Articolo 17. L'articolo 39, paragrafo 4, primo comma, dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« 4. I nuovi Stati membri applicano dal momento dell'adesione la nomenclatura della tariffa doganale comune. La Danimarca ed il Regno Unito sono tuttavia autorizzati a differirne l'applicazione fino al 1° gennaio 1974. »

Articolo 18. L'articolo 43, secondo comma, dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« Per la Danimarca tale periodo è fissato in tre anni e per l'Irlanda in cinque. »

Articolo 19. L'articolo 46, paragrafo 2, primo comma, dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« 2. Gli Stati membri applicano dal momento dell'adesione la nomenclatura della tariffa doganale comune negli scambi all'interno della Comunità. La Danimarca ed il Regno Unito sono tuttavia autorizzati a differirne l'applicazione fino al 1° gennaio 1974. »

Articolo 20. L'articolo 51, paragrafo 3, dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« 3. Tuttavia per il Regno Unito i prezzi sono fissati ad un livello tale che l'applicazione della regolamentazione comunitaria conduca ad un livello dei prezzi di mercato comparabile a quello constatato nello Stato membro interessato durante un periodo rappresentativo precedente l'introduzione di tale regolamentazione. »

Articolo 21. L'articolo 101 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 101.* Il limite di sei miglia marine di cui all'articolo 100 è esteso a dodici miglia per le zone seguenti :

1. Danimarca :
 - le Faerøer,
 - la Groenlandia,
 - la costa occidentale, da Thyborøn a Blaavandshuk;
2. Francia :
 - le coste dei dipartimenti : Manche, Ille-et-Vilaine, Côtes-du-Nord, Finistère e Morbihan;
3. Irlanda :
 - le coste settentrionale ed occidentale, da Lough Foyle a Cork Harbour nel Sud-Ovest,
 - la costa orientale, da Carlingford Lough a Carnsore Point, per la pesca dei crostacei e dei molluschi (« shellfish »);
4. Regno Unito :
 - le Shetland e le Orcadi,
 - il Nord e l'Est della Scozia, da Capo Wrath a Berwick,
 - il Nord-Est dell'Inghilterra, dal fiume Coquet a Flamborough Head,
 - il Sud-Ovest, da Lyme Regis a Hartland Point (comprese 12 miglia marine intorno a Lundy Island),
 - la Contea di Down. »

Articolo 22. L'articolo 105, secondo comma dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« L'Irlanda ed il Regno Unito per quanto concerne l'Irlanda del Nord sono autorizzati a mantenere fino al 31 dicembre 1977, per le importazioni di

carni fresche, le loro regolamentazioni nazionali concernenti la protezione contro l'afta epizootica, nel rispetto delle disposizioni generali del trattato CEE. »

Articolo 23. L'articolo 117, paragrafo 1, dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« 1. L'associazione dei territori non europei che mantengono con il Regno Unito relazioni particolari e del condominio franco-britannico delle Nuove Ebridi, di cui all'articolo 24, paragrafo 2, prende effetto non prima del 1° febbraio 1975 su decisione del Consiglio adottata in virtù dell'articolo 136 del trattato CEE. »

Articolo 24. L'articolo 119, paragrafo 2, secondo comma, dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« I prodotti originari dei territori non europei che mantengono con il Regno Unito relazioni particolari e del condominio franco-britannico delle Nuove Ebridi, di cui all'articolo 24, paragrafo 2, sono sottoposti, all'importazione nella Comunità, al regime che era loro applicato prima dell'adesione. »

Articolo 25. Le disposizioni dell'articolo 123 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati sono caducate.

Articolo 26. L'articolo 129, paragrafo 1, dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« 1. I contributi finanziari degli Stati membri, di cui all'articolo 3, paragrafo 2, della decisione del 21 aprile 1970, sono ripartiti come segue :

— tra i nuovi Stati membri :

— Danimarca, 2,46%

— Irlanda, 0,61%,

— Regno Unito, 19,32%;

— e tra gli Stati membri originari secondo la chiave di ripartizione di cui all'articolo 3, paragrafo 2, della decisione del 21 aprile 1970, previa deduzione dei contributi finanziari dei nuovi Stati membri qui sopra indicati. »

Articolo 27. L'articolo 134, paragrafo 3, dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« 3. Qualora la decisione n. 1/64 dell'Alta Autorità, del 15 gennaio 1964, che vieta l'allineamento sulle offerte di prodotti siderurgici e di ghisa provenienti da paesi e territori a commercio di Stato, sia prorogata dopo l'adesione, fino al 31 dicembre 1975 tale divieto non s'applica ai prodotti destinati al mercato danese. »

Articolo 28. L'articolo 142, paragrafi 1 e 2, dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« 1. Immediatamente dopo l'adesione, la Corte di giustizia è completata con la nomina di nuovi giudici, in modo da portare a nove il numero dei giudici, secondo quanto è stabilito all'articolo 17 del presente Atto.

2. Il mandato di uno dei giudici nominati conformemente al paragrafo 1 scade il 6 ottobre 1976. Questo giudice è designato a sorte. Il mandato dell'altro giudice scade il 6 ottobre 1979. »

Articolo 29. L'articolo 143 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 143.* Immediatamente dopo l'adesione il Comitato economico e sociale è completato con la nomina di quarantadue membri in rappresentanza delle varie categorie della vita economica e sociale dei nuovi Stati membri. Il mandato dei membri così nominati scade contemporaneamente a quello dei membri che sono in carica al momento dell'adesione. »

Articolo 30. L'articolo 155 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 155.* I testi degli Atti delle istituzioni delle Comunità anteriori all'adesione e redatti dal Consiglio o dalla Commissione in lingua danese ed in lingua inglese fanno fede, dal momento dell'adesione, alle stesse condizioni dei testi redatti nelle quattro lingue originarie. Essi sono pubblicati nella *Gazzetta ufficiale delle Comunità europee* ogniqualvolta i testi nelle lingue originarie siano stati oggetto di tale pubblicazione. »

Articolo 31. L'articolo 159 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 159.* Il governo della Repubblica francese rimetterà ai governi del Regno di Danimarca, dell'Irlanda e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord copia certificata conforme del trattato che istituisce la Comunità europea del carbone e dell'acciaio e dei trattati che l'hanno modificato. »

Articolo 32. L'articolo 160 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 160.* Il governo della Repubblica italiana rimetterà ai governi del Regno di Danimarca, dell'Irlanda e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord copia certificata conforme del trattato che istituisce la Comunità economica europea, del trattato che istituisce la Comunità europea dell'energia atomica e dei trattati che li hanno modificati o completati, in lingua francese, in lingua italiana, in lingua olandese e in lingua tedesca.

I testi del trattato che istituisce la Comunità economica europea, del trattato che istituisce la Comunità europea dell'energia atomica e dei trattati che li hanno modificati o completati redatti in lingua danese, in lingua inglese, in lingua irlandese ed in lingua norvegese sono allegati al presente Atto. I testi redatti in lingua danese, in lingua inglese ed in lingua irlandese fanno fede alle stesse condizioni dei testi originari dei suddetti trattati. »

Articolo 33. L'allegato I dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è oggetto degli adattamenti di cui all'allegato della presente decisione.

Articolo 34. Negli allegati II, VII, X e XI dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati sono cadute le menzioni, i termini e le date relativi al Regno di Norvegia.

Articolo 35. L'articolo 1 del protocollo n. 1 allegato all'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 1.* L'articolo 3 del protocollo sullo statuto della Banca è sostituito dalle seguenti disposizioni :

« *Articolo 3.* Conformemente all'articolo 129 del trattato, i membri della Banca sono :

- il Regno del Belgio;
- il Regno di Danimarca;
- la Repubblica federale di Germania;
- la Repubblica francese;
- l'Irlanda;
- la Repubblica italiana;
- il Granducato del Lussemburgo;
- il Regno dei Paesi Bassi;
- il Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord. » »

Articolo 36. L'articolo 2 del protocollo n. 1 allegato all'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 2.* L'articolo 4, paragrafo 1, primo comma, del protocollo sullo statuto della Banca è sostituito dalle seguenti disposizioni :

« 1. Il capitale della Banca è di due miliardi e venticinque milioni di unità di conto; le quote sottoscritte rispettivamente dagli Stati membri sono le seguenti :

Germania	450	milioni
Francia	450	milioni
Regno Unito	450	milioni
Italia	360	milioni
Belgio	118,5	milioni
Paesi Bassi	118,5	milioni
Danimarca	60	milioni
Irlanda	15	milioni
Lussemburgo	3	milioni. » »

Articolo 37. L'articolo 6 del protocollo n. 1 allegato all'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 6.* L'articolo 11, paragrafo 2, primo, secondo, terzo, quarto e quinto comma, del protocollo sullo statuto della Banca è sostituito dalle seguenti disposizioni :

« 2. Il Consiglio di amministrazione è composto di 18 amministratori e di 10 sostituti.

Gli amministratori sono nominati per un periodo di cinque anni dal Consiglio dei governatori in ragione di :

- 3 amministratori designati dalla Repubblica federale di Germania;
- 3 amministratori designati dalla Repubblica francese;
- 3 amministratori designati dalla Repubblica italiana;
- 3 amministratori designati dal Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord;
- 1 amministratore designato dal Regno del Belgio;
- 1 amministratore designato dal Regno di Danimarca;
- 1 amministratore designato dall'Irlanda;
- 1 amministratore designato dal Granducato del Lussemburgo;
- 1 amministratore designato dal Regno dei Paesi Bassi;
- 1 amministratore designato dalla Commissione.

I sostituti sono nominati per un periodo di cinque anni dal consiglio dei governatori in ragione di :

- 2 sostituti designati dalla Repubblica federale di Germania;
- 2 sostituti designati dalla Repubblica francese;
- 2 sostituti designati dalla Repubblica italiana;
- 2 sostituti designati dal Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord;
- 1 sostituto designato di comune accordo dai paesi del Benelux;
- 1 sostituto designato dalla Commissione.

Il mandato degli amministratori e dei sostituti è rinnovabile.

I sostituti possono partecipare alle sedute del consiglio di amministrazione. I sostituti designati da uno Stato o di comune accordo da più Stati o dalla Commissione possono sostituire i titolari designati, rispettivamente, da tale Stato, da uno di tali Stati o dalla Commissione. I sostituti non hanno diritto di voto, salvo quando sostituiscono uno o più titolari o hanno ricevuto delega a tale scopo in conformità dell'articolo 12, paragrafo 1. » »

Articolo 38. L'articolo 8 del protocollo n. 1 allegato all'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 8.* L'articolo 12, paragrafo 2, seconda frase del protocollo sullo statuto della Banca è sostituita dalla frase seguente :

« La maggioranza qualificata richiede dodici voti. » »

Articolo 39. L'articolo 11, paragrafo 1, del protocollo n. 1 allegato all'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 11.* 1. I nuovi Stati membri versano alla riserva statutaria ed alle provviste equivalenti a riserve, rilevate al 31 dicembre dell'anno che

precede l'adesione, quali figurano nel bilancio approvato dalla Banca, gli importi corrispondenti alle seguenti percentuali di tali riserve :

- Regno Unito, 30%,
- Danimarca, 4%,
- Irlanda, 1%. »

Articolo 40. L'articolo 12, paragrafo 1, del protocollo n. 1 allegato all'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« *Articolo 12.* 1. Immediatamente dopo l'adesione, il consiglio dei governatori completa la composizione del consiglio di amministrazione nominando :

- 3 amministratori designati dal Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord;
- 1 amministratore designato dal Regno di Danimarca;
- 1 amministratore designato dall'Irlanda;
- 1 amministratore designato dal Granducato del Lussemburgo;
- 2 sostituti designati dal Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord. »

Articolo 41. Le disposizioni del protocollo n. 5 allegato all'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati sono cadutate.

Articolo 42. 1. Il titolo del protocollo n. 6 allegato all'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dal titolo seguenti :

« PROTOCOLLO N. 6 CONCERNENTE TALUNE RESTRIZIONI QUANTITATIVE
CHE INTERESSANO L'IRLANDA »

2. Le disposizioni della parte II del protocollo n. 6 allegato all'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati sono cadutate.

Articolo 43. Le disposizioni del protocollo n. 20 allegato all'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati sono cadutate.

Articolo 44. Le disposizioni del protocollo n. 21 allegato all'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati sono cadutate.

Articolo 45. Il protocollo n. 24 allegato all'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« PROTOCOLLO N. 24 CONCERNENTE LA PARTECIPAZIONE DEI NUOVI STATI
MEMBRI AI FONDI DELLA COMUNITÀ EUROPEA DEL CARBONE E DELL'ACCIAIO

I contributi dei nuovi Stati membri ai fondi della Comunità europea del carbone e dell'acciaio sono così fissati :

- Regno Unito, 57 000 000 U.C.,

— Danimarca, 635 500 U.C.,

— Irlanda, 77 500 U.C.

Tali contributi sono versati, in tre rate annue uguali, a cominciare dall'adesione.

Ognuna di queste rate è versata in moneta nazionale liberamente convertibile di ciascuno dei nuovi Stati membri. »

Articolo 46. Le disposizioni del protocollo n. 27 allegato all'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati sono caducate.

Articolo 47. Il protocollo n. 29 allegato all'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati è sostituito dalle disposizioni seguenti :

« PROTOCOLLO N. 29 CONCERNENTE L'ACCORDO CON L'AGENZIA
INTERNAZIONALE DELL'ENERGIA ATOMICA

Il Regno di Danimarca e l'Irlanda si impegnano ad aderire, alle condizioni che vi saranno stabilite, all'accordo tra taluni Stati membri originari e la Comunità europea dell'energia atomica, da una parte, e l'Agenzia internazionale dell'energia atomica, dall'altra, per l'applicazione sul territorio di taluni Stati membri della Comunità delle garanzie previste nel trattato di non proliferazione delle armi atomiche. »

Articolo 48. La presente decisione, redatta in lingua danese, in lingua francese, in lingua inglese, in lingua irlandese, in lingua italiana, in lingua olandese e in lingua tedesca, i sette testi facenti tutti ugualmente fede, entra in vigore il 1° gennaio 1973.

FATTO a Bruxelles, addì 1° gennaio 1973.

Per il Consiglio :

Il Presidente,

P. HARMEL

ALLEGATO

[The annex to the Council Decision of 1 January 1973 is not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations as amended in the last instance by General Assembly resolution 33/141 A of 19 December 1978.]

[L'annexe à la Décision du Conseil du 1er janvier 1973 n'est pas publiée ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies tel qu'amendé en dernier lieu par la résolution 33/141 A de l'Assemblée générale en date du 19 décembre 1978.]

[DANISH TEXT — TEXTE DANOIS]

TRAKTAT MELLEM KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, DEN ITALIENSKE REPUBLIK, STORHERTUGDOMMET LUXEMBOURG, KONGERIGET NEDERLANDENE, MEDLEMMER AF DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, KONGERIGET DANMARK, IRLAND, KONGERIGET NORGE OG DET FORENEDE KONGERIGE STORBRIANNIEN OG NORDIRLAND VEDRØRENDE KONGERIGET DANMARKS, IRLANDS, KONGERIGET NORGES OG DET FORENEDE KONGERIGE STORBRIANNIEN OG NORDIRLANDS TILTRÆDELSE AF DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB OG AF DET EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB

Hans Majestæt Belgiernes Konge, Hendes Majestæt Dronningen af Danmark, Præsidenten for forbundsrepublikken Tyskland, Præsidenten for den franske Republik, Præsidenten for Irland, Præsidenten for den italienske Republik, Hans Kongelige Højhed Storhertugen af Luxembourg, Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene, Hans Majestæt Kongen af Norge, Hendes Majestæt Dronningen af det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland,

har,

forenet i ønsket om at fortsætte virkeliggørelsen af målsætningen i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab,

med det forsæt i disse Traktaters ånd at opbygge på det allerede skabte grundlag en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk,

i betragtning af, at artikel 237 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab samt artikel 205 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab giver de europæiske stater mulighed for at blive medlemmer af disse Fællesskaber,

i betragtning af, at kongeriget Danmark, Irland, kongeriget Norge og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland har anmodet om at blive medlemmer af disse Fællesskaber,

i betragtning af, at Rådet for De europæiske Fællesskaber efter at have indhentet udtalelse fra Kommissionen har udtalt sig til fordel for disse staters optagelse,

vedtaget at fastlægge, ved en fælles overenskomst, vilkårene for denne optagelse og de tilpasninger, der skal foretages i Traktaterne om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab, og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

hans Majestæt Belgiernes Konge:

Hr. G. Eyskens, statsminister;

Hr. P. Harmel, udenrigsminister;

Hr. J. van der Meulen, ambassadør, fast repræsentant ved De europæiske Fællesskaber;

Hendes Majestæt Dronningen af Danmark:

Hr. J. O. Krag, statsminister;

Mr. I. Nørgaard, udenrigsøkonomiminister;

Hr. J. Christensen, chef for departementet for udenrigsøkonomi i udenrigsministeriet;

Præsidenten for forbundsrepublikken Tyskland:

Hr. W. Scheel, udenrigsminister;

Hr. H.-G. Sachs, ambassadør, fast repræsentant ved De europæiske Fællesskaber;

Præsidenten for den franske Republik:

Hr. M. Schumann, udenrigsminister;

Hr. J.-M. Boegner, ambassadør, fast repræsentant ved De europæiske Fællesskaber;

Præsidenten for Irland:

Hr. J. A. Lynch, statsminister;

Hr. P. J. Hillery, udenrigsminister;

Præsidenten for den italienske Republik:

Hr. E. Colombo, statsminister;

Hr. A. Moro, udenrigsminister;

Hr. G. Bombassei Frascani de Vettor, ambassadør, fast repræsentant ved De europæiske Fællesskaber;

Hans Kongelige Højhed Storhertugen af Luxembourg:

Hr. G. Thorn, udenrigsminister;

Hr. J. Dondelinger, ambassadør, fast repræsentant ved De europæiske Fællesskaber;

Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene:

Hr. W. K. N. Schmelzer, udenrigsminister;

Hr. Th. E. Westerterp, statssekretær i udenrigsministeriet;

Hr. E. M. J. A. Sassen, ambassadør, fast repræsentant ved De europæiske Fællesskaber;

Hans Majestet Kongen af Norge:

Hr. T. Bratteli, statsminister;

Hr. A. Cappelen, udenrigsminister;

Hr. S. Chr. Sommerfelt, overordentlig og befuldmægtiget ambassadør;

Hendes Majestæt Dronningen af Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland:

Hr. E. Heath, M.B.E., M.P. premierminister, første skatkammerlord og minister for civile taterne;

Sir Alec Douglas-Home, K.T., M.P., Hendes Majestæts forsteminister for udenrigs- og Commonwealth-anliggender;

Hr. G. Rippon, Q.C., M.P., kansler for hertugdømmet Lancaster

som, efter at have udvekslet deres fuldmagter, der er fundet i god og behørig form, et blevet enige om følgende bestemmelser:

Artikel 1. 1. Kongeriget Danmark, Irland, kongeriget Norge og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland bliver medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab og af Det europæiske Atomenergifællesskab og bliver parter i Traktaterne om oprettelse af disse Fællesskaber med de deri foretagne ændringer og tilføjelser.

2. Vilkårene for optagelsen og de tilpasninger af Traktaterne om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab, som optagelsen medfører, er indeholdt i den Akt, der er knyttet til denne Traktat. De bestemmelser i Akten, der vedrører Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab, udgør en integrerende del af denne Traktat.

3. Bestemmelserne vedrørende medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser samt vedrørende den myndighed og de beføjelser, der er tillagt Fællesskabernes institutioner, skal således som de fremtræder i de stk. I nævnte Traktater, finde anvendelse på denne Traktat.

Artikel 2. Denne Traktat skal ratificeres af De høje kontraherende Parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres senest 31. december 1972 hos Den italienske Republiks regering.

Denne Traktat træder i kraft 1. januar 1973 under forudsætning af, at alle ratifikationsdokumenterne er blevet deponeret forud for denne dato, og at alle dokumenterne om tiltrædelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab deponeres på denne dato.

Skulle de i artikel 1, stk. 1, nævnte stater ikke alle rettidigt have deponeret deres ratifikations- og tiltrædelsesdokumenter, træder Traktaten i kraft for de stater, der har foretaget sådan deponering. Rådet for De europæiske Fællesskaber vedtager i så fald ved enstemmighed straks de tilpasninger, der som følge heraf nødvendigvis må foretages i artikel 3 i denne Traktat og i artiklerne 14, 16, 17, 19, 20, 23, 129, 142, 143, 155 og 160 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af Traktaterne og i de bestemmelser i bilag I dertil, som vedrører sammensætningen og funktionen af forskellige udvalg, samt i artiklerne 5 og 8 i protokollen vedrørende vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank, der er knyttet til denne Akt; Rådet kan, ligeledes ved enstemmighed, ophæve eller tilpasse de bestemmelser i ovennævnte Akt, der udtrykkeligt henviser til en stat, som ikke har deponeret sine ratifikations- og tiltrædelsesdokumenter.

Artikel 3. Denne Traktat, udfærdiget i ét eksemplar på dansk, engelsk, fransk, irsk, italiensk, nederlandsk, norsk og tysk, hvilke otte tekster har samme gyldighed, deponeres i Den italienske Republiks regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige signatarstats regerings.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Traktat.

ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diesen Vertrag gesetzt.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have affixed their signatures below this Treaty.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent traité.

DÁ FHIANÚ SIN, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-síithe a lámh leis an gConradh seo.

IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente trattato.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben gesteld.

TIL BEKREFTELSE HERAV har nedenstående befuldmægtigede undertegnet denne Traktat.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den toogtyvende januar nitten hundrede og tooghalvfjerds.

GESCHEHEN zu Brüssel am zweiundzwanzigsten Januar neunzehnhundert-zweiundsiebzig.

DONE at Brussels on this twenty-second day of January in the year one thousand nine hundred and seventy-two.

FAIT à Bruxelles, le vingt-deux janvier mil neuf cent soixante-douze.

ARNA DHÉANAMH sa Bhruiséil, an dóú lá is fiche d'Eanáir, míle naoi gcéad seachtó a dó.

FATTO a Bruxelles, addì ventidue gennaio millenovecentosettantadue.

GEDAAN te Brussel, de tweeëntwintigste januari negentienhonderd tweeënzeventig.

UTFERDIGET i Brussel den tjuende januar nitten hundre og syttito.

G. EYSKENS
P. HARMEL
J. VAN DER MEULEN

J. O. KRAG
I. NØRGAARD
J. CHRISTENSEN

W. SCHEEL
H.-G. SACHS

M. SCHUMANN
J.-M. BOEGNER

SEÁN Ó LOINSIGH
PÁDRAIG Ó HÍRIGHILE

E. COLOMBO
A. MORO
G. BOMBASSEI FRASCANI DE VETTOR

G. THORN
J. DONDELINGER

W. K. N. SCHMELZER
TH. E. WESTERTERP
E. M. J. A. SASSEN

T. BRATTELI
A. CAPPELEN
S. CHR. SOMMERFELT

E. HEATH
ALEC DOUGLAS-HOME
G. RIPPON

AKT VEDRØRENDE TILTRÆDELSSESVILKÅRENE OG TILPASNINGERNE AF TRAKTATERNE

FØRSTE DEL. PRINCIPPERNE

Artikel 1. I denne Akt

Forstås ved udtrykket „oprindelige Traktater“ Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab, som suppleret eller ændret ved traktater eller ved andre retsakter, der er trådt i kraft for tiltrædelsen; ved udtrykkene „EKSF-traktat“, „EOF-traktat“ og „EURATOM-traktat“ forstås de tilsvarende oprindelige Traktater suppleret eller ændret som nævnt.

Forstås ved udtrykket „oprindelige medlemsstater“ kongeriget Belgien, forbundsrepublikken Tyskland, Den franske Republik, Den italienske Republik, storhertugdømmet Luxembourg og kongeriget Nederlandene.

Forstås ved udtrykket „nye medlemsstater“ kongeriget Danmark, Irland, kongeriget Norge og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland.

Artikel 2. Fra tiltrædelsen er bestemmelserne i de oprindelige Traktater og de af Fællesskabernes institutioner vedtagne retsakter bindende for de nye medlemsstater og gælder i disse stater på de vilkår, som er fastsat i disse Traktater og i denne Akt.

Artikel 3. 1. De nye medlemsstater tiltræder ved denne Akt de afgørelser og aftaler, der er truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet. De forpligter sig til fra tiltrædelsen at tilslutte sig enhver anden aftale, der er indgået af de oprindelige medlemsstater, og som vedrører Fællesskabernes funktion eller har tilknytning til disses virksomhed.

2. De nye medlemsstater forpligter sig til at tiltræde de i EOF-traktatens artikel 220 forudsete overenskomster samt protokollerne vedrørende Domstolens fortolkning af disse overenskomster, undertegnet af de oprindelige medlemsstater, og med dette mål for øje at indlede forhandlinger med de oprindelige medlemsstater med henblik på at foretage de nødvendige tilpasninger deraf.

3. De nye medlemsstater befinder sig i samme situation som de oprindelige medlemsstater med hensyn til de erklæringer, resolutioner eller andre tilkendegivelser, som er vedtaget af Rådet, samt dem, der vedrører De europæiske Fællesskaber og er vedtaget af medlemsstaterne efter fælles aftale; som følge heraf vil de overholde de principper og retningslinjer, der fremgår af disse, og træffe de foranstaltninger, som måtte vise sig nødvendige for at sikre iværksættelsen heraf.

Artikel 4. 1. De aftaler eller overenskomster, der er indgået af et af Fællesskaberne med et eller flere tredjelande, med en international organisation eller med en statsborger i et tredjeland, er bindende for de nye medlemsstater på de i de oprindelige Traktater og i denne Akt fastsatte vilkår.

2. De nye medlemsstater forpligter sig til på de i denne Akt fastsatte vilkår at tiltræde de aftaler eller overenskomster, der er indgået af de oprindelige medlemsstater sammen med et af Fællesskaberne, såvel som de af de oprindelige medlemsstater indgåede aftaler, der har tilknytning til de nævnte aftaler eller overenskomster, Fællesskabet og de oprindelige medlemsstater bistår i denne henseende de nye medlemsstater.

3. De nye medlemsstater tiltræder i kraft af denne Akt og på de deri fastsatte vilkår de interne aftaler, der er indgået af de oprindelige medlemsstater med henblik på anvendelsen af de i stk. 2 omhandlede aftaler eller overenskomster.

4. De nye medlemsstater træffer passende foranstaltninger for i påkommende tilfælde at tilpasse deres stilling i forhold til internationale organisationer og internationale aftaler, i hvilke andre medlemsstater eller et af Fællesskaberne ligeledes er parter, til de rettigheder og forpligtelser, der følger af deres tiltrædelse af Fællesskaberne.

Artikel 5. For de nye medlemsstaters vedkommende anvendes EØF-traktatens artikel 234 og EURATOM-traktatens artikler 105 og 106 på aftaler eller overenskomster, der er indgået før tiltrædelsen.

Artikel 6. Bestemmelserne i denne Akt kan, medmindre den bestemmer andet, kun suspenderes, ændres eller ophæves efter de fremgangsmåder, der er fastsat i de oprindelige Traktater, og som gør det muligt at ændre disse Traktater.

Artikel 7. De af Fællesskabets institutioner vedtagne retsakter, som de ved denne Akt fastsatte overgangsbestemmelser vedrører, bevarer deres juridiske status; især skal fremgangsmåderne for ændring af disse retsakter fortsat finde anvendelse på dem.

Artikel 8. De bestemmelser i denne Akt, der har til formål eller som virkning at ophæve eller ændre, bortset fra overgangsforanstaltninger, retsakter, der er vedtaget af Fællesskabernes institutioner, får samme juridiske status som de således ophævede eller ændrede bestemmelser og er undergivet samme regler som disse.

Artikel 9. 1. For at lette de nye medlemsstaters tilpasning til de inden for Fællesskaberne gældende regler vil de i denne Akt fastsatte undtagelsesbestemmelser som overgangsforanstaltning gælde ved anvendelsen af de oprindelige Traktater og institutionernes retsakter.

2. Med forbehold af datoer, frister og særlige bestemmelser i denne Akt ophører anvendelsen af overgangsforanstaltningerne ved udgangen af året 1977.

ANDEN DEL. TILPASNING AF TRAKTATERNE

AFSNIT I. BESTEMMELSER VEDRØRENDE INSTITUTIONERNE

KAPITEL I. FORSAMLINGEN

Artikel 10. EKSF-traktatens artikel 21, stk. 2, EØF-traktatens artikel 138, stk. 2, og EURATOM-traktatens artikel 108, stk. 2, erstattes af følgende bestemmelser;

„De delegeredes antal fastsættes som følger:

Belgien	14
Danmark	10
Tyskland	36
Frankrig	36
Irland	10
Italien	36

Luxembourg	6
Nederlandene	14
Norge	10
Det forenede Kongerige	36“.

KAPITEL 2. RÅDET

Artikel 11. Artikel 2, stk. 2 i Traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber erstattes af følgende bestemmelser:

„Formandshvervet udoves på skift af Rådets medlemmer for 6 måneder ad gangen efter nedenstående rækkefølge af medlemsstaterne: Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Norge og Det forenede Kongerige.“

Artikel 12. EKSF-traktatens artikel 28 erstattes af følgende bestemmelser:

„*Artikel 28.* Når Den høje Myndighed indhenter udtalelse fra Rådet, rådslår dette uden nødvendigvis at skride til afstemning. Referat af drøftelserne sendes til Den høje Myndighed.

I tilfælde, hvor denne Traktat kræver en samstemmende udtalelse fra Rådet, anses denne for vedtaget, såfremt det af Den høje Myndighed forelagte forslag får tilslutning:

- fra et absolut flertal af medlemsstaternes repræsentanter, heri indbefattet stemmerne fra repræsentanterne for to medlemsstater, som hver står for mindst en ottendedel af den samlede værdi af Fællesskabets kul- og stålproduktion;
- eller, i tilfælde af stemmelighed, og såfremt Den høje Myndighed fastholder sit forslag efter en fornyet drøftelse, fra repræsentanter for tre medlemsstater, som hver står for mindst en ottendedel af den samlede værdi af Fællesskabets kul- og stålproduktion.

I tilfælde, hvor denne Traktat kræver en enstemmig beslutning eller enstemmig og samstemmende udtalelse, er beslutningen eller udtalelsen vedtaget, såfremt alle Rådets medlemmer stemmer herfor. Ved anvendelse af artiklerne 21, 32, 32 a, 78 d, 78 f i denne Traktat og artiklerne 16, 20, stk. 3, 28, stk. 5, og 44 i protokollen vedrørende Domstolens statut, hindrer det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, dog ikke vedtagelsen af de af Rådets afgørelser, der kræver enstemmighed.

Rådets beslutninger, bortset fra dem, der kræver kvalificeret flertal eller enstemmighed, træffes af et flertal af Rådets medlemmer; dette flertal betragtes som opnået, dersom det omfatter det absolutte flertal af medlemsstaternes repræsentanter, heri indbefattet stemmerne fra repræsentanterne for to medlemsstater, som hver står for mindst en ottendedel af den samlede værdi af Fællesskabets kul- og stålproduktion. Ved anvendelse af de bestemmelser i artiklerne 78, 78 b og 78 d i denne Traktat, hvorefter der kræves kvalificeret flertal, tildeles der dog rådsmedlemmernes stemmer følgende vægt: Belgien 5, Danmark 3, Tyskland 10, Frankrig 10, Irland 3, Italien 10, Luxembourg 2, Holland 5, Norge 3, Det forenede Kongerige 10,

Afgørelser træffes med mindst 43 stemmer, der udtrykker tilslutning fra mindst seks medlemmer.

Hvert medlem af Rådet kan kun fra ét af de øvrige medlemmer modtage fuldmagt til at stemme.

Rådet står i forbindelse med medlemsstaterne gennem sin formand.

Rådets afgørelser offentliggøres på den måde, som det selv bestemmer.“

Artikel 13. EKSF-traktatens artikel 95, stk. 4, erstattes af følgende bestemmelser:

„Disse ændringer udarbejdes i enighed som forslag fra Den høje Myndighed og Rådet, der træffer afgørelse med et flertal på ni tiendedele af dets medlemmer, og forelægges Domstolen til udtalelse. Ved sin undersøgelse har Domstolen fuld kompetence til at prøve alle faktiske og retlige forhold. Dersom Domstolen efter denne undersøgelse finder, at forslagene stemmer overens med bestemmelserne i foranstående stykke, oversendes forslagene til Forsamlingen og træder i kraft, såfremt de vedtages med et flertal på tre fjerdedele af de afgivne stemmer og to tredjedele af Forsamlingens medlemmer.“

Artikel 14. EØF-traktatens artikel 148, stk. 2, og EURATOM-traktatens artikel 118, stk. 2, erstattes af følgende bestemmelser:

„Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	5
Danmark	3
Tyskland	10
Frankrig	10
Irland	3
Italien	10
Luxembourg	2
Nederlandene	5
Norge	3
Det forenede Kongerige	10

Afgørelser træffes med mindst:

- treogfyrre stemmer i tilfælde, hvor afgørelsen i henhold til denne Traktat skal træffes på forslag af Kommissionen,
- treogfyrre stemmer afgivet af mindst seks medlemmer, der stemmer for, i alle andre tilfælde.“

KAPITEL 3. KOMMISSIONEN

Artikel 15. Artikel 10, stk. 1, første afsnit, i Traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber erstattes af følgende bestemmelse:

„Kommissionen består af fjorten medlemmer, der vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig.“

Artikel 16. Artikel 14, stk. 1, i Traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber erstattes af følgende bestemmelse:

„Kommissionens formand og fem næstformænd udpeges blandt dens medlemmer for to år efter de samme regler som gælder for udnævnelse af Kommissionens medlemmer. Deres mandat kan fornyes.“

KAPITEL 4. DOMSTOLEN

Artikel 17. EKSF-traktatens artikel 32, stk. 1, EØF-traktatens artikel 165, stk. 1, og EURATOM-traktatens artikel 137, stk. 1, erstattes af følgende bestemmelse:

„Domstolen består af elleve dommere.“

Artikel 18. EKSF-traktatens artikel 32 a, stk. 1, EØF-traktatens artikel 166, stk. 1, og EURATOM-traktatens artikel 138, stk. 1, erstattes af følgende bestemmelse:

„Domstolen bistås af tre generaladvokater.“

Artikel 19. EKSF-traktatens artikel 32 b, stk. 2 og 3, EØF-traktatens artikel 167, stk. 2 og 3, og EURATOM-traktatens artikel 139, stk. 2 og 3, erstattes af følgende bestemmelser:

„Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne sted. Der afgår skiftevis seks og fem dommere.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af generaladvokaternes embeder sted. Der afgår skiftevis en og to generaladvokater.“

Artikel 20. Artikel 18, stk. 2, i protokollen vedrørende statuten for Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs Domstol, artikel 15 i protokollen vedrørende statuten for Det europæiske økonomiske Fællesskabs Domstol og artikel 15 i protokollen vedrørende statuten for Det europæiske Atomenergifællesskabs Domstol erstattes af følgende bestemmelser:

„Domstolens afgørelser kan kun gyldigt træffes af et ulige antal dommere. De af Domstolen i plenarmøder truffede afgørelser er gyldige, når syv dommere er tilstede. Afdelingernes afgørelser er kun gyldige, hvis de træffes af tre dommere; får en dommer i en afdeling forfald, kan en dommer fra en anden afdeling tilkaldes i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.“

KAPITEL 5. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Artikel 21. EØF-traktatens artikel 194, stk. 1, og EURATOM traktatens artikel 166, stk. 1, erstattes af følgende bestemmelser:

„Antallet af medlemmer i Udvalget fastsættes som følger:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Frankrig	24
Irland	9

Italien	24
Luxembourg.....	6
Nederlandene	12
Norge.....	9
Det forenede Kongerige.....	24“.

KAPITEL 6. DET RÅDGIVENDE UDVALG FOR EKSF

Artikel 22. EKSF-traktatens artikel 18, stk. 2, erstattes af følgende bestemmelse:

„Det nedsættes et rådgivende udvalg tilknyttet Den høje Myndighed. Det består af mindst tres og højst fireogfirs medlemmer og har lige mange repræsentanter for producenter, for afbejdstagere og for forbrugere og forhandlere.“

KAPITEL 7. DET VIDENSKABELIGE OG TEKNISKE UDVALG

Artikel 23. EURATOM-traktatens artikel 134, stk. 1, første afsnit, erstattes af følgende bestemmelse:

„Udvalget består af otteogtyve medlemmer, det udpeges af Rådet efter høring af Kommissionen.“

AFSNITT II. ANDRE TILPASNINGER

Artikel 24. 1. EØF-traktatens artikel 131 suppleres ved, at Norge og Det forenede Kongerige indføres blandt de medlemsstater, som er nævnt i artiklens første sætning.

2. Den liste, der udgør bilag IV til EØF-traktaten, suppleres ved indføjelser af følgende lande og territorier:

- Det fransk-britiske kondominium Ny-Hebriderne
- Norske bilande i Antarktis (øerne Bouvet og Peter I samt Dronning Maud Land)
- Bahama-øerne
- Bermuda-øerne
- Det britiske antarktiske territorium
- Britisk Honduras
- Det britiske territorium i Det indiske Ocean
- De britiske Salomon-øer
- De britiske Jomfruøer
- Brunei
- Cayman-øerne
- Falkland-øerne med tilhørende områder
- Gilbert- og Ellice-øerne
- Montserrat
- Pitcairn

- St. Helena med tilhørende områder
- Seychellerne
- The Central and Southern Line Islands
- Turks- og Caicos-øerne
- De associerede stater i Det caraibiske Hav: Antigua, Dominica, Grenada, St. Lucia, St. Vincent, St. Christophe/Nevis-Anguilla

Artikel 25. EKSF-traktatens artikel 79 suppleres ved tilføjelse efter første stykke af et nyt stykke med følgende ordlyd:

„Uanset foregående stykke gælder følgende:

a) Denne Traktat finder ikke anvendelse for Færoerne. Regeringen for kongeriget Danmark kan dog ved en erklæring, der senest 31. december 1975 skal deponeres hos Den franske Republiks regering, som fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige medlemsstaters regeringer, meddele, at denne Traktat finder anvendelse for disse øer. I så fald finder Traktaten anvendelse for disse øer fra den første dag i den anden måned efter overgivelsen af denne erklæring.

b) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypren, hvorover Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.

c) Bestemmelserne i denne Traktat finder kun anvendelse på Kana-løerne og øen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af den i afgørelsen vedrørende kongeriget Danmarks, Irlands, kongeriget Norges og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab fastsatte ordning.“

Artikel 26. 1. EØF-traktatens artikel 227, stk. I, erstattes af følgende bestemmelser:

„1. Denne Traktat gælder for kongeriget Belgien, kongeriget Danmark, forbundsrepublikken Tyskland, Den franske Republik, Irland, Den italienske Republik, storhertugdømmet Luxembourg, kongeriget Nederlandene, kongeriget Norge og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland.“

2. EØF-traktatens artikel 227, stk. 3, suppleres ved tilføjelse af følgende afsnit:

„Denne Traktat finder ikke anvendelse på de oversøiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland, og som ikke er nævnt i ovenstående liste.“

3. EØF-traktatens artikel 227 suppleres ved tilføjelse af et nyt stk. 5 af følgende ordlyd:

„5. Uanset de foregående stykker gælder følgende:

a) Denne Traktat finder ikke anvendelse for Færøerne, Regeringen for kongeriget Danmark kan dog ved en erklæring, der senest 31. december 1975 skal deponeres hos Den italienske Republiks regering, som fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige medlemsstaters regeringer, meddele, at denne Traktat finder anvendelse for disse øer. I så fald finder Traktaten anvendelse for disse øer fra den første dag i den anden måned efter overgivelsen af denne erklæring.

b) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypern, hvorover Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.

c) Bestemmelserne i denne Traktat finder kun anvendelse på Kanaløerne og øen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af den i Traktaten vedrørende kongeriget Danmarks, Irlands, kongeriget Norges og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af Det europæiske Atomenergifællesskab fastsatte ordning.“

Artikel 27. EURATOM-traktatens artikel 198 suppleres ved tilføjelse af et stykke af følgende ordlyd:

„Uanset de foregående stykker gælder følgende:

a) Denne Traktat finder ikke anvendelse for Færøerne, Regeringen for kongeriget Danmark kan dog ved en erklæring, der senest 31. december 1975 skal deponeres hos Den italienske Republiks regering, som fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige medlemsstaters regeringer, meddele, at denne Traktat finder anvendelse for disse øer. I så fald finder Traktaten anvendelse for disse øer fra den første dag i den anden måned efter overgivelsen af denne erklæring.

b) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypern, hvorover Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.

c) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de oversøiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland, og som ikke er nævnt i den i bilag IV til Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab indeholdte liste.

d) Bestemmelserne i denne Traktat finder kun anvendelse på Kanaløerne og øen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af den i Traktaten vedrørende kongeriget Danmarks, Irlands, kongeriget Norges og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab fastsatte ordning.“

Artikel 28. Fællesskabsinstitutionernes retsakter, der tager sigte på produkterne i EØF-traktatens bilag II og de produkter, som ved import i Fællesskabet er undergivet særlige bestemmelser som følge af iværksættelsen af den fælles landbrugspolitik, såvel som de retsakter, der vedrører harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger for så vidt angår omsætningsafgifter, finder ikke anvendelse for Gibraltar, medmindre Rådet enstemmigt på forslag af Kommissionen træffer anden beslutning.

TREDJE DEL. TILPASNING AF INSTITUTIONERNES RETSAKTER

Artikel 29. I de retsakter, der opregnes i listen i bilag I til denne Akt, foretages de i nævnte bilag fastsatte tilpasninger.

Artikel 30. De af tiltrædelsen nødvendiggjorte tilpasninger i de retsakter, der opregnes i listen i bilag II til denne Akt, fastsættes i overensstemmelse med de i nævnte bilag fastsatte retningslinier og efter den fremgangsmåde og på de vilkår, der er fastsat i artikel 153.

FJERDEDEL. OVERGANGSFORANSTALTNINGER

AFSNIT I. DEN FRIE BEVÆGELIGHED FOR VARER

KAPITEL I. TOLDBESTEMMELSER

Artikel 31. 1. Den basistoldsats, som skal danne grundlag for de i artiklerne 32 og 59 fastsatte successive nedsættelser, er for hvert produkt den pr. 1. januar 1972 effektivt anvendte toldsats.

Den basistoldsats, der danner udgangspunkt for de i artiklerne 39 og 59 fastsatte tilnærmelser til den fælles toldtarif og til den harmoniserede EKSF-tarif, er for hvert produkt den af de nye medlemsstater pr. 1. januar 1972 effektivt anvendte toldsats.

I denne Akt forstås ved udtrykket „harmoniserede EKSF-tarif“ den helhed, som udgøres af toldnomenklaturen og de bestående toldsats for produkterne i bilag I til EKSF-traktaten, bortset fra kul.

2. Dersom toldnedsættelser som følge af tillægsaftalen hovedsageligt vedrørende kemiske produkter til Genève-protokollen (1967), der er tilknyttet Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel, bliver anvendelige efter 1. januar 1972, vil de således nedsatte toldsats træde i stedet for den i stk. 1 omhandlede basistold.

Artikel 32. 1. Importtolden mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater samt mellem de nye medlemsstater afskaffes gradvist i følgende tempo:

— 1. april 1973 nedsættes hver sats til 80% af basistolden;

— de fire øvrige nedsættelser hver på 20% foretages:

— 1. januar 1974

— 1. januar 1975

— 1. januar 1976

— 1. juli 1977

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1

a) afskaffes importtolden på kul som defineret i bilag I til EKSF-traktaten mellem medlemsstaterne fra tiltrædelsen;

b) afskaffes importtolden for de i bilag III til denne Akt opregnede varer 1. januar 1974;

c) gives der fra tiltrædelsen toldfritagelse for indførsler, der nyder godt af bestemmelserne om afgiftsfrihed i forbindelse med personers rejse mellem medlemsstaterne.

3. For de i bilag IV til denne Akt opregnede varer, for hvilke der gælder aftalemæssige præferencemarginer mellem Det forenede Kongerige og visse andre lande, der nyder godt af Commonwealthpræferencer, kan Det forenede Kongerige udskyde den første af de i stk. 1 omhandlede toldnedsættelser indtil 1. juli 1973.

4. Bestemmelserne i stk. 1 berører ikke muligheden for at åbne toldkontingenter for visse jern- og stålprodukter, der ikke fremstilles, eller som fremstil-

les i utilstrækkelig mængde eller kvalitet, i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning.

Artikel 33. Der kan i intet tilfælde inden for Fællesskabet anvendes højere todsatser end dem, der gælder over for tredjelande, som nyder mestbegünstigelsesbehandling.

I tilfælde af ændring eller suspension af satserne i den fælles toldtarif, eller såfremt de nye medlemsstater anvender artikel 41, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen træffe de nødvendige forholdsregler til opretholdelse af fællesskabspræferencen.

Artikel 34. Enhver ny medlemsstat kan helt eller delvist suspendere opkrævningen af told på varer indført fra de øvrige medlemsstater. Den underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

Artikel 35. Enhver afgift med tilsvarende virkning som importtold, der er indført efter 1. januar 1972 i samhandelen mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater samt mellem de nye medlemsstater, afskaffes 1. januar 1973.

Enhver afgift med tilsvarende virkning som importtold, for hvilken satsen pr. 31. december 1972 måtte være højere end den pr. 1. januar 1972 effektivt anvendte sats, skal pr. 1. januar 1973 nedsættes til sidstnævnte sats.

Artikel 36. 1. Afgifter med tilsvarende virkning som importtold afskaffes gradvist mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater samt mellem de nye medlemsstater i følgende tempo:

— senest 1. januar 1974 nedsættes hver afgift til 60% af den sats, der anvendtes 1. januar 1972;

— de tre øvrige nedsættelser hver på 20% foretages:

— 1. januar 1975

— 1. januar 1976

— 1. juli 1977.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1

a) afskaffes afgifter med tilsvarende virkning som importtold på kul som defineret i bilag I til EKSF-traktaten mellem medlemsstaterne fra tiltrædelsen;

b) afskaffes afgifter med tilsvarende virkning som importtold, der anvendes for de i bilag III til denne Akt opregnede varer, pr. 1. januar 1974.

Artikel 37. Eksporttold og afgifter med tilsvarende virkning afskaffes mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater samt mellem de nye medlemsstater senest 1. januar 1974.

Artikel 38. 1. Med forbehold af bestemmelserne i de følgende stykker finder bestemmelserne om gradvis afskaffelse af told anvendelse på finanstold.

2. De nye medlemsstater bevarer adgangen til at erstatte finanstold eller det fiskale element af en sådan told med en intern afgift, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 95. Hvis en ny medlemsstat benytter sig af denne adgang, vil det element, der eventuelt ikke er dækket af den interne afgift, udgøre den i artikel 31 nævnte basistold. Dette element afskaffes

i samhandelen inden for Fællesskabet og tilnærmes den fælles toldtarif på de i artikel 32, 39 og 59 fastsatte vilkår.

3. Dersom Kommissionen finder, at det volder en ny medlemsstat alvorlige vanskeligheder at erstatte en finanstold eller det fiskale element i en sådan told, bemyndiger den efter anmodning fremsat for 1. februar 1973 denne stat til at opretholde tolden eller det fiskale element på betingelse af, at de afskaffes senest 1. januar 1976. Kommissionens beslutning skal være truffet inden 1. marts 1973.

Beskyttelseselementet, hvis størrelse inden 1. marts 1973 fastsættes af Kommissionen efter samråd med den pågældende stat, udgør den i artikel 31 fastsatte basistoldsats. Dette element afskaffes i samhandelen inden for Fællesskabet og tilnærmes den fælles toldtarif på de i artiklerne 32, 39 og 59 fastsatte vilkår.

4. Kommissionen kan bemyndige Det forenede Kongerige til at opretholde finanstold eller det fiskale element i sådan told på tobak i yderligere to år, dersom en erstatning af denne told med interne afgifter på forarbejdet tobak ikke 1. januar 1976 har kunnet gennemføres på et harmoniseret grundlag i overensstemmelse med bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 99, enten fordi der 1. januar 1975 ikke foreligger fællesskabsbestemmelser på dette område, eller fordi den til iværksættelse af disse fællesskabsbestemmelser fastsatte frist ligger senere end 1. januar 1976.

5. Rådsdirektiv af 4. marts 1969 om tilnærmelse af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om udsættelse af betaling af told, afgifter med tilsvarende virkning eller landbrugsimportafgifter finder i de nye medlemsstater ikke anvendelse på finanstold som omhandlet i stk. 3 og 4 eller på det fiskale element i denne told.

6. Rådsdirektiv af 4. marts 1969 om tilnærmelse af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om forædlingsvirksomhed anvendes ikke i Det forenede Kongerige på finanstold som omhandlet i stk. 3 og 4 eller på det fiskale element i denne told.

Artikel 39. 1. Med henblik på den gradvise indførelse af den fælles toldtarif og den harmoniserede EKSF-tarif, ændrer de nye medlemsstater de over for tredjelande anvendte toldsåtsler som følger:

- a) for de toldpositioner, for hvilke basistoldsatserne ikke afviger mere end 15% fra satsene i den fælles toldtarif eller den harmoniserede EKSF-tarif, anvendes sidstnævnte sats fra 1. januar 1974;
- b) I de øvrige tilfælde anvender hver ny medlemsstat fra samme dato en toldsats, der formindsker forskellen mellem basistoldsatsen og satsen i den fælles toldtarif eller den harmoniserede EKSF-tarif med 40%.

Denne forskel formindskes yderligere hver gang med 20% 1. januar 1975 og 1. januar 1976.

De nye medlemsstater anvender fuldt ud den fælles toldtarif og den harmoniserede EKSF-tarif fra 1. juli 1977.

2. Dersom visse af den fælles toldtarifs satses ændres eller suspenderes efter 1. januar 1974, skal de nye medlemsstater samtidig ændre eller suspendere deres tariffer i det forhold, som følger af anvendelsen af stk. 1.

3. For de i bilag III til denne Akt opregnede produkter anvender de nye medlemsstater den fælles toldtarif fra 1. januar 1974.

4. De nye medlemsstater anvender fra tiltrædelsen nomenklaturen i den fælles toldtarif. Danmark, Norge og Det forenede Kongerige er dog bemyndiget til at udsætte anvendelsen heraf indtil 1. januar 1974.

De nye medlemsstater kan i denne nomenklatur optage de bestående nationale underpositioner, som måtte være nødvendige, for at den gradvise tilnærmelse af deres toldsatser til den fælles toldtarifs satser kan finde sted på de i denne Akt fastsatte vilkår.

5. Med henblik på at lette den gradvise indførelse af den fælles toldtarif i de nye medlemsstater fastsætter Kommissionen i påkommende tilfælde fremgangsmåderne, efter hvilke de ændrer deres toldsatser.

Artikel 40. For følgende produkter, der er opført i den fælles toldtarif:

<i>Nummer i den fælles toldtarif</i>	<i>Varebetegnelse (EKSF)</i>
73.01	Rajern og støbejern (herunder spejljern) i blokke, klumper eller lignende
73.02	Jernlegeringer: A. Ferromangan: I. med et vægtindhold på over 2% kul (kulstofholdigt ferromangan)
73.07	Jern og stål i blooms, billets, slabs og sheet bars; jern og stål groft tildannet ved smedning eller hamring (smedeemner) A. Blooms og billets: ex I. Valsede billets

anvender Irland uanset artikel 39 fra 1. januar 1975 toldsatser, der formindsker forskellen mellem de satser, der effektivt anvendes 1. januar 1972, og satserne i den harmoniserede EKSF-tarif med en tredjedel. Den forskel, der består efter denne første tilnærmelse, formindskes yderligere med 50% 1. januar 1976.

Irland anvender fuldt ud den harmoniserede EKSF-tarif fra 1. juli 1977.

Artikel 41. Med henblik på tilnærmelse til den fælles toldtarif og den harmoniserede EKSF-tarif kan de nye medlemsstater, om de ønsker det, ændre deres told i et hurtigere tempo end forudset i artikel 39, stk. 1 og 3. De underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

KAPITEL 2. AFSKAFFELSE AF KVANTITATIVE RESTRIKTIONER

Artikel 42. Kvantitative import- og eksportrestriktioner afskaffes fra tiltrædelsen mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater samt mellem de nye medlemsstater.

Foranstaltninger med tilsvarende virkning som disse restriktioner afskaffes senest 1. januar 1975.

Artikel 43. Uanset artikel 42 kan medlemsstaterne i en periode af to år opretholde eksportrestriktioner for affald og skrot af støbejern, jern eller stål,

position nr. 73.03 i den fælles toldtarif, forudsat at denne ordning ikke er mere restriktiv end den, der anvendes over for eksport til tredjelande.

For Danmark og Norge er perioden fastsat til 3 år og for Irland til 5 år.

Artikel 44. 1. De nye medlemsstater tilpasser gradvist de statslige handelsmonopoler, som omfattes af EØF-traktatens artikel 37, stk. 1, således at enhver forskelsbehandling af medlemsstaternes statsborgere med hensyn til forsynings- og afsætningsvilkår er udelukket inden 31. december 1977.

De oprindelige medlemsstater påtager sig tilsvarende forpligtelser over for de nye medlemsstater.

2. Fra begyndelsen af 1973 retter Kommissionen henstillinger vedrørende fremgangsmåder og tempo for den i denne artikel fastsatte tilpasning, idet det forudsættes, at disse fremgangsmåder og dette tempo skal være ens for de nye medlemsstater og de oprindelige medlemsstater.

KAPITEL 3. ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 45. 1. Kommissionen fastlægger inden 1. april 1973 under iagttagelse af de gældende bestemmelser, herunder navnlig dem, der vedrører den fælles forsendelsesprocedure, metoder for det administrative samarbejde med det formål at sikre, at varer, der opfylder betingelserne herfor, nyder godt af fjernelsen af told og afgifter med tilsvarende virkning samt kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning.

2. For udlobet af denne frist fastlægger Kommissionen bestemmelser om samhandelen inden for Fællesskabet med varer, der er frembragt i Fællesskabet, og til hvis fremstilling er medgæet:

- produkter, af hvilke der ikke er blevet opkrævet told eller afgifter med tilsvarende virkning, som gjaldt for disse produkter i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning eller i en ny medlemsstat, eller for hvilke disse told- eller afgiftsbeløb er blevet helt eller delvist godtgjort;
- landbrugsprodukter, der ikke opfylder betingelserne for at opnå fri bevægelighed inden for Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning eller i en ny medlemsstat.

Ved fastsættelsen af disse bestemmelser tager Kommissionen hensyn til de i denne Akt fastlagte regler for fjernelsen af told mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater samt mellem de nye medlemsstater og for disses gradvise gennemførelse af den fælles toldtarif og bestemmelserne vedrørende den fælles landbrugspolitik.

Artikel 46. 1. Medmindre andet er bestemt i denne Akt, finder de gældende bestemmelser på toldlovgivningens område om samhandelen med tredjelande anvendelse, på samme vilkår, samhandelen inden for Fællesskabet, så længe der opkræves told i denne samhandel.

Ved fastsættelse af toldværdien i denne samhandel er det toldområde, der skal tages i betragtning, det, der er defineret ved de i Fællesskabet og i de nye medlemsstater 31. december 1972 gældende bestemmelser.

2. Medlemsstaterne anvender fra tiltrædelsen nomenklaturen i den fælles toldtarif i samhandelen inden for Fællesskabet. Danmark, Norge og Det forenede Kongerige er dog bemyndiget til at udsætte anvendelsen heraf indtil 1. januar 1974.

De nye medlemsstater kan i denne nomenklatur optage de bestående nationale underpositioner, som måtte være nødvendige for, at den gradvise afskaffelse af deres told inden for Fællesskabet kan finde sted på de i denne Akt fastsatte vilkår.

Artikel 47. 1. I det omfang, der ved samhandelen mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater samt mellem de nye medlemsstater opkræves de i artikel 55, stk. 1, litra *a*, omhandlede udligningsbeløb på de råvarer, der betragtes som medgået til fabrikationen af varer, som omfattes af forordningerne nr. 170/67/EØF om ordningen for samhandelen med ovoalbumin og laktoalbumin og (EØF) nr. 1059/69 om den anvendelige ordning for samhandelen med visse varer, der er opstået ved omdannelse af landbrugsprodukter, anvendes der ved import af disse varer et udligningsselement fastsat på grundlag af de nævnte beløb og i henhold til de i de nævnte forordninger fastsatte regler for beregningen af afgiften eller det variable element, der anvendes på de omhandlede varer.

Ved import af disse varer i de nye medlemsstater fra tredjelande formindskes eller forhøjes alt efter tilfældet afgiften efter forordning nr. 170/67/EØF og det variable element efter forordning (EØF) nr. 1059/69 med udligningsbeløbet på samme betingelser, som de i artikel 55, stk. 1, litra *b*, fastsatte.

2. Artikel 61, stk. 2, anvendes ved fastsættelsen af den told, der udgør det faste element i den afgift, som i de nye medlemsstater skal finde anvendelse på varer, der omfattes af forordning (EØF) nr. 1059/69.

Hvert fast element, der anvendes i handelen mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater samt mellem de nye medlemsstater, afskaffes i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1.

Hvert fast element, der anvendes af de nye medlemsstater ved import fra tredjelande, tilnærmes den fælles toldtarif i overensstemmelse med artikel 39.

3. For varerne henhørende under forordningerne nr. 170/67 og (EØF) nr. 1059/69 anvender de nye medlemsstater senest 1. februar 1973 fuldtud nomenklaturen i den fælles toldtarif.

4. Den 1. februar 1973 afskaffer de nye medlemsstater told og afgifter med tilsvarende virkning, bortset fra de afgifter, der er nævnt i stk. 1 og 2.

På samme dato afskaffer de nye medlemsstater foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative restriktioner i deres indbyrdes samhandel og i samhandelen med Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning.

5. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, fastsætter bestemmelserne for gennemførelse af denne artikel, idet det navnlig tager hensyn til bestemmelserne for de samme varer i stk. 1, første afsnit, og artikel 97.

Artikel 48. 1. Bestemmelserne i dette afsnit er ikke til hinder for, at Irland med hensyn til produkter med oprindelse i Det forenede Kongerige anvender en ordning, som tillader en hurtigere fjernelse af told og af beskyttelselementer i finanstold, i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen af 14. december 1965 med dertil knyttede bilag mellem Det forenede Kongerige og Irland om oprettelse af et frihandelsområde.

2. Fra 1. januar 1974 finder de bestemmelser, der fastsættes i henhold til artikel 45, stk. 2, anvendelse inden for den toldordning, der gælder mellem Irland og Det forenede Kongerige.

Artikel 49. 1. Protokollerne nr. 8-15, som er tilknyttet denne Akt, er ikke til hinder for en ændring eller suspension af told besluttet i henhold til EØF-traktatens artikel 28.

2. De protokoller, som er tilknyttet overenskomsten om oprettelse af en del af den fælles toldtarif vedrørende produkter henhørende under liste G til EØF-traktaten, ophæves med undtagelse af protokol nr. XVII.

AFSNIT II. LANDBRUGET

KAPITEL I. ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 50. Medmindre andet er bestemt i dette afsnit, finder bestemmelserne i denne Akt anvendelse på landbrugsprodukter.

Artikel 51. 1. Denne artikel finder anvendelse på de priser, for hvilke bestemmelserne i kapitlerne 2 og 3 henviser til denne artikel.

2. Indtil den første af de i artikel 52 omhandlede pristilnærmelser fastsættes de priser, som skal anvendes i hver af de nye medlemsstater, i henhold til de regler, der er fastsat i den fælles markedsordning for den pågældende sektor, på et niveau, der gør det muligt for producenterne i denne sektor at opnå indtægter svarende til de under den tidligere nationale ordning opnåede indtægter.

3. For Norge og Det forenede Kongerige fastsættes disse priser dog på et sådant niveau, at anvendelsen af fællesskabsbestemmelserne fører til et markedsprinsniveau svarende til det, der er konstateret i den pågældende medlemsstat i en repræsentativ periode forud for iværksættelsen af disse bestemmelser.

Artikel 52. 1. Dersom anvendelsen af bestemmelserne i dette afsnit fører til et prisniveau, der afviger fra det fælles prisniveau, skal de priser, for hvilke bestemmelserne i kapitlerne 2 og 3 henviser til denne artikel, tilnærmes det fælles prisniveau i seks trin.

2. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 4 sker tilnærmelsen hvert år ved begyndelsen af produktionsåret for det pågældende produkt efter følgende bestemmelser:

- a) når prisen for et produkt i en ny medlemsstat er lavere end den fælles pris, forøges prisen i denne medlemsstat på tidspunktet for hver tilnærmelse successivt med en sjettedel, en femtedel, en fjerdedel, en tredjedel og halvdelen af forskellen mellem de før hver tilpasning gældende niveauer for henholdsvis prisen i denne ny medlemsstat og den fælles pris; prisen, der følger af denne beregning, forhøjes proportionalt med den eventuelle forhøjelse af den fælles pris for det kommende produktionsår;
- b) når prisen for et produkt i en ny medlemsstat er højere end den fælles pris, formindskes den eksisterende forskel mellem det før hver tilnærmelse gældende prisniveau i den ny medlemsstat og det gældende fælles prisniveau for det kommende produktionsår successivt med en sjettedel, en femtedel, en fjerdedel, en tredjedel og halvdelen.

3. For at integrationsprocessen kan forløbe gnidningsfrit, kan Rådet, der træffer afgørelse efter den i EØF-traktatens artikel 43, stk. 2, fastsatte

fremgangsmåde, uanset bestemmelsen i stk. 2, for et eller flere produkter såvel som for en eller flere af de nye medlemsstater, bestemme, at prisen i et produktionsår kan afvige fra de priser, der følger af anvendelsen af stk. 2.

Denne afvigelse må ikke overstige 10% af den prisændring, der skal finde sted.

I dette tilfælde er prisniveauet for det følgende produktionsår det, der ville følge af anvendelsen af stk. 2, dersom der ikke var truffet bestemmelse om afvigelsen. For det nævnte produktionsår kan der dog træffes bestemmelse om en ny afvigelse i forhold til dette niveau på de i første afsnit fastsatte vilkår.

4. De fælles priser skal gælde i de nye medlemsstater senest 1. januar 1978.

Artikel 53. Safremt det konstateres, af forskellen mellem prisniveauet for et produkt i en ny medlemsstat og det fælles prisniveau er ringe, kan Rådet, der træffer afgørelse efter den i EØF-traktatens artikel 43, stk. 2, fastsatte fremgangsmåde, bestemme, at den fælles pris anvendes i denne nye medlemsstat for det pågældende produkt.

Artikel 54. 1. Så længe der i Det forenede Kongerige består en forskel mellem de priser, der er opnået under den nationale ordning med garanterede priser, og de markedspriser, der følger af anvendelsen af den fælles landbrugs-politik's mekanismer og af bestemmelserne i dette afsnit, kan denne medlemsstat opretholde støtte til produktionen.

2. Det forenede Kongerige bestræber sig på at afskaffe denne støtte så snart som muligt inden for den periode, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, for hvert af de produkter, på hvilke stk. 1 finder anvendelse.

3. Denne støtte må ikke føre til, at producentindtægterne stiger ud over det niveau, der ville følge af anvendelsen på disse indtægter af de regler om pristilnærmelsen, der er fastsat i artikel 52.

4. Rådet vedtager, i overensstemmelse med den i EØF-traktatens artikel 43, stk. 2, fastsatte fremgangsmåde, de nærmere regler, der er fornødne til gennemførelsen af bestemmelserne i denne artikel med henblik på at sikre, at den fælles landbrugspolitik og navnlig de fælles markedsordninger fungerer tilfredsstillende.

Artikel 55. 1. Forskellene i prisniveau udlignes i henhold til følgende regler:

- a) i samhandelen mellem de nye medlemsstater indbyrdes og med Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning bliver udligningsbeløb opkrævet af importstaten eller ydet af eksportstaten;
- b) i samhandelen mellem de nye medlemsstater og tredjelande nedsættes eller efter omstændighederne forhøjes importafgifter eller anden importbelastning, som anvendes under den fælles landbrugspolitik, samt eksportrestitutionsbeløb, med de udligningsbeløb, der anvendes i samhandelen med Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning. Dog kan tolden ikke nedsættes med udligningsbeløbet.

2. For produkter, hvis priser fastsættes efter artiklerne 51 og 52, er de udligningsbeløb, der anvendes i samhandelen mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater og mellem sidstnævnte og tredjelande, lig med forskellen mellem de fastsatte priser for den pågældende nye medlemsstat og de fælles priser.

For de øvrige produkter fastsættes udligningsbeløbene i de tilfælde og efter de nærmere bestemmelser, der er fastsat i kapitlerne 2 og 3.

3. De udligningsbeløb, der anvendes i samhandelen mellem de nye medlemsstater, fastsættes på grundlag af de udligningsbeløb, der er fastsat for hver af dem i overensstemmelse med stk. 2.

4. Der fastsættes dog ikke noget udligningsbeløb, såfremt anvendelsen af stk. 2 og 3 fører til et ringe beløb.

5. For produkter, for hvilke satserne i den fælles toldtarif er bundet i Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel, tages der hensyn til bindingen.

6. Det udligningsbeløb, en medlemsstat opkræver eller yder i overensstemmelse med stk. 1, litra *a*, må ikke være højere end det samlede beløb, der opkræves af samme medlemsstat ved import fra tredjelande.

Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen fravige denne regel i særdeleshed for at undgå fordrejning af handelen og forvridding af konkurrencen.

Artikel 56. Såfremt verdensmarkedsprisen for et produkt er højere end den pris, der er lagt til grund for beregningen af importbelastningen under den fælles landbrugspolitik, med fradrag af det udligningsbeløb, hvormed importbelastningen formindskes ved anvendelse af artikel 55, eller såfremt restitutionen ved eksport til tredjelande er mindre end udligningsbeløbet, eller der ikke ydes nogen restitution, kan der træffes egnede foranstaltninger med henblik på at sikre, at den fælles markedsordning fungerer tilfredsstillende.

Artikel 57. Ved fastsættelsen af niveauet for de forskellige elementer i pris- og interventionsordningen, bortset fra de i artikel 51 og 70 omhandlede priser, tages der for de nye medlemsstater i det omfang, det er nødvendigt, for at fællesskabsbestemmelserne kan fungere tilfredsstillende, hensyn til den prisforskel, der er udtrykt i udligningsbeløbet.

Artikel 58. De udligningsbeløb, der ydes, finansieres af Fællesskabet gennem garantisektionen i Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget.

Artikel 59. For produkter, der ved import fra tredjelande i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning pålægges told, finder følgende bestemmelser anvendelse:

1. Importtolden afskaffes gradvist mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater og mellem de nye medlemsstater i fem trin. Den første nedsættelse, som nedbringer tolden til 80% af basistolden, og de fire andre nedsættelser, hver på 20%, foretages i henhold til følgende tidsplan:

- a) for produkter under den fælles markedsordning for oksekød: hvert år ved begyndelsen af produktionsåret, med første nedsættelse i 1973;
- b) for produkter under forordningerne nr. 23 om gradvis indførelse af en fælles markedsordning for frugt og grønsager, (EØF) nr. 234/68 om indførelse af en fælles markedsordning for levende planter og blomsterprodukter og (EØF) nr. 865/68 om indførelse af en fælles markedsordning for produkter forarbejdet på

basis af frugt og grønsager: 1. januar hvert år med første nedsættelse 1. januar 1974;

- c) for de øvrige landbrugsprodukter efter den tidsplan, der er fastsat i artikel 32, stk. 1, dog med første nedsættelse 1. juli 1973.

2. Med henblik på den gradvise indførelse af den fælles toldtarif formindsker hver af de nye medlemsstater forskellen mellem basistoldsatsen og satsen i den fælles toldtarif i trin på 20%. Disse tilnærmelser foretages på de datoer, der er fastsat i stk. 1 for de pågældende produkter med undtagelse af produkter hørende under stk. 1, litra c, for hvilke tilnærmelsen følger den tidsplan, der er fastsat i artikel 39, stk. 1.

For de toldpositioner, for hvilke basistoldsatserne ikke afviger mere end 15% fra satserne i den fælles toldtarif, anvendes dog sidstnævnte satser fra datoen for den første tilnærmelse for hver af de pågældende grupper af produkter.

3. For så vidt angår de i stk. 1, litra b, omhandlede produkter kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen for den anden, tredje og fjerde nedsættelse eller tilnærmelse for en eller flere af de nye medlemsstater bestemme, at tolden for et eller flere af disse produkter i et år kan afvige fra den told, der følger af anvendelsen af stk. 1 eller efter omstændighederne af stk. 2.

Denne afvigelse må ikke overstige 10% af størrelsen af den ændring, der skal foretages ved anvendelse af stk. 1 og 2.

I så tilfælde er de toldsatser, der skal anvendes for det følgende år, de satser, som en anvendelse af stk. 1, eller efter omstændighederne af stk. 2, ville have medført, dersom der ikke var blevet truffet bestemmelse om afvigelsen. For det nævnte år kan der dog træffes bestemmelse om en ny afvigelse i forhold til disse satser på de i de foregående afsnit fastsatte vilkår.

Den 1. januar 1978 afskaffes tolden på disse produkter, og de nye medlemsstater anvender fuldtud den fælles toldtarif.

4. For de produkter, der omfattes af fælles markedsordninger, kan de nye medlemsstater i henhold til den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 26 i forordning nr. 120/67/EØF om den fælles markedsordning for korn, eller efter omstændighederne i de tilsvarende artikler i de andre forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, bemyndiges til at afskaffe den told, der er omhandlet i stk. 1, eller foretage den i stk. 2 omhandlede tilnærmelse, i et hurtigere tempo end det, der er fastsat i de foregående stykker, eller til helt eller delvis at suspendere tolden på produkter, som importeres fra andre medlemsstater.

For de øvrige produkter kræves der ingen bemyndigelse for at træffe de i foregående afsnit omhandlede foranstaltninger.

De toldsatser, der følger af en hurtigere tilnærmelse, må ikke være lavere end dem, der anvendes over for import af samme produkter fra andre medlemsstater.

De nye medlemsstater underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de truffne foranstaltninger.

Artikel 60. 1. For produkter, der ved tiltrædelsen omfattes af fælles markedsordninger, anvendes i de nye medlemsstater fra 1. februar 1973, med forbehold af bestemmelserne i artiklerne 55 og 59, den ordning, der i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning anvendes for told, afgifter med tilsvarende virkning, kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning.

2. For produkter, der ikke ved tiltrædelsen omfattes af fælles markedsordninger, finder bestemmelserne i afsnit I vedrørende den gradvise afskaffelse af afgifter med tilsvarende virkning som told, kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning, ikke anvendelse på disse afgifter, restriktioner og foranstaltninger, når de på datoen for tiltrædelsen udgør en del af en national markedsordning.

Denne bestemmelse finder kun anvendelse i det omfang, det er nødvendigt for opretholdelsen af den nationale ordning og indtil iværksættelsen af fælles markedsordninger for disse produkter.

3. De nye medlemsstater anvender senest 1. februar 1973 nomenklaturen i fællestariffen på landbrugsprodukter omfattet af fælles markedsordninger.

Såfremt der ikke derved opstår vanskeligheder for anvendelsen af fællesskabsbestemmelserne og især for funktionen af de fælles markedsordninger og de overgangsordninger, der er fastlagt i dette afsnit, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, på forslag af Kommissionen tillade en ny medlemsstat i denne nomenklatur at optage de bestående nationale underpositioner, som måtte være nødvendige, for at den gradvise tilnærmelse til den fælles toldtarif eller afskaffelsen af told inden for Fællesskabet kan finde sted på de i denne Akt fastsatte vilkår.

Artikel 61. 1. Det element til beskyttelse af forarbejdningsindustrien, der indgår i beregningen af importbelastningen over for tredjelande for varer, der omfattes af de fælles markedsordninger for korn, ris og for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager, opkræves ved import i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning hidrørende fra de nye medlemsstater.

2. For import i de nye medlemsstater fastsættes størrelsen af dette element ved, at det element eller de elementer, der havde til formål at sikre beskyttelsen af forarbejdningsindustrien, udskilles af den beskyttelse, der anvendtes 1. januar 1972.

Dette element eller disse elementer opkræves ved import fra andre medlemsstater; de erstatter, for så vidt angår importbelastningen over for tredjelande, Fællesskabets beskyttelseselement.

3. Artikel 59 finder anvendelse på det i stk. 1 og 2 omhandlede element. For produkter inden for kornsektoren og rissektoren foretages de pågældende nedsættelser eller tilnærmelser dog ved begyndelsen af det produktionsår, der er fastsat for vedkommende basisprodukt.

Artikel 62. 1. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af bestemmelserne i dette afsnit.

2. Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen foretage de fornødne tilpasninger af de nærmere bestemmelser i dette afsnits kapitler 2, 3 og 4, som er nødvendiggjort af en ændring af fællesskabsbestemmelserne.

Artikel 63. 1. Dersom overgangsforanstaltninger er nødvendige for at lette overgangen fra den ordning, der består i de nye medlemsstater, til den ordning, der følger af anvendelsen af de fælles markedsordninger på de betingelser, der er fastsat i dette afsnit, i særdeleshed dersom iværksættelsen af den nye ordning på den fastsatte dato støder på væsentlige vanskeligheder for bestemte produkter, vedtages sådanne foranstaltninger i henhold til den fremgangsmåde, der er fastsat i forordning nr. 120/67/EØF, artikel 26, alt efter tilfældet i de tilsvarende artikler i de andre forordninger vedrørende fællesmarkedsordninger for landbrugsvarer. Disse foranstaltninger kan træffes for en periode, der udløber 31. januar 1974, idet deres anvendelse er begrænset til denne frist.

2. Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen udskyde den i stk. 1 nævnte dato til 31. januar 1975.

Artikel 64. Bestemmelserne i dette afsnit berører ikke den grad af fri samhandel med landbrugsprodukter, som følger af aftalen om oprettelse af et frihandelsområde mellem Irland og Det forenede Kongerige, underskrevet 14. december 1965, og de tilknyttede aftaler.

KAPITEL 2. BESTEMMELSER VEDRØRENDE VISSE FÆLLES MARKEDSORDNINGER

Afdeling 1. FRUGT OG GRØNSAGER

Artikel 65. 1. Der fastsættes et udligningsbeløb for frugt og grønsager, for hvilke:

- a) den pågældende nye medlemsstat i året 1971 anvendte kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning,
- b) der er fastsat en fælles basispris, og
- c) producentprisen i denne nye medlemsstat væsentligt overstiger den basispris, der anvendes i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning i tidsrummet forud for anvendelsen af fællesskabsordningen på de nye medlemsstater.

2. Den i stk. 1, litra *c*, nævnte producentpris beregnes ved anvendelse på den pågældende nye medlemsstats data af principperne i artikel 4, stk. 2 i forordning nr. 159/66/EØF om supplerende bestemmelser vedrørende den fælles markedsordning for frugt og grønsager.

3. Udligningsbeløbet anvendes kun i den tid, for hvilken basisprisen er gældende.

Artikel 66. 1. Indtil den første tilnærmelse er det udligningsbeløb, der anvendes i samhandelen mellem en ny medlemsstat, i hvilken de i artikel 65, stk. 1, nævnte betingelser er opfyldt, og Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning, en anden ny medlemsstat bortset fra dem, der nævnes i det følgende afsnit, eller tredjelande, lig med forskellen mellem de i artikel 65, stk., 1, litra *c*, omhandlede priser.

I samhandelen mellem to nye medlemsstater, i hvilke de i artikel 65, stk. 1, nævnte betingelser er opfyldt, er udligningsbeløbet lig med forskellen mellem deres produktionspriser. Det bortfalder, såfremt denne forskel er af ringe betydning.

De i de foregående afsnit omhandlede forskelle reguleres i fornødent omfang med toldincidensen.

2. For de følgende fastsættelser nedsættes udligningsbeløbet 1. januar hvert år med en femtedel af det oprindelige beløb, første gang 1. januar 1974.

Artikel 52, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. Udligningsbeløbet bortfalder 1. januar 1978.

Artikel 67. Ved fastsættelsen af indgangspriserne nedsættes de konstaterede priser i de nye medlemsstater med:

- a) det eventuelle udligningsbeløb;
- b) den told, der anvendes ved import i disse medlemsstater fra tredjelande i stedet for tolden i henhold til den fælles toldtarif.

Artikel 68. Bestemmelserne vedrørende de fælles kvalitetsnormer finder først anvendelse på markedsføringen af den indenlandske produktion i Det forenede Kongerige fra:

- a) 1. februar 1974 for artiskokker, asparges, rosenkål, bladselleri, cikoriesalat, hvidløg og løg;
- b) 1. februar 1975 for bønner, hovedkål, gulerødder, hovedsalat, kruset og bredbladet endivie, ærter i bælg, spinat og jordbær.

Afdeling 2. VIN

Artikel 69. Indtil 31. december 1975 kan Irland og Det forenede Kongerige opretholde anvendelsen af sammensatte betegnelser indeholdende ordet vin som benævnelse for visse drikkevarer, for hvilke anvendelsen af denne betegnelse ikke er forenelig med fællesskabsbestemmelserne. Denne undtagelse gælder dog ikke for produkter, der eksporteres til medlemsstaterne af Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning.

Afdeling 3. OLIEHOLDIGE FRØ

Artikel 70. 1. For olieholdige frø finder artikel 52 anvendelse på de afledede interventionspriser.

2. De interventionspriser, der gælder i de nye medlemsstater indtil den første tilnærmelse, fastsættes efter de regler, der er fastsat under den fælles markedsordning under hensyntagen til det normale forhold, der bør bestå mellem den indkomst, der skal opnås fra olieholdige frø, og den, som opnås ved frembringelse af afgrøder, der konkurrerer med disse frø i arealanvendelsen.

Artikel 71. Det støttebeløb, der ydes for olieholdige frø høstet i en ny medlemsstat, reguleres med det for denne stat gældende udligningsbeløb forhøjet med incidensen af den told, der anvendes af denne stat.

Artikel 72. I samhandelen anvendes udligningsbeløbet kun på restitutioner, der ydes ved eksport til tredjelande af olieholdige frø høstet i en ny medlemsstat.

Afdeling 4. KORN

Artikel 73. For korn finder artiklerne 51 og 52 anvendelse på de afledede interventionspriser.

Artikel 74. De udligningsbeløb, der anvendes i samhandelen mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater samt mellem sidstnævnte stater og tredjelande, fastsættes som følger:

1. For de kornsorter, for hvilke der ikke er fastsat nogen afledet interventionspris for de nye medlemsstater, afledes det udligningsbeløb, der gælder indtil den første tilnærmelse, af det udligningsbeløb, der gælder for en konkurrerende kornsort, for hvilken der er fastsat en afledet interventionspris, idet der tages hensyn til forholdet mellem tærskelpriserne for de pågældende kornsorter. Dersom forholdet mellem tærskelpriserne afviger væsentligt fra forholdet mellem de konstaterede priser på markedet i den pågældende nye medlemsstat, kan sidstnævnte forhold dog tages i betragtning.

Ved de følgende prisfastsættelser fastsættes beløbene ud fra de i første afsnit omhandlede beløb og i henhold til de i artikel 52 fastsatte regler for pristilnærmelsen.

2. For de i forordning nr. 120/67/EØF, artikel 1, litra *c* og *d*, anførte produkter afledes udligningsbeløbet af det udligningsbeløb, der gælder for de kornsorter, som de har tilknytning til, ved hjælp af de koefficienter eller de regler, der benyttes ved fastsættelsen af importafgiften eller af det variable element i importafgiften for disse produkter.

Afdeling 5. SVINEKØD

Artikel 75. 1. Det udligningsbeløb, der anvendes for slagtede svin, pr. kilogram, beregnes ud fra de udligningsbeløb, der anvendes på den mængde foderkorn, der medgår til produktionen i Fællesskabet af et kilogram svinekød.

2. Udligningsbeløbet for de i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 121/67/EØF om den fælles markedsordning for svinekød omhandlede varer, bortset fra slagtede svin, afledes af det i stk. 1 nævnte beløb, ved hjælp af de koefficienter, der anvendes ved beregningen af importafgiften.

Artikel 76. 1. Indtil 31. december 1975 kan produkter, der ikke svarer til bestemmelserne under punkt 23 i bilag I til direktiv nr. 64/433/EØF om veterinære problemer vedrørende samhandelen inden for Fællesskabet med fersk kod, opkøbes ved intervention i Danmark, Irland og Det forenede Kongerige.

2. Indtil 31. oktober 1974 er Det forenede Kongerige bemyndiget til ikke at anvende Fællesskabets handelsklasseskema for svinekroppe.

Afdeling 6. ÆG

Artikel 77. 1. Det udligningsbeløb, der anvendes for æg i skal pr. kilogram, beregnes ud fra udligningsbeløbene for den mængde foderkorn, der medgår til produktionen i Fællesskabet af et kilogram æg i skal.

2. De udligningsbeløb, der anvendes for et rugeæg, beregnes ud fra udligningsbeløbene for den mængde foderkorn, der medgår til produktionen i Fællesskabet af et rugeæg.

3. Udligningsbeløbet for de i artikel 1, stk. 1, litra *b*, i forordning nr. 122/67/EØF om den fælles markedsordning for æg anførte produkter afledes af udligningsbeløbet for æg i skal ved hjælp af de koefficienter, der anvendes ved beregningen af importafgiften.

Artikel 78. Irland og Det forenede Kongerige kan med hensyn til handelsnormer for æg opretholde en inddeling i henholdsvis fire og fem vægtklasser, forudsat at markedsføringen af æg, der svarer til Fællesskabets normer, ikke underkastes restriktioner som følge af forskellige klassificeringssystemer.

Afdeling 7. FJERKRÆKØD

Artikel 79. 1. Det udligningsbeløb, der anvendes for slagtet fjerkræ pr. kilogram, beregnes ud fra udligningsbeløbene for den mængde foderkorn, der medgår til produktionen i Fællesskabet af et kilogram slagtet fjerkræ af den pågældende art.

2. Det udligningsbeløb, der anvendes for en daggammel kylling, beregnes ud fra udligningsbeløbene for den mængde foderkorn, der medgår til produktionen i Fællesskabet af en daggammel kylling.

3. Udligningsbeløbet for de i artikel 1, stk. 2, litra *d*, i forordning nr. 123/67/EØF om den fælles markedsordning for fjerkrækød anførte produkter afledes af udligningsbeløbet for slagtet fjerkræ ved hjælp af de koefficienter, der anvendes ved beregningen af importafgiften.

Afdeling 8. RIS

Artikel 80. De udligningsbeløb, der anvendes i samhandelen mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater samt mellem sidstnævnte stater og tredjelande, fastsættes som følger:

1. For afskallet rundkornet ris, afskallet langkornet ris samt brudris beregnes det udligningsbeløb, der gælder indtil den første tilnærmelse, på grundlag af forskellen mellem tærskelprisen og de markedspriser, der er konstateret i en referenceperiode på markedet i den pågældende nye medlemsstat.

For de følgende fastsættelser fastsættes beløbene ud fra de beløb, der er nævnt i første afsnit og i henhold til de i artikel 52 fastsatte regler for pristilnærmelsen.

2. Udligningsbeløbet for uafskallet ris, halvpoleret ris, poleret ris og de i artikel 1, stk. 1, litra *c*, i forordning nr. 359/67/EØF om den fælles markedsordning for ris omhandlede varer afledes for hvert af disse produkter af det udligningsbeløb, der gælder for det i stk. 1 omhandlede produkt, som det har tilknytning til, ved hjælp af de koefficienter, der benyttes ved fastsættelsen af importafgifter eller det variable element i denne.

Afdeling 9. SUKKER

Artikel 81. I sukkersektoren finder artiklerne 51 og 52 anvendelse på interventionsprisen for hvidt sukker, på interventionsprisen for råsuksker og på minimumsprisen for sukkerroer.

Artikel 82. De udligningsbeløb, der anvendes i samhandelen mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater samt mellem sidstnævnte stater og tredjelande, afledes

- a) for de i artikel 1, stk. 1, litra *b*, i forordning nr. 1009/67/EØF om den fælles markedsordning for sukker anførte produkter, bortset fra friske sukkerroer, af det udligningsbeløb, der gælder for vedkommende basisprodukt, i henhold til de gældende regler for beregningen af importafgiften;
- b) for de i artikel 1, stk. 1, litra *d*, i forordning nr. 1009/67/EØF anførte produkter, af det udligningsbeløb, der gælder for vedkommende basisprodukt, i henhold til de gældende regler for beregningen af:

— importafgiften for så vidt angår det udligningsbeløb, der anvendes ved import,

— restitutionen for så vidt angår det udligningsbeløb, der anvendes ved eksport.

Artikel 83. Det i artikel 25, stk. 3, i forordning nr. 1009/67/EØF omhandlede beløb reguleres i de nye medlemsstater med det udligningsbeløb, der beregnes i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2.

Afdeling 10. LEVENDE PLANTER OG BLOMSTERPRODUKTER

Artikel 84. Bestemmelserne vedrørende de fælles kvalitetsnormer finder først anvendelse på markedsføringen af den indenlandske produktion i Det forenede Kongerige fra 1. februar 1974, og for afskårne blomster først fra 1. februar 1975.

Afdeling 11. MÆLK OG MEJERIPRODUKTER

Artikel 85. Bestemmelserne i artiklerne 51 og 52 finder anvendelse på interventionspriserne for smør og skummetmælkspulver.

Artikel 86. I samhandelen mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater samt mellem sidstnævnte stater og tredjelande fastsættes udligningsbeløbene som følger:

1. For ledeprodukterne, bortset fra dem, der er nævnt i artikel 85, fastsættes det udligningsbeløb, der gælder indtil den første tilnærmelse, på grundlag af forskellen mellem det repræsentative markedsprinsniveau i den pågældende nye medlemsstat og det repræsentative markedsprinsniveau i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning i en repræsentativ periode, der ligger forud for anvendelsen af fællesskabsbestemmelserne i den pågældende nye medlemsstat.

Ved fastsættelsen af de udligningsbeløb, der skal gælde fra den første tilnærmelse, tages der hensyn til det beløb, der er fastsat i overensstemmelse med bestemmelserne i 1. afsnit eller i stk. 3, samt til de regler for tilnærmelse af priserne, der er fastlagt i artikel 52.

2. For andre produkter end ledeprodukterne afledes udligningsbeløbene af det udligningsbeløb, der gælder for ledeproduktet i den gruppe, som det pågældende produkt hører til, i henhold til de gældende regler for beregning af importafgiften.

3. Såfremt stk. 1, 1. afsnit, og stk. 2 ikke kan anvendes, eller dersom anvendelsen heraf fører til udligningsbeløb, der har unormale prisrelationer til følge, beregnes udligningsbeløbet på grundlag af de udligningsbeløb, der gælder for smør og skummetmælkspulver.

Artikel 87. 1. Såfremt der før tiltrædelsen i en ny medlemsstat gjaldt en ordning, hvorefter det økonomiske udbytte af mælk var forskelligt alt efter dens anvendelse, og såfremt anvendelsen af artikel 86 medfører vanskeligheder på markedet, fastsættes det udligningsbeløb, der gælder indtil den første tilnærmelse for et eller flere produkter under position 04.01 i den fælles toldtarif på grundlag af forskellen mellem markedspriserne.

Ved de følgende fastsættelser nedsættes udligningsbeløbet hvert år ved produktionsårets begyndelse med en sjettedel af det oprindelige beløb og afskaffes 1. januar 1978.

2. Der vedtages egnede foranstaltninger for at undgå forvriddning af konkurrencen, der måtte følge af anvendelsen af stk. 1, dels for de pågældende produkter, dels for andre mejeriprodukter, og for at tage hensyn til eventuelle ændringer af den fælles pris.

Artikel 88. 1. Irland kan yde støtte til forbruget af smør i det omfang, det er nødvendigt for i overgangsperioden at muliggøre en gradvis tilpasning af den pris, forbrugeren betaler, til det prisniveau, der gælder i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning.

Såfremt Irland gør brug af den i 1. afsnit omhandlede tilladelse, ydes støtte med samme beløb til forbruget af smør importeret fra de andre medlemsstater.

2. Denne støtte ophæves i seks trin, der svarer til trinene for tilnærmelse af smørprisen.

Artikel 89. 1. Indtil 31. december 1975 kan der i Det forenede Kongerige og indtil 31. december 1977 i Irland leveres sødmælk med et fedtindhold på under 3,5% til forbrugerne.

Mælk, der sælges som sødmælk i medfør af det foregående afsnit, må dog ikke være skummet på nogen måde. Iøvrigt finder bestemmelserne vedrørende sødmælk anvendelse på denne form for mælk.

2. Indtil 31. december 1977 kan Danmark opretholde enekoncessioner på mælkeforsyningen, der på tiltrædelsestidspunktet gælder i visse områder. De koncessioner, der udløber inden 1. januar 1978, kan ikke forlænges.

Afdeling 12. OKSEKØD

Artikel 90. Bestemmelserne i artiklerne 51 og 52 finder anvendelse på orienteringsprisen for voksent kvæg og for kalve.

Artikel 91. 1. Det i overensstemmelse med artikel 55 beregnede udligningsbeløb for kalve og voksent kvæg reguleres i fornødent omfang med toldincidensen.

Såfremt incidensen af den told, der gælder i samhandelen mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater og mellem de nye medlemsstater indbyrdes, overstiger det udligningsbeløb, der beregnes i overensstemmelse med artikel 55, nedsættes tolden til et sådant niveau, at dens incidens svarer til dette udligningsbeløb.

2. Såfremt artikel 10, stk. 1, 3. afsnit, eller artikel 11, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 805/68 om den fælles markedsordning for oksekød anvendes, træffes egnede foranstaltninger med henblik på at opretholde fællesskabspræferencen og undgå fordrejning af handelen.

3. Udligningsbeløbet for de produkter, der er anført i bilaget til forordning (EØF) nr. 805/78, fastsættes under hensyn til de bestemmelser, der er nævnt i de foregående stykker, og ved hjælp af de regler, som gælder for fastsættelse af de importafgifter, der anvendes på disse produkter.

Artikel 92. For de produkter, der er anført i artikel 1, litra *b* og *c*, i forordning (EØF) nr. 805/68, reguleres restitutionen ved eksport fra de nye medlemsstater til tredjelande med incidensen af forskellen mellem den told, der anvendes på de produkter, der er opført i bilaget til nævnte forordning, ved import

fra tredjelande i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning på den ene side og i de nye medlemsstater på den anden side.

Artikel 93. Så længe Det forenede Kongerige i kraft af artikel 54 opretholder støtte til produktionen af slagtekvæg, kan Irland, for at undgå forvridning af det irske kvægmarked, opretholde de foranstaltninger vedrørende eksport af oksekød, som blev anvendt inden tiltrædelsen, i forbindelse med den støtteordning, der gælder i Det forenede Kongerige.

Afdeling 13. PRODUKTER FORARBEJDET PÅ BASIS AF FRUGT OG GRØNSAGER

Artikel 94. Udligningsbeløbene fastsættes på grundlag af de udligningsbeløb, som er fastsat henholdsvis for sukker, glukose eller glukosesirup, og i henhold til de regler, der anvendes ved beregningen af:

- importafgiften for så vidt angår det udligningsbeløb, der anvendes ved import,
- restitutionen for så vidt angår det udligningsbeløb, der anvendes ved eksport.

Afdeling 14. HØR

Artikel 95. 1. Støttebeløbet for hør for de nye medlemsstater fastsættes på grundlag af forskellen mellem den indkomst, hørproducenterne skal opnå, og den indtægt, der følger af den forventede markedspris for dette produkt.

2. Den indkomst, der skal opnås af hørproducenterne, fastsættes under hensyn til prisen på produkter, der konkurrerer med hør i arealanvendelsen i den pågældende nye medlemsstat, og til det forhold, der i Fællesskabet i dens oprindelige udstrækning består mellem den indkomst, der opnås ved hørproduktion, og den, der opnås ved produktionen af konkurrerende produkter.

Afdeling 15. FRØ

Artikel 96. Ved ydelse af støtte til frøavl kan støttebeløbet for de nye medlemsstater fastsættes på et andet niveau end det, der er fastsat for Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning, såfremt den indkomst, som frøavlerne i en ny medlemsstat tidligere har opnået, var væsentlig forskellig fra den, der blev opnået af frøavlerne i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning.

I dette tilfælde skal støttebeløbet for den nye medlemsstat tage hensyn til den indkomst, som frøavlerne tidligere har opnået, og til nødvendigheden af at undgå enhver forvridning i produktionsstrukturen, samt gradvis at tilnærme dette beløb til Fællesskabets beløb.

Afdeling 16. LANDBRUGSPRODUKTER DER UDFØRES I FORM AF VARER SOM IKKE HENHØRER UNDER BILAG II TIL EØF-TRAKTATEN

Artikel 97. Udligningsbeløbene fastsættes på grundlag af de udligningsbeløb, der er fastsat for basisprodukterne, og i henhold til de regler for beregningen af restitutioner, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 204/69, som fastlægger de almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner og kriterier for fastsættelse af størrelsen heraf for visse landbrugsprodukter, der eksporteres i form af varer, der ikke henhører under bilag II til Traktaten.

KAPITEL 3. BESTEMMELSER VEDRØRENDE FISKERIET

Afdeling 1. DEN FÆLLES MARKEDSORDNING

Artikel 98. For så vidt angår fiskeriprodukter finder bestemmelserne i artiklerne 51 og 52 anvendelse på orienteringsprisen. Pristilnærmelsen sker i begyndelsen af produktionsåret for fiskeri og første gang 1. februar 1973.

Artikel 99. Udligningsbeløbene reguleres i fornødent omfang med toldindcensen.

Afdeling 2. FISKERIORDNINGEN

Artikel 100. 1. Fællesskabets medlemsstater kan uanset artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2141/70 vedrørende fastlæggelse af en fælles politik for strukturen i fiskerisektoren, indtil 31. december 1982 begrænse udøvelsen af fiskeri i de farvande, der hører under deres højhedsområde eller deres jurisdiktion, og som ligger inden for en grænse på seks sømil beregnet fra en kystmedlemsstats basislinier, til at finde sted fra fartøjer, der traditionelt fisker i disse farvande og ud fra havne i det geografiske kystområde; fartøjer fra andre områder i Danmark kan dog fortsat udøve fiskeri i de grønlandske farvande senest indtil 31. december 1977.

I det omfang medlemsstaterne benytter sig af denne afvigelse, kan de ikke vedtage bestemmelser om vilkår, der for fiskeri i disse farvande er mindre restriktive end de vilkår, der faktisk gælder ved tiltrædelsen.

2. Bestemmelserne i foregående stykke og i artikel 101 berører ikke de særlige fiskerirettigheder, som hver af de oprindelige medlemsstater og de nye medlemsstater kunne påberåbe sig den 31. januar 1971 over for en eller flere af de øvrige medlemsstater; medlemsstaterne kan gøre disse rettigheder gældende, så længe en undtagelsesordning forbliver i kraft i de pågældende områder. For så vidt angår de grønlandske farvande udløber de særlige rettigheder dog på de datoer, der er fastsat herfor.

3. Såfremt en medlemsstat udvider sine fiskerigrænser til tolv sømil i visse områder, skal den nuværende udøvelse af fiskeri inden for tolv sømil opretholdes, således at der ikke sker tilbageskridt i forhold til den bestående situation 31. januar 1971.

4. Med henblik på i den periode, der er omhandlet i stk. 1, inden for Fællesskabet at skabe en tilfredsstillende global ligevægt hvad angår udøvelsen af fiskeriet, kan medlemsstaterne undlade fuldtud at udnytte de muligheder, der i henhold til bestemmelserne i stk. 1, 1. afsnit, er åbnet i visse havområder, der henhører under deres højhedsområde eller deres jurisdiktion.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, de vedtager i denne henseende; på grundlag af Kommissionens rapport undersøger Rådet situationen og retter i lyset heraf i påkommende tilfælde henstillinger til medlemsstaterne.

Artikel 101. Grænsen på seks sømil, der er omhandlet i artikel 100, udvides til tolv sømil for følgende områder:

1. Danmark
 - Færøerne,
 - Grønland,

- Vestkysten, fra Thyborøn til Blaavandshuk;
- 2. Frankrig
 - Kysterne i departementerne la Manche, Ille-et-Vilaine, Côtes-du-Nord, Finistère og Morbihan;
- 3. Irland
 - Nord- og vestkysten, fra Lough Foyle til Cork Harbour i syd-vest,
 - Østkysten, fra Carlingford Lough til Carnsore Point, for fiskeri af krebsdyr og skaldyr („shellfish“);
- 4. Norge
 - Kysten mellem Egersund og grænsen mellem Norge og De socialistiske sovjetrepublikkers Union;
- 5. Det forenede Kongerige
 - Shetlandsøerne og Orkneyøerne,
 - Nord- og Østskotland, fra Cape Wrath til Berwick,
 - Nordøstengland, fra floden Coquet til Flamborough Head,
 - Den syd-vestlige del fra Lyme Regis til Hartland Point (herunder tolv sømil omkring Lundy-øen),
 - Grevskabet Down.

Artikel 102. Senest fra det sjette år efter tiltrædelsen vedtager Rådet, på forslag af Kommissionen, vilkårene for udøvelse af fiskeri med henblik på at sikre beskyttelse af fiskebankerne og bevaring af havets biologiske ressourcer.

Artikel 103. Inden 31. december 1982 forelægger Kommissionen Rådet en rapport om den økonomiske og sociale udvikling i medlemsstaternes kystområder og om fiskebestanden. På grundlag af denne rapport og målsætningerne for den fælles fiskeripolitik undersøger Rådet på Kommissionens forslag de bestemmelser, der vil kunne efterfølge de undtagelser, der er i kraft indtil 31. december 1982.

KAPITEL 4. ANDRE BESTEMMELSER

Afdeling 1. VETERINÆRE FORANSTALTNINGER

Artikel 104. Direktiv nr. 64/432/EØF om veterinæropolitimæssige problemer vedrørende samhandelen inden for Fællesskabet med levende kvæg og svin anvendes under hensyntagen til følgende bestemmelser:

1. Indtil 31. december 1977 kan de nye medlemsstater under iagttagelse af EØF-traktatens almindelige bestemmelser opretholde deres nationale bestemmelser, som gælder for import af kvæg og svin til anvendelse som avlsdyr, brugsdyr og slagtedy, for Danmarks vedkommende dog med undtagelse af slagtekvæg.

Under disse bestemmelser skal der søges gennemført ordninger med henblik på at sikre en gradvis udvikling af samhandelen; til dette formål skal disse bestemmelser gøres til genstand for en undersøgelse i den stående veterinærkomité.

2. Indtil 31. december 1977 indrømmer modtagerstaterne de medlemsstater, som afsender kvæg, den i direktivets artikel 7, stk. 1, A, litra a, omhandlede undtagelsesordning.

3. Indtil 31. december 1977 kan de nye medlemsstater opretholde de på deres område anvendte metoder til at erklære en kvægbesætning officielt fri for tuberkulose eller brucellose, som defineret i direktivets artikel 2, under forbehold af bestemmelserne i direktivet vedrørende tilstedeværelse af dyr, der er vaccineret mod brucellose. Bestemmelserne om de prøver, der er foreskrevet for de dyr, som er genstand for samhandel inden for Fællesskabet, finder fortsat anvendelse under forbehold af bestemmelserne i stk. 4 og 6.

4. Indtil 31. december 1977 kan kvæg eksporteres fra Irland til Det forenede Kongerige:

- a) uanset bestemmelserne i direktivet om brucellose; bestemmelserne vedrørende den prøve, der er foreskrevet for de dyr, som er genstand for samhandel inden for Fællesskabet, finder dog fortsat anvendelse på eksport af ikke-kastreret kvæg;
- b) uanset bestemmelserne i direktivet om tuberkulose, på betingelse af at der ved eksport udstedes en erklæring, hvorved det attesteres, at det eksporterede dyr kommer fra en bestand, der er erklæret officielt fri for tuberkulose i henhold til de i Irland gældende metoder;
- c) uanset bestemmelserne i direktivet vedrørende forpligtelsen til at holde avlsdyr og brugsdyr på den ene side adskilt fra slagtedyr på den anden side.

5. Uanset bestemmelserne i direktivets bilag B kan Danmark indtil 31. december 1975 benytte alttuberkulin.

6. Indtil iværksættelsen af fællesskabsbestemmelserne om markedsføringen inden for medlemsstaterne på de områder, direktivet omfatter, kan Irland og Det forenede Kongerige opretholde deres nationale bestemmelser for samhandelen mellem Irland og Nordirland.

De pågældende medlemsstater træffer egnede foranstaltninger for at begrænse denne undtagelse til udelukkende at gælde den ovenfor nævnte samhandel.

Artikel 105. Direktiv nr. 64/433/EØF om veterinære problemer vedrørende samhandelen inden for Fællesskabet med fersk kød anvendes under hensyntagen til følgende bestemmelser: Indtil 31. december 1977 kan Irland, Norge og Det forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland ved import af fersk kød opretholde deres nationale bestemmelser om beskyttelse mod mund- og klovesyge under iagttagelse af EØF-traktatens almindelige bestemmelser.

Artikel 106. Inden udløbet af de i artiklerne 104 og 105 nævnte frister skal der i lys af udviklingen på det veterinære område foretages en undersøgelse af situationen i Fællesskabet som helhed og i dets forskellige dele.

Senest 1. juli 1976 forelægger Kommissionen en beretning for Rådet og, for så vidt der er behov herfor, egnede forslag, der tager hensyn til denne udvikling.

Afdeling 2. FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 107. De retsakter, som står opført på listen i bilag V til denne Akt, anvendes i forhold til de nye medlemsstater på de i dette bilag fastsatte betingelser.

AFSNIT III. FORBINDELSERNE UDADTIL

KAPITEL I. FÆLLESSKABERNES AFTALER MED VISSE TREDJELANDE

Artikel 108. 1. Fra tiltrædelsen anvender de nye medlemsstater bestemmelserne i de aftaler, som er nævnt i stk. 3, idet der dog tages hensyn til de overgangsforanstaltninger og tilpasninger, som måtte vise sig nødvendige, og som vil blive gjort til genstand for protokoller, der oprettes med de medunderskrivende tredjelande og knyttes til disse aftaler.

2. Disse overgangsforanstaltninger, som vil tage hensyn til de tilsvarende foranstaltninger truffet inden for Fællesskabet, og som ikke vil kunne være af længere varighed end disse, går ud på at sikre Fællesskabets gradvise anvendelse af en enhedsordning, hvad angår dets forbindelser med tredjelande, med hvem der er indgået aftale, samt at sikre ens pligter og rettigheder for medlemsstaterne.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 anvendes på de aftaler, der er indgået med Grækenland, Tyrkiet, Tunesien, Marokko, Israel, Spanien og Malta.

Disse bestemmelser anvendes ligeledes på aftaler, som Fællesskabet inden denne Akts ikrafttræden måtte have indgået med andre tredjelande inden for Middelhavsområdet.

KAPITEL 2. FORBINDELSERNE MED DE ASSOCIEREDE AFRIKANSKE STATER OG MADAGASCAR OG MED VISSE UDVIKLINGSLANDE INDEN FOR COMMONWEALTH

Artikel 109. 1. De ordninger, der følger af associeringskonventionen af 29. juli 1969 mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og de hermed associerede afrikanske stater og Madagascar samt associeringsaftalen af 24. september 1969 mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Den forenede republik Tanzania, republikken Uganda og republikken Kenya, finder ikke anvendelse i forholdet mellem de nye medlemsstater og de stater, der er associeret med Fællesskabet i kraft af ovennævnte aftaler.

De nye medlemsstater skal ikke tiltræde aftalen af 29. juli 1969 vedrørende produkter, som hører under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab.

2. Med forbehold af bestemmelserne i artiklerne 110 og 111 skal produkter med oprindelse i de i stk. 1 nævnte associerede stater ved import i de nye medlemsstater undergives den ordning, der blev anvendt på dem før tiltrædelsen.

3. Med forbehold af bestemmelserne i artiklerne 110 og 111 skal produkter med oprindelse i de i denne Akts bilag V nævnte selvstændige Commonwealth-lande ved import i Fællesskabet undergives den ordning, der blev anvendt på dem for tiltrædelsen.

Artikel 110. Har de produkter, der er opregnet i listen i bilag II til EØF-traktaten og er genstand for en fælles markedsordning, samt de produkter, der ved import i Fællesskabet er undergivet særlige bestemmelser som følge af gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, oprindelse i de ovenfor i artikel 109 stk. 1, nævnte associerede stater eller i de i artikel 109, stk. 3, nævnte selvstændige Commonwealth-lande, anvender de nye medlemsstater ved import fællesskabsbestemmelserne på de i denne Akt nævnte vilkår med forbehold af følgende bestemmelser:

a) dersom fællesskabsbestemmelserne foreskriver opkrævning af told på import fra tredjelande, anvender de nye medlemsstater med forbehold af bestemmelserne i artikel 111 nedenfor den toldordning, som de anvendte før tiltrædelsen;

b) for så vidt angår beskyttelselementer bortset fra told træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse, hvor det er nødvendigt, om tilpasning af fællesskabsbestemmelserne for at sikre, at importen af disse produkter kan finde sted på tilsvarende vilkår som før tiltrædelsen.

Artikel 111. Dersom tilnærmelsen til den fælles toldtarif i en ny medlemsstat fører til en nedsættelse af tolden, anvendes den nye således nedsatte told på den i artiklerne 109 og 110 omhandlede import.

Artikel 112. 1. Produkter, der indføres i Det forenede Kongerige i tidsrummet indtil de i medfør af artikel 115 fastsatte datoer, og som har oprindelse i de i artikel 109, stk. 3, nævnte selvstændige Commonwealth-lande, kan ikke der betragtes som frit omsættelige efter definitionen i EØF-traktatens artikel 10, dersom de reeksporteres til en anden ny medlemsstat eller til Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning.

2. Produkter med oprindelse i de i artikel 109, stk. 1, nævnte associerede stater, der inden for samme tidsrum importeres i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning, kan ikke der betragtes som frit omsættelige efter definitionen i EØF-traktatens artikel 10, dersom de reeksporteres til de nye medlemsstater.

3. Hvor der ikke er risiko for fordrejning af handelen, kan Kommissionen fastsætte fravigelser fra bestemmelserne i stk. 1 og 2.

Artikel 113. 1. Ved tiltrædelsen underretter de nye medlemsstater de oprindelige medlemsstater og Kommissionen om bestemmelserne vedrørende den ordning, der anvendes på import af produkter med oprindelse i eller hidrørende fra de i artikel 109, stk. 3, nævnte selvstændige Commonwealth-lande og fra de i artikel 109, stk. 1, nævnte associerede stater.

2. Ved tiltrædelsen underretter Kommissionen de nye medlemsstater om interne eller aftalemæssige bestemmelser vedrørende den ordning, der anvendes på import i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning af produkter med oprindelse i eller hidrørende fra de i artikel 109, stk. 3, nævnte selvstændige Commonwealth-lande og fra de i artikel 109, stk. 1, nævnte associerede stater.

Artikel 114. Ved vedtagelsen af afgørelser, der skal træffes af Rådet, og af udtalelser, der skal fremsættes af komiteen for Den europæiske Udviklingsfond, inden for rammerne af den interne aftale af 29. juli 1969 om de forholdsregler, der skal træffes, og de fremgangsmåder, der skal følges, med henblik på gennemførelsen af associeringskonventionen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og de hermed associerede afrikanske stater og Madagascar samt inden for rammerne af den interne aftale af 29. juli 1969 om finansieringen og administrationen af Fællesskabets bistand og af den interne aftale af 24. september 1969 om de forholdsregler, der skal træffes, og de fremgangsmåder, der skal følges, med henblik på gennemførelsen af associeringsaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Den forenede republik Tanzania, republikken Uganda og republikken Kenya, medregnes kun de oprindelige medlemsstaters stemmer, efter sagernes art enten i overensstemmelse med den stemmevægt, der før tiltrædelsen gjaldt for beregningen af kvalificeret flertal, eller i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 13, stk. 3, i ovennævnte interne aftale om finansieringen og administrationen af Fællesskabets bistand.

Artikel 115. 1. Artiklerne 109-114 gælder indtil 31. januar 1975.

2. Import med oprindelse i de af de i artikel 109, stk. 3, anførte selvstændige Commonwealth-lande, der inden denne dato har ordnet deres forbindelser med

Fællesskabet på andet grundlag end ved associering, skal dog fra ikrafttrædelsen af deres aftale med Fællesskabet og for de områder, der ikke er dækket af denne aftale, i de nye medlemsstater være undergivet den tredjelandssordning, som under hensyn til overgangsbestemmelserne i denne Akt skal anvendes på dem.

3. Rådet kan efter høring af Kommissionen enstemmigt beslutte at udsætte den i stk. 1 nævnte dato i tilfælde af iværksættelse af de overgangsbestemmelser, som er forudset i artikel 62, stk. 2, i associeringsaftalen af 29. juli 1969 mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og de hermed associerede afrikanske stater og Madagascar, eller i artikel 36, stk. 2, i associeringsaftalen af 24. september 1969 mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Den forenede republik Tanzania, republikken Uganda og republikken Kenya, og så længe disse overgangsbestemmelser gælder.

KAPITEL 3. FORHOLDET TIL PAPUA-NY GUINEA

Artikel 116. 1. Artikel 109, stk. 3, og artiklerne 110-113 anvendes indtil 31. december 1977 på produkter med oprindelse i eller hidrørende fra Papua-Ny Guinea, som indføres i Det forenede Kongerige.

2. Denne ordning kan revideres navnlig i tilfælde af dette områdes overgang til selvstændighed før 1. januar 1978. I påkommende tilfælde vedtager Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de bestemmelser, som måtte vise sig nødvendige.

AFSNIT IV. ASSOCIERING AF DE OVERSØISKE LANDE OG TERRITORIER

Artikel 117. 1. Associeringen af de i artikel 24, stk. 2, nævnte ikke-europæiske territorier, der opretholder særlige forbindelser med Norge eller Det forenede Kongerige, samt af det fransk-britiske kondominium Ny-Hebriderne, får virkning tidligst 1. februar 1975 ved en rådsafgørelse i henhold til EØF-traktatens artikel 136.

2. De nye medlemsstater skal ikke tiltræde aftalen af 14. december 1970 om samhandelen med de oversøiske lande og territorier med produkter, der hører under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab.

Artikel 118. Bestemmelserne i tredje del af protokol nr. 22 om forbindelserne mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og de associerede afrikanske stater og Madagascar samt de selvstændige udviklingslande inden for Commonwealth, der er beliggende i Afrika, Det indiske Ocean, Stillehavet og på Antillerne, anvendes såvel på de oversøiske lande og territorier, der er omhandlet i artikel 117, som på de ikke-europæiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med de oprindelige medlemsstater.

Artikel 119. 1. Den ordning, der følger af rådsbeslutningen af 29. september 1970 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det europæiske økonomiske Fællesskab, finder ikke anvendelse i forholdet mellem disse lande og territorier og de nye medlemsstater.

2. Produkter med oprindelse i de med Fællesskabet associerede lande og territorier undergives ved import i de nye medlemsstater den ordning, der anvendes på dem før tiltrædelsen.

Produkter med oprindelse i de i artikel 24, stk. 2, nævnte ikke-europæiske territorier, der opretholder særlige forbindelser med Norge eller Det forenede

Kongerige, samt i det fransk-britiske kondominium Nye-Hebriderne, undergives ved import i Fællesskabet den ordning, der anvendtes på dem for tiltrædelsen.

Herudover gælder artiklerne 110-114.

3. Denne artikel gælder indtil 31. januar 1975. Kommer artikel 115, stk. 3, til anvendelse, kan denne dato udsættes efter den fremgangsmåde og på de vilkår, som er fastlagt i nævnte artikel.

AFSNIT V. KAPITALBEVÆGELSER

Artikel 120. 1. De nye medlemsstater kan på de vilkår og med de frister, der er angivet i artiklerne 121-126, udsætte den liberalisering af kapitalbevægelser, der er fastsat i Rådets første direktiv af 11. maj 1960 om gennemførelse af EØF-traktatens artikel 67 og i Rådets andet direktiv af 18. december 1962 om tilføjelser til og ændringer i det første direktiv om gennemførelse af EØF-traktatens artikel 67.

2. Der skal til sin tid finde behørigt samråd sted mellem de nye medlemsstater og Kommissionen om fremgangsmåden ved gennemførelsen af de foranstaltninger til liberalisering eller lempelse, hvis iværksættelse kan udsættes i kraft af nedenstående bestemmelser.

Artikel 121. 1. Danmark kan:

- a) i indtil to år efter tiltrædelsen udsætte liberaliseringen af køb foretaget af personer, der ikke er bosat eller har hjemsted i Danmark, af obligationer udstedt i danske kroner og handlet på børsen i Danmark, herunder fysiske overførsler af sådanne værdipapirer;
- b) i indtil fem år efter tiltrædelsen udsætte liberaliseringen af køb foretaget af personer, der er bosat eller har hjemsted i Danmark, af udenlandske børshandlede værdipapirer, samt tilbagekøb fra udlandet af danske børshandlede værdipapirer, helt eller delvis udstedt i fremmed mønt, herunder fysiske overførsler af sådanne værdipapirer.

2. Danmark vil fra tiltrædelsen foretage en gradvis liberalisering af de i stk. 1, litra a, nævnte transaktioner.

Artikel 122. 1. Irland kan:

- a) i indtil to år efter tiltrædelsen udsætte liberaliseringen af direkte investeringer foretaget i medlemsstaterne af personer, der er bosat eller har hjemsted i Irland, og liberaliseringen af afviklingen af direkte investeringer foretaget i medlemsstaterne af personer, der er bosat eller har hjemsted i Irland;
- b) i indtil tredive måneder efter tiltrædelsen udsætte liberaliseringen af følgende kapital-bevægelser af personlig karakter:
 - overførsler af kapital tilhørende personer bosat i Irland, som emigrerer, bortset fra overførsler, som har forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, idet disse liberaliseres straks ved tiltrædelsen;
 - gaver og dotationer, medgift, arveafgift samt investeringer i fast ejendom, bortset fra sådanne, som har forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, idet disse liberaliseres straks ved tiltrædelsen;
- c) i indtil fem år efter tiltrædelsen udsætte liberaliseringen af de transaktioner, der er opregnet i liste B i bilaget til de i artikel 120 nævnte direktiver, og som foretages af personer, der er bosat eller har hjemsted i Irland.

2. Irland erkender, at det er ønskeligt straks fra tiltrædelsen at foretage en betydelig lempelse af reglerne om de i stk. 1, litra *a*, nævnte transaktioner, og vil bestræbe sig på at træffe egnede forholdsregler med henblik herpå.

Artikel 123. 1. Norge kan:

- a) i indtil to år efter tiltrædelsen udsætte liberaliseringen af kapitalimport foretaget med henblik på direkte investeringer i form af langfristede lån i allerede etablerede virksomheder i Norge;
- b) i indtil to år efter tiltrædelsen udsætte liberaliseringen af handelskreditter på op til fem år, såfremt den udenlandske långiver er et pengeinstitut;
- c) i indtil to år efter tiltrædelsen udsætte liberaliseringen af køb foretaget af personer, der ikke er bosat eller har hjemsted i Norge, af aktier udstedt i norske kroner og handlet på børsen i Norge, herunder fysiske overførsler af sådanne værdipapirer;
- d) i indtil fem år efter tiltrædelsen udsætte liberaliseringen af transaktioner foretaget af personer, der er bosat eller har hjemsted i Norge, med udenlandske børshandlede værdipapirer, herunder fysiske overførsler af sådanne værdipapirer.

2. Norge vil fra tiltrædelsen i forbindelse med udstedelsen af tilladelser til de i stk. 1, litra *a*, nævnte transaktioner undgå forskelsbehandling af norske virksomheder, uanset om de kontrolleres af virksomheder i andre medlemsstater eller ikke.

3. Norge vil for så vidt angår de i stk. 1, litra *b*, nævnte transaktioner bestræbe sig på frem for valutarestriktioner at benytte økonomisk-politiske midler, der er forenelige med fællesskabsbestemmelserne.

4. Norge erkender, at det er ønskeligt straks fra tiltrædelsen at foretage en gradvis liberalisering af de i stk. 1, litra *c*, nævnte transaktioner og vil bestræbe sig på at træffe egnede forholdsregler med henblik herpå.

Artikel 124. 1. Det forenede Kongerige kan:

- a) i indtil to år efter tiltrædelsen udsætte liberaliseringen af direkte investeringer foretaget i medlemsstaterne af personer, der er bosat eller har hjemsted i Det forenede Kongerige, og liberaliseringen af afviklingen af direkte investeringer foretaget i medlemsstaterne af personer, der er bosat eller har hjemsted i Det forenede Kongerige;
- b) i indtil tredive måneder efter tiltrædelsen udsætte liberaliseringen af følgende kapitalbevægelser af personlig karakter:
 - overførsler af kapital tilhørende personer bosat i Det forenede Kongerige, som emigrerer, bortset fra overførsler, som har forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, idet disse liberaliseres straks ved tiltrædelsen;
 - gaver og dotationer, medgift, arveafgift samt investeringer i fast ejendom bortset fra sådanne, som har forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, idet disse liberaliseres straks ved tiltrædelsen;
- c) i indtil fem år efter tiltrædelsen udsætte liberaliseringen af transaktioner, der er opregnet i liste B i bilaget til de i artikel 120 nævnte direktiver, og som foretages af personer, der er bosat eller har hjemsted i Det forenede Kongerige.

2. Det forenede Kongerige vil fra tiltrædelsen foretage en betydelig lempelse af reglerne om de i stk. 1, litra *a*, nævnte transaktioner.

Artikel 125. De nye medlemsstater vil, dersom omstændighe derne tillader det, foretage den i artiklerne 121-124 omhandlede liberalisering af kapitalbevægelser inden udløbet af de frister, som er fastsat i disse artikler.

Artikel 126. Med henblik på gennemførelsen af bestemmelserne i dette afsnit kan Kommissionen foretage høring af Det monetære Udvalg og forelægge formålstjenlige forslag for Rådet.

AFSNIT VI. FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 127. Afgørelsen af 21 april 1970 om afløsningen af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter, herefter benævnt „afgørelsen af 21. april 1970“, finder anvendelse under hensyntagen til følgende bestemmelser.

Artikel 128. De i afgørelsen af 21 april 1970, artikel 2, omhandlede indtægter omfatter ligeledes:

- a) de indtægter, som benævnes landbrugsimportafgifter, indtægter hidrørende fra dels ethvert udligningsbeløb, der opkræves ved indførsel som nævnt i artiklerne 47 og 55, dels de faste elementer, der anvendes i samhandelen mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater, samt mellem de nye medlemsstater som nævnt i artikel 61.
- b) indtægter, som benævnes told, den told, der opkræves af de nye medlemsstater på samhandelen med ikke-medlemsstater, samt den told, der opkræves på samhandelen mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater samt mellem de nye medlemsstater indbyrdes.

Artikel 129. 1. De i artikel 3, stk. 2, i afgørelsen af 21. april 1970 nævnte finansielle bidrag fra medlemsstaterne fordeles på følgende måde:

— mellem de nye medlemsstater:

- Danmark, 2,42%,
- Irland, 0,60%,
- Norge, 1,66%,
- Det forenede Kongerige, 19,00%,

— og mellem de oprindelige medlemsstater i henhold til den fordelingsnøgle, som er fastsat i artikel 3, stk. 2, i afgørelsen af 21. april 1970, efter fradrag af ovennævnte finansielle bidrag fra de nye medlemsstater.

2. For året 1973 benyttes som udgangspunkt for beregningen af de udsving, som er nævnt i artikel 3, stk. 3, i afgørelsen af 21. april 1970:

- for de nye medlemsstater de i stk. 1 nævnte procentsatser;
- for de oprindelige medlemsstater deres forholdsmæssige andel det foregående år under hensyntagen til de procentsatser for de nye medlemsstater, der er nævnt ovenfor.

Artikel 130. De egne indtægter såvel som de finansielle bidrag og i givet fald de bidrag, der er nævnt i artikel 4, stk. 2, 3 og 4, i afgørelsen af 21. april 1970, betales af de nye medlemsstater kun med:

- 45,0% i 1973,
- 56,0% i 1974,

- 67,5% i 1975,
- 79,5% i 1976,
- 92,0% i 1977.

Artikel 131. 1. Fra 1. januar 1978 skal de egne indtægter samt i givet fald de i artikel 4, stk. 2, 3 og 4 i afgørelsen af 21. april 1970 omhandlede bidrag erlægges i fuldt omfang af de nye medlemsstater med forbehold af følgende bestemmelser:

- a) forhøjelsen af den relative andel, hver ny medlemsstat skal indbetale som egne indtægter og bidrag for året 1978, i forhold til den skyldige relative andel for 1977, må ikke overstige to femtedele af forskellen mellem den relative andel skyldig som egne indtægter og som bidrag for året 1977, og den relative andel, hver ny medlemsstat skulle have indbetalt som sådanne for samme år, såfremt denne relative andel var blevet beregnet efter den ordning, afgørelsen af 21. april 1970 fastlægger for de oprindelige medlemstater fra 1978;
- b) for året 1979 må forhøjelsen af hver ny medlemsstats relative andel i forhold til 1978 ikke overstige forhøjelsen i 1978 i forhold til 1977.

2. Kommissionen foretager de beregninger, der er nødvendige for denne artikels gennemførelse.

Artikel 132. Indtil 31. december 1979 skal den del af Fællesskabernes budget, der på grund af anvendelsen af artiklerne 130-131 ikke måtte være dækket, inkluderes i det beløb, der fremkommer for de oprindelige medlemsstater ved fordelingen i overensstemmelse med artikel 129. Det samlede beløb, der herved fremkommer, fordeles mellem de oprindelige medlemsstater i overensstemmelse med bestemmelserne i afgørelsen af 21. april 1970.

AFSNIT VII. ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 133. De retsakter, som er opført i listen i bilag VII til denne Akt, anvendes i forhold til de nye medlemsstater på de i dette bilag fastsatte vilkår.

Artikel 134. 1. I de fem år, der følger efter tiltrædelsen, undersøger Kommissionen sammen med de berørte regeringer, om de bestående foranstaltninger, der følger af gældende love eller administrative bestemmelser i de nye medlemsstater, og som, dersom de var blevet indført efter tiltrædelsen, ville have været omfattet af EKSF-traktatens artikel 67, sammenholdt med de foranstaltninger, der gælder i de oprindelige medlemsstater, vil kunne fremkalde alvorlige fordrejninger af konkurrenceforholdene i kul- og stålindustrierne inden for fællessmarkedet eller på eksportmarkederne. Kommissionen kan efter samråd med Rådet foreslå de berørte regeringer at foretage enhver handling, som den skønner egnet til at ændre disse foranstaltninger eller opveje deres virkninger.

2. Indtil 31. december 1977 kan de priser, der anvendes af virksomhederne ved salg af stål på det irske marked, når de omregnes til den tilsvarende værdi på det sted, som er valgt for opstillingen af deres prisliste, ikke være lavere end de i denne liste fastsatte priser for lignende transaktioner, medmindre Kommissionen efter aftale med den irske regering giver bemyndigelse hertil, uden af foregribe bestemmelserne i EKSF-traktatens artikel 60, stk. 2, litra *b*, sidste afsnit.

3. Dersom Den høje Myndigheds, beslutning nr. 1/64 af 15. januar 1964, der forbyder pristilpasning på grundlag af tilbud på jern- og stålprodukter hidrørende fra lande eller områder med statshandel, skulle blive forlænget efter tiltrædelsen,

skal dette forbud indtil 31. december 1975 ikke gælde for varer, som er bestemt for det danske og det norske marked.

Artikel 135. 1. Indtil 31. december 1977 kan en ny medlemsstat i tilfælde af alvorlige vanskeligheder, der vedvarende vil kunne ramme en økonomisk sektor, eller af vanskeligheder, der alvorligt vil kunne forringe den økonomiske situation i en bestemt egn, ansøge om tilladelse til at anvende beskyttelsesforanstaltninger, der vil gøre det muligt at genskabe ligevægten og at tilpasse den pågældende sektor til fællesmarkedets økonomi.

2. På begæring af den pågældende stat skal Kommissionen omgående og som hastesag fastsætte de beskyttelsesforanstaltninger, den finder nødvendige, og samtidig fastlægge vilkårene for og den nærmere udformning af disse.

3. De i medfør af stk. 2 tilladte foranstaltninger kan indebære afvigelser fra bestemmelserne i EØF-traktaten og i denne Akt, for så vidt og så længe det er ubetinget nødvendigt for at nå de i stk. 1 nævnte mål. Der skal fortrinsvis vælges foranstaltninger, som mindst muligt forstyrrer fællesmarkedets funktion.

4. En oprindelig medlemsstat kan på samme vilkår og efter samme fremgangsmåde ansøge om tilladelse til at anvende beskyttelsesforanstaltninger over for en eller flere nye medlemsstater.

Artikel 136. 1. Såfremt Kommissionen i perioden indtil 31. december 1977 efter anmodning af en medlemsstat eller en anden interesseret part fastslår, at der finder dumping sted mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater eller mellem de nye medlemsstater, retter den henstillinger til den eller dem, der foretager dumping, med henblik på at bringe den til ophør.

Fortsætter denne dumping, bemyndiger Kommissionen den krænkede medlemsstat eller de krænkede medlemsstater til at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

2. Ved anvendelsen af denne artikel på de i bilag II til EØF-traktaten opregnede produkter vurderer Kommissionen alle forhold, navnlig niveauet for de priser, til hvilke import fra anden side finder sted til det pågældende marked, idet der tages hensyn til EØF-traktatens bestemmelser vedrørende landbrug, især artikel 39.

Artikel 137. 1. Uanset artikel 136 kan Irland indtil 31. december 1977 i yderst påtrængende tilfælde selv træffe de nødvendige foranstaltninger. Disse foranstaltninger skal omgående meddeles Kommissionen, der kan beslutte at ophæve eller ændre dem.

2. Denne bestemmelse gælder ikke for produkter i EØF-traktatens bilag II.

Artikel 138. Uanset EØF-traktatens artikel 95, stk. 2, kan Danmark indtil 30. juni 1974 opretholde de særlige forbrugsafgifter på bordvin indført på flaske eller i andre tilsvarende former for emballage.

FEMTE DEL. BESTEMMELSER OM IVÆRKSÆTTELSEN AF DENNE AKT

AFSNIT I. INDSÆTTELSE AF INSTITUTIONERNE

Artikel 139. 1. De nye medlemsstaters parlamenter udpeger ved tiltrædelsen deres delegerede til Forsamlingen.

2. Forsamlingen træder sammen senest en måned efter tiltrædelsen. Den foretager de af tiltrædelsen nødvendiggjorte tilpasninger af sin forretningsorden.

Artikel 140. 1. Formandshvervet i Rådet udøves fra tiltrædelsen af det medlem af Rådet, der i overensstemmelse med artikel 2 i den oprindelige tekst til Traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber, skal udøve formandshvervet. Ved udløbet af dette mandat udøves formandshvervet herefter i den rækkefølge af medlemsstaterne, der er fastsat i forannævnte artikel som ændret ved artikel 11.

2. Rådet foretager de af tiltrædelsen nødvendiggjorte tilpasninger af sin forretningsorden.

Artikel 141. 1. Kommissionens formand, næstformænd og medlemmer udnævnes ved tiltrædelsen. Kommissionen træder i funktion den femte dag efter udnævnelsen af sine medlemmer. Samtidig ophører mandatet for de på tiltrædelsestidspunktet siddende medlemmer.

2. Kommissionen foretager de af tiltrædelsen nødvendiggjorte tilpasninger af sin forretningsorden.

Artikel 142. 1. Domstolen udvides fra tiltrædelsen ved udnævnelse af fire dommere.

2. Mandatet for to af de i overensstemmelse med stk. 1 udnævnte dommere udløber 6. oktober 1976. Disse to dommere udpeges ved lodtrækning. De øvrige to dommers mandat udløber 6. oktober 1979.

3. Der udnævnes ved tiltrædelsen en tredje generaladvokat. Dennes mandat udløber 6. oktober 1979.

4. Domstolen foretager de af tiltrædelsen nødvendiggjorte tilpasninger af sit procesreglement. Det således tilpassede procesreglement forelægges Rådet til enstemmig godkendelse.

5. Til pådømmelsen af de sager, der verserer for Domstolen 1. januar 1973, og for hvilke den mundtlige forhandling er påbegyndt før denne dato, sættes Domstolen eller afdelingerne i den sammensætning, som de havde før tiltrædelsen, og procesreglementet anvendes, således som det var i kraft 31. december 1972.

Artikel 143. Det økonomiske og sociale Udvalg udvides fra tiltrædelsen ved beskikkelse af en og halvtreds medlemmer, der repræsenterer de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv i de nye medlemsstater. Mandatet for de således beskikkede medlemmer udløber samtidig med mandatet for de på tiltrædelsestidspunktet siddende medlemmer.

Artikel 144. Det rådgivende Udvalg for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab udvides fra tiltrædelsen ved beskikkelse af yderligere medlemmer. De således beskikkede medlemmers mandat udløber samtidig med mandatet for de på tiltrædelsestidspunktet siddende medlemmer.

Artikel 145. Medlemmerne af Det videnskabelige og tekniske Udvalg beskikkes ved tiltrædelsen efter den i EURATOM-traktatens artikel 134 fastsatte fremgangsmåde. Udvalget træder i funktion den femte dag efter beskikkelsen af dets medlemmer. Samtidig ophører mandatet for de på tiltrædelsestidspunktet siddende medlemmer.

Artikel 146. Det monetære Udvalg udvides fra tiltrædelsen ved beskikkelse af medlemmer, der repræsenterer de nye medlemsstater. Deres mandat udløber samtidig med mandatet for de på tiltrædelsestidspunktet siddende medlemmer.

Artikel 147. De af tiltrædelsen nødvendiggjorte tilpasninger af vedtægter og forretningsordener for de ved de oprindelige Traktater oprettede udvalg foretages så hurtigt som muligt efter tiltrædelsen.

Artikel 148. 1. Med hensyn til de udvalg, som er opregnet i bilag VIII, udløber de nye medlemmers mandat samtidig med mandatet for de på tiltrædelsestidspunktet siddende medlemmer.

2. Udvalgene opregnet i bilag IX fornyes fuldstændigt i forbindelse med tiltrædelsen.

AFSNIT II. ANVENDELSE AF INSTITUTIONERNES RETSAKTER

Artikel 149. Fra tiltrædelsen anses direktiver og beslutninger efter EØF-traktatens artikel 189 og EURATOM-traktatens artikel 161 samt henstillinger og beslutninger efter EKSF-traktatens artikel 14 som rettet til de nye medlemsstater og meddelt disse i det omfang disse direktiver, henstillinger og beslutninger er blevet meddelt alle de oprindelige medlemsstater.

Artikel 150. Anvendelsen i hver enkelt af de nye medlemsstater af de retsakter, som er opført i bilag X til denne Akt, udsættes indtil de datoer, der er fastsat i denne liste.

Artikel 151. 1. Indtil 1. februar 1973 udsættes:

- a) anvendelsen på de nye medlemsstater af fællesskabsbestemmelserne om produktion og handel med landbrugsprodukter og om samhandelen med visse varer, der fremkommer ved forarbejdning af landbrugsprodukter, og som er omfattet af en særlig ordning;
- b) anvendelsen på Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning af de ændringer, der ved denne Akt, herunder dem, der følger af artikel 153, er foretaget i disse bestemmelser.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke de tilpasninger, der er omhandlet i anden del, punkt A, i det i denne Akts artikel 29 nævnte bilag I.

3. Indtil 31. januar 1973 er den ordning, der gælder for samhandelen mellem på den ene side en ny medlemsstat og på den anden side Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning, de øvrige nye medlemsstater og tredjelande, den, der var gældende før tiltrædelsen.

Artikel 152. Medmindre der i listen i bilag XI eller i andre af denne Akts bestemmelser er fastsat en frist, iværksætter de nye medlemsstater de forholdsregler, der er nødvendige for, at de fra tiltrædelsen kan overholde bestemmelserne i direktiver og beslutninger efter EØF-traktatens artikel 189 og EURATOM-traktatens artikel 161 samt bestemmelserne i henstillinger og beslutninger efter EKSF-traktatens artikel 14.

Artikel 153. 1. De tilpasninger af fællesskabsinstitutionernes retsakter, som ikke er indeholdt i denne Akt eller bilagene hertil, og som er foretaget af institutionerne før tiltrædelsen efter den i stk. 2 fastsatte fremgangsmåde med henblik på at bringe disse retsakter i overensstemmelse med bestemmelserne i

denne Akt, navnlig dem, der er indeholdt i Aktens fjerde del, træder i kraft ved tiltrædelsen.

2. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, eller Kommissionen, alt efter om de oprindelige tekster er blevet vedtaget af den ene eller den anden af disse to institutioner, udfærdiger med henblik herpå de nødvendige tekster.

Artikel 154. Som afvigelse fra artikel 3, stk. 3, anvendes principperne vedrørende de almindelige støttesystemer med regional målsætning, der er udarbejdet inden for rammerne af anvendelsen af EØF-traktatens artikler 92-94 og indeholdt i Kommissionens meddelelse af 23. juni 1971 samt i resolutionen vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet den 20. oktober 1971, på de nye medlemsstater senest 1. juli 1973.

Disse akter skal suppleres med henblik på den nye situation i Fællesskabet efter tiltrædelsen, således at alle medlemsstaterne befinder sig i samme situation med hensyn til disse.

Artikel 155. De tekster til de af fællesskabsinstitutionerne før tiltrædelsen vedtagne retsakter, som af Rådet eller Kommissionen er udfærdiget på dansk, engelsk og norsk, får fra tiltrædelsen gyldighed på samme vilkår som de tekster, der er udfærdiget på de fire oprindelige sprog. De offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, såfremt teksterne på de oprindelige sprog er blevet offentliggjort på denne måde.

Artikel 156. Aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der består på tiltrædelsestidspunktet, og som falder ind under EKSF-traktatens artikel 65 som følge af tiltrædelsen, skal inden for en frist på højst tre måneder efter tiltrædelsen meddeles Kommissionen. Kun aftaler og vedtagelser, hvorom der er givet meddelelse, forbliver midlertidigt i kraft, indtil Kommissionens beslutning foreligger.

Artikel 157. De ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der på de nye medlemsstaters område skal sikre befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod farer, som er forbundet med ioniserende stråling, meddeles af disse stater til Kommissionen i overensstemmelse med EURATOM-traktatens artikel 33 inden for en frist af tre måneder fra tiltrædelsen.

AFSNIT III. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 158. De til denne Akt knyttede bilag I-XI, protokollerne nr. 1-30 og brevvekslingen om monetære spørgsmål udgør en integrerende del heraf.

Artikel 159. Den franske Republiks regering fremsender til regeringerne for kongeriget Danmark, Irland, kongeriget Norge og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland en bekræftet afskrift af Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab og af de traktater, som har ændret den.

Artikel 160. Den italienske Republiks regering fremsender til regeringerne for kongeriget Danmark, Irland, kongeriget Norge og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland en bekræftet afskrift på fransk, italiensk, nederlandsk og tysk af Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab og de traktater, som har ændret eller suppleret dem.

Teksterne til Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og til Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab samt til de traktater, som har ændret eller suppleret dem, udfærdiget på dansk, engelsk, irsk og norsk, vedlægges denne Akt. Disse tekster har gyldighed på samme vilkår som de oprindelige tekster til ovennævnte traktater.

Artikel 161. En bekræftet afskrift af de internationale aftaler, der er deponeret i arkiverne hos generalsekretariatet for De europæiske Fællesskabers Råd, fremsendes til de nye medlemsstaters regeringere ved generalsekretærens foranstaltning.

BILAG

[The annexes to the Act concerning the conditions of accession and the adjustment to the Treaties are not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations as amended in the last instance by General Assembly resolution 33/141 A of 19 December 1978.]

[Les annexes à l'Acte relatif aux conditions d'adhésion et aux adaptations des traités ne sont pas publiées ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies tel qu'amendé en dernier lieu par la résolution 33/141 A de l'Assemblée générale en date du 19 décembre 1978.]

PROTOKOLLER

PROTOKOL NR. 1 VEDRØRENDE VEDTÆGTERNE FOR DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK

FORSTE DEL. TILPASNINGER AF VEDTÆGTERNE FOR DEN EUROPÆISKE INVESTERINGS BANK

Artikel 1. Artikel 3 i protokollen vedrørende vedtægterne for Banken erstattes af følgende bestemmelser:

„*Artikel 3.* I overensstemmelse med Traktatens artikel 129 er Bankens medlemmer:

- Kongeriget Belgien
- Kongeriget Danmark
- Forbundsrepublikken Tyskland
- Den franske Republik
- Irland
- Den italienske Republik
- Storhertugdømmet Luxembourg
- Kongeriget Nederlandene
- Kongeriget Norge
- Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland.“

Artikel 2. Artikel 4, stk. 1, første afsnit, i protokollen vedrørende vedtægterne for Banken erstattes af følgende bestemmelser:

„1. Banken forsynes med en kapital på to milliarder halvfjerdsindstyve millioner regningsenheder tegnet af medlemsstaterne med følgende beløb:

Tyskland	450	millioner
Frankrig	450	millioner
Det forenede Kongerige	450	millioner
Italien	360	millioner
Belgien	118,5	millioner
Nederlandene	118,5	millioner
Danmark	60	millioner
Norge	45	millioner
Irland	15	millioner
Luxembourg	3	millioner“.

Artikel 3. Artikel 5 i protokollen vedrørende vedtægterne for Banken erstattes af følgende bestemmelser:

„*Artikel 5.* 1. Medlemsstaterne indbetaler den tegnede kapital med 20% af de i artikel 4, stk. 1, anførte beløb.

2. I tilfælde af en forhøjelse af den tegnede kapital fastsætter styrelsesrådet med enstemmighed den procentdel, der skal indbetales, samt de nærmere bestemmelser for indbetalingen.

3. Bestyrelsen kan kræve resten af den tegnede kapital indbetalt i det omfang, denne indbetaling er nødvendig for at opfylde Bankens forpligtelser over for sine långivere.

Hver medlemsstats indbetaling foretages i forhold til dens andel i den tegnede kapital i den valuta, som Banken har brug for til opfyldelse af disse forpligtelser.“

Artikel 4. Artikel 9, stk. 3, litra *a* og *c*, i protokollen vedrørende vedtægterne for Banken erstattes af følgende bestemmelser:

„*a*) træffe beslutning om forhøjelse af den tegnede kapital i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, og artikel 5, stk. 2,

c) udøve de beføjelser, der er omhandlet i artiklerne 11 og 13 vedrørende udnævnelse og afskedigelse af bestyrelsens og direktionens medlemmer, såvel som de i artikel 13, stk. 1, andet afsnit, omhandlede beføjelser.“

Artikel 5. Artikel 10 i protokollen vedrørende vedtægterne for Banken erstattes af følgende bestemmelser:

„*Artikel 10.* Medmindre andet er fastsat i disse vedtægter, træffes styrelsesrådets beslutninger med et flertal af dets medlemmers stemmer. Dette flertal skal repræsentere mindst 40% af den tegnede kapital. Afstemninger i styrelsesrådet sker efter de i Traktatens artikel 148 nævnte regler.“

Artikel 6. Artikel 11, stk. 2, afsnittene 1-5, i protokollen vedrørende vedtægterne for Banken erstattes af følgende bestemmelser:

„2. Bestyrelsen består af 19 medlemmer og 10 suppleanter.

Medlemmerne udnævnes af styrelsesrådet for et tidsrum af fem år som følger:

- 3 medlemmer udpeget af forbundsrepublikken Tyskland;
- 3 medlemmer udpeget af Den franske Republik;
- 3 Medlemmer udpeget af Den italienske Republik;
- 3 medlemmer udpeget af Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland;
- 1 medlem udpeget af kongeriget Belgien;
- 1 medlem udpeget af kongeriget Danmark;
- 1 medlem udpeget af Irland;
- 1 medlem udpeget af storhertugdømmet Luxembourg;
- 1 medlem udpeget af kongeriget Nederlandene;
- 1 medlem udpeget af kongeriget Norge;
- 1 medlem udpeget af Kommissionen.

Suppleanterne udnævnes af styrelsesrådet for et tidsrum af fem år som følger:

- 2 suppleanter udpeget af forbundsrepublikken Tyskland;

- 2 suppleanter udpeget af Den franske Republik;
- 2 suppleanter udpeget af Den italienske Republik;
- 2 suppleanter udpeget af Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland;
- 1 suppleant udpeget efter fælles aftale af Benelux-landene;
- 1 suppleant udpeget af Kommissionen.

Medlemmernes og suppleanternes mandat kan fornyes.

Suppleanterne kan deltage i bestyrelsens møder. Suppleanter, der er udpeget af en stat eller efter fælles aftale af flere stater eller af Kommissionen, kan træde i stedet for medlemmer, der er udpeget henholdsvis af denne stat, af en af disse stater eller af Kommissionen. Suppleanterne har ikke stemmeret, medmindre de træder i stedet for et eller flere medlemmer, eller dersom de har modtaget fuldmagt til at stemme i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12, stk. 1.“

Artikel 7. Artikel 12, stk. 1, i protokollen vedrørende vedtægterne for Banken erstattes af følgende bestemmelser:

1. „I bestyrelsen har hvert medlem én stemme. Et medlem kan i alle tilfælde delegerer sin stemme efter nærmere regler, der fastsættes i Bankens forretningsorden.“

Artikel 8. Artikel 12, stk. 2, anden sætning, i protokollen vedrørende vedtægterne for Banken erstattes af følgende sætning:

„Kvalificeret flerta kræver et samlet antal af tretten stemmer.“

Artikel 9. Artikel 13, stl. 1, i protokollen vedrørende vedtægterne for Banken erstattes af følgende bestemmelser:

„1. Direktionen består af en formand og fire næstformænd, der på forslag af bestyrelsen udnævnes af styrelsesrådet for et tidsrum af seks år. Deres mandat kan fornyes.

Styrelsesrådet kan med enstemmighed ændre antallet af direktionens medlemmer.“

ANDEN DEL. ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 10. 1. De nye medlemsstater foretager senest to måneder efter tiltrædelsesdatoen de indbetalinger, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, i vedtægterne for Banken som ændret ved artikel 3 i denne protokol. Disse indbetalinger skal foretages i deres respektive nationale valutaer. En femtedel af indbetalingen skal finde sted kontant og den resterende del i ikke-rentebærende statsforskrivninger, der forfalder i fire lige store rater henholdsvis ni måneder, seksten måneder, treogtyve måneder og tredive måneder efter tiltrædelsesdatoen. Efter aftale mellem Banken og den pågældende nye medlemsstat kan disse statsforskrivninger indløses helt eller delvis før forfald. Såvel de kontante indbetalinger som provenuet ved indløsningen af statsforskrivningerne skal være frit konvertible.

2. Bestemmelserne i artikel 7 i vedtægterne for Banken finder anvendelse på alle indbetalinger, der foretages af de nye medlemsstater i deres respektive nationale valutaer i kraft af nærværende artikel. Enhver tilpasning i forbindelse med endnu uindløste statsforskrivninger skal finde sted på forfaldsdagen eller på dato for en førtidig indløsning af disse forskrivninger.

Artikel 11. 1. De nye medlemsstater indbetaler til den vedtægtsmæssige reserve og til de henlæggelser, som svarer til reserver, og som foretages pr. 31. december i året forud for tiltrædelsen, således som de fremgår af Bankens godkendte statusopgørelse, beløb svarende til følgende procentdele af disse reserver:

- Det forenede Kongerige, 30%,
- Danmark, 4%,
- Norge, 3%,
- Irland, 1%.

2. Størrelsen af de indbetalinger, der er omhandlet i denne artikel, beregnes i regningsenheder, når Bankens årlige statusopgørelse for det år, der går forud for tiltrædelsen, er godkendt.

3. Indbetalingerne af disse beløb finder sted i fem lige store rater senest to måneder, ni måneder, seksten måneder, treogtyve måneder og tredive måneder efter tiltrædelsen. Hver af disse fem rater indbetales i hver af de nye medlemsstaters frit konvertible nationale valuta.

Artikel 12. 1. Ved tiltrædelsen suppleres bestyrelsen, idet styrelsesrådet udnævner:

- 3 medlemmer udpeget af Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland;
- 1 medlem udpeget af kongeriget Danmark;
- 1 medlem udpeget af Irland;
- 1 medlem udpeget af storhertugdømmet Luxembourg;
- 1 medlem udpeget af kongeriget Norge;
- 2 suppleanter udpeget af Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland.

2. De således udnævnte medlemmers og suppleanters mandat udløber med slutningen af det årsmøde i styrelsesrådet, på hvilket årsberetningen vedrørende regnskabsåret 1977 gennemgås.

3. Ved slutningen af det årsmøde, på hvilket styrelsesrådet gennemgår årsberetningen vedrørende regnskabsåret 1972, udnævner styrelsesrådet med et mandat på fem år:

- 3 medlemmer udpeget af forbundsrepublikken Tyskland;
- 3 medlemmer udpeget af Den franske Republik;
- 3 medlemmer udpeget af Den italienske Republik;
- 1 medlem udpeget af kongeriget Belgien;
- 1 medlem udpeget af kongeriget Nederlandene;
- 1 medlem udpeget af Kommissionen;
- 2 suppleanter udpeget af forbundsrepublikken Tyskland;
- 2 suppleanter udpeget af Den franske Republik;
- 2 suppleanter udpeget af den italienske Republik;
- 1 suppleant udpeget af Benelux-landene efter fælles aftale;
- 1 suppleant udpeget af Kommissionen.

Artikel 13. Ved tiltrædelsen udvides direktionen ved udnævnelse af en næstformand. Dennes mandat udløber samtidig med mandatet for de på tiltrædelsestidspunktet fungerende medlemmer af direktionen.

PROTOKOL NR. 2 OM FÆRØERNE

Artikel 1. Indtil den danske regering har afgivet de i artiklerne 25-27 i Tiltrædelsesakten omhandlede erklæringer, dog senest indtil 31. december 1975, kræves der ikke nogen ændring af den toldordning, der på tiltrædelsestidspunktet anvendes for import til de øvrige dele af Danmark af produkter med oprindelse i og hidrørende fra Færøerne.

Produkter, der importeres fra Færøerne til de øvrige dele af Danmark under ovennævnte ordning, kan ikke, når de reeksporteres til en anden medlemsstat, betragtes som frit omsættelige i Danmark efter definitionen i EØF-traktatens artikel 10.

Artikel 2. Dersom den danske regering afgiver de i artikel 1 omhandlede erklæringer, anvendes Tiltrædelsesaktens bestemmelser på Færøerne under hensyntagen til følgende bestemmelser:

- import til Færøerne pålægges sådan told, som ville være blevet anvendt, såfremt Traktaten og afgørelsen vedrørende tiltrædelsen var blevet anvendt fra 1. januar 1973;
- Fællesskabets institutioner vil inden for rammerne af den fælles markedsordning for fiskeriprodukter søge egnede løsninger på Færøernes særlige problemer;
- de færøske myndigheder kan under fællesskabskontrol opretholde passende foranstaltninger med henblik på at sikre den færøske befolkning mælkeforsyning til rimelige priser.

Artikel 3. Såfremt den danske regering i den i artikel 1 nævnte periode på grundlag af det færøske hjemmestyres beslutning meddeler Rådet, at den ikke er i stand til at afgive de i artikel 1 omhandlede erklæringer, undersøger Rådet på den danske regerings anmodning den således opståede situation. Rådet træffer på forslag af Kommissionen afgørelse om det arrangement, der må forudses til løsning af de problemer, som denne situation måtte rejse for Fællesskabet og navnlig for Danmark og Færøerne.

Artikel 4. Danske statsborgere, der er bosiddende på Færøerne, vil først blive betragtet som statsborgere i en medlemsstat efter definitionen i de oprindelige Traktater fra den dato, på hvilken disse Traktater anvendes for øerne.

Artikel 5. De i artikel 1 nævnte erklæringer skal afgives samtidigt og kan kun have en samtidig anvendelse af de oprindelige Traktater for Færøerne til følge.

PROTOKOL NR. 3 OM KANALØERNE OG ØEN MAN

Artikel 1. 1. Fællesskabsreglerne vedrørende told og kvantitative restriktioner, navnlig Tiltrædelsesaktens bestemmelse herom, anvendes på Kanaløerne og øen Man på samme vilkår, som gælder i Det forenede Kongerige. Især nedsættes told og afgifter med tilsvarende virkning gradvis mellem disse områder og Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og mellem disse områder og de nye medlemsstater, i det i Tiltrædelsesaktens artikler 32 og 36 fastsatte tempo. Den fælles toldtarif og den harmoniserede EKSF-tarif anvendes gradvis i overensstemmelse med det i Tiltrædelsesaktens artikler 39 og 59 fastsatte tempo under hensyntagen til denne Akts artikler 109, 110 og 119.

2. For landbrugsprodukterne og for de produkter, der er opstået ved forædling af disse, og som er genstand for en særlig samhandelsordning, anvendes over for tredjelande de importafgifter og andre importforanstaltninger, som er fastsat i fællesskabsreglerne, og som anvendes af Det forenede Kongerige.

Ligeledes anvendes de bestemmelser i fællesskabsreglerne og navnlig bestemmelserne i Tiltrædelsesakten, der er nødvendige med henblik på i samhandelen med disse produkter at muliggøre den fri bevægelighed og overholdelsen af normale konkurrencevilkår.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen vilkårene for anvendelsen af de i foregående afsnit nævnte bestemmelser på disse områder.

Artikel 2. De rettigheder, som personer hjemmehørende i disse områder under Det forenede Kongerige nyder godt af, berøres ikke af Tiltrædelsesakten. Dog nyder de ikke godt af fællesskabsbestemmelserne vedrørende den fri bevægelighed af personer og tjenesteydelser.

Artikel 3. Bestemmelserne i EURATOM-traktaten, der finder anvendelse på personer eller virksomheder som nævnt i denne traktats artikel 196, anvendes på disse personer eller virksomheder, når de er etableret i førnævnte områder.

Artikel 4. Myndighederne i disse områder anvender den samme behandling over for enhver fysisk eller juridisk person i Fællesskabet.

Artikel 5. Såfremt der ved anvendelsen af den i denne protokol beskrevne ordning skulle opstå vanskeligheder på den ene eller den anden side i forbindelserne mellem Fællesskabet og disse områder, foreslår Kommissionen uophørligt Rådet de beskyttelsesforanstaltninger, som den skønner nødvendige, idet vilkårene og fremgangsmåden for gennemførelsen præciseres.

Rådet træffer med kvalificeret flertal afgørelse inden en måned.

Artikel 6. I denne protokol forstås som hjemmehørende på Kanaløerne og øen Man enhver statsborger i Det forenede Kongerige og i dets kolonier, der har dette statsborgerskab i kraft af, at han selv, en af hans forældre eller en af hans bedsteforældre er født, adopteret, naturaliseret eller indført i folkeregistret på den pågældende ø; dog betragtes en sådan person i denne henseende ikke som hjemmehørende i disse områder, hvis han selv, en af hans forældre eller en af hans bedsteforældre er født, adopteret, naturaliseret eller indført i folkeregistret i Det forenede Kongerige. Han betragtes heller ikke som hjemmehørende i disse områder, såfremt han på noget tidspunkt har været regelmæssigt bosiddende i Det forenede Kongerige i fem år.

De administrative bestemmelser, der er nødvendige med hensyn til identifikation af disse personer, vil blive meddelt Kommissionen.

PROTOKOL NR. 4 OM GRØNLAND

Artikel 1. Danmark er bemyndiget til at opretholde de nationale bestemmelser, efter hvilke der kræves seks måneders bopæl i Grønland for at opnå tilladelse til at udøve visse former for erhvervsvirksomhed i dette område.

Rådet kan i henhold til den i EØF-traktatens artikel 57 fastlagte fremgangsmåde træffe beslutning om en liberalisering af denne ordning.

Artikel 2. Fællesskabets institutioner vil inden for rammerne af den fælles markedsordning for fiskeriprodukter søge egnede løsninger på Grønlands særlige problemer.

PROTOKOL NR. 5 OM SVALBARD (SPITZBERGEN)

Artikel 1. Kongeriget Norge har adgang til at ratificere Traktaten vedrørende tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab og at deponere sit tiltrædelsesdokument vedrørende Det europæiske Kul- og Stålfællesskab for det af kongeriget omfattede område med undtagelse af Svalbard.

Artikel 2. Såfremt Norge benytter sig af denne adgang, anvendes følgende bestemmelser:

- a) Der kræves ingen ændring af den toldordning, der anvendes ved import i Norge af varer med oprindelse i og hidrørende fra Svalbard;
- b) den nuværende eksport fra Svalbard består udelukkende af kul og giver ikke anledning til konkrete problemer. For så vidt dette forhold måtte ændre sig, navnlig som følge af afgørelser, der måtte blive truffet inden for rammerne af den fælles politik, vil Fællesskabets institutioner tage spørgsmålet op til fornyet overvejelse for at tage hensyn til de følger, en sådan ændring kunne have for den ordning, der anvendes på import fra Svalbard;
- c) varer, der indføres i Norge under den under a) nævnte ordning, kan ikke betragtes som frit omsættelige i denne stat efter definitionen i EØF-traktatens artikel 10, såfremt de reeksporteres til en anden medlemsstat.

PROTOKOL NR. 6 OM VISSE KVANTITATIVE RESTRIKTIONER I IRLAND OG NORGE

I. Irland

1. De kvantitative importrestriktioner, der er i kraft i Irland for nedenævnte varer, fjernes gradvis gennem åbning af følgende globalkontingenter:

Tidsrum	Stromper ¹⁾ ex pos. 60.03 og ex pos. 60.04 i FTT	Fjedre til køretøjer ²⁾ ex pos. 73.35 i FTT	Tændrør og dele der til af metal ex pos. 85.08 D i FTT	Børster og koste med en værdi af 1.50 £ eller derover pr. dusin ex pos. 96.01 og ex pos. 96.92 i FTT	Børster og koste med en værdi af under 1.50 £ pr. dusin ex pos. 96.01 og ex pos. 96.02 i FTT
	par	£	enheder	stykker	stykker
1. januar 1973 til 30. juni 1973	2.000.000	50.000	300.000	130.000	600.000
1. juli 1973 til 30. juni 1974	5.000.000	150.000	900.000	460.000	1.600.000
1 juli 1974 til 30. juni 1975	6.000.000	200.00	1.250.000	660.000	2.200.000

¹⁾ Kontingenteret finder anvendelse på strømper og strømpebukser bortset fra halvstrømper, helt eller delvis fremstillet af silke eller af syntetiske eller kunststofferfibre, med en værdi af ikke over £ 2,50 pr. 12 par.

²⁾ Kontingenteret finder anvendelse på sammensatte fjedre og blade der til af jern eller stål, bestemt til anvendelse som dele til køretøjer.

Disse restriktioner ophæves 1 juli 1975

2. Irland kan over for alle andre lande end Det forenede Kongerige opretholde et importkontingent for superphosphat (pos. 31.03 A I i den fælles toldtarif). Størrelsen af dette kontingent fastsættes med udgangspunkt i den i 1970 konstaterede irske produktion:

- til 3% af denne produktions størrelse i 1973,
- til 6% af denne produktions størrelse i 1974,
- til halvdelen af 8% af denne produktions størrelse for første halvår 1975.

Dette kontingent ophæves 1. juli 1975.

3. Irland kan indtil 1. juli 1975 opretholde de kvantitative restriktioner for eksporten af følgende varer til de andre medlemsstater:

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
ex 41.01	Rå huder og skind (friske, saltede, tørrede, picklede eller kalkede), også spaltede (herunder fåreskind med uld): — Rå huder og skind (friske, saltede, tørrede, picklede eller kalkede) af får, herunder fåreskind med uld
44.01	Brænde; træaffald (herunder savsmuld)
44.03	Træ, også afbarket, afgrenet eller lignende (rundtømmer)

<i>Position i den fælles toldtarif</i>	<i>Varebeskrivelse</i>
44.04	Træ, groft hugget eller skåret på to eller fire sider, men ikke yderligere bearbejdet
44.05	Træ, savet i længderetningen, skåret eller skrællet, men ikke yderligere bearbejdet, af over 5 mm's tykkelse (tømmer, planker, brædder, lægter, plader etc.)
ex 74.01	Kobbersten; ubearbejdet kobber, også raffineret; affald og skrot, af kobber: — Affald og skrot, af kobber
ex 75.01	Nikkelsten, nikkelspis og andre mellemprodukter fra nikkelfremstillingen; ubearbejdet nikkel (undtagen de under pos. 75.05 hørende anoder); affald og skrot, af nikkel: — Affald og skrot, af nikkel
76.01	Ubearbejdet aluminium; affald og skrot, af aluminium: B. Affald og skrot
78.01	Ubearbejdet bly (herunder sølvholdigt bly); affald og skrot, af bly: B. Affald og skrot
79.01	Ubearbejdet zink; affald og skrot, af zink: B. Affald og skrot

II. Norge

Norge kan indtil 31. december 1974 opretholde de kvantitative restriktioner for eksporten af følgende varer til de andre medlemsstater:

<i>Position i den fælles toldtarif</i>	<i>Varebeskrivelse</i>
ex 74.01	Kobbersten; ubearbejdet kobber, også raffineret; affald og skrot, af kobber: — Affald og skrot, af kobber.

PROTOKOL NR. 7 OM IMPORT AF MOTORKØRETØJER OG SAMLEINDUSTRI
FOR MOTORKØRETØJER I IRLAND

Artikel 1. Irland kan indtil 1. januar 1985 opretholde den ordning for samling og import af motorkøretøjer, herefter benævnt *Scheme*, der finder anvendelse i overensstemmelse med bestemmelserne i *Motor Vehicles (Registration of Importers) Act*, 1968, herefter benævnt *Act*.

Artikel 2. 1. Fra tiltrædelsen er alle inden for *Act* ens rammer registrerede importør-samlevirksomheder af køretøjer af mærker fabrikeret i Fællesskabet, og som fortsat opfylder betingelserne for registrering, bemyndiget til uden begrænsning at indføre allerede samlede køretøjer med oprindelse i de øvrige medlemsstater af mærker, der fabrikeres i disse stater.

2. Fra 1. januar 1974 anvender Irland inden for rammerne af de toldnedsættelser, det foretager i overensstemmelse med bestemmelserne i Tiltrædelsesaktens artikel 32, ikke-diskriminatoriske toldmæssige regler for køretøjer, der importeres af de i stk. 1 omhandlede importør-samlevirksomheder.

3. Irland bevarer muligheden for at erstatte de fiskale elementer i tolden på motorkøretøjer og reservedele hertil, med interne afgifter, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 95 og i Tiltrædelsesaktens artikel 38. Disse afgifter må navnlig ikke indebære nogen forskelsbehandling som følge af satserne for:

- reservedele fabrikeret i Irland og reservedele hidrørende fra de øvrige medlemsstater;
- køretøjer samlet i Irland og samlede køretøjer hidrørende fra de øvrige medlemsstater;
- reservedele fabrikeret i Irland eller reservedele hidrørende fra de øvrige medlemsstater og køretøjer samlet i Irland eller køretøjer hidrørende fra de øvrige medlemsstater.

Artikel 3. 1. Fra 1. januar 1974 finder de i artikel 2, stk. 2 omhandlede toldmæssige regler ligeledes anvendelse på et globalkontingent, som åbnes af Irland for de øvrige medlemsstater fra tiltrædelsen for køretøjer med oprindelse i Fællesskabet, bortset fra sådanne, som falder under de af *the Scheme* følgende særlige regler.

2. Størrelsen af dette kontingent fastsættes hvert år på grundlag af en procentdel af det antal køretøjer, der er samlet i Irland i løbet af det foregående år. Denne procentdel udgør i 1973 3% og stiger hvert år med et point for i 1984 at nå op på 14%.

Irland kan fordele dette kontingents størrelse på følgende kategorier af køretøjer:

I. Personvogne:

- a) med et slagvolumen på 1.500 cm³ eller derunder,
- b) med et slagvolumen på over 1.500 cm³.

II. Erhvervskøretøjer:

- a) med en egenvægt på 3,5 tons eller derunder,
- b) med en egenvægt på over 3,5 tons

Egenvægten fastslås i overensstemmelse med de regler for klassificering af køretøjer, der er fastsat for beregningen af vejskat i Irland.

3. Irland kan inden for rammerne af denne fordeling fastsætte kvoter som følger:

<i>Kategori I.</i> Personvogne	85% af
globalkontingentet fordelt på følgende måde:	
I. a) (indtil 1.500 cm ³)	75%
I. b) (over 1.500 cm ³)	25%
<i>Kategori II.</i> Erhvervskøretøjer	15% af
globalkontingentet fordelt på følgende måde:	
II. a) (indtil 3,5 tons)	75%
II. b) (over 3,5 tons)	25%

4. Dersom det under anvendelsen af kontingentordningen bliver klart, at kontingentet ikke udnyttes fuldt ud, og at dette skyldes fordelingen af kontingentet i henhold til ovennævnte bestemmelser, kan Kommissionen efter samråd med den irske regering fastsætte egnede foranstaltninger, som denne regering bør træffe for at lette den fulde udnyttelse af globalkontingentet.

Artikel 4. Såfremt anvendelsen af denne protokol, navnlig af artikel 2, stk. 1, fremkalder forvridning af konkurrencen mellem de i Irland etablerede importor-samlevirksomheder, som kan hæmme den gradvise overgang fra reglerne, der anvendes på tiltrædelsestidspunktet, til regler, som følger EØF-traktaten, kan Kommissionen bemyndige den irske regering til at træffe egnede foranstaltninger til at genoprette en afbalanceret situation. Disse foranstaltninger kan ikke skabe tvivl om den endelige dato for ophævelsen af *the Scheme*.

Artikel 5. Irland foretager enhver yderligere tilpasning af *the Scheme* med henblik på at lette overgangen fra de regler, der anvendes på tiltrædelsestidspunktet, til regler, som følger EØF-traktaten.

PROTOKOL NR. 8 OM FOSFOR HENHØRENDE UNDER UNDERPOSITION
NR. 28.04 C IV I DEN FÆLLES TOLDTARIF

1. Fra 1. januar 1974 og indtil 31. december 1977 kan Det forenede Kongerige åbne et årligt toldkontingent for fosfor henhørende under underposition nr. 28.04 C IV i den fælles toldtarif på en mængde, der svarer til landets behov, dog ikke over 40.000 tons om året.

2. I årene 1974, 1975 og 1976 skal der for dette kontingent anvendes nul-told.

Rådet kan med enstemmighed vedtage en ændring i den told, der anvendes på dette toldkontingent, under hensyn til konkurrence- og forsyningssituationen samt til produktionsforholdene på fosformarkedet.

3. For året 1977 fastsætter Rådet med enstemmighed den told, der skal anvendes på dette kontingent. I mangel af en sådan afgørelse skal kontingentet belægges med en told, der er lig med halvdelen af satsen i henhold til den fælles toldtarif.

4. Fra 1. januar 1978 anvender Det forenede Kongerige satsen i den fælles toldtarif.

5. Det forenede Kongerige anvender fra 1. april 1973 en nul-told ved import af fosfor hidrørende fra Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning.

PROTOKOL NR. 9 OM ALUMINIUMOXYD OG ALUMINIUMHYDROXYD (ALUMINIUM-FORBINDELSER) HENHØRENDE UNDER UNDERPOSITION NR. 28.20 A I DEN FÆLLES TOLDTARIF

1. Den fælles toldtarifs autonome toldsats for aluminiumoxyd og aluminiumhydroxyd henhørende under underposition nr. 28.20 A i den fælles toldtarif suspenderes senest 1. januar 1975 til et niveau på 5,5% for et ikke nærmere bestemt tidsrum.

2. De nye medlemsstater foretager den første tilnærmelse af deres toldsatser til den fælles toldtarif for disse varer 1. januar 1976, idet de på dette tidspunkt reducerer forskellen mellem basistolden og tolden på 5,5% med 50%.

3. De nye medlemsstater anvender toldsatsen på 5,5% fra 1. juli 1977.

4. Rådet undersøger påny situationen, dels såfremt en nul-told ikke anvendes af Fællesskabet på import af aluminiumoxyd og aluminiumhydroxyd hidrørende fra de selvstændige udviklingslande inden for Commonwealth, i sædeleshed dem, der er beliggende i Caraibien, dels såfremt de for aluminiumsindustrien særligt gældende forhold måtte gøre det påkrævet.

PROTOKOL NR. 10 OM MIMOSEBARKEKSTRAKT HENHØRENDE UNDER UNDERPOSITION NR. 32.01 A I DEN FÆLLES TOLDTARIF OG KASTANJETRÆEKSTRAKT HENHØRENDE UNDER UNDERPOSITION NR. EX 32.01 C I DEN FÆLLES TOLDTARIF

1. Den fælles toldtarifs autonome toldsats for mimosebarkekstrakt henhørende under underposition nr. 32.01 A i den fælles toldtarif suspenderes senest 1. januar 1974 til et niveau på 3% for et ikke nærmere bestemt tidsrum.

2. Irland og Det forenede Kongerige anvender fra 1. juli 1973 en nul-told på import hidrørende fra Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning af mimosebarkekstrakt henhørende under underposition nr. 32.01 A i den fælles toldtarif og af kastanjetræekstrakt henhørende under underposition nr. ex 32.01 C i den fælles toldtarif.

PROTOKOL NR. 11 OM KRYDSFINÉR HENHØRENDE
UNDER POSITION NR. 44.15 I DEN FÆLLES TOLDTARIF

1. For følgende varer:

ex 44.15 Krydsfinér af nåletræ uden anvendelse af andet materiale, af en tykkelse på over 9 mm, med ubearbejdede overflader

ex 44.15 Krydsfinér af nåletræ uden anvendelse af andet materiale, slebet, af en tykkelse på over 18,5 mm

åbnes fra 1. januar 1974 to autonome fællesskabstoldkontingenter med nul-told. Kontingenternes størrelse fastsættes årligt, når det er fastslået, at alle forsyningsmuligheder på Fællesskabets interne marked vil blive udtømt i løbet af den periode, kontingenterne er åbnet for.

2. Rådet undersøger påny situationen, såfremt der sker en større ændring i importen med nul-told af krydsfinér fra Finland til Irland og Det forenede Kongerige, eller i det af Fællesskabet anvendte toldpræferencesystem for visse varer med oprindelse i udviklingslande.

3. Danmark, Irland og Det forenede Kongerige anvender fra 1. april 1973 en nul-told på import af krydsfinér hidrørende fra Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning.

PROTOKOL NR. 12 OM PAPIRMASSE HENHØRENDE UNDER
UNDERPOSITION NR. 47.01A II I DEN FÆLLES TOLDTARIF

1. Den fælles toldtarifs autonome told for papirmasse henhørende under underposition nr. 47.01 A II i den fælles toldtarif suspenderes fuldstændigt i et tempo, som senere fastlægges.

2. Indtil tidspunktet for den fuldstændige suspension af ovennævnte told kan medlemsstaterne åbne toldkontingenter med nul-told for de i stk. 1 omhandlede produkter. De underretter Kommissionen herom.

PROTOKOL NR. 13 OM AVISPAPIR HENHØRENDE
UNDER UNDERPOSITION NR. 48.01 A I DEN FÆLLES TOLDTARIF

1. Definitionen af avispapir henhørende under underposition nr. 48.01 A i den fælles toldtarif ændres således, at den laveste vægtgrænse pr. m² sænkes fra 48 til 40 gram.
2. Det inden for Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel konsoliderede toldkontingent på 625.000 tons med nul-told nedsættes.
3. Der åbnes hvert år et autonomt fællesskabstoldkontingent med nul-told, når det er fastslået, at alle forsyningsmuligheder på Fællesskabets interne marked vil blive udtømt i løbet af den periode, kontingentet er åbnet for.

PROTOKOL NR. 14 OM RÅBLY HENHØRENDE UNDER UNDERPOSITION
NR. 78.01 A I DEN FÆLLES TOLDTARIF

1. For værkbly med følgende definition:

78.01 A I Råbly med et indhold af sølv på 0,02 vægtprocent eller derover og bestemt til forædling (værkbly)

åbnes et fællesskabstoldkontingent med nul-told, indtil en fuldstændig suspension på ubestemt tid af tolden på værkbly træder i kraft. De nye medlemsstater deltager fra 1. januar 1974 heri. Kontingentets årlige størrelse er lig med summen af de interesserede medlemsstaters fremsatte ønsker plus en reservemængde.

Fællesskabstoldkontingentet administreres på en måde, der tillader at sikre, at modtageren faktisk anvender det således importerede værkbly til forædling.

2. Der pålægges værkbly en værditold på 4,5%.

3. Den autonome told på værkbly suspenderes til 2% fra 1. januar 1975.

4. Rådet foretager hvert år en undersøgelse af muligheden for fuldstændigt at suspendere den autonome told på værkbly på ubestemt tid.

5. For så vidt angår råbly bortset fra værkbly træffes følgende forholdsregler:

- a) den nuværende told på 1,32 RE/100 kg ændres 1. januar 1974 til en værditold på 4,5%, der opkræves med et mindstebeløb på 1,1 RE/100 kg;
- b) fra 1. januar 1974 deltager de nye medlemsstater i fællesskabstoldkontingentet på 55.000 tons med nul-told for råbly bortset fra værkbly. Fra 1975 nedsættes størrelsen gradvis med henblik på afskaffelse af toldkontingentet 31. december 1977;
- c) før toldkontingentet er afskaffet, undersøger Rådet situationen med henblik på at træffe afgørelse om en eventuel nedsættelse af den autonome told på råbly bortset fra værkbly, idet forudsættes, at den således nedsatte told må indebære opkrævning af et mindstebeløb på 1,1 RE/100 kg.

PROTOKOL NR. 15 OM RÅZINK HENHØRENDE UNDER UNDERPOSITION
NR. 79.01 A I DEN FÆLLES TOLDTARIF

1. Fra 1. januar 1974 belægges razink henhørende under underposition nr. 79.01 A i den fælles toldtarif med en told på 4,5%, der opkræves med et mindstebeløb på 1,1 RE/100 kg.

2. Fra samme dato deltager de nye medlemsstater i det aftagende årlige fællesskabstoldkontingent med nul-told for razink, hvis oprindelige størrelse i 1971 var på 30.000 tons. Toldkontingentet for 1974 fastsættes til samme størrelse som for 1973. Størrelsen nedsættes påny gradvist fra 1975 indtil toldkontingentets afskaffelse 31. december 1977.

PROTOKOL NR. 16 OM MARKEDERNE FOR OG SAMHANDELEN
MED LANDBRUGSPRODUKTER

1. De nye medlemsstaters anvendelse af Fællesskabets bestemmelser om landbrug skal sammen med de overgangsforanstaltninger, der er fastsat i Tiltrædelsesaktens fjerde del, afsnit II, fra disse bestemmelser iværksættelse medføre, at fællesskabspræferencen for landbrugsprodukter udstrækkes til Fællesskabet i sin helhed.

2. Markedsordningernes væsentlige egenskab er, at de tillader samhandelen inden for Fællesskabet at udvikle sig på betingelser, som svarer til dem, der findes på et indre marked.

3. Fællesskabets geografiske udstrækning kan imidlertid skabe problemer for den uhindrede samhandel, navnlig for korn (hvede og ris), som det er ønskeligt at undgå.

Fællesskabets institutioner overvåger ved anvendelsen af forordningerne om de fælles markedsordninger, at den frie bevægelighed for alle varer fortsat sikres i overensstemmelse med de i EØF-traktaten og i de pågældende forordninger fastlagte mål.

4. Strukturændringer i den internationale samhandel er en naturlig følge af Fællesskabets udvidelse.

5. Under iagttagelse af EØF-traktatens artikler 39 og 110 skulle det være muligt i den periode, hvor overgangsbestemmelserne gælder, efterhånden at imødegå problemer, som kan opstå for visse tredjelande og i visse konkrete tilfælde.*

Såfremt sådanne problemer opstår, undersøger institutionerne de konkrete tilfælde på baggrund af alle relevante omstændigheder i den foreliggende situation, sådan som de hidtil har gjort i lignende tilfælde, og må i den periode, hvor overgangsbestemmelserne gælder, i det omfang, det er påkrævet, træffe foranstaltninger, som kan føre til løsninger af disse problemer i overensstemmelse med principperne for den fælles landbrugspolitik og inden for rammerne af denne politiks mekanismer.

6. Til at overvinde de vanskeligheder, som måtte opstå på Fællesskabets markeder som følge af anvendelsen af overgangsmekanismen, råder Fællesskabets institutioner over, og vil i givet fald gøre brug af, forskellige muligheder for indgriben, der følger af EØF-traktatens retsakter vedtaget i henhold til denne og af denne Akt.

* Konferencen mellem De europæiske Fællesskaber og de stater, der har søgt tiltrædelse til disse Fællesskaber, har, på sine møder den 11. og 12. maj 1971 med Det forenede Kongerige, den 7. juni 1971 med Irland, den 21. juni 1971 med Norge og den 12. juli 1971 med Danmark, konstateret, at disse konkrete tilfælde, „så vidt man for tiden kan se, vil begrænse sig til smør, sukker, bacon og visse frugter og grønsager“.

PROTOKOL NR. 17 OM IMPORT I DET FORENEDE KONGERIGE AF SUKKER
HIDRØRENDE FRA DE I COMMONWEALTH-AFTALEN VEDRØRENDE SUKKER
OMHANDLEDE EKSPORTERENDE LANDE OG TERRITORIER

1. Det forenede Kongerige kan på nedennævnte betingelser indtil 28. februar 1975 fra de i Commonwealth-aftalen vedrørende sukker omhandlede eksporterende lande og territorier indføre sukker i mængder, der svarer til de kvoter til aftalt pris, der er fastsat inden for rammerne af denne aftale.

2. Ved denne import opkræves der:

- a) en særlig importafgift, der er lig med forskellen mellem den aftale købspris omregnet til cif-pris, og den pris, til hvilken sukkeret afsættes på markedet i Det forenede Kongerige. Bestemmelserne i Tiltrædelsesaktens artikel 55, stk. 1, litra *b*, finder ikke anvendelse;
- b) en afgift fastsat på basis af forskellen mellem verdensmarkedsprisen for råsukker omregnet til cif-pris og den aftale købspris omregnet til cif-pris; afgiften skal anvendes til finansiering af videresalg via Det forenede Kongeriges Sukkerråd (UK Sugar Board).

Såfremt verdensmarkedsprisen cif for råsukker ligger over den aftalte købspris omregnet til cif-pris, udbetaler Sukkerrådet dog forskellen til importøren.

3. Den pris, til hvilken det omhandlede sukker afsættes på markedet i Den forenede Kongerige, fastsættes på et niveau, som gør det muligt faktisk at afsætte de pågældende mængder, uden at der opstår risiko for afsætningen af sukker fra Fællesskabet.

4. Uanset bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 766/68 om de almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for sukker, kan der ydes eksportrestitution til Det forenede Kongerige for hvidt sukker fremstillet af råsukker, som er indført i medfør af denne protokol.

5. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de foranstaltninger, der er nødvendige for iværksættelsen af bestemmelserne i denne protokol, således at der sikres en tilfredsstillende funktion af den fælles markedsordning for sukker, og især overholdelse af afsætningsprisen for sådant sukker på Det forenede Kongeriges marked ved anvendelsen af de i stk. 2 fastsatte bestemmelser.

PROTOKOL NR. 18 OM IMPORT I DET FORENEDE KONGERIGE
AF SMØR OG OST FRA NEW ZEALAND

Artikel 1. 1. Det forenede Kongerige kan på følgende betingelser og som overgangsforanstaltning importere visse mængder smør og ost fra New Zealand.

2. De i stk. 1 omhandlede mængder udgør:

a) for smør i de første fem år:

- i 1973, 165.811 tons,
- i 1974, 158.902 tons,
- i 1975, 151.994 tons,
- i 1976, 145.085 tons,
- i 1977, 138.176 tons;

b) for ost:

- i 1973, 68.580 tons;
- i 1974, 60.960 tons,
- i 1975, 45.720 tons,
- i 1976, 30.480 tons,
- i 1977, 15.240 tons.

Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen foretage tilpasninger mellem disse mængder smør og ost på betingelse af, at man respekterer den mængde, der udtrykt i mælkeækvivalent svarer til summen af de for de to produkter for det pågældende år fastsatte mængder.

3. De i stk. 2 anførte mængder smør og ost importeres i Det forenede Kongerige til en pris, hvis overholdelse på cif-stadiet garanteres af New Zealand. Denne pris fastsættes på et niveau, der giver New Zealand mulighed for at opnå en pris svarende til den pris, dette land i gennemsnit har opnået på markedet i Det forenede Kongerige i årene 1969, 1970, 1971 og 1972.

4. De varer, der i overensstemmelse med bestemmelserne i denne protokol importeres i Det forenede Kongerige, kan hverken gøres til genstand for samhandel inden for Fællesskabet eller for reeksport til tredjelande.

Artikel 2. 1. Ved import i Det forenede Kongerige af de i artikel 1 fastsatte mængder smør og ost anvendes særlige importafgifter. Bestemmelserne i Tiltrædelsesaktens artikel 55, stk. 1, litra *b*, finder ikke anvendelse.

2. De særlige importafgifter fastsættes på grundlag af den i artikel 1, stk. 3, anførte cif-pris og af markedsprisen i Det forenede Kongerige for de pågældende produkter på et niveau, som gør det muligt faktisk af afsætte mængderne af smør og ost, uden at der opstår risiko for afsætningen af smør og ost fra Fællesskabet.

Artikel 3. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager de nødvendige foranstaltninger for iværksættelsen af bestemmelserne i artiklerne 1 og 2.

Artikel 4. Fællesskabet fortsætter sine bestræbelser for at fremme indgåelsen af en international aftale om mejeriprodukter med henblik på snarest muligt at forbedre de på verdensmarkedet herskende forhold.

Artikel 5. 1. Rådet undersøger i løbet af 1975 situationen for smør i lys af situationen og udviklingen i udbud og efterspørgsel i verdens vigtigste producent- og forbrugslande, i særdeleshed i Fællesskabet og New Zealand. Ved denne undersøgelse vil bl. a. følgende omstændigheder blive taget i betragtning:

- a) de fremskridt, der er gjort med henblik på at nå frem til en effektiv verdensomspændende aftale for mejeriprodukter, hvori Fællesskabet og de andre vigtige forbrugs- og producentlande deltager,
- b) betydningen af de fremskridt, New Zealand har gjort med henblik på at gøre sin økonomi og sin eksport mere alsidig, idet det forudsættes, at Fællesskabet bestræber sig for at følge en handelspolitik, som undgår at modvirke disse bestræbelser.

2. Hensigtsmæssige foranstaltninger til at sikre opretholdelsen af undtagelsesordningen for import af smør fra New Zealand ud over 31. december 1977 samt de nærmere regler herom fastsættes af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, i lys af denne undersøgelse.

3. Efter 31. december 1977 kan den undtagelsesordning, der er fastsat for import af ost, ikke længere opretholdes.

PROTOKOL NR. 19 OM ALKOHOLHOLDIGE DRIKKEVARER
FREMSTILLET AF KORN

1. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i EØF-traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de nødvendige foranstaltninger for at lette anvendelsen af korn fra Fællesskabet til fremstilling af spiritus på basis af korn, især whisky, til eksport til tredjelande, således at disse foranstaltninger kan bringes i anvendelse rettidigt.

2. Disse foranstaltninger, der kan træffes under forordningen om den fælles markedsordning for korn eller den forordning om den fælles markedsordning, der skal oprettes for alkohol, skal udgøre en del af Fællesskabets almindelige politik på alkoholområdet, idet enhver forskelsbehandling mellem disse produkter og andre former for alkohol skal undgås under hensyntagen til de særlige omstændigheder for hvert enkelt tilfælde.

PROTOKOL NR. 20 OM NORSK LANDBRUG

De Hoje Kontraherende Parter,

som ønsker at løse de problemer, som Norges tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab rejser for landets landbrugere,

som tager i betragtning de betæneligheder, den norske regering har givet udtryk for som følge af, at norsk landbrug på grund af landets geografiske beliggenhed og topografi er stillet ugunstigt; at de samme omstændigheder er bestemmende for Norges særlige demografiske problemer og medfører forholdsvis høje produktionsomkostninger for landets landbrugsbedrifter, hvilket har nødvendiggjort en generel støtteordning med henblik på at opretholde en afbalanceret social struktur og en rimelig levestandard for den del af befolkningen, som er beskæftiget i landbruget,

som erkender de særlige problemer, Norges tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab rejser for landets landbrugere, især fordi en blot tilpasning af de priser, der opnås af de norske producenter, til fællesskabspriserens niveau, ville fremkalde en væsentlig nedgang i indkomsterne med ugunstige følger, socialt og demografisk;

som erkender i særdeleshed, at overgangsperioden ikke ville kunne løse disse problemer, og at det derfor er nødvendigt at fastlægge særordninger, der ikke skal kunne skabe præcedens, og som har til formål at opretholde de norske landbrugeres levestandard under iagttagelse af reglerne for den fælles landbrugs-politik;

er blevet enige om følgende bestemmelser:

1. Med forbehold af de midlertidige undtagelser, der omhandles i de følgende stykker, bør den ordning, som anvendes på norsk landbrug, udformes sådan, at den ikke bringer den fælles landbrugspolitikens funktion og især ikke de fælles markedsordningers funktion på hele Fællesskabets område i fare.

2. Norge anvender Fællesskabets bestemmelser på landbrugsområdet i overensstemmelse med de pågældende bestemmelser i Tiltrædelsesakten.

3. Spørgsmålet om den norske støtte til transportomkostninger, som har til formål at udligne de særligt ugunstige virkninger af de lange afstande mellem produktionsområderne og de naturlige afsætningssteder og af landbrugsområdenes stærkt spredte beliggenhed, bør finde en egnet løsning ved anvendelse af bestemmelserne i EØF-traktaten.

4. Der indføres i Norge en støtteordning, der skal gøre det muligt at opretholde landbrugernes levestandard. Støtten indrømmes i det omfang, det er nødvendigt for at nå mål. Den må hverken knyttes til salgsproduktet eller indebære prisstøtte til produktionen, hvilket kræver en omlægning af de støtteforanstaltninger, der nu anvendes i Norge, og den skal differentieres efter regioner og efter kategorier af landbrugere. De foranstaltninger, der træffes, skal tilpasses de forskellige produktionstyper.

5. Norge kan undtagelsesvis indtil 31. december 1975 opretholde den støtte, der nu indrømmes. Prisstøtten til produktionen nedsættes med beløb, der svarer til de forhøjelser af markedspriserne, der følger af de sidstnævnte prisers tilnærmelse til det fælles prisniveau.

6. I gartnerisektoren og for kartofler kan Norge undtagelsesvis indtil 31. december 1977 erstatte de kvantitative importrestriktioner med bestemmelser, som gør det muligt for visse produkter at opretholde et prisniveau, der svarer til det, der bestod på det norske marked inden tiltrædelsen. Disse bestemmelser skal udgøre en ordning med mindstepriser, som skal fastsættes for det norske marked, og hvorunder udligningsafgifter vil kunne anvendes på al import, uanset oprindelse, til lavere priser; for import af de samme produkter med henblik på forarbejdning kan udligningsafgiften suspenderes, medens der ved levering af indenlandske produkter til forarbejdning kan ydes en restitution, der svarer til afgiftens beløb. De aftalte overgangsbestemmelser for tolden finder anvendelse.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for iværksættelsen af de bestemmelser, der nævnes i dette stykke.

7. For produkter, der hører til svinekødsektoren samt til æg- og fjerkræsektoren, beregnes det udligningsbeløb, der anvendes på import i Norge indtil den første nedsættelse, som en undtagelse fra Tiltrædelsesaktens artikler 75, 77 og 79 på grundlag af forskellen mellem priserne for slagtede svin, æg i skal og slagtet fjerkræ dels på det norske marked, dels i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og i hver af de nye medlemsstater.

Det i det forrige stykke nævnte udligningsbeløb nedsættes med en fjerdedel den 1. november 1973, med en fjerdedel den 1. november 1974, med en fjerdedel den 1. november 1975, og det afskaffes den 1. november 1976 under forbehold af anvendelsen efter denne dato af bestemmelserne i Tiltrædelsesaktens artikler 75, 77 og 79.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for iværksættelsen af de bestemmelser, der nævnes i dette stykke.

8. Kommissionen skal senest den 30. juli 1974 og for gartnerisektoren og for kartofler senest den 30. juni 1976 fremsætte forslag for Rådet, herunder i påkommende tilfælde forslag om de udgifter, der kan gøres til genstand for en fællesskabsfinansiering i overensstemmelse med EØF-traktatens bestemmelser, med henblik på iværksættelsen, ved udløbet af de i stk. 5 og 6 fastsatte frister, af støtteordningen i overensstemmelse med stk. 4.

9. Under fællesskabskontrol og under forbehold af de i stykke 1-8 fastsatte bestemmelser træffes der i Norge egnede foranstaltninger, der sikrer mælkeforsyninger, som er tilstrækkelige til regelmæssigt at dække befolkningens forbrug af konsummælk sådan at mælkeforbrugets nuværende høje niveau ikke bringes i fare. I overensstemmelse med den i EØF-traktatens artikkel 43, stk. 2, fastlagte fremgangsmåde fastsætter Rådet de herom nødvendige bestemmelser, der vil kunne omfatte støtte.

10. For så vidt den fremtidige udvikling af den fælles landbrugspolitik eller af Fællesskabets politik på andre områder indebærer fælles foranstaltninger, der vil gøre det muligt helt eller delvis at løse det norske landbrugs særlige problemer, vil disse fælles foranstaltninger og den eventuelle fællesskabsfinansiering, som måtte følge deraf, træde i stedet for de særlige foranstaltninger, der er truffet i Norge.

11. Fællesskabets institutioner foretager med regelmæssige mellemrum en gennemgang af vilkårene og de nærmere bestemmelser for anvendelsen af den i Norge benyttede ordning.

PROTOKOL NR. 21 OM FISKERIORDNINGEN FOR NORGE

De Hoje Kontraherende Parter

der erkender den meget store betydning, som fiskeriet har for Norge,

der tager i betragtning, at fiskeriet og de industrier, der er knyttet hertil, på grund af Norges særlige geografiske beliggenhed udgør en væsentlig beskæftigelse for befolkningen på en stor del af kysterne, hvor andre muligheder for beskæftigelse er begrænsede,

der er sig bevidste betydningen, såvel for Norge som for Fællesskabet i sin helhed, af at opretholde en tilfredsstillende befolkningsmæssig ligevægt i de egne i Norge, der i væsentlig grad er afhængige af kystfiskeriet, og som deler den norske regerings målsætning på dette område,

bekræfter, at Norge inden for rammerne af Tiltrædelsesaktens artikel 101 har ret til at begrænse udøvelsen af fiskeri i farvandene, der henhører under dets højhedsområde eller jurisdiktion, og som er beliggende inden for en grænse på tolv sømil mellem Egersund og grænsen mellem Norge og De socialistiske sovjetrepublikkers Union,

er enige om over for Fællesskabets institutioner at anbefale, at der ved den undersøgelse der er forudset i Tiltrædelsesaktens artikel 103, tages særligt hensyn til de problemer, der rejser sig i Norge på fiskeriområdet, såvel inden for rammerne af landets almindelige økonomi som af grunde, der følger af landets særegne befolkningsmæssige og sociale struktur, og at foranledige, at de bestemmelser, der vil kunne træffes, da bliver fastlagt i overensstemmelse hermed; disse bestemmelser kan blandt andre foranstaltninger indeholde en forlængelse ud over 31. december 1982 af undtagelsesordningen i hensigtsmæssigt omfang og i henhold til regler, som nærmere fastsættes.

PROTOKOL NR. 22 OM FORBINDELSERNE MELLEM DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB OG DE ASSOCIEREDE AFRIKANSKE STATER OG MADAGASCAR SAMT DE SELVSTÆNDIGE UDVIKLINGSLANDE INDEN FOR COMMONWEALTH, DER ER BELIGGENDE I AFRIKA, DET INDISKE OCEAN, STILLEHAVET OG PÅ ANTILLERNE

I

1. Det europæiske økonomiske Fællesskab tilbyder de selvstændige Commonwealth-lande, der er nævnt i bilag VI til Tiltrædelsesakten, at ordne deres forbindelser med Fællesskabet i den ånd, der er kommet til udtryk i den af Rådet på mødet den 1. og 2. april 1963 vedtagne hensigtserklæring, gennem valg af en af følgende muligheder:

- deltagelse i den associeringskonvention, som ved udløbet af associeringskonventionen af 29. juli 1969 vil sætte rammerne for forbindelserne mellem Fællesskabet og de associerede afrikanske stater og Madagascar, som har undertegnet denne konvention;
- indgåelse på grundlag af EØF-traktatens artikel 238 af en eller flere særlige associeringskonventioner, der indebærer gensidige rettigheder og forpligtelser, i særdeleshed for så vidt angår samhandelen;
- indgåelse af handelsaftaler med henblik på at lette og udvikle samhandelen mellem Fællesskabet og disse lande.

2. Fællesskabet ønsker af praktiske grunde, at de selvstændige Commonwealth-lande, som Fællesskabets tilbud er rettet til, så hurtigt som muligt efter tiltrædelsen tager stilling til dette tilbud.

Fællesskabet foreslår de i bilag VI til Tiltrædelsesakten nævnte selvstændige Commonwealth-lande, at de forudsete forhandlinger med henblik på indgåelse af aftalerne i henhold til en af tilbudets tre muligheder påbegyndes fra 1. august 1973.

Fællesskabet opfordrer derfor de af de selvstændige Commonwealth-lande, som måtte have valgt af forhandle på grundlag af den første løsning, til sammen med de associerede afrikanske stater og Madagascar at deltage i forhandlingen om den konvention, der skal afløse den den 29. juli 1969 undertegnede konvention.

3. Såfremt Botswana, Lesotho eller Swaziland vælger en af tilbudets første to muligheder:

- bør der findes egnede løsninger på de specifikke problemer, som følger af den særlige stilling for disse lande, der er i toldunion med et tredjeland;
- bør Fællesskabet på disse staters territorier nyde en toldbehandling, der er lige så gunstig som den, disse stater anvender over for det mest begunstige tredjeland;
- bør de nærmere bestemmelser i den ordning, der anvendes, herunder navnlig oprindelsesreglerne, gøre det muligt at undgå enhver risiko for handelsfordrejning til skade for Fællesskabet som følge af disse staters deltagelse i en toldunion med et tredjeland.

II

1. For så vidt angår den associeringsordning, der skal fastlægges ved udløbet af associeringskonventionen af 29. juli 1969, er Fællesskabet rede til at

fortsætte sin associeringspolitik såvel over for de associerede afrikanske stater og Madagascar som over for de selvstændige udviklingslande inden for Commonwealth, der bliver parter i den samme association.

2. De nye medlemsstaters tiltrædelse af Fællesskabet og den eventuelle udvidelse af associeringspolitikken bør ikke give anledning til nogen svækkelse af Fællesskabets forbindelser med de associerede afrikanske stater og Madagascar, der er parter i associeringskonventionen af 29. juli 1969.

Fællesskabets forbindelser med de associerede afrikanske stater og Madagascar sikrer disse stater en samlet række fordele og hviler på en opbygning, som giver associationen sin særlige karakter på det handelsmæssige område, samt med hensyn til det finansielle og tekniske samarbejde og de paritetisk sammensatte institutioner.

3. Målsætningen for Fællesskabets associeringspolitik bygger fortsat på de opnåede resultater samt de ovennævnte grundlæggende principper.

4. De nærmere enkeltheder i den associering, der vil blive fastlagt ved den forhandling, der er nævnt i del I, punkt 2, 3. afsnit, i denne protokol må på tilsvarende måde tage hensyn til de særlige økonomiske forhold, der er fælles for de selvstændige udviklingslande inden for Commonwealth, beliggende i Afrika, i Det indiske Ocean, i Stillehavet og på Antillerne og for de associerede afrikanske stater og Madagascar, såvel som til den indvundne erfaring inden for rammerne af associeringen, de associerede staters ønsker og følgerne for sidstnævnte stater af gennemførelsen af det generelle toldpræferencesystem.

III

Fællesskabet finder det magtpåliggende at beskytte interesserne for samtlige de i denne protokol omhandlede lande, hvis økonomi i betydelig grad er afhængig af eksport af råprodukter, herunder især sukker.

Spørgsmålet om sukker vil blive løst inden for denne ramme og for så vidt angår eksport af dette produkt under hensyntagen til dets betydning for flere af disse landes økonomi, navnlig Commonwealth-landenes.

PROTOKOL NR. 23 OM DE NYE MEDLEMSSTATERS ANVENDELSE AF DET GENERELLE
TOLDPRÆFERENCESYSTEM, DER ANVENDES I DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE
FÆLLESSKAB

1. De nye medlemsstater kan indtil 1. januar 1974 udsætte anvendelsen af det generelle toldpræferencesystem, der anvendes af Det europæiske økonomiske Fællesskab for produkter med oprindelse i udviklingslande.

2. Produkter henhørende under forordningerne (EØF) nr. 2796/71, 2797/71, 2798/71 og 2799/71 kan Irland dog indtil 31. december 1975 over for lande, der nyder generelle præferencer, belægge med en told af samme størrelse som den told, der pålægges de samme produkter i forhold til medlemsstaterne bortset fra Det forenede Kongerige.

PROTOKOL NR. 24 OM DE NYE MEDLEMSSTATERS DELTAGELSE
I DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKABS FONDE

De nye medlemsstaters bidrag til Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs fonde fastsættes som følger:

- Det forenede Kongerige, 57.000.000 RE
- Norge, 1.162.500 RE
- Danmark, 635.500 RE
- Irland, 77.500 RE

Disse bidrag indbetales fra tiltrædelsen i tre lige store årlige rater.

Hver af disse rater indbetales i hver ny medlemsstats egen frit konvertible valuta.

PROTOKOL NR. 25 OM UDVEKSLING MED DANMARK AF VIDEN
PÅ KERNEENERGIOMRÅDET

Artikel 1. 1. Fra tiltrædelsen stilles den videm, der i overensstemmelse med artikel 13 i EURATOM-traktaten er meddelt medlemsstater, personer og virksomheder, til rådighed for Danmark, der gør den til genstand for begrænset udbredelse på sit område på de i forannævnte artikel fastsatte vilkår.

2. Fra tiltrædelsen stiller Danmark i tilsvarende omfang viden inden for de nedenfor anførte sektorer til rådighed for Det europæiske Atomenergifællesskab. Den nærmere specificering af denne viden nedfældes i et dokument, der overgives Kommissionen. Denne videregiver den nævnte viden til virksomheder i Fællesskabet på de i ovennævnte artikel fastsatte vilkår.

3. Danmark stiller viden til rådighed for Fællesskabet inden for følgende sektorer:

- D.O.R. Tungtvandsmodereret og organisk kølet reaktor;
- DT-350, DK-400. Tungtvandstryktankreaktorer;
- højtemperaturgasloop;
- instrumenteringssystemer og specielt elektonisk apparatur;
- pålidelighed;
- reaktor fysik, reaktordynamik og varmetransmission;
- materialeprøvning og reaktorforsøgsudstyr.

4. Danmark forpligter sig til på vilkår, der nærmere fastlægges ved fælles aftale for hvert enkelt tilfælde, at give Fællesskabet enhver yderligere oplysning i forbindelse med de rapporter, Danmark afgiver, specielt under besøg af repræsentanter for Fællesskabet eller medlemsstaterne på forsøgsanlægget Risø.

Artikel 2. 1. Inden for de sektorer, hvor Danmark stiller viden til rådighed for Fællesskabet, indrømmer de kompetente organer, for tiden „Atomenergikommissionen“, på begæring herom, licenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet i tilfælde, hvor de kompetente organer har eneretten til patenter, der er indregistreret i Fællesskabets medlemsstater, for så vidt de ikke over for tredjepart har nogen pligt eller har påtaget sig forpligtelse til at indrømme eller tilbyde hel eller delvis enelicens på disse patentrettigheder.

2. Hvor der er indrømmet hel eller delvis enelicens, opmuntrer og letter Danmark indrømmelse af underlicenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet fra indehaverne af sådanne licenser.

Sådanne hele eller delvise enelicenser gives på et normalt handelsmæssigt grundlag.

PROTOKOL NR. 26 OM UDVEKSLING MED IRLAND AF VIDEN
PÅ KERNEENERGIOMRÅDET

Artikel 1. 1. Fra tiltrædelsen stilles den viden, der i overensstemmelse med artikel 13 i EURATOM-traktaten er meddelt medlemsstater, personer og virksomheder, til rådighed for Irland, der gør den til genstand for begrænset udbredelse på sit område på de i forannævnte artikel fastsatte vilkår.

2. Fra tiltrædelsen stiller Irland den viden med begrænset udbredelse, der er opnået på kerneenergiområdet i Irland, til rådighed for Det europæiske Atomenergifællesskab, for så vidt der ikke er tale om en rent handelsmæssigt udnyttelse deraf. Kommissionen videregiver den nævnte viden til virksomheder i Fællesskabet på de i ovennævnte artikel fastsatte vilkår.

3. Denne viden vedrører hovedsageligt undersøgelser om udvikling af en kraftreaktor samt arbejder vedrørende radioisotoper og deres udnyttelse inden for lægevidenskaben, herunder problemerne vedrørende strålingsbeskyttelse.

Artikel 2. 1. Inden for de sektorer, hvor Irland stiller viden til rådighed for Fællesskabet, indrømmer de kompetente organer på begæring herom, licenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet i tilfælde, hvor de kompetente organer har eneretten til patenter, der er indregistreret i Fællesskabets medlemsstater, for så vidt de ikke over for tredjepart har nogen pligt eller har påtaget sig forpligtelse til at indrømme eller tilbyde hel eller delvis enelicens på disse patentrettigheder.

2. Hvor der er indrømmet hel eller delvis enelicens, opmuntrer og letter Irland indrømmelser af underlicenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet fra indehaverne af sådanne licenser.

Sådanne hele eller delvise enelicenser gives på et normalt handelsmæssigt grundlag.

PROTOKOL NR. 27 OM UDVEKSLING MED NORGE
AF VIDEN PÅ KERNEENERGIOMRÅDET

Artikel 1. 1. Fra tiltrædelsen stilles den viden, der i overensstemmelse med artikel 13 i EURATOM-traktaten er meddelt medlemsstater, privatpersoner og virksomheder, til rådighed for Norge, der gør den til genstand for begrænset udbredelse på sit område på de i forannævnte artikel fastsatte vilkår.

2. Fra tiltrædelsen stiller Norge i tilsvarende omfang viden inden for de nedenfor anførte sektorer til rådighed for Det europæiske Atomenergifællesskab. Den nærmere specificering af denne viden nedfældes i et dokument, der overgives Kommissionen. Denne videregiver den nævnte viden til virksomheder i Fællesskabet på de i ovennævnte artikel fastsatte vilkår.

3. Norge stiller viden til rådighed for Fællesskabet inden for følgende sektorer:

- reaktorteknologi;
- teknologi vedrørende brændsel og materialer;
- reaktordynamik, kontrol og instrumentering;
- nuklear sikkerhed;
- teknologi vedrørende radioisotoper;
- kemi vedrørende oparbejdning og analysemetoder;
- forskning i grundfysik;
- drivkraft til skibe;
- diverse (tidsskrifter, aktivitetsrapporter o.s.v.).

4. Norge forpligter sig til på vilkår, der nærmere fastlægges ved fælles aftale for hvert enkelt tilfælde, at give Fællesskabet enhver yderligere oplysning i forbindelse med de rapporter. Norge afgiver, specielt under besøg af repræsentanter for Fællesskabet eller medlemsstaterne på „Institut for Atomenergi (IFA)“.

Artikel 2. 1. Inden for de sektorer, hvor Norge stiller viden til rådighed for Fællesskabet, indrømmer de kompetente organer, for tiden „Institut for Atomenergi“, på begæring herom, licenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet i tilfælde, hvor de kompetente organer har eneretten til patenter, der er indregistreret i Fællesskabets medlemsstater, for så vidt de ikke over for tredjepart har nogen pligt eller har påtaget sig forpligtelse til at indrømme eller tilbyde hel eller delvis enelicens på disse patentrettigheder.

2. Hvor der er indrømmet hel eller delvis enelicens, opmuntrer og letter Norge indrømmelse af underlicenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet fra indehavere af sådanne licenser.

Sådanne hele eller delvise enelicenser gives på et normalt handelsmæssigt grundlag.

PROTOKOL NR. 28 OM UNDVEKSLING MED DET FORENEDE KONGERIGE
AF VIDEN PÅ KERNEENERGIOMRÅDET

Artikel 1. 1. Fra tiltrædelsen stilles den viden, der i overensstemmelse med artikel 13 i EURATOM-traktaten er meddelt medlemsstater, personer og virksomheder, til rådighed for Det forenede Kongerige, der gør den til genstand for begrænset udbredelse på sit område på de i forannævnte artikel fastsatte vilkår.

2. Fra tiltrædelsen stiller Det forenede Kongerige i tilsvarende omfang viden inden for de sektorer, der er nævnt i listen i bilaget, til rådighed for Det europæiske Atomenergifællesskab. Den nærmere specificering af denne viden nedfældes i et dokument, der overgives Kommissionen. Denne videregiver den nævnte viden til virksomheder i Fællesskabet på de i ovennævnte artikel fastsatte vilkår.

3. Under hensyn til, at Fællesskabets interesse er mere udtalt for så vidt angår bestemte sektorer, lægger Det forenede Kongerige i særdeleshed vægt på overgivelse af viden inden for følgende sektorer:

- forskning og udvikling vedrørende hurtige reaktorer (herunder sikkerhed);
- grundforskning (som kan anvendes på forskellige reaktortyper);
- sikkerhed vedrørende andre reaktorer end hurtige reaktorer;
- metallurgi, stål, zirconiumlegeringer og beton;
- konstruktionsmaterialers forligelighed;
- forsøgsmæssig fremstilling af brændsel;
- thermohydrodynamik;
- instrumentering.

Artikel 2. 1. Inden for de sektorer, hvor Det forenede Kongerige stiller viden til rådighed for Fællesskabet, indrømmer de kompetente organer, for tiden „United Kingdom Atomic Energy Authority“ og „The United Kingdom Generating Boards“, på begæring herom, licenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet i tilfælde, hvor de kompetente organer har eneretten til patenter, der er indregistreret i Fællesskabet medlemsstater, for så vidt de ikke over for tredjepart har nogen pligt eller har påtaget sig forpligtelse til at indrømme eller tilbyde hel eller delvis enelicens på disse patentrettigheder.

2. Hvor der er indrømmet hel eller delvis enelicens, opmuntrer og letter Det forenede Kongerige indrømmelse af underlicenser på handelsmæssige vilkår til medlemsstater, personer og virksomheder i Fællesskabet fra indehaverne af sådanne licenser.

Sådanne hele eller delvise enelicenser gives på et normalt handelsmæssigt grundlag.

BILAG

LISTE OVER SEKTORER NÆVNT I ARTIKEL 1, STK. 2

I. Basisvidenskab

- reaktorfysik,
- fundamentale arbejder inden for metallurgi og kemi,

- arbejder vedrørende isotoper,
- kemisk teknologi;
- II. Reaktorer
 - a) forskning og udvikling vedrørende reaktorsystemer,
 - b) driftserfaringer vedrørende Magnox-reaktorer (herunder forskning vedrørende reaktordrift),
 - c) reaktorsikkerhed (bortset fra hurtige reaktorer),
 - d) forskning og udvikling vedrørende hurtige reaktorer (herunder sikkerhed),
 - e) driftserfaringer med materialeprøvningsreaktorer;
- III. Materialer og komponenter
 - a) grafit og kølemiddelkemi,
 - b) reaktorkonstruktionsmaterialers forlidelighed,
 - c) stål og beton (herunder korrosion); svejsning og svejseprøver,
 - d) forsøgsmæssig fremstilling af brændselselementer og vurdering af deres udformning og ydeevne,
 - e) varmetransmission,
 - f) metallurgi;
- IV. Instrumentering (herunder sanitær instrumentering);
- V. Radiobiologi;
- VI. Drivkraft til skibe.

PROTOKOL NR. 29 OM AFTALEN MED DEN INTERNATIONALE
ATOMENERGI-ORGANISATION

Kongeriget Danmark, Irland og kongeriget Norge forpligter sig til på de vilkår, der vil blive fastsat heri, at tiltræde aftalen mellem på den ene side visse oprindelige medlemsstater sammen med Det europæiske Atomenergifællesskab og på den anden side Den internationale Atomenergi-Organisation om anvendelsen på visse af Fællesskabets medlemsstaters område af de i Traktaten om ikke-spredning af atomvåben forudsatte garantier.

PROTOKOL NR. 30 OM IRLAND

De Høje Kontraherende Parter,

Om ønsker at løse visse særlige problemer vedrørende Irland,

Som er blevet enige om følgende bestemmelser Erinder om, at Det europæiske økonomiske Fællesskabs grundlæggende målsætning omfatter en stadig forbedring af levevilkårene og beskæftigelsesforholdene for medlemsstaternes folk samt en harmonisk udvikling af deres økonomier ved at formindske ulighederne mellem de forskellige områder og forbedre de mindst begunstigede områders stilling;

Tager til efterretning, at den irske regering står midt i gennemførelsen af en politik med sigte på industrialisering og økonomisk udvikling, som har til formål at tilnærme levestandarden i Irland til levestandarden i de øvrige europæiske nationer og afskaffe underbeskæftigelsen under samtidig gradvis udligning af de regionale forskelle i udviklingsniveauet;

Erkender, at det er i deres fælles interesse, at denne politiks målsætning virkeliggøres;

Er enige om med dette mål for øje at anbefale Fællesskabets institutioner at iværksætte alle de midler og fremgangsmåder, der er hjemlet i EØF-traktaten, navnlig ved på hensigtsmæssig måde at udnytte de ressourcer, Fællesskabet råder over, til gennemførelse af ovennævnte målsætninger;

Erkender især, at såfremt EØF-traktatens artikler 92 og 93 bringes i anvendelse, skal der tages hensyn til de mål, der er sat for en økonomisk ekspansion og en højnelse af befolkningens levestandard.

BREVVEKSLING VEDRØRENDE MONETÆRE SPØRGSMAÅL

I

Bruxelles, den 22. januar 1972

Deres Excellence,

1. På ministermødet under Konferencen 7. juni 1971 blev det vedtaget, at den erklæring om monetære spørgsmål, som jeg fremsatte under mødet, skulle gøres til genstand for en brevveksling, som skulle knyttes til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af Traktaterne. Jeg har således den ære at bekræfte, at jeg på nævnte møde har fremsat følgende erklæring:

„a) Vi er rede til at overveje en regelmæssig og gradvis reduktion af de officielle sterlingbalancer efter vor tiltrædelse.

b) Efter vor tiltrædelse af Fællesskaberne er vi rede til at drøfte egnede foranstaltninger for gradvis at bringe sterling i overensstemmelse med, hvad der gælder for de andre valutaer i Fællesskabet med hensyn til dens karakter som valuta og praksis for dens anvendelse udadtil, alt inden for rammerne af fremskridtene henimod gennemførelsen af Den økonomiske og monetære Union inden for det udvidede Fællesskab, og vi er overbevist om, at den officielle sterling* kan behandles således, at det bliver muligt for os fuldt ud at tage del i disse fremskridt.

c) Indtil da vil vi føre vor politik med henblik på at stabilisere de officielle sterlingbalancer på en måde, der er forenelig med disse langsigtede mål.

d) Jeg håber, Fællesskabet vil finde, at denne erklæring på tilfredsstillende måde afgør spørgsmålet om sterling og de dermed forbundne problemer, således at der under forhandlingerne blot resterer at fastlægge ordninger med hensyn til Det forenede Kongeriges gennemførelse af de direktiver om kapitalbevægelser, der er vedtaget i overensstemmelse med Rom-traktaten.“

2. På samme møde den 7. juni har Fællesskabets delegation tilkendegivet sin indforståelse med foranstående erklæring.

3. Jeg forstår, at delegationerne for kongeriget Danmark, Irland og kongeriget Norge ligeledes har tilkendegivet deres indforståelse med foranstående erklæring, således som den er bekræftet ved dette brev.

4. Jeg ville være taknemmelig for Deres anerkendelse af modtagelsen af dette brev samt bekræftelse af, at regeringerne for Fællesskabets medlemsstater såvel som regeringerne for kongeriget Danmark, Irland og kongeriget Norge er indforstået med foranstående erklæring.

Modtag, hr. Excellence, forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

G. RIPPON
Chancellor of the Duchy of Lancaster

Hr. G. Thorn
Udenrigsminister for storhertugdømmet
Luxembourg

* Ved „officielle sterling“ forstås „officielle sterlingbalancer“.

II

Bruxelles, den 22. januar 1972

Deres Excellence,

I Deres brev af dags dato har De været så venlig at give mig følgende meddelelse:

[See letter I — Voir lettre I]

Jeg har den ære at anerkende modtagelsen af denne meddelelse og at bekræfte, at regeringerne for Fællesskabets medlemsstater såvel som regeringerne for kongeriget Danmark, Irland og kongeriget Norge er indforstået med den erklæring, der er gengivet i stk. I i Deres brev.

G. THORN

Ministre des affaires étrangères
du Grand Duché de Luxembourg

P. HARMEL

Ministre des affaires étrangères
du Royaume de Belgique
Minister van Buitenlandse Zaken
van het Koninkrijk België

P. J. HILLERY

Aire Gnóthaí Eachtracha na
hÉireann

I. NØRGAARD

Kongeriget Danmarks
udenrigsøkonomiminister

A. MORO

Ministro per gli Affari Esteri
della Repubblica Italiana

W. SCHEEL

Bundesminister des Auswärtigen
der Bundesrepublik Deutschland

W. K. N. SCHMELZER

Minister van Buitenlandse Zaken
van het
Koninkrijk der Nederlanden

M. SCHUMANN

Ministre des affaires étrangères
de la République française

A. CAPPELEN

Kongeriket Norges utenriksminister

Hr. G. Rippon

Kansler for hertugdømmet Lancaster

SLUTAKT

De befuldmægtigede for

Hans Majestæt Belgiernes Konge,
Hendes Majestæt Dronningen af Danmark,
Præsidenten for forbundsrepublikken Tyskland,
Præsidenten for den franske Republik,
Præsidenten for Irland,
Præsidenten for den italienske Republik,
Hans Kongelige Højhed Storhertugen af Luxembourg,
Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene,
Hans Majestæt Kongen af Norge,
Hendes Majestæt Dronningen af det Forenede kongerige Storbritannien og Nordirland,
Og Rådet for De europæiske Fællesskaber repræsenteret ved sin formand,

Forsamlede i Bruxelles den toogtyvende januar nitten hundrede og tooghalvfjerds i anledning af undertegnelsen af Traktaten om kongeriget Danmarks, Irlands, kongeriget Norges og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab,

har fastslået at følgende tekster er blevet udarbejdet og fastlagt i konferencen mellem De europæiske Fællesskaber og de Stater, der har anmodet om tiltrædelse af disse Fællesskaber:

- I. Traktaten vedrørende kongeriget Danmarks, Irlands, kongeriget Norges og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab;
- II. Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af Traktaterne;
- III. de nedenfor opregnede tekster, som er bilag til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af Traktaterne:
 - A. Bilag I Den i Tiltrædelsesaktens artikel 29 nævnte liste,
 - Bilag II Den i Tiltrædelsesaktens artikel 30 nævnte liste,
 - Bilag III Lister over de i Tiltrædelsesaktens artikler 32, 36 og 39 omhandlede produkter (EURATOM),
 - Bilag IV Liste over produkter nævnt i Tiltrædelsesaktens artikel 32 (Commonwealth-produkter der nyder godt af den aftalemæssige præferencemargin i Det forenede Kongerige),
 - Bilag V Liste omhandlet i Tiltrædelsesaktens artikel 107.
 - Bilag VI Liste over landene omhandlet i Tiltrædelsesaktens artikel 109 og i protokol nr. 22.
 - Bilag VII Liste omhandlet i Tiltrædelsesaktens artikel 133.

- Bilag VIII Liste omhandlet i Tiltrædelsesaktens artikel 148 stk. 1,
Bilag IX Liste omhandlet i Tiltrædelsesaktens artikel 148 stk. 2,
Bilag X Liste omhandlet i Tiltrædelsesaktens artikel 150,
Bilag XI Liste omhandlet i Tiltrædelsesaktens artikel 152,
- B. Protokol nr. 1 vedrørende vedtægterne for Den europæiske Investe-
ringsbank,
Protokol nr. 2 om Færøerne,
Protokol nr. 3 om Kanaløerne og øen Man,
Protokol nr. 4 om Grønland,
Protokol nr. 5 om Svalbard (Spitzbergen),
Protokol nr. 6 om visse kvantitative restriktioner i Irland og Norge,
Protokol nr. 7 om import af motorkøretøjer og samleindustri for
motorkøretøjer i Irland,
Protokol nr. 8 om fosfor henhørende under underposition nr. 28.04 C
IV i den fælles toldtarif,
Protokol nr. 9 om aluminiumoxyd og aluminiumhydroxyd (aluminium-
forbindelser) henhørende under underposition nr. 28.20 A i den
fælles toldtarif,
Protokol nr. 10 om mimosebarkekstrakt henhørende under underpo-
sition nr. 32.01 A i den fælles toldtarif og kastanjetræsekstrakt
henhørende under underposition nr. ex 32.01 C i den fælles told-
tarif,
Protokol nr. 11 om krydsfinér henhørende under position nr. ex 44.15 i
den fælles toldtarif,
Protokol nr. 12 om papirmasse henhørende under underposition
nr. 47.01 A II i den fælles toldtarif,
Protokol nr. 13 om avispapir henhørende under underposition nr. 48.01
A i den fælles toldtarif,
Protokol nr. 14 om råbly henhørende under underposition nr. 78.01 A i
den fælles toldtarif,
Protokol nr. 15 om råzink henhørende under underposition nr. 79.01 A i
den fælles toldtarif,
Protokol nr. 16 om markederne for og samhandelen med landbrug-
produkter,
Protokol nr. 17 om import i Det forenede Kongerige af sukker hidrø-
rende fra de i Commonwealth-aftalen vedrørende sukker omhand-
lede eksporterende lande og territorier,
Protokol nr. 18 om import i Det forenede Kongerige af smør og ost fra
New Zealand,
Protokol nr. 19 om alkoholholdige drikkevarer fremstillet af korn,
Protokol nr. 20 om norks landbrug,
Protokol nr. 21 om fiskeriordningen for Norge,

Protokol nr. 22 om forbindelserne mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og de associerede afrikanske stater og Madagascar samt de selvstændige udviklingslande inden for Commonwealth, der er beliggende i Afrika, Det indiske Ocean, Stillehavet og på Antillerne,

Protokol nr. 23 om de nye medlemsstaters anvendelse af det generelle toldpræferencesystem, der anvendes i Det europæiske økonomiske Fællesskab,

Protokol nr. 24 om de nye medlemsstaters deltagelse i Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs fonde,

Protokol nr. 25 om udveksling med Danmark af viden på kerneenergiområdet,

Protokol nr. 26 om udveksling med Irland af viden på kerneenergiområdet,

Protokol nr. 27 om udveksling med Norge af viden på kerneenergiområdet.

Protokol nr. 28 om udveksling med Det forenede Kongerige af viden på kerneenergiområdet,

Protokol nr. 29 om aftalen med Den internationale Atomenergi-Organisation,

Protokol nr. 30 om Irland;

C. Brevveksling vedrørende monetære spørgsmål;

D. Teksterne til Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab samt til de traktater, der har ændret eller suppleret disse, på dansk, engelsk, irsk og norsk.

De befuldmægtigede har desuden taget De europæiske Fællesskabers Rådsafgørelse af 22. januar 1972 vedrørende kongeriget Danmarks, Irlands, kongeriget Norges og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab til efterretning.

Endvidere har de befuldmægtigede og Rådet tilsluttet sig nedennævnte erklæringer, der er knyttet til denne Slutakt:

1. Fælles erklæring om Domstolen,
2. Fælles erklæring om Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands højhedsområder på Cypern,
3. Fælles erklæring om fiskerisektoren,
4. Fælles hensigtserklæring om udvikling af handelsforbindelser med Ceylon, Indien, Malaysia, Pakistan og Singapore,
5. Fælles erklæring om arbejdskraftens frie bevægelighed.

De befuldmægtigede og Rådet har ligeledes taget følgende erklæring, der er knyttet til denne Slutakt, til efterretning. Erklæring fra regeringen for forbundsrepublikken Tyskland om anvendelse på Berlin af afgørelsen om tiltrædelsen af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab og Traktaten vedrørende tiltrædelsen af

Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab.

De befuldmægtigede og Rådet har desuden taget det arrangement vedrørende fremgangsmåden for vedtagelse af visse afgørelser, samt andre foranstaltninger, der skal træffes i perioden forud for tiltrædelsen, som er kommet i stand på konferencen mellem De europæiske Fællesskaber og de Stater, der har anmodet om tiltrædelse af disse Fællesskaber, og som er knyttet til denne Slutakt, til efterretning.

Endelig er følgende erklæringer blevet fremsat og knyttet til denne Slutakt:

1. Erklæring fra regeringen for Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland vedrørende definitionen af udtrykket „statsborgere“,
2. Erklæringer vedrørende den økonomiske og industrielle udvikling i Irland,
3. Erklæringer vedrørende konsummælk, svinekød og æg,
4. Erklæring vedrørende fastsættelse af Fællesskabets landbrugspriser,
5. Erklæring vedrørende landbrug i vanskeligt tilgængeligt terræn.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Slutakt.

ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diese Schlußakte gesetzt.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Final Act.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures en bas du présent acte final.

DÁ FHIANÚ SIN, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an Ionstraim Chríochnaitheach seo.

IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto la loro firma in calce al presente atto finale.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Slotakte hebben geplaatst.

TIL BEKREFTELSE HERAV har nedenstående befuldmægtigede undertegnet denne Slutakt.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den toogtyvende januar nitten hundrede og tooghalvfjerds.

GESCHEHEN zu Brüssel am zweiundzwanzigsten Januar neunzehnhundert-zweiundsiebzig.

DONE at Brussels on this twenty-second day of January in the year one thousand nine hundred and seventy-two.

FAIT à Bruxelles, le vingt-deux janvier mil neuf cent soixante-douze.

ARNA DHÉANAMH sa Bhruiséil, an dóú lá is fiche d'Eanáir, míle naoi gcéad seachtó a dó.

FATTO a Bruxelles, addi ventidue gennaio millenovecentosettantadue.

GEDAAN te Brussel, de tweeëntwintigste januari negentienhonderd tweeënzeventig.

UTFERDIGET i Brussel den tjeandre januar nitten hundre og syttito.

G. EYSKENS
P. HARMEL
J. VAN DER MEULEN

J. O. KRAG
I. NØRGAARD
J. CHRISTENSEN

W. SCHEEL
H.-G. SACHS

M. SCHUMANN
J.-M. BOEGNER

SEÁN Ó LOINSIGH
PÁDRAIG Ó HÍRIGHILE

E. COLOMBO
A. MORO
G. BOMBASSEI FRASCANI DE VETTOR

G. THORN
J. DONDELINGER

W. K. N. SCHMELZER
TH. E. WESTERTERP
E. M. J. A. SASSEN

T. BRATTELI
A. CAPPELEN
S. CHR. SOMMERFELT

E. HEATH
ALEC DOUGLAS-HOME
G. RIPPON

FÆLLES ERKLÆRING OM DOMSTOLEN

De supplerende foranstaltninger, som måtte vise sig nødvendige som følge af de nye medlemsstaters tiltrædelse, bør foretages at Rådet, som på Domstolens begæring vil kunne forøge antallet af generaladvokater til fire og tilpasse bestemmelserne i tredje afsnit i henholdsvis EKSF-traktatens artikel 32, EØF-traktatens artikel 165 og EURATOM-traktatens artikel 137.

FÆLLES ERKLÆRING OM DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLANDS HØJHEDSOMRÅDER PÅ CYPERN

Den ordning, der skal anvendes i forbindelserne mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det forenede kongerige Storbritanien og Nordirlands højhedsområder på Cypern, vil blive fastlagt i forbindelse med et eventuelt arrangement mellem dette Fællesskab og republikken Cypern.

FÆLLES ERKLÆRING OM FISKERISEKTOREN

1. Det europæiske økonomiske Fællesskabs institutioner undersøger forholdene vedrørende fiskemel og fiskeolie med henblik på at træffe de foranstaltninger, der måtte vise sig nødvendige på dette område for så vidt angår det anvendte råmateriale. Disse foranstaltninger skal opfylde kravene om beskyttelse og en rationel udnyttelse af havets biologiske ressourcer, idet det samtidig må undgås, at produktionsenheder, der ikke er tilstrækkeligt rentable, oprettes eller oprettholdes.

2. Anvendelsen af de fælles handelsnormer for visse arter af ferske eller kølede fisk må ikke medføre udelukkelse af nogen handelsform, og omvendt må ingen handelsform være til hinder for anvendelsen af de nævnte normer; de problemer, der måtte opstå, kan til sin tid løses af Fællesskabets institutioner i denne ånd.

3. Det europæiske økonomiske Fællesskab er bekendt med betydningen af den norske eksport af fiskeriprodukter til tredjelande, der, som Fællesskabets øvrige eksport, er undergivet bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2142/70.

4. Det betragtes som forudsat, at den norske lov af 18. december 1970 om „omsætning af fisk hidrørende fra forarbejdningsindustrien“ så hurtigt som muligt tages op til en grundig gennemgang med henblik på, under hensyntagen til de fællesskabsretlige bestemmelser, at undersøge vilkårene for dens anvendelse.

FÆLLES HENSIGTSERKLÆRING OM UDVIKLING AF HANDELSFORBINDELSER MED CEYLON, INDIEN, MALAYSIA, PAKISTAN OG SINGAPORE

Ud fra ønsket om at udvide og forstærke handelsforbindelserne med de selvstændige udviklingslande inden for Commonwealth, der er beliggende i Asien (Ceylon, Indien, Malaysia, Pakistan og Singapore), er Det europæiske økonomiske Fællesskab rede til efter tiltrædelsen at gennemgå de problemer, der måtte opstå på det handelsmæssige område med disse lande, med henblik på at søge egnede løsninger, der tager hensyn såvel til rækkevidden af det generelle

toldpræferencesystem som til stillingen for de udviklingslande, der er beliggende i samme geografiske område.

Spørgsmålet om Indiens eksport af sukker til Fællesskabet efter udløbet den 31. december 1974 af gyldigheden af Commonwealth-aftalen om sukker bør ordnes af Fællesskabet på baggrund af denne hensigtserklæring og under hensyn til de bestemmelser, som måtte blive vedtaget for så vidt angår import af sukker hidrørende fra de selvstændige Commonwealth-lande omhandlet i protokol nr. 17 om forbindelserne mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og de associerede afrikanske stater og Madagascars samt de selvstændige udviklingslande inden for Commonwealth, der er beliggende i Afrika, Det indiske Ocean, Stillehavet og på Antillerne.

FÆLLES ERKLÆRING OM ARBEJDSKRAFTENS FRIE BEVÆGELIGHED

Fællesskabets udvidelse vil kunne medføre visse vanskeligheder for den sociale situation i en eller flere medlemsstater med hensyn til anvendelsen af bestemmelserne vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed.

Medlemsstaterne erklærer, at de forbeholder sig ret til, såfremt vanskeligheder af denne art måtte opstå, at rejse sagen i Fællesskabets institutioner for at opnå en løsning på dette problem i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber og med de bestemmelser, der er truffet i medfør heraf.

ERKLÆRING FRA REGERINGEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND OM ANVENDELSEN PÅ BERLIN AF AFGØRELSEN VEDRØRENDE TILTRÆDELSE AF DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB SAMT AF TRAKTATEN VEDRØRENDE TIL- TRÆDELSE AF DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB OG DET EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB

Regeringen for forbundsrepublikken Tyskland forbeholder sig ret til ved ikrafttrædelsen af kongeriget Danmarks, Irlands, kongeriget Norges og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab og ved deponeringen af sit ratifikationsdokument for Traktaten vedrørende ovennævnte landes tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab at erklære, at Rådets afgørelse af 22. januar 1972 vedrørende tiltrædelsen af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab samt ovennævnte Traktat også finder anvendelse på Land Berlin.

ERKLÆRING FRA REGERINGEN FOR DET FORENEDE KONGERIGE STORBRIANNIEN OG NORDIRLAND VEDRØRENDE DEFINITIO- NEN AF UDTRYKKET „STATSBORGERE“

I anledning af undertegnelsen af Tiltrædelsestraktaten afgiver regeringen for Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland følgende erklæring:

„For så vidt angår Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland skal udtrykkene „statsborgere“, „statsborgere i medlemsstaterne“ eller „statsborgere i medlemsstaterne og i de oversøiske lande og territorier“, overalt hvor de er anvendt i Traktaten om oprettelse af Det europæiske

økonomiske Fællesskab, Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab eller Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, eller i enhver fællesskabsretsakt, der er afledt af disse Traktater, forstås som henvisende til:

- a) personer, der er borgere i Det forenede Kongerige med kolonier, eller personer som er britiske undersåtter uden at have sådant statsborgerskab eller statsborgerskab i noget andet Commonwealth-land eller territorium, og som i det ene og andet af disse tilfælde har ret til at tage bopæl i Det forenede Kongerige og derfor er fritaget for Det forenede Kongeriges indvandringskontrol,
- b) personer, der er borgere i Det forenede Kongerige med kolonier, fordi de er født i eller er blevet registreret eller naturaliseret i Gibraltar, eller hvis fader er født, registreret eller naturaliseret i Gibraltar.“

ERKLÆRINGER OM DEN ØKONOMISKE OG INDUSTRIELLE UDVIKLING I IRLAND

På det 6. ministermøde 19. oktober 1971 i forhandlingerne mellem Fællesskabet og Irland fremsatte A. Moro, udenrigsminister for Den italienske Republik, på Fællesskabets delegations vegne den nedenfor under I gengivne erklæring.

P. J. Hillery, udenrigsminister for Irland, afgav som svar på den irske delegations vegne den nedenfor under II gengivne erklæring.

I. *Erklæring fremsat af A. Moro, udenrigsminister for Den italienske Republik, på Fællesskabets delegations vegne*

I

1. Den irske delegation har understreget, at den irske regering står for alvorlige økonomiske og sociale uligheder af egns- og strukturmæssig art. Delegationen har erklæret, at der bør finde en udjævning af disse uligheder sted med henblik på at nå til et harmoniseringsniveau, der er foreneligt med Fællesskabets mål, herunder i særlig grad med gennemførelsen af Den økonomiske og monetære Union. Den irske delegation har anmodet Fællesskabet om at forpligte sig til med de midler, det har til rådighed, at støtte den irske regerings programmer, der tager sigte på afskaffelsen af disse uligheder, og i fuld udstrækning at tage hensyn til Irlands særlige problemer på dette område under den senere udvikling af en omfattende regionalpolitik i Fællesskabet.

2. Den irske delegation har for Fællesskabets delegation fremlagt materiale, der angiver retningslinierne og midlerne for de irske regionale programmer. Den irske delegation har ligeledes givet en fremstilling af, hvorledes der igennem skattelettelser gives støtte til de irske eksportindustrier. Også her er der tale om foranstaltninger, der har som mål at afhjælpe de sociale og økonomiske uligheder igennem en udvikling af industrien.

II

1. Fællesskabets delegation understreger i denne forbindelse, at Fællesskabets grundlæggende mål — som det fremgår af præambelen til Rom-trakta-

ten — omfatter en stadig forbedring af levevilkår og beskæftigelsesforhold for medlemsstaternes folk samt en harmonisk udvikling af disse landes økonomier ved at formindske ulighederne mellem de forskellige områder og forbedre de mindre begunstigede områders stilling.

2. Den fælles politik og de forskellige midler, Fællesskabet har taget i anvendelse på det økonomiske og sociale område, indebærer en konkret gennemførelse af de ovenfor nævnte mål, og vil desuden utvivlsomt udvikle sig. Den europæiske Socialfond følger nye veje. Den europæiske Investeringsbanks virkefelt udvides hele tiden. I Fællesskabets institutioner føres der for tiden drøftelser med henblik på at fastlægge, hvilke midler Fællesskabet kan tage i anvendelse, og efter hvilke nærmere retningslinier, for at føre regionalpolitikens mål ud i livet.

Den støtte, staterne yder, herunder også den, der gives i form af skattefritagelser, er underkastet de i EØF-traktatens artikler 92 og 94 fastlagte regler. For statsstøtte med en regional målsætning bør det understreges, at ifølge artikel 92, stk. 3, litra a, kan „støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse“, betragtes som forenelig med fællesmarkedet. Erfaringen viser, at denne bestemmelse er tilstrækkelig smidig til, at fællesskabsmyndighederne kan tage hensyn til de underudviklede områders særlige krav.

Skattefritagelserne vil — som al støtte iøvrigt, der på tiltrædelsestidspunktet består i Irland — af Kommissionen blive undersøgt under den sædvanlige løbende gennemgang af bestående støtte. Dersom det af gennemgangen fremgår, at denne eller hin støtte ikke vil kunne opretholdes i sin nuværende form, skal Kommissionen under iagttagelse af Traktatens regler fastsætte passende frister og nærmere overgangsbestemmelser.

3. I betragtning af ovennævnte særlige problemer for Irland foreslår Fællesskabets delegation, at der til Tiltrædelsesakten knyttes en protokol vedrørende den økonomiske og industrielle udvikling i Irland.

II. *Erklæring afgivet af P. J. Hillery, udenrigsminister for Irland, på den irske delegations vegne*

Det er mig en glæde at give udtryk for den irske delegations indforståelse med teksten til den foreslåede protokol om Irland, som har været drøftet vore to delegationer imellem, og hvis baggrund er blevet så klart fremstillet i Deres indledende erklæring. Den tekst, man er blevet enig om, vil gøre det muligt for den irske regering at fortsætte gennemførelsen af sine planer for økonomisk og social udvikling i vished om, at Fællesskabet igennem sine institutioner og særorganer er beredt til at samarbejde med os for gennemførelsen af vore mål.

Jeg har gentagne gange under forhandlingerne henledt opmærksomheden på de problemer, der opstår i en samlet enhed som det udvidede Fællesskab på grund af uensarteheden mellem de forskellige stater, den økonomiske udvikling befinder sig på. Jeg har ligeledes bestræbt mig på at forklare Dem de vanskeligheder, et land som Irland med sin beliggenhed i yderkanten af det udvidede Fællesskab må overvinde for at nærme sit økonomiske udviklingsniveau til de øvrige medlemsstater. Jeg er ganske klar over Fællesskabets vilje såvel som dets hensigt til at nå de i EØF-traktatens formulerede mål, der tilsigter en stadig forbedring af leve- og arbejdsvilkårene for folkene i medlemsstaterne og en harmonisk udvikling af deres

økonomi. Protokollen, som vi idag er nået til enighed om, er et overbevisende eksempel på Fællesskabets vilje til at give disse grundlæggende mål et konkret indhold. Denne protokol vil have praktisk værdi, idet det herigennem vil være muligt for mit land fuldtud at tage del i gennemførelsen af disse mål inden for det udvidede Fællesskab. Dens effektivitet i så henseende vil i høj grad blive styrket ved udførelsen af en samlet regionalpolitik for Fællesskabet. Jeg skal i denne forbindelse tillade mig at sige, at jeg er opmuntret af de bestræbelser, der nu er udfoldet for at løse dette vigtige spørgsmål inden for rammerne af Fællesskabets udvikling.

I Irlands situation må målestokken for, hvor virkningsfulde udviklingsforanstaltninger er, både nationalt og på fællesskabsplan være de fremskridt, der nås med hensyn til nedgang i arbejdsløshed og udvandring samt til højnelse af levestandarden. Det, der især er behov for, er at skaffe vor voksende arbejdskraft de nødvendige beskæftigelsesmuligheder, idet en betydelig del af vor mest værdifulde økonomiske hjælpekilde ellers ikke vil blive udnyttet eller vil gå tabt som følge af udvandring, og tempoet i den økonomiske udvikling blive bremsat.

Det vil vække tilfredshed i min regering, at vore drøftelser i dag har vist, at det ved Irlands tiltrædelse af Fællesskabet vil være muligt at fortsætte ad den af regeringen anslåede vej for at gennemføre dens mål, således som disse er formuleret i protokollen. Jeg tænker især på den stadige udvikling af industrien, der indtager en fremtrædende plads i vor almindelige målsætning for økonomisk ekspansion. Det er af afgørende betydning for os, at der fortsat sker fremskridt på dette område ved hjælp af virksomme foranstaltninger til fremme af industrien. Jeg forstår, at den støtte, der ydes vor industri, ligesom enhver anden form for støtte efter vor tiltrædelse skal gennemgås i lyset af fællesskabsbestemmelserne. Det er glædeligt at konstatere, at De erkender, at det er nødvendigt at føre en støttepolitik i Irland, men at der kan opstå spørgsmål med hensyn til de særlige former, vort støttesystem har antaget, mens vi har stået uden for Fællesskabet.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på det problem, der i denne forbindelse opstår med hensyn til de forpligtelser, vi tidligere har påtaget os. Vi må naturligvis overholde disse forpligtelser, men vi er rede til at drofte alle enkeltheder ved overgang til ethvert nyt støttesystem, der indføres, og vi vil medvirke til en hensigtsmæssig løsning af disse problemer.

Deres udtalelser med hensyn til smidigheden i de bestemmelser i Traktaten, der vedrører dette punkt, overbeviser mig ganske om, at fællesskabsinstitutionerne ved gennemgangen af vort støttesystem fuldtud vil tage hensyn til vore særlige problemer. I og med at den irske regering og Fællesskabets mål er sammenfaldende, er jeg ligeledes overbevist om, at såfremt det bliver nødvendigt at tilpasse vort støttesystem, vil den irske regering være i stand til at opretholde tempoet i landets industrielle udvikling og sikre en stadig forbedring både af beskæftigelsesforholdene og levestandarden.

Endelig skal jeg tillade mig at give udtryk for min påskønnelse af den sympati og forståelse, Fællesskabet har udvist i sin indstilling til og gennemgang af spørgsmålene om vore egnsnæssige problemer og vor støtte til industrien, hvilke spørgsmål er af den største betydning for mit land. Den enighed, vi er nået til, spår godt for vort fremtidige samarbejde inden for det udvidede Fællesskab med hensyn til at føre Traktatens grundlæggende mål ud i livet. Jeg ser i dette fremtidige samarbejde det bedste middel for os i Irland til at virkeliggøre vore egne mål på det økonomiske område.

ERKLÆRINGER VEDRØRENDE KONSUMMÆLK, SVINEKØD OG ÆG

På det andet ministermøde 27. oktober 1970 i forhandlingerne mellem Fællesskabet og Det forenede Kongerige fremsatte G. Rippon, kansler for hertugdømmet Lancaster, på Det forenede Kongeriges delegations vegne og W. Scheel, udenrigsminister for forbundsrepublikken Tyskland, på Fællesskabets delegations vegne følgende erklæringer.

De to delegationer har som konklusion fastslået, at der var opnået enighed på grundlag af disse to erklæringer.

1. Erklæring fremsat af G. Rippon, kansler for hertugdømmet Lancaster, på Det forenede Kongeriges delegations vegne

1. På det første ministermøde, der afholdtes 21. juli, erklærede min forgænger, at Det forenede Kongerige var rede til at tilslutte sig den fælles landbrugspolitik inden for et udvidet Fællesskab. Han tilføjede imidlertid, at vi havde behov for indgående at undersøge en del punkter, herunder især den indvirkning, fællesskabsbestemmelserne for mælk, svinekød og æg ville have på den britiske produktion, markedsføring og forbrug.

2. Siden da har der fundet mange opklarende drøftelser og samtaler sted med Kommissionen på teknisk plan og mere generelt under stedfortrædermøderne. Vort mål har været at fastslå, om der kunne opstå alvorlige vanskeligheder, og i bekræftende fald at undersøge de bedst egnede midler til imødegåelse heraf. Jeg er glad for at kunne sige, at Fællesskabet har givet os mange oplysninger og udvist forståelse, hvilket har bidraget til en væsentlig afklaring af situationen og givet mig håb om, at det vil lykkes os at nå til enighed om disse spørgsmål, således at de ikke skal optræde på vor fremtidige dagsorden.

Mælk

Vi finder det både i Fællesskabets og Det forenede Kongeriges interesse vigtigt, at vi er i stand til at sikre tilstrækkelige forsyninger af konsummælk til at tilfredsstille forbrugernes efterspørgsel i hele landet og året rundt. I lys af den bekræftelse, vi har modtaget fra Fællesskabet angående vor fortolkning af rækkevidden og arten af såvel de nuværende som de foreslåede ordninger, tror vi, at dette vil være muligt. Det er således af betydning, at jeg gengiver hovedpunkterne i denne ortolkning, som er følgende:

- i) det er et af den fælles landbrugspolitikens mål at anvende så meget mælk som muligt som konsummælk i hele Fællesskabet, og denne politik bør ikke gennemføres på en sådan måde, at der lægges hindringer i vejen for opnåelsen af dette mål;
- ii) den i Rådets vedtagelse af 24. juli 1966 omhandlede prisforskel mellem mælk til forarbejdning og konsummælk er ikke juridisk bindende; den erstattes til sin tid af en fællesskabsordning for mælk; i henhold til de nugældende bestemmelser står det medlemsstaterne frit at fastsætte detailpriser for konsummælk, men de er ikke forpligtet hertil;
- iii) forordning (EØF) nr. 804/68 tager kun sigte på foranstaltninger, der er truffet af staternes regeringer, og som gør det muligt at foretage prisudligninger, og en ikke-statslig producentsammenslutning kan følgelig, forudsat den respekterer bestemmelserne i EØF-traktaten og den afledede ret, frit beslutte at levere

mælk til områder efter eget valg for at sikre sine medlemmer det bedst mulige økonomiske udbytte, at lade udbyttet indgå i en fælles pulje og at fastsætte, hvorledes udbyttet fordeles mellem medlemmerne.

Svinekød

Vi mener også, at det vil være i et udvidet Fællesskabs interesse, et Fællesskab, som ventes at blive mere end selvforsynende med svinekød, at sikre en tilfredsstillende markedsstabilitet, herunder stabilitet på det britiske baconmarked. Fællesskabets nuværende system har, som naturligt er, ikke taget hensyn til dette vigtige marked, som årligt aftager ca. 640.000 tons bacon til en værdi af over en milliard RE. Dette marked kunne imidlertid i høj grad bidrage til den ønskede stabilitet, ikke blot til fordel for baconproducenterne i Det forenede Kongerige og andre direkte interesserede lande, men for alle producenter af svinekød i det udvidede Fællesskab.

Drøftelserne har ikke ført os til den slutning, at Fællesskabets nuværende regler vedrørende svinekod nødvendigvis vil være uegnede, eller at de ikke vil passe til den nye situation, der vil opstå som følge af udvidelsen.

Vi finder det imidlertid væsentligt at sikre os, at De erkender selve betydningen af baconmarkedet i et udvidet Fællesskab, de fordele, dettes fortsatte stabilitet på rimelige konkurrencevilkår vil medføre for hele Fællesskabets svineproduktion, og — som følge heraf — behovet for omhyggeligt at overvåge denne situation i overgangsperioden og senere.

Æg

Det udvidede Fællesskab vil være selvforsynende med æg, således at priserne formentlig snarere vil blive bestemt af udviklingen på det interne marked end af anvendelsen af importforanstaltninger. I betragtning af, at dette allerede er tilfældet både i det nuværende Fællesskab og i Det forenede Kongerige, kan markedet i det udvidede Fællesskab blive udsat for prissvingninger af samme art, omend muligvis lidt større end dem, de enkelte markeder nu er udsat for. På den anden side skulle udviklingen henimod koncentration af produktionen hos specialiserede producenter og en hermed sideløbende udvikling i afsætningen reducere den manglende stabilitet på længere sigt. Jeg tror derfor, at vi vil være i stand til at tilpasse os fællesskabsreglerne.

3. Hvis De herefter formelt kan bekræfte, at vor forståelse af, hvilke muligheder, der står os åbne for så vidt angår mælk, er korrekt, og De kan godkende de synspunkter, jeg har givet udtryk for med hensyn til betydningen af og de særlige træk ved baconmarkedet i et udvidet Fællesskab, samt anerkende ønskeligheden af et stabilt marked for svinekød og æg, kan vi til gengæld være enige i, at vi ikke behøver at rejse yderligere spørgsmål om disse produkter under forhandlingerne, undtagen i forbindelse med overgangsordningerne.

II. *Erklæring fremsat af W. Scheel, udenrigsminister for forbundsrepublikken Tyskland, på Fællesskabets delegations vegne*

Fællesskabets delegation er enig i Deres analyse af målene for den fælles politik i mælkesektoren og af de nuværende muligheder med hensyn til fastsættelsen af detailpriser for konsummælk samt ikke-statslige producentsammenslutningers virksomhed. For så vidt dette måtte være nødvendigt, erindrer den om, at det i forordning (EØF) nr. 804/68 fastsatte forbud mod nationale

foranstaltninger, der muliggør en udligning af priserne på de forskellige mejeriprodukter, ligeledes tager sigte på enhver national lovgivning, der tilsigter en sådan udligning.

Fællesskabets delegation kan acceptere Deres erklæring angående betydningen af og de særlige træk ved baconmarkedet i et udvidet Fællesskab. I betragtning af de mål, den fælles politik tilstræber for svinekød- og ægsektoren, deler delegationen Deres ønske om stabilitet i disse sektorer.

Fællesskabets delegation tager Det forenede Kongeriges delegations erklæring til efterretning og fastslår med tilfredshed, at de bestående bestemmelser vedrørende de tre nævnte sektorer ikke behøver at ændres, for at de af Det forenede Kongeriges delegation udtrykte betænkeligheder kan tilgodeses.

ERKLÆRING VEDRØRENDE FASTSÆTTELSE AF FÆLLESSKABETS LANDBRUGSPRISER

På det andet ministermøde 27. oktober 1970 i forhandlingerne mellem Fællesskabet og Det forenede Kongerige fremsatte W. Scheel, udenrigsminister for forbundsrepublikken Tyskland, på Fællesskabets delegations vegne en erklæring vedrørende Fællesskabets fastsættelse af landbrugspriserne.

G. Rippon, kansler for hertugdømmet Lancaster, tilkendegav på Det forenede Kongeriges delegations vegne sin tilslutning til denne erklæring, idet han tilføjede, at han ikke var i tvivl om betydningen for alle interesserede parter af denne årlige gennemgang af landbrugssektoren og af hensigten om at have effektive kontakter, især med producentorganisationer på fællesskabsniveau.

De to delegationer fastslog afslutningsvis, at der var tilvejebragt enighed i overensstemmelse med ordlyden i følgende erklæring afgivet af W. Scheel:

„1. Siden drøftelserne om dette emne i 1962 er der inden for Fællesskabet blevet indført en årlig gennemgang af landbrugets stilling og landbrugsmarkederne som led i proceduren for fastsættelsen af fællesskabspriserne.

Denne procedure kan beskrives således:

Som hovedregel bestemmes det i de forskellige landbrugsforordninger, at Rådet på forslag af Kommissionen hvert år før 1. august for det produktionsår, der begynder det følgende år, fastsætter alle de landbrugspriser for Fællesskabet, som skal fastsættes i henhold til de fælles markedsordninger.

Kommissionen afgiver ved fremsættelsen af sine forslag en årsrapport om landbrugets stilling og landbrugsmarkederne. Kommissionen er juridisk forpligtet til at afgive denne årsrapport, hvis afgivelse samtidig opfylder andre af Kommissionen påtagne forpligtelser.

Kommissionen udarbejder denne rapport på basis af egnet statistik og regnskabsmæssigt materiale fra alle til rådighed stående kilder, værende sig nationale eller hidrørende fra Fællesskabet.

Den analyse, der foretages i rapporten, omfatter undersøgelse:

- af landbrugets økonomiske stilling og dets udvikling som helhed, både på nationalt og fællesskabsplan, såvel som u den almindelige økonomiske sammenhæng;

— af markedet for de forskellige varer eller varegrupper med henblik på at give et overblik over situationen på samt de tendenser, der kendetegner dette marked.

Den undersøgelse, Kommissionen foretager af materialet, omfatter især oplysninger om udviklingen i priser og omkostninger, beskæftigelse, produktivitet og landbrugets indkomster.

Landbrugspriserne fastsættes i henhold til den i EØF-traktatens artikel 43, stk. 2, hjemlede procedure, hvilket indebærer, at Forsamlingen skal høres.

Med henblik herpå forelægges Kommissionens forslag bilagt årsrapporten for Forsamlingen, hvor de giver anledning til en generaldebat om den fælles landbrugspolitik.

Desuden indhentes der regelmæssigt udtalelse om forslagene og rapporten fra Det økonomiske og sociale Udvalg, der består af repræsentanter for de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv. For så vidt angår dette udvalgs opgaver, bestemmer EØF-traktatens artikel 47, at Udvalgets landbrugssektion har til opgave at være til rådighed for Kommissionen med henblik på at forberede udvalgets drøftelser i overensstemmelse med bestemmelserne i EØF-traktatens artikler 197 og 198.

Før, under og efter Kommissionens udarbejdelse af årsrapporten og prisforslagene finder der kontakter sted på fællesskabsplan med landbrugsorganisationerne. Disse kontakter omfatter en drøftelse af de statistiske og andre oplysninger vedrørende landbrugets økonomiske stilling og udsigter, som Kommissionen tager i betragtning i sin rapport til Rådet.

Grundet arten af de under den fælles landbrugspolitik fastsatte priser har Kommissionen besluttet ikke at begrænse disse kontakter til landbrugssektoren, men også at have kontakter med industri-, handels- og fagforbunds-kredse samt med forbrugerne.

Igennem disse kontakter har alle interesserede kredse lejlighed til at fremsætte deres synspunkter eller krav. Kontakterne giver desuden Kommissionen mulighed for at udarbejde sin årsrapport om landbrugets stilling og sine forslag på prisområdet under fuldt kendskab til de berørte parters stilling.

Høringen af Forsamlingen og Det økonomiske og sociale Udvalg under den politiske beslutningsproces, der fører til Rådets endelige beslutning, giver, i forbindelse med fortsatte og direkte kontakter mellem den institution, der har til opgave at udarbejde rapporten og forslagene, og organisationerne for de berørte kredse, tilstrækkelig sikkerhed for en balanceret interesseafvejning for alle, der er berørt af de pågældende beslutninger.

2. Denne fremgangsmåde udelukker naturligvis ikke, at medlemsstaterne selv foretager årlige undersøgelser af landbrugets stilling i deres eget land i samråd med de berørte erhvervsorganisationer og i henhold til deres nationale fremgangsmåde.

3. Fællesskabets delegation foreslår:

— at Konferencen fastslår, at Fællesskabets fremgangsmåde og praksis såvel som bestående nationale fremgangsmåder og praksis medfører hensigtsmæssige kontakter med de berørte erhvervsorganisationer;

- at Konferencen herudover tager til efterretning, at Fællesskabsinstitutionerne har til hensigt at udstrække de ovenfor i stk. I beskrevne fremgangsmåder og praksis til det udvidede Fællesskab;
- at Konferencen finder, at anvendelsen af de to foregående afsnit vil sikre et system i det udvidede Fællesskab, hvorved der tilvejebringes overblik over de økonomiske vilkår og udsigterne for landbruget, samt opretholdes hensigtsnæssige kontakter med producentorganisationerne såvel som med de øvrige interesserede organisationer og kredse.“

ERKLÆRINGER VEDRØRENDE LANDBRUG I VANSKELIGT TERRÆN (HILL-FARMING)

Ved det 8. ministermøde i forhandlingerne mellem Fællesskabet og Det forenede Kongerige 21-22. og 23. juni 1971 har G. Rippon, kansler for hertugdømmet Lancaster, på Det forenede Kongeriges delegations vegne fremsat den erklæring, der følger nedenfor under I.

M. Schumann, udenrigsminister i Den franske Republik, har på Fællesskabets delegations vegne svaret ved den erklæring, der følger nedenfor under II.

I. *Erklæring fremsat af G. Rippon, kansler for hertugdømmet Lancaster, på Det forenede Kongeriges delegations vegne*

I den åbningserklæring, hr. Barber fremsatte under Konferencen 30. juni 1970, rejste han blandt andre landbrugsspørgsmål de problemer, der opstår i egne med landbrug i vanskeligt terræn (hill-farming). Dele af Skotland, Wales, og Nordirland samt af Nord- og Sydvestengland er områder med vanskeligt terræn, der som følge af klimaet, jordbunden og den geografiske beliggenhed kun egner sig til ekstensivt opdræt af kvæg.

I disse egne har landbrugsbedrifterne et begrænset virkefelt, og er ifølge sagens natur særlig følsomme over for markedsvilkårene, således at høje priser alene ikke gør dem levedygtige. Under vort nuværende system modtager de derfor støtte både som led i vor almindelige økonomiske og sociale politik og som led i vor landbrugspolitik. Flere af det nuværende Fællesskabs medlemmer har givetvis områder med tilsvarende problemer, og vi vil naturligvis behandle dem, som De allerede gør det, i overensstemmelse med Traktaten og den fælles landbrugspolitik. Jeg ville være taknemmelig for Fællesskabets bekræftelse af min forståelse, hvorefter det er nødvendigt for alle medlemmer i det udvidede Fællesskab, der står over for forhold af denne art, at behandle problemet om at opretholde rimelige indkomster for landbrugere i disse egne.

II. *Erklæring fremsat af M. Schumann, udenrigsminister i Den franske Republik på Fællesskabets delegations vegne*

Fællesskabets delegation har nøje mærket sig den erklæring, som Det forenede Kongeriges delegation har fremsat om landbrug i områder med vanskeligt terræn (hill-farming) i Det forenede Kongerige, samt de foranstaltninger, der er gennemført til fordel for dette.

Som svar på denne erklæring kan Fællesskabets delegation meddele følgende: Fællesskabet erkender de særlige vilkår, der eksisterer i områder med landbrug

i vanskeligt terræn (hill-farming) i forhold til andre områder i Det forenede Kongerige, ligesom iøvrigt de undertiden meget betydelige forskelle mellem egne i det nuværende Fællesskabs medlemsstater.

De særlige forhold i visse områder i det udvidede Fællesskab kan faktisk nødvendiggøre foranstaltninger med henblik på at søge at løse de problemer, der er en følge af disse særlige forhold, i særdeleshed for at landbrugerne i disse områder kan bevare rimelige indkomster.

Naturligvis må sådanne foranstaltninger, som De lige har udtrykt det, være i overensstemmelse med Traktaten og med den fælles landbrugspolitik.

FREMANGSMÅDE FOR VEDTAGELSE AF VISSE AFGØRELSE, SAMT
ANDRE FORANSTALTNINGER, DER SKAL TRÆFFES I PERIODEN
FORUD FOR TILTRÆDELSEN

I

*Fremgangsmåde for underretning og samråd
for så vidt angår vedtagelsen af visse afgørelser*

1. For at sikre kongeriget Danmark, Irland, kongeriget Norge og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland, i det følgende benævnt de tiltrædende lande, hensigtsmæssig underretning bringes ethvert forslag eller enhver meddelelse fra Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som kan føre til afgørelser i Fællesskabernes Råd, til de tiltrædende landes kundskab efter at være blevet videregivet til Rådet.

2. Samrådene finder sted på begrundet anmodning fra et tiltrædende land, som udtrykkeligt gør rede for sine interesser som fremtidigt medlem af Fællesskaberne og fremsætter sine bemærkninger.

3. Administrative afgørelser vil almindeligvis ikke give anledning til samråd.

4. Samråd finder sted i et interimsudvalg bestående af repræsentanter for Fællesskaberne og de tiltrædende lande.

5. Fra Fællesskabernes side er medlemmerne af interimsudvalget medlemmerne af de faste repræsentanternes udvalg eller de personer, som de udpeger hertil, almindeligvis deres stedfortrædere. Kommissionen opfordres til at lade sig repræsentere ved disse forhandlinger.

6. Interimsudvalget bistås af et sekretariat, som er Konferencens sekretariat, der fortsætter i dette øjemed.

7. Samrådene finder normalt sted, så snart det forberedende arbejde på fællesskabsplan med henblik på vedtagelse af rådsafgørelser har ført til fælles retningslinjer, således at det er formålstjenligt at forudse sådanne samråd.

8. Såfremt der efter samrådene stadig skulle bestå alvorlige vanskeligheder, vil spørgsmålet kunne behandles på ministerplan på et tiltrædende lands anmodning.

9. Den fremgangsmåde, der er fastlagt i ovennævnte stykker, anvendes ligeledes på alle fremtidige beslutninger, som skal træffes af de tiltrædende lande, og som måtte have indvirkning på de forpligtelser, der følger af deres stilling som fremtidige medlemmer af Fællesskaberne.

II

Kongeriget Danmark, Irland, kongeriget Norge og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland træffer de nødvendige foranstaltninger til, at deres tiltrædelse af de aftaler eller overenskomster, der er omfattet af artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af Traktaterne, så vidt muligt finder sted samtidig med, at Traktaten vedrørende tiltrædelsen træder i kraft og på de vilkår, som er fastlagt ved denne Akt.

I det omfang, aftaler og overenskomster mellem medlemsstaterne, som er omfattet af artikel 3, stk. 1, andet punktum, og stk. 2, kun foreligger i udkast, endnu ikke er undertegnet og sandsynligvis ikke kan nå at blive undertegnet i perioden forud for tiltrædelsen, opfordres de tiltrædende lande til efter undertegnelsen af Tiltrædelsestraktaten i overensstemmelse med en hensigtsmæssig fremgangsmåde at deltage i udarbejdelsen af disse udkast i en positiv ånd og på en måde, der kan befordre indgåelsen af disse aftaler og overenskomster.

III

For så vidt angår forhandlingerne om de påtænkte aftaler med de EFTA-stater, der ikke har anmodet om at blive medlemmer af De europæiske Fællesskaber, samt forhandlingerne om visse tilpasninger af de præferentielle aftaler, der er afsluttet i henhold til Traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber, deltager repræsentanter fra de tiltrædende lande som observatører ved siden af repræsentanterne for de oprindelige medlemsstater.

Visse af Fællesskabets ikke-præferentielle aftaler, hvis gyldighedsperiode går ud over 1. januar 1973, kan tilpasses eller ændres for at tage hensyn til Fællesskabets udvidelse. Disse tilpasninger eller ændringer vil blive forhandlet af Fællesskabet med deltagelse af repræsentanter for de tiltrædende lande efter fremgangsmåden i foregående stykke.

IV

For så vidt angår Traktaten om ikke-spredning af kernevåben koordinerer kongeriget Danmark, Irland og kongeriget Norge deres holdning med Det europæiske Atomenergifællesskabs holdning under forhandlingen om en verifikationsaftale med Den internationale Atomenergi-Organisation. De anmoder om, at der i de kontrolaftaler, de måtte afslutte med IAEA indføres en klausul, der gør det muligt for dem kortest mulig frist efter tiltrædelsen at erstatte disse aftaler med den verifikationsaftale, som Fællesskabet måtte have afsluttet med Organisationen.

Det forenede Kongerige og Fællesskabet påbegynder i perioden forud for tiltrædelsen de samråd, som er en følge af, at det kontrol- og inspektionssystem, som anvendes i henhold til aftalen mellem flere medlemsstater og Det europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Den internationale Atomenergi-Organisation på den anden side, accepteres af Det forenede Kongerige.

V

De samråd mellem de tiltrædende lande og Kommissionen, der er forudset i artikel 120, stk. 2, i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af Traktaterne, finder sted før tiltrædelsen.

VI

De tiltrædende lande forpligter sig til, at overdragelse af de licenser, der er omfattet af artiklerne 2 i protokollerne 25-28 vedrørende udveksling af viden på kerneenergiområdet, ikke forsætligt fremskyndes inden tiltrædelsen med henblik på at mindske rækkevidden af de i disse protokoller indeholdte forpligtelser.

VII

Fællesskabernes institutioner udarbejder rettidigt de af artikel 153 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne til Traktaterne omfattede tekster.

VIII

Fællesskabet træffer de nødvendige forholdsregler for at foranstaltningerne i protokol nr. 19 om alkoholholdige drikkevarer fremstillet af korn træder i kraft fra tiltrædelsen.

DECISION
UNDER ARTICLE 2

By a decision adopted at Brussels on 1 January 1973, which came into force on that same date, in accordance with its article 48, the Council of the European Communities amended certain provisions of the Treaty concerning the accession of the Kingdom of Denmark, Ireland, the Kingdom of Norway and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the European Economic Community and to the European Atomic Energy Community, concluded at Brussels on 22 January 1972,¹ and of the Act² annexed thereto, as well as of the Decision of the Council of the European Communities of 22 January 1972 concerning the accession of the Kingdom of Denmark, Ireland, the Kingdom of Norway and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the European Coal and Steel Community, following the decision by Norway not to ratify the said Treaty.

Authentic texts: Italian, Danish, Dutch, English, French, German and Irish.

Certified statement was registered by Italy on 22 October 1984.

The Decision reads as follows:

[DANISH TEXT — TEXTE DANOIS]

AFGØRELSE TRUFFET AF RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER DEN 1. JANUAR 1973 OM TILPASNING AF DOKUMENTER VEDRØRENDE DE NYE MEDLEMSSTATERS TILTRÆDELSE AF DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet for De europæiske Fællesskaber har

under henvisning til traktaten mellem kongeriget Belgien, forbundsrepublikken Tyskland, Den franske Republik, Den italienske Republik, storhertugdømmet Luxembourg, kongeriget Nederlandene, (medlemmer af De europæiske Fællesskaber), kongeriget Danmark, Irland, kongeriget Norge og Det forenede kon-

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 1375, p. 6.
² *Ibid.*, p. 12.

DÉCISION
EN VERTU DE L'ARTICLE 2

Par décision adoptée à Bruxelles le 1er janvier 1973, laquelle est entrée en vigueur à cette même date, conformément à son article 48, le Conseil des Communautés européennes a modifié certaines dispositions du Traité relatif à l'adhésion à la Communauté économique européenne et à la Communauté européenne de l'énergie atomique du Royaume de Danemark, de l'Irlande, du Royaume de Norvège et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, conclu à Bruxelles le 22 janvier 1972¹, et de l'Acte² y annexé, ainsi que la Décision du Conseil des Communautés européennes en date du 22 janvier 1972 concernant l'adhésion du Royaume de Danemark, de l'Irlande, du Royaume de Norvège et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord à la Communauté européenne du charbon et de l'acier, à la suite de la décision de la Norvège de ne pas ratifier ledit Traité.

Textes authentiques : italien, danois, néerlandais, anglais, français, allemand et irlandais.

La déclaration certifiée a été enregistrée par l'Italie le 22 octobre 1984.

La Décision est libellée comme suit :

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1375, p. 133.
² *Ibid.*, p. 139.

gerige Storbritannien og Nordirland vedrørende kongeriget Danmarks, Irlands, kongeriget Norges og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og af Det europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 2,

under henvisning til afgørelse truffet af Rådet for De europæiske Fællesskaber den 22. januar 1972 vedrørende kongeriget Danmarks, Irlands, kongeriget Norges, Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Kongeriget Norge har ikke rettidigt deponeret sine tiltrædelses- og ratifikationsdokumenter og er således ikke blevet medlem af De europæiske Fællesskaber;

som følge heraf er tilpasning af visse bestemmelser, der er anført i de ovenfor nævnte artikler 2, nødvendig;

desuden bør de bestemmelser i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, der udtrykkeligt henviser til Norge, tilpasses eller ophæves,

Truffet følgende afgørelse:

Artikel 1. Artikel 3 i traktaten mellem kongeriget Belgien, forbundsrepublikken Tyskland, Den franske Republik, Den italienske Republik, storhertugdømmet Luxembourg, kongeriget Nederlandene, (medlemmer af De europæiske Fællesskaber), kongeriget Danmark, Irland, kongeriget Norge og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland vedrørende kongeriget Danmarks, Irlands, kongeriget Norges og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og af Det europæiske Atomenergifællesskab affattes således:

„*Artikel 3.* Denne traktat, udfærdiget i ét eksemplar på dansk, engelsk, fransk, irsk, italiensk, nederlandsk, norsk og tysk, af hvilke teksterne på dansk, engelsk, fransk, irsk, italiensk, nederlandsk og tysk har samme gyldighed, deponeres i Den italienske Republiks regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige signatarstaters regeringer.“

Artikel 2. Artikel 3 i afgørelse truffet af Rådet for De europæiske Fællesskaber den 22. januar 1972 vedrørende kongeriget Danmarks, Irlands, kongeriget Norges, Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, affattes således:

„*Artikel 3.* Denne afgørelse, udfærdiget på dansk, engelsk, fransk, irsk, italiensk, nederlandsk, norsk og tysk, af hvilke teksterne på dansk, engelsk, fransk, irsk, italiensk, nederlandsk og tysk har samme gyldighed, meddeles medlemsstaterne i Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, kongeriget Danmark, Irland, kongeriget Norge og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland.“

Artikel 3. Artikel 1, tredje led, i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne til traktaterne, affattes således:

„Forstås ved udtrykket „nye medlemsstater“ kongeriget Danmark, Irland og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland.“

Artikel 4. Artikel 10 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 10.* EKSF-traktatens artikel 21, stk. 2, EØF-traktatens artikel 138, stk. 2, og EURATOM-traktatens artikel 108, stk. 2, affattes således:

„De delegeredes antal fastsættes således:

Belgien	14
Danmark.....	10
Tyskland.....	36
Frankrig	36
Irland	10
Italien	36
Luxembourg	6
Nederlandene	14
Det forenede Kongerige	36.’ “

Artikel 5. Artikel 11 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 11.* Artikel 2, stk. 2, i Traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber affattes således:

„Formandshvervet udøves på skift af Rådets medlemmer for 6 måneder ad gangen efter nedenstående rækkefølge af medlemsstaterne: Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Luxembourg, Nederlandene og Det forenede Kongerige.’ “

Artikel 6. Artikel 12 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 12.* EKSF-traktatens artikel 128 affattes således:

„*Artikel 28.* Når Den høje Myndighed indhenter udtalelse fra Rådet, rådslår dette uden nødvendigvis at skride til afstemning. Referat af drøftelserne sendes til Den høje Myndighed.

I tilfælde, hvor denne Traktat kræver en samstemmende udtalelse fra Rådet, anses denne for vedtaget, såfremt der af Den høje Myndighed forelagte forslag får tilslutning:

- fra et absolut flertal af medlemsstaternes repræsentanter, heri indbefattet stemmerne fra repræsentanterne for to medlemsstater, som hver står for mindst en ottendedel af den samlede værdi af Fællesskabets kul- og stålproduktion;
- eller, i tilfælde af stemmelighed, og såfremt Den høje Myndighed fastholder sit forslag efter en fornyet drøftelse, fra repræsentanter for tre medlemsstater, som hver står for mindst en ottendedel af den samlede værdi af Fællesskabets kul- og stålproduktion.

I tilfælde, hvor denne Traktat kræver en enstemmig beslutning eller enstemmig og samstemmende udtalelse, er beslutningen eller udtalelsen vedtaget, såfremt alle Rådets medlemmer stemmer herfor. Ved anvendelse af artiklerne 21, 32, 32 a, 78 d, 78 f i denne Traktat og artiklerne 16,

20, stk. 3, 28, stk. 5 og 44 i protokollen vedrørende Domstolens statut, hindrer det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, dog ikke vedtagelsen af de af Rådets afgørelser, der kræver enstemmighed.

Rådets beslutninger, bortset fra dem, der kræver kvalificeret flertal eller enstemmighed, træffes af et flertal af Rådets medlemmer; dette flertal betragtes som opnået, dersom det omfatter det absolutte flertal af medlemsstaternes repræsentanter, heri indbefattet stemmerne fra repræsentanterne for to medlemsstater, som hver står for mindst en ottendedel af den samlede værdi af Fællesskabets kul- og stålproduktion. Ved anvendelse af de bestemmelser i artiklerne 78, 78 b og 78 d i denne Traktat, hvorefter der kræves kvalificeret flertal, tildeles der dog rådsmedlemmernes stemmer følgende vægt: Belgien 5, Danmark 3, Tyskland 10, Frankrig 10, Irland 3, Italien 10, Luxembourg 2, Nederlandene 5, Det forenede Kongerige 10. Afgørelser træffes med mindst 41 stemmer, der udtrykker tilslutning fra mindst seks medlemmer.

Hvert medlem af Rådet kan kun fra ét af de øvrige medlemmer modtage fuldmagt til at stemme.

Rådet står i forbindelse med medlemsstaterne gennem sin formand.

Rådets afgørelser offentliggøres på den måde, som det selv bestemmer. ‘ ‘

Artikel 7. Artikel 13 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 13.* EKSF-traktatens artikel 95, stk. 4, affattes således:

„Disse ændringer udarbejdes i enighed som forslag fra Den høje Myndighed og Rådet, der træffer afgørelse med et flertal på otte niendedele af dets medlemmer, og forelægges Domstolen til udtalelse. Ved sin undersøgelse har Domstolen fuld kompetence til at prøve alle faktiske og retslige forhold. Dersom Domstolen efter denne undersøgelse finder, at forslagene stemmer overens med bestemmelserne i foranstående stykke, oversendes forslagene til Forsamlingen og træder i kraft, såfremt de vedtages med et flertal på tre fjerdedele af de afgivne stemmer og to tredjedele af Forsamlingens medlemmer. ‘ ‘

Artikel 8. Artikel 14 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 14.* EØF-traktatens artikel 148, stk. 2, og EURATOM-traktatens artikel 118, stk. 2, affattes således:

„Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	5
Danmark	3
Tyskland	10
Frankrig	10
Irland	3
Italien	10

Luxembourg.....	2
Nederlandene.....	5
Det forenede Kongerige.....	10

Afgørelser træffes med mindst:

- enogfyrre stemmer i tilfælde, hvor afgørelsen i henhold til denne Traktat skal træffes på forslag af Kommissionen,
- enogfyrre stemmer afgivet af mindst seks medlemmer, der stemmer for, i alle andre tilfælde.’ “

Artikel 9. Artikel 17 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 17.* EKSF-traktatens artikel 32, stk. 1, EØF-traktatens artikel 165, stk. 1 og EURATOM-traktatens artikel 137, stk. 1, affattes således:
 ,Domstolen består af ni dommere.’ “

Artikel 10. Artikel 19 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne affattes således:

„*Artikel 19.* EKSF-traktatens artikel 32 *b*, stk. 2 og 3, EØF-traktatens artikel 167, stk. 2 og 3, og EURATOM-traktatens artikel 139, stk. 2 og 3, affattes således:

„Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne sted. Der afgår skiftevis fem og fire dommere.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af generaladvokaternes embeder sted. Der afgår skiftevis en og to generaladvokater.’ “

Artikel 11. Artikel 21 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 21.* EØF-traktatens artikel 194, stk. 1, og EURATOM-traktatens artikel 166, stk. 1, affattes således:

„Antallet af medlemmer i Udvalget fastsættes således:

Belgien.....	12
Danmark.....	9
Tyskland.....	24
Frankrig.....	24
Irland.....	9
Italien.....	24
Luxembourg.....	6
Nederlandene.....	12
Det forenede Kongerige.....	24.’ “

Artikel 12. Artikel 23 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 23.* EURATOM-traktatens artikel 134, stk. 1, første afsnit, affattes således:

„Udvalget består af syvogtyve medlemmer, der udpeges af Rådet efter høring af Kommissionen.’ “

Artikel 13. Artikel 24 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 24.* 1. EØF-traktatens artikel 131 suppleres ved, at Det forenede Kongerige indføjes blandt de medlemsstater, som er nævnt i artiklens første sætning.

2. Den liste, der udgør bilag IV til EØF-traktaten, suppleres ved indføjelser af følgende lande og territorier:

- Det fransk-britiske kondominium Ny-Hebriderne,
- Bahama-øerne,
- Bermuda-øerne,
- Det britiske antarktiske territorium,
- Britisk Honduras,
- Det britiske territorium i Det indiske Ocean,
- De britiske Salomon-øer,
- De britiske Jomfruøer,
- Brunei,
- Cayman-øerne,
- Falkland-øerne med tilhørende områder,
- Gilbert- og Ellice-øerne,
- Montserrat,
- Pitcairn,
- St. Helena med tilhørende områder,
- Seychellerne,
- The Central and Southern Line Islands,
- Turks- og Caicos-øerne,
- De associerede stater i Det caraibiske Hav: Antigua, Dominica, Grenada, St. Lucia, St. Vincent, St. Christophe/Nevis-Anguilla.“

Artikel 14. Artikel 25 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 25.* EKSF-traktatens artikel 79 suppleres ved tilføjelse efter første stykke af et nyt stykke med følgende ordlyd:

„Uanset foregående stykke gælder følgende:

a) Denne Traktat finder ikke anvendelse for Færøerne. Regeringen for kongeriget Danmark kan dog ved en erklæring, der senest 31. december 1975 skal deponeres hos Den franske Republiks regering, som fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige medlemsstaters regeringer, meddele, at denne Traktat finder anvendelse for disse øer. I så fald finder Traktaten anvendelse for disse øer fra den første dag i den anden måned efter overgivelsen af denne erklæring.

b) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypern, hvorover Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.

c) Bestemmelserne i denne Traktat finder kun anvendelse på Kanaløerne og øen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af den ordning, der er fastsat i Rådets afgørelse af 22. januar 1972 vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab.’ “

Artikel 15. 1. Artikel 26, stk. 1, i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„1. EØF-traktatens artikel 227, stk. 1, affattes således:

,1. Denne traktat gælder for kongeriget Belgien, kongeriget Danmark, forbundsrepublikken Tyskland, Den franske Republik, Irland, Den italienske Republik, storhertugdømmet Luxembourg, kongeriget Nederlandene og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland.’ “

2. Artikel 26, stk. 3, i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„3. EØF-traktatens artikel 227 suppleres ved tilføjelse af et nyt stk. 5 af følgende ordlyd:

,5. Uanset de foregående stykker gælder følgende:

a) Denne Traktat finder ikke anvendelse for Færøerne. Regeringen for kongeriget Danmark kan dog ved en erklæring, der senest 31. december 1975 skal deponeres hos Den italienske Republiks regering, som fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige medlemsstaters regeringer, meddele, at denne Traktat finder anvendelse for disse øer. I så fald finder Traktaten anvendelse for disse øer fra den første dag i den anden måned efter overgivelsen af denne erklæring.

b) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypern, hvorover Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.

c) Bestemmelserne i denne Traktat finder kun anvendelse på Kanaløerne og øen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af den ordning, der er fastsat i Traktaten vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og af Det europæiske Atomenergifællesskab, undertegnet den 22. januar 1972.’ “

Artikel 16. Artikel 27 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 27.* EURATOM-traktatens artikel 198 suppleres ved tilføjelse af et stykke af følgende ordlyd:

,Uanset de foregående stykker gælder følgende:

a) Denne Traktat finder ikke anvendelse for Færøerne. Regeringen for kongeriget Danmark kan dog ved en erklæring, der senest 31. december 1975 skal deponeres hos Den italienske Republiks regering, som fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige medlemsstaters regeringer, meddele, at denne Traktat finder anvendelse for disse øer. I så fald finder Traktaten anvendelse for disse øer fra den første dag i den anden måned efter overgivelsen af denne erklæring.

b) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de områder Cypern, hvorover Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.

c) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de oversøiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland, og som ikke er nævnt i den i bilag IV til Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab indeholdte liste.

d) Bestemmelserne i denne Traktat finder kun anvendelse på Kanaløerne og øen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af den ordning, der er fastsat i Traktaten vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab, undertegnet den 22. januar 1972.’ ‘‘

Artikel 17. Artikel 39, stk. 4, første afsnit, i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„4. De nye medlemsstater anvender fra tiltrædelsen nomenklaturen i den fælles toldtarif. Danmark og Det forenede Kongerige er dog bemyndiget til at udsætte anvendelsen heraf indtil 1. januar 1974.’ ‘‘

Artikel 18. Artikel 43, stk. 2, i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„For Danmark er perioden fastsat til 3 år og for Irland til 5 år.’ ‘‘

Artikel 19. Artikel 46, stk. 2, første afsnit, i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„2. Medlemsstaterne anvender fra tiltrædelsen nomenklaturen i den fælles toldtarif i samhandelen inden for Fællesskabet. Danmark og Det forenede Kongerige er dog bemyndiget til at udsætte anvendelsen heraf indtil 1. januar 1974.’ ‘‘

Artikel 20. Artikel 51, stk. 3, i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„3. For Det forenede Kongerige fastsættes disse priser dog på et sådant niveau, at anvendelsen af fællesskabsbestemmelserne fører til et markedsprisniveau svarende til det, der er konstateret i den pågældende medlemsstat i en repræsentativ periode forud for iværksættelsen af disse bestemmelser.’ ‘‘

Artikel 21. Artikel 101 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„Artikel 101. Graensen på seks sømil, der er omhandlet i artikel 100, udvides til tolv sømil for følgende områder:

1. Danmark:
 - Færøerne,
 - Grønland,
 - Vestkysten, fra Thyborøn til Blaavandshuk;

2. Frankrig:
 - Kysterne i departementerne la Manche, Ille-et-Vilaine, Côtes-du-Nord, Finistère og Morbihan;
3. Irland:
 - Nord- og vestkysten, fra Lough Foyle til Cork Harbour i syd-vest,
 - Østkysten, fra Carlingford Lough til Carnsore Point, for fiskeri af krebsdyr og skaldyr („shellfish“);
4. Det forenede Kongerige:
 - Shetlandsøerne og Orkneyøerne,
 - Nord- og Østskotland, fra Cape Wrath til Berwick,
 - Nordøstengland, fra floden Coquet til Flamborough Head,
 - Den syd-vestlige del fra Lyme Regis til Hartland Point (herunder tolv sømil omkring Lundyøen),
 - Grevskabet Down.“

Artikel 22. Artikel 105, stk. 2, i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„Indtil 31. december 1977 kan Irland og Det forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland ved import af fersk kød opretholde deres nationale bestemmelser om beskyttelse mod mund- og klovesyge under iagttagelse af EØF-traktatens almindelige bestemmelser.“

Artikel 23. Artikel 117, stk. 1, i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„1. Associeringen af de i artikel 24, stk. 2, nævnte ikke-europæiske territorier, der opretholder særlige forbindelser med Det forenede Kongerige, samt af det fransk-britiske kondominium Ny-Hebriderne, får virkning tidligst fra 1. februar 1975 ved en rådsafgørelse i henhold til EØF-traktatens artikel 136.“

Artikel 24. Artikel 119, stk. 2, andet afsnit, i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„Produkter med oprindelse i de i artikel 24, stk. 2, nævnte ikke-europæiske territorier, der opretholder særlige forbindelser med Det forenede Kongerige, samt i det fransk-britiske kondominium Ny-Hebriderne undergives ved import i Fællesskabet den ordning, der anvendtes på dem før tiltrædelsen.“

Artikel 25. Bestemmelserne i artikel 123 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, ophæves.

Artikel 26. Artikel 129, stk. 1, Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„1. De i artikel 3, stk. 2, i afgørelsen af 21. april 1970 nævnte finansielle bidrag fra medlemsstaterne fordeles på følgende måde:

- mellem de nye medlemsstater:
 - Danmark, 2,46%,

- Irland, 0,61 %,
- Det forenede Kongerige, 19,32 %;
- og mellem de oprindelige medlemsstater i henhold til den fordelingsnøgle, som er fastsat i artikel 3, stk. 2, i afgørelsen af 21. april 1970, efter fradrag af ovennævnte finansielle bidrag fra de nye medlemsstater.“

Artikel 27. Artikel 134, stk. 3, i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„3. Dersom Den høje Myndigheds beslutning nr. 1/64 af 15. januar 1964, der forbyder pristilpasning på grundlag af tilbud på jern- og stålprodukter hidrørende fra lande eller områder med statshandel, skulle blive forlænget efter tiltrædelsen, skal dette forbud indtil 31. december 1975 ikke gælde for varer, som er bestemt for det danske marked.“

Artikel 28. Artikel 142, stk. 1 og 2, i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„1. Domstolen udvides fra tiltrædelsen ved udnævnelse af nye dommere for at bringe antallet af dommere op på ni som fastsat i artikel 17 i denne Akt.

2. Mandatet for en af de i overensstemmelse med stk. 1 udnævnte dommere udløber 6. oktober 1976. Denne dommer udpeges ved lodtrækning. Den anden dommers mandat udløber 6. oktober 1979.“

Artikel 29. Artikel 143 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 143.* Det økonomiske og sociale Udvalg udvides fra tiltrædelsen ved beskikkelse af toogfyrrer medlemmer, der repræsenterer de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv i de nye medlemsstater. Mandatet for de således beskikkede medlemmer udløber samtidig med mandatet for de på tiltrædelsestidspunktet fungerende medlemmer.“

Artikel 30. Artikel 155 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 155.* De tekster til de af fællesskabsinstitutionerne før tiltrædelsen vedtagne retsakter, som af Rådet eller Kommissionen er udfærdiget på dansk og engelsk, får fra tiltrædelsen gyldighed på samme vilkår som de tekster, der er udfærdiget på de fire oprindelige sprog. De offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, såfremt teksterne på de oprindelige sprog er blevet offentliggjort på denne måde.“

Artikel 31. Artikel 159 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 159.* Den franske Republiks regering fremsender til regeringerne for kongeriget Danmark, Irland og Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland en bekræftet afskrift af Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab og af de traktater, som har ændret den.“

Artikel 32. Artikel 160 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 160.* Den italienske Republiks regering fremsender til regeringerne for kongeriget Danmark, Irland og Det forenede kongerige Storbritannien

nien og Nordirland en bekræftet afskrift på fransk, italiensk, nederlandsk og tysk af Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab og de traktater, som har ændret eller suppleret dem.

Teksterne til Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og til Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab samt til de traktater, som har ændret eller suppleret dem, udfærdiget på dansk, engelsk, irsk og norsk, vedlægges denne Akt. Teksterne udfærdiget på dansk, engelsk og irsk har gyldighed på samme vilkår som de oprindelige tekster til ovennævnte traktater.“

Artikel 33. I bilag I til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne foretages de tilpasninger, der er nævnt i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 34. I bilag II, VII, X og XI til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne udgår alle benævnelser, frister og datoer vedrørende kongeriget Norge.

Artikel 35. Artikel 1 i protokol nr. I, der er knyttet til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 1.* Artikel 3 i protokollen vedrørende vedtægterne for Banken affattes således:

„*Artikel 3.* I overensstemmelse med Traktatens artikel 129 er Bankens medlemmer:

- Kongeriget Belgien;
- Kongeriget Danmark;
- Forbundsrepublikken Tyskland;
- Den franske Republik;
- Irland;
- Den italienske Republik;
- Storhertugdømmet Luxembourg;
- Kongeriget Nederlandene;
- Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.“

Artikel 36. Artikel 2 i protokol nr. 1, der er knyttet til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 2.* Artikel 4, stk. 1, første afsnit, i protokollen vedrørende vedtægterne for Banken affattes således:

„1. Banken tildeles en kapital på to milliarder femogtyve millioner regningsenheder tegnet af medlemsstaterne med følgende beløb:

Tyskland	450	millioner
Frankrig	450	millioner
Det forenede Kongerige	450	millioner
Italien	360	millioner

Belgien	118,5 millioner
Nederlandene	118,5 millioner
Danmark	60 millioner
Irland	15 millioner
Luxembourg	3 millioner.‘ ‘

Artikel 37. Artikel 6 i protokol nr. 1, der er knyttet til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 6.* Artikel 11, stk. 2, afsnittene 1-5 i protokollen vedrørende vedtægterne for Banken affattes således:

.2. Bestyrelsen består af 18 medlemmer og 10 suppleanter.

Medlemmerne udnævnes af styrelsesrådet for et tidsrum af fem år således:

- 3 medlemmer udpeget af forbundsrepublikken Tyskland;
- 3 medlemmer udpeget af Den franske Republik;
- 3 medlemmer udpeget af Den italienske Republik;
- 3 medlemmer udpeget af Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland;
- 1 medlem udpeget af kongeriget Belgien;
- 1 medlem udpeget af kongeriget Danmark;
- 1 medlem udpeget af Irland;
- 1 medlem udpeget af storhertugdømmet Luxembourg;
- 1 medlem udpeget af kongeriget Nederlandene;
- 1 medlem udpeget af Kommissionen.

Suppleanterne udnævnes af styrelsesrådet for et tidsrum af fem år således:

- 2 suppleanter udpeget af forbundsrepublikken Tyskland;
- 2 suppleanter udpeget af Den franske Republik;
- 2 suppleanter udpeget af Den italienske Republik;
- 2 suppleanter udpeget af Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland;
- 1 suppleant udpeget efter fælles aftale af Beneluxlandene;
- 1 suppleant udpeget af Kommissionen.

Medlemmernes og suppleanternes mandat kan fornyes.

Suppleanterne kan deltage i bestyrelsens møder. Suppleanter, der er udpeget af en stat eller efter fælles aftale af flere stater eller af Kommissionen, kan træde i stedet for medlemmer, der er udpeget henholdsvis af denne stat, af en af disse stater eller af Kommissionen. Suppleanterne har ikke stemmeret, medmindre de træder i stedet for et eller flere medlemmer, eller dersom de har modtaget fuldmagt til at stemme i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12, stk. 1.‘ ‘

Artikel 38. Artikel 8 i protokol nr. 1, der er knyttet til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 8.* Artikel 12, stk. 2, anden sætning, i protokollen vedrørende vedtægterne for Banken, affattes således:

„Kvalificeret flertal kræver et samlet antal af tolv stemmer.“

Artikel 39. Artikel 11, stk. 1, i protokol nr. 1, der er knyttet til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 11.* 1. De nye medlemsstater indbetaler til den vedtægtsmæssige reserve og til de henlæggelser, som svarer til reserver, og som foretages pr. 31. december i året forud for tiltrædelsen, således som de fremgår af Bankens godkendte statusopgørelse, beløb svarende til følgende procentdele af disse reserver:

- Det forenede Kongerige, 30%,
- Danmark, 4%,
- Irland, 1%.“

Artikel 40. Artikel 12, stk. 1, i protokol nr. 1, der er knyttet til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„*Artikel 12.* 1. Ved tiltrædelsen suppleres bestyrelsen, idet styrelsesrådet udnævner:

- 3 medlemmer udpeget af Det forenede kongerige Storbritanien og Nordirland;
- 1 medlem udpeget af kongeriget Danmark;
- 1 medlem udpeget af Irland;
- 1 medlem udpeget af storhertugdømmet Luxembourg;
- 2 suppleanter udpeget af Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland.“

Artikel 41. Bestemmelserne i protokol nr. 5, der er knyttet til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, ophæves.

Artikel 42. 1. Overskriften til protokol nr. 6, der er knyttet til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, erstattes af følgende overskrift:

„PROTOKOL NR. 6 OM VISSE KVANTITATIVE RESTRIKTIONER I IRLAND“

2. Bestemmelserne i del II i protokol nr. 6, der er knyttet til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, ophæves.

Artikel 43. Bestemmelserne i protokol nr. 20, der er knyttet til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne, ophæves.

Artikel 44. Bestemmelserne i protokol nr. 21, der er knyttet til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaten, ophæves.

Artikel 45. Protokol nr. 24, der er knyttet til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„PROTOKOL NR. 24 OM DE NYE MEDLEMSSTATERS DELTAGELSE
I DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKABS FONDE

De nye medlemsstaters bidrag til Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs fonde fastsættes således:

- Det forenede Kongerige, 57 000 000 RE,
- Danmark, 635 500 RE,
- Irland, 77 500 RE.

Disse bidrag indbetales fra tiltrædelsen i tre lige store årlige rater.

Hver af disse rater indbetales i hver ny medlemsstats egen frit konvertible valuta.“

Artikel 46. Bestemmelserne i protokol nr. 27, der er knyttet til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, ophæves.

Artikel 47. Protokol nr. 29, der er knyttet til Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, affattes således:

„PROTOKOL NR. 29 OM AFTALEN MED DEN INTERNATIONALE
ATOMENERGI-ORGANISATION

Kongeriget Danmark og Irland forpligter sig til på de vilkår, der vil blive fastsat heri, at tiltræde aftalen mellem på den ene side visse oprindelige medlemsstater sammen med Det europæiske Atomenergifællesskab og på den anden side Den internationale Atomenergi-Organisation om anvendelse på visse af Fællesskabets medlemsstaters område af de i Traktaten om ikke-spredning af atomvåben forudsete garantier.“

Artikel 48. Denne afgørelse, udfærdiget på dansk, engelsk, fransk, irsk, italiensk, nederlandsk og tysk, hvilke syv tekster har samme gyldighed, træder i kraft den 1. januar 1973.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den 1. januar 1973.

På Rådets vegne:

P. HARMEL
Formand

BILAG

[The annex to the Council Decision of 1 January 1973 is not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations as amended in the last instance by General Assembly resolution 33/141 A of 19 December 1978.]

[L'annexe à la Décision du Conseil du 1er janvier 1973 n'est pas publiée ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies tel qu'amendé en dernier lieu par la résolution 33/141 A de l'Assemblée générale en date du 19 décembre 1978.]

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

VERDRAG TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIË, DE BONDS-
REPUBLICIEK DUITSLAND, DE FRANSE REPUBLICIEK, DE
ITALIAANSE REPUBLICIEK, HET GROOTHERTOOGDOM
LUXEMBURG, HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN,
LID-STATEN DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, HET
KONINKRIJK DENEMARKEN, IERLAND, HET KONINKRIJK
NOORWEGEN EN HET VERENIGD KONINKRIJK VAN
GROOT-BRITANNIË EN NOORD-IERLAND BETREFFENDE
DE TOETREDING VAN HET KONINKRIJK DENEMARKEN,
IERLAND, HET KONINKRIJK NOORWEGEN EN HET VE-
RENIGD KONINKRIJK VAN GROOT-BRITANNIË EN
NOORD-IERLAND TOT DE EUROPESE ECONOMISCHE GE-
MEENSCHAP EN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR
ATOOMENERGIE

Zijne Majesteit de Koning der Belgen, Hare Majesteit de Koningin van Denemarken, de President van de Bondsrepubliek Duitsland, de President van de Franse Republiek, de President van Ierland, de President van de Italiaanse Republiek, Zijne Koninklijke Hoogheid de Groothertog van Luxemburg, Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen, Hare Majesteit de Koningin van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland,

Verenigd in de wil de verwezenlijking van de doelstellingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie voort te zetten,

Vastbesloten, in de geest van deze Verdragen, op de reeds gelegde grondslagen een steeds hechtere eenheid tussen de Europese volkeren tot stand te brengen,

Overwegende dat artikel 237 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap alsmede artikel 205 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, aan de Europese Staten de mogelijkheid bieden lid van deze Gemeenschappen te worden,

Overwegende dat het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland hebben verzocht lid te worden van deze Gemeenschappen,

Overwegende dat de Raad der Europese Gemeenschappen, na advies van de Commissie te hebben ingewonnen, zich heeft uitgesproken voor toelating van deze Staten,

Hebben besloten in gemeenschappelijk overleg de voorwaarden voor deze toelating en de in de Verdragen tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie aan te brengen aanpassingen vast te stellen, en hebben daartoe als gevolmachtigden aangewezen:

Zijne Majesteit de Koning der Belgen:

de heer G. Eyskens, Eerste Minister;
de heer P. Harmel, Minister van Buitenlandse Zaken;
de heer J. van der Meulen, Ambassadeur, Permanente Vertegenwoordiger bij
de Europese Gemeenschappen;

Hare Majesteit de Koningin van Denemarken:

de heer J. O. Krag, Eerste Minister;
de heer I. Nørgaard, Minister van Buitenlandse Handel;
de heer J. Christensen, Secretaris-Generaal voor Buitenlandse Handel van
het Ministerie van Buitenlandse Zaken;

De President van de Bondsrepubliek Duitsland:

de heer W. Scheel, Minister van Buitenlandse Zaken;
de heer H.-G. Sachs, Ambassadeur, Permanente Vertegenwoordiger bij de
Europese Gemeenschappen;

De President van de Franse Republiek:

de heer M. Schumann, Minister van Buitenlandse Zaken;
de heer J.-M. Boegner, Ambassadeur, Permanente Vertegenwoordiger bij de
Europese Gemeenschappen;

De President van Ierland:

de heer J. A. Lynch, Eerste Minister;
de heer P. J. Hillery, Minister van Buitenlandse Zaken;

De President van de Italiaanse Republiek:

de heer E. Colombo, Eerste Minister;
de heer A. Moro, Minister van Buitenlandse Zaken;
de heer G. Bombassei Frascani de Vettor, Ambassadeur, Permanente
Vertegenwoordiger bij de Europese Gemeenschappen;

Zijne Koninklijke Hoogheid de Groothertog van Luxemburg:

de heer G. Thorn, Minister van Buitenlandse Zaken;
de heer J. Dondelinger, Ambassadeur, Permanente Vertegenwoordiger bij de
Europese Gemeenschappen;

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

de heer W. K. N. Schmelzer, Minister van Buitenlandse Zaken;
de heer Th. E. Westerterp, Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken;
de heer E. M. J. A. Sassen, Ambassadeur, Permanente Vertegenwoordiger
bij de Europese Gemeenschappen;

Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen:

de heer T. Bratteli, Eerste Minister;

de heer A. Cappelen, Minister van Buitenlandse Zaken;
de heer S. Chr. Sommerfelt, Buitengewoon en gevolmachtigd ambassadeur;

Hare Majesteit de Koningin van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland:

de heer E. Heath, M.B.E., M.P., Eerste Minister, First Lord of the Treasury, Minister van de Administratie;

Sir Alec Douglas-Home, K.T., M.P., Minister van Buitenlandse en Gemeenbest-Zaken;

de heer G. Rippon, Q.C., M.P., Chancellor of the Duchy of Lancaster

Die, na overlegging van hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten, omtrent de volgende bepalingen overeenstemming hebben bereikt:

Artikel 1. 1. Het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland worden lid van de Europese Economische Gemeenschap en van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en worden Partij bij de Verdragen tot oprichting van deze Gemeenschappen, zoals deze Verdragen zijn gewijzigd of aangevuld.

2. De voorwaarden voor de toelating en de daaruit voortvloeiende aanpassingen van de Verdragen tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie zijn neergelegd in de bij dit Verdrag gevoegde Akte. De bepalingen van deze Akte die betrekking hebben op de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie maken een integrerend deel van dit Verdrag uit.

3. De in de in lid 1 genoemde Verdragen voorkomende bepalingen betreffende de rechten en verplichtingen van de Lid-Staten alsmede de algemene en bijzondere bevoegdheden van de Instellingen van de Gemeenschappen; zijn van toepassing ten aanzien van dit Verdrag.

Artikel 2. Dit Verdrag zal door de Hoge Verdragsluitende Partijen worden bekrachtigd overeenkomstig hun onderscheiden grondwettelijke bepalingen. De Akten van bekrachtiging zullen uiterlijk 31 december 1972 worden neergelegd bij de Regering van de Italiaanse Republiek.

Dit Verdrag treedt in werking op 1 januari 1973, mits alle Akten van bekrachtiging vóór dit tijdstip zijn neergelegd en mits alle Akten van toetreding tot de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal op dit tijdstip zijn neergelegd.

Indien echter niet alle in artikel 1, lid 1, genoemde Staten tijdig hun Akten van bekrachtiging en hun Akten van toetreding hebben neergelegd, treedt het Verdrag in werking voor die Staten die tot de nederlegging zijn overgegaan. In dit geval besluit de Raad van de Europese Gemeenschappen, met eenparigheid van stemmen, onmiddellijk over de hierdoor noodzakelijk geworden aanpassingen van artikel 3 van het onderhavige Verdrag en van de artikelen 14, 16, 17, 19, 20, 23, 129, 142, 143, 155 en 160 van de Akte betreffende de voorwaarden van toetreding en de aanpassing van de Verdragen, de bepalingen van zijn bijlage I, die betrekking hebben op de samenstelling en de functionering van verschillende comités en van de artikelen 5 en 8 van het Protocol betreffende de Statuten van de Europese Investeringsbank, gehecht aan deze Akte; de Raad kan eveneens, met eenparigheid van stemmen, de bepalingen van voornoemde Akte, die betrekking

hebben op een met name genoemde Staat die zijn Akten van bekrachtiging en van toetreding niet heeft neergelegd, vervallen verklaren of aanpassen.

Artikel 3. Dit Verdrag, opgesteld in één enkel exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse en de Noorse taal, zijnde de acht teksten gelijkelijk authentiek, zal worden neergelegd in het archief van de Regering van de Italiaanse Republiek, die een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toezendt aan de Regeringen der andere ondertekenende Staten.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Traktat.

ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diesen Vertrag gesetzt.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have affixed their signatures below this Treaty.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent traité.

DÁ FHIANÚ SIN, cuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gConradh seo.

IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente trattato.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben gesteld.

TIL BEKRETELSE HERAV har nedenstående befullmektigede undertegnet denne Traktat.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den toogtyvende januar nitten hundrede og tooghalvfjerds.

GESCHEHEN zu Brüssel am zweiundzwanzigsten Januar neunzehnhundert-zweiundsiebzig.

DONE at Brussels on this twenty-second day of January in the year one thousand nine hundred and seventy-two.

FAIT à Bruxelles, le vingt-deux janvier mil neuf cent soixante-douze.

ARNA DHÉANAMH sa Bhruiséil, an dóú lá is fiche d'Eanáir, míle naoi gcéad seachtó a dó.

FATTO a Bruxelles, addì ventidue gennaio millenovecentosettantadue.

GEDAAN te Brussel, de tweeëntwintigste januari negentienhonderd tweeënzeventig.

UTFERDIGET i Brussel den tjueandre januar nitten hundre og syttito.

G. EYSKENS
P. HARMEL
J. VAN DER MEULEN

J. O. KRAG
I. NØRGAARD
J. CHRISTENSEN

W. SCHEEL
H.-G. SACHS

M. SCHUMANN
J.-M. BOEGNER

SEÁN Ó LOINSIGH
PÁDRAIG Ó HÍRIGHILE

E. COLOMBO
A. MORO
G. BOMBASSEI FRASCANI DE VETTOR

G. THORN
J. DONDELINGER

W. K. N. SCHMELZER
TH. E. WESTERTERP
E. M. J. A. SASSEN

T. BRATTELI
A. CAPPELEN
S. CHR. SOMMERFELT

E. HEATH
ALEC DOUGLAS-HOME
G. RIPPON

AKTE BETREFFENDE DE TOETREDINGSVOORWAARDEN EN DE AANPASSING DER VERDRAGEN

EERSTE DEEL. BEGINSELEN

Artikel 1. In de zin van deze Akte:

Worden met de uitdrukking „oorspronkelijke Verdragen” bedoeld het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, zoals deze Verdragen zijn aangevuld of gewijzigd bij Verdragen of andere rechtshandelingen die vóór de toetreding in werking zijn getreden; worden met de uitdrukkingen „E.G.K.S.-Verdrag”, „E.E.G.-Verdrag” en „E.G.A.-Verdrag” bedoeld de desbetreffende, aldus aangevulde of gewijzigde oorspronkelijke Verdragen.

Worden met de uitdrukking „oorspronkelijke Lid-Staten” bedoeld het Koninkrijk België, de Bondsrepubliek Duitsland, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden.

Worden met de uitdrukking „nieuwe Lid-Staten” bedoeld het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Artikel 2. Vanaf de toetreding zijn de oorspronkelijke Verdragen en de door de Instellingen van de Gemeenschappen genomen besluiten verbindend voor de nieuwe Lid-Staten en in deze Staten toepasselijk onder de voorwaarden voorzien in deze Verdragen en in deze Akte.

Artikel 3. 1. Bij deze Akte treden de nieuwe Lid-Staten toe tot de door de Vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, genomen besluiten en gesloten overeenkomsten. Zij verbinden zich ertoe op het tijdstip van de toetreding ook toe te treden tot elke andere door de oorspronkelijke Lid-Staten gesloten overeenkomst die de werking van de Gemeenschappen betreft of in nauw verband staat met het optreden van deze Gemeenschappen.

2. De nieuwe Lid-Staten verbinden zich ertoe toe te treden tot de overeenkomsten bedoeld in artikel 220 van het E.E.G.-Verdrag, alsmede tot de Protocollen betreffende de uitlegging door het Hof van Justitie van deze overeenkomsten, die door de oorspronkelijke Lid-Staten zijn ondertekend, en te dien einde onderhandelingen aan te knopen met de oorspronkelijke Lid-Staten om daarin de vereiste aanpassingen aan te brengen.

3. De nieuwe Lid-Staten bevinden zich ten aanzien van de verklaringen, resoluties of andere standpuntbepalingen van de Raad alsmede ten aanzien van die, welke betrekking hebben op de Europese Gemeenschappen en in onderling overleg tussen de Lid-Staten zijn aanvaard, in dezelfde situatie als de oorspronkelijke Lid-Staten. Zij zullen derhalve de beginselen en beleidslijnen eerbiedigen die voortvloeien uit deze verklaringen, resoluties of andere standpuntbepalingen en de maatregelen treffen die nodig zouden kunnen blijken ter verzekering van de toepassing daarvan.

Artikel 4. 1. De door één van de Gemeenschappen met één of meer derde Staten, met een internationale organisatie dan wel met een onderdaan van een derde Staat gesloten overeenkomsten of akkoorden zijn verbindend voor de nieuwe Lid-Staten, en wel onder de in de oorspronkelijke Verdragen en in deze Akte neergelegde voorwaarden.

2. De nieuwe Lid-Staten verplichten zich ertoe onder de in deze Akte neergelegde voorwaarden toe te treden tot de door de oorspronkelijke Lid-Staten gezamenlijk met één van de Gemeenschappen gesloten overeenkomsten of akkoorden, alsmede tot de door de oorspronkelijke Lid-Staten gesloten overeenkomsten die verband houden met deze overeenkomsten of akkoorden. De Gemeenschap en de oorspronkelijke Lid-Staten zijn de nieuwe Lid-Staten hierbij behulpzaam.

3. Bij deze Akte en onder de daarin neergelegde voorwaarden, treden de nieuwe Lid-Staten toe tot de interne overeenkomsten welke door de oorspronkelijke Lid-Staten werden gesloten voor de toepassing van de in lid 2 bedoelde overeenkomsten en akkoorden.

4. De nieuwe Lid-Staten treffen de passende maatregelen om zo nodig hun positie ten aanzien van internationale organisaties en internationale overeenkomsten waarbij andere Lid-Staten of één van de Gemeenschappen eveneens partij zijn aan te passen aan de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit hun toetreding tot de Gemeenschappen.

Artikel 5. Artikel 234 van het E.E.G.-Verdrag en de artikelen 105 en 106 van het E.G.A.-Verdrag zijn voor de nieuwe Lid-Staten van toepassing op de overeenkomsten en akkoorden gesloten vóór de toetreding.

Artikel 6. De bepalingen van deze Akte kunnen, tenzij anders is bepaald, uitsluitend worden geschorst, gewijzigd of ingetrokken door middel van de procedures voorzien in de oorspronkelijke Verdragen die het mogelijk maken tot een herziening van die Verdragen te komen.

Artikel 7. De door de Instellingen van de Gemeenschappen genomen besluiten waarop de in deze Akte vastgestelde overgangsmatregelen zijn gebaseerd, behouden hun eigen rechtskarakter; met name blijven de voor deze besluiten geldende wijzigingsprocedures van toepassing.

Artikel 8. De bepalingen van deze Akte waarvan het doel of het gevolg is dat besluiten van de Instellingen van de Gemeenschappen anders dan bij wijze van overgangsmatregel worden ingetrokken of gewijzigd, verkrijgen hetzelfde rechtskarakter als de daardoor ingetrokken of gewijzigde bepalingen en zijn onderworpen aan dezelfde regels als laatstgenoemde bepalingen.

Artikel 9. 1. Ten einde voor de nieuwe Lid-Staten de aanpassing aan de in de Gemeenschappen geldende regels te vergemakkelijken, gelden ten aanzien van de toepassing van de oorspronkelijke Verdragen en de door de Instellingen genomen besluiten, bij wijze van overgang, de in deze Akte neergelegde afwijkende bepalingen.

2. Onder voorbehoud van de in deze Akte vervatte data, termijnen en bijzondere bepalingen, eindigt de toepassing van de overgangsmatregelen aan het einde van het jaar 1977.

TWEEDE DEEL. AANPASSING DER VERDRAGEN

TITEL I. INSTITUTIONELE BEPALINGEN

HOOFDSTUK 1. DE VERGADERING

Artikel 10. Artikel 21, lid 2, van het E.G.K.S.-Verdrag, artikel 138, lid 2, van het E.E.G.-Verdrag en artikel 108, lid 2, van het E.G.A.-Verdrag worden vervangen door de volgende bepalingen:

„Het aantal afgevaardigden is als volgt vastgesteld:

België.....	14
Denemarken.....	10
Duitsland.....	36
Frankrijk.....	36
Ierland.....	10
Italië.....	36
Luxemburg.....	6
Nederland.....	14
Noorwegen.....	10
Verenigd Koninkrijk.....	36.”

HOOFDSTUK 2. DE RAAD

Artikel 11. Artikel 2, tweede alinea, van het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben, wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„Het voorzitterschap wordt door de leden van de Raad bij toerbeurt uitgeoefend voor de tijd van zes maanden, in onderstaande volgorde der Lid-Staten: België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Verenigd Koninkrijk.”

Artikel 12. Artikel 28 van het E.G.K.S.-Verdrag wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 28.* Wanneer de Raad geraadpleegd wordt door de Hoge Autoriteit, beraadslaagt hij zonder noodzakelijkerwijze tot stemming over te gaan. Het proces-verbaal van de beraadslagingen wordt aan de Hoge Autoriteit overgelegd.

In het geval dat dit Verdrag instemming van de Raad eist, wordt deze geacht te zijn verkregen indien het voorstel van de Hoge Autoriteit de goedkeuring verkrijgt:

- van de volstreekte meerderheid van de vertegenwoordigers van de deelnemende Staten, met inbegrip van de stemmen van de vertegenwoordigers van twee Staten die elk over ten minste een achtste van de totale waarde van de kolen- en staalproductie van de Gemeenschap beschikken;
- of, in geval van gelijke verdeling van stemmen, en indien de hoge Autoriteit haar voorstel na een tweede beraadslaging handhaft, van de vertegenwoordigers van drie deelnemende Staten welke elk over ten

minste een achtste van de totale waarde van de kolen- en staalproductie van de Gemeenschap beschikken.

In het geval dat dit Verdrag een besluit met eenstemmigheid of instemming met algemene stemmen eist, is dit besluit genomen of deze instemming verkregen, indien daarop de stemmen van alle leden van de Raad zijn verkregen. Voor de toepassing van de artikelen 21, 32, 32 bis, 78 quinquies, 78 septies van dit Verdrag en van de artikelen 16, 20, derde alinea, 28, vijfde alinea, en 44 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie vormt de onthouding van stemmen door aanwezige of vertegenwoordigde leden echter geen beletsel voor het aannemen der besluiten van de Raad waarvoor eenparigheid van stemmen is vereist.

De besluiten van de Raad, andere dan die welke een gekwalificeerde meerderheid of eenstemmigheid vereisen, worden genomen door de meerderheid van de leden die in de Raad zitting hebben; deze meerderheid wordt geacht te zijn verkregen indien zij de volstreekte meerderheid van de vertegenwoordigers der deelnemende Staten omvat, met inbegrip van de stemmen van de vertegenwoordigers van twee Staten welke elk over ten minste een achtste van de totale waarde van de kolen- en staalproductie van de Gemeenschap beschikken. Voor de toepassing van de artikelen 78, 78 ter en 78 quinquies van dit Verdrag, waarvoor een gekwalificeerde meerderheid is vereist, worden de stemmen van de Raadsleden echter als volgt gewogen: België 5, Denemarken 3, Duitsland 10, Frankrijk 10, Ierland 3, Italië 10, Luxemburg 2, Nederland 5, Noorwegen 3, Verenigd Koninkrijk 10. De besluiten komen tot stand wanneer zij ten minste 43 stemmen hebben verkregen waarbij ten minste zes leden voorstemmen.

In geval van stemming kan ieder lid van de Raad door één enkel ander lid gemachtigd worden.

De Raad stelt zich met de deelnemende Staten in verbinding door tussenkomst van zijn Voorzitter.

De besluiten van de Raad worden openbaar gemaakt overeenkomstig de bepalingen, welke hij vaststelt."

Artikel 13. Artikel 95, vierde alinea, van het E.G.K.S.-Verdrag wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„Deze wijzigingen vormen het voorwerp van voorstellen vastgelegd in overeenstemming tussen de Hoge Autoriteit enerzijds en de Raad besluitende bij meerderheid van negen tiende van zijn leden anderzijds en worden onderworpen aan de beoordeling van het Hof. Bij zijn onderzoek is het Hof volledig bevoegd alle feitelijke en rechtsoverwegingen bij de beoordeling te betrekken. Indien op grond van dit onderzoek het Hof vaststelt dat de voorstellen in overeenstemming zijn met de bepalingen van de voorafgaande alinea, worden deze voorstellen aan de Vergadering voorgelegd, en treden zij in werking indien zij aangenomen worden met een meerderheid van drie vierde van de uitgebrachte stemmen en een meerderheid van twee derde van het aantal leden die zitting hebben in de Vergadering."

Artikel 14. Artikel 148, lid 2, van het E.E.G.-Verdrag en artikel 118, lid 2, van het E.G.A.-Verdrag worden vervangen door de volgende bepalingen:

„Voor de besluiten van de Raad, waarvoor een gekwalificeerde meerderheid is vereist, worden de stemmen der leden als volgt gewogen:

België	5
Denemarken	3
Duitsland	10
Frankrijk	10
Ierland	3
Italië	10
Luxemburg	2
Nederland	5
Noorwegen	3
Verenigd Koninkrijk	10.

De besluiten komen tot stand wanneer zij ten minste:

- drieënveertig stemmen hebben verkregen, ingeval zij krachtens dit Verdrag moeten worden genomen op voorstel van de Commissie,
- drieënveertig stemmen hebben verkregen, waarbij ten minste zes leden voorstemmen, in de overige gevallen.”

HOOFDSTUK 3. DE COMMISSIE

Artikel 15. Artikel 10, lid 1, eerste alinea, van het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben, wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„De Commissie bestaat uit veertien leden, die op grond van hun algemene bekwaamheid worden gekozen en die alle waarborgen voor onafhankelijkheid bieden.”

Artikel 16. Artikel 14, eerste alinea, van het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben, wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„De Voorzitter en de vijf Vice-Voorzitters van de Commissie worden voor twee jaar aangewezen uit haar leden op dezelfde wijze als bepaald voor de benoeming van de leden van de Commissie. Zij zijn herbenoembaar.”

HOOFDSTUK 4. HET HOF VAN JUSTITIE

Artikel 17. Artikel 32, eerste alinea, van het E.G.K.S.-Verdrag, artikel 165, eerste alinea, van het E.E.G.-Verdrag en artikel 137, eerste alinea, van het E.G.A.-Verdrag worden vervangen door de volgende bepalingen:

„Het Hof bestaat uit elf rechters.”

Artikel 18. Artikel 32 bis, eerste alinea, van het E.G.K.S.-Verdrag, artikel 166, eerste alinea, van het E.E.G.-Verdrag en artikel 138, eerste alinea, van het E.G.A.-Verdrag worden vervangen door de volgende bepalingen:

„Het Hof van Justitie wordt bijgestaan door drie advocaten-generaal.”

Artikel 19. Artikel 32 ter, tweede en derde alinea, van het E.G.K.S.-Verdrag, artikel 167, tweede en derde alinea, van het E.E.G.-Verdrag en arti-

kel 139, tweede en derde alinea, van het E.G.A.-Verdrag worden vervangen door de volgende bepalingen:

„Om de drie jaar vindt een gedeeltelijke vervanging van de rechters plaats. Deze heeft beurtelings betrekking op zes en op vijf rechters.

Om de drie jaar vindt een gedeeltelijke vervanging van de advocaten-generaal plaats. Deze heeft beurtelings betrekking op één en op twee advocaten-generaal.”

Artikel 20. Artikel 18, tweede alinea, van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, artikel 15 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Economische Gemeenschap en artikel 15 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie worden vervangen door de volgende bepalingen:

„Het Hof kan slechts in oneven getal op geldige wijze beslissen. De in voltallige zitting genomen beslissingen van het Hof zijn geldig, wanneer zeven rechters tegenwoordig zijn. De beslissingen van Kamers zijn geldig, wanneer zij door drie rechters zijn genomen; in geval van verhinderd van één der rechters van een Kamer kan, overeenkomstig de in het reglement voor de procesvoering vastgestelde bepalingen, een beroep worden gedaan op een rechter die deel uitmaakt van een andere Kamer.”

HOOFDSTUK 5. HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Artikel 21. Artikel 194, eerste alinea, van het E.E.G.-Verdrag en artikel 166, eerste alinea, van het E.G.A.-Verdrag worden vervangen door de volgende bepalingen:

„Het aantal leden van het Comité is als volgt vastgesteld:

België.....	12
Denemarken.....	9
Duitsland.....	24
Frankrijk.....	24
Ierland.....	9
Italië.....	24
Luxemburg.....	6
Nederland.....	12
Noorwegen.....	9
Verenigd Koninkrijk.....	24.”

HOOFDSTUK 6. HET RAADGEVEND COMITÉ E.G.K.S.

Artikel 22. Artikel 18, eerste alinea, van het E.G.K.S.-Verdrag wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„Een Raadgevend Comité wordt ingesteld om de Hoge Autoriteit bij te staan. Het bestaat uit ten minste zestig en ten hoogste vierentachtig leden en is samengesteld uit gelijke aantallen producenten, werknemers en verbruikers en handelaren.”

HOOFDSTUK 7. HET WETENSCHAPPELIJK EN TECHNISCH COMITÉ

Artikel 23. Artikel 134, lid 2, eerste alinea, van het E.G.A.-Verdrag wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„Het Comité bestaat uit achtentwintig leden, benoemd door de Raad na raadpleging van de Commissie.”

TITEL II. ANDERE AANPASSINGEN

Artikel 24. 1. Artikel 131 van het E.E.G.-Verdrag wordt aangevuld door toevoeging van Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk aan de Lid-Staten die in de eerste zin van dat artikel worden genoemd.

2. De lijst in bijlage IV van het E.E.G.-Verdrag wordt aangevuld door toevoeging van de volgende landen en gebieden:

- Het Frans-Britse Condominium der Nieuwe Hebriden
- Bezittingen van Noorwegen in het Zuidpoolgebied (Bouvet-eiland, Peter I-eiland, Koningin Maud-land)
- Bahama-eilanden
- Bermuda-eilanden
- Brits Antarctica
- Brits-Honduras
- Brits gebied in de Indische Oceaan
- Britse Salomons-eilanden
- Britse Maagden-eilanden
- Brunei
- Cayman-eilanden
- Falkland-eilanden met onderhorigheden
- de Geassocieerde landen in de Caribische Zee: Antigua, Dominica, Grenada, St. Lucia, St. Vincent, St. Kitts/Nevis/Anguilla
- de Gilbert- en Ellice-eilanden
- Centrale en Zuidelijke Linie-eilanden
- Montserrat
- Pitcairn
- St. Helena met onderhorigheden
- Seychellen
- Turks- en Caicos-eilanden.

Artikel 25. Aan artikel 79 van E.G.K.S.-Verdrag wordt na de eerste alinea een nieuwe alinea toegevoegd die als volgt luidt:

„In afwijking van de voorgaande alinea:

a) is dit Verdrag niet van toepassing op de Faeröer. De Regering van het Koninkrijk Denemarken kan evenwel door een verklaring die uiterlijk op 31 december 1975 wordt nedergelegd bij de Regering van de Franse

Republiek, die een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toezendt aan de Regeringen van de overige Lid-Staten, er van kennis geven dat dit Verdrag op die eilanden van toepassing is. In dat geval is dit Verdrag op die eilanden van toepassing vanaf de eerste dag van de tweede maand, volgende op de nederlegging van die verklaring;

b) is dit Verdrag niet van toepassing op de zones van Cyprus die onder de soevereiniteit van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland vallen;

c) zijn de bepalingen van dit Verdrag op de Kanaal-eilanden en op het eiland Man slechts van toepassing voor zover noodzakelijk ter verzekering van de toepassing van de regeling die voor deze eilanden is vastgesteld in het besluit inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal.”

Artikel 26. 1. Artikel 227, lid 1, van het E.E.G.-Verdrag wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„1. Dit Verdrag is van toepassing op het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.”

2. Artikel 227, lid 3, van het E.E.G.-Verdrag wordt aangevuld door toevoeging van de volgende alinea:

„Dit Verdrag is niet van toepassing op de landen en gebieden overzee die met het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland bijzondere betrekkingen onderhouden, die niet op bovengenoemde lijst voorkomen.”

3. Aan artikel 227 van het E.E.G.-Verdrag wordt een nieuw lid toegevoegd dat als volgt luidt:

„5. In afwijking van de voorgaande leden:

a) is dit Verdrag niet van toepassing op de Faeröer. De Regering van het Koninkrijk Denemarken kan evenwel door een verklaring die uiterlijk op 31 december 1975 wordt nedergelegd bij de Regering van de Italiaanse Republiek, die een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toezendt aan de Regeringen van de overige Lid-Staten, ervan kennis geven dat dit Verdrag op die eilanden van toepassing is. In dat geval is dit Verdrag op die eilanden van toepassing vanaf de eerste dag van de tweede maand, volgende op de nederlegging van die verklaring;

b) is dit Verdrag niet van toepassing op de zones van Cyprus die onder de soevereiniteit van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland vallen;

c) zijn de bepalingen van dit Verdrag op de Kanaal-eilanden en op het eiland Man slechts van toepassing voor zover noodzakelijk ter verzekering van de toepassing van de regeling die voor deze eilanden is vastgesteld in het Verdrag betreffende de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië

en Noord-Ierland tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie.”

Artikel 27. Aan artikel 198 van het E.G.A.-Verdrag wordt een alinea toegevoegd die als volgt luidt:

„In afwijking van de voorgaande alinea's:

a) is dit Verdrag niet van toepassing op de Faeröer. De Regering van het Koninkrijk Denemarken kan evenwel door een verklaring die uiterlijk op 31 december 1975 wordt nedergelegd bij de Regering van de Italiaanse Republiek, die een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toezendt aan de Regeringen van de overige Lid-Staten, ervan kennis geven dat dit Verdrag op die eilanden van toepassing is. In dat geval is dit Verdrag op deze eilanden van toepassing vanaf de eerste dag van de tweede maand, volgende op de nederlegging van die verklaring;

b) is dit Verdrag niet van toepassing op de zones van Cyprus die onder de soevereiniteit van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland vallen;

c) is dit Verdrag niet van toepassing op de landen en gebieden overzee die met het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland bijzondere betrekkingen onderhouden, die niet zijn vermeld op de lijst in bijlage IV van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap;

d) zijn de bepalingen van dit Verdrag op de Kanaal-eilanden en op het eiland Man slechts van toepassing voor zover noodzakelijk ter verzekering van de toepassing van de regeling die voor deze eilanden is vastgesteld in het Verdrag betreffende de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie.”

Artikel 28. De besluiten van de Instellingen van de Gemeenschap die betrekking hebben op de produkten van bijlage II van het E.E.G.-Verdrag en op de produkten die bij invoer in de Gemeenschap aan een bijzondere regeling zijn onderworpen als gevolg van de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, alsmede de besluiten inzake de harmonisatie van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de omzetbelasting zijn niet van toepassing op Gibraltar, tenzij de Raad op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen anders besluit.

DERDE DEEL. AANPASSING VAN DE BESLUITEN VAN DE INSTELLINGEN

Artikel 29. Ten aanzien van de besluiten genoemd in lijst die voorkomt in bijlage I van deze Akte vinden de aanpassingen plaats die in die bijlage worden omschreven.

Artikel 30. De ingevolge de toetreding noodzakelijke aanpassingen van de in de lijst die voorkomt in bijlage II van deze Akte genoemde besluiten, worden verricht overeenkomstig de in die bijlage vervatte richtsnoeren en volgens de procedure en op de wijze bepaald in artikel 153.

VIERDE DEEL. OVERGANGSBEPALINGEN

TITEL I. VRIJ VERKEER VAN GOEDEREN

HOOFDSTUK I. TARIEFBEPALINGEN

Artikel 31. 1. Voor ieder produkt is het basisrecht waarop de in de artikelen 32 en 59 bedoelde achtereenvolgende verlagingen moeten worden toegepast, het op 1 januari 1972 werkelijk toegepast recht.

Het basisrecht dat als grondslag dient voor de in de artikelen 39 en 59 bedoelde aanpassingen aan het gemeenschappelijk douanetarief en aan het ééngemaakte E.G.K.S.-tarief, is voor elk produkt het op 1 januari 1972 door de nieuwe Lid-Staten werkelijk toegepaste recht.

In de zin van deze Akte wordt onder het „ééngemaakte E.G.K.S.-tarief” verstaan, het geheel van douanenomenclatuur en douanerechten, geldende voor de produkten in de zin van bijlage I van het E.G.K.S.-Verdrag, met uitzondering van kolen.

2. Indien na 1 januari 1972 tariefverlagingen van toepassing worden, die voortvloeien uit het Akkoord betreffende voornamelijk chemische produkten, dat is gevoegd bij het aan de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel gehechte Protocol van Genève (1967), komen de aldus verlaagde tarieven in de plaats van de in lid 1 bedoelde basisrechten.

Artikel 32. 1. De invoerrechten tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten en tussen de nieuwe Lid-Staten onderling worden geleidelijk afgeschaft volgens het onderstaande ritme:

— op 1 april 1973 wordt elk invoerrecht verlaagd tot 80% van het basisrecht;

— de vier overige verlagingen van 20% elk vinden plaats op:

- 1 januari 1974,
- 1 januari 1975,
- 1 januari 1976,
- 1 juli 1977.

2. In afwijking van lid 1:

- a) worden de invoerrechten op kolen in de zin van bijlage I van het E.G.K.S.-Verdrag, tussen de Lid-Staten onmiddellijk bij de toetreding afgeschaft;
- b) worden de invoerrechten voor de produkten vermeld in bijlage III van deze Akte op 1 januari 1974 afgeschaft;
- c) wordt onmiddellijk bij de toetreding vrijdom van douanerechten toegepast op de invoer van goederen welke vallen onder de bepalingen inzake belastingvrijdom in het kader van het reizigersverkeer tussene de Lid-Staten.

3. Voor de produkten vermeld in bijlage IV van deze Akte, ten aanzien waarvan op overeenkomsten berustende preferentiemarges bestaan tussen het Verenigd Koninkrijk en bepaalde andere landen waarvoor de preferenties van het Gemeenebest gelden, kan het Verenigd Koninkrijk de eerste van de in lid 1 bedoelde tariefverlagingen uitstellen tot 1 juli 1973.

4. Het bepaalde in lid 1 doet geen afbreuk aan de mogelijkheid tariefcontingenten te openen voor bepaalde produkten van de ijzer- en staalindustrie die niet

of in niet voldoende hoeveelheid of kwaliteit in de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling worden geproduceerd.

Artikel 33. In geen geval worden binnen de Gemeenschap douanerechten toegepast die hoger zijn dan die welke gelden ten opzichte van derde landen waarvoor de meestbegunstigingsclausule geldt.

Ingeval de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden gewijzigd of geschorst of ingeval de nieuwe Lid-Staten artikel 41 toepassen, kan de Raad, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, de nodige maatregelen nemen ter handhaving van de communautaire preferentie.

Artikel 34. Elke nieuwe Lid-Staat kan de heffing van de rechten die worden toegepast op uit de andere Lid-Staten ingevoerde produkten geheel of gedeeltelijk schorsen. Hij stelt de andere Lid-Staten en de Commissie daarvan in kennis.

Artikel 35. Elke heffing van gelijke werking als een invoerrecht, die met ingang van 1 januari 1972 wordt ingevoerd in het handelsverkeer tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten en tussen de nieuwe Lid-Staten onderling, wordt op 1 januari 1973 afgeschaft.

Elke heffing van gelijke werking als een invoerrecht, waarvan het peil op 31 december 1972 hoger is dan het peil van de heffing die op 1 januari 1972 daadwerkelijk wordt toegepast, wordt op 1 januari 1973 tot op dit laatstgenoemde peil teruggebracht.

Artikel 36. 1. De heffingen van gelijke werking als invoerrechten worden tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten en tussen de nieuwe Lid-Staten onderling geleidelijk afgeschaft volgens het onderstaande ritme:

- uiterlijk op 1 januari 1974 wordt iedere heffing verlaagd tot op 60% van het op 1 januari 1972 geldende heffingsbedrag;
- de drie overige verlagingen van 20% elk vinden plaats op:
 - 1 januari 1975,
 - 1 januari 1976,
 - 1 juli 1977.

2. In afwijking van lid 1:

- a) worden de heffingen van gelijke werking als invoerrechten op kolen in de zin van bijlage I van het E.G.K.S.-Verdrag, tussen de Lid-Staten onmiddellijk bij de toetreding afgeschaft;
- b) worden de heffingen van gelijke werking als invoerrechten voor de produkten vermeld in bijlage III van deze Akte, op 1 januari 1974 afgeschaft.

Artikel 37. De uitvoerrechten en heffingen van gelijke werking worden tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten en tussen de nieuwe Lid-Staten onderling uiterlijk op 1 januari 1974 afgeschaft.

Artikel 38. 1. Onverminderd het bepaalde in de volgende leden zijn de bepalingen inzake de geleidelijke afschaffing van de douanerechten van toepassing op de douanerechten van fiscale aard.

2. De nieuwe Lid-Staten behouden de mogelijkheid om een douanerecht van fiscale aard of het fiscale element van zulk een recht te vervangen door een binnenlandse belasting die strookt met artikel 95 van het E.E.G.-Verdrag. Wanneer een nieuwe Lid-Staat gebruik maakt van die mogelijkheid, vormt het element dat eventueel niet is gedekt door de binnenlandse belasting het basisrecht als bedoeld in artikel 31. Dit element wordt in het handelsverkeer binnen de Gemeenschap afgeschaft en aan het gemeenschappelijk douanetarief aangepast overeenkomstig de artikelen 32, 39 en 59.

3. Wanneer de Commissie constateert dat de vervanging van een douanerecht van fiscale aard of van het fiscale element van zulk een recht, in een nieuwe Lid-Staat met ernstige moeilijkheden gepaard gaat, machtigt zij die Staat, op een verzoek dat vóór 1 februari 1973 moet worden ingediend, om dat recht of dat fiscale element te handhaven, op voorwaarde dat de Lid-Staat het uiterlijk op 1 januari 1976 afschaft. De Commissie beslist vóór 1 maart 1973.

Het beschermend element, waarvan het bedrag vóór 1 maart 1973 door de Commissie na raadpleging van de betrokken Staat wordt vastgesteld, vormt het basisrecht als bedoeld in artikel 31. Dit element wordt in het handelsverkeer binnen de Gemeenschap afgeschaft en aan het gemeenschappelijk douanetarief aangepast overeenkomstig de artikelen 32, 39 en 59.

4. De Commissie kan het Verenigd Koninkrijk machtigen om de douanerechten van fiscale aard of het fiscale element van deze rechten op tabak gedurende een extra periode van twee jaar te handhaven, indien de omvorming van die rechten tot binnenlandse belastingen op tabaksfabrikaten op een geharmoniseerde basis overeenkomstig artikel 99 van het E.E.G.-Verdrag op 1 januari 1976 nog niet kon worden verwezenlijkt, hetzij omdat op 1 januari 1975 nog geen communautaire bepalingen op dat gebied bestonden, hetzij omdat de datum voor de inwerkingstelling van die communautaire bepalingen na 1 januari 1976 valt.

5. De richtlijn van de Raad van 4 maart 1969 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende uitstel van betaling van douanerechten, heffingen van gelijke werking en landbouwheffingen is in de nieuwe Lid-Staten niet van toepassing op de douanerechten van fiscale aard of het fiscale element van deze rechten als bedoeld in de leden 3 en 4.

6. De richtlijn van de Raad van 4 maart 1969 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de regeling „actieve veredeling” is in het Verenigd Koninkrijk niet van toepassing op de douanerechten van fiscale aard of het fiscale element van deze rechten als bedoeld in de leden 3 en 4.

Artikel 39. 1. Ten behoeve van de geleidelijke invoering van het gemeenschappelijk douanetarief en van het ééngemaakte E.G.K.S.-tarief wijzigen de nieuwe Lid-Staten hun ten opzichte van derde landen van toepassing zijnde tarieven als volgt:

- a) voor de tariefposten waarbij de basisrechten niet meer dan 15% naar boven of naar beneden afwijken van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief of van het ééngemaakte E.G.K.S.-tarief, worden laatstgenoemde rechten toegepast met ingang van 1 januari 1974;
- b) in de overige gevallen past elke nieuwe Lid-Staat vanaf dat tijdstip een recht toe waarbij het verschil tussen het basisrecht en het recht van het gemeen-

schappelijk douanetarief of van het ééngemaakte E.G.K.S.-tarief met 40% wordt verminderd.

Dit verschil wordt opnieuw met telkens 20% verminderd op 1 januari 1975 en op 1 januari 1976.

Met ingang van 1 juli 1977 passen de nieuwe Lid-Staten het gemeenschappelijk douanetarief en het ééngemaakte E.G.K.S.-tarief volledig toe.

2. Wanneer na 1 januari 1974 sommige rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden geschorst of gewijzigd, schorsen of wijzigen de nieuwe Lid-Staten gelijktijdig hun tarieven volgens de uit de toepassing van lid 1 voortvloeiende verhouding.

3. Op de produkten vermeld in bijlage III van deze Akte passen de nieuwe Lid-Staten met ingang van 1 januari 1974 het gemeenschappelijk douanetarief toe.

4. De nieuwe Lid-Staten passen vanaf de toetreding de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief toe. Denemarken, Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk zijn evenwel gemachtigd de toepassing daarvan tot 1 januari 1974 uit te stellen.

De nieuwe Lid-Staten kunnen in deze nomenclatuur de bestaande nationale onderverdelingen overnemen die noodzakelijk zijn om te bewerkstelligen dat de geleidelijke aanpassing van hun douanerechten aan die van het gemeenschappelijk douanetarief plaatsvindt overeenkomstig het bepaalde in deze Akte.

5. Ter vergemakkelijking van de geleidelijke invoering van het gemeenschappelijk douanetarief door de nieuwe Lid-Staten bepaalt de Commissie, indien nodig, hoe de nieuwe Lid-Staten hun douanerechten dienen te wijzigen.

Artikel 40. Voor de volgende produkten die zijn opgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief:

<i>Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief</i>	<i>Omschrijving (E.G.K.S.)</i>
73.01	Gietijzer (spiegelijzer daaronder begrepen), onbewerkt, in ingots, gietelingen, blokken en klompen
73.02	Ferrolegeringen: A. Ferromangaan: I. bevattende meer dan 2 gewichtspercenten koolstof
73.07	Blooms, billets, bramen en largets, van ijzer of van staal; smeedstukken van ijzer of van staal, enkel ruw voorgesmeed A. Blooms en billets: ex I. Gewalste billets

past Ierland, in afwijking van artikel 39, met ingang van 1 januari 1975, rechten toe waarbij het verschil tussen de op 1 januari 1972 daadwerkelijk toegepaste rechten en die van het ééngemaakte E.G.K.S.-tarief met één derde wordt verminderd. Het verschil dat uit deze eerste aanpassing voortvloeit, wordt op 1 januari 1976 opnieuw met 50% verminderd.

Met ingang van 1 juli 1977 past Ierland het ééngemaakte E.G.K.S.-tarief volledig toe.

Artikel 41. Bij de aanpassing van hun tarieven aan het gemeenschappelijk douanetarief en aan het ééngemaakte E.G.K.S.-tarief, staat het de nieuwe Lid-Staten vrij om hun douanerechten in een sneller ritme te wijzigen dan is bepaald in artikel 39, leden 1 en 3. Zij geven de andere Lid-Staten en de Commissie daarvan kennis.

HOOFDSTUK 2. AFSCHAFFING VAN KWANTITATIEVE BEPERKINGEN

Artikel 42. De kwantitatieve in- en uitvoerbeperkingen tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten en tussen de nieuwe Lid-Staten onderling worden onmiddellijk bij de toetreding afgeschaft.

De maatregelen van gelijke werking als zulke beperkingen worden uiterlijk op 1 januari 1975 afgeschaft.

Artikel 43. In afwijking van artikel 42, kunnen de Lid-Staten uitvoerbeperkingen inzake schroot, resten en afvallen van werken van gietijzer, van ijzer of van staal van post 73.03 van het gemeenschappelijk douanetarief gedurende een periode van twee jaar handhaven, mits deze regeling niet beperkender is dan de regeling die geldt voor de uitvoer naar derde landen.

Voor Denemarken en voor Noorwegen wordt bovengenoemde periode vastgesteld op 3 jaar en voor Ierland op 5 jaar.

Artikel 44. 1. De nieuwe Lid-Staten passen hun nationale monopolies van commerciële aard, als bedoeld in artikel 37, lid 1, van het E.E.G.-Verdrag geleidelijk aan, in dier voege dat vóór 31 december 1977 elke discriminatie tussen de onderdanen van de Lid-Staten, wat de voorwaarden van de voorziening en afzet betreft, is uitgesloten.

De oorspronkelijke Lid-Staten gaan jegens de nieuwe Lid-Staten gelijkwaardige verplichtingen aan.

2. Vanaf begin 1973 doet de Commissie aanbevelingen met betrekking tot de wijze waarop en het ritme waarin de in dit artikel voorgeschreven aanpassing moet worden verwezenlijkt, met dien verstande dat deze wijze en dit ritme dezelfde dienen te zijn voor de nieuwe Lid-Staten en voor de oorspronkelijke Lid-Staten.

HOOFDSTUK 3. OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 45. 1. Rekening houdend met de geldende voorschriften, met name met die betreffende het communautaire douanevervoer, stelt de Commissie vóór 1 april 1973 de methoden van administratieve samenwerking vast welke de afschaffing van de douanerechten en heffingen van gelijke werking, alsmede van de kwantitatieve beperkingen en maatregelen van gelijke werking moeten waarborgen voor goederen die aan de daarvoor gestelde voorwaarden voldoen.

2. Vóór het verstrijken van deze termijn stelt de Commissie de bepalingen vast die van toepassing zijn op het handelsverkeer binnen de Gemeenschap in de in de Gemeenschap verkregen goederen, bij de vervaardiging waarvan:

— produkten zijn verwerkt welke niet onderworpen zijn geweest aan de douanerechten of heffingen van gelijke werking die hierop van toepassing waren in de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling of in een

nieuwe Lid-Staat, of die in aanmerking zijn gekomen voor een volledige of gedeeltelijke teruggave van deze rechten of heffingen;

- landbouwprodukten zijn verwerkt die niet voldoen aan de voorwaarden die gesteld zijn om te worden toegelaten tot het vrije verkeer in de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling of in een nieuwe Lid-Staat.

Bij het vaststellen van deze bepalingen houdt de Commissie rekening met de in deze Akte neergelegde voorschriften voor de afschaffing van de douanerechten tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten en tussen de nieuwe Lid-Staten onderling en voor de geleidelijke toepassing door de nieuwe Lid-Staten van het gemeenschappelijk douanetarief en van de bepalingen inzake het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Artikel 46. 1. Zolang er douanerechten worden geheven in het handelsverkeer binnen de Gemeenschap zijn, tenzij anders is bepaald in deze Akte, de bepalingen inzake douanewetgeving van toepassing op dat handelsverkeer onder dezelfde voorwaarden als voor het handelsverkeer van de Gemeenschap met derde landen.

Voor de vaststelling van de douanewaarde in dat handelsverkeer is het in aanmerking te nemen douanegebied het douanegebied dat wordt omschreven in de in de Gemeenschap en de nieuwe Lid-Staten op 31 december 1972 geldende bepalingen.

2. In het handelsverkeer binnen de Gemeenschap passen de Lid-Staten vanaf de toetreding de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief toe. Denemarken, Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk zijn evenwel gemachtigd de toepassing daarvan tot 1 januari 1974 uit te stellen.

De nieuwe Lid-Staten kunnen in deze nomenclatuur de bestaande nationale onderverdelingen overnemen die noodzakelijk zijn om te bewerkstelligen dat de geleidelijke afschaffing van hun invoerrechten binnen de Gemeenschap plaatsvindt overeenkomstig het bepaalde in deze Akte.

Artikel 47. 1. Voor zover in het handelsverkeer tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten en tussen de nieuwe Lid-Staten onderling compenserende bedragen als bedoeld in artikel 55, lid 1, sub *a*), worden geheven op de basisprodukten die geacht worden te zijn verwerkt in goederen die vallen onder Verordening nr. 170/67/EEG betreffende een gemeenschappelijke regeling van het handelsverkeer van ovoalbumine en lactoalbumine en Verordening (EEG) nr. 1059/69 tot vaststelling van de handelsregeling die van toepassing is op bepaalde goederen, verkregen door de verwerking van landbouwprodukten, wordt bij de invoer van deze goederen een compenserend bedrag toegepast, dat wordt bepaald op de grondslag van genoemde bedragen en volgens de voorschriften die in deze verordeningen zijn neergelegd voor de berekening van de belasting dan wel van het variabele element van toepassing op de betreffende goederen.

Bij de invoer van dezelfde goederen uit derde landen in de nieuwe Lid-Staten wordt de in Verordening nr. 170/67/EEG bedoelde belasting en het in Verordening (EEGT) nr. 1059/69 bedoelde variabele element, naar gelang van het geval, verlaagd of verhoogd met het compenserende bedrag onder dezelfde voorwaarden als die neergelegd in artikel 55, lid 1, sub *b*).

2. Het bepaalde in artikel 61, lid 2, is van toepassing ten aanzien van de bepaling van het douanerecht dat het vaste element vormt van de belasting die in de nieuwe Lid-Staten van toepassing is op de goederen die onder Verordening (EEG) nr. 1059/69 vallen.

Elk vast element dat wordt toegepast in het handelsverkeer tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten en tussen de nieuwe Lid-Staten onderling wordt afgeschaft overeenkomstig artikel 32, lid 1.

Elk vast element dat door de nieuwe Lid-Staten bij invoer uit derde landen wordt toegepast, wordt overeenkomstig artikel 39 aan het gemeenschappelijk douanetarief aangepast.

3. De nieuwe Lid-Staten passen uiterlijk op 1 februari 1973 ten aanzien van de goederen die onder de Verordeningen nr. 170/67/EEG en (EEG) nr. 1059/69 vallen de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief volledig toe.

4. De douanerechten en heffingen van gelijke werking, andere dan die bedoeld in de leden 1 en 2, worden door de nieuwe Lid-Staten afgeschaft op 1 februari 1973.

Op hetzelfde tijdstip worden de maatregelen van gelijke werking als kwantitatieve beperkingen door de nieuwe Lid-Staten in hun onderling handelsverkeer en in dat met de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling afgeschaft.

5. De Raad stelt, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de bepalingen ter uitvoering van dit artikel vast met inachtneming met name van bijzondere situaties die uit de uitvoering van het bepaalde in lid 1, eerste alinea, en in artikel 97 kunnen voortvloeien voor dezelfde goederen.

Artikel 48. 1. Het bepaalde in deze Titel belet niet dat Ierland, ten aanzien van de produkten van oorsprong uit het Verenigd Koninkrijk, een regeling toepast die het mogelijk maakt om, overeenkomstig de bepalingen van de op 14 december 1965 ondertekende Overeenkomst tot instelling van een vrijhandelszone tussen Ierland en het Verenigd Koninkrijk en de daarmee verbonden Overeenkomsten, de douanerechten en de beschermende elementen in de douanerechten van fiscale aard sneller af te schaffen.

2. Vanaf 1 januari 1974 zijn de bepalingen vastgesteld krachtens artikel 45, lid 2, van toepassing in het kader van de tussen Ierland en het Verenigd Koninkrijk geldende douaneregeling.

Artikel 49. 1. De aan deze Akte gehechte Protocollen nr. 8 tot en met 15 vormen geen beletsel voor wijziging of schorsing van rechten waartoe krachtens artikel 28 van het E.E.G.-Verdrag wordt besloten.

2. De Protocollen gehecht aan het Akkoord inzake de vaststelling van een gedeelte van het gemeenschappelijk douanetarief met betrekking tot de produkten van lijst G bij het E.E.G.-Verdrag komen, met uitzondering van Protocol nr. XVII, te vervallen.

TITEL II. LANDBOUW

HOOFDSTUK I. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 50. Voor zover in deze Titel niet anders is bepaald, zijn de bepalingen van deze Akte van toepassing op landbouwprodukten.

Artikel 51. 1. Het bepaalde in dit artikel is van toepassing voor de prijzen ten aanzien waarvan in de hoofdstukken 2 en 3 naar dit artikel wordt verwezen.

2. Tot aan de eerste van de in artikel 52 bedoelde prijsaanpassingen worden de prijzen die in elke nieuwe Lid-Staat moeten worden toegepast, overeenkomstig de in de gemeenschappelijke marktordening van de betrokken sector neergelegde regels vastgesteld op een zodanig peil dat het de producenten in deze sector mogelijk is inkomsten te verwerven die gelijkwaardig zijn aan die welke zij onder het voordien geldende nationale stelsel verwierven.

3. Voor Noorwegen en voor het Verenigd Koninkrijk worden deze prijzen evenwel op een zodanig peil vastgesteld dat de toepassing van de communautaire regeling leidt tot een marktprijspeil dat vergelijkbaar is met het in de betrokken Lid-Staat tijdens een aan de toepassing van deze regeling voorafgaande representatieve periode geconstateerde peil.

Artikel 52. 1. Indien de toepassing van deze Titel leidt tot een prijspeil dat afwijkt van het peil van de gemeenschappelijke prijzen, worden de prijzen ten aanzien waarvan in de hoofdstukken 2 en 3 wordt verwezen naar dit artikel, in zes etappes aangepast aan het peil der gemeenschappelijke prijzen.

2. Behoudens het bepaalde in lid 4 vindt de aanpassing jaarlijks plaats aan het begin van het verkoopseizoen volgens onderstaande bepalingen:

- a) wanneer de prijs in een nieuwe Lid-Staat voor een bepaald produkt lager is dan de gemeenschappelijke prijs, wordt de prijs van deze Lid-Staat op het ogenblik van elke aanpassing achtereenvolgens verhoogd met een zesde, een vijfde, een kwart, een derde en de helft van het verschil tussen het prijspeil van deze nieuwe Lid-Staat en het peil van de gemeenschappelijke prijs die vóór elke aanpassing van toepassing zijn; de prijs die uit deze berekening voortvloeit wordt verhoogd in evenredigheid met de eventuele verhoging van de gemeenschappelijke prijs voor het komende seizoen;
- b) wanneer de prijs in een nieuwe Lid-Staat voor een bepaald produkt hoger is dan de gemeenschappelijke prijs, wordt het verschil tussen het prijspeil dat vóór elke aanpassing in de nieuwe Lid-Staat van toepassing is, en het peil van de gemeenschappelijke prijs voor het komende seizoen achtereenvolgens verminderd met een zesde, een vijfde, een kwart, een derde en de helft.

3. In het belang van een harmonieus verloop van het integratieproces kan de Raad, in afwijking van het bepaalde in lid 2, volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het E.E.G.-Verdrag, besluiten dat de prijs voor één of meer produkten ten aanzien van één of meer nieuwe Lid-Staten, gedurende een verkoopseizoen afwijkt van de prijzen die voortvloeien uit de toepassing van lid 2.

Deze afwijking mag niet meer bedragen dan 10% van de te verrichten prijsaanpassing.

In dat geval geldt voor het volgende verkoopseizoen het prijspeil dat zou zijn voortgevloeid uit de toepassing van het bepaalde in lid 2, indien niet tot afwijking zou zijn besloten. Voor dit verkoopseizoen kan evenwel opnieuw tot een

afwijking van dat peil worden besloten, overeenkomstig het bepaalde in de voorgaande alinea's.

4. De gemeenschappelijke prijzen worden in de nieuwe Lid-Staten uiterlijk op 1 januari 1978 toegepast.

Artikel 53. Indien wordt vastgesteld dat het verschil tussen het prijspeil voor een bepaald produkt in een nieuwe Lid-Staat en het peil van de gemeenschappelijke prijs van geringe betekenis is, kan de Raad volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het E.E.G.-Verdrag besluiten dat in deze nieuwe Lid-Staat voor het betrokken produkt de gemeenschappelijke prijs wordt toegepast.

Artikel 54. 1. Zolang er in het Verenigd Koninkrijk een verschil blijft bestaan tussen de onder het nationale stelsel van garantieprijzen verkregen prijzen en de marktprijzen die voortvloeien uit de toepassing van de regelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en van het bepaalde in deze Titel, is deze Lid-Staat gemachtigd om produktiesubsidies te handhaven.

2. Het Verenigd Koninkrijk streeft ernaar voor elk produkt ten aanzien waarvan lid 1 van toepassing is, deze subsidies in het in artikel 9, lid 2, bedoelde tijdvak zo spoedig mogelijk af te schaffen.

3. Deze subsidies mogen niet ten gevolge hebben dat de inkomsten van de producenten uitgaan boven het peil dat zou voortvloeien uit de toepassing van de in artikel 52 neergelegde regels inzake prijsaanpassing op deze inkomsten.

4. De Raad stelt volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het E.E.G.-Verdrag de regels vast die noodzakelijk zijn voor de toepassing van dit artikel ten einde de goede werking van het landbouwbeleid en met name van de gemeenschappelijke ordening der markten te waarborgen.

Artikel 55. 1. De verschillen in het prijspeil worden gecompenseerd volgens onderstaande regels:

- a) in het handelsverkeer van de nieuwe Lid-Staten onderling en met de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling worden compenserende bedragen geheven door de invoerende Staat of toegekend door de uitvoerende Staat;
- b) in het handelsverkeer van de nieuwe Lid-Staten met derde landen, worden de in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid toegepaste heffingen of andere belastingen bij invoer alsmede de restituties bij uitvoer, naar gelang van het geval, verlaagd of verhoogd met de compenserende bedragen die gelden in het handelsverkeer met de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling. De douanerechten kunnen evenwel niet met het compenserende bedrag worden verlaagd.

2. Voor produkten waarvoor prijzen worden vastgesteld volgens het bepaalde in de artikelen 51 en 52, zijn de in het handelsverkeer tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten en tussen laatstgenoemde en derde landen toepasselijke compenserende bedragen gelijk aan het verschil tussen de prijzen die voor de betrokken nieuwe Lid-Staat zijn vastgesteld, en de gemeenschappelijke prijzen.

Voor de overige produkten worden de compenserende bedragen vastgesteld in de gevallen en op de wijze voorzien in de hoofdstukken 2 en 3.

3. De compenserende bedragen die in het handelsverkeer tussen de nieuwe Lid-Staten van toepassing zijn, worden bepaald aan de hand van de voor elk hunner overeenkomstig lid 2 vastgestelde compenserende bedragen.

4. Er wordt evenwel geen compenserend bedrag vastgesteld, indien de toepassing van de leden 2 en 3 leidt tot een bedrag dat van geringe betekenis is.

5. Ten aanzien van produkten waarvoor het recht van het gemeenschappelijk douanetarief is geconsolideerd in het kader van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel, wordt rekening gehouden met de consolidering.

6. Het door een Lid-Staat overeenkomstig lid 1, sub a), geheven of toegekende compenserende bedrag mag niet hoger zijn dan het totale bedrag dat door dezelfde Lid-Staat bij invoer uit derde landen wordt geheven.

De Raad kan, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen van deze regel afwijken met name om verlegging van het handelsverkeer en distorsies van de mededinging te voorkomen.

Artikel 56. Indien de prijs op de wereldmarkt voor een bepaald produkt hoger is dan de prijs aangehouden voor de berekening van de in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ingestelde belasting bij invoer, verminderd met het compenserende bedrag dat wordt afgetrokken van de belasting bij invoer krachtens artikel 55, of wanneer de restitutie bij uitvoer naar derde landen lager is dan het compenserende bedrag of wanneer er geen restitutie wordt verleend, kunnen passende maatregelen worden getroffen om de goede werking van de gemeenschappelijke ordening der markten te waarborgen.

Artikel 57. Bij het vaststellen van het peil van de verschillende elementen van de regeling inzake prijzen en interventies, andere dan de prijzen bedoeld in de artikelen 51 en 70, wordt, voor zover zulks noodzakelijk is voor de goede werking van de communautaire regeling, ten aanzien van de nieuwe Lid-Staten rekening gehouden met het prijsverschil dat wordt uitgedrukt door het compenserende bedrag.

Artikel 58. De toegekende compenserende bedragen worden door de Gemeenschap gefinancierd ten laste van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Garantie.

Artikel 59. Ten aanzien van produkten uit derde landen waarvan de invoer in de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling is onderworpen aan douanerechten, gelden de volgende bepalingen:

1. De douanerechten bij invoer worden tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten en tusseen de nieuwe Lid-Staten onderling, in vijf etappes geleidelijk afgeschaft. De eerste verlaging waarbij de douanerechten worden verlaagd tot 80% van het basisrecht en de vier overige verlagingen van 20% elk vinden plaats in het volgende ritme:

a) voor de produkten die onder de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees vallen: jaarlijks aan het begin van het verkoopseizoen, terwijl de eerste verlaging in 1973 plaatsvindt;

b) voor de produkten die vallen onder Verordening nr. 23 houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit, onder Verordening (EEG) nr. 234/68 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector levende planten en produkten van de bloemeteelt en

onder Verordening (EEG) nr. 865/68 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector van op basis van groenten en fruit verwerkte produkten: jaarlijks op 1 januari, terwijl de eerste verlaging plaatsvindt op 1 januari 1974;

c) voor de overige landbouwprodukten: in het ritme neergelegd in artikel 32, lid 1, met dien verstande dat de eerste verlaging plaatsvindt op 1 juli 1973.

2. Met het oog op de geleidelijke invoering van het gemeenschappelijk douanetarief, vermindert elke nieuwe Lid-Staat het verschil tussen het basisrecht en het recht van het gemeenschappelijk douanetarief in etappes van 20%. Deze aanpassingen vinden plaats op de data die in lid 1 voor de betreffende produkten worden genoemd. Ten aanzien van de in lid 1, sub c), bedoelde produkten vinden de aanpassingen plaats volgens het ritme voorgeschreven in artikel 39, lid 1.

Voor de tariefposten waarbij de basisrechten niet meer dan 15% naar boven of naar beneden afwijken van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, worden laatstgenoemde rechten echter toegepast vanaf de datum van de eerste aanpassing voor elk van de categorieën van de betrokken produkten.

3. Wat de in lid 1, sub b), bedoelde produkten betreft, kan de Raad, voor de tweede, de derde en de vierde verlaging of aanpassing, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluiten dat voor één of meer nieuwe Lid-Staten de rechten voor één of meer van deze produkten gedurende een jaar afwijken van de rechten die voortvloeien uit de toepassing van het bepaalde in lid 1 of, naar gelang van het geval, in lid 2.

Deze afwijking mag niet meer bedragen dan 10% van het bedrag van de wijziging die krachtens lid 1 of lid 2 dient te worden verricht.

In dat geval zijn de voor het volgende jaar toe te passen douanerechten de rechten die zouden zijn voortgevloeid uit de toepassing van lid 1 of, naar gelang van het geval, lid 2, indien niet tot afwijking zou zijn besloten. Voor dat jaar kan evenwel opnieuw tot een afwijking van deze rechten worden besloten, overeenkomstig het bepaalde in de voorgaande alinea's.

Op 1 januari 1978 worden de douanerechten voor deze produkten afgeschaft en passen de nieuwe Lid-Staten volledig het gemeenschappelijk douanetarief toe.

4. Ten aanzien van de produkten die onder een gemeenschappelijke ordening der markten vallen, kunnen de nieuwe Lid-Staten volgens de procedure van artikel 26 van Verordening nr. 120/67/EEG houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen of, naar gelang van het geval, van het overeenkomstige artikel van de andere verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten, gemachtigd worden over te gaan tot de afschaffing der in lid 1 bedoelde douanerechten of tot de in lid 2 bedoelde aanpassing, in een sneller tempo dan in voorgaande leden is bepaald, dan wel tot een gehele of gedeeltelijke schorsing van de douanerechten toepasselijk op produkten die worden ingevoerd uit de andere Lid-Staten.

Voor de overige produkten is voor het nemen van de in de voorgaande alinea bedoelde maatregelen geen machtiging vereist.

De douanerechten die voortvloeien uit een versnelde aanpassing mogen niet lager zijn dan die welke worden toegepast bij invoer van dezelfde produkten uit de andere Lid-Staten.

De nieuwe Lid-Staten stellen de overige Lid-Staten en de Commissie in kennis van de genomen maatregelen.

Artikel 60. 1. Ten aanzien van de produkten die op het tijdstip van toetreding onder een gemeenschappelijke ordening der markten vallen is de regeling die in de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling van toepassing is inzake douanerechten en heffingen van gelijke werking, kwantitatieve beperkingen en maatregelen van gelijke werking in de nieuwe Lid-Staten van toepassing met ingang van 1 februari 1973, behoudens het bepaalde in de artikelen 55 en 59.

2. Ten aanzien van de produkten die op het tijdstip van toetreding niet onder een gemeenschappelijke ordening der markten vallen, zijn de bepalingen van Titel I inzake de geleidelijke afschaffing van de heffingen van gelijke werking als invoerrechten, van de kwantitatieve beperkingen en van de maatregelen van gelijke werking, niet van toepassing op deze heffingen, beperkingen en maatregelen wanneer zij op het tijdstip van de toetreding deel uitmaken van een nationale marktordening.

Deze bepaling geldt slechts voor zover zulks noodzakelijk is om de handhaving van de nationale marktordening te waarborgen en totdat de gemeenschappelijke ordening der markten voor deze produkten van toepassing wordt.

3. Uiterlijk op 1 februari 1973 passen de nieuwe Lid-Staten voor de landbouwprodukten die onder de gemeenschappelijke ordening der markten vallen de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief toe.

Voor zover hieruit geen moeilijkheden voortvloeien voor de toepassing van de communautaire regeling, met name voor de werking van de gemeenschappelijke ordening der markten en van de in deze Titel neergelegde overgangsregelingen, kan de Raad, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commissie, een nieuwe Lid-Staat machtigen in deze nomenclatuur de bestaande nationale onderverdelingen over te nemen, die noodzakelijk zijn om te bewerkstelligen dat de geleidelijke aanpassing aan het gemeenschappelijk douanetarief of de afschaffing van rechten binnen de Gemeenschap plaatsvindt overeenkomstig de in deze Akte neergelegde voorwaarden.

Artikel 61. 1. Het element ter bescherming van de verwerkende industrie dat in aanmerking wordt genomen bij de berekening van de lasten ter zake van invoer uit derde landen voor produkten die vallen onder de gemeenschappelijke ordening der markten in de sectoren granen, rijst en verwerkte produkten op basis van groenten en fruit, wordt geheven bij invoer in de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling uit de nieuwe Lid-Staten.

2. Voor de invoer in de nieuwe Lid-Staten wordt dit element bepaald door uit de op 1 januari 1972 geldende bescherming het element of de elementen ter bescherming van de verwerkende industrie te lichten.

Dit element wordt of deze elementen worden geheven bij invoer uit de andere Lid-Staten en vervangen, wat de lasten ter zake van invoer uit derde landen betreft, het communautaire element van bescherming.

3. Het bepaalde in artikel 59 is van toepassing op het in de leden 1 en 2 bedoelde element. De desbetreffende verlagingen of aanpassingen vinden echter voor de produkten van de sector granen en de sector rijst plaats aan het begin van het verkoopseizoen voor het betrokken basisprodukt.

Artikel 62. 1. De Raad stelt, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de bepalingen vast die nodig zijn ter uitvoering van deze Titel.

2. De Raad kan, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van de Vergadering, met eenparigheid van stemmen overgaan tot de noodzakelijke aanpassingen van de regels neergelegd in de hoofdstukken 2, 3 en 4 van deze Titel, ingeval de noodzaak daartoe bestaat ten gevolge van een wijziging van de communautaire regeling.

Artikel 63. 1. Indien overgangsmaatregelen noodzakelijk zijn om de overgang van het in de nieuwe Lid-Staten geldende stelsel naar het stelsel dat voortvloeit uit de toepassing van de gemeenschappelijke ordening der markten overeenkomstig het bepaalde in deze Titel te vergemakkelijken, met name wanneer de toepassing van het nieuwe stelsel op de vastgestelde datum voor bepaalde produkten op aanzienlijke moeilijkheden zou stuiten, worden die maatregelen vastgesteld volgens de procedure van artikel 26 van Verordening nr. 120/67/EEG of, naar gelang van het geval, van het overeenkomstige artikel van de andere verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten. Deze maatregelen kunnen worden getroffen gedurende een tijdvak dat op 31 januari 1974 afloopt; zij kunnen slechts tot deze datum worden toegepast.

2. Op voorstel van de Commissie en na raadpleging van de Vergadering, kan de Raad de in lid 1 bedoelde termijn met eenparigheid van stemmen verlengen tot 31 januari 1975.

Artikel 64. Het bepaalde in deze Titel doet geen afbreuk aan de mate waarin het handelsverkeer in landbouwprodukten is geliberaliseerd ingevolge de op 14 december 1965 ondertekende Overeenkomst tot instelling van een vrijhandelszone tussen Ierland en het Verenigd Koninkrijk en de daarmee verbonden Overeenkomsten.

HOOFDSTUK 2. BEPALINGEN BETREFFENDE BEPAALDE GEMEENSCHAPPELIJKE MARKTORDENINGEN

Afdeling 1. GROENTEN EN FRUIT

Artikel 65. Er wordt een compenserend bedrag vastgesteld voor groenten en fruit waarvoor:

- a) de betrokken nieuwe Lid-Staat in de loop van het jaar 1971 kwantitatieve beperkingen of maatregelen van gelijke werking toepaste;
- b) een gemeenschappelijke basisprijs is vastgesteld, en
- c) de productieprijs in deze nieuwe Lid-Staat aanmerkelijk hoger ligt dan de basisprijs van toepassing in de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling gedurende de periode voorafgaande aan de toepassing van de communautaire regeling op de nieuwe Lid-Staten.

2. De in lid 1, sub c), bedoelde productieprijs wordt berekend door de beginselen neergelegd in artikel 4, lid 2, van Verordening nr. 159/66/EEG houdende aanvullende bepalingen inzake de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit, toe te passen op de nationale gegevens van de betrokken nieuwe Lid-Staat.

3. Het compenserende bedrag is slechts van toepassing gedurende het tijdvak waarin de basisprijs geldt.

Artikel 66. 1. Tot de eerste aanpassing is het compenserende bedrag dat van toepassing is in het handelsverkeer tussen enerzijds een nieuwe Lid-Staat waarin aan de voorwaarden genoemd in artikel 65, lid 1, is voldaan, en anderzijds de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling of een andere nieuwe Lid-Staat, met uitzondering van die bedoeld in de volgende alinea, dan wel derde landen, gelijk aan het verschil tussen de in artikel 65, lid 1, sub c), bedoelde prijzen.

Voor het handelsverkeer tussen twee nieuwe Lid-Staten waarin aan de voorwaarden genoemd in artikel 65, lid 1, is voldaan, is het compenserende bedrag gelijk aan het verschil tussen hun productieprijzen. Het wordt niet toegepast indien dit verschil gering is.

De in de bovenstaande alinea's bedoelde verschillen worden gecorrigeerd, voor zover zulks nodig is, met de invloed der douanerechten.

2. Vervolgens wordt het compenserende bedrag jaarlijks op 1 januari met een vijfde van het oorspronkelijke bedrag verminderd. De eerste verlaging vindt plaats op 1 januari 1974.

De bepalingen van artikel 52, lid 3, zijn van overeenkomstige toepassing. Het compenserende bedrag wordt op 1 januari 1978 afgeschaft.

Artikel 67. Voor de vaststelling van de invoerprijzen worden de in de nieuwe Lid-Staten waargenomen noteringen verminderd met:

- a) het eventueel compenserende bedrag;
- b) de rechten die van toepassing zijn bij invoer uit derde landen in deze Lid-Staten, in plaats van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 68. De bepalingen inzake de gemeenschappelijke kwaliteitsnormen zijn op het in de handel brengen in het Verenigd Koninkrijk van de binnenlandse productie niet eerder van toepassing dan vanaf:

- a) 1 februari 1974, voor artisjokken, asperges, spruitjes, bleekselderij, witlof, knoflook en uien;
- b) 1 februari 1975, voor bonen, sluitkool, wortelen, sla, krulandijvie en andijvie, doperwt, spinazie en aardbeien.

Afdeling 2. WIJN

Artikel 69. Tot en met 31 december 1975 zijn Ierland en het Verenigd Koninkrijk gemachtigd het gebruik van de samengestelde benamingen waarin het woord wijn voorkomt te handhaven voor de aanduiding van bepaalde dranken ten aanzien waarvan het gebruik van deze aanduiding niet verenigbaar is met de communautaire voorschriften. Deze afwijking is evenwel niet van toepassing voor de produkten die worden uitgevoerd naar de Lid-Staten van de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling.

Afdeling 3. OLIEHOUDENDE ZADEN

Artikel 70. 1. Voor oliehoudende zaden is het bepaalde in artikel 52 van toepassing op de afgeleide interventieprijsen.

2. De interventieprijsen toepasselijk in de nieuwe Lid-Staten tot de eerste aanpassing worden vastgesteld volgens de in het kader van de gemeenschappelijke ordening der markten neergelegde regels, rekening houdend met de normale verhouding die moet bestaan tussen het voor oliehoudende zaden te verkrijgen inkomen en het inkomen uit de produktie van produkten die bij wisselbouw concurreren met deze zaden.

Artikel 71. Het bedrag van de steun voor oliehoudende zaden die in een nieuwe Lid-Staat zijn geoogst, wordt gecorrigeerd met het in die Lid-Staat toepasselijke compenserende bedrag, vermeerderd met de invloed van de daar toegepaste douanerechten.

Artikel 72. In het handelsverkeer wordt het compenserende bedrag slechts toegepast op de restituties toegekend bij de uitvoer van de in een nieuwe Lid-Staat geoogste oliehoudende zaden naar derde landen.

Afdeling 4. GRANEN

Artikel 73. In de sector granen zijn de artikelen 51 en 52 van toepassing op de afgeleide interventieprijsen.

Artikel 74. De compenserende bedragen die gelden in het handelsverkeer tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten en tussen deze laatste en derde landen worden als volgt vastgesteld:

1. Wat betreft granen waarvoor geen afgeleide interventieprijs voor de nieuwe Lid-Staten wordt vastgesteld, wordt het tot de eerste aanpassing toepasselijke compenserende bedrag afgeleid van het compenserende bedrag dat geldt voor de concurrerende graansoort waarvoor een afgeleide interventieprijs is vastgesteld, met inachtneming van de tussen de drempelprijzen van de betrokken graansoorten bestaande verhouding. Indien echter de verhouding tussen de drempelprijzen aanzienlijk afwijkt van de verhouding tussen de prijzen die zijn waargenomen op de markt van de betrokken nieuwe Lid-Staat, kan deze laatste verhouding in aanmerking worden genomen.

Vervolgens worden de bedragen vastgesteld uitgaande van de in de eerste alinea bedoelde bedragen, volgens de in artikel 52 voor de aanpassing der prijzen neergelegde regels.

2. Voor de produkten genoemd in artikel 1, sub *c*) en *d*), van Verordening nr. 120/67/EEG, wordt het compenserende bedrag afgeleid van het compenserende bedrag toepasselijk voor de graansoorten waarmede deze produkten zijn verbonden, met behulp van de coëfficiënten of de regels voor de vaststelling van de heffing, of het variabele element van de heffing, voor die produkten.

Afdeling 5. VARKENSVLEES

Artikel 75. 1. Bij de berekening van het compenserende bedrag dat van toepassing is per kilogram geslachte varkens wordt uitgegaan van de compenserende bedragen voor de hoeveelheid voedergraan die nodig is om in de Gemeenschap één kilogram varkensvlees te produceren.

2. Voor de andere produkten dan geslachte varkens, genoemd in artikel 1, lid 1, van Verordening nr. 121/67/EEG houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees, wordt het compenserende bedrag afgeleid van het bedrag bedoeld in lid 1, met behulp van de coëfficiënten waarvan gebruik wordt gemaakt voor de berekening van de heffing.

Artikel 76. 1. Tot en met 31 december 1975 kunnen produkten die niet beantwoorden aan het bepaalde in punt 23 van bijlage 1 van de Richtlijn nr. 64/433/EEG, inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees, in Denemarken, in Ierland en het Verenigd Koninkrijk door de interventiebureaus worden aangekocht.

2. Tot en met 31 oktober 1974 is het Verenigd Koninkrijk gemachtigd het communautaire indelingsschema voor geslachte varkens niet toe te passen.

Afdeling 6. EIEREN

Artikel 77. 1. Bij de berekening van het compenserende bedrag dat van toepassing is per kilogram eieren in de schaal wordt uitgegaan van de compenserende bedragen voor de hoeveelheid voedergranen die nodig is om in de Gemeenschap één kilogram eieren in de schaal te produceren.

2. Bij de berekening van het compenserende bedrag dat van toepassing is per broedei wordt uitgegaan van de compenserende bedragen voor de hoeveelheid voedergranen die nodig is om in de Gemeenschap één broedei te produceren.

3. Voor de produkten genoemd in artikel 1, lid 1, sub *b*), van Verordening nr. 122/67/EEG houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren, wordt het compenserende bedrag afgeleid van het compenserende bedrag voor eieren in de schaal, met behulp van de coëfficiënten waarvan gebruik wordt gemaakt voor de berekening van de heffing.

Artikel 78. Ierland en het Verenigd Koninkrijk kunnen, ten aanzien van de handelsnormen voor eieren, op hun markt een indeling in vier, respectievelijk vijf gewichtsklassen handhaven, mits de commercialisatie van eieren die voldoen aan de communautaire normen niet wordt onderworpen aan beperkingen op grond van het feit dat de eieren volgens andere systemen zijn ingedeeld.

Afdeling 7. SLACHTPLUIMVEE

Artikel 79. 1. Bij de berekening van het compenserende bedrag dat van toepassing is per kilogram geslacht pluimvee wordt uitgegaan van de compenserende bedragen voor de hoeveelheid voedergranen die nodig is om in de Gemeenschap, al naar gelang van de soort, één kilogram geslacht pluimvee te produceren.

2. Bij de berekening van het compenserende bedrag dat van toepassing is per kuiken wordt uitgegaan van de compenserende bedragen voor de hoeveelheid voedergranen die nodig is om in de Gemeenschap één kuiken te produceren.

3. Voor de produkten genoemd in artikel 1, lid 2, sub *d*), van Verordening nr. 123/67/EEG houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector pluimvee, wordt het compenserende bedrag afgeleid van het compenserende bedrag voor geslacht pluimvee, met behulp van de coëfficiënten waarvan gebruik wordt gemaakt voor de berekening van de heffing.

Afdeling 8. RIJST

Artikel 80. De compenserende bedragen die van toepassing zijn in het handelsverkeer tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten en tussen deze laatste en derde landen, worden als volgt vastgesteld:

1. Voor rondkorrelige gedopte rijst, langkorrelige gedopte rijst en breukrijst, wordt het compenserende bedrag dat van toepassing is tot de eerste aanpassing, vastgesteld op de grondslag van het verschil tussen de drempelprijs en de gedurende een referentieperiode op de markt van de betrokken nieuwe Lid-Staat waargenomen marktprijzen.

Vervolgens worden de bedragen vastgesteld uitgaande van die bedoeld in de eerste alinea en volgens de in artikel 52 voor de aanpassing van de prijzen vastgestelde regels.

2. Voor padie, halfwitte rijst, volwitte rijst en de produkten, genoemd in artikel 1, lid 1, sub c), van Verordening nr. 359/67/EEG houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt, wordt het compenserende bedrag, voor elk van deze produkten, afgeleid van het compenserende bedrag voor het in lid 1 genoemde produkt waarmee het verband houdt, met behulp van de coëfficiënten voor de vaststelling van de heffing of van het variabele element van de heffing.

Afdeling 9. SUIKER

Artikel 81. In de sector suiker zijn de artikelen 51 en 52 van toepassing op de afgeleide interventieprijs voor witte suiker, op de interventieprijs voor ruwe suiker en op de minimumprijs van suikerbieten.

Artikel 82. De compenserende bedragen die in het handelsverkeer tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten, alsmede tussen deze laatste en derde landen van toepassing zijn, worden afgeleid:

- a) voor de produkten, andere dan verse suikerbieten, genoemd in artikel 1, lid 1, sub b), van Verordening nr. 1009/67/EEG houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker, van het compenserende bedrag toepasselijk op het betrokken basisprodukt, volgens de regels die gelden voor de berekening van de heffing;
- b) voor de produkten genoemd in artikel 1, lid 1, sub d), van Verordening nr. 1009/67/EEG, van het compenserende bedrag toepasselijk op het betrokken basisprodukt, volgens de regels voor de berekening:
 - van de heffing, ten aanzien van het bij invoer van toepassing zijnde compenserende bedrag,
 - van de restitutie, ten aanzien van het bij uitvoer van toepassing zijnde compenserende bedrag.

Artikel 83. Het in artikel 25, lid 3, van Verordening nr. 1009/67/EEG bedoelde bedrag wordt in de nieuwe Lid-Staten gecorrigeerd met het overeenkomstig artikel 55, lid 2, berekende compenserende bedrag.

Afdeling 10. LEVENDE PLANTEN EN PRODUKTEN VAN DE BLOEMENTEELT

Artikel 84. De bepalingen inzake de gemeenschappelijke kwaliteitsnormen zijn op het in de handel brengen in het Verenigd Koninkrijk van de binnenlandse

produktie niet eerder van toepassing dan vanaf 1 februari 1974 en voor snijbloemen niet eerder dan vanaf 1 februari 1975.

Afdeling 11. MELK EN ZUIVELPRODUKTEN

Artikel 85. Het bepaalde in de artikelen 51 en 52 is van toepassing op de interventieprijzen voor boter en mageremelkpoeder.

Artikel 86. In het handelsverkeer tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten, alsmede tussen deze laatste en derde landen, worden de compenserende bedragen als volgt vastgesteld:

1. Voor de andere hoofdprodukten dan die bedoeld in artikel 85 wordt het compenserende bedrag toepasselijk tot de eerste aanpassing vastgesteld op de grondslag van het verschil tussen het prijspeil op de representatieve markt van de betrokken nieuwe Lid-Staat en het prijspeil op de representatieve markt van de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling in de loop van een representatieve periode die voorafgaat aan de toepassing van de communautaire regeling in de betrokken nieuwe Lid-Staat.

Bij het vaststellen van de compenserende bedragen die gelden vanaf de eerste aanpassing wordt rekening gehouden met het bedrag dat is vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in de eerste alinea of in lid 3 en met de in artikel 52 neergelegde regels voor de aanpassing der prijzen.

2. Voor de produkten die geen hoofdprodukten zijn, worden de compenserende bedragen afgeleid van het compenserende bedrag toepasselijk op het hoofdprodukt van de groep waartoe het betrokken produkt behoort, volgens de regels die gelden voor de berekening van de heffing.

3. Indien de bepalingen van lid 1, eerste alinea, en van lid 2 niet kunnen worden toegepast of indien de toepassing daarvan leidt tot compenserende bedragen die abnormale prijsverhoudingen teweegbrengen, wordt het compenserende bedrag berekend uitgaande van de compenserende bedragen toepasselijk op boter en magere-melkpoeder.

Artikel 87. 1. Indien vóór de toetreding in een nieuwe Lid-Staat een regeling inzake de valorisatie van melk bestond die verschilt naar gelang van het gebruik, en indien de toepassing van artikel 86 tot moeilijkheden op de markt leidt, wordt het compenserende bedrag dat geldt tot de eerste aanpassing voor één of meer produkten die onder post 04.01 van het gemeenschappelijk douanetarief vallen, vastgesteld op de grondslag van het verschil tussen de marktprijzen.

Daarna wordt het compenserende bedrag elk jaar aan het begin van een seizoen verminderd met een zesde van het oorspronkelijke bedrag; het compenserende bedrag wordt op 1 januari 1978 afgeschaft.

2. Er worden passende maatregelen getroffen om distorsies van de mededinging te voorkomen die kunnen voortvloeien uit de toepassing van lid 1, hetzij voor de desbetreffende produkten, hetzij voor andere zuivelprodukten, en om rekening te houden met eventuele wijzigingen van de gemeenschappelijke prijs.

Artikel 88. 1. Ierland is gemachtigd een subsidie toe te kennen voor de consumptie van boter, voor zover zulks noodzakelijk is om gedurende de overgangsperiode een geleidelijke aanpassing van de door de consumenten

betaalde prijs aan het peil van de in de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling bestaande prijs mogelijk te maken.

Indien Ierland gebruik maakt van de in de eerste alinea bedoelde machtiging, kent zij een even hoge subsidie toe voor de consumptie van uit de andere Lid-Staten ingevoerde boter.

2. Deze subsidie wordt afgeschaft in zes etappes die samenvallen met de etappes van de aanpassing van de boterprijs.

Artikel 89. 1. Tot en met 31 december 1975 is het in het Verenigd Koninkrijk en tot en met 31 december 1977 is het in Ierland toegestaan aan de consumenten melk als volle melk te leveren waarvan het vetgehalte 3,50% niet bereikt.

De krachtens de vorige alinea als volle melk verkochte melk mag echter niet zijn afgeroomd. Overigens zijn de bepalingen inzake volle melk van toepassing op deze melk.

2. Tot en met 31 december 1977 is Denemarken gemachtigd de exclusieve concessies voor de levering van melk die op de datum van toetreding in bepaalde gebieden bestonden te handhaven. De concessies die vóór 1 januari 1978 eindigen, kunnen niet worden verlengd.

Afdeling 12. RUNDVLEES

Artikel 90. De artikelen 51 en 52 zijn van toepassing op de oriëntatieprijzen voor volwassen runderen en voor kalveren.

Artikel 91. 1. Het overeenkomstig artikel 55 voor volwassen runderen en kalveren berekende compenserende bedrag wordt, voor zover nodig, gecorrigeerd met de invloed van de douanerechten.

Indien de invloed van het douanerecht dat van toepassing is in het handelsverkeer tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten en tussen de nieuwe Lid-Staten onderling, het overeenkomstig artikel 55 berekende compenserende bedrag te boven gaat, wordt het douanerecht geschorst tot op een zodanig niveau dat de invloed ervan overeenkomt met dit compenserende bedrag.

2. Ingeval van toepassing van artikel 10, lid 1, derde alinea, of van artikel 11, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 805/68 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees, worden passende maatregelen getroffen ten einde de communautaire preferentie te handhaven en verleggingen van het handelsverkeer te voorkomen.

3. Het compenserende bedrag voor de in de bijlage van Verordening (EEG) nr. 805/68 genoemde produkten wordt vastgesteld rekening houdende met de in de leden 1 en 2 vermelde regels en met behulp van de regels voor de vaststelling van de heffingen voor deze produkten.

Artikel 92. Voor de produkten genoemd in artikel 1, sub b) en c), van Verordening (EEG) nr. 805/68 wordt de restitutie bij uitvoer uit de nieuwe Lid-Staten naar derde landen gecorrigeerd met de invloed van het verschil tussen de douanerechten die worden toegepast op de in de bijlage van genoemde verordening vermelde produkten bij invoer uit derde landen in de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling enerzijds en de nieuwe Lid-Staten anderzijds.

Artikel 93. Zolang het Verenigd Koninkrijk krachtens artikel 54 subsidies voor de produktie van slachtvee handhaaft, is Ierland gemachtigd om ter voorkoming van distorsies op de Ierse markt voor vee, de maatregelen inzake de uitvoer van rundvlees te handhaven die het vóór de toetreding, in samenhang met het in het Verenigd Koninkrijk toegepaste subsidiestelsel, toepaste.

Afdeling 13. OP BASIS VAN GROENTEN EN FRUIT VERWERKTE PRODUKTEN

Artikel 94. De compenserende bedragen worden bepaald op de grondslag van de compenserende bedragen die, naar gelang van het geval, zijn vastgesteld voor suiker, glucose of glucosestroop, en volgens de regels voor de berekening: — van de heffing, wat betreft het compenserende bedrag dat bij invoer van toepassing is; — van de restitutie, wat betreft het compenserende bedrag dat bij uitvoer van toepassing is.

Afdeling 14. VLAS

Artikel 95. 1. Voor de nieuwe Lid-Staten wordt het steunbedrag voor vlas vastgesteld op de grondslag van het verschil tussen het door de vlasproducenten te verwerven inkomen en de inkomsten uit de voor deze produkten te verwachten marktprijs.

2. Bij de bepaling van het door de vlasproducenten te verwerven inkomen wordt rekening gehouden met de prijs van de in de betrokken nieuwe Lid-Staat bij wisselbouw concurrerende produkten en met de in de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling bestaande verhouding tussen het inkomen uit de vlasproduktie en dat van de produktie van concurrerende produkten oplevert.

Afdeling 15. ZAAIGOED

Artikel 96. Wanneer steun bij de produktie van zaaigoed wordt toegekend, kan het bedrag van de steun voor de nieuwe Lid-Staten worden vastgesteld op een peil dat verschilt van het voor de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling vastgestelde peil, indien tevoren het inkomen van de producenten van een nieuwe Lid-Staat aanmerkelijk verschilde van het inkomen dat werd verworven door de producenten van de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling.

In dit geval moet bij de vaststelling van het bedrag van de steun voor de nieuwe Lid-Staat rekening worden gehouden met het tevoren door de producenten van zaaigoed verworven inkomen en met de noodzaak elke distorsie in de structuur van de produktie te voorkomen en dit bedrag geleidelijk nader te brengen tot het bedrag van de communautaire steun.

Afdeling 16. LANDBOUWPRODUKTEN DIE WORDEN UITGEVOERD IN DE VORM VAN GOEDEREN WELKE NIET ONDER BIJLAGE II VAN HET E.E.G.-VERDRAG VALLEN

Artikel 97. De compenserende bedragen worden bepaald op de grondslag van de compenserende bedragen die worden vastgesteld voor de basisprodukten en volgens de regels voor de berekening der restituties, voorzien in Verordening (EEG) nr. 204/69 tot vaststelling van de algemene regels aangaande toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het res-

titutiebedrag betreffende bepaalde landbouwprodukten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage II van het Verdrag vallen.

HOOFDSTUK 3. BEPALINGEN INZAKE DE VISSERIJ

Afdeling 1. GEMEENSCHAPPELIJKE ORDENING DER MARKTEN

Artikel 98. Voor visserijprodukten worden de artikelen 51 en 52 toegepast op de oriëntatieprijs. De prijsaanpassing vindt plaats aan het begin van het visseizoen en voor de eerste maal op 1 februari 1973.

Artikel 99. De compenserende bedragen worden, voor zover nodig, gecorrigeerd met de invloed van de douanerechten.

Afdeling 2. VISSERIJREGELING

Artikel 100. 1. In afwijking van het bepaalde in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2141/70 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijk structuurbeleid in de visserijsector, zijn de Lid-Staten van de Gemeenschap tot en met 31 december 1982 gemachtigd de uitoefening van de visserij in het gedeelte der zee dat onder hun soevereiniteit of hun jurisdictie valt, en binnen een grens van zes zeemijlen, berekend vanaf de laagwaterlijn van de aan de kust gelegen Lid-Staat, ligt, te beperken tot de schepen waarvan de visserij-activiteit van oudsher in dat gedeelte der zee en vanuit de havens in het geografische kustgebied wordt uitgeoefend; de schepen uit andere gebieden van Denemarken mogen echter hun visserij-activiteit in de wateren van Groenland verder uitoefenen, en wel uiterlijk tot en met 31 december 1977.

Indien de Lid-Staten zich op deze afwijking beroepen, mogen zij geen minder beperkende maatregelen betreffende de visserijvoorwaarden in die wateren treffen dan die welke daadwerkelijk van toepassing waren bij de toetreding.

2. Her bepaalde in lid 1 en in artikel 101 laat de bijzondere visrechten waarop elk der oorspronkelijke Lid-Staten en der nieuwe Lid-Staten zich op 31 januari 1971 kon beroepen jegens één of meer andere Lid-Staten onverlet; de Lid-Staten kunnen zich op die rechten beroepen zolang in de betrokken gebieden een afwijkende regeling geldt. Wat evenwel de wateren van Groenland betreft, vervallen de bijzondere rechten op de voor die rechten vastgestelde data.

3. Indien een Lid-Staat zijn visserijgrenzen in sommige gebieden op twaalf zeemijlen brengt, worden de binnen het gebied van twaalf mijlen bestaande visserijpraktijken gehandhaafd, zodat er ten opzichte van de op 31 januari 1971 bestaande situatie geen stap terug wordt gedaan.

4. Ten einde het mogelijk te maken dat in de Gemeenschap een bevredigend algemeen evenwicht inzake uitoefening van de visserij tijdens de in lid 1 bedoelde periode tot stand wordt gebracht, behoeven de Lid-Staten geen volledig gebruik te maken van de mogelijkheden die krachtens lid 1, eerste alinea, bestaan ten aanzien van bepaalde van het gedeelte der zee dat onder hun soevereiniteit of hun jurisdictie valt.

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de maatregelen die zij daartoe vaststellen; op verslag van de Commissie beziet de Raad de situatie en doet hij, op grond daarvan, zo nodig aanbevelingen aan de Lid-Staten.

Artikel 101. De in artikel 100 bedoelde grens van zes zeemijlen wordt voor de volgende gebieden uitgebreid tot twaalf zeemijlen:

1. Denemarken
 - de Faeröer,
 - Groenland,
 - de westkust van Thyborøn tot Blaavands Huk.
2. Frankrijk
 - De kust van de departementen Manche, Ille-et-Vilaine, Côtes-du-Nord, Finistère en Morbihan.
3. Ierland
 - de noord- en de westkust, van Lough Foyle tot Cork Harbour in het zuidwesten,
 - de oostkust, van Carlingford Lough tot Carnsore Point, voor de vangst van schaal-, schelp- en weekdieren (*shellfish*).
4. Noorwegen
 - De kust tussen enerzijds Egersund en anderzijds de grens tussen Noorwegen en de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken.
5. Verenigd Koninkrijk
 - de Shetland-eilanden en de Orkaden,
 - Noord- en Oost-Schotland, van Kaap Wrath tot Berwick,
 - Noordoost-Engeland, van de Coquet-rivier tot Flamborough Head,
 - het Zuidwesten, van Lyme Regis tot Hartland Point (met inbegrip van twaalf zeemijlen rondom Lundy Island),
 - het Graafschap Down.

Artikel 102. Uiterlijk vanaf het zesde jaar na de toetreding stelt de Raad, op voorstel van de Commissie, de voorwaarden vast voor de uitoefening van de visserij, ten einde de bescherming van de visbanken en het behoud van de biologische rijkdommen van de zee te waarborgen.

Artikel 103. Vóór 31 december 1982, brengt de Commissie bij de Raad verslag uit over de economische en sociale ontwikkeling van de kustgebieden der Lid-Staten en over de visstand. Aan de hand van dit verslag en van de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid, bestudeert de Raad, op voorstel van de Commissie, de bepalingen die zouden kunnen volgen op de afwijkingen die gelden tot en met 31 december 1982.

HOOFDSTUK 4. ANDERE BEPALINGEN

Afdeling 1. VETERINAIRE MAATREGELEN

Artikel 104. De Richtlijn nr. 64/432/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens wordt toegepast met inachtneming van de volgende bepalingen:

1. Tot en met 31 december 1977 zijn de nieuwe Lid-Staten gemachtigd om, met eerbiediging van de algemene regels van het E.E.G.-Verdrag, hun nationale regelingen te handhaven voor de invoer van runderen en varkens bestemd voor fokkerij, gebruik of slacht, met uitzondering, voor wat Denemarken betreft, van slachtrunderen.

In het kader van deze regelingen zal worden gestreefd naar aanpassingen ten einde de geleidelijke ontwikkeling van het handelsverkeer te waarborgen; te dien einde worden deze regelingen onderworpen aan een onderzoek in het Permanent Veterinair Comité.

2. Tot en met 31 december 1977 kennen de Lid-Staten van bestemming, de Lid-Staten van waaruit runderen worden verzonden, de afwijking toe bedoeld in artikel 7, lid 1, punt A, onder a), van de richtlijn.

3. Tot en met 31 december 1977 zijn de nieuwe Lid-Staten gemachtigd de methoden te handhaven die zij of hun grondgebied toepassen om een rundveebeslag officieel tuberculosevrij of brucellosevrij te verklaren in de zin van artikel 2 van de richtlijn, onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van de richtlijn inzake de aanwezigheid van tegen brucellose ingeënte dieren. De bepalingen inzake de voor de dieren die binnen de Gemeenschap worden verhandeld voorgeschreven tests blijven van toepassing, onder voorbehoud van het bepaalde in de leden 4 en 6.

4. Tot en met 31 december 1977 kan de uitvoer van runderen uit Ierland naar het Verenigd Koninkrijk plaatsvinden:

- a) in afwijking van de bepalingen van de richtlijn inzake brucellose; de bepalingen inzake de voor de dieren die binnen de Gemeenschap worden verhandeld voorgeschreven test blijven van toepassing bij de uitvoer van niet-gecastreerde runderen;
- b) in afwijking van de bepalingen van de richtlijn inzake tuberculose, mits er bij de uitvoer een verklaring wordt aangelegd waaruit blijkt dat het uitgevoerde dier afkomstig is van een officieel tuberculosevrij verklaard rundveebeslag volgens de in Ierland geldende methodes;
- c) in afwijking van de bepalingen van de richtlijn inzake de verplichting gebruiken- en fokdieren te scheiden van slachtdieren.

5. Tot en met 31 december 1975 is Denemarken gemachtigd alttuberculine te gebruiken in afwijking van het bepaalde in bijlage B van de richtlijn.

6. Tot aan de inwerkingtreding van de communautaire voorschriften betreffende het in de handel brengen in de Lid-Staten wat betreft de aangelegenheden die onder de richtlijn vallen, zijn Ierland en het Verenigd Koninkrijk gemachtigd hun nationale regelingen te handhaven die gelden voor het handelsverkeer tussen Ierland en Noord-Ierland.

De desbetreffende Lid-Staten nemen passende maatregelen ten einde deze afwijking te beperken tot bovengenoemd handelsverkeer.

Artikel 105. De Richtlijn nr. 64/433/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees wordt toegepast met inachtneming van de navolgende bepalingen: Tot en met 31 december 1977 zijn Ierland, Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk, voor wat Noord-Ierland betreft, gemachtigd bij de invoer van vers vlees hun nationale regeling betreffende de bescherming tegen mond- en klauwzeer te handhaven, met eerbiediging van de algemene bepalingen van het E.G.G.-Verdrag.

Artikel 106. Vóór de afloop van de in de artikelen 104 en 105 bedoelde termijnen vindt een onderzoek van de toestand in de Gemeenschap in haar geheel

en in de verschillende delen daarvan plaats in het licht van de ontwikkeling op veterinair gebied.

Uiterlijk op 1 juli 1976 legt de Commissie de Raad een verslag voor en voor zover nodig passende voorstellen waarbij rekening wordt gehouden met deze ontwikkeling.

Afdeling 2. DIVERSE BEPALINGEN

Artikel 107. De besluiten die zijn opgenomen in de lijst in bijlage V van deze Akte zijn van toepassing ten aanzien van de nieuwe Lid-Staten onder de voorwaarden neergelegd in deze bijlage.

TITEL III. BUITENLANDSE BETREKKINGEN

HOOFDSTUK I. OVEREENKOMSTEN VAN DE GEMEENSCHAPPEN MET BEPAALDE DERDE LANDEN

Artikel 108. 1. De nieuwe Lid-Staten passen onmiddellijk na de toetreding de bepalingen van de in lid 3 genoemde overeenkomsten toe, rekening houdend met de overgangsmaatregelen en aanpassingen die nodig zouden kunnen blijken en die zullen worden opgenomen in met de derde landen, waarmede overeenkomsten zijn gesloten, te sluiten Protocollen. Deze Protocollen zullen aan de laatstbedoelde overeenkomsten worden gehecht.

2. Deze overgangsmaatregelen ten aanzien waarvan rekening zal worden gehouden met de overeenkomstige binnen de Gemeenschap aanvaarde maatregelen en die de geldigheidsduur daarvan niet mogen overschrijden, dienen te bewerkstelligen dat de Gemeenschap in haar betrekkingen met de met haar door overeenkomst verbonden derde landen geleidelijk een eenvormige regeling toepast en dat de rechten en verplichtingen van de Lid-Staten aan elkaar gelijk worden.

3. Her bepaalde in de leden 1 en 2 is van toepassing op de met Griekenland, Turkije, Tunesië, Marokko, Israël, Spanje en Malta gesloten overeenkomsten.

Deze bepalingen zijn eveneens van toepassing op de overeenkomsten die de Gemeenschap tot aan de inwerkingtreding van deze Akte met andere derde landen die tot het Middellandse-Zeegebied behoren, sluit.

HOOFDSTUK 2. BETREKKINGEN MET DE GEASSOCIEERDE AFRIKAANSE STATEN EN MADAGASKAR EN MET BEPAALDE ONTWIKKELINGSLANDEN VAN HET GEMENEBEST

Artikel 109. 1. De regelingen die voortvloeien uit de op 29 juli 1969 ondertekende Associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de met deze Gemeenschap geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar, alsmede uit de op 24 september 1969 ondertekende Overeenkomst waarbij een Associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Verenigde Republiek Tanzanië, de Republiek Oeganda en de Republiek Kenia, zijn niet van toepassing in de betrekkingen tussen de nieuwe Lid-Staten en de krachtens bovenbedoelde overeenkomsten met de Gemeenschap geassocieerde Staten.

De nieuwe Lid-Staten behoeven niet toe te treden tot het op 29 juli 1969 ondertekende Akkoord betreffende de produkten die onder de bevoegdheid vallen van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal.

2. Onder voorbehoud van het bepaalde in de artikelen 110 en 111, zijn de produkten van oorsprong uit de in lid 1 bedoelde geassocieerde Staten, bij invoer in de nieuwe Lid-Staten onderworpen aan de regeling welke vóór de toetreding op deze produkten van toepassing was.

3. Onder voorbehoud van het bepaalde in de artikelen 110 en 111, zijn de produkten van oorsprong uit de in bijlage VI van deze Akte bedoelde onafhankelijke landen van het Gemenebest bij invoer in de Gemeenschap onderworpen aan de regeling welke vóór de toetreding op deze produkten van toepassing was.

Artikel 110. Op de produkten van de lijst van bijlage II van het E.E.G.-Verdrag die onder een gemeenschappelijke marktordening vallen en op de produkten die bij invoer in de Gemeenschap als gevolg van de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk landbouwbeleid aan een specifieke regeling zijn onderworpen, passen de nieuwe Lid-Staten wanneer deze produkten van oorsprong zijn uit de in artikel 109, lid 1, bedoelde geassocieerde Staten of uit de in artikel 109, lid 3, bedoelde onafhankelijke landen van het Gemenebest bij invoer de communautaire regeling toe onder de voorwaarden als omschreven in deze Akte, behoudens de volgende bepalingen:

- a) wanneer de gemeenschapsregeling de heffing van douanerechten bij invoer uit derde landen voorschrijft, passen de nieuwe Lid-Staten, behoudens het bepaalde in artikel 111, de tariefregeling toe, die zij vóór de toetreding toepasten;
- b) voor wat de beschermende elementen andere dan douanerechten betreft, stelt de Raad, indien dit noodzakelijk is, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de aanpassingen van de gemeenschapsregelingen vast die kunnen waarborgen dat de invoer van deze produkten geschiedt onder soortgelijke voorwaarden als die welke vóór de toetreding bestonden.

Artikel 111. Indien de aanpassing aan het gemeenschappelijk douanetarief in een nieuwe Lid-Staat tot een verlaging van het douanerecht leidt, wordt het aldus verlaagde nieuwe douanerecht toegepast op de invoer bedoeld in de artikelen 109 en 110.

Artikel 112. 1. De produkten welke in het Verenigd Koninkrijk worden ingevoerd gedurende de periode tot aan de krachtens artikel 115 vastgestelde data en die van oorsprong zijn uit de in artikel 109, lid 3, bedoelde onafhankelijke landen van het Gemenebest, kunnen niet worden beschouwd als zich daar in het vrije verkeer bevindend in de zin van artikel 10 van het E.E.G.-Verdrag, wanneer zij weer worden uitgevoerd naar een andere nieuwe Lid-Staat of naar de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling.

2. De gedurende deze zelfde periode in de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling ingevoerde produkten die van oorsprong zijn uit de in artikel 109, lid 1, bedoelde geassocieerde Staten, kunnen niet worden beschouwd als zich daar in het vrije verkeer bevindend in de zin van artikel 10 van het E.E.G.-Verdrag, wanneer zij weer worden uitgevoerd naar de nieuwe Lid-Staten.

3. De Commissie kan, indien er geen gevaar voor verlegging van het handelsverkeer bestaat, en met name in geval van geringe ongelijkheden in de invoerstelsels, afwijkingen van de leden 1 en 2 vaststellen.

Artikel 113. 1. Onmiddellijk na de toetreding stellen de nieuwe Lid-Staten de oorspronkelijke Lid-Staten en de Commissie in kennis van de bepalingen betreffende de regeling die zij toepassen bij de invoer van produkten van oorsprong of van herkomst uit de in artikel 109, lid 3, bedoelde onafhankelijke landen van het Gemenebest, alsmede uit de geassocieerde Staten bedoeld in artikel 109, lid 1.

2. Onmiddellijk na de toetreding stelt de Commissie de nieuwe Lid-Staten in kennis van de interne of verdragsrechtelijke bepalingen betreffende de regeling die van toepassing is op de invoer in de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling, van produkten van oorsprong of van herkomst uit de in artikel 109, lid 3, bedoelde onafhankelijke Staten van het Gemenebest, alsmede uit de geassocieerde Staten bedoeld in artikel 109, lid 1.

Artikel 114. Bij vaststelling van de door de Raad te nemen besluiten en door het Comité van het Europees Ontwikkelingsfonds te geven adviezen, in het kader van het op 29 juli 1969 ondertekende Intern Akkoord inzake maatregelen en procedures nodig ter toepassing van de Associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de met deze Gemeenschap geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar, van het op 29 juli 1969 ondertekende Intern Akkoord betreffende de financiering en het beheer van de steun van de Gemeenschap en van het op 24 september 1969 ondertekende Intern Akkoord inzake maatregelen en procedures nodig ter toepassing van de Overeenkomst waarbij een Associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Verenigde Republiek Tanzanië, de Republiek Oeganda en de Republiek Kenia, worden alleen de stemmen van de oorspronkelijke Lid-Staten geteld, overeenkomstig, al naar gelang van het geval, hetzij de stemmenweging die vóór de toetreding gold voor de berekening van de gekwalificeerde meerderheid, hetzij artikel 13, lid 3, van bovengenoemd Intern Akkoord betreffende de financiering en het beheer van de steun van de Gemeenschap.

Artikel 115. 1. De artikelen 109 tot en met 114 zijn van toepassing tot en met 31 januari 1975.

2. Ingevoerde produkten van oorsprong uit de in artikel 109, lid 3, bedoelde onafhankelijke landen van het Gemenebest die vóór deze datum hun betrekkingen met de Gemeenschap op een andere grondslag hebbene geregeld dan op die van een associatie, zijn in de nieuwe Lid-Staten, vanaf de datum waarop de door hen met de Gemeenschap gesloten overeenkomst van kracht wordt en voor de niet daaronder vallende aangelegenheden, echter onderworpen aan de derde-landenregeling die voor hen geldt, met inachtneming van de overgangsbepalingen van deze Akte.

3. Na raadpleging van de Commissie kan de Raad met eenparigheid van stemmen besluiten de in lid 1 genoemde termijn ter verlengen, indien de in artikel 62, tweede alinea, van de op 29 juli 1969 ondertekende Associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de met deze Gemeenschap geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar of in artikel 36, tweede alinea, van de op 24 september 1969 ondertekende Overeenkomst waarbij een Associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Verenigde Republiek Tanzanië, de Republiek Oeganda en de Republiek Kenia, bedoelde overgangsmatregelen worden toegepast en wel voor het tijdvak waarvoor deze overgangsmatregelen van kracht zijn.

HOOFDSTUK 3. BETREKKINGEN MET PAPOEA-NIEUW-GUINEA

Artikel 116. 1. Het bepaalde in artikel 109, lid 3, en in de artikelen 110 tot en met 113 is tot en met 31 december 1977 van toepassing op de produkten van oorsprong of van herkomst uit Papoea-Nieuw-Guinea die worden ingevoerd in het Verenigd Koninkrijk.

2. Deze regeling kan worden herzien, met name indien dit gebied vóór 1 januari 1978 zijn onafhankelijkheid verkrijgt. De Raad stelt met gekwalificeerde meerderheid op voorstel van de Commissie, in voorkomend geval, de passende bepalingen vast die nodig mochten blijken.

TITEL IV. ASSOCIATIE VAN DE LANDEN EN GEBIEDEN OVERZEE

Artikel 117. 1. De associatie van de niet-Europese gebieden die bijzondere betrekkingen onderhouden met Noorwegen of het Verenigd Koninkrijk en van het Frans-Britse Condominium van de Nieuwe Hebriden, als bedoeld in artikel 24, lid 2, wordt, krachtens een besluit van de Raad dat berust op artikel 136 van het E.E.G.-Verdrag, op zijn vroegst van kracht op 1 februari 1975.

2. De nieuwe Lid-Staten behoeven niet toe te treden tot het op 14 december 1970 ondertekende Akkoord inzake de handel met de landen en gebieden overzee in de produkten die onder de bevoegdheid van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal vallen.

Artikel 118. Het bepaalde in het derde deel van Protocol nr. 22 betreffende de betrekkingen tussen de Europese Economische Gemeenschap en de geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar, en de onafhankelijke ontwikkelingslanden van het Gemenebest gelegen in Afrika, in de Indische Oceaan, in de Stille Oceaan en in het Caribische gebied, is van toepassing zowel op de landen en gebieden overzee bedoeld in artikel 117 als op de niet-Europese landen en gebieden die bijzondere betrekkingen onderhouden met de oorspronkelijke Lid-Staten.

Artikel 119. 1. De regeling die voortvloeit uit het besluit van de Raad van 29 september 1970 betreffende de Associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Economische Gemeenschap is niet van toepassing ten aanzien van de betrekkingen tussen deze landen en gebieden en de nieuwe Lid-Staten.

2. De produkten van oorsprong uit de met de Gemeenschap geassocieerde landen en gebieden zijn bij invoer in de nieuwe Lid-Staten onderworpen aan de regeling welke vóór de toetreding op deze produkten van toepassing was.

De produkten van oorsprong uit de niet-Europese gebieden die bijzondere betrekkingen onderhouden met Noorwegen of het Verenigd Koninkrijk en uit het Frans-Britse Condominium van de Nieuwe Hebriden, als bedoeld in artikel 24, lid 2, zijn bij invoer in de Gemeenschap onderworpen aan de regeling die vóór de toetreding op deze produkten van toepassing was.

De artikelen 110 tot en met 114 zijn van toepassing.

3. Het bepaalde in dit artikel is van toepassing tot en met 31 januari 1975. Indien artikel 115, lid 3, wordt toegepast, kan deze termijn worden verlengd volgens de procedure en onder de voorwaarden voorzien in dat artikel.

TITEL V. KAPITAALVERKEER

Artikel 120. 1. Met inachtneming van de in de artikelen 121 tot en met 126 neergelegde voorwaarden en termijnen, kunnen de nieuwe Lid-Staten de vrijmaking van het kapitaalverkeer uitstellen, welke is voorgeschreven in de eerste richtlijn van de Raad, van 11 mei 1960, voor de uitvoering van artikel 67 van het E.E.G.-Verdrag, en in de tweede richtlijn van de Raad, van 18 december 1962, ter aanvulling en wijziging van de eerste richtlijn voor de uitvoering van artikel 67 van het E.E.G.-Verdrag.

2. De nieuwe Lid-Staten en de Commissie plegen te gelegener tijd het nodige overleg over de wijze van toepassing van de liberalisatie- of versoepelingsmaatregelen waarvan de tenuitvoerlegging krachtens de volgende bepalingen kan worden uitgesteld.

Artikel 121. 1. Denemarken kan:

- a) gedurende twee jaar vanaf de toetreding de vrijmaking uitstellen van de verwerving door nietingezetenen van in Deense kronen luidende en in Denemarken ter beurze verhandelde obligaties, met inbegrip van de in- en uitvoer van de betreffende effecten;
- b) gedurende vijf jaar vanaf de toetreding de vrijmaking uitstellen van de verwerving door ingezetenen van Denemarken van ter beurze verhandelde buitenlandse effecten en van de terugkoop uit het buitenland van ter beurze verhandelde Deense effecten, geheel of gedeeltelijk luidende in buitenlandse valuta, met inbegrip van de in- en uitvoer van de betreffende effecten.

2. Denemarken zal vanaf de toetreding overgaan tot geleidelijke vrijmaking van de in lid 1, sub a), bedoelde transacties.

Artikel 122. 1. Ierland kan:

- a) gedurende twee jaar vanaf de toetreding de vrijmaking uitstellen van directe investeringen in de Lid-Staten door ingezetenen van Ierland en van de liquidatie van directe investeringen in de Lid-Staten door ingezetenen van Ierland;
- b) gedurende dertig maanden vanaf de toetreding de vrijmaking uitstellen van de volgende categorieën van kapitaalverkeer van persoonlijke aard:
 - overmakingen van aan emigrerende Ierse ingezetenen toebehorend kapitaal, die niet samenhangen met het vrij verkeer van werknemers; in laatstbedoeld geval worden zij op het tijdstip van toetreding vrijgemaakt;
 - schenkingen en giften, bruidsschatten, successierechten en niet met het vrij verkeer van werknemers samenhangende beleggingen in onroerende goederen; laatstbedoelde beleggingen worden op het tijdstip van toetreding vrijgemaakt;
- c) gedurende vijf jaar vanaf de toetreding, de vrijmaking uitstellen van de in lijst B bij de in artikel 120 bedoelde richtlijnen genoemde transacties door ingezetenen van Ierland.

2. Ierland erkent dat het wenselijk is om vanaf de toetreding over te gaan tot een belangrijke versoepeling van de regels betreffende de in lid 1, sub a), bedoelde transacties, en zal het nodige in het werk stellen om de daartoe vereiste maatregelen te treffen.

Artikel 123. 1. Noorwegen kan:

- a) gedurende twee jaar vanaf de toetreding de vrijmaking uitstellen van de invoer van kapitaal ten behoeve van directe investeringen, in de vorm van langlopende leningen, in reeds in Noorwegen gevestigde ondernemingen;
- b) gedurende twee jaar vanaf de toetreding de vrijmaking uitstellen van handelskredieten tot vijf jaar, wanneer de buitenlandse financier een financiële instelling is;
- c) gedurende twee jaar vanaf de toetreding de vrijmaking uitstellen van de verwerving door niet-ingezetenen van in Noorse kronen luidende en in Noorwegen ter beurse verhandelde aandelen, met inbegrip van de in- en uitvoer van de betreffende effecten;
- d) gedurende vijf jaar vanaf de toetreding de vrijmaking uitstellen van transacties door ingezetenen van Noorwegen in ter beurse verhandelde buitenlandse effecten, met inbegrip van de in- en uitvoer van de betreffende effecten.

2. Bij het, vanaf de toetreding, verlenen van vergunningen voor de in lid 1, sub a), bedoelde transacties zal Noorwegen discriminaties vermijden tussen de Noorse ondernemingen, ongeacht of deze al dan niet worden gecontroleerd door ondernemingen uit andere Lid-Staten.

3. Wat de in lid 1, sub b), bedoelde transacties betreft, zal Noorwegen het nodige in het werk stellen om veeleer van met de communautaire regels verenigbare instrumenten van economisch beleid gebruik te maken dan van deviezenbepalingen.

4. Noorwegen erkent dat het wenselijk is om vanaf de toetreding over te gaan tot een geleidelijke vrijmaking van de in lid 1, sub c), bedoelde transacties, en zal het nodige in het werk stellen om die daartoe vereiste maatregelen te treffen.

Artikel 124. 1. Het Verenigd Koninkrijk kan:

- a) gedurende twee jaar vanaf de toetreding de vrijmaking uitstellen van directe investeringen in de Lid-Staten door ingezetenen van het Verenigd Koninkrijk en van de liquidatie van directe investeringen in de Lid-Staten door ingezetenen van het Verenigd Koninkrijk;
- b) gedurende dertig maanden vanaf de toetreding de vrijmaking uitstellen van de volgende categorieën van kapitaalverkeer van persoonlijke aard:
 - overmakingen van aan emigrerende ingezetenen van het Verenigd Koninkrijk toebehorend kapitaal, die niet samenhangen met het vrij verkeer van werknemers; in laatstbedoeld geval worden zij op het tijdstip van toetreding vrijgemaakt;
 - schenkingen en giften, bruidsschatten, successierechten en niet met het vrij verkeer van werknemers samenhangende beleggingen in onroerende goederen; de laatstbedoelde beleggingen worden op het tijdstip van toetreding vrijgemaakt;
- c) gedurende vijf jaar vanaf de toetreding de vrijmaking uitstellen van de in lijst B bij de in artikel 120 bedoelde richtlijnen genoemde transacties door ingezetenen van het Verenigd Koninkrijk.

2. Het Verenigd Koninkrijk zal vanaf de toetreding overgaan tot een belangrijke versoepeling van de regels betreffende de in lid 1, sub a), bedoelde transacties.

Artikel 125. Zo de omstandigheden zulks toelaten, verwezenlijken de nieuwe Lid-Staten de vrijmaking van de in de artikelen 121 tot en met 124 genoemde categorieën van kapitaalverkeer vóór de afloop van de in die artikelen gestelde termijnen.

Artikel 126. Voor de toepassing van deze Titel kan de Commissie het Monetair Comité raadplegen en ieder dienstig voorstel bij de Raad indienen.

TITEL VI. FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 127. Het besluit van 21 april 1970 betreffende de vervanging van de financiële bijdragen van de Lid-Staten door eigen middelen van de Gemeenschappen, hierna „besluit van 21 april 1970” genoemd, wordt toegepast met inachtneming van de volgende bepalingen.

Artikel 128. De ontvangsten bedoeld in artikel 2 van het besluit van 21 april 1970 omvatten eveneens:

- a) bij die, welke landbouwheffingen worden genoemd, de ontvangsten afkomstig van elk compenserend bedrag geheven bij de invoer uit hoofde van de artikelen 47 en 55 en van de vaste elementen welke worden toegepast in het handelsverkeer tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten alsmede tussen de nieuwe Lid-Staten uit hoofde van artikel 61;
- b) bij die, welke douanerechten worden genoemd, de douanerechten geheven door de nieuwe Lid-Staten in het handelsverkeer met landen die geen lid zijn, alsmede de douanerechten geheven in het handelsverkeer tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten alsook tussen de nieuwe Lid-Staten.

Artikel 129. 1. De financiële bijdragen van de Lid-Staten, bedoeld in artikel 3, lid 2, van het besluit van 21 april 1970, worden op de volgende wijze verdeeld:

— tussen de nieuwe Lid-Staten:

- Denemarken, 2,42%,
- Ierland, 0,60%,
- Noorwegen, 1,66%,
- Verenigd Koninkrijk, 19,00%,

— en tussen de oorspronkelijke Lid-Staten volgens de verdeelsleutel van artikel 3, lid 2, van het besluit van 21 april 1970, na aftrek van de bovenbedoelde financiële bijdragen van de nieuwe Lid-Staten.

2. Voor het jaar 1973 worden voor de berekening van de schommelingen bedoeld in artikel 3, lid 3, van het besluit van 21 april 1970, als referentie genomen:

- voor de nieuwe Lid-Staten, de in lid 1 genoemde percentages;
- voor de oorspronkelijke Lid-Staten, hun aandeel van het voorgaande jaar, met inachtneming van de bovenbedoelde percentages van de nieuwe Lid-Staten.

Artikel 130. De eigen middelen, alsmede de financiële bijdragen en, eventueel, de in artikel 4, leden 2, 3 en 4, van het besluit van 21 april 1970

bedoelde bijdragen, zijn door de nieuwe Lid-Staten slechts verschuldigd tot een bedrag van:

- 45,0% in 1973,
- 56,0% in 1974,
- 67,5% in 1975,
- 79,5% in 1976,
- 92,0% in 1977.

Artikel 131. 1. Vanaf 1 januari 1978 zijn de eigen middelen alsmede, in voorkomend geval, de bijdragen bedoeld in artikel 4, leden 2, 3 en 4, van het besluit van 21 april 1970, geheel verschuldigd door de nieuwe Lid-Staten, onder voorbehoud van de volgende bepalingen:

- a) de verhoging van het door iedere nieuwe Lid-Staat uit hoofde van eigen middelen en bijdragen voor het jaar 1978 te betalen aandeel in verhouding tot het voor 1977 verschuldigde aandeel, mag niet hoger zijn dan $\frac{2}{5}$ van het verschil tussen het aandeel verschuldigd uit hoofde van eigen middelen en van bijdragen voor 1977 en het aandeel dat iedere nieuwe Lid-Staat zou hebben moeten betalen uit dienzelfde hoofde, voor hetzelfde jaar, indien dit aandeel was berekend volgens het voor de oorspronkelijke Lid-Staten vanaf 1978 door het besluit van 21 april 1970 voorziene stelsel;
- b) voor het jaar 1979 mag de verhoging van het aandeel van iedere nieuwe Lid-Staat in verhouding tot 1978 niet groter zijn dan de verhoging van 1978 in verhouding tot 1977.

2. De Commissie gaat over tot de voor de toepassing van dit artikel noodzakelijke berekeningen.

Artikel 132. Tot en met 31 december 1979 wordt het gedeelte van de begroting der Gemeenschappen dat door de toepassing van de artikelen 130 en 131 eventueel niet is gedekt, opgenomen in het bedrag dat voor de oorspronkelijke Lid-Staten voortvloeit uit de verdeling overeenkomstig artikel 129. Het aldus verkregen totale bedrag wordt tussen de oorspronkelijke Lid-Staten verdeeld overeenkomstig het besluit van 21 april 1970.

TITEL VII. ANDERE BEPALINGEN

Artikel 133. De in de lijst in bijlage VII van deze Akte genoemde besluiten zijn ten aanzien van de nieuwe Lid-Staten van toepassing, op de wijze als bepaald in die bijlage.

Artikel 134. 1. De Commissie zal samen met de betrokken Regeringen in de vijf jaren, die volgen op de toetreding, nagaan of de bestaande maatregelen die voortvloeien uit de in de nieuwe Lid-Staten geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, die, zo zij na de toetreding zouden zijn ingevoerd, onder artikel 67 van het E.G.K.S.-Verdrag zouden zijn gevallen, in vergelijking met de in de oorspronkelijke Lid-Staten geldende regels, zouden kunnen leiden tot ernstige distorsies in de concurrentieverhoudingen van de kolenmijn- en staalindustrie, in de gemeenschappelijke markt of op de uitvoermarkten. De Commissie kan, na raadpleging van de Raad, de betrokken Regeringen alle maatregelen voorstellen die zij passend acht om deze maatregelen te corrigeren of de gevolgen daarvan te compenseren.

2. Tot en met 31 december 1977 kunnen de door de ondernemingen toegepaste prijzen voor de verkoop van staal op de Ierse markt, teruggerekend op de grondslag gekozen voor het opstellen van de prijschaal, niet lager zijn dan de prijzen neergelegd in die schaal voor vergelijkbare transacties, tenzij de Commissie, in overeenstemming met de Ierse Regering, daarvoor toestemming heeft gegeven, onverminderd het bepaalde in artikel 60, lid 2, sub b), laatste alinea, van het E.G.K.S.-Verdrag.

3. Indien Beschikking nr. 1/64 van de Hoge Autoriteit van 15 januari 1964 houdende verbod van aanpassing aan prijsaanbiedingen voor ijzer- en staalprodukten en ruwijzer uit landen en gebieden met staatshandel na de toetreding wordt verlengd, is dit verbod tot en met 31 december 1975 niet van toepassing op de produkten die zijn bestemd voor de Deense en de Noorse markt.

Artikel 135. 1. Tot en met 31 december 1977 kan een nieuwe Lid-Staat, in geval van ernstige en mogelijk aanhoudende moeilijkheden in een sector van het economische leven, alsmede van moeilijkheden die de economische toestand van een bepaalde streek ernstig kunnen verstoren, machtiging vragen om vrijwaringsmaatregelen te nemen, waardoor de toestand wederom in evenwicht kan worden gebracht en de betrokken sector kan worden aangepast aan de economie van de gemeenschappelijke markt.

2. Op verzoek van de betrokken Staat stelt de Commissie door middel van een spoedprocedure onverwijld de vrijwaringsmaatregelen vast welke zij noodzakelijk acht, waarbij zij de voorwaarden en de wijze van toepassing nader aangeeft.

3. De overeenkomstig lid 2 toegestane maatregelen kunnen afwijkingen van de regels van het E.E.G.-Verdrag en van deze Akte inhouden, voor zover en voor zolang deze strikt noodzakelijk zijn ter bereiking van de in lid 1 bedoelde doelstellingen. Bij voorrang moeten die maatregelen worden gekozen die de werking van de gemeenschappelijke markt het minst verstoren.

4. Onder dezelfde voorwaarden en volgens dezelfde procedure kan een oorspronkelijke Lid-Staat verzoeken gemachtigd te worden vrijwaringsmaatregelen te treffen ten opzichte van één of meer nieuwe Lid-Staten.

Artikel 136. 1. Indien de Commissie tot en met 31 december 1977 op verzoek van een Lid-Staat of van enig andere belanghebbende, constateert dat tussen de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en de nieuwe Lid-Staten of tussen de nieuwe Lid-Staten onderling dumping wordt toegepast, doet zij aan hem of hen die zich aan deze praktijken schuldig maken, aanbevelingen ten einde daarvan een eind te maken.

Ingeval deze praktijken voortduren, machtigt de Commissie de benadeelde Lid-Staat of Lid-Staten tot het nemen van beschermende maatregelen waarvan zij de voorwaarden en de wijze van toepassing bepaalt.

2. Voor de toepassing van het onderhavige artikel op de in bijlage II van het E.E.G.-Verdrag genoemde produkten beoordeelt de Commissie alle omstandigheden, met name het peil van de prijzen waartegen de invoer van andere herkomst op de betrokken markt plaatsvindt, met inachtneming van de bepalingen van het E.E.G.-Verdrag inzake de landbouw en in het bijzonder het bepaalde in artikel 39.

Artikel 137. 1. In afwijking van artikel 136 kan Ierland tot en met 31 december 1977 in uiterst dringende gevallen zelf de noodzakelijke maatregelen nemen. Zij brengt deze maatregelen onmiddellijk ter kennis van de Commissie, die kan besluiten tot afschaffing of wijziging ervan.

2. Deze bepaling is niet van toepassing op de produkten van bijlage II van het E.E.G.-Verdrag.

Artikel 138. In afwijking van artikel 95, tweede alinea, van het E.E.G.-Verdrag, kan Denemarken tot en met 30 juni 1974 de bijzondere accijnzen handhaven op tafelwijn die in flessen of in andere soortgelijke emballages wordt ingevoerd.

VIJFDE DEEL. BEPALINGEN BETREFFENDE DE TENUITVOERLEGGING VAN DEZE AKTE

TITEL I. HET IN WERKING STELLEN VAN DE INSTELLINGEN

Artikel 139. 1. Onmiddellijk na de toetreding wijzen de Parlementen van de nieuwe Lid-Staten hun afgevaardigden naar de Vergadering aan.

2. De Vergadering komt uiterlijk één maand na de toetreding bijeen. Zij brengt in haar Reglement van Orde de door de toetreding noodzakelijk geworden aanpassingen aan.

Artikel 140. 1. Vanaf het tijdstip der toetreding wordt het voorzitterschap van de Raad uitgeoefend door het lid van de Raad dat, overeenkomstig artikel 2 van de oorspronkelijke versie van het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben, het voorzitterschap dient uit te oefenen. Na afloop van dit mandaat wordt het voorzitterschap uitgeoefend in de volgorde van de Lid-Staten die is vastgesteld in bovengenoemd artikel, gewijzigd bij artikel 11.

2. De Raad brengt in zijn Reglement van Orde de aanpassingen aan, welke door de toetreding noodzakelijk zijn geworden.

Artikel 141. 1. De Voorzitter, de Vice-Voorzitters en de leden van de Commissie worden benoemd onmiddellijk na de toetreding. De Commissie treedt in functie op de vijfde dag na de benoeming harer leden. Op hetzelfde tijdstip eindigt het mandaat van de leden die op het tijdstip van toetreding in functie zijn.

2. De Commissie brengt in haar Reglement van Orde de aanpassingen aan, welke door de toetreding noodzakelijk zijn geworden.

Artikel 142. 1. Onmiddellijk na de toetreding wordt het Hof van Justitie aangevuld door de benoeming van vier rechters.

2. De ambtstermijn van twee van de overeenkomstig lid 1 benoemde rechters loopt op 6 oktober 1976 af. Deze twee rechters worden bij loting aangewezen. De ambtstermijn van de twee andere rechters loopt af op 6 oktober 1979.

3. Onmiddellijk na de toetreding wordt een derde advocaat-generaal benoemd. Zijn ambtstermijn loopt af op 6 oktober 1979.

4. Het Hof brengt in zijn reglement voor de procesvoering de aanpassingen aan, welke door de toetreding noodzakelijk zijn geworden. Het aldus aangepaste

reglement voor de procesvoering moet door de Raad met eenparigheid van stemmen worden goedgekeurd.

5. Voor het wijzen van vonnis in zaken die op 1 januari 1973 bij het Hof aanhangig zijn en waarvoor de mondelinge procedure vóór deze datum is geopend, komen het Hof in voltallige zitting of de Kamers bijeen in de samenstelling van vóór de toetreding en passen zij het reglement voor de procesvoering toe zoals dit op 31 december 1972 gold.

Artikel 143. Onmiddellijk na de toetreding wordt het Economisch en Sociaal Comité aangevuld door de benoeming van éénvijftig leden die alle sectoren van het economische en sociale leven van de nieuwe Lid-Staten vertegenwoordigen. Het mandaat van de aldus benoemde leden eindigt terzelfder tijd als het mandaat van de leden die op het tijdstip van toetreding in functie zijn.

Artikel 144. Onmiddellijk na de toetreding wordt het Raadgevend Comité van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal aangevuld door de benoeming van extra-leden. Het mandaat van de aldus benoemde leden eindigt terzelfder tijd als het mandaat van de leden die op het tijdstip van toetreding in functie zijn.

Artikel 145. De leden van het Wetenschappelijk en Technisch Comité worden onmiddellijk na de toetreding benoemd volgens de procedure van artikel 134 van het E.G.A.-Verdrag. Het Comité treedt in functie op de vijfde dag na de benoeming van zijn leden. Tegelijkertijd eindigt het mandaat van de leden die op het tijdstip van toetreding in functie zijn.

Artikel 146. Onmiddellijk na de toetreding wordt het Monetair Comité aangevuld door de benoeming van de leden die de nieuwe Lid-Staten vertegenwoordigen. Hun mandaat verstrijkt terzelfder tijd als het mandaat van de leden die op het tijdstip van toetreding in functie zijn.

Artikel 147. De door de toetreding noodzakelijk geworden aanpassingen van de Statuten en van de Reglementen van Orde van de bij de oorspronkelijke Verdragen ingestelde Comités, geschieden zo spoedig mogelijk na de toetreding.

Artikel 148. 1. Voor wat de in bijlage VIII vermelde Comités betreft, verstrijkt het mandaat der nieuwe leden tegelijk met dat van de leden die op het tijdstip van de toetreding zitting hebben in een dezer Comités.

2. De in bijlage IX vermelde Comités worden volledig vernieuwd op het tijdstip van de toetreding.

TITEL II. TOEPASSING VAN DE BESLUITEN DER INSTELLINGEN

Artikel 149. Vanaf het tijdstip der toetreding wordt ervan uitgegaan dat de richtlijnen en beschikkingen in de zin van artikel 189 van het E.E.G.-Verdrag en van artikel 161 van het E.G.A.-Verdrag, alsmede de aanbevelingen en beschikkingen in de zin van artikel 14 van het E.G.K.S.-Verdrag, eveneens tot de nieuwe Lid-Staten zijn gericht, en dat hun daarvan kennis is gegeven, voor zover van deze richtlijnen, aanbevelingen en beschikkingen aan alle oorspronkelijke Lid-Staten kennis is gegeven.

Artikel 150. De toepassing in elke nieuwe Lid-Staat van de in de lijst die is opgenomen in bijlage X van deze Akte voorkomende besluiten wordt uitgesteld tot de in die lijst vermelde data.

Artikel 151. 1. Tot 1 februari 1973 worden uitgesteld:

- a) de toepassing op de nieuwe Lid-Staten van de communautaire regelingen die zijn ingesteld voor de produktie van en de handel in landbouwprodukten en voor het handelsverkeer in bepaalde goederen die vervaardigd zijn uit landbouwprodukten waarvoor een bijzondere regeling geldt;
- b) de toepassing op de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling van de wijzigingen die in deze regelingen zijn aangebracht bij deze Akte, met inbegrip van die welke voortvloeien uit artikel 153.

2. Het bepaalde in lid 1 is niet van toepassing op de aanpassingen bedoeld in deel II onder A van de in artikel 29 van deze Akte bedoelde bijlage I.

3. Tot en met 31 januari 1973 geldt voor het handelsverkeer tussen een nieuwe Lid-Staat enerzijds, en de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling, de overige nieuwe Lid-Staten of derde landen anderzijds, de regeling die vóór de toetreding van toepassing was.

Artikel 152. De nieuwe Lid-Staten stellen de maatregelen in werking die nodig zijn om vanaf het tijdstip van toetreding uitvoering te geven aan de richtlijnen en beschikkingen in de zin van artikel 189 van het E.E.G.-Verdrag en van artikel 161 van het E.G.A.-Verdrag, alsmede aan de beschikkingen en aanbevelingen in de zin van artikel 14 van het E.G.K.S.-Verdrag, tenzij in de lijst die is opgenomen in bijlage XI of in andere bepalingen van de onderhavige Akte een bepaalde termijn is vastgesteld.

Artikel 153. 1. De niet in deze Akte of de bijlagen daarvan vervatte aanpassingen van de besluiten van de Instellingen der Gemeenschappen, die door de Instellingen vóór de toetreding worden verricht volgens de in lid 2 vastgestelde procedure om die besluiten in overeenstemming te brengen met de bepalingen van de onderhavige Akte, met name die welke voorkomen in het Vierde Deel daarvan, treden in werking op het tijdstip van toetreding.

2. De daartoe noodzakelijke bepalingen worden door de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commissie, of door de Commissie vastgesteld, naargelang de oorspronkelijke besluiten door de ene dan wel door de andere Instelling zijn aangenomen.

Artikel 154. In afwijking van artikel 3, lid 3, zijn de beginselen betreffende de algemene regelingen inzake regionale steun, die zijn uitgewerkt in het kader van de toepassing van de artikelen 92, 93 en 94 van het E.E.G.-Verdrag en die zijn vervat in de mededeling van de Commissie van 23 juni 1971, alsmede in de resolutie van 20 oktober 1971 van de Vertegenwoordigers van de Regeringen van de Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, uiterlijk vanaf 1 juli 1973 van toepassing op de nieuwe Lid-Staten.

Deze bepalingen worden aangevuld ten einde rekening te houden met de nieuwe situatie van de Gemeenschap na de toetreding, opdat alle Lid-Staten zich te dien aanzien in dezelfde toestand bevinden.

Artikel 155. De vóór de toetreding aanvaarde teksten van de besluiten van de Instellingen der Gemeenschappen en die door de Raad of de Commissie in de Deense, de Engelse en de Noorse taal zijn vastgesteld, zijn vanaf het tijdstip van toetreding op gelijke wijze authentiek als de in de vier oorspronkelijke talen vastgestelde teksten. Zij worden in het *Publikatieblad van de Europese Gemeen-*

schappen bekendgemaakt, wanneer de teksten in de oorspronkelijke talen aldus zijn bekendgemaakt.

Artikel 156. Van de op het tijdstip van toetreding bestaande overeenkomsten, besluiten en onderling samenhangende gedragingen die ingevolge de toetreding onder de werkingssfeer van artikel 65 van het E.G.K.S.-Verdrag vallen, moet aan de Commissie kennis worden gegeven binnen een termijn van ten hoogste drie maanden, te rekenen vanaf de toetreding. Alleen overeenkomsten en besluiten waarvan kennis is gegeven, blijven voorlopig van kracht totdat de Commissie heeft beslist.

Artikel 157. De wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen voor de bescherming van de gezondheid van de bevolking en van de werknemers op het grondgebied van de nieuwe Lid-Staten tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren, worden, overeenkomstig artikel 33 van het E.G.A.-Verdrag, door deze Staten aan de Commissie medegedeeld binnen een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de toetreding.

TITEL III. SLOTBEPALINGEN

Artikel 158. De aan deze Akte gehechte bijlagen I tot en met XI, de Protokollen nr. 1 tot en met 30 en de briefwisseling betreffende de monetaire vraagstukken maken daar een integrerend deel van uit.

Artikel 159. De Regering van de Franse Republiek zendt aan de Regeringen van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en van de verdragen waarbij dit Verdrag is gewijzigd toe.

Artikel 160. De Regering van de Italiaanse Republiek zendt aan de Regeringen van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift in de Duitse, de Franse, de Italiaanse en de Nederlandse taal toe van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en de verdragen tot wijziging of aanvulling daarvan.

De teksten van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, alsmede van de verdragen tot wijziging of aanvulling daarvan, die zijn opgesteld in de Deense, de Engelse, de Ierse en de Noorse taal, worden aan de onderhavige Akte gehecht. Deze teksten zijn op gelijke wijze authentiek als de oorspronkelijke teksten van bovengenoemde Verdragen.

Artikel 161. De Secretaris-generaal van de Raad der Europese Gemeenschappen zal een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van de internationale overeenkomsten die zijn nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal, aan de Regeringen van de nieuwe Lid-Staten toezenden.

BIJLAGEN

[The annexes to the Act concerning the conditions of accession and the adjustment to the Treaties are not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations as amended in the last instance by General Assembly resolution 33/141 A of 19 December 1978.]

[Les annexes à l'Acte relatif aux conditions d'adhésion et aux adaptations des traités ne sont pas publiées ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies tel qu'amendé en dernier lieu par la résolution 33/141 A de l'Assemblée générale en date du 19 décembre 1978.]

PROTOCOLLEN

PROTOCOL NR. I BETREFFENDE DE STATUTEN VAN DE EUROPESE INVESTERINGSBANK

EERSTE DEEL. AANPASSING VAN DE STATUTEN VAN DE EUROPESE INVESTERINGSBANK

Artikel 1. Artikel 3 van het Protocol betreffende de Statuten van de Bank wordt door de volgende bepalingen vervangen:

„*Artikel 3.* Overeenkomstig artikel 129 van het Verdrag zijn leden van de Bank:

- het Koninkrijk België;
- het Koninkrijk Denemarken;
- de Bondsrepubliek Duitsland;
- de Franse Republiek;
- Ierland;
- de Italiaanse Republiek;
- het Groothertogdom Luxemburg;
- het Koninkrijk der Nederlanden;
- het Koninkrijk Noorwegen;
- het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.”

Artikel 2. Artikel 4, lid 1, eerste alinea, van het Protocol betreffende de Statuten van de Bank wordt door de volgende bepalingen vervangen:

„1. Het kapitaal van de Bank bedraagt twee miljard zeventig miljoen rekeeneenheden, waarin door de Lid-Staten voor de volgende bedragen wordt deelgenomen:

Duitsland	450	miljoen
Frankrijk	450	miljoen
Verenigd Koninkrijk	450	miljoen
Italië	360	miljoen
België	118,5	miljoen
Nederland	118,5	miljoen
Denemarken	60	miljoen
Noorwegen	45	miljoen
Ierland	15	miljoen
Luxemburg	3	miljoen”

Artikel 3. Artikel 5 van het Protocol betreffende de Statuten van de Bank wordt door de volgende bepalingen vervangen:

„*Artikel 5.* 1. Het geplaatste kapitaal wordt door de Lid-Staten gestort ten belope van 20% van de in artikel 4, lid 1, omschreven bedragen.

2. In geval van verhoging van het geplaatste kapitaal, stelt de Raad van Gouverneurs met eenparigheid van stemmen het percentage vast dat moet worden gestort alsmede de wijze van storting.

3. De Raad van Bewind kan de storting van het resterende deel van het geplaatste kapitaal verlangen, voor zover dit noodzakelijk is om aan de verplichtingen van de Bank ten opzichte van haar geldgevers te voldoen.

Storting geschiedt door elke Lid-Staat in verhouding tot zijn aandeel in het geplaatste kapitaal, in de valuta welke de Bank nodig heeft ten einde aan haar verplichtingen te voldoen.”

Artikel 4. Artikel 9, lid 3, sub *a*) en *c*), van het Protocol betreffende de Statuten van de Bank wordt door de volgende bepalingen vervangen:

„*a*) hij besluit tot verhoging van het geplaatste kapitaal in overeenstemming met artikel 4, lid 3, en met artikel 5, lid 2;

c) hij oefent de bevoegdheden uit welke in de artikelen 11 en 13 voor de benoeming en het ambtshalve ontslaan der leden van de Raad van Bewind en van de Directie, alsmede in artikel 13, lid 1, tweede alinea, zijn genoemd;”.

Artikel 5. Artikel 10 van het Protocol betreffende de Statuten van de Bank wordt door de volgende bepalingen vervangen:

„*Artikel 10.* Voor zover in deze Statuten niet anders is bepaald, worden de besluiten van de Raad van Gouverneurs met meerderheid van de stemmen zijner leden genomen. Deze meerderheid moet ten minste 40% van het geplaatste kapitaal vertegenwoordigen. Voor het stemmen in de Raad van Gouverneurs gelden de bepalingen van artikel 148 van het Verdrag.”

Artikel 6. Artikel 11, lid 2, eerste tot en met vijfde alinea, van het Protocol betreffende de Statuten van de Bank wordt door de volgende bepalingen vervangen:

„2. De Raad van Bewind bestaat uit negentien bewindvoerders en tien plaatsvervangers.

De bewindvoerders worden voor de tijd van vijf jaar door de Raad van Gouverneurs benoemd, en wel als volgt:

- 3 bewindvoerders aangewezen door de Bondsrepubliek Duitsland;
- 3 bewindvoerders aangewezen door de Franse Republiek;
- 3 bewindvoerders aangewezen door de Italiaanse Republiek;
- 3 bewindvoerders aangewezen door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland;
- 1 bewindvoerder aangewezen door het Koninkrijk België;
- 1 bewindvoerder aangewezen door het Koninkrijk Denemarken;
- 1 bewindvoerder aangewezen door Ierland;
- 1 bewindvoerder aangewezen door het Groothertogdom Luxemburg;
- 1 bewindvoerder aangewezen door het Koninkrijk der Nederlanden;
- 1 bewindvoerder aangewezen door het Koninkrijk Noorwegen;
- 1 bewindvoerder aangewezen door de Commissie.

De plaatsvervangers worden voor de tijd van vijf jaar door de Raad van Gouverneurs benoemd, en wel als volgt:

- 2 plaatsvervangers aangewezen door de Bondsrepubliek Duitsland;
- 2 plaatsvervangers aangewezen door de Franse Republiek;
- 2 plaatsvervangers aangewezen door de Italiaanse Republiek;
- 2 plaatsvervangers aangewezen door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland;
- 1 plaatsvervanger aangewezen in onderlinge overeenstemming door de Benelux-landen;
- 1 plaatsvervanger aangewezen door de Commissie.

De bewindvoerders en de plaatsvervangers zijn herbenoembaar.

De plaatsvervangers kunnen aan de vergaderingen van de Raad van Bewind deelnemen. De plaatsvervangers aangewezen door een Staat of in onderlinge overeenstemming door meerdere Staten of door de Commissie kunnen de bewindvoerders die onderscheidenlijk zijn aangewezen door deze Staat, door één van deze Staten of door de Commissie vervangen. De plaatsvervangers hebben geen stemrecht, tenzij zij één of meer bewindvoerders vervangen of indien hun hiertoe overeenkomstig artikel 12, lid 1, delegatie is verleend."

Artikel 7. Artikel 12, lid 1, van het Protocol betreffende de Statuten van de Bank wordt door de volgende bepalingen vervangen:

„1. Elke bewindvoerder beschikt in de Raad van Bewind over één stem. Hij kan zijn stem in alle gevallen overeenkomstig in het Reglement van Orde van de Bank vast te stellen regels delegeren."

Artikel 8. De tweede zin van artikel 12, lid 2, van het Protocol betreffende de Statuten van de Bank wordt door de volgende zin vervangen:

„Voor de gekwalificeerde meerderheid zijn dertien eensluidende stemmen vereist."

Artikel 9. Artikel 13, lid 1, van het Protocol betreffende de Statuten van de Bank wordt door de volgende bepalingen vervangen:

„1. De Directie bestaat uit een president en vier vice-presidenten, die voor de tijd van zes jaar door de Raad van Gouverneurs op voorstel van de Raad van Bewind worden benoemd. Zij zijn herbenoembaar.

De Raad van Gouverneurs kan met eenparigheid van stemmen het aantal leden van de Directie wijzigen."

TWEEDE DEEL. ANDERE BEPALINGEN

Artikel 10. 1. De nieuwe Lid-Staten verrichten, uiterlijk twee maanden na het tijdstip van toetreding, de stortingen die zijn voorgeschreven in artikel 5, lid 1, van de Statuten van de Bank, zoals dit is gewijzigd bij artikel 3 van dit Protocol. Deze stortingen moeten geschieden in hun nationale valuta. Eén vijfde van de storting zal plaatsvinden in liquide middelen en de rest in de vorm van renteloos schatkistpapier; de betaling van deze rest, in vier gelijke delen, vervalt, respectievelijk negen, zestien, drieëntwintig en dertig maanden na het tijdstip van toetreding. Dit schatkistpapier kan geheel of gedeeltelijk vóór de vervaldatum

worden afgelost, zulks in onderling overleg tussen de Bank en de betrokken nieuwe Lid-Staat. De betalingen in liquide middelen en de opbrengst van het schatkistpapier bij aflossing moeten vrij converteerbaar zijn.

2. De bepalingen van artikel 7 van de Statuten van de Bank zijn van toepassing op alle door de nieuwe Lid-Staten uit hoofde van dit artikel in hun nationale valuta verrichte stortingen. Alle aanpassingen betreffende nog niet afgelost schatkistpapier vinden plaats op de vervaldatum of op het tijdstip van vervroegde aflossing van dit papier.

Artikel 11. 1. De nieuwe Lid-Staten dragen aan de per 31 december van het jaar voorafgaande aan de toetreding vastgestelde statutaire reserve en de voorzieningen die gelijkwaardig zijn aan reserves, zoals deze voorkomen in de goedgekeurde balans van de Bank, de met de volgende percentages van deze reserves overeenkomende bedragen bij:

- Verenigd Koninkrijk, 30%,
- Denemarken, 4%,
- Noorwegen, 3%,
- Ierland, 1%.

2. De bedragen van de in het onderhavige artikel bedoelde stortingen worden berekend in rekeneenheden nadat de jaarbalans van de Bank voor het jaar voorafgaand aan de toetreding is goedgekeurd.

3. De storting van deze bedragen vindt plaats in vijf gelijke delen uiterlijk twee, negen, zestien, drieëntwintig en dertig maanden na de toetreding. Elke van deze vijf delen wordt gestort in vrij converteerbare nationale valuta van elk van de nieuwe Lid-Staten.

Artikel 12. 1. Onmiddellijk na de toetreding vult de Raad van Gouverneurs de Raad van Bewind aan door de benoeming van:

- 3 bewindvoerders aangewezen door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland;
- 1 bewindvoerder aangewezen door het Koninkrijk Denemarken;
- 1 bewindvoerder aangewezen door Ierland;
- 1 bewindvoerder aangewezen door het Groothertogdom Luxemburg;
- 1 bewindvoerder aangewezen door het Koninkrijk Noorwegen;
- 2 plaatsvervangers aangewezen door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

2. De ambtsperiode van de aldus benoemde bewindvoerders en plaatsvervangers loopt af aan het einde van de jaarvergadering van de Raad van Gouverneurs tijdens welke het jaarverslag over het boekjaar 1977 wordt behandeld.

3. Aan het einde van de jaarvergadering tijdens welke het jaarverslag over het boekjaar 1972 wordt behandeld, benoemt de Raad van Gouverneurs voor een ambtsperiode van vijf jaar:

- 3 bewindvoerders aangewezen door de Bondsrepubliek Duitsland;
- 3 bewindvoerders aangewezen door de Franse Republiek;
- 3 bewindvoerders aangewezen door de Italiaanse Republiek;

- 1 bewindvoerder aangewezen door het Koninkrijk België;
- 1 bewindvoerder aangewezen door het Koninkrijk der Nederlanden;
- 1 bewindvoerder aangewezen door de Commissie;
- 2 plaatsvervangers aangewezen door de Bondsrepubliek Duitsland;
- 2 plaatsvervangers aangewezen door de Franse Republiek;
- 2 plaatsvervangers aangewezen door de Italiaanse Republiek;
- 1 plaatsvervanger in onderlinge overeenstemming aangewezen door de Benelux-landen;
- 1 plaatsvervanger aangewezen door de Commissie.

Artikel 13. Onmiddellijk na de toetreding wordt de Directie aangevuld door de benoeming van een vice-president. Zijn ambtsperiode loopt terzelfder tijd af als de ambtsperiode van de leden van de Directie die op het tijdstip van toetreding in functie zijn.

PROTOCOL NR. 2 BETREFFENDE DE FAERÖER

Artikel 1. Zolang de Deense Regering de in de artikelen 25, 26 en 27 van de Akte van toetreding bedoelde verklaringen niet heeft afgelegd en uiterlijk tot en met 31 december 1975 behoeft de douaneregeling die op de datum van toetreding van toepassing is op de invoer in de andere gebieden van Denemarken van produkten van oorsprong en van herkomst uit de Faeröer niet te worden gewijzigd.

De produkten die in overeenstemming met bovenbedoelde regeling uit de Faeröer in de andere gebieden van Denemarken worden ingevoerd kunnen niet worden beschouwd als zich in deze Staat in het vrije verkeer bevindend in de zin van artikel 10 van het E.E.G.-Verdrag wanneer zij weer worden uitgevoerd naar een andere Lid-Staat.

Artikel 2. Indien de Deense Regering de in artikel 1 bedoelde verklaringen aflegt, zijn de bepalingen van de Akte van toetreding van toepassing op de Faeröer met inachtneming van de volgende bepalingen:

- de invoer in de Faeröer is onderworpen aan de douanerechten die van toepassing zouden zijn geweest, indien het Verdrag en het besluit betreffende de toetreding vanaf 1 januari 1973 zouden zijn toegepast;
- de Instellingen van de Gemeenschap zullen in het kader van de gemeenschappelijke ordening der markten voor visserijprodukten naar passende oplossingen streven voor de specifieke problemen van de Faeröer;
- de autoriteiten van de Faeröer kunnen onder communautair toezicht passende maatregelen handhaven ten einde de voorziening van de bevolking van de Faeröer met melk tegen redelijke prijzen te handhaven.

Artikel 3. Indien de Deense Regering gedurende het in artikel 1 bedoelde tijdvak de Raad ervan in kennis stelt dat zij ingevolge een beslissing die de plaatselijke Regering van de Faeröer heeft genomen niet in staat is de in artikel 1 bedoelde verklaringen af te leggen, beziet de Raad op verzoek van de Deense Regering de aldus in het leven geroepen situatie. De Raad besluit op voorstel van de Commissie inzake de regelingen die dienen te worden getroffen om de problemen op te lossen die deze toestand voor de Gemeenschap en met name voor Denemarken en de Faeröer doet rijzen.

Artikel 4. De Deense onderdanen die op de Faeröer woonachtig zijn, worden slechts als onderdanen van een Lid-Staat in de zin van de oorspronkelijke Verdragen beschouwd vanaf de datum waarop deze oorspronkelijke Verdragen op deze eilanden van toepassing worden.

Artikel 5. De in artikel 1 bedoelde verklaringen moeten gelijktijdig worden afgelegd en kunnen slechts leiden tot een gelijktijdige toepassing van de oorspronkelijke Verdragen op de Faeröer.

PROTOCOL NR. 3 BETREFFENDE DE KANAAL-EILANDEN
EN HET EILAND MAN

Artikel 1. 1. De communautaire regeling inzake douane-aangelegenheden en inzake kwantitatieve beperkingen en met name die vervat in de Akte van toetreding, is ten aanzien van de Kanaal-eilanden en het eiland Man onder dezelfde voorwaarden van toepassing als die welke voor het Verenigd Koninkrijk gelden. In het bijzonder worden de douanerechten en de heffingen van gelijke werking tussen deze gebieden en de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en tussen deze gebieden en de nieuwe Lid-Staten geleidelijk verlaagd overeenkomstig het ritme bepaald in de artikelen 32 en 36 van de Akte van toetreding. Het gemeenschappelijk douanetarief en het eengemaakte E.G.K.S.-tarief worden geleidelijk toegepast overeenkomstig het ritme, bepaald in de artikelen 39 en 59 van de Akte van toetreding, met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 109, 110 en 119 van deze Akte.

2. Voor landbouwprodukten en voor door verwerking daarvan verkregen produkten, waarvoor een speciale regeling van het handelsverkeer bestaat, gelden ten aanzien van derde landen de in de communautaire regeling vastgelegde heffingen en andere invoermaatregelen die door het Verenigd Koninkrijk moeten worden toegepast.

Tevens zijn die bepalingen van de communautaire regeling en met name van de Akte van toetreding van toepassing die nodig zijn om het vrije verkeer en de inachtneming van de normale concurrentievoorwaarden in het handelsverkeer van deze produkten mogelijk te maken.

Op voorstel van de Commissie bepaalt de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen onder welke voorwaarden de in de voorgaande alinea's bedoelde bepalingen op deze gebieden van toepassing zijn.

Artikel 2. Aan de rechten die de onderdanen van deze gebieden in het Verenigd Koninkrijk hebben verkregen, wordt geen afbreuk gedaan door de Akte van toetreding. De communautaire bepalingen betreffende het vrije verkeer van personen en diensten zijn echter niet op hen van toepassing.

Artikel 3. De bepalingen van het E.G.A.-Verdrag die voor personen of ondernemingen in de zin van artikel 196 van dat Verdrag gelden, zijn op deze personen of ondernemingen van toepassing, wanneer zij in bovengenoemde gebieden zijn gevestigd.

Artikel 4. De autoriteiten van deze gebieden behandelen alle natuurlijke of rechtspersonen van de Gemeenschap op dezelfde wijze.

Artikel 5. Indien zich bij toepassing van de in dit Protocol neergelegde regeling van de ene of de andere zijde moeilijkheden voordoen in de betrekkingen tussen de Gemeenschap en deze gebieden, stelt de Commissie onverwijld aan de Raad de vrijwaringsmaatregelen voor die zij nodig acht, waarbij zij de voorwaarden en de wijze van toepassing aangeeft.

De Raad besluit binnen een maand met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Artikel 6. In de zin van dit Protocol wordt als onderdaan van de Kanaal-eilanden of van het eiland Man beschouwd, iedere burger van het Verenigd Koninkrijk of van zijn koloniën die deze hoedanigheid bezit op grond van de omstandigheid dat een van zijn ouders of een van zijn grootouders op het

desbetreffende eiland is geboren, geadopteerd, genaturaliseerd of daar in de registers van de burgerlijke stand is ingeschreven; in dit opzicht wordt evenwel iemand niet als onderdaan van deze gebieden beschouwd indien hijzelf, een van zijn ouders of een van zijn grootouders in het Verenigd Koninkrijk is geboren, geadopteerd, genaturaliseerd of daar in de registers van de burgerlijke stand is ingeschreven. Als onderdaan wordt evenmin beschouwd degene die in welk tijdvak dan ook gedurende vijf jaar in het Verenigd Koninkrijk woonachtig is geweest.

Van de administratieve bepalingen om de identiteit van deze personen vast te stellen wordt aan de Commissie kennis gegeven.

PROTOCOL NR. 4 BETREFFENDE GROENLAND

Artikel 1. Denemarken is gemachtigd de nationale bepalingen te handhaven volgens welke een verblijf van zes maanden in Groenland noodzakelijk is om een vergunning te verkrijgen voor het uitoefenen van bepaalde commerciële activiteiten in dit gebied.

De Raad kan volgens de procedure van artikel 57 van het E.E.G.-Verdrag besluiten deze regeling te liberaliseren.

Artikel 2. De Instellingen van de Gemeenschap zullen in het kader van de gemeenschappelijke ordening der markten voor visserijproducten naar passende oplossingen streven voor de bijzondere problemen van Groenland.

PROTOCOL NR. 5 BETREFFENDE SVALBARD (SPITSBERGEN)

Artikel 1. Het Koninkrijk Noorwegen heeft het recht om het Verdrag inzake de toetreding tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie te bekrachtigen en zijn akte van toetreding tot de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal te deponeren voor het grondgebied van het Koninkrijk, met uitsluiting van Svalbard.

Artikel 2. Indien Noorwegen van dit recht gebruik maakt, gelden de volgende bepalingen:

- a) er wordt geen enkele wijziging van de douaneregeling voor de invoer in Noorwegen van goederen van oorsprong en van herkomst uit Svalbard geeist;
- b) de huidige uitvoer uit Svalbard bestaat uitsluitend uit steenkool en schept geen enkel concreet probleem. Indien deze situatie wijziging mocht ondergaan, met name ingevolge beslissingen die in het kader van de vormen van gemeenschappelijk beleid zouden worden genomen, bestuderen de Instellingen van de Gemeenschap het vraagstuk opnieuw, ten einde rekening te houden met de gevolgen die een dergelijke wijziging zou kunnen hebben voor de regeling betreffende de invoer uit Svalbard;
- c) de goederen die krachtens de sub a) bedoelde regeling in Noorwegen worden ingevoerd, kunnen niet worden beschouwd als zich bevindende in het vrije verkeer in deze Staat, in de zin van artikel 10 van het E.E.G.-Verdrag, indien zij opnieuw naar een andere Lid-Staat worden uitgevoerd.

PROTOCOL NR. 6 BETREFFENDE BEPAALDE KWANTITATIEVE BEPERKINGEN
DIE VAN BELANG ZIJN VOOR IERLAND EN NOORWEGEN

I. *Ierland*

1. De in Ierland geldende kwantitatieve beperkingen op de invoer van de volgende produkten worden geleidelijk opgeheven door de opening van onderstaande globale contingenten:

Periode	<i>Kousen⁽¹⁾ ex post 60.03 en ex post 60.04 van het G.D.T.</i>	<i>Veren voor voertuigen⁽²⁾ ex post 73.35 van het G.D.T.</i>	<i>Bougies en metalen onderdelen daarvan ex post 85.08 D van het G.D.T.</i>	<i>Bezems en borstels met een waarde van ten minste £ 1.50 per dozijn ex post 96.01 en ex post 96.02 van het G.D.T.</i>	<i>Bezems en borstels met een waarde van minder dan £ 1.50 per dozijn ex post 96.01 en ex post 96.02 van het G.D.T.</i>
	Aantal paren	£	Aantal stuks	Aantal stuks	Aantal stuks
1 januari 1973 t/m 30 juni 1973	2 000 000	50 000	300 000	130 000	600 000
1 juli 1973 t/m 30 juni 1974	5 000 000	150 000	900 000	460 000	1 600 000
1 juli 1974 t/m 30 juni 1975	6 000 000	200 000	1 250 000	660 000	2 200 000

⁽¹⁾ Het contingent geldt voor kousen en panties, sokken daaronder niet begrepen, volledig of in hoofdzaak van zijde of van kunstvezels, met een waarde van ten hoogste £ 2.50 per dozijn paar.

⁽²⁾ Het contingent geldt voor veren en veerbladen van gewalst ijzer of gewalst staal, voor voertuigen.

Deze beperkingen worden op 1 juli 1975 afgeschaft.

2. Ierland wordt gemachtigd voor superfosfaat van post 31.03 A I van het gemeenschappelijk douanetarief ten aanzien van andere landen dan het Verenigd Koninkrijk een invoercontingent te handhaven. De omvang van dit contingent wordt, op de grondslag van de Ierse produktie die is waargenomen in 1970, vastgesteld op:

- 3% van de omvang van deze produktie in 1973,
- 6% van de omvang van deze produktie in 1974,
- de helft van 8% van de omvang van deze produktie voor het eerste halfjaar van 1975.

Dit contingent wordt op 1 juli 1975 opgeheven.

3. Ierland wordt gemachtigd tot 1 juli 1975 de kwantitatieve beperkingen op de uitvoer naar de andere Lid-Staten ten aanzien van de onderstaande produkten te handhaven:

<i>Nr. van het gemeen- schappelijk douanetarief</i>	<i>Omschrijving</i>
ex 41.01	Huiden en vellen, ongeloid (vers, gezouten, gedroogd, gekalkt of gepekeld — „pickled” —), ongeloidde schapevachten daaronder begrepen: — Huiden en vellen, ongeloid (vers, gezouten, gedroogd, gekalkt of gepekeld — „pickled” —), van schapen, ongeloidde schapevachten daaronder begrepen

<i>Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief</i>	<i>Omschrijving</i>
44.01	Brandhout, in ronde en in andere blokken, rijshout, takkenbossen; houtafval, zaagsel daaronder begrepen
44.03	Hout, onbewerkt, ook indien ontschorst of ruw behakt of ontdaan van het spint
44.04	Hout, enkel vierkant gehakt of vierkant bezaagd
44.05	Hout, enkel overlans gezaagd of enkel gesneden of geschild, met een dikte van meer dan 5 mm
ex 74.01	Kopersteen of ruw steen; ruw of gezuiverd koper; resten en afvallen, van koper: — Resten en afvallen, van koper
ex 75.01	Nikkelmatten, nikkelspijs en andere tussenprodukten van de nikkel-metallurgie; ruw nikkel (met uitzondering van de anoden bedoeld bij post 75.05); resten en afvallen, van nikkel: — Resten en afvallen, van nikkel
76.01	Ruw aluminium; resten en afvallen, van aluminium: B. Resten en afvallen
78.01	Ruw lood (ook indien zilverhoudend); resten en afvallen, van lood: B. Resten en afvallen
79.01	Ruw zink; resten en afvallen, van zink: B. Resten en afvallen

II. Noorwegen

Noorwegen wordt gemachtigd tot en met 31 december 1974 de kwantitatieve beperkingen op de uitvoer naar de andere Lid-Staten ten aanzien van de onderstaande produkten te handhaven:

<i>Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief</i>	<i>Omschrijving</i>
ex 74.01	Kopersteen of ruw steen; ruw of gezuiverd koper; resten en afvallen, van koper: — Resten en afvallen, van koper

PROTOCOL NR. 7 BETREFFENDE DE INVOER VAN MOTORVOERTUIGEN
EN DE MOTORVOERTUIGENASSEMBLAGE-INDUSTRIE IN IERLAND

Artikel 1. Ierland wordt gemachtigd om tot 1 januari 1985 de regeling inzake de assemblage van motorvoertuigen en de invoer daarvan, hierna het *Scheme* genoemd, die wordt toegepast overeenkomstig het bepaalde in de *Motor Vehicles (Registration of Importers) Act* 1968, hierna de *Act* genoemd, te handhaven.

Artikel 2. 1. Vanaf de toetreding zijn alle importeurs-assembleurs van in de Gemeenschap vervaardigde merken van motorvoertuigen, die in het kader van de *Act* zijn geregistreerd en die blijven voldoen aan de eisen inzake registratie, gemachtigd om, zonder beperkingen, reeds geassembleerde voertuigen van oorsprong uit de andere Lid-Staten van in die Staten vervaardigde merken in te voeren.

2. Met ingang van 1 januari 1974 past Ierland, in het kader van de tariefverlagingen waartoe dit land overgaat krachtens artikel 32 van de Akte van toetreding, een niet-discriminerende tariefregeling toe op voertuigen die worden ingevoerd door de in lid 1 bedoelde importeurs-assembleurs.

3. Ierland behoudt de mogelijkheid om de fiscale elementen in de douanerechten op motorvoertuigen en delen en onderdelen daarvan, te vervangen door binnenlandse belastingen die stroken met artikel 95 van het E.E.G.-Verdrag en met artikel 38 van de Akte van toetreding. Deze belastingen mogen in het bijzonder geen enkele discriminatie inhouden tussen de rechten die gelden voor:

- de in Ierland vervaardigde delen en onderdelen en de uit de andere Lid-Staten ingevoerde delen en onderdelen;
- de in Ierland geassembleerde motorvoertuigen en de geassembleerde motorvoertuigen die uit de andere Lid-Staten worden ingevoerd;
- de in Ierland vervaardigde of uit de andere Lid-Staten ingevoerde delen en onderdelen en de in Ierland geassembleerde of uit de andere Lid-Staten ingevoerde motorvoertuigen.

Artikel 3. 1. Met ingang van 1 januari 1974 geldt de in artikel 2, lid 2, bedoelde tariefregeling eveneens voor een globaal contingent dat Ierland vanaf de toetreding ten aanzien van de overige Lid-Staten opent voor motorvoertuigen van oorsprong uit de Gemeenschap die niet vallen onder de bijzondere regeling van het *Scheme*.

2. De omvang van dit contingent wordt jaarlijks vastgesteld op de grondslag van een percentage van het aantal motorvoertuigen dat het voorgaande jaar in Ierland werd geassembleerd. Dit percentage bedraagt 3 in 1973 en stijgt jaarlijks met één punt, zodat het in 1984 14% bereikt.

Ierland mag dit contingent over de volgende categorieën motorvoertuigen verdelen:

- I. Personenauto's
 - a) met een cilinderinhoud van ten hoogste 1 500 cc
 - b) met een cilinderinhoud van meer dan 1 500 cc
- II. Bedrijfsautomobielen
 - a) met een gewicht van hoogstens 3,5 ton, in ledige toestand;
 - b) met een gewicht van meer dan 3,5 ton, in ledige toestand

Het gewicht in ledige toestand zal worden bepaald aan de hand van de regels inzake indeling van de voertuigen die worden gebruikt voor de Ierse wegenbelasting.

3. Binnen deze onderverdeling kan Ierland de volgende hoeveelheden vaststellen:

<i>Categorie I.</i> Personenauto's	85%
van het globale contingent, als volgt onderverdeeld:	
I. a) (tot en met 1 500 cc)	75%
I. b) (meer dan 1 500 cc)	25%
<i>Categorie II.</i> Bedrijfsvoertuigen	15%
van het globale contingent, als volgt onderverdeeld:	
II. a) (tot en met 3,5 ton)	75%
II. b) (meer dan 3,5 ton)	25%

4. Indien tijdens de periode waarin de contingentenregeling van toepassing is, blijkt dat het contingent niet volledig wordt benut om redenen die verband houden met de verdeling van het contingent overeenkomstig de voorgaande bepalingen kan de Commissie, na raadpleging van de Ierse Regering, de maatregelen aangeven die door de Ierse Regering moeten worden getroffen om volledige benutting van het globale contingent te vergemakkelijken.

Artikel 4. Indien zich bij de toepassing van dit Protocol, en met name van artikel 2, lid 1, concurrentiedistorsies tussen de in Ierland gevestigde importeurs-sembleurs voordoen waardoor de geleidelijke overgang van de bij de toetreding geldende regeling naar de regeling die in overeenstemming is met de bepalingen van het E.E.G.-Verdrag, in gevaar zou kunnen komen, kan de Commissie de Ierse Regering machtigen, de nodige maatregelen te nemen om de situatie weer in evenwicht te brengen. Die maatregelen mogen de einddatum voor de afschaffing van het *Scheme* niet in het geding brengen.

Artikel 5. Ierland brengt in het *Scheme* alle aanvullende wijzigingen aan ten einde de overgang van de bij de toetreding geldende regeling naar de regeling die strookt met het E.E.G.-Verdrag, te vergemakkelijken.

PROTOCOL NR. 8 BETREFFENDE FOSFOR VAN ONDERVERDELING C IV
VAN POST NR. 28.04 VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK DOUANETARIEF

1. Met ingang van 1 januari 1974 en tot en met 31 december 1977, wordt het Verenigd Koninkrijk gemachtigd een jaarlijks tariefcontingent voor fosfor van onderverdeling C IV van post nr. 28.04 van het gemeenschappelijk douanetarief te openen, waarvan de omvang overeenstemt met de behoeften van dat land, doch dat 40 000 ton per jaar niet overschrijdt.

2. Gedurende de jaren 1974, 1975 en 1976 zal voor dit contingent een nulrecht gelden.

De Raad kan met eenparigheid van stemmen besluiten tot wijziging van het recht voor dit tariefcontingent, met inachtneming van de mededingings-, de bevoorradings- en de produktievoorwaarden op de fosformarkt.

3. Voor 1977 stelt de Raad met eenparigheid van stemmen het recht voor dit contingent vast. Blijft zulk een besluit uit, dan geldt voor het contingent een recht dat gelijk is aan de helft van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

4. Met ingang van 1 januari 1978 past het Verenigd Koninkrijk het recht van het gemeenschappelijk douanetarief toe.

5. Het Verenigd Koninkrijk past met ingang van 1 april 1973 een nulrecht toe op de invoer van fosfor uit de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling.

PROTOCOL NR. 9 BETREFFENDE ALUMINIUMOXYDE EN ALUMINIUMHYDROXYDE
VAN ONDERVERDELING A VAN POST NR. 28.20 VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK
DOUANETARIEF

1. Uiterlijk op 1 januari 1975 wordt het autonome recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor aluminiumoxyde en aluminiumhydroxyde van onderverdeling A van post nr. 28.20 van het gemeenschappelijk douanetarief voor onbepaalde tijd geschorst tot 5,5%.

2. De nieuwe Lid-Staten gaan op 1 januari 1976 over tot de eerste aanpassing van hun rechten aan het gemeenschappelijk douanetarief voor dit produkt, en wel door op die datum het verschil tussen het basisrecht en het recht van 5,5% met 50% te verminderen.

3. De nieuwe Lid-Staten passen met ingang van 1 juli 1977 het recht van 5,5% toe.

4. De Raad zal de situatie opnieuw bezien, enerzijds ingeval door de Gemeenschap geen nulrecht zou worden toegepast op de invoer van aluminiumoxyde en aluminiumhydroxyde uit de onafhankelijke ontwikkelingslanden van het Gemenebest, en met name uit die in het Caribische gebied en anderzijds ingeval de specifieke situatie van de aluminiumindustrie zulks zou eisen.

PROTOCOL NR. 10 BETREFFENDE LOOIEXTRACT VAN MIMOSABAST VAN ONDERVERDELING A VAN POST NR. 32.01 VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK DOUANETARIEF EN LOOIEXTRACT VAN DE KASTANJE VAN ONDERVERDELING EX C VAN POST NR. 32.01 VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK DOUANETARIEF

1. Uiterlijk op 1 januari 1974 wordt het autonome recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor looiextract van mimosabast van onderverdeling A van post nr. 32.01 van het gemeenschappelijk douanetarief voor onbepaalde tijd geschorst tot 3%.

2. Ierland en het Verenigd Koninkrijk passen met ingang van 1 juli 1973 een nulrecht toe op de invoer uit de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling van looiextract van mimosabast van onderverdeling A van post nr. 32.01 van het gemeenschappelijk douanetarief en looiextract van de kastanje van onderverdeling C van post nr. ex 32.01 van het gemeenschappelijk douanetarief.

PROTOCOL NR. 11 BETREFFENDE DUPLEX-, TRIPLEX- EN MULTIPLEXHOUT
VAN POST NR. 44.15 VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK DOUANETARIEF

1. Voor onderstaande produkten:

- ex 44.15 Duplex-, triplex- en multiplexhout van naaldbomen, waaraan geen andere stoffen zijn toegevoegd, met een dikte van meer dan 9 mm, waarvan de zijden ruw zijn bij afwikkeling
- ex 44.15 Duplex-, triplex- en multiplexhout van naaldbomen, waaraan geen andere stoffen zijn toegevoegd, gepolijst, met een dikte van meer dan 18,5 mm

worden met ingang van 1 januari 1974 twee autonome communautaire tariefcontingenten met nulrecht geopend. De omvang daarvan zal jaarlijks worden bepaald, wanneer is vastgesteld dat alle voorzieningsmogelijkheden op de interne markt van de Gemeenschap gedurende het tijdvak waarvoor de contingenten zijn geopend, uitgeput zullen worden.

2. De Raad zal de situatie opnieuw bezien, ingeval zich een belangrijke wijziging voordoet in de invoer tegen nulrecht van duplex-, triplex- en multiplexhout uit Finland in Ierland en in het Verenigd Koninkrijk of in het door de Gemeenschap op bepaalde produkten van oorsprong uit de ontwikkelingslanden toegepaste stelsel van tariefpreferenties.

3. Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk passen vanaf 1 april 1973 een nulrecht toe ten aanzien van de invoer van duplex-, triplex- en multiplexhout uit de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling.

PROTOCOL NR. 12 BETREFFENDE PAPIERSTOF VAN ONDERVERDELING A II
VAN POST NR. 47.01 VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK DOUANETARIEF

1. Het autonome recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor papierstof van onderverdeling A II van post nr. 47.01 van het gemeenschappelijk douanetarief wordt in een nader te bepalen ritme volledig geschorst.

2. Totdat bovengenoemd recht volledig is geschorst, zijn de Lid-Staten gemachtigd om voor de in paragraaf 1 bedoelde produkten tariefcontingenten met nulrecht te openen. Zij stellen de Commissie hiervan in kennis.

PROTOCOL NR. 13 BETREFFENDE COURANTENPAPIER VAN ONDERVERDELING A
VAN POST NR. 48.01 VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK DOUANETARIEF

1. De definitie van courantpapier van onderverdeling A van post nr. 48.01 van het gemeenschappelijk douanetarief wordt zodanig gewijzigd dat de benedengrens van het gewicht per vierkante meter wordt teruggebracht van 48 op 40 gram.

2. Het in het kader van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel geconsolideerde tariefcontingent van 625 000 ton met nulrecht zal worden verminderd.

3. Jaarlijks wordt een autonoom communautair tariefcontingent met nulrecht geopend, wanneer is vastgesteld dat alle voorzieningsmogelijkheden op de interne markt van de Gemeenschap gedurende het tijdvak waarvoor het contingent is geopend, uitgeput zullen worden.

PROTOCOL NR. 14 BETREFFENDE RUW LOOD VAN ONDERVERDELING A
VAN POST NR. 78.01 VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK DOUANETARIEF

1. Voor als volgt omschreven werklood:

78.01 A I Ruw lood met ten minste 0,02 gewichtspercenten zilver, dat bestemd is om te worden gezuiverd (werklood)

wordt tot de inwerkingtreding van een volledige schorsing van onbepaalde duur, van het recht op werklood, een communautair tariefcontingent met nulrecht geopend, waaraan de nieuwe Lid-Staten met ingang van 1 januari 1974 zullen deelnemen. De jaarlijkse omvang ervan is gelijk aan het totaal van de verzoeken welke worden ingediend door de belanghebbende Lid-Staten, plus een reserve.

Dit communautair tariefcontingent wordt beheerd volgens een stelsel dat kan waarborgen dat het aldus ingevoerde werklood daadwerkelijk wordt gezuiverd door het land waaraan het is toegewezen.

2. Voor werklood geldt een ad valorem-recht van 4,5%.

3. Het autonome recht op werklood wordt met ingang van 1 januari 1975 geschorst tot 2%.

4. Jaarlijks gaat de Raad de mogelijkheid na van een volledige schorsing, voor onbepaalde tijd, van het autonome recht op werklood.

5. Wat betreft ander ruw lood dan werklood gelden de volgende maatregelen:

- a) het huidige recht van 1,32 rekeneenheid/100 kg wordt per 1 januari 1974 omgezet in een ad valorem-recht van 4,5% met een minimum van 1,1 rekeneenheid/100 kg;
- b) met ingang van 1 januari 1974 nemen de nieuwe Lid-Staten deel aan het communautaire tariefcontingent van 55 000 ton met nulrecht voor ander ruw lood dan werklood. Om op 31 december 1977 tot algehele afschaffing van het contingent te komen, neemt de omvang ervan met ingang van 1975 geleidelijk af;
- c) vóór de afschaffing van het contingent beziet de Raad de situatie, ten einde te besluiten tot een eventuele verlaging van het autonome recht voor ander ruw lood dan werklood, met dien verstande dat het aldus verlaagde recht een minimum van 1,1 rekeneenheid/100 kg moet bedragen.

PROTOCOL NR. 15 BETREFFENDE RUW ZINK VAN ONDERVERDELING A
VAN POST NR. 79.01 VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK DOUANETARIEF

1. Met ingang van 1 januari 1974 geldt voor ruw zink van onderverdeling A van post nr. 79.01 van het gemeenschappelijk douanetarief een recht van 4,5% met een minimum van 1,1 rekeneenheid/100 kg.

2. Met ingang van dezelfde datum nemen de nieuwe Lid-Staten deel in het geleidelijk verminderde jaarlijkse communautaire tariefcontingent met nulrecht voor ruw zink; de oorspronkelijke omvang van dit contingent bedroeg 30 000 ton voor 1971. In 1974 heeft het tariefcontingent dezelfde omvang als in 1973. De omvang neemt vanaf 1975 wederom geleidelijk af tot de afschaffing van het contingent op 31 december 1977.

PROTOCOL NR. 16 INZAKE DE MARKTEN VAN EN DE HANDEL
IN LANDBOUWPRODUKTEN

1. De toepassing door de nieuwe Lid-Staten van de communautaire regeling van de landbouw te zamen met de overgangsmaatregelen voorzien in het Vierde deel, Titel II, van de Akte van toetreding, zal ertoe leiden dat de communautaire preferentie voor landbouwprodukten zich uitstrekt tot de Gemeenschap in haar geheel, zodra deze bepalingen van toepassing worden.

2. De ordening der markten heeft als wezenlijk kenmerk het intracommunautaire handelsverkeer de mogelijkheid te bieden zich te ontwikkelen onder voorwaarden die vergelijkbaar zijn met die welke op een interne markt bestaan.

3. De geografische uitbreiding van de Gemeenschap kan echter inzake het natuurlijk verloop van de handelsstromen, met name in de sector granen (tarwe en rijst), leiden tot problemen die vermeden dienen te worden.

De Instellingen van de Gemeenschap dragen er, bij de toepassing van de verordeningen inzake de gemeenschappelijke ordening der markten, zorg voor dat het vrije verkeer van alle produkten verzekerd blijft, overeenkomstig de doelstellingen opgenomen in het E.E.G.-Verdrag en de desbetreffende verordeningen.

4. Wijzigingen van de structuur van het internationale handelsverkeer vormen een normaal gevolg van de uitbreiding van de Gemeenschap.

5. Met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 39 en 110 van het E.E.G.-Verdrag moet het gedurende het tijdvak waarin overgangsmaatregelen worden toegepast mogelijk zijn zich te gelegener tijd bezig te houden met de problemen die kunnen rijzen voor bepaalde derde landen en voor bepaalde concrete gevallen*.

Indien dergelijke problemen zich mochten voordoen, bezien de Instellingen de concrete gevallen aan de hand van alle zwaarwegende factoren van de situatie van het ogenblik, zoals zij dit tot nu toe in soortgelijke gevallen hebben gedaan, en treffen zij, voor zover nodig, gedurende het tijdvak waarin overgangsmaatregelen worden toegepast, de maatregelen die een oplossing kunnen bieden voor deze problemen, in overeenstemming met de beginselen van en in het kader van de voorzieningen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

6. Ten einde de moeilijkheden te overwinnen die zich op de markten van de Gemeenschap ten gevolge van de toepassing van de overgangsregelingen zouden kunnen voordoen, beschikken de Instellingen van de Gemeenschap over, en maken zij gebruik van, de onderscheiden middelen die voortvloeien uit de bepalingen van het E.E.G.-Verdrag, de ter uitvoering daarvan genomen besluiten en het bepaalde in deze Akte.

* De Conferentie tussen de Europese Gemeenschappen en de Staten die om toetreding tot deze Gemeenschap hebben verzocht, heeft tijdens de zittingen van 11 en 12 mei 1971 met het Verenigd Koninkrijk, 7 juni 1971 met Ierland, 21 juni 1971 met Noorwegen en 12 juli 1971 met Denemarken vastgesteld dat deze concrete gevallen „voor zover thans valt te voorzien, beperkt zullen blijven tot boter, suiker, bacon en bepaalde soorten groenten en fruit”.

PROTOCOL NR. 17 BETREFFENDE DE INVOER IN HET VERENIGD KONINKRIJK VAN SUIKER UIT DE EXPORTERENDE LANDEN EN GEBIEDEN GENOEMD IN DE SUIKEROVEREENKOMST VAN HET GEMENEBEST

1. Tot en met 28 februari 1975 is het Verenigd Koninkrijk gemachtigd om volgens onderstaande regels uit de exporterende landen en gebieden genoemd in de Suikerovereenkomst van het Gemenebest, de hoeveelheden suiker in te voeren die overeenstemmen met de quota tegen overeengekomen prijs, vastgesteld in het kader van die Overeenkomst.

2. Bij deze invoer wordt:

- a) een speciale heffing toegepast die gelijk is aan het verschil tussen de overeengekomen aankoopprijs, herleid tot een c.i.f.-prijs, en de prijs waartegen de suiker wordt afgezet op de markt van het Verenigd Koninkrijk. Artikel 55, lid 1, sub *b*, van de Akte van toetreding is niet van toepassing;
- b) een recht geheven dat is vastgesteld op de grondslag van het verschil tussen de prijs voor ruwe suiker op de wereldmarkt, herleid tot een c.i.f.-prijs, en de overeengekomen aankoopprijs, herleid tot een c.i.f.-prijs; de opbrengst van dit recht zal worden gebruikt om de kosten te financieren die voortvloeien uit de wederverkoop door de U.K. Sugar Board.

Indien de wereld c.i.f.-prijs voor ruwe suiker de overeengekomen aankoopprijs, herleid tot een c.i.f.-prijs, echter overschrijdt, betaalt de U.K. Sugar Board het verschil aan de importeur.

3. De prijs waartegen de betrokken suiker op de markt van het Verenigd Koninkrijk wordt afgezet, wordt op een zodanig niveau vastgesteld dat de betrokken hoeveelheden daadwerkelijk kunnen worden afgezet zonder de afzet van suiker uit de Gemeenschap in gevaar te brengen.

4. In afwijking van het bepaalde in artikel 15, lid I, van Verordening (EEG) nr. 766/68 houdende vaststelling van de algemene voorschriften inzake de restitutie bij de uitvoer van suiker, kan de restitutie bij uitvoer die in het Verenigd Koninkrijk wordt toegepast, worden verleend voor witte suiker die is vervaardigd uit de ruwe suiker die krachtens dit Protocol werd ingevoerd.

5. De Raad stelt, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de maatregelen voor de uitvoering van dit Protocol vast, en wel in dier voege dat de goede werking van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker wordt verzekerd en met name dat de prijs voor de afzet van deze suiker op de markt van het Verenigd Koninkrijk bij de toepassing van het bepaalde in lid 2 in acht wordt genomen.

PROTOCOL NR. 18 BETREFFENDE DE INVOER IN HET VERENIGD KONINKRIJK
VAN BOTER EN KAAS UIT NIEUW-ZEELAND

Artikel 1. 1. Het Verenigd Koninkrijk wordt bij wijze van overgangsmaatregel gemachtigd om volgens onderstaande regels bepaalde hoeveelheden boter en kaas uit Nieuw-Zeeland in te voeren.

2. De in lid 1 bedoelde hoeveelheden bedragen:

a) wat boter betreft, gedurende de eerste vijf jaar:

- 165 811 ton in 1973,
- 158 902 ton in 1974,
- 151 994 ton in 1975,
- 145 085 ton in 1976,
- 138 176 ton in 1977;

b) wat kaas betreft:

- 68 580 ton in 1973,
- 60 960 ton in 1974,
- 45 720 ton in 1975,
- 30 480 ton in 1976,
- 15 240 ton in 1977.

De Raad kan op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, de verhouding tussen deze hoeveelheden boter en kaas aanpassen, mits hij zich houdt aan de hoeveelheid, uitgedrukt in melkequivalent, die overeenkomt met de totale hoeveelheid voor beide produkten voor het betrokken jaar.

3. De in lid 2 bedoelde hoeveelheden boter en kaas worden in het Verenigd Koninkrijk ingevoerd tegen een prijs waarvan Nieuw-Zeeland de naleving dient te garanderen in het c.i.f.-stadium. Deze prijs wordt op een zodanig niveau vastgesteld dat Nieuw-Zeeland een prijs kan verkrijgen die overeenkomt met de prijs welke dit land op de markt van het Verenigd Koninkrijk gemiddeld verkreeg tijdens de jaren 1969, 1970, 1971 en 1972.

4. De overeenkomstig dit Protocol in het Verenigd Koninkrijk ingevoerde produkten mogen niet in het intracommunautaire handelsverkeer worden gebracht of opnieuw naar derde landen worden uitgevoerd.

Artikel 2. 1. Op de invoer in het Verenigd Koninkrijk van de in artikel 1 bedoelde hoeveelheden boter en kaas worden speciale heffingen toegepast. Artikel 55, lid 1, sub *b*), van de Akte van toetreding is niet van toepassing.

2. De speciale heffingen worden, op de grondslag van de in artikel 1, lid 3, bedoelde c.i.f.-prijs en van de marktprijs der betrokken produkten in het Verenigd Koninkrijk, op een zodanig niveau vastgesteld dat de hoeveelheden boter en kaas daadwerkelijk kunnen worden afgezet zonder de afzet van boter en kaas uit de Gemeenschap in gevaar te brengen.

Artikel 3. De Raad stelt, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, de noodzakelijke maatregelen voor de uitvoering van de artikelen 1 en 2 vast.

Artikel 4. De Gemeenschap zal haar pogingen voortzetten om het sluiten van een internationale zuivelovereenkomst te bevorderen, ten einde de situatie op de wereldmarkt zo spoedig mogelijk te verbeteren.

Artikel 5. 1. In de loop van 1975 zal de Raad de situatie, wat boter betreft, bezien in het licht van de situatie en de ontwikkeling van vraag en aanbod in de voornaamste producerende en consumerende landen in de wereld, in het bijzonder in de Gemeenschap en in Nieuw-Zeeland. Hierbij zullen onder meer de volgende elementen in aanmerking worden genomen:

- a) de vooruitgang die is geboekt bij de totstandbrenging van een doeltreffend wereldomvattend akkoord inzake zuivelprodukten, waarbij de Gemeenschap en de belangrijke andere consumerende en producerende landen partij zouden zijn,
- b) de omvang van de door Nieuw-Zeeland geboekte vooruitgang bij de diversificatie van zijn economie en zijn uitvoer, met dien verstande dat de Gemeenschap ernaar zal streven een handelspolitiek te voeren, waarbij wordt voorkomen dat deze inspanningen worden gedwarsboomd.

2. De maatregelen door middel waarvan kan worden bewerkstelligd dat de afwijkende regeling voor de invoer van boter uit Nieuw-Zeeland na 31 december 1977 wordt gehandhaafd, alsmede de wijze waarop zulks dient te geschieden, worden in het licht van dit onderzoek door de Raad op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen vastgesteld.

3. De afwijkende regeling voor de invoer van kaas mag niet worden gehandhaafd na 31 december 1977.

PROTOCOL NR. 19 BETREFFENDE ALCOHOLHOUDENDE
DRANKEN UIT GRANEN

1. De Raad stelt volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het E.E.G.-Verdrag de noodzakelijke maatregelen vast om het gebruik van granen uit de Gemeenschap voor de vervaardiging van alcoholhoudende dranken uit granen, en met name van whisky, die naar derde landen worden uitgevoerd te vergemakkelijken, in dier voege dat deze maatregelen te gelegener tijd kunnen worden toegepast.

2. Deze maatregelen die kunnen worden getroffen in het kader van de verordening inzake de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen of van de vast te stellen verordening inzake de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector alcohol, moeten worden ingevoegd in het kader van het algemene beleid van de Gemeenschap inzake alcohol waarbij elke discriminatie tussen deze produkten en andere alcohol, met inachtneming van de bijzondere situatie van elk geval, dient te worden vermeden.

PROTOCOL NR. 20 BETREFFENDE DE NOORSE LANDBOUW

De Hoge Verdragsluitende Partijen,

Verlangende de problemen op te lossen die de toetreding van Noorwegen tot de Europese Economische Gemeenschap voor de landbouwers van dat land doet rijzen;

Rekening houdend met de door de Noorse Regering geuite bezorgdheid omtrent het feit dat de Noorse landbouw, wat de produktie betreft, door ligging en vorm van het land in een ongunstige situatie verkeert; dat dezelfde factoren bepalend zijn voor de bijzondere demografische problemen van Noorwegen en voor de landbouwbedrijven van dat land leiden tot betrekkelijk hoge produktiekosten die de instelling noodzakelijk maakten van een algemeen systeem van steunmaatregelen ter waarborging van een evenwichtige sociale structuur en een redelijke levensstandaard voor de in de landbouw werkzame bevolking;

Erkennen de bijzondere problemen die de toetreding van Noorwegen tot de Europese Economische Gemeenschap voor de landbouwers van dat land schept, met name omdat aanpassing zonder meer van de Noorse producentenprijzen aan het peil van de communautaire prijzen een wezenlijke inkomensvermindering teweeg zou brengen, met ongunstige gevolgen uit sociaal en demografisch oogpunt;

Erkennen in het bijzonder dat de overgangperiode die problemen niet kan oplossen en dat derhalve moet worden voorzien in bijzondere regelingen die, zonder een precedent te scheppen, ten doel hebben de levensstandaard van de Noorse landbouwers te handhaven, onder eerbiediging van de voorschriften van het gemeenschappelijk landbouwbeleid,

Hebben Overeenstemming bereikt omtrent de volgende Bepalingen:

1. Behoudens de in de volgende paragrafen vermelde tijdelijke afwijkingen, dient de ten aanzien van de Noorse landbouw toegepaste regeling zodanig te worden opgezet dat de werking van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, met name van de gemeenschappelijke marktordeningen, op het gehele grondgebied van de Gemeenschap niet in gevaar wordt gebracht.

2. Noorwegen past de communautaire landbouwvoorschriften toe overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van de Akte van toetreding.

3. Voor het vraagstuk van de Noorse subsidies voor de vervoerkosten, die dienen ter compensatie van de bijzonder nadelige gevolgen van de grote afstanden tussen de produktiecentra en de natuurlijke afzetgebieden en van de buitengewoon verspreide ligging van de landbouwstreken, moet een bevredigende oplossing worden gevonden door toepassing van de bepalingen van het E.E.G.-Verdrag.

4. In Noorwegen wordt een steunregeling ingevoerd die het mogelijk moet maken de levensstandaard van de landbouwers te handhaven. De steun wordt verleend in een mate als nodig om dit doel te bereiken. De steun mag niet gebonden worden aan het verkochte produkt en mag ook geen subsidies voor de produktieprijzen inhouden, hetgeen de omzetting vereist van de momenteel in Noorwegen van toepassing zijnde steunmaatregelen; verder moet de steun verschillen al naar gelang het gebied en de categorie landbouwers. De te nemen maatregelen worden aangepast aan de verschillende produktietypen.

5. Noorwegen mag, bij wijze van afwijking, tot en met 31 december 1975 de subsidies die thans worden verleend, handhaven. De subsidies voor de productieprijzen worden verlaagd met de bedragen die overeenkomen met de verhogingen van de marktprijzen die voortvloeien uit de aanpassing van laatstgenoemde prijzen aan het niveau van de gemeenschappelijke prijzen.

6. In de tuinbouwsector en voor aardappelen is Noorwegen, bij wijze van afwijking, tot en met 31 december 1977 gemachtigd de kwantitatieve invoerbepalingen te vervangen door bepalingen die het mogelijk maken voor bepaalde produkten een prijsniveau te handhaven dat vergelijkbaar is met het niveau dat vóór de toetreding op de Noorse markt gold. Krachtens deze bepalingen wordt op de Noorse markt een stelsel van minimumprijzen ingevoerd; beneden deze minimumprijzen kunnen compenserende heffingen worden toegepast op alle ingevoerde produkten, ongeacht de herkomst; ten aanzien van invoer van dezelfde produkten die bestemd zijn voor verwerking, kan de compenserende heffing worden geschorst, terwijl bij levering van voor verwerking bestemde binnenlandse produkten een restitutie kan worden verleend die overeenkomt met het bedrag van de heffing. De overgangsbepalingen die overeengekomen werden voor de douanerechten, blijven van toepassing.

Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de maatregelen vast die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van het bepaalde in deze paragraaf.

7. Voor de produkten van de sector varkensvlees, eieren en pluimvee wordt het compenserende bedrag dat tot op het tijdstip van de eerste verlaging van toepassing is op de invoer in Noorwegen, in afwijking van de artikelen 75, 77 en 79 van de Akte van toetreding berekend op basis van het verschil tussen de prijzen voor geslachte varkens, eieren in de schaal en pluimvee op de Noorse markt enerzijds, en op de markt van de Gemeenschap in haar oorspronkelijke samenstelling en van elk der andere nieuwe Lid-Statens, anderzijds.

Het in de eerste alinea bedoelde compenserende bedrag wordt op 1 november 1973, op 1 november 1974 en op 1 november 1975 telkens met een vierde verminderd en op 1 november 1976 afgeschaft, onverminderd de toepassing, na deze laatste datum, van de artikelen 75, 77 en 79 van de Akte van toetreding.

Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de maatregelen vast die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van het bepaalde in deze paragraaf.

8. Uiterlijk op 30 juni 1974, en voor wat de tuinbouwsector en voor wat aardappelen betreft uiterlijk op 30 juni 1976, dient de Commissie overeenkomstig het E.E.G.-Verdrag bij de Raad voorstellen in, in voorkomend geval met inbegrip van voorstellen inzake de uitgaven die voor communautaire financiering in aanmerking komen, met het oog op de tenuitvoerlegging, na het verstrijken van de termijnen genoemd in de paragrafen 5 en 6, van de steunregeling overeenkomstig paragraaf 4.

9. Onder communautair toezicht en onverminderd de bepalingen neergelegd in de paragrafen 1 tot en met 8, worden in Noorwegen passende maatregelen genomen om een toereikende melkvoorziening te waarborgen, ten einde regelmatig het verbruik van melk in vloeibare toestand door de bevolking te kunnen dekken zonder het huidige hoge consumptiepeil van melk in gevaar te brengen. De

Raad stelt volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het E.E.G.-Verdrag de hiervoor noodzakelijke bepalingen vast, welke in subsidies kunnen voorzien.

10. Indien de latere ontwikkeling van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of van andere vormen van beleid van de Gemeenschap communautaire maatregelen met zich mede zou brengen waardoor de bijzondere problemen van de Noorse landbouw geheel of gedeeltelijk kunnen worden opgelost, zullen deze communautaire maatregelen en de eventuele communautaire financiering die daaruit zou voortvloeien, in de plaats komen van de in Noorwegen genomen bijzondere maatregelen.

11. Op gezette tijden onderzoeken de Instellingen van de Gemeenschap de voorwaarden en de wijze van toepassing van de in Noorwegen geldende regeling.

PROTOCOL NR. 21 BETREFFENDE DE VISSERIJREGELING VOOR NOORWEGEN

De Hoge Verdragsluitende Partijen,

Erkende dat de visserij voor Noorwegen van zeer groot belang is,

Overwegende dat, gezien de bijzondere geografische ligging van Noorwegen, de visserij en de daarmee verbonden industrieën een activiteit van wezenlijk belang vormen voor de bevolking van een groot deel van de kuststreek waar andere werkgelegenheid in beperkte mate voorhanden is,

Zich bewust van de omstandigheid dat het zowel voor Noorwegen als voor de Gemeenschap in haar geheel van belang is dat in de gebieden van dit land die in hoofdzaak afhankelijk zijn van de kustvisserij een bevredigend demografisch evenwicht gehandhaafd blijft, en op dit gebied de doelstellingen van de Noorse Regering onderschrijvend,

Bevestigen dat in het kader van artikel 101 van de Akte van toetreding Noorwegen gemachtigd is om de uitoefening van de visserij te beperken in het onder de Noorse soevereiniteit of jurisdictie vallende gedeelte der zee, gelegen binnen een grens van twaalf zeemijlen tussen Egersund en de grens tussen Noorwegen en de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken,

Komen overeen de Instellingen van de Gemeenschap aan te bevelen om bij het in artikel 103 van de Akte van toetreding bedoelde onderzoek in het bijzonder rekening te houden met de problemen die Noorwegen op het gebied van de visserij ondervindt, zowel in het kader van zijn algemene economie als om redenen die voortvloeien uit de demografische en sociale structuur die eigen is aan dit land, en zo te handelen dat de eventuele bepalingen dienovereenkomstig zullen worden vastgesteld; deze bepalingen kunnen, naast andere maatregelen, een verlenging inhouden van de afwijkende regeling tot na 31 december 1982, voor zover zulks passend is en volgens nader te bepalen voorschriften.

PROTOCOL NR. 22 INZAKE DE BETREKKINGEN TUSSEN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP EN DE GEASSOCIEERDE AFRIKAANSE STATEN EN MADAGASKAR ALSMEDE DE ONAFHANKELIJKE ONTWIKKELINGSLANDEN VAN HET GEMENEBEST IN AFRIKA, IN DE INDISCHE OCEAAN, IN DE STILLE OCEAAN EN IN HET CARIBISCHE GEBIED

I

1. De Europese Economische Gemeenschap biedt de in bijlage VI van de Akte van toetreding genoemde onafhankelijke landen van het Gemenebest de gelegenheid, voor hun betrekkingen met de Gemeenschap, in de geest van de verklaring van intentie die de Raad in de zitting van 1 en 2 april 1963 heeft aangenomen, een keuze te maken uit een van de volgende formules:

- deelneming aan de Associatieovereenkomst waarin, na afloop van de op 29 juli 1969 ondertekende Associatieovereenkomst, de betrekkingen zullen worden geregeld tussen de Gemeenschap en de geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar die deze Overeenkomst hebben ondertekend;
- sluiting van één of meer bijzondere associatieovereenkomsten op de grondslag van artikel 238 van het E.E.G.-Verdrag, die wederzijdse rechten en verplichtingen, met name op het gebied van het handelsverkeer, omvatten;
- sluiting van handelsakkoorden, ten einde de handel tussen de Gemeenschap en deze landen te vergemakkelijken en uit te breiden.

2. Om redenen van praktische aard acht de Gemeenschap het wenselijk dat de onafhankelijke landen van het Gemenebest tot welke het aanbod van de Gemeenschap is gericht, zo spoedig mogelijk na de toetreding hun standpunt ten aanzien van dit aanbod bepalen.

De Gemeenschap stelt aan de in de bijlage VI van de Akte van toetreding genoemde onafhankelijke landen van het Gemenebest voor dat de onderhandelingen inzake het sluiten van de overeenkomsten op de grondslag van één der drie formules van het aanbod, met ingang van 1 augustus 1973 beginnen.

De Gemeenschap nodigt derhalve die onafhankelijke landen van het Gemenebest die gekozen hebben voor onderhandelingen op de grondslag van de eerste formule, uit om samen met de geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar deel te nemen aan de onderhandelingen over de overeenkomst die de op 29 juli 1969 ondertekende Overeenkomst zal opvolgen.

3. Indien Botswana, Lesotho of Swaziland kiezen voor één van de eerste twee formules van het aanbod:

- moeten er passende oplossingen worden gevonden om de specifieke problemen te regelen die zich voordoen in verband met de bijzondere situatie van deze landen, die een douane-unie met een derde land hebben gevormd;
- moet de Gemeenschap op het grondgebied van deze Staten een even gunstige tariefbehandeling genieten als die welke deze toepassen ten aanzien van de meestbegunstigde derde Staat;
- moet de vast te stellen regeling, met name de regels inzake de oorsprong, het mogelijk maken om alle risico's van verlegging van het handelsverkeer ten nadele van de Gemeenschap, die voortvloeien uit de omstandigheid dat deze Staten deelnemen aan een douane-unie met een derde land, te vermijden.

II

1. Voor wat betreft de bij het aflopen van de op 29 juli 1969 ondertekende Associatieovereenkomst vast te stellen associatieregeling, is de Gemeenschap bereid om haar associatiebeleid voort te zetten, zowel ten aanzien van de geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar als ten aanzien van de onafhankelijke ontwikkelingslanden van het Gemenebest die partij zullen zijn bij dezelfde Associatie.

2. De toetreding van de nieuwe Lid-Staten tot de Gemeenschap en de eventuele uitbreiding van het associatiebeleid mogen niet leiden tot een verzwakking van de betrekkingen van de Gemeenschap met de geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar die partij zijn bij de op 29 juli 1969 ondertekende Associatieovereenkomst.

De betrekkingen van de Gemeenschap met de geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar verlenen deze Staten een reeks voordelen en berusten op structuren die aan de Associatie op het gebied van de handelsbetrekkingen, de financiële en technische samenwerking en de paritaire instellingen een eigen karakter verlenen.

3. Het doel van het associatiebeleid van de Gemeenschap blijft, de eerder genoemde verworvenheden en fundamentele beginselen te behouden.

4. Bij de nadere regeling van deze Associatie, die zal worden vastgesteld tijdens de onderhandelingen bedoeld in deel I, paragraaf 2, derde alinea, van dit Protocol, dient op soortgelijke wijze rekening te worden gehouden met de bijzondere economische omstandigheden waarin de onafhankelijke landen van het Gemenebest in Afrika, in de Indische Oceaan, in de Stille Oceaan en het Caribische gebied en de geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar verkeren, met de in het kader van de Associatie opgedane ervaring, met de verlangens van de geassocieerde Staten en met de gevolgen die de tenuitvoerlegging van het stelsel van algemene preferenties voor deze Staten heeft.

III

De Gemeenschap zal bedacht zijn op bescherming van de belangen van alle in dit Protocol bedoelde landen waarvan de economie in aanzienlijke mate afhankelijk is van de uitvoer van basisproducten, met name van suiker.

Het probleem van de suiker zal in dit kader worden geregeld, waarbij, wat de uitvoer van dit produkt betreft, rekening zal worden gehouden met het belang dat het voor de economie van verscheidene van deze landen, met name voor die van het Gemenebest, vertegenwoordigt.

PROTOCOL NR. 23 BETREFFENDE DE TOEPASSING DOOR DE NIEUWE LID-STATEN
VAN HET STELSEL VAN ALGEMENE PREFERENTIES DAT DOOR DE EUROPESE
ECONOMISCHE GEMEENSCHAP WORDT TOEGEPAST

1. De nieuwe Lid-Staten zijn gemachtigd de toepassing van het stelsel van algemene tariefpreferenties dat door de Europese Economische Gemeenschap ten aanzien van produkten van oorsprong uit ontwikkelingslanden wordt toegepast, uit te stellen tot 1 januari 1974.

2. Voor de produkten die onder de Verordeningen (EEG) nr. 2796/71, nr. 2797/71, nr. 2798/71 en nr. 2799/71 vallen, is Ierland evenwel gemachtigd tot en met 31 december 1975 ten aanzien van de landen die voor algemene tariefpreferenties in aanmerking komen douanerechten toe te passen die gelijk zijn aan de rechten die voor dezelfde produkten worden toegepast ten aanzien van de Lid-Staten, met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk.

PROTOCOL NR. 24 BETREFFENDE DE DEELNEMING VAN DE NIEUWE LID-STATEN
AAN HET VERMOGEN VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN
STAAL

De bijdragen van de nieuwe Lid-Staten aan het vermogen van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal zijn als volgt vastgesteld:

- Verenigd Koninkrijk, 57 000 000 rekeneenheden,
- Noorwegen, 1 162 500 rekeneenheden,
- Denemarken, 635 500 rekeneenheden,
- Ierland, 77 500 rekeneenheden.

Deze bijdragen worden vanaf de toetreding gestort in drie jaarlijks gelijke gedeelten.

Elk van deze gedeelten wordt in vrij converteerbare nationale valuta van elk der nieuwe Lid-Staten gestort.

PROTOCOL NR. 25 BETREFFENDE DE UITWISSELING VAN KENNIS
OP NUCLEAIR GEBIED MET DENEMARKEN

Artikel 1. 1. Vanaf het tijdstip van toetreding wordt de kennis waarvan overeenkomstig artikel 13 van het E.G.A.-Verdrag mededeling is gedaan aan de Lid-Staten, personen en ondernemingen, ter beschikking gesteld van Denemarken, dat deze kennis onder de in voornoemd artikel bedoelde voorwaarden op beperkte wijze op zijn grondgebied verspreidt.

2. Vanaf het tijdstip van toetreding stelt Denemarken een gelijkwaardige hoeveelheid kennis ter beschikking van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie in de hierna genoemde sectoren. Een gedetailleerd overzicht van deze kennis zal worden neergelegd in een document, dat zal worden overhandigd aan de Commissie die deze kennis zal mededelen aan de ondernemingen van de Gemeenschap, onder de in voornoemd artikel bedoelde voorwaarden.

3. Denemarken zal gegevens ter beschikking van de Gemeenschap stellen in de volgende sectoren:

- D.O.R. met zwaarwater gemodereerde en met organische vloeistof gekoelde reactor;
- DT-350, DK-400 zwaarwaterreactoren met drukvat;
- Hogetemperatuur-gaskringloop;
- Instrumenten en bijzondere elektronische apparatuur;
- „Reliability”;
- Reactorfysica, reactordynamica en warmteoverdracht;
- Beproeving van materialen en uitrustingen in de reactor.

4. Denemarken verbindt zich ertoe, ter aanvulling van de verslagen die het zal toezenden, aan de Gemeenschap alle inlichtingen te verstrekken, met name bij bezoeken van personeel van de Gemeenschap of van de Lid-Staten aan het Centrum te Risø, en wel onder voorwaarden die voor elk geval afzonderlijk in onderling overleg zullen worden vastgesteld.

Artikel 2. 1. In de sectoren waarin Denemarken kennis ter beschikking stelt van de Gemeenschap, verlenen de bevoegde instanties, thans de „Atomenergikommission”, aan de Lid-Staten, personen en ondernemingen van de Gemeenschap op verzoek licenties tegen commerciële voorwaarden, indien zij uitsluitende rechten bezitten op in de Lid-Staten van de Gemeenschap verkregen octrooien en voor zover zij geen verplichting of verbintenis jegens derden hebben om een uitsluitende of gedeeltelijk uitsluitende licentie op de rechten op deze octrooien te verlenen of aan te bieden.

2. Ingeval er een uitsluitende of gedeeltelijk uitsluitende licentie is verleend, bevordert en vergemakkelijkt Denemarken dat de houders van dergelijke licenties tegen commerciële voorwaarden sublicenties verlenen aan de Lid-Staten, personen en ondernemingen van de Gemeenschap.

Het verlenen van dergelijke uitsluitende of gedeeltelijk uitsluitende licenties geschiedt op normale commerciële grondslag.

PROTOCOL NR. 26 BETREFFENDE DE UITWISSELING VAN KENNIS
OP NUCLEAIR GEBIED MET IERLAND

Artikel 1. 1. Vanaf het tijdstip van toetreding wordt de kennis waarvan overeenkomstig artikel 13 van het E.G.A.-Verdrag mededeling is gedaan aan de Lid-Staten, personen en ondernemingen, ter beschikking gesteld van Ierland, dat deze kennis onder de in voornoemd artikel bedoelde voorwaarden op beperkte wijze op zijn grondgebied verspreidt.

2. Vanaf het tijdstip van toetreding stelt Ierland op het gebied van de kernenergie in Ierland verkregen en beperkt verspreide kennis ter beschikking van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, voor zover het geen strikt commerciële toepassingen betreft. De Commissie zal deze kennis mededelen aan de ondernemingen van de Gemeenschap, onder de in voornoemd artikel bedoelde voorwaarden.

3. Deze gegevens betreffen hoofdzakelijk de studies voor de ontwikkeling van een energiereactor en de werkzaamheden inzake radio-isotopen en de medische toepassing ervan, met inbegrip van de problemen ter zake van de bescherming tegen straling.

Artikel 2. 1. In de sectoren waarin Ierland kennis ter beschikking stelt van de Gemeenschap, verlenen de bevoegde instanties aan de Lid-Staten, personen en ondernemingen van de Gemeenschap op verzoek licenties tegen commerciële voorwaarden, indien zij uitsluitende rechten bezitten op in de Lid-Staten van de Gemeenschap verkregen octrooien en voor zover zij geen verplichting of verbintenis jegens derden hebben om een uitsluitende of gedeeltelijk uitsluitende licentie op de rechten op deze octrooien te verlenen of aan te bieden.

2. Ingeval er een uitsluitende of gedeeltelijk uitsluitende licentie is verleend, bevordert en vergemakkelijkt Ierland dat de houders van dergelijke licenties tegen commerciële voorwaarden sublicenties verlenen aan de Lid-Staten, personen en ondernemingen van de Gemeenschap.

Het verlenen van dergelijke uitsluitende of gedeeltelijk uitsluitende licenties geschiedt op normale commerciële grondslag.

PROTOCOL NR. 27 BETREFFENDE DE UITWISSELING VAN KENNIS
OP NUCLEAIR GEBIED MET NOORWEGEN

Artikel 1. 1. Vanaf het tijdstip van toetreding wordt de kennis waarvan overeenkomstig artikel 13 van het E.G.A.-Verdrag mededeling is gedaan aan de Lid-Staten, personen en ondernemingen, ter beschikking gesteld van Noorwegen, dat deze kennis onder de in voornoemd artikel bedoelde voorwaarden op beperkte wijze op zijn grondgebied verspreidt.

2. Vanaf het tijdstip van toetreding stelt Noorwegen een gelijkwaardige hoeveelheid kennis ter beschikking van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie in de hierna genoemde sectoren. Een gedetailleerd overzicht van deze kennis zal worden neergelegd in een document, dat zal worden overhandigd aan de Commissie die deze kennis zal mededelen aan de ondernemingen van de Gemeenschap, onder de in voornoemd artikel bedoelde voorwaarden.

3. Noorwegen zal gegevens ter beschikking van de Gemeenschap stellen in de volgende sectoren:

- reactortechnologie;
- technologie der splijtstoffen en materialen;
- reactor dynamiek, controle en instrumenten;
- veiligheid op het gebied van de kernenergie;
- technologie der radio-isotopen;
- chemie van de opwerking en analysemethoden;
- research op het gebied van de fundamentele fysica;
- scheepsvortstuwning;
- diversen (tijdschriften, verslagen over de werkzaamheden, enz.).

4. Noorwegen verbindt zich ertoe, ter aanvulling van de verslagen die het zal toezenden, aan de Gemeenschap alle inlichtingen te verstrekken met name bij bezoeken van personeel van de Gemeenschap of van de Lid-Staten aan het „Institutt for Atomenergi (IFA)”, en wel onder voorwaarden die voor elk geval afzonderlijk in onderling overleg zullen worden vastgesteld.

Artikel 2. 1. In de sectoren waarin Noorwegen kennis ter beschikking stelt van de Gemeenschap, verlenen de bevoegde instanties, thans het „Institutt for Atomenergi”, aan de Lid-Staten, personen en ondernemingen van de Gemeenschap op verzoek licenties tegen commerciële voorwaarden, indien zij uitsluitende rechten bezitten op in de Lid-Staten van de Gemeenschap verkregen octrooien en voor zover zij geen verplichting of verbintenis jegens derden hebben om een uitsluitende of gedeeltelijk uitsluitende licentie op de rechten op deze octrooien te verlenen of aan te bieden.

2. Ingeval er een uitsluitende of gedeeltelijk uitsluitende licentie is verleend, bevordert en vergemakkelijkt Noorwegen dat de houders van dergelijke licenties tegen commerciële voorwaarden sublicenties verlenen aan de Lid-Staten, personen en ondernemingen van de Gemeenschap.

Het verlenen van dergelijke uitsluitende of gedeeltelijk uitsluitende licenties geschiedt op normale commerciële grondslag.

PROTOCOL NR. 28 BETREFFENDE DE UITWISSELING VAN KENNIS
OP NUCLEAIR GEBIED MET HET VERENIGD KONINKRIJK

Artikel 1. 1. Vanaf het tijdstip van toetreding wordt de kennis waarvan overeenkomstig artikel 13 van het E.G.A.-Verdrag mededeling is gedaan aan de Lid-Staten, personen en ondernemingen, ter beschikking gesteld van het Verenigd Koninkrijk, dat deze kennis onder de in voornoemd artikel bedoelde voorwaarden op beperkte wijze op zijn grondgebied verspreidt.

2. Vanaf het tijdstip van toetreding stelt het Verenigd Koninkrijk een gelijkwaardige hoeveelheid kennis ter beschikking van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie in de sectoren waarvan de lijst in de bijlage is weergegeven. Een gedetailleerd overzicht van deze kennis zal worden neergelegd in een document, dat zal worden overhandigd aan de Commissie die deze kennis zal mededelen aan de ondernemingen van de Gemeenschap, onder de in voornoemd artikel bedoelde voorwaarden.

3. Gezien de grotere belangstelling van de Gemeenschap voor bepaalde sectoren, zal het Verenigd Koninkrijk meer in het bijzonder de nadruk leggen op het mededelen van kennis aan de Gemeenschap in de volgende sectoren:

- onderzoek en ontwikkeling op het gebied van snelle reactoren (met inbegrip van de veiligheid);
- basisonderzoek (van toepassing op reactorreeksen);
- veiligheid van andere dan snelle reactoren;
- metallurgie, staalsoorten, zirconiumlegeringen en betonsoorten;
- verenigbaarheid van constructiematerialen;
- experimentele splijtstofvervaardiging;
- thermohydrodynamica;
- instrumenten.

Artikel 2. 1. In de sectoren waarin het Verenigd Koninkrijk kennis ter beschikking stelt van de Gemeenschap, verlenen de bevoegde instanties, thans de „United Kingdom Atomic Energy Authority” en de „United Kingdom Generating Boards”, aan de Lid-Staten, personen en ondernemingen van de Gemeenschap op verzoek licenties tegen commerciële voorwaarden, indien zij uitsluitende rechten bezitten op in de Lid-Staten van de Gemeenschap verkregen octrooien en voor zover zij geen verplichting of verbintenis jegens derden hebben om een uitsluitende of gedeeltelijk uitsluitende licentie op de rechten op deze octrooien te verlenen of aan te bieden.

2. Ingeval er een uitsluitende of gedeeltelijk uitsluitende licentie is verleend, bevordert en vergemakkelijkt het Verenigd Koninkrijk dat de houders van dergelijke licenties tegen commerciële voorwaarden sublicenties verlenen aan de Lid-Staten, personen en ondernemingen van de Gemeenschap.

Het verlenen van dergelijke uitsluitende of gedeeltelijk uitsluitende licenties geschiedt op normale commerciële grondslag.

BIJLAGE

LIJST VAN DE SECTOREN BEDOELD IN ARTIKEL 1, LID 2

- I. Basiskennis
 - Reactorfysica;
 - Basisonderzoek inzake metallurgie en chemie;
 - Isotopenonderzoek;
 - Chemische engineering.
- II. Reactoren
 - a) Onderzoek en ontwikkeling inzake reactorsystemen;
 - b) Bedrijfservaring met Magnox-reactoren (met inbegrip van onderzoek naar de werking van de reactoren);
 - c) Veiligheid van de reactoren (met uitzondering van snelle reactoren);
 - d) Onderzoek en ontwikkeling op het gebied van de snelle reactoren (met inbegrip van de veiligheid);
 - e) Bedrijfservaringen met materiaalbeproevingreactoren.
- III. Materialen en componenten
 - a) Grafiet- en koelmiddelchemie;
 - b) Verenigbaarheid van constructiematerialen voor reactoren;
 - c) Staal en beton (met inbegrip van corrosie): lassen en lasproeven;
 - d) Experimentele splijtstoffabricage en evaluatie van hun ontwerp en prestaties;
 - e) Warmtewisseling;
 - f) Metallurgie.
- IV. Instrumenten (met inbegrip van de instrumenten voor de bescherming van de gezondheid).
- V. Stralingsbiologie
- VI. Scheepsvoortstuwning

PROTOCOL NR. 29 BETREFFENDE DE OVEREENKOMST MET HET INTERNATIONALE
AGENTSCHAP VOOR ATOOMENERGIE

Het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Koninkrijk Noorwegen verbinden zich ertoe om, overeenkomstig de daarin vast te stellen voorwaarden, toe te treden tot de overeenkomst tussen bepaalde oorspronkelijke Lid-Staten te zamen met de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie enerzijds, en het Internationale Agentschap voor Atoomenergie anderzijds, voor de toepassing op het grondgebied van bepaalde Lid-Staten van de Gemeenschap van de garanties vervat in het Verdrag betreffende de non-proliferatie van kernwapens.

PROTOCOL NR. 30 BETREFFENDE IERLAND

De Hoge Verdragsluitende Partijen,

Verlangende bepaalde bijzondere vraagstukken die voor Ierland van belang zijn te regelen,

Tot overeenstemming geraakt omtrent de volgende bepalingen,

Brengen in herinnering dat de fundamentele doelstellingen van de Europese Economische Gemeenschap de voortdurende verbetering van de omstandigheden waaronder de volkeren van de Lid-Staten leven en werken, omvatten, alsmede de harmonische ontwikkeling van hun economie door het verschil in niveau tussen de onderscheiden gebieden en de achterstand van de minder begunstigde gebieden te verminderen;

Nemen kennis van de omstandigheid dat de Ierse Regering een aanvang heeft gemaakt met de uitvoering van een politiek inzake industrialisatie en economische ontwikkeling die ten doel heeft de levensstandaard in Ierland nader te brengen tot die in de andere Europese landen en het tekort aan werkgelegenheid op te heffen, waarbij de regionale verschillen in ontwikkeling geleidelijk worden opgeheven;

Erkennen dat het in hun gemeenschappelijk belang is dat de doelstellingen van dit beleid worden verwezenlijkt;

Komen overeen te dien einde tot de Instellingen van de Gemeenschap de aanbeveling te richten alle middelen en procedures aan te wenden waarin het E.E.G.-Verdrag voorziet, met name door op doeltreffende wijze gebruik te maken van de communautaire middelen die dienen ter verwezenlijking van bovengenoemde doelstellingen van de Gemeenschap;

Erkennen in het bijzonder dat in geval van toepassing van de artikelen 92 en 93 van het E.E.G.-Verdrag, rekening dient te worden gehouden met de doelstellingen van economische expansie en verhoging van de levensstandaard van de bevolking.

BRIEFWISSELING BETREFFENDE DE MONETAIRE VRAAGSTUKKEN

I

Brussel, 22 januari 1972

Excellentie,

1. In de Ministerzitting van de Conferentie op 7 juni 1971 werd overeengekomen dat de verklaring die ik tijdens die zitting over monetaire vraagstukken heb afgelegd, het voorwerp zou uitmaken van een briefwisseling, gehecht aan de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassingen van de Verdragen. Derhalve heb ik nu de eer U te bevestigen dat ik tijdens die vergadering de volgende verklaring heb afgelegd:

„a) Wij zijn bereid na onze toetreding een geregelde en geleidelijke vermindering van de officiële sterlingsaldi te overwegen.

b) Wij zijn bereid na onze toetreding tot de Gemeenschappen te bespreken welke maatregelen gepast zouden zijn voor een geleidelijke aanpassing van de kenmerken en praktijken welke het pond sterling in het buitenlands geldverkeer onderscheiden van de andere valuta's in de Gemeenschap, aan de kenmerken van en de praktijken gevolgd ten aanzien van laatstgenoemde valuta's, dit in het kader van de vorderingen op de weg naar de economische en monetaire unie in de uitgebreide Gemeenschap, en wij vertrouwen dat het officiële pond sterling* dusdanig kan worden behandeld dat wij in staat zullen zijn ons deel in deze vooruitgang volledig op ons te nemen.

c) Ondertussen zullen wij ons beleid ter stabilisering van de officiële sterlingsaldi dusdanig voeren dat het in overeenstemming is met deze doelstellingen op lange termijn.

d) Ik hoop dat de Gemeenschap deze verklaring als een bevredigend antwoord wil beschouwen op het vraagstuk van het pond sterling en aanverwante kwesties, zodat het enige wat nog tijdens de onderhandelingen moet worden geregeld de voorzieningen zijn voor de aanpassing door het Verenigd Koninkrijk aan de overeenkomstig het Verdrag van Rome vastgestelde richtlijnen betreffende het kapitaalverkeer.”

2. Tijdens bedoelde zitting van 7 juni werd bovengenoemde verklaring door de delegatie van de Gemeenschap aanvaard.

3. Ik meen te begrijpen dat de delegaties van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Koninkrijk Noorwegen eveneens hebben ingestemd met bovengenoemde verklaring, zoals deze in de onderhavige brief wordt bevestigd.

4. Ik zou het op prijs stellen, indien U mij de goede ontvangst van deze brief zoudt willen berichten en mij de instemming zoudt willen bevestigen van de Regeringen van de Lid-Staten van de Gemeenschap en van de Regering van het Koninkrijk Denemarken, de Regering van Ierland en de Regering van het Koninkrijk Noorwegen met bovengenoemde verklaring.

* Onder „het officiële pond sterling” wordt verstaan „officiële sterlingsaldi”.

Gelieve, Excellentie, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden.

G. RIPPON
Chancellor of the Duchy of Lancaster

De heer G. Thorn
Minister van Buitenlandse Zaken
van het Groothertogdom Luxemburg

II

Brussel, 22 januari 1972

Excellentie,

In Uw brief van heden heeft U mij het volgende medegedeeld:

[See letter I — Voir lettre I]

Ik heb de eer U de goede ontvangst van deze mededeling te berichten en U de instemming van de Regeringen van de Lid-Staten van de Gemeenschap en van de Regering van het Koninkrijk Denemarken, de Regering van Ierland en de Regering van het Koninkrijk Noorwegen met de verklaring in de eerste paragraaf van Uw brief te bevestigen.

Gelieve, Excellentie, de verzekering van mijn bijzondere hoogachting te aanvaarden.

G. THORN
Ministre des affaires étrangères
du Grand-Duché de Luxembourg

P. HARMEL
Ministre des affaires étrangères
du Royaume de Belgique
Minister van Buitenlandse Zaken
van het Koninkrijk België

P. J. HILLERY
Aire Gnóthaí Eachtracha na
hÉireann

I. NØRGAARD
Kongeriget Danmarks
udenrigsøkonomiminister

A. MORO
Ministro per gli affari esteri
della Repubblica italiana

W. SCHEEL
Bundesminister des Auswärtigen
der Bundesrepublik Deutschland

W. K. N. SCHMELZER
Minister van Buitenlandse Zaken
van het Koninkrijk der Nederlanden

M. SCHUMANN
Ministre des affaires étrangères
de la République française

A. CAPPELEN
Kongeriket Norges utenriksminister

Mr. G. Rippon
Chancellor of the Duchy of Lancaster

SLOTAKTE

De gevolmachtigden van

Zijne Majesteit de Koning der Belgen,
Hare Majesteit de Koningin van Denemarken,
de President van de Bondsrepubliek Duitsland,
de President van de Franse Republiek,
de President van Ierland,
de President van de Italiaanse Republiek,
Zijne Koninklijke Hoogheid de Groothertog van Luxemburg,
Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden,
Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen,
Hare Majesteit de Koningin van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland
en de Raad der Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door zijn Voorzitter,

Bijgeëkomen te Brussel, de tweeëntwintigste januari negentienhonderd-tweeënzeventig, ter gelegenheid van de ondertekening van het Verdrag betreffende de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie,

Hebben vastgesteld, dat de volgende teksten zijn opgesteld en aangenomen in het kader van de Conferentie tussen de Europese Gemeenschappen en de Staten die om toetreding tot deze Gemeenschappen hebben verzocht:

- I. Het Verdrag betreffende de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie;
- II. De Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen;
- III. De hieronder genoemde teksten die zijn gehecht aan de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen:
 - A. Bijlage I Lijst bedoeld in artikel 29 van de Akte van toetreding,
 - Bijlage II Lijst bedoeld in artikel 30 van de Akte van toetreding,
 - Bijlage III Lijst van produkten bedoeld in de artikelen 32, 36 en 39 van de Akte van toetreding (EURATOM),
 - Bijlage IV Lijst van de produkten bedoeld in artikel 32 van de Akte van toetreding (produkten van het Gemenebest ten aanzien waarvan op overeenkomsten berustende preferentiemarges bestaan in het Verenigd Koninkrijk),
 - Bijlage V Lijst bedoeld in artikel 107 van de Akte van toetreding,

- Bijlage VI Lijst van de in artikel 109 van de Akte van toetreding en in Protocol nr. 22 bedoelde landen,
- Bijlage VII Lijst bedoeld in artikel 133 van de Akte van toetreding,
- Bijlage VIII Lijst bedoeld in artikel 148, lid 1, van de Akte van toetreding,
- Bijlage IX Lijst bedoeld in artikel 148, lid 2, van de Akte van toetreding,
- Bijlage X Lijst bedoeld in artikel 150 van de Akte van toetreding,
- Bijlage XI Lijst bedoeld in artikel 152 van de Akte van toetreding.
- B. Protocol nr. 1 betreffende de Statuten van de Europese Investeringsbank,
- Protocol nr. 2 betreffende de Faeröer,
- Protocol nr. 3 betreffende de Kanaal-eilanden en het eiland Man,
- Protocol nr. 4 betreffende Groenland,
- Protocol nr. 5 betreffende Svalbard (Spitsbergen),
- Protocol nr. 6 betreffende bepaalde kwantitatieve beperkingen die van belang zijn voor Ierland en Noorwegen,
- Protocol nr. 7 betreffende de invoer van motorvoertuigen en de motorvoertuigenassemblage-industrie in Ierland,
- Protocol nr. 8 betreffende fosfor van onderverdeling C IV van post nr. 28.04 van het gemeenschappelijk douanetarief,
- Protocol nr. 9 betreffende aluminiumoxyde en aluminiumhydroxyde van onderverdeling A van post nr. 28.20 van het gemeenschappelijk douanetarief,
- Protocol nr. 10 betreffende looiextract van mimosabast van onderverdeling A van post nr. 32.01 van het gemeenschappelijk douanetarief en looiextract van de kastanje van onderverdeling ex C van post nr. 32.01 van het gemeenschappelijk douanetarief,
- Protocol nr. 11 betreffende duplex-, triplex- en multiplexhout van post nr. 44.15 van het gemeenschappelijk douanetarief,
- Protocol nr. 12 betreffende papierstof van onderverdeling A II van post nr. 47.01 van het gemeenschappelijk douanetarief,
- Protocol nr. 13 betreffende courantpapier van onderverdeling A van post nr. 48.01 van het gemeenschappelijk douanetarief,
- Protocol nr. 14 betreffende ruw lood van onderverdeling A van post nr. 78.01 van het gemeenschappelijk douanetarief,
- Protocol nr. 15 betreffende ruw zink van onderverdeling A van post nr. 79.01 van het gemeenschappelijk douanetarief,
- Protocol nr. 16 inzake de markten van en de handel in landbouwprodukten,
- Protocol nr. 17 betreffende de invoer in het Verenigd Koninkrijk van suiker uit de exporterende landen en gebieden genoemd in de Suikerovereenkomst van het Gemenebest,

- Protocol nr. 18 betreffende de invoer in het Verenigd Koninkrijk van boter en kaas uit Nieuw-Zeeland,
- Protocol nr. 19 betreffende alcoholhoudende dranken uit granen,
- Protocol nr. 20 betreffende de Noorse landbouw,
- Protocol nr. 21 betreffende de visserijregeling voor Noorwegen,
- Protocol nr. 22 inzake de betrekkingen tussen de Europese Economische Gemeenschap en de geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar alsmede de onafhankelijke ontwikkelingslanden van het Gemenebest in Afrika, in de Indische Oceaan, in de Stille Oceaan en in het Caribische gebied,
- Protocol nr. 23 betreffende de toepassing door de nieuwe Lid-Staten van het stelsel van algemene preferenties dat door de Europese Economische Gemeenschap wordt toegepast,
- Protocol nr. 24 betreffende de deelneming van de nieuwe Lid-Staten aan het vermogen van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal,
- Protocol nr. 25 betreffende de uitwisseling van kennis op nucleair gebied met Denemarken,
- Protocol nr. 26 betreffende de uitwisseling van kennis op nucleair gebied met Ierland,
- Protocol nr. 27 betreffende de uitwisseling van kennis op nucleair gebied met Noorwegen,
- Protocol nr. 28 betreffende de uitwisseling van kennis op nucleair gebied met het Verenigd Koninkrijk,
- Protocol nr. 29 betreffende de Overeenkomst met het Internationale Agentschap voor Atoomenergie,
- Protocol nr. 30 betreffende Ierland;
- C. Briefwisseling betreffende de monetaire vraagstukken;
- D. De teksten van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie alsmede de Verdragen waarbij zij zijn gewijzigd of aangevuld, in de Engelse, de Deense, de Ierse en de Noorse taal.

De gevolmachtigden hebben akte genomen van het besluit van de Raad der Europese Gemeenschappen van 22 januari 1972 inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal.

Voorts hebben de gevolmachtigden en de Raad de hierna genoemde en aan deze Slotakte gehechte verklaringen aangenomen:

1. Gemeenschappelijke verklaring betreffende het Hof van Justitie,
2. Gemeenschappelijke verklaring betreffende de zones van Cyprus die onder de soevereiniteit van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland vallen,

3. Gemeenschappelijke verklaring betreffende de visserijsector,
4. Gemeenschappelijke verklaring van intentie betreffende de ontwikkeling van de handelsbetrekkingen met Ceylon, India, Maleisië, Pakistan en Singapore,
5. Gemeenschappelijke verklaring betreffende het vrije verkeer van werknemers.

De gevolmachtigden en de Raad hebben eveneens kennis genomen van de volgende verklaring die aan deze Slotakte is gehecht: Verklaring van de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland betreffende de toepassing op Berlijn van het besluit inzake de toetreding tot de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en van het Verdrag betreffende de toetreding tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie.

De gevolmachtigden hebben tevens kennis genomen van de overeenstemming betreffende de procedure voor het aannemen van sommige gedurende de aan de toetreding voorafgaande periode te nemen besluiten en andere maatregelen, die tot stand is gekomen in het kader van de Conferentie tussen de Europese Gemeenschappen en de Staten die om toetreding tot deze Gemeenschappen hebben verzocht en die aan deze Slotakte is gehecht.

Tenslotte zijn de volgende verklaringen afgelegd en aan deze Slotakte gehecht:

1. Verklaring van de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland betreffende de definitie van het woord „onderdanen”,
2. Verklaringen betreffende de economische en industriële ontwikkeling van Ierland,
3. Verklaringen betreffende melk in vloeibare toestand, varkensvlees en eieren,
4. Verklaring inzake het stelsel van vaststelling van de landbouwprijzen in de Gemeenschap,
5. Verklaringen betreffende de landbouw in bergachtige gebieden.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Slutakt.

ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diese Schlußakte gesetzt.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Final Act.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures en bas du présent acte final.

DÁ FHIANÚ SIN, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an Ionstraim Chríochnaitheach seo.

IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto la loro firma in calce al presente atto finale.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Slotakte hebben geplaatst.

TIL BEKREFTELSE HERAV har nedenstående befullmektigede undertegnet denne Sluttakt.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den toogtyvende januar nitten hundrede og tooghalvfjerds.

GESCHEHEN zu Brüssel am zweiundzwanzigsten Januar neunzehnhundert-zweiundsiebzig.

DONE at Brussels on this twenty-second day of January in the year one thousand nine hundred and seventy-two.

FAIT à Bruxelles, le vingt-deux janvier mil neuf cent soixante-douze.

ARNA DHÉANAMH sa Bhruiséil, an dóú lá is fiche d'Eanáir, míle naoi gcéad seachtó a dó.

FATTO a Bruxelles, addì ventidue gennaio millenovecentosettantadue.

GEDAAN te Brussel, de tweeëntwintigste januari negentienhonderd tweeënzeventig.

UTFERDIGET i Brussel den tjuende januar nitten hundre og syttito.

G. EYSKENS
P. HARMEL
J. VAN DER MEULEN

J. O. KRAG
I. NØRGAARD
J. CHRISTENSEN

W. SCHEEL
H.-G. SACHS

M. SCHUMANN
J.-M. BOEGNER

SEÁN Ó LOINSIGH
PÁDRAIG Ó HIRIGHILE

E. COLOMBO
A. MORO
G. BOMBASSEI FRASCANI DE VETTOR

G. THORN
J. DONDELINGER

W. K. N. SCHMELZER
TH. E. WESTERTERP
E. M. J. A. SASSEN

T. BRATTELI
A. CAPPELEN
S. CHR. SOMMERFELT

E. HEATH
ALEC DOUGLAS-HOME
G. RIPPON

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING BETREFFENDE HET HOF VAN JUSTITIE

De aanvullende maatregelen die ingevolge de toetreding van nieuwe Lid-Staten noodzakelijk mochten blijken, dienen te worden genomen door de Raad die op verzoek van het Hof het aantal advocatengeneraal op vier kan brengen, en de bepalingen van artikel 32, derde alinea, van het E.G.K.S.-Verdrag, artikel 165, derde alinea, van het E.E.G.-Verdrag en artikel 137, derde alinea, van het E.G.A.-Verdrag aan kan passen.

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING BETREFFENDE DE ZONES VAN CYPRUS DIE ONDER DE SOEVEREINITEIT VAN HET VE- RENIGD KONINKRIJK VAN GROOT-BRITTANNIË EN NOORD- IERLAND VALLEN

De regels die gelden voor de betrekkingen tussen de Europese Economische Gemeenschap en de zones van Cyprus waarover het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland de soevereiniteit uitoefent, zullen worden vastgesteld in het kader van een eventuele regeling tussen deze Gemeenschap en de Republiek Cyprus.

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING BETREFFENDE DE VISSERIJSECTOR

1. De Instellingen van de Europese Economische Gemeenschap zullen de problemen in de sector vismeel en traan bestuderen, ten einde de maatregelen aan te nemen die in deze sector noodzakelijk mochten blijken voor wat betreft de gebruikte grondstof. Deze maatregelen moeten beantwoorden aan de eisen van de bescherming en van een rationele exploitatie van de biologische rijkdommen van de zee, terwijl terzelfder tijd de instelling of handhaving van onvoldoend rendabele productie-eenheden moet worden voorkomen.

2. De toepassing van de gemeenschappelijke handelsnormen voor bepaalde soorten verse of gekoelde vis mag er niet toe leiden dat enige handelsmethode wordt uitgeschakeld en, omgekeerd, dat enige methode de toepassing van genoemde handelsnormen in de weg staat; de Instellingen van de Europese Economische Gemeenschap kunnen de problemen die zouden rijzen, te gelegener tijd in die geest oplossen.

3. De Europese Economische Gemeenschap is zich bewust van het belang van de Noorse uitvoer van visserijproducten naar derde landen, welke uitvoer, zoals de overige uitvoer van de Gemeenschap, onderworpen is aan de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 2142/70.

4. Er is overeengekomen dat de Noorse wet op de handel in vis afkomstig van de verwerkende industrie, van 18 december 1970, ten spoedigste grondig zal worden bestudeerd, ten einde de voorwaarden te bespreken waaronder deze wet kan worden toegepast, gelet op de bepalingen van het communautaire recht.

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING VAN INTENTIE BETREFFENDE DE ONTWIKKELING VAN DE HANDELSBETREKKINGEN MET CEYLON, INDIA, MALEISIË, PAKISTAN EN SINGAPORE

Gedreven door de wens om de handelsbetrekkingen met de onafhankelijke ontwikkelingslanden van het Gemenebest in Azië (Ceylon, India, Maleisië, Pakistan en Singapore) uit te breiden en te versterken, is de Europese Economische Gemeenschap bereid om, na de toetreding, met deze landen de vraagstukken te bestuderen die zich zouden kunnen voordoen op handelsgebied, ten einde passende oplossingen te vinden, waarbij rekening wordt gehouden met de draagwijdte van het stelsel der algemene tariefpreferenties en met de omstandigheden van de ontwikkelingslanden in dezelfde geografische zone.

Het vraagstuk van de suikeruitvoer van India naar de Gemeenschap na 31 december 1974, het tijdstip waarop de *Commonwealth Sugar Agreement* verstrijkt, zal door de Gemeenschap moeten worden geregeld in het licht van deze verklaring van intentie en met inachtneming van de bepalingen die kunnen worden vastgesteld ten aanzien van de invoer van suiker uit de onafhankelijke landen van het Gemenebest die worden genoemd in Protocol nr. 22 betreffende de betrekkingen tussen de Europese Economische Gemeenschap en de geassocieerde Afrikaanse Staten en Madagaskar en de onafhankelijke ontwikkelingslanden van het Gemenebest in Afrika, in de Indische Oceaan, in de Stille Oceaan en in het Caribische gebied.

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING BETREFFENDE HET VRIJE VERKEER VAN WERKNEMERS

De uitbreiding van de Gemeenschap zou bepaalde moeilijkheden kunnen meebrengen voor de sociale toestand in één of meer Lid-Staten ten aanzien van de toepassing van de bepalingen betreffende het vrije verkeer van werknemers.

De Lid-Staten verklaren zich het recht voor te behouden om zich, indien moeilijkheden van deze aard rijzen, tot de Instellingen van de Gemeenschap te wenden voor een oplossing van dit vraagstuk overeenkomstig de bepalingen der Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en de bepalingen ter uitvoering daarvan.

VERKLARING VAN DE REGERING VAN DE BONDSREPUBLIEK DUITSLAND BETREFFENDE DE TOEPASSING OP BERLIJN VAN HET BESLUIT INZAKE DE TOETREDING TOT DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN STAAL EN VAN HET VERDRAG INZAKE DE TOETREDING TOT DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP EN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR ATOOMENERGIE

De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland behoudt zich het recht voor, bij het van kracht worden van de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, en bij het nederleggen van zijn Akte van bekrachtiging van het Verdrag inzake de toetreding van vorengenoemde landen tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, te verklaren dat het besluit van de Raad van 22 januari 1972 inzake de toetreding tot de Europese

Gemeenschap voor Kolen en Staal en bovengenoemd Verdrag eveneens van toepassing zijn op het „Land Berlijn”.

VERKLARING VAN DE REGERING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK VAN GROOT-BRITTANNIË EN NOORD-IERLAND BETREFFENDE DE DEFINITIE VAN HET WOORD „ONDERDANEN”

Bij de ondertekening van het Verdrag van toetreding legt de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland de volgende verklaring af:

„Wat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland betreft, worden de woorden „onderdanen”, „onderdanen van Lid-Staten” of „onderdanen van Lid-Staten en landen en gebieden overzee”, wanneer zij worden gebruikt in het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie of het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, dan wel in enige van de uit deze Verdragen afgeleide communautaire besluiten, geacht te verwijzen naar:

- a) personen die burger zijn van het Verenigd Koninkrijk en Koloniën of personen die Britse „onderdanen” zijn, niet in het bezit van dat burgerschap of het burgerschap van enig ander land of grondgebied van het Gemenebest, en die, in elk van deze twee gevallen, het recht van verblijf in het Verenigd Koninkrijk genieten en op die grond zijn vrijgesteld van immigratiecontrole vanwege het Verenigd Koninkrijk;
- b) personen die krachtens geboorte in Gibraltar dan wel registratie of naturalisatie aldaar burger van het Verenigd Koninkrijk en Koloniën zijn, of wier vader als zodanig in Gibraltar geboren, geregistreerd of genaturaliseerd is.”

VERKLARINGEN BETREFFENDE DE ECONOMISCHE EN INDUSTRIËLE ONTWIKKELING VAN IERLAND

Tijdens de 6^e ministeriële zitting van de onderhandelingen tussen de Gemeenschap en Ierland op 19 oktober 1971 heeft de heer A. Moro, Minister van Buitenlandse Zaken van de Italiaanse Republiek, namens de delegatie van de Gemeenschap, de verklaring afgelegd die onder I is opgenomen.

De heer P. J. Hillery, Minister van Buitenlandse Zaken van Ierland heeft, namens de Ierse delegatie, geantwoord middels de verklaring die onder II is opgenomen.

I. *Verklaring die de heer A. Moro, Minister van Buitenlandse Zaken van de Italiaanse Republiek, namens de delegatie van de Gemeenschap heeft afgelegd*

I

1. De Ierse delegatie heeft er met nadruk op gewezen dat de Ierse Regering te kampen heeft met ernstige regionale en structurele verstoringen van het economisch en sociaal evenwicht. Deze delegatie verklaarde dat deze verstoringen

gen gecorrigeerd dienen te worden, wil men die mate van harmonisatie bereiken, die in overeenstemming is met de doelstellingen van de Gemeenschap, en met name met de verwezenlijking van de economische en monetaire unie. De Ierse delegatie heeft de Gemeenschap verzocht zich ertoe te verbinden om met de haar ten dienste staande middelen steun te verlenen aan de programma's van de Ierse Regering om deze verstoringen van het evenwicht op te heffen, en om bij de latere ontwikkeling van een breed opgezet regionaal beleid van de Gemeenschap volledig rekening te willen houden met Ierlands speciale problemen op dit gebied.

2. De Ierse delegatie heeft de delegatie van de Gemeenschap documenten voorgelegd waaruit blijkt, wat de grote lijnen van de Ierse regionale programma's zijn en met welke middelen ze worden verwezenlijkt. Ook heeft de Ierse delegatie uiteengezet, hoe de exporterende industrieën in Ierland worden gesteund door middel van belastingfaciliteiten. Het betreft hier eveneens maatregelen die tot doel hebben, de verstoringen van het evenwicht op economisch en sociaal gebied op te heffen door de industrie tot ontwikkeling te brengen.

II

1. De delegatie van de Gemeenschap wijst er in dit verband op dat — zoals blijkt uit de preambule van het Verdrag van Rome — tot de wezenlijke doelstellingen van de Gemeenschap onder andere behoren de voortdurende verbetering van de omstandigheden waaronder de volkeren van de Lid-Staten leven en werken, alsmede de harmonische ontwikkeling van hun volkshuishoudingen door het verschil in niveau tussen de onderscheiden gebieden en de achterstand van de minder begunstigde gebieden te verminderen.

2. Het gemeenschappelijk beleid in de verschillende sectoren en de diverse instrumenten die de Gemeenschap in het leven heeft geroepen op economisch en sociaal terrein, vormen de concrete verwezenlijking van bovengenoemde doelstellingen en zullen zich trouwens nog verder ontwikkelen. Het Europees Sociaal Fonds is nieuwe wegen ingeslagen. De Europese Investeringsbank breidt haar werkterrein voortdurend uit. Momenteel wordt er door de Instellingen van de Gemeenschappen over beraadslaagd, welke communautaire middelen kunnen worden aangewend en op welke wijze, ten einde de doelstellingen van het regionale beleid te verwezenlijken.

De door de Staten verleende steun, met inbegrip van de steun via vrijstelling van belastingen, is onderworpen aan de regels van de artikelen 92 tot en met 94 van het E.E.G.-Verdrag. Ten aanzien van de staatssteun ten behoeve van de regionale ontwikkeling, zij erop gewezen dat volgens artikel 92, lid 3, sub *a*), „steunmaatregelen ter bevordering van de economische ontwikkeling van streken waarin de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst” als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd. Uit de ervaring blijkt dat deze bepaling zo soepel is, dat de instanties van de Gemeenschap rekening kunnen houden met de bijzondere eisen der onderontwikkelde streken.

Vrijstelling van belasting zal — evenals alle andere vormen van steun die op het tijdstip van toetreding in Ierland bestaan — door de Commissie worden bestudeerd in het normale kader van de permanente bestudering der bestaande vormen van steun. Mocht hieruit blijken dat de een of andere vorm van steun niet ongewijzigd kan worden gehandhaafd, dan is het de taak van de Commissie om,

met inachtneming van de voorschriften van het Verdrag, passende termijnen en overgangsregels vast te stellen.

3. Gezien de bovengenoemde bijzondere problemen waarvoor Ierland zich geplaatst ziet, stelt de delegatie van de Gemeenschap voor, aan de Akte van toetreding een Protocol betreffende de economische en industriële ontwikkeling van Ierland te hechten.

II. *Verklaring die de heer P. J. Hillery, Minister van Buitenlandse Zaken van Ierland, namens de Ierse delegatie heeft afgelegd*

Het doet mij genoegen U te kunnen mededelen dat de Ierse delegatie de tekst aanvaardt van het voorgestelde Protocol betreffende Ierland, waarover tussen onze beide delegaties is beraadslaagd en waarvan de achtergronden duidelijk zijn uiteengezet in Uw inleidende verklaring. De aanvaarde tekst zal de Ierse Regering in staat stellen om voort te gaan met haar plannen voor economische en sociale ontwikkeling, in de wetenschap dat de Gemeenschap, via haar Instellingen en organen, bereid zal zijn om met ons samen te werken bij het streven naar de verwezenlijking van de doelstellingen die wij trachten te bereiken.

In de loop der onderhandelingen heb ik bij diverse gelegenheden de aandacht gevestigd op de problemen in verband met de verschillen in niveau van de economische ontwikkeling binnen een geheel als de uitgebreide Gemeenschap is. Ook heb ik getracht, U de moeilijkheden uit te leggen die een land als Ierland, gelegen aan de periferie van de uitgebreide Gemeenschap, moet overwinnen ten einde zijn economisch ontwikkelingspeil nader tot dat van de overige Lid-Staten te brengen. Ik ben mij er ten volle van bewust dat het de wens en het doel van de Gemeenschap is om de doelstellingen te verwezenlijken die in het E.E.G.-Verdrag zijn neergelegd, namelijk de voortdurende verbetering van de levensstandaard en van de omstandigheden waaronder de volkeren der Lid-Staten leven en werken en de harmonische ontwikkeling van hun economieën te waarborgen. Het Protocol waarover wij vandaag overeenstemming hebben bereikt is er een overtuigend bewijs van, dat de Gemeenschap vastbesloten is om aan deze fundamentele doelstellingen wezenlijke inhoud te geven. Dit Protocol zal een instrument van praktische waarde zijn waar het erom gaat, mijn land in staat te stellen binnen de uitgebreide Gemeenschap een volwaardige rol te spelen bij het bereiken van deze doelstellingen. Het zal dit streven nog doeltreffender kunnen dienen wanneer er een alomvattend communautair regionaal beleid wordt ontwikkeld. In dit verband merk ik op dat ik mij gesterkt voel door de pogingen die in het werk worden gesteld om dit belangrijke punt te behandelen als een onderdeel van de ontwikkeling der Gemeenschap.

Wat Ierland betreft, dient de doeltreffendheid van de nationale of communautaire maatregelen op het gebied van de ontwikkeling te worden beoordeeld op grond van de daling van werkloosheid en emigratie en de stijging van de levensstandaard. Hiervoor dient in de eerste plaats de nodige werkgelegenheid te worden gecreëerd voor ons toenemend aantal arbeidskrachten, anders blijft een groot gedeelte van onze meest kostbare economische middelen onbenut of gaat het verloren door emigratie, en wordt het tempo van de economische ontwikkeling vertraagd.

Het zal mijn Regering verheugen dat uit onze besprekingen van vandaag is gebleken dat Ierlands toetreding tot de Gemeenschap haar in staat zal stellen te

blijven streven naar verwezenlijking van de doelstellingen vermeld in het Protocol. Ik denk hier vooral aan de gestage groei van de industrie, die het hoofdpunt vormt van onze algemene doelstelling ten aanzien van economische expansie. Het is voor ons van vitaal belang dat op dit gebied ook verder vooruitgang kan worden geboekt via daadwerkelijke maatregelen voor stimulering van de industrie. Ik meen te begrijpen dat, evenals elk ander stimuleringsstelsel, onze stimulansen voor de industrie na toetreding zullen worden onderzocht om na te gaan of zij in overeenstemming zijn met de communautaire voorschriften. Met voldoening constateer ik dat U de noodzaak van een stimuleringsbeleid in Ierland erkent, maar dat er problemen kunnen rijzen wat betreft de speciale vorm die ons stimuleringsstelsel heeft gekregen toen wij nog buiten de Gemeenschap stonden.

Ik zou Uw aandacht erop willen vestigen dat in dit verband de kwestie aan de orde kan komen van de verplichtingen die wij eerder hebben aangegaan. Uiteraard zullen wij deze verplichtingen moeten nakomen, maar wij zullen bereid zijn om de overschakeling op elk nieuw stelsel dat eventueel zal worden ontworpen, in al haar aspecten te bespreken en wij zullen aan het oplossen van deze vraagstukken op passende wijze onze medewerking verlenen.

Uw opmerking over het soepele karakter van de betreffende bepalingen van het Verdrag geeft mij het volste vertrouwen dat de Instellingen van de Gemeenschap bij het bestuderen van onze stimulansen ten volle rekening zullen houden met onze speciale problemen. Gezien het feit dat de doelstellingen van de Ierse Regering en de Gemeenschap identiek zijn, vertrouw ik er eveneens op dat, indien aanpassing van dat stimuleringsstelsel nodig is, de Ierse Regering de expansie der Ierse industrie zal kunnen handhaven en een voortdurende stijging in werkgelegenheid en levensstandaard kan bereiken.

Tot slot zou ik U nog willen zeggen hoezeer ik de sympathie en het begrip waardeer die de Gemeenschap heeft betuigd bij haar benadering en bestudering van onze regionale problemen en de industriële stimulansen, die voor mijn land van het grootste belang zijn. De overeenstemming die wij hebben bereikt doet het beste hopen voor wat betreft onze toekomstige samenwerking binnen de uitgebreide Gemeenschap bij de verwezenlijking van de fundamentele doelstellingen van het Verdrag. Deze toekomstige samenwerking beschouw ik als het middel waarmee wij in Ierland onze nationale economische doelstellingen het best kunnen verwezenlijken.

VERKLARINGEN BETREFFENDE MELK IN VLOEIBARE TOESTAND, VARKENSVLEES EN EIEN

Tijdens de tweede ministeriële zitting inzake de onderhandelingen tussen de Gemeenschap en het Verenigd Koninkrijk op 27 oktober 1970, legden de heer G. Rippon, Kanselier van het Hertogdom Lancaster, namens de delegatie van het Verenigd Koninkrijk, en de heer W. Scheel, Minister van Buitenlandse Zaken van de Bondsrepubliek Duitsland, namens de delegatie van de Gemeenschap, de twee onderstaande verklaringen af.

De twee delegaties zijn tot de slotsom gekomen dat overeenstemming was bereikt op de grondslag van deze twee verklaringen.

I. *Verklaring van de heer G. Rippon, Kanselier van het Hertogdom Lancaster, namens de delegatie van het Verenigd Koninkrijk*

1. Tijdens de eerste ministeriële zitting op 21 juli verklaarde mijn voorganger dat het Verenigd Koninkrijk bereid was om het gemeenschappelijk landbouwbeleid in een uitgebreide Gemeenschap aan te nemen. Hij voegde hieraan evenwel toe dat wij een aantal punten nauwkeurig dienen te overwegen; hiertoe behoren de gevolgen van de communautaire voorschriften met betrekking tot melk, varkensvlees en eieren voor het Verenigd Koninkrijk voor wat betreft de produktie, het in de handel brengen en de consumptie.

2. Sindsdien heeft veel overleg en verkennende besprekingen plaatsgevonden, zowel op technisch niveau met de Commissie als meer in het algemeen tijdens de vergaderingen der Plaatsvervangers. Onzerzijds streefden wij ernaar, na te gaan of er zich ernstige moeilijkheden dreigden voor te doen en zo ja, hoe deze het best zouden kunnen worden vermeden. Tot mijn genoegen kan ik verklaren dat wij van de kant van de Gemeenschap veel opheldering hebben verkregen en begrip hebben gevonden, hetgeen ertoe heeft bijgedragen dat de situatie in aanzienlijke mate is verduidelijkt. Een en ander verschaft mij de hoop dat wij erin zullen slagen, over deze punten overeenstemming te bereiken, zodat wij ze van de toekomstige agenda kunnen afvoeren.

Melk

Wij achten het, zowel voor de Gemeenschap als voor het Verenigd Koninkrijk, van belang dat wij in staat zijn om voldoende melk in vloeibare toestand te leveren om het gehele jaar door en in het gehele land aan de vraag van de consumenten te kunnen voldoen. Gezien de bevestiging die wij van de Gemeenschap hebben ontvangen inzake onze interpretatie van de draagwijdte en de aard van de huidige en de voorgestelde regelingen, menen wij dat dit mogelijk zal zijn. Daarom is het van belang dat ik de belangrijkste punten van deze interpretatie opnoem, namelijk:

- i) een van de doelstellingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid is melk in de gehele Gemeenschap zoveel mogelijk voor consumptie in vloeibare toestand te gebruiken; het beleid mag dus niet zodanig worden gevoerd dat dit doel in gevaar komt;
- ii) het prijsverschil tussen voor verwerking bestemde melk en melk voor verbruik in vloeibare toestand, zoals neergelegd in de resolutie van de Raad van 24 juli 1966, is niet verplicht; te zijner tijd zal deze resolutie worden vervangen door een communautaire melkverordening; overeenkomstig de thans geldende voorschriften staat het de Lid-Staten vrij, kleinhandelsprijzen voor melk voor verbruik in vloeibare toestand vast te stellen, doch zij zijn daartoe niet verplicht;
- iii) in Verordening (EEG) nr. 804/68 is slechts sprake van maatregelen van de Regeringen van de Lid-Staten waardoor de prijzen gelijkgeschakeld kunnen worden en derhalve staat het een niet-gouvernementele producentenorganisatie vrij, mits zij overeenkomstig de bepalingen van het E.E.G.-Verdrag en het afgeleide recht handelt, op eigen initiatief melk te leveren waar zij wenst, ten einde voor haar leden de hoogste opbrengst te verkrijgen, de winst samen te voegen en haar leden te belonen zoals zij verkiest.

Varkensvlees

Wij beschouwen het ook van belang voor een uitgebreide Gemeenschap, die wordt geacht meer dan in haar eigen behoeften aan varkensvlees te kunnen voorzien, dat de markt, met inbegrip van de baconmarkt van het Verenigd Koninkrijk, naar behoren wordt gestabiliseerd. Het huidige stelsel van de Gemeenschap hield uiteraard geen rekening met deze belangrijke markt, waarop jaarlijks ongeveer 640 000 ton bacon ter waarde van meer dan 1 miljard rekeeneenheden wordt afgezet. Deze markt zou echter in aanzienlijke mate tot stabilisering kunnen bijdragen en dit zou niet alleen in het belang zijn van de baconproducenten van het Verenigd Koninkrijk en van andere landen die hier rechtstreeks bij zijn betrokken, maar in dat van alle varkensfokkers in de uitgebreide Gemeenschap.

Ons is bij de besprekingen niet gebleken dat de bestaande communautaire regelingen voor varkensvlees noodzakelijk onvoldoende of ongeschikt zijn voor de nieuwe situatie, die voort zal vloeien uit de uitbreiding.

Wij beschouwen het echter als essentieel dat U erkent dat de Britse baconmarkt in een uitgebreide Gemeenschap een intrinsiek belang heeft en dat deze de produktie van varkensvlees van de gehele Gemeenschap voordelen kan opleveren, indien de stabiliteit van deze markt bij eerlijke concurrentie blijft gehandhaafd en dat deze situatie daarom zorgvuldig in het oog gehouden dient te worden tijdens de overgangperiode en daarna.

Eieren

De uitgebreide Gemeenschap zal zelf in haar behoefte aan eieren kunnen voorzien, zodat de prijzen waarschijnlijk meer door interne marktinvloeden zullen worden bepaald dan door maatregelen aan de buitengrenzen. Daar dit reeds zowel voor de bestaande Gemeenschap als voor het Verenigd Koninkrijk het geval is, zal de markt van de uitgebreide Gemeenschap waarschijnlijk aan vergelijkbare prijsschommelingen onderhevig zijn, zij het waarschijnlijk in iets hogere mate dan thans op de beide markten het geval is. Anderzijds kan de tendens naar concentratie van de produktie bij gespecialiseerde producenten en de daarmee gelijklopende ontwikkeling van de handel, het onstabiele karakter op langere termijn doen afnemen. Daarom ben ik van oordeel dat wij ons zullen kunnen aanpassen aan de communautaire regelingen.

3. Indien U thans formeel kunt bevestigen dat ons inzicht in de mogelijkheden die voor ons open staan ten aanzien van melk juist is, dat U de standpunten die ik naar voren heb gebracht ten aanzien van het belang en het speciale karakter van de baconmarkt in een uitgebreide Gemeenschap kunt aanvaarden, en de wenselijkheid van stabiliteit op de markt van varkensvlees en van eieren kunt erkennen, dan kunnen wij U onzerzijds verzekeren, dat wij hierover tijdens de onderhandelingen geen punten meer aan de orde behoeven te stellen, tenzij in het algemene verband van de overgangsmaatregelen.

II. Verklaring van de heer W. Scheel, Minister van Buitenlandse Zaken van de Bondsrepubliek Duitsland, namens de delegatie van de Gemeenschap

De delegatie van de Gemeenschap stemt in met Uw analyse van de doelstellingen van het gemeenschappelijk beleid inzake de zuivelsector, de huidige mogelijkheden voor het vaststellen van kleinhandelsprijzen voor con-

sumptiemelk en inzake de activiteiten van niet-gouvernementele producentenorganisaties. Voor zover dit nodig is, herinnert zij eraan dat het bij Verordening (EEG) nr. 804/68 ingestelde verbod van nationale maatregelen die verevening tussen de prijzen van de verschillende zuivelprodukten mogelijk maken, eveneens doelt op elk nationaal wettelijk voorschrift waarmee een dergelijke verevening wordt beoogd.

De delegatie van de Gemeenschap kan instemmen met Uw uitzetting over het belang en de kenmerken van de baconmarkt in een uitgebreide Gemeenschap. In het licht van de doelstellingen van het gemeenschappelijk beleid ter zake van varkensvlees en eieren deelt zij Uw verlangen naar stabiliteit in deze sectoren.

De delegatie van de Gemeenschap neemt akte van de verklaring van Uw delegatie en is verheugd te kunnen constateren, dat de bestaande regelingen betreffende de genoemde drie sectoren niet behoeven te worden gewijzigd om tegemoet te komen aan de bezorgdheid van de delegatie van het Verenigd Koninkrijk.

VERKLARING INZAKE HET STELSEL VAN VASTSTELLING VAN DE LANDBOUWPRIJZEN VAN DE GEMEENSCHAP

Tijdens de 2^e ministeriële zitting van de onderhandelingen tussen de Gemeenschap en het Verenigd Koninkrijk op 27 oktober 1970, heeft de heer W. Scheel, Minister van Buitenlandse Zaken van de Bondsrepubliek Duitsland, namens de delegatie van de Gemeenschap, een verklaring afgelegd inzake het stelsel van vaststelling van de landbouwprijzen van de Gemeenschap.

De heer G. Rippon, Kanselier van het Hertogdom Lancaster, heeft namens de delegatie van het Verenigd Koninkrijk zijn instemming met deze verklaring betuigd. Hij voegde hieraan toe dat hij niet twijfelde aan het waardevolle karakter voor allen van deze analyses van de landbouw en het voornemen diepgaande en doeltreffende contacten te onderhouden, met name met de op communautair niveau werkzame beroepsorganisaties van producenten.

De beide delegaties zijn tot de slotsom gekomen dat overeenstemming was bereikt overeenkomstig de navolgende verklaring van de heer W. Scheel:

„1. Sedert de besprekingen die daarover in 1962 werden gevoerd, wordt in de Gemeenschap een jaarlijks overzicht van de situatie in de landbouw en op de landbouwmarkten opgesteld, dat een onderdeel vormt van de procedure voor de vaststelling van de communautaire prijzen.

Deze procedure heeft de volgende kenmerken:

In het algemeen bepalen de verschillende landbouwverordeningen dat de Raad, op voorstel van de Commissie, elk jaar vóór 1 augustus, voor het verkoopseizoen dat het daaropvolgende jaar aanvangt, voor de Gemeenschap alle landbouwprijzen vaststelt die op grond van de gemeenschappelijke ordening der markten moeten worden vastgesteld.

Bij de indiening van haar voorstellen legt de Commissie een jaarverslag voor over de situatie van de landbouw en van de landbouwmarkten, zulks overeenkomstig de juridische verplichtingen en de verbintenissen van de Commissie.

Voor de opstelling van dit verslag baseert de Commissie zich op ter zake dienstige statistische en boekhoudkundige gegevens uit alle beschikbare bronnen, zowel nationale als communautaire.

De daarin vervatte analyse behelst een studie van:

- de economische situatie en de algemene ontwikkeling van de landbouw zowel op nationaal als op communautair niveau, alsmede in algemeen economisch opzicht;
- de markt per produkt of groep van produkten, ten einde een overzicht te geven van de marktsituatie en van de ontwikkeling der factoren die de markt kenmerken.

De gegevens die de Commissie bestudeert, omvatten met name inlichtingen omtrent de prijs- en kostentendensen, de werkgelegenheid, de produktiviteit en het landbouwincome.

De landbouwprijzen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het E.E.G.-Verdrag, hetgeen betekent dat de Vergadering moet worden geraadpleegd.

Te dien einde worden de voorstellen van de Commissie en het jaarverslag aan de Vergadering toegezonden. Naar aanleiding daarvan wordt een algemeen debat gehouden over het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Voorts wordt het Economisch en Sociaal Comité dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van alle sectoren van het economische en sociale leven, regelmatig geraadpleegd over de voorstellen en het verslag in kwestie. Voor wat de taken van dit Comité betreft, wordt in artikel 47 van het E.E.G.-Verdrag bepaald dat de afdeling landbouw zich ter beschikking van de Commissie dient te houden ten einde de beraadslagingen van het Comité voor te bereiden, overeenkomstig de artikelen 197 en 198 van het E.E.G.-Verdrag.

Vóór, gedurende en na de opstelling van het jaarverslag en de prijsvoorstellen door de Commissie, worden contacten onderhouden met de op gemeenschapsniveau werkende agrarische beroepsorganisaties. Hierbij vindt een discussie plaats over de statistische en andere gegevens die van invloed zijn op de situatie en de economische vooruitzichten van de landbouw en die door de Commissie in aanmerking worden genomen in haar verslag aan de Raad.

Wegens het karakter van de prijzen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid worden vastgesteld, beperkt de Commissie deze contacten niet tot de landbouwsectoren, maar heeft zij deze uitgebreid tot het bedrijfsleven, de handel, de vakbonden en de consumenten.

Tijdens deze contacten kunnen alle betrokkenen mededeling doen van hun opmerkingen en verlangens. Anderzijds bieden zij de Commissie de gelegenheid om haar jaarverslag over de situatie van de landbouw en haar prijsvoorstellen met volledige kennis van het standpunt der betrokkenen op te stellen.

De raadpleging van de Vergadering en van het Economisch en Sociaal Comité tijdens het proces waarin de politieke wil wordt gevormd die leidt tot het uiteindelijke Raadsbesluit, te zamen met het nauwe en rechtstreekse contact tussen de Instelling die het verslag en de voorstellen moet opstellen

en de organisaties uit de betrokken kringen, bieden de nodige waarborgen dat op evenwichtige wijze rekening wordt gehouden met de belangen van allen die bij deze besluiten betrokken zijn.

2. Vanzelfsprekend belet deze procedure niet dat de Lid-Staten van hun kant elk jaar volgens hun nationale procedures de situatie van hun landbouw onderzoeken, in overleg met de betrokken beroepsorganisaties.

3. De delegatie van de Gemeenschap stelt voor:

- dat de Conferentie constateert dat bij de communautaire procedures en praktijken, alsmede bij de bestaande nationale procedures en praktijken, passend overleg zal worden gepleegd met de betrokken beroepsorganisaties;
- dat de Conferentie bovendien akte neemt van het voornemen van de Instellingen der Gemeenschap om de onder punt I omschreven procedures en praktijken ook in de uitgebreide Gemeenschap toe te passen;
- dat de Conferentie ervan uitgaat dat overeenkomstig de vorige twee alinea's in de uitgebreide Gemeenschap een stelsel zal worden toegepast, waardoor het mogelijk is, de economische situatie en de vooruitzichten van de landbouw te bezien en passende contacten te onderhouden met de beroepsorganisaties van de producenten alsmede met de overige belanghebbende organisaties en kringen."

VERKLARINGEN BETREFFENDE DE LANDBOUW IN BERGACHTIGE GEBIEDEN

Tijdens de 8^e ministeriële zitting inzake de onderhandelingen tussen de Gemeenschap en het Verenigd Koninkrijk van 21, 22 en 23 juni 1971, heeft de heer G. Rippon, Kanselier van het Hertogdom Lancaster, namens de delegatie van het Verenigd Koninkrijk, de verklaring afgelegd die onder I is opgenomen.

De heer M. Schumann, Minister van Buitenlandse Zaken van de Franse Republiek, heeft, namens de delegatie van de Gemeenschap, geantwoord middels de verklaring die is opgenomen onder II.

I. *Verklaring van de heer G. Rippon, Kanselier van het Hertogdom Lancaster, namens de delegatie van het Verenigd Koninkrijk*

Toen de heer Barber in zijn openingsverklaring voor de Conferentie van 30 juni 1970 de landbouwproblemen behandelde, maakte hij gewag van de problemen in verband met de landbouw in bergachtige gebieden. Schotland, Wales, Noord-Ierland, alsmede Noord- en Zuidwest-Engeland bestaan gedeeltelijk uit bergachtige gebieden, waar, wegens het klimaat, de bodemgesteldheid en de geografische omstandigheden, alleen extensieve veeteelt mogelijk is.

De landbouwbedrijven in deze gebieden zijn klein en noodzakelijkerwijs sterk afhankelijk van de marktvoorwaarden, zodat hoge eindprijzen alleen niet toereikend zijn om de levensvatbaarheid van die bedrijven te handhaven. Daarom wordt op grond van de huidige regeling aan die bedrijven steun verleend, zowel in het kader van onze algemene economische en sociale politiek als in dat van ons landbouwbeleid. Verscheidene van de huidige Lid-Staten van de Gemeenschap hebben stellig ook gebieden met soortgelijke problemen, en wij zullen die

uiteraard, evenals U, oplossen in overeenstemming met het Verdrag en het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Ik zou het op prijs stellen, indien de Gemeenschap mijn opvatting bevestigt dat alle Lid-Staten van de uitgebreide Gemeenschap die soortgelijke moeilijkheden kennen het hoofd dienen te bieden aan het vraagstuk van de handhaving van een redelijk inkomen van de landbouwers in bergachtige gebieden.

II. *Verklaring van de heer M. Schumann, Minister van Buitenlandse Zaken van de Franse Republiek, namens de delegatie van de Gemeenschap*

De delegatie van de Gemeenschap heeft met aandacht kennis genomen van de verklaring van de delegatie van het Verenigd Koninkrijk betreffende de landbouw in bergachtige gebieden in het Verenigd Koninkrijk en de maatregelen die ten gunste van de betrokken gebieden werden genomen.

In antwoord op deze verklaring kan de delegatie van de Gemeenschap de volgende mededeling doen: De Gemeenschap is zich bewust van de bijzondere omstandigheden van de landbouw in bergachtige gebieden ten opzichte van de andere gebieden van het Verenigd Koninkrijk, evenals trouwens van de soms zeer aanmerkelijke verschillen tussen gebieden in de Lid-Staten van de huidige Gemeenschap.

De bijzondere omstandigheden in bepaalde streken van de uitgebreide Gemeenschap kunnen inderdaad acties vereisen met het oog op het zoeken van een oplossing voor de vraagstukken in verband met deze bijzondere omstandigheden, met name ten einde te bewerkstelligen dat het inkomen van de landbouwers in deze gebieden redelijk blijft.

Vanzelfsprekend dienen dergelijke acties, zoals U zoeven hebt gezegd, te stroken met de bepalingen van het Verdrag en van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

PROCEDURE VOOR DE AANVAARDING VAN BEPAALDE BESLUITEN
EN ANDERE MAATREGELEN DIE MOETEN WORDEN GENOMEN
TIJDENS DE PERIODE DIE AAN DE TOETREDING VOORAFGAAT

I

*Voorlichtings- en overlegprocedure met het oog
op de aanvaarding van bepaalde besluiten*

1. Ten einde te waarborgen dat het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, hierna te noemen toetredende Staten, voldoende worden ingelicht, worden alle voorstellen of mededelingen van de Commissie van de Europese Gemeenschappen die kunnen leiden tot besluiten van de Raad van deze Gemeenschappen, na toezending aan de Raad ter kennis van de toetredende Staten gebracht.

2. Er wordt overleg gepleegd op een met redenen omkleed verzoek van een toetredende Staat, die daarin zijn belangen als toekomstig lid van de Gemeenschappen dient uiteen te zetten en zijn opmerkingen daarin neerlegt.

3. Besluiten inzake beheer vormen in het algemeen geen aanleiding tot overleg.

4. Het overleg vindt plaats in een Interimcomité, samengesteld uit Vertegenwoordigers van de Gemeenschappen en van de toetredende Staten.

5. Aan Gemeenschapszijde zijn de leden van het Interimcomité de leden van het Comité van Permanente Vertegenwoordigers of diegenen die deze laatsten daarvoor aanwijzen en die als regel hun plaatsvervangers zijn. De Commissie wordt uitgenodigd, zich bij deze werkzaamheden te doen vertegenwoordigen.

6. Het Interimcomité wordt bijgestaan door een Secretariaat, dat het Secretariaat van de Conferentie is, dat tot dat doel in functie blijft.

7. Het overleg vindt normaliter plaats zodra de voorbereidende werkzaamheden op communautair niveau met het oog op de aanvaarding van besluiten door de Raad zover zijn gevorderd, dat de gemeenschappelijke strekking ervan het mogelijk maakt, een dergelijk overleg met vrucht te organiseren.

8. Mochten er na het overleg nog ernstige moeilijkheden bestaan, dan kan het probleem op verzoek van een toetredende Staat op ministerieel niveau worden besproken.

9. De in de voorafgaande paragrafen omschreven procedure is eveneens van toepassing op alle door de toetredende Staten te nemen besluiten die van invloed kunnen zijn op de verbintenissen die voortvloeien uit hun hoedanigheid van toekomstige leden van de Gemeenschappen.

II

Het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland nemen de nodige maatregelen om hun toetreding tot de in artikel 3, lid 2, en artikel 4, lid 2, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing van de Verdragen

bedoelde overeenkomsten of akkoorden, voor zover mogelijk, en overeenkomstig het in die Akte bepaalde, te doen samenvallen met de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de toetreding.

Voor zover de in artikel 3, lid 1, tweede zin, en lid 2, bedoelde overeenkomsten en akkoorden slechts in de vorm van een ontwerp bestaan, nog niet zijn ondertekend en waarschijnlijk in het tijdvak dat aan de toetreding voorafgaat niet meer kunnen worden ondertekend, zullen de toetredende Staten worden uitgenodigd om na de ondertekening van het Verdrag betreffende de toetreding volgens passende procedures deel te nemen aan de uitwerking, in positieve zin en zodanig dat de sluiting daarvan wordt bevorderd, van die ontwerpen.

III

Ten aanzien van de onderhandelingen over de overwogen overeenkomsten met de E.V.A.-landen die niet om toetreding tot de Europese Gemeenschappen hebben verzocht, alsmede van de onderhandelingen over bepaalde aanpassingen van de preferentiële akkoorden die werden gesloten uit hoofde van de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen, worden de Vertegenwoordigers van de toetredende Staten als waarnemers bij de werkzaamheden betrokken, naast de Vertegenwoordigers van de oorspronkelijke Lid-Staten.

Bepaalde door de Gemeenschap gesloten niet-preferentiële akkoorden die ook na 1 januari 1973 blijven gelden, kunnen worden aangepast om rekening te houden met de uitbreiding van de Gemeenschap. De Gemeenschap zal de Vertegenwoordigers van de toetredende Staten overeenkomstig de in de vorige alinea omschreven procedure bij de onderhandelingen over deze aanpassingen betrekken.

IV

Inzake het Verdrag inzake de non-proliferatie van kernwapens coördineren het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Koninkrijk Noorwegen hun standpunt met dat van de Europese Gemeenschap van Atoomenergie bij de onderhandelingen over een overeenkomst betreffende verificatie met het Internationale Agentschap voor Atoomenergie (I.A.A.E.). Zij verzoeken in de overeenkomsten betreffende controle die zij met het I.A.A.E. mochten sluiten, om de opname van een bepaling die het hun mogelijk maakt deze overeenkomsten na de toetreding op korte termijn te vervangen door de overeenkomst betreffende verificatie die de Gemeenschap met het Agentschap mocht hebben gesloten.

Het Verenigd Koninkrijk en de Gemeenschap maken in het tijdvak dat aan de toetreding voorafgaat een aanvang met het overleg dat noodzakelijk is vanwege de omstandigheid dat de regeling inzake controle en inspectie die van toepassing is uit hoofde van de overeenkomst tussen verscheidene Lid-Staten en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie enerzijds en het I.A.A.E. anderzijds door het Verenigd Koninkrijk zal worden aanvaard.

V

Het in artikel 120, lid 2, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing van de Verdragen bedoelde overleg tussen de toetredende Staten en de Commissie vindt reeds plaats vóór het tijdstip van toetreding.

VI

De toetredende Staten verbinden zich ertoe te bewerkstelligen dat de verlening van de in de artikelen 2 van de Protocollen nr. 25 tot en met nr. 28 betreffende de uitwisseling van kennis op het gebied van de kernenergie bedoelde licenties vóór de toetreding niet opzettelijk wordt versneld ten einde de draagwijdte van de in die Protocollen vervatte verbintenissen te verminderen.

VII

De Instellingen van de Gemeenschappen stellen tijdig de in artikel 153 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen bedoelde bepalingen vast.

VIII

De Gemeenschap treft de nodige maatregelen opdat de in Protocol nr. 19 betreffende de alcoholhoudende dranken uit granen bedoelde bepalingen op het tijdstip van de toetreding in werking treden.

DECISION
UNDER ARTICLE 2

By a decision adopted at Brussels on 1 January 1973, which came into force on that same date, in accordance with its article 48, the Council of the European Communities amended certain provisions of the Treaty concerning the accession of the Kingdom of Denmark, Ireland, the Kingdom of Norway and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the European Economic Community and to the European Atomic Energy Community, concluded at Brussels on 22 January 1972,¹ and of the Act² annexed thereto, as well as of the Decision of the Council of the European Communities of 22 January 1972 concerning the accession of the Kingdom of Denmark, Ireland, the Kingdom of Norway and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the European Coal and Steel Community, following the decision by Norway not to ratify the said Treaty.

Authentic texts: Italian, Danish, Dutch, English, French, German and Irish.

Certified statement was registered by Italy on 22 October 1984.

The Decision reads as follows:

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

BESLUIT VAN DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN VAN 1 JANUARI 1973 HOUDENDE AANPASSING VAN DE DOCUMENTEN BETREFFENDE DE TOETREDING VAN NIEUWE LID-STATEN TOT DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

De Raad van de Europese Gemeenschappen,

Gelet op het Verdrag tussen het Koninkrijk België, de Bondsrepubliek Duitsland, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden (Lid-Statens der Europese Gemeenschappen), het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en

DÉCISION
EN VERTU DE L'ARTICLE 2

Par décision adoptée à Bruxelles le 1er janvier 1973, laquelle est entrée en vigueur à cette même date, conformément à son article 48, le Conseil des Communautés européennes a modifié certaines dispositions du Traité relatif à l'adhésion à la Communauté économique européenne et à la Communauté européenne de l'énergie atomique du Royaume de Danemark, de l'Irlande, du Royaume de Norvège et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, conclu à Bruxelles le 22 janvier 1972¹, et de l'Acte² y annexé, ainsi que la Décision du Conseil des Communautés européennes en date du 22 janvier 1972 concernant l'adhésion du Royaume de Danemark, de l'Irlande, du Royaume de Norvège et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord à la Communauté européenne du charbon et de l'acier, à la suite de la décision de la Norvège de ne pas ratifier ledit Traité.

Textes authentiques: italien, danois, néerlandais, anglais, français, allemand et irlandais.

La déclaration certifiée a été enregistrée par l'Italie le 22 octobre 1984.

La Décision est libellée comme suit :

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 1375, p. 6.
² *Ibid.*, p. 12.

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1375, p. 133.
² *Ibid.*, p. 139.

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland betreffende de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, inzonderheid op artikel 2,

Gelet op het besluit van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 22 januari 1972 inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op artikel 2,

Overwegende dat het Koninkrijk Noorwegen zijn Akten van toetreding en van bekrachtiging niet tijdig heeft nedergelegd en derhalve geen lid van de Europese Gemeenschappen is geworden;

Overwegende dat daarom zekere bepalingen die worden genoemd in de voornoemde artikelen 2, moeten worden aangepast;

Overwegende voorts dat de bepalingen van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen, die op Noorwegen betrekking hebben, dienen te worden aangepast of vervallen dienen te worden verklaard,

Besluit:

Artikel 1. Artikel 3 van het Verdrag tussen het Koninkrijk België, de Bondsrepubliek Duitsland, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden (Lid-Staten der Europese Gemeenschappen), het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland betreffende de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 3.* Dit Verdrag, opgesteld in één enkel exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse en de Noorse taal, zijnde de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Ierse, de Italiaanse en de Nederlandse tekst gelijkelijk authentiek, zal worden neergelegd in het archief van de Regering van de Italiaanse Republiek, die een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toezendt aan de Regeringen der andere ondertekenende Staten.”

Artikel 2. Artikel 3 van het besluit van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 22 januari 1972 inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 3.* Dit besluit, opgesteld in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse en de Noorse taal, zijnde de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Ierse, de Italiaanse en de Nederlandse tekst gelijkelijk authentiek, wordt medegedeeld aan de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, het Koninkrijk Denemarken, Ierland, het Koninkrijk Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.”

Artikel 3. Artikel 1, derde streepje, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„— Worden met de uitdrukking „nieuwe Lid-Staten” bedoeld het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.”

Artikel 4. Artikel 10 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 10.* Artikel 21, lid 2, van het E.G.K.S.-Verdrag, artikel 138, lid 2, van het E.E.G.-Verdrag en artikel 108, lid 2, van het E.G.A.-Verdrag worden vervangen door de volgende bepalingen:

„Het aantal afgevaardigden is als volgt vastgesteld:

België	14
Denemarken	10
Duitsland	36
Frankrijk	36
Ierland	10
Italië	36
Luxemburg	6
Nederland	14
Verenigd Koninkrijk	36.’ ”

Artikel 5. Artikel 11 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 11.* Artikel 2, tweede alinea, van het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben, wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„Het voorzitterschap wordt door de leden van de Raad bij toerbeurt uitgeoefend voor de tijd van zes maanden, in onderstaande volgorde der Lid-Staten: België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Verenigd Koninkrijk.’ ”

Artikel 6. Artikel 12 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 12.* Artikel 28 van het E.G.K.S.-Verdrag wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 28.* Wanneer de Raad geraadpleegd wordt door de Hoge Autoriteit, beraadslaagt hij zonder noodzakelijkerwijze tot stemming over te gaan. Het proces-verbaal van de beraadslagingen wordt aan de Hoge Autoriteit overgelegd.

In het geval dat dit Verdrag instemming van de Raad eist, wordt deze geacht te zijn verkregen indien het voorstel van de Hoge Autoriteit de goedkeuring verkrijgt:

— van de volstreekte meerderheid van de vertegenwoordigers van de deelnemende Staten, met inbegrip van de stemmen van de vertegen-

woordigers van twee Staten die elk over ten minste een achtste van de totale waarde van de kolen- en staalproduktie van de Gemeenschap beschikken;

- of, in geval van gelijke verdeling van stemmen, en indien de Hoge Autoriteit haar voorstel na een tweede beraadslaging handhaaft, van de vertegenwoordigers van drie deelnemende Staten welke elk over ten minste een achtste van de totale waarde van de kolen- en staalproduktie van de Gemeenschap beschikken.

In het geval dat dit Verdrag een besluit met eenstemmigheid of instemming met algemene stemmen eist, is dit besluit genomen of deze instemming verkregen, indien daarop de stemmen van alle leden van de Raad zijn verkregen. Voor de toepassing van de artikelen 21, 32, 32 bis, 78 quinquies, 78 septies van dit Verdrag en van de artikelen 16, 20, derde alinea, 28, vijfde alinea, en 44 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie, vormt de onthouding van stemmen door aanwezige of vertegenwoordigde leden echter geen beletsel voor het aannemen der besluiten van de Raad waarvoor eenparigheid van stemmen is vereist.

De besluiten van de Raad, andere dan die welke een gekwalificeerde meerderheid of eenstemmigheid vereisen, worden genomen door de meerderheid van de leden die in de Raad zitting hebben; deze meerderheid wordt geacht te zijn verkregen indien zij de volstreekte meerderheid van de vertegenwoordigers der deelnemende Staten omvat, met inbegrip van de stemmen van de vertegenwoordigers van twee Staten welke elk over ten minste een achtste van de totale waarde van de kolen- en staalproduktie van de Gemeenschap beschikken. Voor de toepassing van de artikelen 78, 78 ter en 78 quinquies van dit Verdrag, waarvoor een gekwalificeerde meerderheid is vereist, worden de stemmen van de Raadsleden echter als volgt gewogen: België 5, Denemarken 3, Duitsland 10, Frankrijk 10, Ierland 3, Italië 10, Luxemburg 2, Nederland 5, Verenigd Koninkrijk 10. De besluiten komen tot stand wanneer zij ten minste 41 stemmen hebben verkregen waarbij ten minste zes leden voorstemmen.

In geval van stemming kan ieder lid van de Raad door één enkel ander lid gemachtigd worden.

De Raad stelt zich met de deelnemende Staten in verbinding door tussenkomst van zijn Voorzitter.

De besluiten van de Raad worden openbaar gemaakt overeenkomstig de bepalingen, welke hij vaststelt.' ”

Artikel 7. Artikel 13 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 13.* Artikel 95, vierde alinea, van het E.G.K.S.-Verdrag wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„Deze wijzigingen vormen het voorwerp van voorstellen vastgelegd in overeenstemming tussen de Hoge Autoriteit enerzijds en de Raad besluitende bij meerderheid van acht negende van zijn leden anderzijds en worden onderworpen aan de beoordeling van het Hof. Bij zijn

onderzoek is het Hof volledig bevoegd alle feitelijke en rechtsoverwegingen bij de beoordeling te betrekken. Indien op grond van dit onderzoek het Hof vaststelt dat de voorstellen in overeenstemming zijn met de bepalingen van de voorafgaande alinea, worden deze voorstellen aan de Vergadering voorgelegd, en treden zij in werking indien zij aangenomen worden met een meerderheid van drie vierde van de uitgebrachte stemmen en een meerderheid van twee derde van het aantal leden die zitting hebben in de Vergadering.' ”

Artikel 8. Artikel 14 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 14.* Artikel 148, lid 2, van het E.E.G.-Verdrag en artikel 118, lid 2, van het E.G.A.-Verdrag worden vervangen door de volgende bepalingen:

„Voor de besluiten van de Raad, waarvoor een gekwalificeerde meerderheid is vereist, worden de stemmen der leden als volgt gewogen:

België.....	5
Denemarken.....	3
Duitsland.....	10
Frankrijk.....	10
Ierland.....	3
Italië.....	10
Luxemburg.....	2
Nederland.....	5
Verenigd Koninkrijk.....	10

De besluiten komen tot stand wanneer zij ten minste:

- éenenveertig stemmen hebben verkregen, ingeval zij krachtens dit Verdrag moeten worden genomen op voorstel van de Commissie,
- éenenveertig stemmen hebben verkregen, waarbij ten minste zes leden voorstemmen, in de overige gevallen.' ”

Artikel 9. Artikel 17 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 17.* Artikel 32, eerste alinea, van het E.G.K.S.-Verdrag, artikel 165, eerste alinea, van het E.E.G.-Verdrag en artikel 137, eerste alinea, van het E.G.A.-Verdrag worden vervangen door de volgende bepalingen:

„Het Hof bestaat uit negen rechters.' ”

Artikel 10. Artikel 19 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 19.* Artikel 32 ter, tweede en derde alinea, van het E.G.K.S.-Verdrag, artikel 167, tweede en derde alinea, van het E.E.G.-Verdrag en artikel 139, tweede en derde alinea, van het E.G.A.-Verdrag worden vervangen door de volgende bepalingen:

,Om de drie jaar vindt een gedeeltelijke vervanging van de rechters plaats. Deze heeft beurtelings betrekking op vijf en op vier rechters.

Om de drie jaar vindt een gedeeltelijke vervanging van de advocaten-generaal plaats. Deze heeft beurtelings betrekking op één en op twee advocaten-generaal.' "

Artikel 11. Artikel 21 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 21.* Artikel 194, eerste alinea, van het E.E.G.-Verdrag en artikel 166, eerste alinea, van het E.G.A.-Verdrag worden vervangen door de volgende bepalingen:

,Het aantal leden van het Comité is als volgt vastgesteld:

België	12
Denemarken	9
Duitsland	24
Frankrijk	24
Ierland	9
Italië	24
Luxemburg	6
Nederland	12
Verenigd Koninkrijk	24.' "

Artikel 12. Artikel 23 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 23.* Artikel 134, lid 2, eerste alinea, van het E.G.A.-Verdrag wordt vervangen door de volgende bepalingen:

,Het Comité bestaat uit zevententwintig leden, benoemd door de Raad na raadpleging van de Commissie.' "

Artikel 13. Artikel 24 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 24.* I. Artikel 131 van het E.E.G.-Verdrag wordt aangevuld door toevoeging van het Verenigd Koninkrijk aan de Lid-Staten die in de eerste zin van dat artikel worden genoemd.

2. De lijst in bijlage IV van het E.E.G.-Verdrag wordt aangevuld door toevoeging van de volgende landen en gebieden:

- het Frans-Britse Condominium der Nieuwe Hebriden
- Bahama-eilanden
- Bermuda-eilanden
- Brits Antarctica
- Brits-Honduras
- Brits gebied in de Indische Oceaan
- Britse Salomons-eilanden

- Britse Maagden-eilanden
- Brunei
- Cayman-eilanden
- Falkland-eilanden met onderhorigheden
- de geassocieerde landen in de Caribische Zee: Antigua Dominica, Grenada, St. Lucia, St. Vincent, St. Kitts/Nevia/Anguilla
- de Gilbert- en Ellice-eilanden
- Centrale en Zuidelijke Linie-eilanden
- Montserrat
- Pitcairn
- St. Helena met onderhorigheden
- Seychellen
- Turks- en Caicos-eilanden.”

Artikel 14. Artikel 25 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 25.* Aan artikel 79 van het E.G.K.S.-Verdrag wordt na de eerste alinea een nieuwe alinea toegevoegd die als volgt luidt:

„In afwijking van de voorgaande alinea:

a) is dit Verdrag niet van toepassing op de Faeröer. De Regering van het Koninkrijk Denemarken kan evenwel door een verklaring die uiterlijk op 31 december 1975 wordt nedergelegd bij de Regering van de Franse Republiek, die een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toezendt aan de Regeringen van de overige Lid-Staten, ervan kennisgeven dat dit Verdrag op die eilanden van toepassing is. In dat geval is dit Verdrag op die eilanden van toepassing vanaf de eerste dag van de tweede maand, volgende op de nederlegging van die verklaring;

b) is dit Verdrag niet van toepassing op de zones van Cyprus die onder de soevereiniteit van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland vallen;

c) zijn de bepalingen van dit Verdrag op de Kanaal-eilanden en op het eiland Man slechts van toepassing voor zover noodzakelijk ter verzekering van de toepassing van de regeling die voor deze eilanden is vastgesteld in het besluit van de Raad van 22 januari 1972 inzake de toetreding van nieuwe Lid-Staten tot de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal.’ ”

Artikel 15. 1. Artikel 26, lid 1, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„1. Artikel 227, lid 1, van het E.E.G.-Verdrag wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„1. Dit Verdrag is van toepassing op het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxem-

burg, het Koninkrijk der Nederlanden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.' "

2. Artikel 26, lid 3, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„3. Aan artikel 227 van het E.E.G.-Verdrag wordt een nieuw lid toegevoegd dat als volgt luidt:

„5. In afwijking van de voorgaande leden:

a) is dit Verdrag niet van toepassing op de Faeröer. De Regering van het Koninkrijk Denemarken kan evenwel door een verklaring die uiterlijk op 31 december 1975 wordt nedergelegd bij de Regering van de Italiaanse Republiek, die een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toezendt aan de Regeringen van de overige Lid-Staten, ervan kennisgeven dat dit Verdrag op die eilanden van toepassing is. In dat geval is dit Verdrag op die eilanden van toepassing vanaf de eerste dag van de tweede maand, volgende op de nederlegging van die verklaring;

b) is dit Verdrag niet van toepassing op de zones van Cyprus die onder de soevereiniteit van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland vallen;

c) zijn de bepalingen van dit Verdrag op de Kanaal-eilanden en op het eiland Man slechts van toepassing voor zover noodzakelijk ter verzekering van de toepassing van de regeling die voor deze eilanden is vastgesteld in het op 22 januari 1972 ondertekende Verdrag betreffende de toetreding van nieuwe Lid-Staten tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie.' "

Artikel 16. Artikel 27 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 27.* Aan artikel 198 van het E.G.A.-Verdrag wordt een alinea toegevoegd die als volgt luidt:

„In afwijking van de voorgaande alinea's:

a) Is dit Verdrag niet van toepassing op de Faeröer. De Regering van het Koninkrijk Denemarken kan evenwel door een verklaring die uiterlijk op 31 december 1975 wordt nedergelegd bij de Regering van de Italiaanse Republiek, die een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toezendt aan de Regeringen van de overige Lid-Staten, ervan kennis geven dat dit Verdrag op die eilanden van toepassing is. In dat geval is dit Verdrag op deze eilanden van toepassing vanaf de eerste dag van de tweede maand, volgende op de nederlegging van die verklaring.

b) Is dit Verdrag niet van toepassing op de zones van Cyprus die onder de soevereiniteit van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland vallen.

c) Is dit Verdrag niet van toepassing op de landen en gebieden overzee die met het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland bijzondere betrekkingen onderhouden, die niet zijn vermeld op de lijst in bijlage IV van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap.

d) Zijn de bepalingen van dit Verdrag op de Kanaal-eilanden en op het eiland Man slechts van toepassing voor zover noodzakelijk ter verzekering van de toepassing van de regeling die voor deze eilanden is vastgesteld in het op 22 januari 1972 ondertekende Verdrag betreffende de toetreding van nieuwe Lid-Staten tot de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie.' ”

Artikel 17. Artikel 39, lid 4, eerste alinea, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„4. De nieuwe Lid-Staten passen vanaf de toetreding de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief toe. Denemarken en het Verenigd Koninkrijk zijn evenwel gemachtigd de toepassing daarvan tot 1 januari 1974 uit te stellen.”

Artikel 18. Artikel 43, tweede alinea, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„Voor Denemarken wordt bovengenoemde periode vastgesteld op drie jaar en voor Ierland op vijf jaar.”

Artikel 19. Artikel 46, lid 2, eerste alinea, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„2. In het handelsverkeer binnen de Gemeenschap passen de Lid-Staten vanaf de toetreding de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief toe. Denemarken en het Verenigd Koninkrijk zijn evenwel gemachtigd de toepassing daarvan tot 1 januari 1974 uit te stellen.”

Artikel 20. Artikel 51, lid 3, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„3. Voor het Verenigd Koninkrijk worden deze prijzen evenwel op een zodanig peil vastgesteld dat de toepassing van de communautaire regeling leidt tot een marktprijspeil dat vergelijkbaar is met het in de betrokken Lid-Staat tijdens een aan de toepassing van deze regeling voorafgaande representatieve periode geconstateerde peil.”

Artikel 21. Artikel 101 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 101.* De in artikel 100 bedoelde grens van zes zeemijlen wordt voor de volgende gebieden uitgebreid tot twaalf zeemijlen:

1. Denemarken:

- de Faerøer,
- Groenland,
- de westkust van Thyborøn tot Blaaavands Huk.

2. Frankrijk:

- De kust van de departementen Manche, Ille-et-Vilaine, Côtes-du-Nord, Finistère en Morbihan.

3. Ierland:

- de noord- en de westkust, van Lough Foyle tot Cork Harbour in het zuidwesten,
- de oostkust, van Carlingford Lough tot Carnsore Point, voor de vangst van schaal-, schelp- en weekdieren („shellfish”).

4. Verenigd Koninkrijk:

- de Shetland-eilanden en de Orkaden,
- Noord- en Oost-Schotland, van Kaap Wrath tot Berwick,
- Noordoost-Engeland, van de Coquet-rivier tot Flamborough Head,
- het Zuidwesten, van Lyme Regis tot Hartland Point (met inbegrip van twaalf zeemijlen rondom Lundy Island),
- het Graafschap Down.”

Artikel 22. Artikel 105, tweede alinea, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„Tot en met 31 december 1977 zijn Ierland en het Verenigd Koninkrijk, voor wat Noord-Ierland betreft, gemachtigd bij de invoer van vers vlees hun nationale regeling betreffende de bescherming tegen mond- en klauwzeer te handhaven, met eerbiediging van de algemene bepalingen van het E.E.G.-Verdrag.”

Artikel 23. Artikel 117, lid 1, van de akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„1. De associatie van de niet-Europese gebieden die bijzondere betrekkingen onderhouden met het Verenigd Koninkrijk en van het Frans-Britse Condominium van de Nieuwe Hebriden, als bedoeld in artikel 24, lid 2, wordt, krachtens een besluit van de Raad dat berust op artikel 136 van het E.E.G.-Verdrag, op zijn vroegst van kracht op 1 februari 1975.”

Artikel 24. Artikel 119, lid 2, tweede alinea, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„De produkten van oorsprong uit de niet-Europese gebieden die bijzondere betrekkingen onderhouden met het Verenigd Koninkrijk en uit het Frans-Britse Condominium van de Nieuwe Hebriden, als bedoeld in artikel 24, lid 2, zijn bij invoer in de Gemeenschap onderworpen aan de regeling de vóór de toetreding op deze produkten van toepassing was.”

Artikel 25. Het bepaalde in artikel 123 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen vervalt.

Artikel 26. Artikel 129, lid 1, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„1. De financiële bijdragen van de Lid-Staten, bedoeld in artikel 3, lid 2, van het besluit van 21 april 1970, worden op de volgende wijze verdeeld:

- tussen de nieuwe Lid-Staten:
 - Denemarken, 2,46%,
 - Ierland, 0,61%,
 - Verenigd Koninkrijk, 19,32%;
- en tussen de oorspronkelijke Lid-Staten volgens de verdeelsleutel van artikel 3, lid 2, van het besluit van 21 april 1970, na aftrek van de bovenbedoelde financiële bijdragen van de nieuwe Lid-Staten.”

Artikel 27. Artikel 134, lid 3, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„3. Indien Beschikking nr. 1/64 van de Hoge Autoriteit van 15 januari 1964 houdende verbod van aanpassing aan prijsaanbiedingen voor ijzer- en staalprodukten en ruwijzer uit landen en gebieden met staatshandel na de toetreding wordt verlengd, is dit verbod tot en met 31 december 1975 niet van toepassing op de produkten die zijn bestemd voor de Deense markt.”

Artikel 28. Artikel 142, leden 1 en 2, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„1. Onmiddellijk na de toetreding wordt het Hof van Justitie aangevuld door de benoeming van nieuwe rechters ten einde het aantal rechters op negen te brengen, zoals is bepaald in artikel 17 van deze Akte.

2. De ambtstermijn van één van de overeenkomstig lid 1 benoemde rechters loopt op 6 oktober 1976 af. Deze rechter wordt bij loting aangewezen. De ambtstermijn van de andere rechter loopt af op 6 oktober 1979.”

Artikel 29. Artikel 143 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 143.* Onmiddellijk na de toetreding wordt het Economisch en Sociaal Comité aangevuld door de benoeming van tweeënveertig leden die alle sectoren van het economische en sociale leven van de nieuwe Lid-Staten vertegenwoordigen. Het mandaat van de aldus benoemde leden eindigt, terzelfder tijd als het mandaat van de leden die op het tijdstip van toetreding in functie zijn.”

Artikel 30. Artikel 155 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 155.* De vóór de toetreding aanvaarde teksten van de besluiten van de Instellingen der Gemeenschappen en die door de Raad of de Commissie in de Deense en de Engelse taal zijn vastgesteld, zijn vanaf het tijdstip van toetreding op gelijke wijze authentiek als de in de vier oorspronkelijke talen vastgestelde teksten. Zij worden in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt, wanneer de teksten in de oorspronkelijke talen aldus zijn bekendgemaakt.”

Artikel 31. Artikel 159 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 159.* De Regering van de Franse Republiek zendt aan de Regeringen van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd

Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en van de verdragen waarbij dit Verdrag is gewijzigd toe.”

Artikel 32. Artikel 160 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 160.* De Regering van de Italiaanse Republiek zendt aan de Regeringen van het Koninkrijk Denemarken, Ierland, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift in de Duitse, de Franse, de Italiaanse en de Nederlandsc taal toe van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en de verdragen tot wijziging of aanvulling daarvan.

De teksten van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, alsmede van de verdragen tot wijziging of aanvulling daarvan, die zijn opgesteld in de Deense, de Engelse, de Ierse en de Noorse taal, worden aan de onderhavige Akte gehecht. De teksten, die zijn opgesteld in de Deense, de Engelse en de Ierse taal, zijn op gelijke wijze authentiek als de oorspronkelijke teksten van bovengenoemde Verdragen.”

Artikel 33. Bijlage I van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt overeenkomstig de bijlage van dit besluit aangepast.

Artikel 34. In de bijlagen II, VII, X en XI van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen vervallen de vermeldingen, de termijnen en de data welke betrekking hebben op het Koninkrijk Noorwegen.

Artikel 35. Artikel 1 van Protocol nr. 1 bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 1.* Artikel 3 van het Protocol betreffende de Statuten van de Bank wordt door de volgende bepalingen vervangen:

„*Artikel 3.* Overeenkomstig artikel 129 van het Verdrag zijn leden van de Bank:

- het Koninkrijk België;
- het Koninkrijk Denemarken;
- de Bondsrepubliek Duitsland;
- de Franse Republiek;
- Ierland;
- de Italiaanse Republiek;
- het Groothertogdom Luxemburg;
- het Koninkrijk der Nederlanden;
- het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.’ ”

Artikel 36. Artikel 2 van Protocol nr. 1 bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 2.* Artikel 4, lid 1, eerste alinea, van het Protocol betreffende de Statuten van de Bank wordt door de volgende bepalingen vervangen:

„1. Het kapitaal van de Bank bedraagt twee miljard vijftwintig miljoen rekeneenheden, waarin door de Lid-Staten voor de volgende bedragen wordt deelgenomen:

Duitsland	450 miljoen
Frankrijk	450 miljoen
Verenigd Koninkrijk.....	450 miljoen
Italië	360 miljoen
België	118,5 miljoen
Nederland.....	118,5 miljoen
Denemarken.....	60 miljoen
Ierland.....	15 miljoen
Luxemburg.....	3 miljoen.”

Artikel 37. Artikel 6 van Protocol nr. 1 bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 6.* Artikel 11, lid 2, eerste tot en met vijfde alinea, van het Protocol betreffende de Statuten van de Bank wordt door de volgende bepalingen vervangen:

„2. De Raad van Bewind bestaat uit achttien bewindvoerders en tien plaatsvervangers.

De bewindvoerders worden voor de tijd van vijf jaar door de Raad van Gouverneurs benoemd, en wel als volgt:

- 3 bewindvoerders aangewezen door de Bondsrepubliek Duitsland;
- 3 bewindvoerders aangewezen door de Franse Republiek;
- 3 bewindvoerders aangewezen door de Italiaanse Republiek;
- 3 bewindvoerders aangewezen door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland;
- 1 bewindvoerder aangewezen door het Koninkrijk België;
- 1 bewindvoerder aangewezen door het Koninkrijk Denemarken;
- 1 bewindvoerder aangewezen door Ierland;
- 1 bewindvoerder aangewezen door het Groothertogdom Luxemburg;
- 1 bewindvoerder aangewezen door het Koninkrijk der Nederlanden;
- 1 bewindvoerder aangewezen door de Commissie.

De plaatsvervangers worden voor de tijd van vijf jaar door de Raad van Gouverneurs benoemd, en wel als volgt:

- 2 plaatsvervangers aangewezen door de Bondsrepubliek Duitsland;
- 2 plaatsvervangers aangewezen door de Franse Republiek;
- 2 plaatsvervangers aangewezen door de Italiaanse Republiek;
- 2 plaatsvervangers aangewezen door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland;
- 1 plaatsvervanger aangewezen in onderlinge overeenstemming door de Benelux-landen;
- 1 plaatsvervanger aangewezen door de Commissie.

De bewindvoerders en de plaatsvervangers zijn herbenoembaar.

De plaatsvervangers kunnen aan de vergaderingen van de Raad van Bewind deelnemen. De plaatsvervangers aangewezen door een Staat of in onderlinge overeenstemming door meerdere Staten of door de Commissie kunnen de bewindvoerders die onderscheidenlijk zijn aangewezen door deze Staat, door één van deze Staten of door de Commissie vervangen. De plaatsvervangers hebben geen stemrecht, tenzij zij één of meer bewindvoerders vervangen of indien hun hiertoe overeenkomstig artikel 12, lid 1, delegatie is verleend.' "

Artikel 38. Artikel 8 van Protocol nr. 1 bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 8.* De tweede zin van artikel 12, lid 2, van het Protocol betreffende de Statuten van de Bank wordt door de volgende zin vervangen:

„Voor de gekwalificeerde meerderheid zijn twaalf eensluidende stemmen vereist.’ ”

Artikel 39. Artikel 11, lid 1, van Protocol nr. 1 bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 11.* 1. De nieuwe Lid-Staten dragen aan de per 31 december van het jaar voorafgaande aan de toetreding vastgestelde statutaire reserve en de voorzieningen die gelijkwaardig zijn aan reserves, zoals deze voorkomen in de goedgekeurde balans van de Bank, de met de volgende percentages van deze reserves overeenkomende bedragen bij:

- Verenigd Koninkrijk, 30%,
- Denemarken, 4%,
- Ierland, 1%.’ ”

Artikel 40. Artikel 12, lid 1, van Protocol nr. 1 bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„*Artikel 12.* 1. Onmiddellijk na de toetreding vult de Raad van Gouverneurs de Raad van Bewind aan door de benoeming van:

- 3 bewindvoerders aangewezen door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland;

- 1 bewindvoerder aangewezen door het Koninkrijk Denemarken;
- 1 bewindvoerder aangewezen door Ierland;
- 1 bewindvoerder aangewezen door het Groothertogdom Luxemburg;
- 2 plaatsvervangers aangewezen door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.”

Artikel 41. De bepalingen van Protocol nr. 5 bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen vervallen.

Artikel 42. 1. De titel van Protocol nr. 6 bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende titel:

„PROTOCOL NR. 6 BETREFFENDE BEPAALDE KWANTITATIEVE BEPERKINGEN
DIE VAN BELANG ZIJN VOOR IERLAND”

2. De bepalingen van deel II van Protocol nr. 6 bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen vervallen.

Artikel 43. De bepalingen van Protocol nr. 20 bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen vervallen.

Artikel 44. De bepalingen van Protocol nr. 21 bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen vervallen.

Artikel 45. Protocol nr. 24 bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„PROTOCOL NR. 24 BETREFFENDE DE DEELNEMING VAN DE NIEUWE LID-
STATEN AAN HET VERMOGEN VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR
KOLEN EN STAAL

De bijdragen van de nieuwe Lid-Statens aan het vermogen van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal zijn als volgt vastgesteld:

- Verenigd Koninkrijk, 57 000 000 rekeneenheden,
- Denemarken, 635 500 rekeneenheden,
- Ierland, 77 500 rekeneenheden.

Deze bijdragen worden vanaf de toetreding gestort in drie jaarlijks gelijke gedeelten.

Elk van deze gedeelten wordt in vrij converteerbare nationale valuta van elk der nieuwe Lid-Statens gestort.”

Artikel 46. De bepalingen van Protocol nr. 27 bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen vervallen.

Artikel 47. Protocol nr. 29 bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„PROTOCOL NR. 29 BETREFFENDE DE OVEREENKOMST
MET HET INTERNATIONALE AGENTSCHAP VOOR ATOOMENERGIE

Het Koninkrijk Denemarken en Ierland verbinden zich ertoe om, overeenkomstig de daarin vast te stellen voorwaarden, toe te treden tot de

overeenkomst tussen bepaalde oorspronkelijke Lid-Staten te zamen met de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie enerzijds, en het Internationale Agentschap voor Atoomenergie anderzijds, voor de toepassing op het grondgebied van bepaalde Lid-Staten van de Gemeenschap van de garanties vervat in het Verdrag betreffende de non-proliferatie van kernwapens.’’

Artikel 48. Dit besluit, dat is opgesteld in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Ierse, de Italiaanse en de Nederlandse taal, zijnde de zeven teksten gelijkelijk authentiek, treedt in werking op 1 januari 1973.

GEDAAN te Brussel, 1 januari 1973.

Voor de Raad:
De Voorzitter,
P. HARMEL

BIJLAGE

[The annex to the Council Decision of 1 January 1973 is not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations as amended in the last instance by General Assembly resolution 33/141 A of 19 December 1978.]

[L'annexe à la Décision du Conseil du 1er janvier 1973 n'est pas publiée ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies tel qu'amendé en dernier lieu par la résolution 33/141 A de l'Assemblée générale en date du 19 décembre 1978.]

ANNEX A

*Ratifications, accessions, prorogations, etc.,
concerning treaties and international agreements
registered
with the Secretariat of the United Nations*

ANNEXE A

*Ratifications, adhésions, prorogations, etc.,
concernant des traités et accords internationaux
enregistrés
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

ANNEX A

ANNEXE A

No. 3729. TREATY INSTITUTING THE EUROPEAN COAL AND STEEL COMMUNITY. SIGNED AT PARIS ON 18 APRIL 1951¹

N° 3729. TRAITÉ INSTITUANT LA COMMUNAUTÉ EUROPÉENNE DU CHARBON ET DE L'ACIER. SIGNÉ À PARIS LE 18 AVRIL 1951¹

No. 4300. TREATY ESTABLISHING THE EUROPEAN ECONOMIC COMMUNITY. DONE AT ROME ON 25 MARCH 1957²

N° 4300. TRAITÉ INSTITUANT LA COMMUNAUTÉ ÉCONOMIQUE EUROPÉENNE. FAIT À ROME LE 25 MARS 1957²

No. 4301. TREATY ESTABLISHING THE EUROPEAN ATOMIC ENERGY COMMUNITY (EURATOM). DONE AT ROME ON 25 MARCH 1957³

N° 4301. TRAITÉ INSTITUANT LA COMMUNAUTÉ EUROPÉENNE DE L'ÉNERGIE ATOMIQUE (EURATOM). FAIT À ROME LE 25 MARS 1957³

AMENDMENTS

MODIFICATIONS

By a decision adopted at Brussels on 1 January 1973, the Council of the European Communities amended article 32 of the above-mentioned Treaty of 18 April 1951 (No. 3729), articles 166 and 167 of the above-mentioned Treaty of 25 March 1957 (No. 4300) and articles 138 and 139 of the above-mentioned Treaty of 25 March 1957 (No. 4301) concerning the number and terms of office of the Advocates-General at the Court of Justice established by the said Treaties.

Par décision adoptée à Bruxelles le 1er janvier 1973, le Conseil des Communautés européennes a modifié l'article 32 du Traité susmentionné du 18 avril 1951 (n° 3729), les articles 166 et 167 du Traité susmentionné du 25 mars 1957 (n° 4300) et les articles 138 et 139 du Traité susmentionné du 25 mars 1957 (n° 4301) concernant le nombre et la durée du mandat des avocats généraux à la Cour de Justice établie par lesdits Traités.

The Decision reads as follows:

La Décision est libellée comme suit :

[ITALIAN TEXT — TEXTE ITALIEN]

DECISIONE DEL CONSIGLIO DEL 1° GENNAIO 1973
RELATIVA ALL'AUMENTO DEL NUMERO DEGLI AVVOCATI GENERALI

Il Consiglio delle Comunità europee,

Visto il trattato che istituisce la Comunità europea del carbone e dell'acciaio, in particolare l'articolo 32 *bis*,

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 261, p. 140, and annex A in volumes 486 and 535.

² *Ibid.*, vol. 298, p. 3.

³ *Ibid.*, p. 167.

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 261, p. 141, et annexe A des volumes 486 et 535.

² *Ibid.*, vol. 294, p. 3.

³ *Ibid.*, p. 259.

Visto il trattato che istituisce la Comunità economica europea, in particolare l'articolo 166,

Visto il trattato che istituisce la Comunità europea dell'energia atomica, in particolare l'articolo 138,

Vista la lettera del 23 novembre 1972 nella quale la Corte chiede di portare a quattro il numero degli avvocati generali,

Considerando che l'articolo 18 dell'Atto relativo alle condizioni di adesione e agli adattamenti dei trattati ha portato a tre il numero degli avvocati generali;

Considerando che la dichiarazione comune concernente la Corte di giustizia allegata all'atto finale della conferenza tra le Comunità europee e gli Stati che hanno chiesto di aderire a tali Comunità prevede che le misure complementari che porterebbero rivelarsi necessarie in conseguenza dell'adesione dei nuovi Stati membri dovrebbero essere adottate dal Consiglio che, a richiesta della Corte, potrebbe portare a quattro il numero degli avvocati generali;

Considerando che è opportuno portare a quattro il numero degli avvocati generali;

Considerando che è opportuno adattare l'articolo 32 *ter*, terzo comma, del trattato che istituisce la Comunità europea del carbone e dell'acciaio, l'articolo 167, terzo comma, del trattato che istituisce la Comunità europea del carbone e dell'acciaio, l'articolo comma, del trattato che istituisce la Comunità europea dell'energia atomica, affinché il rinnovamento parziale riguardi ogni volta due avvocati generali;

Considerando che, per assicurare il funzionamento del sistema di rinnovamento previsto, è opportuno anticipare al 6 ottobre 1976 la data di scadenza del mandato dell'avvocato generale che sarà nominato per occupare per la prima volta il posto istituito mediante la presente decisione,

Decide:

Articolo 1. L'articolo 32 *bis*, primo comma, del trattato che istituisce la Comunità europea del carbone e dell'acciaio, l'articolo 166, primo comma, del trattato che istituisce la Comunità economica europea e l'articolo 138, primo comma, del trattato che istituisce la Comunità europea dell'energia atomica sono sostituiti dalle seguenti disposizioni:

« La Corte di giustizia è assistita da quattro avvocati generali. »

Articolo 2. L'articolo 32 *ter*, terzo comma, del trattato che istituisce la Comunità europea del carbone e dell'acciaio, l'articolo 167, terzo comma, del trattato che istituisce la Comunità economica europea e l'articolo 139, terzo comma, del trattato che istituisce la Comunità europea dell'energia atomica sono sostituiti dalle seguenti disposizioni :

« Ogni tre anni si procede a un rinnovamento parziale degli avvocati generali. Esso riguarda ogni volta due avvocati generali. »

Articolo 3. Un nuovo avvocato generale è nominato il 1° gennaio 1973; il suo mandato scade il 6 ottobre 1976.

FATTO a Bruxelles, addì 1° gennaio 1973.

Per il Consiglio:

Il Presidente,

P. HARMEL

[DANISH TEXT — TEXTE DANOIS]

RÅDETS AFGØRELSE AF 1. JANUAR 1973
OM FORØGELSE AF ANTALLET AF GENERALADVOKATER

Rådet for de Europæiske Fællesskaber har,

Under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 32 *a*,

Under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 166,

Under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 138,

Under henvisning til skrivelse af 23. november 1972, ved hvilken Domstolen anmoder om, at antallet af generaladvokater forøges til fire, og

Ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 18 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne forøges antallet af generaladvokater til tre;

Den fælles erklæring om Domstolen, som er tilknyttet slutakten fra konferencen mellem De europæiske Fællesskaber og de stater, der har anmodet om tiltrædelse af disse Fællesskaber fastsætter, at supplerende foranstaltninger, som måtte vise sig nødvendige som følge af de nye medlemsstaters tiltrædelse, bør foretages af Rådet, som på Domstolens begæring vil kunne forøge antallet af generaladvokater til fire;

Antallet af generaladvokater bør forøges til fire;

Artikel 32 *b*, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, artikel 167, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, og artikel 139, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab bør tilpasses således, at den delvise nybesættelse hver gang omfatter to generaladvokater;

For at sikre funktionen af det fastsatte system for nybesættelse bør datoen for udløbet af tjenesteperioden for den generaladvokat, som er udnævnt til for første gang at bestride det embede, der oprettes ved denne afgørelse, rykkes frem til den 6. oktober 1976,

Truffet følgende afgørelse:

Artikel 1. Artikel 32 *a*, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, artikel 166, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og artikel 138, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab, affattes således:

„Domstolen består af fire generaladvokater.“

Artikel 2. Artikel 32 *b*, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, artikel 167, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og artikel 139, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab, affattes således:

„Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af generaladvokaternes embeder sted. Nybesættelsen omfatter hver gang to generaladvokater.“

Artikel 3. Der udnævnes den 1. januar 1973 en ny generaladvokat, hvis tjenesteperiode udløber den 6. oktober 1976.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den 1. januar 1973.

På Rådets vegne:

P. HARMEL
Formand

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

BESLUIT VAN DE RAAD VAN 1 JANUARI 1973
BETREFFENDE DE VERHOGING VAN HET AANTAL ADVOCATEN-GENERAAL

De Raad van de Europese Gemeenschappen,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op artikel 32 *bis*,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 166,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, inzonderheid op artikel 138,

Gezien de brief van 23 november 1972 waarin het Hof verzoekt het aantal advocaten-generaal op vier te brengen,

Overwegende dat in artikel 18 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen het aantal advocaten-generaal op drie is gebracht;

Overwegende dat in de gemeenschappelijke verklaring betreffende het Hof van Justitie, gehecht aan de Slotakte van de Conferentie tussen de Europese Gemeenschappen en de Staten die om toetreding tot deze Gemeenschappen hebben verzocht, wordt bepaald dat de aanvullende maatregelen die ingevolge de toetreding van nieuwe Lid-Staten noodzakelijk mochten blijken, dienen te worden genomen door de Raad die op verzoek van het Hof het aantal advocaten-generaal op vier kan brengen;

Overwegende dat er aanleiding bestaat het aantal advocaten-generaal op vier te brengen;

Overwegende dat artikel 32 *ter*, derde alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, artikel 167, derde alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en artikel 139, derde alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie moeten worden aangepast opdat de gedeeltelijke vervanging telkens betrekking heeft op twee advocaten-generaal;

Overwegende dat er, ten einde de goede werking van het voorgeschreven vervangings-systeem te waarborgen, aanleiding bestaat de datum waarop de ambtstermijn van de advocaat-generaal die zal worden benoemd om voor de eerste maal de bij dit besluit ingestelde post te bekleden, ten einde loopt, te vervoegen tot 6 oktober 1976,

Besluit:

Artikel 1. Artikel 32 *bis*, eerste alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, artikel 166, eerste alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en artikel 138, eerste alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie worden vervangen door de volgende bepalingen:

„Het Hof van Justitie wordt bijgestaan door vier advocaten-generaal.”

Artikel 2. Artikel 32 *ter*, derde alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, artikel 167, derde alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en artikel 139, derde alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, worden vervangen door de volgende bepalingen:

„Om de drie jaar vindt een gedeeltelijke vervanging van de advocaten-generaal plaats. Deze heeft telkens betrekking op twee advocaten-generaal.”

Artikel 3. Op 1 januari 1973 wordt een nieuwe advocaat-generaal benoemd; zijn ambtstermijn loopt ten einde op 6 oktober 1976.

GEDAAN te Brussel, 1 januari 1973.

Voor de Raad:
De Voorzitter,
P. HARMEL

COUNCIL DECISION OF 1 JANUARY 1973
INCREASING THE NUMBER OF ADVOCATES-GENERAL

The Council of the European Communities,
Having regard to the Treaty establishing the European Coal and Steel Community, and in particular Article 32a thereof;

Having regard to the Treaty establishing the European Economic Community, and in particular Article 166 thereof;

Having regard to the Treaty establishing the European Atomic Energy Community, and in particular Article 138 thereof;

Having regard to the letter of 23 November 1972 in which the Court requested that the number of Advocates-General be increased to four;

Whereas Article 18 of the Act concerning the Conditions of Accession and the Adjustments to the Treaties¹ increased the number of Advocates-General to three;

Whereas the Joint Declaration on the Court of Justice¹ annexed to the Final Act of the Conference between the European Communities and the States which applied for membership of those Communities stipulates that such additional measures as may prove necessary following the accession of the new Member States should be taken by the Council which, at the request of the Court, may increase the number of Advocates-General to four;

Whereas the number of Advocates-General should be increased to four;

Whereas the third paragraph of Article 32b of the Treaty establishing the European Coal and Steel Community, the third paragraph of Article 167 of the Treaty establishing the European Economic Community and the third paragraph of Article 139 of the Treaty establishing the European Atomic Energy Community should be amended so that the partial replacement on each occasion concerns two Advocates-General;

Whereas in order to ensure the operation of the replacement system provided for, the expiry date of the term of office of the Advocate-General appointed to occupy for the first time the post created by this Decision should be brought forward to 6 October 1976,

Has decided as follows:

Article 1. The following shall be substituted for the first paragraph of Article 32a of the Treaty establishing the European Coal and Steel Community, the first paragraph of Article 166 of the Treaty establishing the European Economic Community and the first paragraph of Article 138 of the Treaty establishing the European Atomic Energy Community:

“The Court of Justice shall be assisted by four Advocates-General.”

Article 2. The following shall be substituted for the third paragraph of Article 32b of the Treaty establishing the European Coal and Steel Community, the third paragraph of Article 167 of the Treaty establishing the European Economic Community and the third paragraph of Article 139 of the Treaty establishing the European Atomic Energy Community:

“Every three years there shall be a partial replacement of the Advocates-General. Two Advocates-General shall be replaced on each occasion.”

Article 3. A new Advocate-General shall be appointed on 1 January 1973. His term of office shall expire on 6 October 1976.

DONE at Brussels, 1 January 1973.

For the Council:
The President,

P. HARMEL

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 1375, p. 2.

DÉCISION DU CONSEIL DU 1er JANVIER 1973
RELATIVE À L'AUGMENTATION DU NOMBRE DES AVOCATS GÉNÉRAUX

Le Conseil des Communautés européennes,

Vu le traité instituant la Communauté européenne du charbon et de l'acier, et notamment son article 32 *bis*,

Vu le traité instituant la Communauté économique européenne, et notamment son article 166,

Vu le traité instituant la Communauté européenne de l'énergie atomique, et notamment son article 138,

Vu la lettre du 23 novembre 1972 dans laquelle la Cour demande que le nombre des avocats généraux soit porté à quatre,

Considérant que l'article 18 de l'acte relatif aux conditions d'adhésion et aux adaptations des traités¹ a porté à trois le nombre des avocats généraux;

Considérant que la déclaration commune concernant la Cour de justice¹ annexée à l'acte final de la conférence entre les Communautés européennes et les Etats ayant demandé leur adhésion à ces Communautés prévoit que les mesures complémentaires qui pourraient s'avérer nécessaires à la suite de l'adhésion des nouveaux Etats membres devraient être prises par le Conseil qui, à la demande de la Cour, pourrait porter à quatre le nombre des avocats généraux;

Considérant qu'il y a lieu de porter à quatre le nombre des avocats généraux;

Considérant qu'il convient d'adapter l'article 32 *ter* troisième alinéa du traité instituant la Communauté européenne du charbon et de l'acier, l'article 167 troisième alinéa du traité instituant la Communauté économique européenne et l'article 139 troisième alinéa du traité instituant la Communauté européenne de l'énergie atomique, afin que le renouvellement partiel porte chaque fois sur deux avocats généraux;

Considérant qu'afin d'assurer le fonctionnement du système de renouvellement prévu, il y a lieu d'avancer au 6 octobre 1976 la date à laquelle prendra fin le mandat de l'avocat général qui sera nommé pour occuper pour la première fois le poste créé par la présente décision,

Décide :

Article premier. L'article 32 *bis* premier alinéa du traité instituant la Communauté européenne du charbon et de l'acier, l'article 166 premier alinéa du traité instituant la Communauté économique européenne et l'article 138 premier alinéa du traité instituant la Communauté européenne de l'énergie atomique sont remplacés par les dispositions suivantes :

« La Cour de justice est assistée de quatre avocats généraux. »

Article 2. L'article 32 *ter* troisième alinéa du traité instituant la Communauté européenne du charbon et de l'acier, l'article 167 troisième alinéa du traité instituant la Communauté économique européenne et l'article 139 troisième alinéa du traité instituant la Communauté européenne de l'énergie atomique sont remplacés par les dispositions suivantes :

« Un renouvellement partiel des avocats généraux a lieu tous les trois ans. Il porte chaque fois sur deux avocats généraux. »

Article 3. Un nouvel avocat général est nommé le 1er janvier 1973, son mandat expire le 6 octobre 1976.

FAIT à Bruxelles, le 1er janvier 1973.

Pour le Conseil :

Le président,

P. HARMEL

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1375, p. 3.

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

BESCHLUSS DES RATES VOM 1. JANUAR 1973
ÜBER DIE ERHÖHUNG DER ZAHL DER GENERALANWÄLTE

Der Rat der Europäischen Gemeinschaften,

Gestützt auf den Vertrag über die Gründung der Europäischen Gemeinschaft für Kohle und Stahl, insbesondere auf Artikel 32*a*,

Gestützt auf den Vertrag zur Gründung der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft, insbesondere auf Artikel 166,

Gestützt auf den Vertrag zur Gründung der Europäischen Atomgemeinschaft, insbesondere auf Artikel 138,

Gestützt auf das Schreiben vom 23. November 1972, in dem der Gerichtshof beantragt, die Zahl der Generalanwälte auf vier zu erhöhen,

In Erwägung nachstehender Gründe:

Nach Artikel 18 der Akte über die Beitrittsbedingungen und die Anpassungen der Verträge erhöht sich die Zahl der Generalanwälte auf drei.

Die der Schlußakte der Konferenz der Europäischen Gemeinschaften und der Staaten, die den Beitritt zu diesen Gemeinschaften beantragt haben, beigefügte gemeinsame Erklärung betreffend den Gerichtshof sieht vor, daß die ergänzenden Maßnahmen, die infolge des Beitritts der neuen Mitgliedstaaten erforderlich werden könnten, vom Rat getroffen werden müßten, der auf Antrag des Gerichtshofes die Anzahl der Generalanwälte auf vier erhöhen könnte.

Die Zahl der Generalanwälte ist auf vier zu erhöhen.

Es empfiehlt sich, Artikel 32*b* Unterabsatz 3 des Vertrages über die Gründung der Europäischen Gemeinschaft für Kohle und Stahl, Artikel 167 Unterabsatz 3 des Vertrages zur Gründung der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und Artikel 139 Unterabsatz 3 des Vertrages zur Gründung der Europäischen Atomgemeinschaft so anzupassen, daß die teilweise Neubesetzung jedesmal zwei Generalanwälte betrifft.

Um das Funktionieren des vorgesehenen Systems der Neubesetzung zu gewährleisten, ist der Zeitpunkt, an dem die Amtszeit des Generalanwalts abläuft, der ernannt wird, um zum ersten Mal die durch diesen Beschluß geschaffene Stelle zu besetzen, auf den 6. Oktober 1976 vorzuverlegen,

Beschliesst:

Artikel 1. Artikel 32*a* Unterabsatz 1 des Vertrages über die Gründung der Europäischen Gemeinschaft für Kohle und Stahl, Artikel 166 Unterabsatz 1 des Vertrages zur Gründung der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und Artikel 138 Unterabsatz 1 des Vertrages zur Gründung der Europäischen Atomgemeinschaft erhalten folgende Fassung:

„Der Gerichtshof wird von vier Generalanwälten unterstützt.“

Artikel 2. Artikel 32*b* Unterabsatz 3 des Vertrages über die Gründung der Europäischen Gemeinschaft für Kohle und Stahl, Artikel 167 Unterabsatz 3 des Vertrages zur Gründung der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und Artikel 139 Unterabsatz 3 des Vertrages zur Gründung der Europäischen Atomgemeinschaft erhalten folgende Fassung:

„Alle drei Jahre findet eine teilweise Neubesetzung der Stellen der Generalanwälte statt. Sie betrifft jeweils zwei Generalanwälte.“

Artikel 3. Ein neuer Generalanwalt wird am 1. Januar 1973 ernannt; seine Amtszeit läuft am 6. Oktober 1976 ab.

GESCHEHEN ZU BRÜSSEL AM 1. JANUAR 1973.

Im Namen des Rates:

Der Präsident,

P. HARMEL

Authentic texts: Italian, Danish, Dutch, English, French and German.

Certified statements were registered by Italy on 22 October 1984.

Textes authentiques : italien, danois, néerlandais, anglais, français et allemand.

Les déclarations certifiées ont été enregistrées par l'Italie le 22 octobre 1984.

AMENDMENTS (*Notes by the Secretariat*)

The Government of Italy registered on 22 October 1984 the Treaty concerning the accession of the Kingdom of Denmark, Ireland, the Kingdom of Norway and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the European Economic Community and to the European Atomic Energy Community concluded at Brussels on 22 January 1972.¹

The Act concerning the conditions of accession and the adjustments to the treaties annexed to the said Treaty, which came into force on 1 January 1973, provides for the amendment of the above-mentioned Treaties of 18 April 1951 and of 25 March 1957.

(22 October 1984)

MODIFICATIONS (*Notes du Secrétariat*)

Le Gouvernement italien a enregistré le 22 octobre 1984 le Traité relatif à l'adhésion à la Communauté économique européenne et à la Communauté européenne de l'énergie atomique du Royaume de Danemark, de l'Irlande, du Royaume de Norvège et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord conclu à Bruxelles le 22 janvier 1972¹.

L'Acte relatif aux conditions d'adhésion et aux adaptations des traités annexé audit Traité, qui est entré en vigueur le 1er janvier 1973, stipule la modification des Traités susmentionnés du 18 avril 1951 et du 25 mars 1957.

(22 octobre 1984)

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 1375, p. 2.

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1375, p. 3.

No. 4789. AGREEMENT CONCERNING THE ADOPTION OF UNIFORM CONDITIONS OF APPROVAL AND RECIPROCAL RECOGNITION OF APPROVAL FOR MOTOR VEHICLE EQUIPMENT AND PARTS. DONE AT GENEVA ON 20 MARCH 1958¹

ENTRY INTO FORCE of amendments proposed by the Government of Finland to Regulation No. 46,² and of amendments proposed by the Government of Italy to Regulation No. 51³

The said amendments, which were circulated by the Secretary-General on 21 May 1984, came into force on 21 October 1984, in accordance with article 12 (1).

The amendments read as follow:

*01 Series of Amendments to Regulation No. 46
Rear View Mirrors for Motor Vehicles*

Paragraph 1, amend to read:

“1. SCOPE

This Regulation applies

“1.1. To rear-view mirrors intended to be installed on motor vehicles of categories M and N and to all other motor vehicles having less than four wheels fitted with bodywork which partly or wholly encloses the driver, and

“*1.2. To the installation of rear-view mirrors on:

“1.2.1. Motor vehicles of categories M and N;

“1.2.2. All other motor vehicles having less than four wheels when fitted with bodywork which partly or wholly encloses the driver.”

Amendments to Regulation No. 51 (Vehicle Noise)

The proposed amendments do not require an amendment series number or entail any change in the approval mark.

Annex 3

Paragraph 3.1.2.3.2.2, add the following text:

“However, vehicles of category M₁ having more than four forward gears and equipped with an engine developing a maximum power greater than 140 kW (ECE) and a permissible maximum-power/maximum-weight ratio greater than 75 kW(ECE)/t

* For motor vehicles not included in categories M and N and all other motor vehicles not fitted with bodywork which partly or wholly encloses the driver the requirements set out in Regulation No. [X] shall apply.

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 335, p. 211; for subsequent actions, see references in Cumulative Indexes Nos. 4 to 14, as well as annex A in volumes 915, 917, 926, 932, 940, 943, 945, 950, 951, 955, 958, 960, 961, 963, 966, 973, 974, 978, 981, 982, 985, 986, 993, 995, 997, 1003, 1006, 1010, 1015, 1019, 1020, 1021, 1024, 1026, 1031, 1035, 1037, 1038, 1039, 1040, 1046, 1048, 1050, 1051, 1055, 1059, 1060, 1065, 1066, 1073, 1078, 1079, 1088, 1092, 1095, 1097, 1098, 1106, 1110, 1111, 1112, 1122, 1126, 1130, 1135, 1136, 1138, 1139, 1143, 1144, 1145, 1146, 1147, 1150, 1153, 1156, 1157, 1162, 1177, 1181, 1196, 1197, 1198, 1199, 1205, 1211, 1213, 1214, 1216, 1218, 1222, 1223, 1224, 1225, 1235, 1237, 1240, 1242, 1247, 1248, 1249, 1252, 1253, 1254, 1255, 1256, 1259, 1261, 1271, 1273, 1275, 1276, 1277, 1279, 1284, 1286, 1287, 1291, 1293, 1294, 1295, 1299, 1300, 1301, 1302, 1308, 1310, 1312, 1314, 1316, 1317, 1321, 1323, 1324, 1327, 1328, 1330, 1331, 1333, 1335, 1336, 1342, 1347, 1348, 1349, 1350, 1352, 1355, 1358, 1361, 1363, 1364 and 1367.

² *Ibid.*, vol. 1248, p. 376.

³ *Ibid.*, vol. 1284, p. 316, and annex A in vol. 1291, No. A-4789.

shall be tested only in third gear, provided that the speed at which the rear of the vehicle passes the line BB' in third gear is greater than 61 km/h."

Paragraph 3.1.2.4.2.1, read:

"Approach speed

"The vehicle shall approach the line AA' at a steady speed corresponding to either:

$N_A = 3/4 S$ and $V_A \leq 50$ km/h

"or

$V_A = 50$ km/h and $N_A < 3/4 S$.

"However, if during the test, in the case of vehicles having more than two separate gears, there is a down-shift to first gear, this down-shift may be avoided, at the manufacturer's choice, either by

"— Increasing the speed of the vehicle V_A to a maximum of 60 km/h; or by

"— Maintaining the speed V_A at 50 km/h, with the fuel supply to the engine limited to 95 per cent of the supply necessary for full load.¹

¹ *Note.* This condition shall be considered satisfied in the case of a positive-ignition engine when the angle of opening of the butterfly valve is 90 per cent and, in the case of a compression-ignition engine, when the movement of the feed-rack of the injection pump is limited to 90 per cent of its stroke."

Paragraph 3.1.2.4.2.2, read:

"Position of the manual selector

"The test shall be conducted with the selector in the position recommended by the manufacturer for 'normal' driving."

Authentic texts: English and French.

Registered ex officio on 21 October 1984.

N°. 4789. ACCORD CONCERNANT L'ADOPTION DE CONDITIONS UNIFORMES D'HOMOLOGATION ET LA RECONNAISSANCE RÉCIPROQUE DE L'HOMOLOGATION DES ÉQUIPEMENTS ET PIÈCES DE VÉHICULES À MOTEUR. FAIT À GENÈVE LE 20 MARS 1958¹

ENTRÉE EN VIGUEUR d'amendements au Règlement n° 46² proposés par le Gouvernement finlandais et d'amendements au Règlement n° 51³ proposés par le Gouvernement italien

Les amendements en question, qui avaient été communiqués par le Secrétaire général le 21 mai 1984, sont entrés en vigueur le 21 octobre 1984, conformément au paragraphe 1 de l'article 12 :

Les amendements sont libellés comme suit :

*Séries 01 d'amendements au Règlement n° 46
rétroviseurs des véhicules à moteur*

Paragraphe 1, modifier comme suit :

« 1. DOMAINES D'APPLICATION

Le présent Règlement s'applique :

- « 1.1. Aux rétroviseurs destinés à être montés sur les véhicules à moteur des catégories M et N et sur tous les autres véhicules à moteur ayant moins de quatre roues, équipés d'une carrosserie entourant partiellement ou totalement le conducteur, et
- « *1.2. Au montage des rétroviseurs sur :
 - « 1.2.1. Les véhicules à moteur des catégories M et N;
 - « 1.2.2. Tous les autres véhicules à moteur ayant moins de quatre roues et équipés d'une carrosserie entourant partiellement ou totalement le conducteur. »

Amendements au Règlement n° 51 (bruit des véhicules)

Les amendements proposés ne nécessitent pas l'attribution d'un numéro de série d'amendements ni la modification de la marque d'homologation.

* Pour les véhicules à moteur n'appartenant pas aux catégories M et N et pour tous les autres véhicules à moteur ne possédant pas de carrosserie entourant partiellement ou totalement le conducteur, ce sont les prescriptions stipulées dans le Règlement n^o [X] qui s'appliquent.

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 335, p. 211; pour les faits ultérieurs, voir les références données dans les Index cumulatifs n°s 4 à 14, ainsi que l'annexe A des volumes 915, 917, 926, 932, 940, 943, 945, 950, 951, 955, 958, 960, 961, 963, 966, 973, 974, 978, 981, 982, 985, 986, 993, 995, 997, 1003, 1006, 1010, 1015, 1019, 1020, 1021, 1024, 1026, 1031, 1035, 1037, 1038, 1039, 1040, 1046, 1048, 1050, 1051, 1055, 1059, 1060, 1065, 1066, 1073, 1078, 1079, 1088, 1092, 1095, 1097, 1098, 1106, 1110, 1111, 1112, 1122, 1126, 1130, 1135, 1136, 1138, 1139, 1143, 1144, 1145, 1146, 1147, 1150, 1153, 1156, 1157, 1162, 1177, 1181, 1196, 1197, 1198, 1199, 1205, 1211, 1213, 1214, 1216, 1218, 1222, 1223, 1224, 1225, 1235, 1237, 1240, 1242, 1247, 1248, 1249, 1252, 1253, 1254, 1255, 1256, 1259, 1261, 1271, 1273, 1275, 1276, 1277, 1279, 1284, 1286, 1287, 1291, 1293, 1294, 1295, 1299, 1300, 1301, 1302, 1308, 1310, 1312, 1314, 1316, 1317, 1321, 1323, 1324, 1327, 1328, 1330, 1331, 1333, 1335, 1336, 1342, 1347, 1348, 1349, 1350, 1352, 1355, 1358, 1361, 1363, 1364 et 1367.

² *Ibid.*, vol. 1248, p. 403.

³ *Ibid.*, vol. 1284, p. 331, et annexe A du volume 1291, n^o A-4789.

Annexe 3

Paragraphe 3.1.2.3.2.2, ajouter le texte suivant :

« Cependant les véhicules de la catégorie M_1 ayant plus de 4 rapports de marche avant et équipés de moteurs développant une puissance maximale supérieure à 140 kW ECE et dont le rapport puissance maximale/poids maximal autorisé est supérieur à 75 kW ECE/t, seront soumis à l'essai en troisième rapport seulement, à condition que la vitesse à laquelle l'arrière du véhicule passe la ligne BB' en troisième rapport soit supérieure à 61 km/h. »

Paragraphe 3.1.2.4.2.1, lire :

« *Vitesse d'approche*

« Le véhicule s'approche de la ligne AA' à une vitesse stabilisée correspondant

« Soit à $N_A = 3/4 S$ et $V_A \leq 50$ km/h

« soit à $V_A = 50$ km/h et $N_A < 3/4 S$.

« Si toutefois il y a, lors de l'essai, rétrogradation en première dans le cas des véhicules équipés de plus de deux rapports discrets, pour éviter cette rétrogradation on peut, au choix du constructeur :

« — Soit augmenter la vitesse du véhicule V_A jusqu'à un maximum de 60 km/h,

« — Soit maintenir la vitesse V_A à 50 km/h, mais en réduisant l'alimentation en carburant du moteur au plus à 95% du débit nécessaire pour la pleine charge'.

« ¹ *Note.* On considérera que cette condition est remplie dans le cas des moteurs à allumage commandé, lorsque l'angle d'ouverture du papillon est de 90% et, dans le cas des moteurs à ignition par compression, lorsque le déplacement de la crémaillère de la pompe à injection est limité à 90% de sa course. »

Paragraphe 3.1.2.4.2.2, lire :

« *Position du sélecteur manuel*

« L'essai sera effectué avec le sélecteur dans la position recommandée par le constructeur pour la conduite « normale ». »

Textes authentiques : anglais et français.

Enregistrés d'office le 21 octobre 1984.

No. 14449. CUSTOMS CONVENTION
ON CONTAINERS, 1972. CON-
CLUDED AT GENEVA ON 2 DECEM-
BER 1972¹

N° 14449. CONVENTION DOUA-
NIÈRE RELATIVE AUX CONTE-
NEURS, 1972, CONCLUE À GE-
NÈVE LE 2 DÉCEMBRE 1972¹

RATIFICATION

Instrument deposited on:

19 October 1984

REPUBLIC OF KOREA

(With effect from 19 April 1985.)

Registered ex officio on 19 October 1984.

RATIFICATION

Instrument déposé le :

19 octobre 1984

RÉPUBLIQUE DE CORÉE

(Avec effet au 19 avril 1985.)

Enregistré d'office le 19 octobre 1984.

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 988, p. 43, and annex A in volumes 1021, 1025, 1035, 1046, 1120, 1275, 1301 and 1302.

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 988, p. 43, et annexe A des volumes 1021, 1025, 1035, 1046, 1120, 1275, 1301 et 1302.

No. 20378. CONVENTION ON THE ELIMINATION OF ALL FORMS OF DISCRIMINATION AGAINST WOMEN. ADOPTED BY THE GENERAL ASSEMBLY OF THE UNITED NATIONS ON 18 DECEMBER 1979¹

N° 20378. CONVENTION SUR L'ÉLIMINATION DE TOUTES LES FORMES DE DISCRIMINATION À L'ÉGARD DES FEMMES. ADOPTÉE PAR L'ASSEMBLÉE GÉNÉRALE DES NATIONS UNIES LE 18 DÉCEMBRE 1979¹

RATIFICATION

Instrument deposited on:

19 October 1984

JAMAICA

(With effect from 18 November 1984.)

With the following reservations in respect of article 9 (2), and article 29 (1):

“The Government of Jamaica does not consider itself bound by the provisions of Article 9, paragraph 2, of the Convention.”

“The Government of Jamaica declares that it does not consider itself bound by the provisions of Article 29, paragraph 1, of the Convention.”

Registered ex officio on 19 October 1984.

RATIFICATION

Instrument déposé le :

19 octobre 1984

JAMAÏQUE

(Avec effet au 18 novembre 1984.)

Avec les réserves suivantes à l'égard du paragraphe 2 de l'article 9 et du paragraphe 1 de l'article 29 :

[TRADUCTION — TRANSLATION]

« Le Gouvernement de la Jamaïque ne se considère pas lié par les dispositions du paragraphe 2 de l'article 9 de la Convention. »

« Le Gouvernement de la Jamaïque déclare qu'il ne se considère pas lié par les dispositions du paragraphe 1 de l'article 29 de la Convention. »

Enregistré d'office le 19 octobre 1984.

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 1249, p. 13, and annex A in volumes 1252, 1253, 1254, 1256, 1257, 1259, 1261, 1262, 1265, 1272, 1284, 1286, 1287, 1288, 1291, 1299, 1302, 1312, 1314, 1316, 1325, 1332, 1343, 1346, 1348, 1350, 1351, 1357, 1361, 1363 and 1368.

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1249, p. 13, et annexe A des volumes 1252, 1253, 1254, 1256, 1257, 1259, 1261, 1262, 1265, 1272, 1284, 1286, 1287, 1288, 1291, 1299, 1302, 1312, 1314, 1316, 1325, 1332, 1343, 1346, 1348, 1350, 1351, 1357, 1361, 1363 et 1368.

No. 22691. TREATY ESTABLISHING A SINGLE COUNCIL AND A SINGLE COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES. CONCLUDED AT BRUSSELS ON 8 APRIL 1965¹

N° 22691. TRAITÉ INSTITUANT UN CONSEIL UNIQUE ET UNE COMMISSION UNIQUE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES. CONCLU À BRUXELLES LE 8 AVRIL 1965¹

AMENDMENT

By a decision adopted at Brussels on 1 January 1973, the Council of the European Communities amended article 10 of the above-mentioned Treaty, to the effect that the Commission of the European Communities will henceforth consist of thirteen members.

The Decision reads as follows:

MODIFICATION

Par décision adoptée à Bruxelles le 1er janvier 1973, le Conseil des Communautés européennes a modifié l'article 10 du Traité susmentionné, à l'effet que la Commission des Communautés européennes sera désormais composée de treize membres.

La Décision est libellée comme suit :

[ITALIAN TEXT — TEXTE ITALIEN]

DECISIONE DEL CONSIGLIO DEL 1° GENNAIO 1973
RELATIVA ALLA MODIFICA DEL NUMERO DEI MEMBRI DELLA COMMISSIONE

Il Consiglio delle Comunità europee,

Visto il trattato che istituisce un Consiglio unico ed una Commissione unica delle Comunità europee, in particolare l'articolo 10,

Considerando che si profila la necessità di modificare il numero dei membri della Commissione,

Decide :

Articolo unico. L'articolo 10, paragrafo 1, primo comma, del trattato che istituisce un Consiglio unico ed una Commissione unica delle Comunità europee è sostituito dalle seguenti disposizioni :

« La Commissione è composta di tredici membri, scelti in base alla loro competenza generale e che offrano ogni garanzia di indipendenza. »

FATTO a Bruxelles, addì 1° gennaio 1973.

Per il Consiglio :

Il Presidente,

P. HARMEL

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 1348, No. I-22691.

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1348, n° I-22691.

[DANISH TEXT — TEXTE DANOIS]

RÅDETS AFGØRELSE AF 1. JANUAR 1973
OM ÆNDRING AF ANTALLET AF MEDLEMMER I KOMMISSIONEN

Rådet for de Europæiske Fællesskaber har,

Under henvisning til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber, særlig artikel 10, og

Ud fra følgende betragtning:

Det er nødvendigt at ændre antallet af medlemmer i Kommissionen,

Truffet følgende afgørelse:

Eneste artikel. Artikel 10, stk. 1, første afsnit, i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber affattes således:

„Kommissionen består af tretten medlemmer, der vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig.“

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den 1. januar 1973.

På Rådets vegne:

P. HARMEL

Formand

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

BESLUIT VAN DE RAAD VAN 1 JANUARI 1973
BETREFFENDE DE WIJZIGING VAN HET AANTAL LEDEN VAN DE COMMISSIE

De Raad van de Europese Gemeenschappen,

Gelet op het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben, inzonderheid op artikel 10,

Overwegende dat het noodzakelijk blijkt het aantal leden van de Commissie te wijzigen,

Besluit:

Enig artikel. Artikel 10, lid 1, eerste alinea, van het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben, wordt vervangen door de volgende bepalingen:

„De Commissie bestaat uit dertien leden, die op grond van hun algemene bekwaamheid worden gekozen en die alle waarborgen voor onafhankelijkheid bieden.“

GEDAAN te Brussel, 1 januari 1973.

Voor de Raad:

De Voorzitter,

P. HARMEL

COUNCIL DECISION OF 1 JANUARY 1973
ALTERING THE NUMBER OF MEMBERS OF THE COMMISSION

The Council of the European Communities,
Having regard to the Treaty establishing a Single Council and a Single Commission of the European Communities, and in particular Article 10 thereof;

Whereas it appears necessary to alter the number of Members of the Commission;
Has decided as follows:

Sole article. The following shall be substituted for the first paragraph of Article 10 (1) of the Treaty establishing a Single Council and a Single Commission of the European Communities:

“The Commission shall consist of thirteen members, who shall be chosen on the grounds of their general competence and whose independence is beyond doubt.”

DONE at Brussels, 1 January 1973.

For the Council:
The President,

P. HARMEL

DÉCISION DU CONSEIL DU 1er JANVIER 1973
RELATIVE À LA MODIFICATION DU NOMBRE DES MEMBRES DE LA COMMISSION

Le Conseil des Communautés européennes,
Vu le traité instituant un Conseil unique et une Commission unique des Communautés européennes, et notamment son article 10,

Considérant qu'il apparaît nécessaire de modifier le nombre des membres de la Commission,

Décide :

Article unique. L'article 10, paragraphe 1, premier alinéa, du traité instituant un Conseil unique et une Commission unique des Communautés européennes est remplacé par les dispositions suivantes :

« La Commission est composée de treize membres choisis en raison de leur compétence générale et offrant toutes garanties d'indépendance. »

FAIT à Bruxelles, le 1er janvier 1973.

Pour le Conseil :
Le président,

P. HARMEL

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

BESCHLUSS DES RATES VOM 1. JANUAR 1973
ÜBER DIE ÄNDERUNG DER ZAHL DER MITGLIEDER DER KOMMISSION

Der rat der Europäischen Gemeinschaften,

Gestützt auf den Vertrag zur Einsetzung eines gemeinsamen Rates und einer gemeinsamen Kommission der Europäischen Gemeinschaften, insbesondere auf Artikel 10,

In der Erwägung, daß eine Änderung der Zahl der Mitglieder der Kommission notwendig erscheint,

Beschliesst:

Einziges Artikel. Artikel 10, Absatz 1, Unterabsatz 1, des Vertrages zur Einsetzung eines gemeinsamen Rates und einer gemeinsamen Kommission der Europäischen Gemeinschaften erhält folgende Fassung:

„Die Kommission besteht aus dreizehn Mitgliedern, die auf Grund ihrer allgemeinen Befähigung ausgewählt werden und volle Gewähr für ihre Unabhängigkeit bieten müssen.“

GESCHEHEN ZU BRÜSSEL AM 1. JANUAR 1973.

Im Namen des Rates:

Der Präsident,

P. HARMEL

Authentic texts: Italian, Danish, Dutch, English, French and German.

Textes authentiques : italien, danois, néerlandais, anglais, français et allemand.

Certified statement was registered by Italy on 22 October 1984.

La déclaration certifiée a été enregistrée par l'Italie le 22 octobre 1984.

